

Giới thiệu Ngu Nhạc Đại Bình Xị Convert

Sống ở vui chơi giải trí tác phẩm nổi mạnh thế giới song song, nhưng mà tuyệt đại đa số tác phẩm đều là làm cầu thả, chất lượng cực thấp, từ đó ra đời siêu hỏa bạo nghệ — nhà bình luận.

Mạc Trác Tư từ nay thế với trời, không bao giờ nữa nói dối.

Đổi mặt lãnh đạo, đổi mặt truyền thông, đổi mặt bạn trên mạng, hẳn đúng sự thật nói ra chính mình lời đầy lòng.

"Nếu như không phải giám khảo suy nghĩ hổng rồi, 《 Người Đạo Mộ 》 bộ phim này là thế nào trúng tuyển Oscar?"

"Người nói đây là ca hát Tổng nghệ tiết mục? Ta đã cho ta đang nhìn 《 Tốt Nhất So Với Bi Thảm Vua 》 đây?"

"Nói ta là bình xị?"

"Ta chỉ là một có phong cách, có nguyên tắc, có tư tưởng nhà bình luận."

Được gọi là Ngu Nhạc Đại Bình Xị Mạc Trác Tư, dùng chính mình tài hoa rung động cả thế giới.

(*) Ngu Nhạc ở đây là chỉ giới giải trí!

(*) Truyện cùng tác giả:

+ Ta Xem Bói Bằng Wechat

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Hướng về trời thề

Từ Châu thành.

Một vệt quỹ đạo ửng trắng khuyết.

Ánh tà dương bên dưới, đèn đường chiếu sáng, người đi đường tất cả đều biếng nhác mang tai nghe đi trên đường.

Toàn bộ thành phố lặng lẽ tiến vào bóng đêm, đèn nê ông bên dưới đầu đường thật là náo nhiệt.

Tại Hạc Động cầu bên có một cái nước hồ, nước hồ sóng rạo rục, rất là mỹ lệ làm rung động lòng người.

Trên ghế ngồi một cái trắng nõn người tuổi trẻ, cặp mắt trống rỗng giống như là đối với (đúng) đời người mất đi hi vọng.

"Ai, người nói con người của ta a!"

"Ưu điểm cũng không ít, thông minh a, đẹp trai a, hài hước a, phương pháp nhiều a!"

"Bại liên bại ở một cái khuyết điểm. . ."

Xa xa, một người già đi tới, mở miệng nói: "Người tuổi trẻ pháp phòng thấp thỏm, biết rõ mình ưu khuyết điểm liền có thể!"

Mạc Trác Tư khẽ ngẩng đầu lên, ánh mắt giữa mang theo vẻ kiên nghị, biểu tình nghiêm túc, nhưng trong miệng lại phun ra một câu khiến người khóc cười không dứt nói.

"Con người của ta a, duy nhất khuyết điểm, liền là ưa thích khoác lác!"

Xì một tiếng!

Lão nhân gia không nhịn được cười phun ra ngoài. . .

Cái này vốn còn muốn an ủi một phen người trẻ tuổi này, không nghĩ tới toàn bộ là mình sẽ sai ý, lão nhân gia lắc đầu bất đắc dĩ rời đi.

Lão nhân bên cạnh, một cô bé đẩy xe đạp đi qua, xe đạp thượng tọa ở một cái ba bốn tuổi lớn tiểu thí hài.

Mạc Trác Tư bỗng nhiên sắc mặt nghiêm túc, hần giờ lên ba cái tay chỉ, ra vẻ thông thạo về phía ngày thề: "Ta! Mạc Trác Tư thề. Từ giờ trở đi, không bao giờ nữa nói dối không khoác lác, nếu không bị thiên lôi đánh chết không được từ tế."

Đầy xe đạp đưa tiểu đệ đệ về nhà tỷ tỷ đi ngang qua nhìn thấy màn này, với em trai giải thích: "Nếu như hướng về trời thề, không làm được cũng sẽ bị thiên lôi đánh."

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh.

Kết quả một đạo lôi ứng tiếng mà xuống, đánh một tiếng vang thật lớn!!

Đúng lúc bỏ tới Mạc Trác Tư trên người, cả người hần đều ngu, tóc toàn bộ đều dựng lên, đến từ lục phủ ngũ tạng đau đớn, mỗi một tế bào đều run rẩy.

Mạc Trác Tư té xuống đất, trên người tản ra một luồng nóng chín khét thơm ý vị, miệng sùi bọt mép, một bộ muốn chết đáng vẽ.

Nhưng mà thần kinh không ổn định hai tỷ muội chẳng qua là ngăn người một chút, cứ tiếp tục đi về phía trước.

"Thấy không, không cần loạn thề, nếu không sẽ bị sét đánh." Tỷ tỷ tiếp tục đối với đến em trai giáo dục nói.

Mạc Trác Tư khoe miệng hơi hơi co quắp, ai có thể nghĩ tới ông trời già lại thật sự bỏ xuống rồi!

Bất quá kỳ quái là, Mạc Trác Tư phát hiện đau đớn kịch liệt đi qua, chính mình tốt giống như chuyện gì sẽ không có, hần lại một lần nữa bò dậy.

Ta X, ngay cả lôi đều phách không chết ta?

Mạc Trác Tư nụ cười đắc ý không bao lâu liền cứng đi xuống, có lẽ là bị sét đánh được hoa mắt, hần lại chứng kiến một hàng chữ trôi lơ lửng ở hư không, với nhìn Khoa Huyền mạng lớn như thế.

【 căn cứ nguoi ý nguyện, kích hoạt thành thực hệ thống. 】

【 thành thực hệ thống hạn chế: Mỗi lần nói dối sẽ phải gánh chịu điện giật trừng phạt, giảm bớt một năm tuổi thọ. 】

【 đạt được thành thực Mỹ Đức hào quang: Mị lực giá trị gấp bội, thân thiện lực gấp bội 】

【 trói chặt người: Mạc Trác Tư 】

【 tuổi tác: 23 】

【 mị lực giá trị: Khác phái dễ dàng ái mộ 】

【 thân thiện lực: Được người ta yêu thích 】

【 thành thực đếm số: 0 】

Mạc Trác Tư hai mắt tròn to, ta trời?

Mị lực giá trị gấp bội sau biểu thị mình là khác phái dễ dàng ái mộ?

Cái này há chẳng phải là muốn nghịch thiên, lấy sau mụ mụ lại cũng không cần lo lắng cho ta không tìm được bạn gái!

Về phần cái gọi là thân thiện lực, Mạc Trác Tư suy nghĩ một chút, đại khái chính là cái gọi là người gặp người thích, hoa gặp hoa nở đi!

Nói tóm lại, cái này thành thực Mỹ Đức hào quang thêm được phi thường lợi hại, nếu như một tên ăn mỳ có cao như vậy mị lực với thân thiện lực, vậy khẳng định là thịnh hành mạng lưới "Sắc bén ca".

Mạc Trác Tư đảo qua chán chường, hần trong nháy mắt đối với (đúng) tương lai tràn đầy hi vọng, đầu năm nay mặt giá trị cao mị lực cao, ngay cả hút thuốc phiện cũng có thể được tha thứ, chính mình chẳng phải là có thể nghịch thiên?

Hần đã không kịp chờ đợi nghĩ (muốn) phải trở về trong đơn vị nhìn một chút cái này "Thành thực hào quang" hiệu quả.

Ngựa không dừng vô về nhà, tắm một cái, phát hiện cả người trên dưới chà xát đi ra một nhóm nước bìn, cả người đều tinh thần đẹp trai không ít.

Sau khi tắm xong Mạc Trác Tư nhìn trong kính chính mình, mặc dù hay lại là cái này một bộ bị thịt, nhưng thấy thế nào thế nào thuận mắt.

Mạc Trác Tư thay đổi y phục, mặc vào giày da liền chuẩn bị đi làm.

Hần hôm nay vốn là xin nghỉ bệnh, nhưng là bây giờ có hệ thống hạn chế, không có bệnh lại xin nghỉ bệnh, vạn nhất được nhận định nói lão chẳng phải là muốn giảm thọ một năm, loại này nguy hiểm hần không dám mạo hiểm.

Tại ven đường ăn một tô mì, sau đó vội vội vàng vàng đuổi kịp ca sớm xe.

Cũng không biết có phải hay không là tác dụng tâm lý, tại trên xe bus, hắn luôn cảm thấy rất nhiều con mắt nhìn mình chăm chăm, nam nam nữ nữ, già trẻ lớn bé.

Chẳng lẽ đây chính là cái gọi là mị lực giá trị với thân thiện lực tác dụng?

Mãi cho đến xuống xe, hay lại là thật là nhiều người liếc trộm chính mình.

Đi trên đường, lần này hắn cuối cùng nhìn cho kỹ, tại đồ trang điểm cửa hàng đứng tại cửa tiểu muội lại đều để kháng không nổi chính mình "Mị lực".

Mạc Trác Tư đi ngang qua thời điểm còn cố ý cho muội chỉ trừng mắt nhìn, chỉ thấy nữ hài nhất thời đỏ mặt không dứt, ngay cả đầu cũng không dám nhìn về phía mình.

Mẹ nó!!

Trâu bò a!

Mạc Trác Tư hưng phấn bước nhanh hơn, cái này trời ạ quá trâu bò rồi, còn lên lớp gì, trực tiếp xuất đạo làm tài tử, dựa vào mặt giá trị chụp diễn gấp may, đón dâu bạch phủ mỹ, đi lên đời người đỉnh phong.

Đây quả thực là nửa phút chuyện!

Hắn đi vào công ty cửa đại sảnh, ý cười đầy mặt đất cho trước đài muội chỉ vẫy vẫy tay, "Buổi sáng khỏe Tiểu Ly."

Tiểu Ly cũng là ngẩng đầu nhìn hắn một cái, sau đó tràn đầy kinh ngạc che miệng, Mạc Trác Tư rạng rỡ đất đi tới cười nói: "Làm sao thấy được ta liền giật mình như vậy?"

Tiểu Ly chê cười nói: "Người khóa quần không kéo, màu đỏ quần lót đều lộ ra rồi."

Mạc Trác Tư chấn động mạnh một cái, nhất thời cúi đầu nhìn, Mẹ nó!!

Thật đúng là mẹ nó quên kéo khóa quần, chẳng lẽ hôm nay ở trên xe, còn ở trên đường, những người đó không phải nhìn mình chăm chăm, mà là nhìn mình chăm chăm đầy quần?

Ngày!!

Cái này mắt mắt lớn! Hắn vốn đang tràn đầy tự tin cho là chính mình mị lực giá trị gia tăng nguyên nhân, cho nên mới đi đến chỗ nào đều thành tiêu điểm.

Xi một tiếng!

Tiểu Ly liền bật cười: "Được rồi, cũng còn khá ta thấy được."

"Àch, cảm ơn!" Mạc Trác Tư đó là một cái lúng túng, mặt đều đen rồi, đây thật là mất hết mặt mũi rồi, may mắn không đụng phải khác (đừng) người quen.

"Ta nhưng là giúp người bận rộn ư, người không biểu hiện một chút a!" Tiểu Ly cười hi hi nói.

"Có cơ hội mời người ăn cơm?" Mạc Trác Tư dò xét tính hỏi.

"Tốt nha, người nói, ta đây thứ bảy liền rảnh rồi." Tiểu Ly một bộ rất vui vẻ bộ dáng.

Mạc Trác Tư chân mày cau lại, không đúng!

Tự mình ở công ty nên làm thanh danh bê bối mới đúng, nhưng khi nhìn Tiểu Ly cũng không có đáng ghét chính mình? Trái lại mà phi thường hữu hảo?

Chẳng lẽ cũng vậy chính mình ảo giác?

Hắn đi vào thang máy, sau đó xuyên thấu qua trong thang máy gương bắt đầu quan sát tỉ mỉ đến chính mình, thờ sâu thờ ra một hồi.

Thật là lau mồ hôi một cái, quá hắn mẹ nó xấu hổ, khóa quần không kéo còn hồn nhiên không tự chủ, khó trách toàn thể giới đều nhìn mình chăm chăm.

Thang máy đang chậm rãi đất đi lên trên.

Lầu một.

Lầu hai.

Lầu ba.

Keng một tiếng, thang máy từ từ mở ra, mị lực giá trị với thân thiện lực rút cuộc có hay không đưa đến tác dụng, lập tức thấy rõ.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Thành thực tiểu gói quà

Theo cửa thang máy từ từ mở ra, quen thuộc cánh tượng đập vào mắt ngọn nguồn.

Mọi người nhìn một cái Mạc Trác Tư tới, rồi rít xì xào bàn tán.

"Hắn lại còn có mặt tới."

"Đúng vậy, ta vẫn cho là hắn là cao giàu đẹp trai, bị lừa thật thê thảm."

"Nghe nói Thanh Thanh tỷ còn muốn đuổi ngược hắn đây!"

"Một chiều này chơi được chuồn, bao nhiêu người đuổi theo Thanh Thanh tỷ đều đuổi không kịp, may chúng ta phát hiện sớm!"

"Đúng, Thanh Thanh tỷ vóc người tốt như vậy, mặt giá trị lại cao, thiếu chút nữa thì bị hắn lừa."

Mạc Trác Tư mới vừa vào tới liền nghe được người khác nghị luận chính mình, chỗ này không có cách nào ngăn ngớt!

Làm bước chân hắn đi qua hành lang dài, nghị luận sôi nổi thanh âm nhất thời ngừng lại, tất cả mọi người bắt đầu vui đầu ở công việc.

Mạc Trác Tư đi tới bộ môn chủ quản phòng làm việc, sau đó gõ cửa một cái.

"Đi vào."

Đẩy cửa vào. . .

Trong phòng làm việc, thon dài chân nhỏ, trước ngực lên xuống mười phần đồ sộ, mang lớn mắt kiếng to khung, cái này hai mươi sáu tuổi khinh thực nữ chính là mình cấp trên, gọi Từ Thanh Thanh.

Nữ nhân này chẳng những là chính mình cấp trên, còn từng trải qua bởi vì chính mình nguy trang "Phụ thương con trai" đối với chính mình sinh ra hảo cảm, muốn phải đuổi ngược chính mình.

"A? Ngươi còn có mặt mũi tới?" Từ Thanh Thanh rất không sắc mặt nói.

Lúc này lưỡng cái nhân viên nắm ly làm bộ đến máy nước uống đựng nước, kì thực nhưng là tránh ở ngoài cửa mặt nghe lén.

Mạc Trác Tư rất tự nhiên ngồi xuống, hắn mặt không sợ hãi nói: "Ta có cái gì không dám tới."

"Ngươi. . . Không biết xấu hổ." Từ Thanh Thanh giận đến mặt đều đỏ lên, nàng vẫn cho là Mạc Trác Tư là một phụ thương con trai, chính mình giả bộ thời gian thật dài cô gái ngoan ngoãn đi lấy lại đuổi theo hắn.

"Ta không biết xấu hổ?" Mạc Trác Tư bật cười, "Ta thừa nhận ta khoác lác thể nào, ta lại không buộc ngươi đuổi theo ta?"

"Không biết xấu hổ, rõ ràng là cái nghèo FA, lại giả vờ Phú Nhị Đại, có ác tâm hay không a ngươi!" Từ Thanh Thanh nổi giận mắng.

"Ta không biết xấu hổ?" Mạc Trác Tư buồn cười nói: "Ta muốn thật vô sỉ cũng sẽ không cho ngươi thẳng thắn thân phận."

Từ Thanh Thanh đang cùng hắn nói chuyện trời đất sau khi, hắn có chút không đành lòng liền đem mình không phải là cao giàu đẹp trai sự thật nói cho

đối phương biết, hơn nữa tỏ ý hy vọng có thể nặng nhận thức mới.

Kết quả Từ Thanh Thanh lại trực tiếp chửi mắng hấn một hồi, còn đem hấn giả dạng làm cao giàu đẹp trai sự tình trong công ty nổ đi ra, làm ai ai đều biết.

Từ Thanh Thanh nắm lên một quyển sách thật dày liền hướng Mạc Trác Tư đập tới, "Khanh" một tiếng, đem ở ngoài cửa nghe lén hai người làm cho sợ hết hồn, nàng đứng lên mắng: "Mạc Trác Tư, người tên lười gậy này còn có cái gì không dám!"

Mạc Trác Tư cười nhạo nói: "Thật không tiện, ta thừa nhận mình là một nghèo FA, mà người thì sao, bây giờ bị một cái nghèo FA cự tuyệt."

"Người. . ."

Từ Thanh Thanh giận đến cắn răng nghiến lợi, nàng nhìn quang một mực rất cao, ban đầu nghe nói Mạc Trác Tư là Phú Nhị Đại, mà đối phương tướng mạo cũng là nàng ưa thích loại hình. Cho nên hấn động lòng, còn làm ra một chút lấy lại hành vi, cũng chính là vì vậy, nàng căn bản không biện pháp tiếp nhận mình bị lừa gạt sự thật này.

Chính mình không tiếc đỡ lấy "Ăn cỏ non" tội danh, đuối ngược so với chính mình tuổi còn nhỏ ba tuổi nam sinh, cuối cùng phát hiện đối phương lại căn bản không phải cái gì cao giàu đẹp trai!

Hơn nữa bị kịch nhất là, chính mình lại còn bị cái này FA cự tuyệt?

Trời ạ!

Loại chuyện này suy nghĩ đều giận, Từ Thanh Thanh đều phải tức điên rồi!

Ngoài cửa nghe lén hai cái muội chỉ cười trộm nói: "Cảm giác Mạc Trác Tư trở nên thật có khí phách a!"

"Đúng vậy, lúc trước hấn không phải như vậy."

"Ừ, ta hôm nay chứng kiến hấn thời điểm, đã cảm thấy hấn thay đổi."

"À? Người nhờ như vậy cảm thấy, ta cũng cảm thấy, lúc trước nhìn hấn thời điểm không loại cảm giác này."

"Không biết tại sao, cảm thấy hấn nam nhân tốt a! Chúng ta trong bộ môn khác (đừng) nam sinh đụng phải Thanh Thanh tỷ cũng không dám nói chuyện lớn tiếng."

Mạc Trác Tư cũng không có ý thức được chính mình bởi vì có hệ thống hạn chế, cả người đều buông ra, ngược lại không thể nói nói dối, dù sao cũng muốn từ chức, sợ cái chim này!

"Còn nữa, ta hôm nay tới là muốn nói với người, ta muốn từ chức." Mạc Trác Tư gác chéo chân nói.

"Người. . . Người đừng mơ tưởng, ta không phê!" Từ Thanh Thanh vịn lên một chồng văn kiện liền cho Mạc Trác Tư ném tới.

"Ta đã nói với người, tối hôm nay người nhất định phải làm thêm giờ, những công việc này không có xử lý xong, tháng này tiền lương giảm phân nửa, người có thể lựa chọn không làm, bất quá ngưng ngừng, cuối năm bình cấp D, không có cuối năm thưởng. Người còn có thể lựa chọn bây giờ liền thu dọn đồ đạc về nhà, yên tâm! Ta dám cam đoan không có còn lại bất kỳ xí nghiệp sẽ mướn người, bởi vì người uy tín là D, bị kéo vào danh sách đen."

Mạc Trác Tư khoe miệng hơi hơi co rúc, điểm này hấn ngược lại quên cân nhắc, bị kéo vào danh sách đen quả thật sẽ ảnh hưởng đến chính mình uy tín, bình thường tốt công ty cũng sẽ không thu nhận có đen shi chép nhân viên.

"Thật là độc ác a!"

"Đừng vậy! Lúc này đi cũng không được, không đi cũng không được."

Ngoài cửa nghe lén hai cái muội chỉ bắt đầu thay Mạc Trác Tư lo lắng, cái này lưu lại chắc là phải bị ngược, nhưng nếu như bây giờ từ chức đi, lại sẽ bị kéo vào rất danh sách.

Trước sau đều khó.

Mạc Trác Tư đứng lên, ánh mắt hấn thẳng tắp nhìn chăm chăm Từ Thanh Thanh, hấn sáng khoái mở miệng: "Được! Ta làm thêm giờ!"

Từ Thanh Thanh cũng là ngăn người một chút, nàng không ngờ tới Mạc Trác Tư lại như vậy nghe lời.

Xoạt xoạt một tiếng, Mạc Trác Tư mở cửa đi ra ngoài, phát hiện hai cái muội chỉ tránh ở bên ngoài nghe lén, hai cái muội chỉ vội vàng quay đầu bước đi, giả giả bộ cái gì cũng không biết.

Mạc Trác Tư sờ dĩ như vậy "Nghe lời", là bởi vì hấn mới vừa rồi đang cùng Từ Thanh Thanh ngửa bài thời điểm, trong đầu một mực bắn ra thanh âm nhắc nhở.

"Thành thực đếm số + 1 "

"Thành thực đếm số + 1 "

"Thành thực đếm số + 2 "

Đại khái là bởi vì mình một mực nói thật, cho nên cái này thành thực đếm số mới sẽ bắt đầu gia tăng, náo rồi một hồi cũng đã thêm đến 21 điểm.

Hắn trở lại chính mình văn phòng vị, không để ý đến đồng nghiệp xì xào bàn tán, đem tinh lực toàn bộ tập trung ở cái hệ thống này bên trên.

【 liên tục nói thật 10 lần, tặng thành thực tiểu gói quà! 】

Cái này tiểu lễ bên trong bọc tổng cộng có ba thứ vật phẩm: Thành thực Dược Hoàn, thể giới song song thi ca tập, hoàng kim mười lượng.

Cái này thành thực Dược Hoàn lợi hại, Mạc Trác Tư nhìn xong sau khi giới thiệu liền lộ ra cười quái dị, hắc hắc!

Thành thực Dược Hoàn hiệu quả: Ăn người tại 5 trong phút gặp nhau đem nội tâm ý tưởng chân thật bật thốt lên.

Cái này thể giới song song thi ca tập bên trong nằm hai quyển sách, 《 Văn Nhất Đa kinh điển thi tập 》, 《 Lý Bạch kinh điển thi tập 》.

Hai người kia Mạc Trác Tư đều chưa có nghe nói qua, hắn là còn lại thể giới song song bên trong thi nhân, bắt quả hắn hơi chút nhìn mấy lần, liền lập tức trong chân thơ hấp dẫn.

Thứ tốt, không bận rộn nhìn hai lần, còn có thể giả bộ một chút văn nhân.

Người cuối cùng hoàng kim mười lượng càng thực dụng, Mạc Trác Tư trực tiếp lên mạng lục soát bây giờ giá vàng, đổi đi qua đại khái có thể bán 130,000 tiền mặt.

Được!

Có một khoản tiền này hắn cũng không nóng này đi tìm khác (đừng) công tác mới, liền dứt khoát ở công ty chờ lâu một ít ngày giờ, ở công ty công việc này hắn còn rất ưa thích, tương đối thanh nhàn.

Cái niên đại này, vui chơi giải trí tác phẩm nổ mạnh, nhưng mà tuyệt đại đa số tác phẩm đều là làm cầu thả, chất lượng cực thấp, từ đó ra đời siêu hóa bạo nghệ —— nhà bình luận.

Đúng lúc, Mạc Trác Tư bây giờ chỗ nhậm chức công việc, cũng chính là thuộc về loại này,

Hắn liếc nhìn Từ Thanh Thanh cho mình ném quá làm việc, hạng thứ nhất chính là xem điện ảnh 《 Bay Vọt Dị Độ Không Gian 》 sau đó viết xuống điện ảnh bình luận điện ảnh ba phần, ở công ty tháng này phim mới trong bình luận điện ảnh mặt phát ra ngoài.

Phía sau còn viết khách hàng nói lên phê bình yêu cầu: "Có thể quá hấp dẫn Khoa Huyền mê hoặc, giới thiệu nội dung cốt truyện, khen ngợi điện ảnh đẹp mắt, kinh điển. . ."

Kỳ thực chính là khách hàng bỏ tiền cho bình luận mạng lưới, mua một cái vừa có sức hấp dẫn, lại chuyên nghiệp bình luận điện ảnh, loại chuyện này đặt ở trước kia còn là "Quy tắc ngầm", bây giờ đã nổi lên mặt nước, công khai ghi giá, người bỏ tiền càng cao, ta bình luận điện ảnh liền viết càng tốt.

Mạc Trác Tư bắt đầu du du nhiên địa xem phim, sau đó thuận tay cầm lên phần thứ hai trong công việc cho.

Đại Tân Sinh thi nhân Vương Đông Tuyết mới nhất thi tập 《 Vong Đông Nhai 》 phát hành một tuần, các đại nhà sách tiêu thụ hết sạch.

Cái này Vương Đông Tuyết, Mạc Trác Tư còn ấn tượng, đúng là rất có danh tiếng hiện đại thi nhân, quyển sách này 《 Vong Đông Nhai 》 cũng kẹp ở bên trong túi giấy, hắn vừa nhìn 《 Bay Vọt Dị Độ Không Gian 》, một lần thưởng thức thi tập.

Loại này một lòng lưỡng dụng năng lực đã sớm bị hắn luyện lô hỏa thuần thanh, nhưng là Mạc Trác Tư lòng mảy lại nhú lại.

Viết đồ chơi gì?

Cái này cũng gọi thơ?

Nếu như đặt ở lúc trước, Mạc Trác Tư dự tính còn có thể miễn cưỡng cho điểm cái đáng khen, nhưng nhìn qua "Thành thực tiểu gói quà" tặng hai quyển thể giới song song thi tập, hắn nhãn quang trong nháy mắt bị kéo cao rất nhiều.

Lần nữa đi nhìn kỹ quyển này 《 Vong Đông Nhai 》, trong đầu của hắn nổi lên ba chữ "Tiểu Bạch văn", quyển này 《 Vong Đông Nhai 》 hãy cùng Tiểu Bạch văn như thế, nhìn như lời nói hoa lệ, nhưng căn bản không có một chút độ sâu.

Quá kém quá kém.

Mạc Trác Tư tại trong máy vi tính đăng nhập phần mềm hậu trường, sau đó ngay tại « Vong Đông Nhai » bình luận sách bên trong viết lên: "Có hoa không quả, lạm dụng văn tài, không có chút nào độ sâu."

Viết xong sau Mạc Trác Tư mới nhìn thấy nguyên lai khách hàng này còn kèm theo rồi « Vong Đông Nhai » bình luận sách, hẳn hoàn toàn liền không cần chính mình đọc quyển sách này, chỉ cần đem khách hàng cho ra thư đến đánh giá hướng bình luận trên mạng sao đi vào là tốt.

"Đại Tân Sinh thi nhân, Vương Đông Tuyệt tình phẩm tác phẩm, đáng giá vừa đọc, mang theo nhân nhạ ưu sầu với cảnh đẹp dung hợp vào một chỗ, đúng là tác phẩm xuất sắc."

Cái gì đồ chơi?

Tác phẩm xuất sắc?

Mạc Trác Tư nhỏ nước bọt xong, chuẩn bị dựa theo khách hàng bình luận sách đem mới vừa rồi chính mình bình luận sách từ bỏ, dù sao người khác tốn tiền chính là vì mua một cái khen ngợi.

Nhưng vào đúng lúc này, hệ thống lại nhắc nhở: "Chạm đến lời nói dối ranh giới cuối cùng, mời cẩn thận!"

Mạc Trác Tư cả người sững sờ, chuyện này. . . Cái này lại cũng coi như?

Mẹ nó! ! !

Cũng thì là không thể đổi mới vừa rồi bình luận sách rồi, nếu không sẽ trừ đi một năm tuổi thọ, đây cũng không phải là đùa.

Không thay đổi rồi không thay đổi rồi, cùng lắm là bị Từ Thanh Thanh chửi mắng một trận, trái lại chính tự mình cũng không hi vọng nào cái này phần tiền lương sống.

Trừ tiền thưởng tiền lương thì tùy trừ đi! Không quan tâm! ! !

Tiền làm sao có thể với chính mình mạng so, nói dối nhưng là phải tổn thọ một năm, Mạc Trác Tư lập trường kiên định, sẽ dùng mình nguyên lai bình luận sách.

Một trận sóng gió, cũng liền theo tới.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Có chuyện hướng ta tới

Vương Đông Tuyệt thơ mê hoặc có bao nhiêu?

Nói nhiều cũng không coi là nhiều, tính toán đâu ra đấy dự tính cũng liền hơn mười vạn người, cho nên nhìn thấy bình luận mạng lưới điều này bình luận sách thời điểm, đã là mấy phút sau.

Phi Thiên tiểu ca: "Mẹ nó, dở như vậy? Cũng còn khá ta không có mua!"

Bạch Hiểu Phân: "Còn không có nhìn, bắt quá nhìn cái này bình luận sách, trong nháy mắt không có hứng thú."

Xin Gợi Ta Lan Bảo Bảo: "Ta cảm giác thật tốt a! Cái này bình luận sách là chuyện gì xảy ra?"

Rầm rầm một chút, bạn trên mạng đều rí rí bắt đầu thảo luận, điều này bình luận sách cũng không phải là bạn trên mạng đen đi ra, mà là bình luận mạng lưới quan phương phê bình.

Mọi người xem phê bình bình thường cũng chính là nhìn quan phương phê bình, điều này đại biểu công chính, chân thực, có thể tin.

Nhưng bây giờ quan phương bình luận sách lại còn nói quyền sách này, "Có hoa không quả, lạm dụng văn tài, không có chút nào độ sâu."

Bởi vì này quyền sách mới phát một tuần, trên thực tế xem qua người ít vô cùng, mọi người cũng không biết tốt hay xấu, đều là đọc sách đánh giá để phán đoán.

Điều này bình luận sách, trực tiếp đưa đến đồ thể chấp trên mạng 《Vong Đông Nhai》 quyền sách này sinh ra hơn hai mươi cái lui đơn xin.

Ngay sau đó bình luận trong lưới Vương Đông Tuyết mới tác phẩm 《Vong Đông Nhai》 sách vở nhấn lại phía dưới sôi trào khắp chốn.

"Chớ nói bấy bạ, ta ngày hôm trước liền xem xong, là Vương Đông Tuyết tài nghệ tác phẩm."

"Người quan này y thư đánh giá vấn đề rất lớn a! Vương Đông Tuyết sách ta một mực có nhìn, mặc dù nói quả thật không tính là có độ sâu, nhưng không đến nỗi có hoa không quả chứ?"

"Bất kể nói thế nào, quyền sách này ta là lui đơn đặt hàng."

Lập tức một cú điện thoại liền đánh tới bình luận mạng lưới trong công ty, hướng về phía nghe điện thoại nhân viên làm việc chính là một hồi giận phun ra.

Trong phòng làm việc.

Ngồi ở Mạc Trác Tư trước mặt hai hàng một cái em gái nắm điện thoại không ngừng nói xin lỗi: "Thật xin lỗi thật xin lỗi, ta sẽ thăm tra tình huống, cẩn thận không đứng lên."

Tất cả mọi người rồi rít nhìn tới, cái này tình huống gì à?

Mạc Trác Tư hoàn toàn không biết mình lơ đãng bình luận sách đưa tới liên tiếp sự tình, hắn vẫn còn ở cẩn thận nhìn 《Bay Vọt Dị Độ Không Gian》, bộ phim này quả thật vẫn thật đẹp mắt.

Vương Đình Phi "Đùng" một tiếng cúp điện thoại, nàng thật là muốn điên rồi, khách nhân đến điện thoại còn chưa nói rõ ràng chuyện gì liền đem nàng mắng một trận.

Nàng tức ục ục hỏi: "Là ai! Là 《Vong Đông Nhai》 bình luận sách."

Tất cả mọi người rồi rít lác đầu, cũng không có người thừa nhận.

Nàng nhìn một cái không người nguyện ý thừa nhận, liền đẩy ghế ra tức ục ục hướng Từ Thanh Thanh phòng làm việc đi tới, ngược lại đều là Từ Thanh Thanh phân phối công việc.

Từ Thanh Thanh thật vất vả hết giận, chuẩn bị nghỉ một lát, liền thấy Vương Đình Phi đi vào.

"Thanh Thanh tỷ, mới vừa rồi có khách gọi điện thoại xin vào nói, nói chúng ta chẳng những không có dựa theo ước định tới phát bình luận sách, còn cố ý đen bọn họ." Vương Đình Phi rất tức giận nói, bởi vì nàng bị người vô tội mắng một trận.

"Bình luận sách?" Từ Thanh Thanh Trâu lên lông mày.

"Đúng, 《Vong Đông Nhai》 bình luận sách, còn đem ta cho mắng cho một trận." Vương Đình Phi có chút tức giận nói.

Từ Thanh Thanh xoát một chút đứng lên, nàng nhớ tới là người nào chịu trách nhiệm rồi, quyền sách kia ngay mới vừa rồi cho Mạc Trác Tư trong túi văn kiện.

"Mạc Trác Tư, đi tìm Mạc Trác Tư." Từ Thanh Thanh đi theo Vương Đình Phi cùng đi ra khỏi phòng làm việc, sau đó khí thế hung hung đất hướng Mạc Trác Tư đi tới.

Tất cả mọi người rồi rít dừng tay lại bắt đầu làm việc làm, cái này nhìn một cái Từ Thanh Thanh sắc mặt cũng biết có người phải gặp tai ương.

Còn không biết chuyện gì xảy ra Mạc Trác Tư một bên cắn hạt dưa một bên xem phim, thoải mái nhàn nhã.

Hai nữ nhân đi tới Mạc Trác Tư trên bàn làm việc, Từ Thanh Thanh một tay chụp ở bên cạnh trên túi văn kiện, chất vấn: "Có phải là ngươi hay không phụ trách 《Vong Đông Nhai》 bình luận sách?"

"Đúng, là ta." Mạc Trác Tư tiếp tục cắn hạt dưa.

"Ngươi. . . Ngươi có biết hay không khách hàng tới khiếu nại." Vương Đình Phi có chút nóng nảy nói.

"Ồ, như đã đoán trước." Hắn vẫn cắn hạt dưa.

Hai người bị Mạc Trác Tư một mặt không có vấn đề biểu tình cho tức điên rồi, đặc biệt là Từ Thanh Thanh, nàng bây giờ chỉ cần thấy được Mạc Trác Tư liền tức lên.

"Mạc Trác Tư, ngươi đứng lên cho ta nói chuyện." Từ Thanh Thanh la lớn.

Mạc Trác Tư bắt đầu đi xuống hạt dưa, sau đó đứng lên, ước chừng so hai người cao một cái đầu, sau đó cúi đầu hỏi: "Thế nào?"

"Ngươi!" Từ Thanh Thanh bị tức chết rồi, thoáng cái không biết nên nói thế nào.

Vương Đình Phi mân mê miệng nói: "Mới vừa rồi khách hàng điện thoại tới đem ta mắng một trận, nói chúng ta không có dựa theo hần yêu cầu tới phát bình luận sách, còn cố ý đen bọn họ, bây giờ khách nhân chẳng những cự tuyệt thanh toán tiền chót, còn nói khởi tố chúng ta."

Nghe được khởi tố hai chữ, Mạc Trác Tư mới tỉnh nghiêm túc, "Khởi tố? Tại sao "

"Ngươi rốt cuộc đều phát cái gì bình luận sách a!" Vương Đình Phi gấp gấp hỏi.

Mạc Trác Tư cái này ti mi nghĩ lại, "Oh, ta biết rồi, nói ta cố ý đen hần, cho nên phải khởi tố ta là chứ?"

Vương Đình Phi gật đầu: "Đúng, chính là ý này."

Tất cả mọi người rối rít vây quanh, có vài người chính là mở ra 《Vong Đông Nhai》 bình luận sách, nhìn xem rốt cục chuyện gì xảy ra.

"Mẹ nó! !!" Lúc này một người kêu lên sợ hãi, bởi vì hần thấy được Mạc Trác Tư bình luận sách.

"Thế nào thế nào?" Bên cạnh đồng nghiệp cũng là vọt tới.

Mọi người xem xong Mạc Trác Tư bình luận sách sau, đều rối rít phát ra sợ hãi kêu, "Cái này, cái này khó trách người khác sẽ khiêu nại a!"

Từ Thanh Thanh tức không đánh một nơi ra, tức giận nói: "Ngươi là cố ý chứ? Liên là cố ý không làm việc cho giới, cố ý gây chuyện!"

Mạc Trác Tư mở ra tay, giải thích: "Ta còn thực sự không phải cố ý, ta là xem qua hần thi tập, hữu cảm nhi phát (có cảm xúc nên phát ra) mới viết sách đánh giá."

Nhưng mà hần giải thích mọi người căn bản không tin, nhiều cái đồng nghiệp đều rối rít cho hần quăng tới cười trên nỗi đau của người khác ánh mắt, cảm thấy hần nhất định là cố ý.

Từ Thanh Thanh cắn răng một cái, xoay người liền hướng phòng làm việc của mình đi tới, "Đi theo ta."

Mạc Trác Tư một mặt "Không liên quan chuyện ta" biểu tình theo ở phía sau, đồng nghiệp rối rít cho lắc đầu cười nói: "Chơi đùa quá lớn, ta dự tính hần tháng này tiền thưởng khẳng định không có."

"Ta đoán sớm đã không có."

"Đúng vậy, cái này tỏ rõ liên là cố ý mà!"

"Lần trước ta cũng cho cái này thi nhân phê bình qua, bọn họ đều rất chuyên nghiệp, căn bản không cần đọc sách, trực tiếp liền đưa thêm bình luận sách, chúng ta chính là một cái sao chép dán chuyện." Một người đồng nghiệp giải thích: "Cho nên nhất định là cố ý."

Rầm một tiếng, cửa phòng làm việc một lần nữa đóng lại.

Lần này tránh ở bên ngoài len lén sẽ không dừng vừa mới bắt đầu hai cái em gái rồi, mà là bốn năm người đều chạy tới nghe lén.

"Ta biết ngươi đối với ta có ý kiến, chúng ta chuyện, là chuyện riêng tư, xin đừng đem riêng tình cảm ý nghĩ phát tiết đến trong công tác được chứ?" Từ Thanh Thanh ngồi xuống, hai tay ôm cái kia trĩu nặng ngực.

Mạc Trác Tư một mặt buồn cười, rõ ràng là ngươi trước phát tiết tâm tình, hần nói mà không có biểu cảm gì nói: "Ta không có ưu tư biến hóa, đó là ta lời thật lòng."

"Vậy ngươi tại sao phải đen người khác?" Từ Thanh Thanh chất vấn.

"Không phải đen hần, là hần viết quá vụn, đồ chơi gì, cái này lại cũng có thể ra sách." Mạc Trác Tư cảm thấy cái này thật khôi hài.

"Ngươi. . ." Từ Thanh Thanh bị một câu nói này cho ể trụ.

Tránh ở ngoài cửa mặt Phương Phi Vũ cố nín cười ý, len lén so một cái đáng khen, "Cái này trâu bò, ta phục!"

Lại còn nói Vương Đông Tuyết làm thơ nát, những lời này có thể không có mấy người dám nói.

"Ngươi có thể không thích, nhưng là ngươi không thể đi công kích người khác, ngươi có thể thành hay không quen thuộc một chút." Từ Thanh Thanh mắng.

"Ta rất thành thực, ta chính là cho là hần viết rất dở, thật." Mạc Trác Tư nhìn nàng giải thích.

Từ Thanh Thanh đó là một cái bận tâm, nàng dùng sức phất qua chính mình tóc dài, kìm nén một hơi thở, nhưng nội tâm giống như là đang giãy giụa cái gì.

Ước chừng qua tốt trong mấy giây, nàng mới mở miệng nói: "Người đi đi, ta thả người đi."

Nghe được một câu nói này, ngoài cửa mọi người mới tỉnh con mơ, thì ra là như vậy, là bởi vì Từ Thanh Thanh không để cho Mạc Trác Tư đi, cho nên Mạc Trác Tư mới cố ý làm như vậy.

Kết quả một giây kế tiếp, mọi người có trọn mắt há mồm rồi.

"Đừng, ta thay đổi chủ ý, dù sao phải có người tới cống nộp, người liền nói với khách nhân là ta phát bình luận sách, muốn khởi tố cái gì toàn bộ xong ta tới." Mạc Trác Tư sờ một cái rồi mỉm cười nói.

Hắn căn bản không có chút nào không vững lòng, bởi vì cái kia thi tập chính là có hoa không quả, chính là không có độ sâu.

Ba cái tránh ở ngoài cửa nghe lên em gái đều mắt sáng lên, Mạc Trác Tư một câu nói này quá tuần tú rồi, quá có mùi đàn ông.

Từ Thanh Thanh dùng khó có thể tin ánh mắt nhìn Mạc Trác Tư, nàng lần đầu tiên cảm giác, người đàn ông này thật giống như không như trong tưởng tượng bất bất như vậy.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Không phải khoác lác

Từ Thanh Thanh đối với (đúng) Mạc Trác Tư bắt đầu có chút đổi cái nhìn, nàng kinh ngạc hỏi: "Người thật không phải có ý?"

"Ừ, ta nhìn kỹ hần sách, không có gì độ sâu." Mạc Trác Tư hé miệng gật đầu một cái.

Từ Thanh Thanh thờ dài một cái, "Chúng ta nghề này, đều là như vậy, bất kể kẻ người có thích hay không, ngược lại khách nhân ra tiền, người nên thỏa mãn bọn họ yêu cầu."

Không biết tại sao, nàng nhìn Mạc Trác Tư, rõ ràng đầy bụng tức giận, nhưng chính là không bạo phát ra được, hơn nữa còn càng xem càng thuận mắt.

Đây thật là kỳ quái, lúc trước nàng hoàn toàn không có loại cảm giác này, ban đầu là bởi vì trong nhà hi vọng nàng tìm người có tiền, mà Mạc Trác Tư là Phú Nhị Đại, mục đích chính là nàng thức ăn.

Nhưng là bây giờ đã biết Mạc Trác Tư là "Khoác lác", căn bản không phải Phú Nhị Đại, tại sao hay lại là không phát ra được tính khí tới?

Có lúc, mị lực giá trị thật là quá kinh khủng.

Vẫn là câu nói kia, ngay cả hút thuốc phiện cũng có thể được tha thứ, nói dối tính là gì?

Mạc Trác Tư nhớ lại chính mình cái kia hai quyền thế giới song song thi tập, hần nghệ thuật dày công tu dưỡng kỳ thực không tính là quá cao, nhưng là hơi chút xem qua mấy lần cái kia hai quyền thi tập sau, chính mình nhãn giới trong nháy mắt không giống nhau.

Hắn mở miệng nói: "Nếu là khách nhân đến khiếu nại, liền để cho bọn họ tới tìm ta, trùng hợp ta gần đây đang học đến làm thơ, vừa vận đề cho bọn họ nhìn nhìn cái gì gọi có nội hàm thơ."

Từ Thanh Thanh nhất thời trọn mắt hốc mồm, nàng nhìn Mạc Trác Tư cái kia tự tin biểu tình, cũng không giống là khoác lác à?

Không đúng!

Nhất định là khoắc lác, lúc trước thổi phồng mình là Phú Nhị Đại, bây giờ lại chuyển đổi vai diễn rồi, muốn làm thi nhân?

Từ Thanh Thanh tự giễu lắc đầu một cái, nàng cảm giác mình thật suy nghĩ nhiều.

"Bản tính khó đổi a!" Nàng thờ dãi một cái.

Mạc Trác Tư ngẩn người một chút, bật cười, nguyên lai Từ Thanh Thanh cho là mình đùa, khoắc lác?

"Người không tin? Ta bây giờ liền có thể viết đôi câu cho người nhìn."

Từ Thanh Thanh đối với (đúng) người đàn ông này đã hoàn toàn thất vọng, đến lúc này còn muốn mạnh mẽ giả bộ.

Mạc Trác Tư đảo tròn mắt một vòng, sờ lỗ mũi một cái, cười nói: "Như vậy đi, ta tới theo chân bọn họ câu thông."

Dứt lời, hần đẩy cửa đi ra ngoài, rầm rầm một chút, bên ngoài một nhóm người động tác khác nhau, toàn bộ đang giả ngu.

Khiến Mạc Trác Tư không nhận được bật cười là, Trần Quốc Khánh người này lại còn đề người khác em gái, chơi đùa "Vách tường hôn" ?

Hần tràn đầy nụ cười đất lắc đầu một cái, sau đó hướng Vương Đình Phi vị trí đi tới, "Đến, gọi trở lại mới vừa rồi khiếu nại điện thoại, ta tới nói với bọn họ."

Vương Đình Phi còn tưởng rằng Mạc Trác Tư phải chuẩn bị cho khách người nói xin lỗi, sau đó liền ngoan ngoãn gọi đến người khách nhân kia điện thoại, đem lời ông cho Mạc Trác Tư đưa tới.

Từ Thanh Thanh cũng đi ra, nàng muốn nhìn một chút Mạc Trác Tư chuẩn bị kết thúc như thế nào.

Tất cả mọi người không tự chủ đem tầm mắt tập trung đến Mạc Trác Tư trên người, chỉ nghe hần hướng về phía nói điện thoại nói: "Xin chào, ta là bình luận mạng lưới."

"Đúng đúng đúng, người nói thế nào cái 《 Vong Đông Nhai 》 bình luận sách, chính là ta viết."

"Ừ, ngượng ngùng, khả năng con người của ta tương đối ngay thẳng, câu có nói một câu, hần quyển sách này ta đều thấy, viết cũng cứ như vậy."

Xoát một chút, Từ Thanh Thanh mặt mũi trắng bệch.

Vương Đình Phi chính là khó có thể tin há to mồm, ta trời? ? ?

Hần không phải gọi điện thoại tới nói xin lỗi?

Hần là đi khiếu khích chứ?

Vương Đình Phi sốt ruột lời kéo ở Mạc Trác Tư ống tay áo, mặt đầy khiếp sợ tỏ ý: "Người điên rồi?"

Mạc Trác Tư lại không chút nào để ý tới đồng nghiệp khuyên bảo, tiếp tục đối với đến nói điện thoại nói: "Ta biết người không tin, ta cũng không giải thích rõ ràng, đơn giản mà nói chính là mỗi người thưởng thức tài nghệ không giống nhau, ta thuộc về một cái tầng thứ cao hơn đi phân tích hần thơ."

Mọi người mặc dù không biết đầu điện thoại bên kia người nói cái gì, nhưng là có thể đoán được bây giờ khẳng định tức giận muốn nổ.

"Ta không hiểu thơ? Ta thừa nhận ta không phải rất hiểu, ta cũng vậy gần đây mới bắt đầu học thơ, bất quá ta có thể viết một bài cho người giám định một chút, đến lúc đó người cũng biết ta vì sao lại nói hần thơ không có chút nào độ sâu, có hoa không quả rồi." Mạc Trác Tư khóe môi nhếch lên một nụ cười nói.

"Ta Weibo, Mạc Trác Tư, tên thật, người nếu là nhìn xong thơ còn cảm thấy ta là có ý đen 《 Vong Đông Nhai 》 vậy thì khởi tố đi!" Mạc Trác Tư căn bản không có chút nào nhẹ, hần mười phần phần khích.

Hần mọi người bên cạnh đều nhìn mắt choáng váng, đây là tình huống gì?

"Xong rồi xong rồi, hần điên rồi!"

"Mẹ nó, hần đây là với Vương Đông Tuyết hạ chiến thư a! Người ta nhưng là quốc nội Đại Tân Sinh thi nhân, người lại còn nói hần thơ không độ sâu?"

"Ta trời, Mạc Trác Tư người phát cái gì thần kinh." Từ Thanh Thanh một cái tiến lên giành lấy điện thoại, sau đó hướng về phía nói điện thoại nói: "Thật không tiện, chúng ta sẽ lại nói xin lỗi ngài."

Đùng một tiếng, cúp điện thoại.

Toàn bộ phòng làm việc tất cả mọi người đều nhìn người điên nhìn Mạc Trác Tư.

"Người thật khờ hay là giả ngốc à? Đó là Vương Đông Tuyết! Người khác là Đại Tân Sinh thi nhân hạng nhất người đoạt được, hấn còn lên đã từng truyền hình phỏng vấn đây!"

Mạc Trác Tư một mặt thần nhiên gật đầu nói: "Ta biết a! Ta nói chính là hấn 《 Vong Đông Nhai 》."

Đoàn người toàn bộ bối rối! !

Đây là ồn ào loại nào?

"Người xem đây là mấy ngón tay?" Từ Thanh Thanh đưa ra ba ngón tay tại Mạc Trác Tư trước mắt thoáng qua, nàng cảm thấy Mạc Trác Tư hôm nay biểu hiện thật là quý dị.

Mạc Trác Tư bắt lại tay nàng, cười nói: "Ba cái, chờ đi, ta lần này trở về làm thơ."

Từ Thanh Thanh tay bị bắt đến thời điểm lại run lên trong lòng, sau đó ngốc tại chỗ, bởi vì mới vừa rồi nàng nhịp tim không giải thích được tăng nhanh, quá kinh khủng!

Mạc Trác Tư chính là trở lại chính mình văn phòng vị bên trên, tại mặt bàn mở ra chính mình Weibo, dùng dùng đất điền mật mã vào, sau đó đăng nhập.

Hấn nhìn 《 Văn Nhất Đa kinh điển thi tập 》 thời điểm, bởi vì ưa trong đó một bài, cho nên liền đem mở đầu ghi xuống, không nghĩ tới nhanh như vậy liền phát huy được tác dụng rồi.

Ngược lại cái thế giới này ngay cả Văn Nhất Đa người này cũng không có, hấn cũng liền mật đầy đem mình bài thơ "Chiếm làm của mình" .

"Mấy đóa Phù Vân, dựa vào giông tố thế lực, "

"Đem một ngày Tinh Nguyệt đều quét sạch rồi."

"Một trận cuồng phong còn gọi tới muốn bắt cái kia mềm yếu nhánh cây, "

"Nhánh cây liễu mạng uốn qua uốn lại, "

"Nhưng thì không cách nào né tránh gió móng vuốt." —— 《 Vũ Dạ 》

Thứ nhất chứng kiến bài thơ này là ngồi ở Mạc Trác Tư bên cạnh Trần Quốc Khánh, làm Trần Quốc Khánh đọc xong cái này một bài thơ sau, trong nháy mắt bị kinh diễm đến!

Oh!

Ta trời!

Hấn với Mạc Trác Tư giống nhau là phụ trách cho khách hàng phê bình, xem qua thi tập cũng không ít, tự nhận là văn học tài nghệ cũng không tệ lắm, nhưng nhìn xong cái này đầu 《 Vũ Dạ 》 sau, hấn không thể không bái phục chịu thua.

"Tha, treo nỏ trời!" Trần Quốc Khánh kích động giơ ngón tay cái lên.

Mọi người xem xong bài thơ này sau, tất cả đều bị kinh diễm đến, toàn trường yên lặng như tờ.

Bọn họ mặc dù không biết Vương Đông Tuyết 《 Vong Đông Nhai 》 rốt cuộc là cái gì tài nghệ, bởi vì cũng không có mấy người xem qua, nhưng là cái này đầu 《 Vũ Dạ 》 cho mọi người rất lớn rung động.

"Cái này, thật là người viết?" Từ Thanh Thanh không thể tin được.

Vương Đình Phi nuốt một cái nước, dè dặt nói: "Ta mới vừa ở trên mạng lục soát qua, quả thật không có ở địa phương khác xuất hiện qua, chỉ có hấn Weibo bên trong có bài thơ này."

Tất cả mọi người đều mặt đầy khiếp sợ nhìn Mạc Trác Tư, chẳng lẽ?

Hấn không phải khoác lác?

Mà là thật trâu bò?

(*) Vách tường hôn: thử nghĩ một bạn trai một tay chống tường còn trước mặt là bạn gái, cảm giác áp bách, tim đập nhanh, một nụ hôn đáng nhớ!!!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Cuối cùng lựa chọn

"Vàng thật không sợ lửa, không nói nhiều, ta chống đỡ ngươi, Vương Đông Tuyết tài nghệ ta biết, hấn không bằng ngươi." Trần Quốc Khánh vỗ một cái Mạc Trác Tư bả vai cười nói.

Tất cả mọi người nhìn về phía Mạc Trác Tư nhãn quang đều thay đổi, theo hoài nghi biến thành kính nể, ngưỡng mộ.

Thật lợi hại!

Quả nhiên cao thủ tại dân gian!

Khó trách hấn sẽ viết ra như vậy bình luận sách, đúng là nhãn giới không giống nhau.

...

Vương Đông Tuyết tức giận muốn nổ, hấn tốn vàng thật bạc thật đi mua khen ngợi, lúc trước cũng là làm như vậy, không nghĩ tới cái này bình luận mạng lưới lần này lại chẳng những không có khen ngợi, còn đem mình thơ dẫm đến không đáng giá một đồng.

"Như thế nào đây? Bọn họ là giải thích thế nào?" Hấn hướng về phía điện thoại giận phun ra nói.

Đầu điện thoại bên kia là hấn tuyên truyền trợ lý, "Không giải thích được, bọn họ ngay từ đầu nói không xin lỗi, sau đó lại nói xin lỗi."

"Xem ra là nội bộ xảy ra vấn đề, khác (đừng) bắt kể, cái này bình luận sách tại sao còn không sửa đổi tới?" Vương Đông Tuyết lạnh lẽo âm thanh hỏi.

"Cái này, ta thúc giục nữa thúc giục." Tuyên truyền trợ lý nói: "Đúng rồi, phát bình luận sách người kia gọi Mạc Trác Tư, còn đề cho chúng ta xem hấn Weibo, nói không phục có thể khởi tố hấn."

Vương Đông Tuyết cười lạnh nói: "Còn thật sự cho rằng ta đùa thôi? Hấn hành vi đã trực tiếp đưa đến thanh danh của ta bị tổn thương, tố cáo hấn là ván đã đóng thuyền chuyện."

"Đúng vậy, thật khôi hài, ta về lại điện thoại thúc giục thúc giục đổi bình luận sách chuyện."

Vương Đông Tuyết tại trong điện thoại di động lục soát "Mạc Trác Tư" ba chữ, căn bản không có tài liệu bán ra đến, mình cũng chưa nghe nói qua cái này nhân vật số má.

Weibo?

Hấn dứt khoát trực tiếp tại Weibo bên trên lục soát, phát hiện còn có thật nhiều trùng tên, cuối cùng đang chuẩn bị buông tha, lại bị một hàng chữ hút vào ánh mắt.

Hấn điểm tiến vào, nguyên lai là một bài thơ.

"Mấy đoá Phù Vân, dựa vào giông tố thế lực, "

"Đem một ngày Tinh Nguyệt đều quét sạch rồi."

Mở đầu đôi câu khí thế bàng bạc, đơn giản mấy chữ lại lộ ra một luồng đập vào mặt hình ảnh cảm giác, hết lần này tới lần khác còn viết giống như đúc, rất có khí thế rất có đánh vào cảm giác.

"Một trận cuồng phong còn gọi tới muốn bắt cái kia mềm yếu nhánh cây, "

"Nhánh cây liễu mạng uốn qua uốn lại, "

"Nhưng thì không cách nào né tránh gió móng vuốt." —— 《 Vũ Dạ 》

Nhìn xong bài thơ này, hấn cảm thấy chưa thỏa mãn, cái này hấn còn có nói tiếp.

Nhưng mà một giây kế tiếp, hấn thấy được cái này Weibo phía trên Nick Name "Mạc Trác Tư", nhất thời trong lòng cả kinh! ! !

Khả năng nào đó tính theo trong đầu của hấn đựng tới, chẳng lẽ cho mình bình luận sách chính là cái này người?

Hấn bắt đầu suy tư, sau đó đem đối phương Weibo tin tức nhìn qua một lần, thật đúng là liền thấy trong đó một cái Weibo xác định vị trí là đang ở bình luận mạng lưới.

Vương Đông Tuyết trong lòng một tiếng âm vang vang lớn, xong rồi!

Khẳng định chính là cái này người, nói mình 《Vong Đông Nhai》 không có độ sâu, có hoa không quả.

Hấn đương nhiên là phải phản bác, nếu như là bình thường độc giả, rất có thể là căn bản không có lĩnh ngộ được chính mình thơ chân lý, nhưng nếu như là bài thơ này tác giả. . .

Hấn do dự.

Đơn giản mấy dòng chữ, lại lộ ra công lực thâm hậu.

Hấn trực tiếp sao chép dán bài thơ này tại trên mạng lục soát, hoài nghi là vị nào văn nhân bước phát triển mới thơ?

Nhưng không ngờ trên mạng lục soát trống rỗng, ép căn bản không hề tìm đến bất kỳ tin tức hữu dụng, hấn còn không hết hi vọng, có thể viết ra bức này tài nghệ thơ người, khẳng định không thể nào lúc trước yên lặng Vô Danh.

Hấn trực tiếp liền đem 《Vũ Dạ》 phát tại hành nghiệp trong vòng thi nhân quần, còn hỏi: "Mọi người có hay không xem qua bài thơ này?"

Trợ lý lại vội vã điện thoại tới: "Bọn họ kể chuyện cở tích đánh giá không thay đổi rồi, còn nói không phục nói liền nhìn hấn Weibo thơ."

"Làm sao bây giờ? Nếu không ta bây giờ liền liên lạc luật sư bằng hữu, thứ người như vậy thế nào cũng phải nhận được tòa án lệnh truyền mới biết sợ!"

Lời tuy như thế, nhưng vẫn là có thật nhiều băn khoăn, bởi vì mua xong đánh giá chuyện nếu như làm lớn lên, đối với chính mình cũng có vô cùng nghiêm trọng danh dự tổn thất.

Vương Đông Tuyết sau khi cúp điện thoại, cúi đầu nhìn một cái điện thoại di động, nhất thời sắc mặt khó coi, bởi vì trong bảy thi nhân đều nói chưa thấy qua, còn rồi rít hỏi mình có phải là hấn hay không thơ mới.

"Đông Tuyết phát bài thơ này có loại đập vào mặt khí tức, đẹp thay."

"Ta đọc nhiều lần, càng đọc càng có mùi vị, sẽ không phải là người viết chữ?"

"Có thể, so người 《Vong Đông Nhai》 hăng hái, có cảm giác."

Đặc biệt là cuối cùng câu này, so 《Vong Đông Nhai》 hăng hái, ý này không phải là "Bình luận mạng lưới" phổ thông nhân viên đều viết tốt hơn chính mình sao?

Mẹ nó!

Cái này có thể nhường cho hấn tức giận không dứt, mặc dù nói hấn cũng thừa nhận bài thơ này rất không tồi!

Nhưng là hấn không có biện pháp tiếp nhận một người bình thường nhân viên quèn cũng dám khinh bỉ chính mình, loạn giẫm đạp chính mình thi tập!

Khổ ép là, hấn còn không dám nói với người khác bài thơ này là người khác khiêu khích chính mình phát tới tác phẩm.

Nói ra nhiều mặt thể diện a!

Hấn có thể không ném nổi người này.

Vương Đông Tuyết tại trong bảy trả lời: "Không phải ta tác phẩm, ta cũng vậy ngoài ý muốn phát hiện."

Vương Đông Tuyết nín nửa ngày, vẫn là quyết định trước với bình luận mạng lưới hiệp thương giải quyết!

Cuối cùng hiệp thương kết quả là, đi chính quy con đường, căn cứ ban đầu ký kết điều ước tới bồi thường, bồi thường cho khách hàng 1. 5 lần tiền bồi thường.

Mạc Trác Tư biết được kết quả sau cười phun.

"3000 khối? Người nói ta tại trên mạng như vậy giẫm đạp hấn thi tập, lại mới để cho chúng ta đền 3000 khối?"

"Dựa theo chúng ta hợp tác quy định chính là bồi thường 1. 5 phân phối phí bồi thường vi phạm hợp đồng, bọn họ lúc ấy thanh toán 2000 khối khen ngợi

chi phí, cuối cùng còn muốn nói với người một chút, cái này 3000 khối trực tiếp theo người trong tiền lương mặt trừ." Từ Thanh Thanh nói mà không có biểu cảm gì nói.

Mạc Trác Tư nhất thời lật lên xem thường, chính mình không cần thận tùy hứng một chút lại thì ít đi nhiều 3000 nhanh, đó là một cái thương tiếc a!

Hắn tính toán một chút, một cái bình luận sách 3000 nguyên, mười tám cái chính là 54000 nguyên, xong rồi!

"Cái đó, ta muốn hỏi một chút chuyện, ta bây giờ nói nghỉ việc, sau đó tiền lương lúc nào có thể bỏ phát à?"

Mạc Trác Tư một câu nói này đi ra, tất cả mọi người rồi rít đứng lên.

"À? Người muốn nghỉ việc a!"

"Không thể nào?"

"Quá đột nhiên chứ?"

Kỳ thực căn bản sẽ không đột nhiên, tại một ngày trước mọi người đều đoán được Mạc Trác Tư trở lại nhất định là muốn nghỉ việc, nếu không đắc tội lãnh đạo, sau này thật rất khó lẫn lộn.

Nhưng từ thấy được hắn viết cái kia bài thơ sau, bọn họ thái độ liền thay đổi, không nghĩ tới Mạc Trác Tư thật đúng là như vậy có tài hoa, lúc này mới không nỡ bỏ hắn đi.

Mạc Trác Tư "Khục khục" đất hắng giọng một cái, muốn phải tìm một cái nguy nga lộng lẫy lý do tránh người, nếu hắn không là hôm nay phát mười sáu cái bình luận sách, sẽ đem hắn nửa lương tính theo năm thêm tiền thưởng toàn bộ trừ xong.

Kết quả một giây kế tiếp, hắn liền tròn tròn mắt.

Không được! ! !

Mình không thể nói dối, trời ạ.

Cái này thì rất máu chó, làm sao bây giờ?

Từ Thanh Thanh nhìn một cái Mạc Trác Tư, nàng hiện tại tại nội tâm hết sức phức tạp, vừa muốn phải Mạc Trác Tư đi, lại không nghĩ hắn đi.

Ngược lại phi thường mâu thuẫn tâm tình.

Nàng vẻ mặt ngưng trọng hỏi: "Thật muốn đi?"

"Cái ý nghĩ này." Mạc Trác Tư thành thật đất trả lời.

Tất cả mọi người cho là Từ Thanh Thanh nhất định sẽ giữ lại Mạc Trác Tư, dù sao cũng là hiếm thấy nhân tài, không nghĩ tới nàng lại mở miệng: "Ta phê, người đi nhân sự làm thủ tục đi!"

Rầm rầm một chút, tất cả mọi người tròn mắt hóc mồm.

Mạc Trác Tư thở dài một cái, đúng là vẫn còn phải đi.

Hắn từ từ dọn dẹp đồ mình, nói thật ra, hắn đối với (đúng) cái công ty này, đối với (đúng) cái này công việc còn lưu có cảm tình.

Bầu không khí lâm vào thấp.

Coi như Mạc Trác Tư cho là mình rốt cuộc giải thoát, hắn vận chính mình vật phẩm riêng tư hướng cửa thang máy đi tới lúc, bỗng nhiên xa xa một tiếng hô to: "Mạc Trác Tư, người không thể đi."

Tất cả mọi người đồng loạt nhìn Từ Thanh Thanh theo phòng làm việc bay chạy vội ra, chẳng lẽ nàng lại thay đổi chủ ý?

Mạc Trác Tư cố nín cười ý kêu một tiếng, "Gặp lại sau, sau này gặp lại!"

Dứt lời, cửa thang máy chậm rãi đóng lại!

Cuối cùng một tia sáng lập tức sẽ biến mất, hắn biết rõ mình đi, nên làm cũng sẽ không trở lại.

Tại cuối cùng trong nháy mắt! ! !

Từ Thanh Thanh tiếng bước chân chạy như bay đến, tại một khắc cuối cùng đè xuống thang máy, nàng thiếu chút nữa khiến tên khốn kiếp này trốn thoát.

Mạc Trác Tư nhìn cửa thang máy từ từ khép lại, hần còn có chút không nở bở, không nghĩ tới lại bị Từ Thanh Thanh cho đuổi kịp, cái này nha mạng giày cao gót còn chạy nhanh như vậy.

Nhìn Từ Thanh Thanh vịn tường chính đang thở hổn hển, ngực đập trùng lên xuống, còn con mắt muốn chết chết cắn chính mình.

Mạc Trác Tư khước miệng vén lên một vệt đường vòng cung.

Có lẽ, lưu lại cũng là lựa chọn tốt.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Với lãnh đạo thẳng thắn

Từ Thanh Thanh thở hồng hộc nói: "Người không thể đi, vừa lấy được mười ba cái khiếu nại, tất cả đều là người."

Mạc Trác Tư một mặt kinh ngạc nói: "Ít như vậy? Ta phát mười tám cái bình luận đây!"

"Người. . ."

Từ Thanh Thanh trong lúc nhất thời không thở nổi, nàng cho là mười ba cái đã rất nhiều, không nghĩ tới lại nghe được tin dữ.

Nàng không có kéo Mạc Trác Tư đi ra thang máy, ngược lại thì chính mình đi vào, sau đó đề xuống quan môn.

"Ủ? Người thả ta đi? ? ?" Mạc Trác Tư ngẩn người một chút.

"Nghĩ hay quá nhỉ, lên lầu bốn, khiếu nại nhiều lắm trực tiếp ảnh hưởng đến chúng ta bộ môn công trạng tháng này, chính người đi theo lãnh đạo giải thích đi!" Từ Thanh Thanh xụ mặt nói.

"À?" Mạc Trác Tư trở mặt ghen hòng.

"Người có biết hay không chỉ một mình người, đem ba người chúng ta Nguyệt chi tiêu toàn bộ dùng hết, toàn bộ bộ môn cuối năm thưởng đều phải trừ." Từ Thanh Thanh tốt không còn cách nào khác trợn mắt nhìn người này.

Trong công ty phân rất nhiều bộ môn, mà Mạc Trác Tư nơi ở là bình luận bộ, cái ngành này trước kia là không có, cũng là gần hai năm mới tổ chức.

Mà Từ Thanh Thanh tuổi còn trẻ cũng bởi vì năng lực làm việc mạnh bị lãnh đạo thưởng thức, trực tiếp làm bộ môn chủ quản, cũng là nhiều bộ môn chủ trong khu vực quản lý trẻ tuổi nhất.

Từ Thanh Thanh kéo Mạc Trác Tư đến bộ môn người tổng phụ trách Đồng Thiếu Hoa phòng làm việc, sau đó nhẹ nhàng gõ cửa đi vào.

Cái này Đồng Thiếu Hoa rốt cuộc là làm gì, Mạc Trác Tư căn bản cũng không biết, chỉ biết là là bộ môn lão đại, ngược lại cũng không nhìn lão đại bố trí nhiệm vụ gì, dự tính cũng liền Từ Thanh Thanh với đối phương tiếp xúc nhiều.

"Người chính là Mạc Trác Tư?" Đồng Thiếu Hoa thứ nhất là xụ mặt nghiêm túc hỏi.

"Đúng, là ta."

Đồng Thiếu Hoa cầm tấm thép hung hăng đặt hướng trên mặt bàn gỗ, "Người có thể hay không mang theo suy nghĩ đi làm? Công việc này là người muốn theo liền bình luận liền có thể bình luận sao?"

Hần lạnh khẩu khí hỏi: "Người là lúc nào nhậm chức?"

Từ Thanh Thanh vội vàng nói: "Hần tới hai năm rồi."

Đồng Thiếu Hoa mặt lộ cười nhạo: "Hai năm? Ta còn tưởng rằng người là người mới, một ngày mười mấy khiếu nại điện thoại, tất cả đều là người phụ

trách."

Chứng kiến Mạc Trác Tư không nói lời nào, Đồng Thiếu Hoa ngẩng đầu nói: "Ta cho ngươi một cái giải thích cơ hội."

Từ Thanh Thanh dùng cánh tay đẩy một cái Mạc Trác Tư, tỏ ý chính mình thật tốt nắm chặt.

"Ồ, giải thích a! Nguyên nhân chính là ta không có biện pháp dựa theo khách hàng nói lên yêu cầu đi phát đánh giá, làm một lấy thành thực thủ tín làm nguyên tắc thanh niên, ta cần thận không có biện pháp che lương tâm đi phát bình luận sách." Mạc Trác Tư nói xong những lời này, ngay cả chính hắn đều bội phục chính hắn.

Thật đúng là không nói láo, ngược lại hệ thống không có bán ra nhắc nhở, nói rõ không tính là nói láo.

Từ Thanh Thanh ở một bên nghe đó là cần rằng nghiêng lợi, thành thực thủ tín? Nguyên tắc? Những thứ này lời rõ ràng với hắn dựng không được bất kỳ quan hệ gì, người này thật đúng là không biết xấu hổ!

Đồng Thiếu Hoa cũng không biết Mạc Trác Tư lúc trước chuyện, còn thật sự cho rằng người này là người đang hoang, hắn tròn mắt nhìn nói: "Ngươi bây giờ dùng là công ty tài khoản, tên công ty dự ngươi biết không? Ngươi dùng tư nhân tài khoản thích nói như thế nào thì nói, nhưng là ở công ty, thì nhất định phải lấy khách hàng yêu cầu tới làm việc, nếu không ngươi cho rằng là là ai cho ngươi phát tiền lương?"

"Được, chuyện này xử lý ta đã nói với ngươi một chút, nửa năm tích hiệu toàn bộ về không, hàng năm bình chọn D, cuối năm thưởng hủy bỏ." Đồng Thiếu Hoa lạnh như băng mà nói rằng.

Hắn vốn tưởng rằng Mạc Trác Tư sẽ rất hối hận mà xin lỗi, nhưng không ngờ Mạc Trác Tư chẳng qua là nhàn nhạt "Nga" một tiếng.

Mẹ nhà nó?

Đồng Thiếu Hoa cái này tính khí trong nháy mắt liền lên tới, bởi vì Từ Thanh Thanh ở bên cạnh, hắn còn chịu đựng ôn tồn nói, không nghĩ tới cái này nhân viên một chút nhận sai thái độ cũng không có.

"Ngươi xem ta." Hắn gầm lên giận dữ, "Kiểm điểm mình một chút!"

Từ Thanh Thanh cũng là lên lông mày, nàng cố ý lưu lại nơi này, kỳ thực chính là tương đương với tỏ rõ thái độ mình, không nghĩ tới Mạc Trác Tư còn như vậy không phối hợp, xa cách đáng về.

Mạc Trác Tư cũng rất bất đắc dĩ, chỉ có thể thành thực mà nói rằng: "Ta tiếp tục công việc cũng được, nhưng chỉ có thể dựa theo ta ý nguyện tới phát bình luận."

Đồng Thiếu Hoa chấn động mạnh một cái, đây là ý gì?

Hắn nóng tính rồi cuộc không nhịn được, trực tiếp đứng lên, nổi giận dùng giọng hỏi: "Ngươi có ý gì? Không muốn làm cứ việc nói thẳng, chớ cùng ta sửa sang bộ này."

"Đứng dip, ta còn thực sự nói ra từ chức, dự tính qua một trận hệ thống sẽ phát đến ngươi hòm thư, ngươi phê chuẩn một chút liền xong chuyện." Mạc Trác Tư buồn cười nói.

"Từ chức? Ngươi gây họa, bây giờ phải mong một cái đã muốn đi người?" Đồng Thiếu Hoa cười lạnh nói: "Ta không phê ngươi kia cũng đừng nghĩ đi."

Ở bên cạnh Từ Thanh Thanh đều tức điên rồi, người này thật đúng là suy nghĩ hỏng rồi, làm gì không được, nhất định phải với quản lý đấu khí.

Lần này tốt lắm, hoàn toàn đem quản lý đắc tội, dự tính sau này thì càng khó lẫn lộn rồi.

"Còn nữa, ngươi không có cơ hội tiếp tục ở tại nguyên lai cương vị, hôm nay ngươi liền bắt đầu chuyển cương vị đến phòng hồ sơ hỗ trợ." Đồng Thiếu Hoa khinh thường bật cười, với chính mình đâu? Không biết tự lượng sức mình!

Chuyển cương vị?

Mạc Trác Tư sửng sốt, làm cái nhà bình luận văn thật đã ghiền, nhưng là đi phòng hồ sơ dòi tài liệu cũng quá không thú vị.

Đồng Thiếu Hoa chứng kiến đối phương rồi cuộc xuất hiện hốt hoảng thần sắc, lúc này mới thoải mái không ít, nếu không suýt chút nữa thì bị người này cho tức chết.

Đồng Thiếu Hoa uống một hớp trà thẩm giọng cổ họng, giáo dục nói: "Giống như ngươi loại tự cho là đúng người tuổi trẻ, sớm muộn có một ngày sẽ đụng bể đầu chảy máu, đến lúc đó ngươi liền thấy hối hận rồi."

"Có lúc làm việc trước dùng đầu óc một chút, cân nhắc một chút tự có bao nhiêu cân lượng."

Mạc Trác Tư thừa nhận mình làm quả thật không ổn, cho nên mới vừa rồi cũng vẫn không có phản bác đối phương, bởi vì chính mình không thể nói nói đối hạn chế, hắn nhất định là không có biện pháp ở tại nguyên lai cương vị.

Nhưng phía sau một câu nói này, ngược lại có loại châm chọc người mù vị.

Không đúng, đây chính là cười nhạo mình, giáo dục chính mình.

Cái này cũng làm người ta rất biệt khuất, còn đem mình làm tiểu hài tử giáo huấn đây?

"A?" Mạc Trác Tư khẽ cười một tiếng, hần liền không ưa thứ người như vậy, cho là mình làm cái lãnh đạo ngon?

Ha ha?

Đồng Thiếu Hoa hoàn toàn nổi cơn thịnh nộ!

Như thế khinh miệt một tiếng đáp lại, phảng phất hoàn toàn không có đem chính mình coi ra gì, cái này làm cho hần rất là khó chịu!

Mạc Trác Tư tính khí cũng lên tới, liền oán hận rồi đối phương đôi câu.

Hai người trong nháy mắt liền mắng nhau rồi, người một câu ta một câu!

Cái này cũng còn tốt là đóng cửa lại rồi, nếu không thì là sửa sang tầng lầu cũng nghe được.

Đồng Thiếu Hoa chỉ Mạc Trác Tư trừng hai mắt mắng: "Chống đối lãnh đạo, không nhìn công ty quy định, ác ý chửi rủa, người yên tâm, những thứ này cũng sẽ ở người một cái người hồ sơ trong tư liệu viết lên!"

"Đủ rồi!" Từ Thanh Thanh cuối cùng cẩn thận không nhịn được một tiếng hô to, mới đem hai người kêu ngừng.

"Người, đi ra cho ta." Nàng cảm tức nhìn Mạc Trác Tư, sau đó kéo hần ra phòng làm việc, lại không kéo dài hai người này, dự tính thật muốn đem sự tình huyền não toàn bộ công ty đều biết.

Đồng Thiếu Hoa giận đến đập mũi mắt, hần chỉnh sửa một chút chính mình quần áo, sau đó nặng nề ngồi xuống.

Lúc này mới nhìn thấy màn ảnh máy vi tính dưới góc phải bắn ra nhân viên nói lên từ chức xin, thật đúng là Mạc Trác Tư từ chức xin, hần không nói hai lời liền theo rồi cự tuyệt, tại lý do cự tuyệt trên viết: "Chống đối cấp trên, mắt không khuôn phép, tùy ý tạo thành công ty kinh tế danh dự tổn thất."

Cái này vẫn chưa xong chuyện, hần còn đứng đứng tại trong máy vi tính tìm tới xử phạt thông báo đồ án, hần muốn tại toàn bộ công ty dán lên Mạc Trác Tư xử phạt thông báo với chuyện cương vị thông báo.

Đùa, với chính mình chơi đùa?

Tiểu hình thức, ngày tháng sau đó còn dài, còn sợ ta không chính chết người?

...

Trần Thao ngồi ở trong phòng làm việc, nhân rồi mở ra vi tin bằng hữu vòng, đúng lúc chứng kiến công ty nhân viên chia sẻ đi ra thư, hần rất là hài lòng gật gật đầu: "Không nghĩ tới trong công ty Ngọa Hồ Tàng Long a, loại nhân tài này cũng không thể lãng phí."

Mà ở ngoài cửa Từ Thanh Thanh trợn mắt nhìn, nàng nhìn Mạc Trác Tư có loại không nói ra tức giận với thất vọng.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên một thông điện thoại đánh tới điện thoại di động của nàng bên trong.

Điện thoại gọi đến biểu thị là: "Trần Thao Tổng giám đốc."

Nàng trong nháy mắt hít sâu một hơi, đem mình hồng bét tâm tình bình phục một chút, sau đó mới nhận nghe điện thoại: "Này, Trần Tổng."

"Ai, Thanh Thanh a! Ta nghe nói các người bộ môn có một người gọi là Mạc Trác Tư đúng hay không?" Trong điện thoại cười hỏi.

Từ Thanh Thanh sắc mặt trầm xuống, xong rồi, chuyện này lại đều âm ỉ phía trên đi.

"Híc, là chúng ta bộ môn." Nàng ngượng ngùng nói: "Phát loại sự tình này, ta cũng có trách nhiệm."

"Như vậy đi! Người khiến hần tới một chút phòng làm việc của ta."

"Được." Từ Thanh Thanh đáp một tiếng, sau đó cúp điện thoại, một mặt ghét bỏ mà nhìn Mạc Trác Tư nói: "Chính mình muốn chết, bây giờ ai cũng không giúp được người, Tổng giám đốc cho người đi qua một chuyến, tại năm tầng."

Mạc Trác Tư cũng là ngây dại, không thể nào?

Loại chuyện nhỏ này thậm chí ngay cả Tổng giám đốc đều biết?

Không đến nỗi chứ?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Ngoài ý muốn nhiệm vụ mới

Năm tầng.

Mạc Trác Tư bước chân rất chậm, hẳn bây giờ không sợ hãi !!

Chính gọi là học khắp cả toán lý hóa, đi khắp thiên hạ cũng không sợ.

Ta bây giờ ngay cả sét đánh đều bỏ không chết, hơn nữa còn có thể tùy thời giả bộ một cái thi nhân, nửa phút còn có thể ra một thi tập, nhẹ cái gì?

Không có chút nào không vững lòng!

Nói nói như vậy, Mạc Trác Tư đi tới Tổng giám đốc trước phòng làm việc, vẫn là vô cùng lễ phép gõ cửa một cái.

"Đi vào."

Mạc Trác Tư nhẹ nhàng cửa xoay nắm tay, sau đó đi vào, đập vào mắt ngọn nguồn là một người trung niên mặt mày vui vẻ đang nhìn mình.

Ồ?

Có cái gì không đúng?

Cái này quản lý chẳng lẽ là Tiểu Diện Hồ?

Cười chủ mình?

Không đúng không đúng, nụ cười này là biết bao chân thành.

"Ai nha, Mạc Trác Tư đúng không?" Trần Thao còn cố ý đứng lên, đi tới phòng làm việc bên cạnh trên ghế sa lon, vỗ một cái ghế sa lon hô to: "Đến, ngồi!"

Mạc Trác Tư tràn đầy kinh ngạc đi theo, với chính mình tưởng tượng không giống nhau à?

"Người a, cũng coi như giấu đủ sâu rồi, may ta nhìn thấy bằng hữu vòng gởi cho cái kia bài thơ, nếu không cũng không biết công ty chúng ta còn loại nhân tài này."

Mạc Trác Tư mặt nhất thời cứng đờ, sau đó ngửa trên tuôn ra sung sướng nụ cười, "Ai nha, nguyên lai quản lý cũng nhìn thấy cái kia bài thơ a!"

"Đúng, ta cũng vậy chứng kiến ta đồng nghiệp phát ra ngoài." Trần Thao gật đầu cười nói: "Không sai, rất không tồi!"

Mạc Trác Tư xấu hổ cười cười, không nghĩ tới tự mình ở đồng nghiệp trước mặt giả bộ một ép, còn kinh động cấp trên.

Trần Thao nhìn một cái Mạc Trác Tư có chút không buông ra, hẳn liền đi thẳng vào vấn đề nói: "Đúng như vậy, công ty chúng ta đây, tuần này sáu muốn đi tham gia 'Văn Đàn cúp' ban thường nghị thức."

"Văn Đàn cúp?" Mạc Trác Tư mặt lộ kinh ngạc, cái này nghe một chút cũng biết là văn nghệ nhân sự.

"Đúng, cái văn đàn này ly đây, đến lúc đó sẽ có rất nhiều trứ danh tác gia, Tiểu Thuyết Gia, thi nhân, đều sẽ xuất tịch. Ta đây không phải suy nghĩ tìm một người có học thức, có tư tưởng, có nghệ thuật tu dưỡng đồng nghiệp theo ta cùng đi tham gia."

Lần này hiểu!

Nguyên lai quản lý không là bởi vì mình bình luận chuyện, mà là nhằm vào đến chính mình "Nghệ thuật tu dưỡng" mới tìm bên trên chính mình.

Cái này không phải trừng phạt phê bình, đây quả thực là khen thưởng có được hay không, theo lãnh đạo tham dự hoạt động, đây cũng không phải là mỗi người đều có cơ hội.

Mạc Trác Tư khiêm tốn cười nói: "Kỳ thực ta cũng sẽ một chút như vậy, mùa riu qua mắt thợ rồi."

"Ai, nhìn ngươi nói, liền nói người có học đều khiêm tốn." Trần Thao lúc trước tại đọc sách thời điểm cũng đúng văn học từng có nghiên cứu, cho nên biết Mạc Trác Tư viết ra thơ, phi thường không bình thường.

Mạc Trác Tư cũng là mặt không đỏ tim không đập đất tiếp nhận khen ngợi, hẳn có thể có biện pháp gì đây? Tự mình nói là nói thật a, nếu không đã sớm chạm đến lời nói dối bị trừng phạt.

"Cho nên tuần này sáu không khác (đừng) an bài chứ?" Trần Thao dò xét tính hỏi.

Mạc Trác Tư lập tức trả lời: "Không thành vấn đề, chỉ cần không có trường hợp bất khả kháng, bảo đảm tham dự."

Trần Thao vỗ đùi, cười nói: "Thỏa, chuyện này liền quyết định."

Hắn bỗng nhiên sững sờ, tiếp tục hỏi: "Đúng rồi, mới vừa rồi ta cho Từ Thanh Thanh gọi điện thoại, nghe nàng khẩu khí, hình như là ngươi đã xảy ra chuyện gì?"

"Kỳ thực cũng không chuyện gì lớn, chủ yếu là ta là người, nhanh mồm nhanh miệng, tại phê bình một quyển thi tập thời điểm, không nhận được, liền theo rồi chính mình ý kiến đi phê bình, cho nên bị khiêu nại." Mạc Trác Tư bất đắc dĩ cười nói.

Trần Thao hé miệng cười một tiếng: "Cái này ta có thể lý giải, có phải hay không vốn là viết chưa ra hình dáng gì, còn nhất định phải đem bình luận sách viết rất tốt."

"Đúng vậy!" Mạc Trác Tư cảm giác mình gặp phải tri âm người, lập tức nói: "Viết là thực sự rất bình thường, nhìn rất đẹp, nhưng có hoa không quá, không có độ sâu."

"Cho nên ngươi liền viết cảm ngươi bài thơ này đi ra?" Trần Thao buồn cười hỏi.

Mạc Trác Tư ngượng ngùng sờ một cái đầu, cười nói: "Bị quản lý nói trúng."

"Ai, ta hiểu! Người tuổi trẻ mà, càng tài hoa người lại càng không phục, có thể lý giải có thể lý giải." Trần Thao cảm thấy đây đều là chuyện nhỏ, đặc biệt là đối phương có thể có cái này văn nghệ nội tình, phát hiện thiếu tác phẩm không có biện pháp che lương tâm viết bình luận, cũng là rất bình thường chuyện.

Mạc Trác Tư cười khổ nói: "Đoán chừng là khiêu nại khách hàng điện thoại đều đánh tới quản lý chi nhánh vậy đi rồi, ta còn muốn bị điều cương vị đến phòng hồ sơ."

"À? Như vậy sao được." Trần Thao dừng một chút, "Phòng hồ sơ ai cũng có thể đi, ngươi không thể đi, đây không phải là chôn không nhân tài sao?"

Mạc Trác Tư thở dài một cái: "Không có cách nào con người của ta tương đối ngay thẳng, ta liền không phục mà, còn với Đồng quản lý mạnh miệng, dự tính cái này chuyển cương vị là chạy không thoát."

Trần Thao nhướng mày một cái, chỗ này phạt là Đồng Thiếu Hoa bình tĩnh, mình cũng không tốt lắm vượt quyền, nếu không dễ dàng đưa tới không vừa lòng, hẳn suy tư sơ qua một chút, hỏi: "Chuyển cương vị bao lâu?"

"Dự tính tối thiểu nửa năm đi!" Mạc Trác Tư như nói thật nói.

"Cái này, xử phạt có chút nghiêm trọng, nửa năm." Trần Thao cắn răng một cái, mở miệng nói: "Như vậy đi! Đem ngươi vứt xuống phòng hồ sơ nửa năm nhất định là nhân tài lãng phí, xử phạt vẫn phải là xử phạt."

"Nửa năm này ngươi cũng đừng đi phòng hồ sơ rồi, ngươi đi theo ta trợ thủ hỗ trợ sửa sang lại bản thảo tin tức, gần đây công ty đối ngoại hoạt động càng ngày càng nhiều, ngươi giúp ta viết viết bản thảo tin tức, còn lần này Văn Đàn cúp đọc diễn văn."

Mạc Trác Tư ánh mắt sáng lên, cái này kỳ thực tự lấy cùng tương đương với biến thành đối phương trợ thủ.

Trần Thao cười nói: "Ngươi cũng đừng vui vẻ quá sớm, tiền lương nhưng là không tăng, đây chính là ta đối với ngươi xử phạt."

"Không không không, quản lý hiểu lầm ta rồi, không quy tắc không thành tiêu chuẩn, xử phạt nhất định là phải xử phạt, ta là bởi vì cảm giác giống như lên chức, cho nên mới. . ." Mạc Trác Tư thành thật đất cười nói.

Trần Thao cũng là nhin không được cười lên, kỳ thực hẳn chính là biến hình đem Mạc Trác Tư cho lên chức, nhưng không nghĩ đến đối phương lại còn

thật cứ như vậy ngay thẳng nói ra.

"Người a, ta liền nói Đồng Thiệu Hoa cũng không phải cái loại này tính toán chi li người, thế nào xử phạt cường độ nặng như vậy, dự tính chính là người tính cách này gây họa, nói chuyện quá thẳng."

Mạc Trác Tư xoa xoa đầu mình, bắt đầu dĩ thử dài đến: "Tính cách này, chỉ sợ là không sửa đổi."

Có cái này thành thực hệ thống, chính mình còn phát thề, hẳn đã không chuẩn bị đem trong lòng nói giấu giếm, đều có một câu nói một câu.

Trần Thao cười nói: "Người tính cách này, khó mà nói, nhưng là có ưu điểm." Hắn vỗ một cái Mạc Trác Tư bả vai nói: "Được rồi, cứ như vậy, nhớ ta mới vừa rồi cho người bố trí nhiệm vụ."

Mạc Trác Tư cũng là đứng lên, gật đầu nói: "Bảo đảm toàn lực ứng phó, hoàn thành nhiệm vụ."

Trần Thao rất là hài lòng, tên tiểu tử này vừa có tài nghệ, có ưu khuyết điểm, như vậy mới chân thực. Giống như những người khác dùng sức ở trước mặt mình biểu hiện, lại đem khuyết điểm ẩn tàng, hẳn trái lại cũng không dám trọng dụng, rất sợ bởi vì chính mình quá mức tín nhiệm ngược lại lỡ chuyện.

Mạc Trác Tư đi ra phòng làm việc sau cả người đều buông lỏng, thật là chân trời nơi nào không cò thom, cần gì phải đơn phương yêu mến một cảnh thảo.

Ai?

Thật giống như không đúng, hẳn là xe tới trước núi nhất định có đường, thuyền đến đầu cầu Tự Nhiên thẳng!

Hai phút sau, hẳn trở lại chính mình văn phòng vị, đem thu thập đồ đạc xong giờ lên.

"Ai, nghe nói người phải bị chuyển cương vị rồi." Trần Quốc Khánh quăng tới đồng tình ánh mắt.

"Ừ, chuyển cương vị rồi." Mạc Trác Tư trả lời.

"Người không biết, mới vừa rồi Thanh Thanh tỷ lúc trở về, mặt một mực đen, chúng ta đều không dám hỏi nhiều, nàng liền nói người lập tức sẽ điều chỉnh đến phòng hồ sơ rồi."

"Đúng vậy! Người rút cuộc làm gì lại chọc tới Thanh Thanh tỷ?"

Mạc Trác Tư cười khổ nói: "Ta không có a! Là chính nàng quá khắt khe."

Từ Thanh Thanh vừa vận cảm lý đi ra rót nước, nàng nhìn thấy Mạc Trác Tư bị một đám người vây quanh, mang theo chỉ tiếc mài sắt không nên kim giọng mắng: "Đáng đời!"

Mạc Trác Tư xa xa nhìn tới, hướng Từ Thanh Thanh lật lên xem thường.

Hắn vốn là quyết định đem chính mình "Lên chức" tin tức tốt nói cho đồng nghiệp, nhưng bây giờ thấy Từ Thanh Thanh cứng nhắc thối mặt, hẳn bỗng nhiên thay đổi chủ ý.

Không bằng?

Cho nàng một niềm vui bất ngờ?

Nghĩ tới đây, Mạc Trác Tư khoe miệng hơi hơi bên trên truyền đi, treo một vệt cười yếu ớt.

(*) Tác giả giải thích:

Quyển sách hệ thống thiết lập nghiêm cẩn tính

Đầu tiên, nói dối là sẽ bị xử phạt, đây là khẳng định!

Như vậy nhân vật chính nói mình viết một bài thơ, viết một thủ khúc, thậm chí là viết một ca khúc, có tính hay không lời nói dối?

Chúng ta đánh so sánh, phân ba cái góc độ.

Thứ một góc độ:

Tại lớp thời điểm, Tiểu Trần tại trên bảng đen viết chính tả một cái đầu 《 Tỉnh Dạ Tư 》, kết quả chữ viết xiêu xiêu vẹo vẹo, còn lỗi chính tả.

Lúc này lão sư hỏi: "Bài thơ này do ai viết?"

Tiểu Trần xấu hổ gãi tay lên nói: "Ta viết!"

Như vậy 《Tĩnh Dạ Tư》 đúng là Lý Bạch viết, nhưng Tiểu Trần cũng không có nói láo, bài thơ này cũng đúng là Tiểu Trần viết.

Như vậy giống vậy tình cảnh, nhân vật chính tại Weibo viết một bài thơ, người khác hỏi nhân vật chính, bài thơ này có phải là người hay không viết, cái này dĩ nhiên liền là chủ giác viết à?

Chẳng lẽ hay là người khác trộm nhân vật chính Weibo tài khoản viết?

--

Cái thứ hai góc độ:

Lại tiếp tục đẩy đi xuống, chúng ta giả thiết trên cái thế giới này không có Lý Bạch, như vậy mọi người hỏi 100% chính là chỉ trên bảng đen cái này đầu 《Tĩnh Dạ Tư》, bởi vì bọn họ biết, tiếp xúc cũng chỉ có trên bảng đen cái này đầu.

Mà trên bảng đen cái này đầu quả thật chính là Tiểu Trần viết!

Như vậy lớp cách vách đồng học, đem bài thơ này thu lấy, sau đó hỏi Tiểu Trần, cái này có phải hay không người viết.

Tiểu Trần trả lời không phải, ý hán có thể là hai loại: Loại thứ nhất, đem thơ sao bên trên tờ giấy không phải mình, loại thứ hai, bài thơ này tác giả không phải mình.

Tiểu Trần trả lời là, ý hán có thể lý giải là: Bài thơ này là hán mang đến cái thế giới này, vô luận ai hỏi bài thơ này, hỏi đều là mình tại tấm bảng đen viết cái kia đầu 《Tĩnh Dạ Tư》.

Cái thứ 3 góc độ:

Đánh lại cái so sánh, người đi hỏi người bằng hữu, hỏi Baidu, hỏi lục soát chó, 《Ta Xem Bói Bằng Wechat》 do ai viết.

Như vậy, toàn thế giới đều sẽ nói cho người biết, là Thổ Thiết Đầu Lại Miêu viết.

Tại sao?

Bởi vì này quyền sách chính là ta mang tới cái thế giới này, cho dù tại một cái thế giới khác cũng có một quyền nội dung giống nhau như đúc, tên giống nhau sách, cũng sẽ không chút nào ảnh hưởng đến phía dưới những lời này chân thực tính.

"《Ta Xem Bói Bằng Wechat》 là ta viết!"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Đi công tác cơ hội

Buổi tối.

Mạc Trác Tư về nhà, cả người đều giống như tản ra giá nhất dạng nằm ở trên giường.

Nếu không phải nắm giữ một viên trước mọi người khoác lác mặt cũng không đối sắc cường đại Trái Tim, hán thật đúng là không chống nổi tới.

Không nói láo, làm cái người đang hoàng kỳ thực rất dễ dàng.

Nhưng là khi cả đời người đang hoàng, mãi mãi cũng không thể nói nói dối, cái này độ khó liền quá lớn.

Hắn đều không thể tin được chính mình lại chống đỡ nổi, chuyện này. . . Đơn giản là kỳ tích.

Hắn lười biếng nằm ở trên giường, lấy điện thoại di động ra tại bằng hữu vòng phát một lòng tình: "Có lúc, nói thật thật yêu cầu dừng khi."

Không biết chân tướng bạn tốt rồi rít điểm đáng khen, sau đó hỏi hắn hôm nay lại thổi cái gì trâu bò.

Mạc Trác Tư mặt lộ vẻ cười khở, trả lời: "Ta phát thề, đời này làm cái người đàng hoàng, không nữa khoác lác!"

"Lợi hại, khoác lác tài nghệ càng ngày càng cao, ta thiếu chút nữa thì tin."

Mạc Trác Tư một bên ho khan, một bên từ trên giường bò dậy, thật là quá đáng sợ, không nghĩ tới chính mình trang bức khoác lác thì đã đi sâu vào lòng người, hiện tại tại nói thật cũng không ai tin rồi!

Không thể không thở dài nói, làm một người đàng hoàng, thật khó!

Hắn nhắm mắt lại, trong đầu kêu gọi ra 【 thành thực hệ thống 】.

【 trời chặt người: Mạc Trác Tư 】

【 thành thực điểm số: 109 】

Hôm nay liên tục nói mười lần nói thật, hệ thống tặng cho một thành phố tiểu gói quà, hắn còn trông cậy vào phá bách sau tại cái nào gói quà.

Kết quả thực tế luôn là xương xẩu, vượt qua 100 thành thực điểm số cũng không có gì nhắc nhở, ngược lại thì tại hệ thống thấp nhất, nhiều hơn một cái 【 rút thưởng 】 tuyến hạng.

【 thỏa mãn 500 thành thực điểm số rút thưởng một lần 】

Mạc Trác Tư cái này một suy nghĩ, chính mình hôm nay tổng cộng cũng liên tích lũy như vậy 100 điểm, muốn phải đến 500 điểm còn cần năm ngày, thời gian quá dài.

Hắn đã không kịp đợi.

Bỗng nhiên linh quang chợt lóe, đứng rồi, nếu như có thể tìm người tới hỏi mình vấn đề, hắn mỗi lần đều thành thật trả lời, chẳng phải là có thể nhanh chóng góp nhặt thành thực điểm số?

Nếu như đoán không lầm, máy tính đặt câu hỏi là không tính toán gì hết, nhưng nếu như có người đến đặt câu hỏi cũng không giống nhau.

Mà Mạc Trác Tư lựa chọn sử dụng một trò chơi phần mềm tới xoát thành thực điểm số, cái này phần mềm đương nhiên là "Lời thật lòng lớn khiêu chiến" .

Hai chữ, hoàn mỹ! ! !

Ngược lại hắn chỉ có thể nói thật lòng, chơi đùa cái trò chơi này quá chiếm tiện nghi.

Kế tiếp phần mềm, sử dụng chim cánh cụt đăng nhập, mang tính lựa chọn khác (đừng): Nam

Cái này trong trò chơi chỉ phân nam nữ, không thấy được hình cũng không biết đối phương tuổi tác, hết thấy đều yêu cầu thông qua chơi đùa lác xị ngẫu tới phát động đặt câu hỏi.

Chơi game, đương nhiên là hi vọng thắng.

Mạc Trác Tư lựa chọn cùng người khác bắt đồng đường, hắn một bên lác xị ngẫu, một bên kêu: "1, 1, 1."

Thua một lần liền có thể tích lũy một cái thành thực điểm số, đương nhiên là muốn thua a!

Mặc dù hắn cũng nghĩ tới tìm bằng hữu nói chuyện phiếm tích lũy thành thực điểm số, nhưng là đây chính là nói thật, không phải khoác lác, với bằng hữu nói nhiều rồi "Nói thật" dễ dàng tội nhân, còn không bằng chơi game.

Tại chơi game đang lúc, hắn còn đem 《 Văn Nhất Đa kinh điển thi tập 》 đặt ở bên cạnh, cẩn thận đọc.

Không, hắn là cẩn thận thuộc lòng.

Có lần trước kinh nghiệm sau, Mạc Trác Tư cảm thấy rất có cần phải đem cái này hai quyển thi tập bên trong thơ toàn bộ gánh vác, nhiều bồi dưỡng chính mình văn nghệ khí tức.

. . .

Một cái chớp mắt, một ngày liền đi qua.

Mạc Trác Tư xử phạt thông báo cũng bị trưng thiếp tại lầu ba mỗi một xó xinh, có thể nói toàn bộ bộ môn đều "Lấy làm trả giá".

"Ai, thật là bị kịch, vốn là chẳng qua là thường tiền chuyện, còn làm cho chuyển cương vị."

"Chuyển cương vị thì coi như xong đi, còn toàn bộ cửa thông báo phê bình."

"Ai bảo hần chống đối lãnh đạo, ài!"

Mọi người rồi rít vì hần thờ dài, đầu năm nay đắc tội ai cũng không thể đắc tội lãnh đạo.

Lầu bốn.

Đồng Thiếu Hoa đang ở từng cái gọi điện thoại với khách hàng nói xin lỗi: "Thật không tiện, là chúng ta nội bộ nhân viên một cái sơ sẩy, cái kia cái nhân viên bây giờ đã chuyển cương vị xử phạt."

"Đúng đúng đúng, đã chuyển cương vị xử phạt, phi thường xin lỗi."

"Đương nhiên, chúng ta sẽ căn cứ hiệp ước tiến hành bồi thường, phi thường xin lỗi. Cái kia cái nhân viên đã bị nghiêm nghị xử phạt, thuyên chuyển cương vị."

Toàn bộ khiếu nại Mạc Trác Tư khách hàng đều câu thông một lần, Đồng Thiếu Hoa tự khoe liên quan (khô) miệng khô, uống một hớp trà.

Thừa dịp rảnh rỗi thời gian, hần nhớ tới rồi hai ngày trước dám với chính mình già mồm Mạc Trác Tư.

Bây giờ khẳng định hối hận chứ?

Đồng Thiếu Hoa càng muốn tâm tình càng đắc ý, lại dám với chính mình đấu, thật là sống chán ngán, đây căn bản cũng không phải là một cái cấp bậc.

Hần một cước giết chết dưới mặt ghế mặt con gián, châm chọc cười nói: "Ta nghĩ rằng sửa sang ngươi, liền giống như ta giết chết cái này con gián như thế đơn giản."

Đồng đồng đồng đất tiếng gõ cửa.

Đồng Thiếu Hoa đem con gián nhặt lên, sau đó ném vào trong thùng rác, hô to: "Đi vào!"

Trần Thao trợ lý Uông Tiểu Phi đi vào, sau đó hướng về phía Đồng Thiếu Hoa cười nói: "Đồng quản lý, thứ bảy ngươi có thể trở về nhà theo con gái sinh nhật nhặt rồi."

Đồng Thiếu Hoa cười hưng phấn nói: "Thật? Trần tổng không phải nói để cho ta cùng hần đi Văn Đàn cúp sao?"

"Đúng, nhưng sau để cân nhắc đến hợp chậm trễ đến ngài theo người nhà, liền chọn những đồng nghiệp khác đi." Uông Tiểu Phi cười nói.

"Nha!" Đồng Thiếu Hoa gật đầu một cái: "Cứ để đồng nghiệp đi vậy tốt, cũng là một lần không tệ cơ hội!"

Uông Tiểu Phi đang chuẩn bị xoay người rời đi, chợt nhìn thấy trong thùng rác con gián.

"Đúng rồi, không biết quyết định là ai đội lên ta vị trí? Nếu như không chắc chắn, ta đây còn có một nhân tuyển có thể đề cử." Đồng Thiếu Hoa lập tức hỏi.

Uông Tiểu Phi nháy mắt một cái, quay đầu đi, xin lỗi cười nói: "Đã xác định nhân tuyển tốt rồi."

"Ồ, như vậy a, là vị nào đồng nghiệp?" Đồng Thiếu Hoa thuận miệng hỏi một câu, hần vốn là xin nói không muốn đi, nghĩ tại nhà theo con gái sinh nhật.

Cơ hội này cũng coi như hiếm thấy, hần vốn còn muốn nói đề cử Từ Thanh Thanh đi, không nghĩ tới đã định xong nhân tính.

Uông Tiểu Phi hơi chút suy nghĩ một chút, "Là một vị gọi Mạc Trác Tư đồng nghiệp."

Đồng Thiếu Hoa chấn động mạnh một cái, kinh ngạc hỏi: "Cái gì?"

"Ừ? Mạc Trác Tư? Đồng quản lý hần sẽ tương đối quen thuộc đi! Chính là các ngươi bộ môn." Uông Tiểu Phi buồn cười nói.

Đồng Thiếu Hoa chân mày cau lại, có chút bất mãn hỏi: "Người này chọn quá gấp gáp đi, là thế nào chọn?"

Uông Tiểu Phi cũng nhìn thấy Đồng Thiếu Hoa dán ra tới thông báo, nằng cười khổ nói: "Ta cũng không rõ lắm, là Trần tổng chính mình bình tĩnh."

Đồng Thiếu Hoa khóe miệng hơi hơi co quắp, cũng không biết cái tên kia rốt cuộc là thế nào quá giang Trần tổng, lại đem nguyên là thuộc về mình đi công tác cơ hội cho đoạt.

Cơ hội này hẳn nhường cho ai cũng không đáng kể, hết lần này tới lần khác liền không muốn cho Mạc Trác Tư.

Đồng Thiếu Hoa cắn răng nói: "Nếu không ngại cho Trần tổng nói một chút? Thì nói ta tương đối đề cử Từ Thanh Thanh, cái này Mạc Trác Tư hẳn lý lịch không đủ, hơn nữa gần đây biểu hiện cũng tương đối kém."

Uông Tiểu Phi cười xấu hổ nói: "Phi thường xin lỗi, điểm này Trần tổng còn có ý đã thông báo, nói nếu như ngại đối với (đúng) người mới này chọn không có ý kiến nói, có thể đến hẳn phòng làm việc tương trợ chuyện."

Đồng Thiếu Hoa hai tay khoanh mười ngón tay đan xen, khó khăn sắp xếp nụ cười nói: "Kỳ thực cũng không có ý kiến gì, nếu là Trần tổng đã quyết định, vậy thì nghe theo an bài đi!"

Uông Tiểu Phi đẩy một cái gong kiếng, nhắc nhở: "Đúng rồi, ta xem người trong thùng rác có một con con gián, ngày đó ta xem sinh hoạt Tiểu Thường thường thức, nói tốt nhất không nên đem con gián giết chết, muốn chính chỉ dọn dẹp ra đi, nếu không con gián trong bụng tiểu con gián sẽ còn tiếp tục áp trứng, sau này càng ngày càng nhiều tiểu con gián."

Đồng Thiếu Hoa một mặt thì ra là như vậy gật đầu một cái, tỏ ý cảm ơn nhắc nhở.

Uông Tiểu Phi đi ra ngoài phòng làm việc, hơn nữa đóng kỹ cửa lại.

"Lẽ nào lại như vậy! ! !" Đồng Thiếu Hoa sắc mặt lập tức đại biến, gân xanh nổi lên, hết sức tức giận.

Hắn đem Mạc Trác Tư ném tới phòng hồ sơ, liền muốn nhìn đối phương tự sinh tự diệt, không nghĩ tới tốt như vậy một lần đi công tác cơ hội, lại sẽ rơi vào trong tay đối phương, thật là cái ngày chó gì vậy.

Thật không biết Trần tổng là thế nào chọn người.

Nhiều người như vậy không chọn, nhất định phải chọn người này.

Hắn một mặt ghét bỏ mà nhìn trong thùng rác con gián, sau đó trực tiếp đem sửa sang túi rác rưởi cho nói lên, đi ra cửa bên ngoài ném đi ra bên ngoài thùng rác lớn.

Thật là bực bội tới cực điểm! !

Có loại trộm gà không thành lại mất nắm thóc cảm giác, không đúng, hẳn là mang đá lên đập chân mình.

Tốt như vậy đi công tác cơ hội, hẳn lại với lãnh đạo nói lên muốn với người nhà sinh nhật, hy vọng có thể nghỉ ngơi.

Kết quả tốt lắm, tiện nghi Mạc Trác Tư cái tên kia.

Đồng Thiếu Hoa một mặt khó chịu ngồi xuống, thật trời ạ bực bội, mọi chuyện không thuận, cái tên kia hãy cùng giẫm đạp không chết con gián như thế buồn nôn.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Văn Đàn cúp ban thưởng

Thứ bảy.

Nóng bỏng mặt trời chói chang trên cao.

Một chiếc màu đen xe con tại lượn quanh thành trên đường cao tốc bay vùn vụt đi trước.

Lần này đi tham gia "Văn Đàn cùp" tổng cộng có bốn người, ngoại trừ Trần Thao với Mạc Trác Tư bên ngoài, còn hai cái tuyên truyền bộ đồng nghiệp.

Lúc này Mạc Trác Tư đang thích ngồi ở đồng nghiệp trong xe, không có cách nào chính mình không xe, chỉ có thể ngồi quá giang xe rồi.

Hắn sáng sớm hôm nay lợi dụng bận rộn thời gian đi một nhà lão bài cửa hàng vàng đem hệ thống tặng vàng bán đi, thẻ ngân hàng bên trong tổng cộng nhiều 13. 7 vạn.

Loại này bay tới phát tài cảm giác dị thường sáng khoái, nhưng là vừa nghĩ tới tiếp theo thời gian nửa năm đều chỉ có thể cầm lương căn bản tiền lương, trong nháy mắt liền đang hoảng.

Hắn Weibo trên căn bản đều là bằng hữu đồng nghiệp chú ý một chút, cũng chỉ có vài trăm người, cho nên cái kia đầu 《 Vũ Dạ 》 biết cũng không có nhiều người, bằng hữu đều là trêu chọc mấy câu.

Hai ngày này Mạc Trác Tư đem 《 Văn Nhất Đa kinh điển thi tập 》 lặp đi lặp lại đọc chậm thuộc lòng, chỗ tốt vẫn là vô cùng nhiều, bởi vì quả thật viết tốt vô cùng, cũng lên thuộc lâu lâu.

Máu chốt ở chỗ, nhất định phải bồi dưỡng mình văn học dày công tu dưỡng, nếu không rất dễ dàng "Lộ hổ bầy", mặc dù mình không khoác lác rồi, nhưng là nếu như nội tình chưa đủ, theo người ngoài hay lại là trang bức.

Hắn bây giờ đã có thể đem bên trong Thập Thủ thơ thuộc lòng đi ra, đồ chơi này vác đi ra không là người khác, mà là mình, cho nên động lực mười phần.

Bởi vì bên cạnh huynh đệ một mực mang tai nghe, Mạc Trác Tư cũng chính mình chơi đùa lên điện thoại di động đến, từ có cái này không thể nói nói đối hạn chế sau, hắn liền không thể nào thích chủ động cùng người bất chuyện.

Nếu không người khác hỏi một câu hôm nay ta có đẹp trai hay không, hắn thành thật trả lời, xấu đã lắm, dự tính sẽ bị đánh!

Nhưng vào lúc này, bên cạnh đồng nghiệp Mã Minh Viễn vỗ một cái Mạc Trác Tư hỏi: "Người xem ta đây cái kính râm như thế nào đây? Chuẩn bị cuối tuần với bạn gái đi bãi biển chơi đùa, trước thời hạn mua."

Dứt lời, Mã Minh Viễn theo xách tay bên trong xuất ra vừa mua thái dương mắt kính đeo lên, nhìn Mạc Trác Tư.

Mạc Trác Tư nội tâm một trăm ngàn chỉ thảo ni mã (đọc gần giống Đ** mẹ mày) chạy như bay qua, đây là nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, sợ điều gì sẽ gặp điều đó.

"Khục khục." Mạc Trác Tư đặc biệt sao lúng túng a!

Đồng nghiệp này kỳ thực đáng đáp không kém, coi như là trung quy trung cù, miễn cưỡng có thể tìm được bạn gái đi!

Vấn đề là cái này kính râm quá lớn, mang lên hãy cùng con cóc mắt như thế.

"Thế nào? Cái này khó coi?" Mã Minh Viễn ngăn người một chút, bởi vì hắn phát hiện Mạc Trác Tư biểu tình có chút khó chịu?

Đang lái xe Trần Mộ Phong quay đầu nhìn một cái, mở miệng nói: "Cũng không tệ lắm a, chính là hơi lớn một chút, nên làm chọn một tiểu Nhất cây số."

"Ồ, thật sao? Ta mua thời điểm cửa hàng kính mắt liền nói với ta đi bãi cát chơi đùa liền muốn lớn, nếu không dễ dàng lọt trác ánh sáng đi vào." Mã Minh Viễn bất đắc dĩ lấy mắt kiếng xuống.

Mạc Trác Tư cố nín cười ý nói: "Tạm được, không Hứa Tôn đẹp trai."

"Ha ha ha, nhìn cái này miệng lưỡi, đều với Hứa Thiên Vương dựng lên, ta đây sẽ dùng cái này." Mã Minh Viễn một bộ rất có lợi bộ dáng.

Mạc Trác Tư không thể không bội phục chính mình hoàn mỹ trả lời, hắn tối ngày hôm qua vẫn đang nghĩ, không thể nào sau này không nữa trao đổi với người.

Rốt cuộc thế nào mới có thể nói lời thật thêm không đắc tội người?

Câu trả lời rất đơn giản, đó chính là đem hạn mức tối đa kéo đi tới nói.

Thu nhập một tháng bốn ngàn, đó chính là không tới mười ngàn.

Thân cao một sáu mấy, đó chính là không tới 1m8.

Nói tóm lại, ỏn được ép một cái ! !

Ba người nói chuyện vớ vẩn một hồi, Mạc Trác Tư lợi dụng chính mình mới nhất "Nói chuyện phiếm phương thức" chọc cho hai người một trận cười to, rồi rút khen ngợi hắn hài hước.

Xe chậm chạp lái vào Hoa Vũ cao ốc bãi đậu xe.

Hôm nay trăng này "Văn Đàn cúp" ban thường nghi thức, tụ tập rất nhiều văn nhân nhà thơ, không ít liên quan công ty cũng đều sẽ tới trận, bao gồm rất nhiều xí nghiệp đơn vị, xuất bản thương nhân. . .

Hai cái phụ trách tuyên truyền đồng nghiệp tất cả đều là cầm chuyên nghiệp dụng cụ chụp hình, một cái phụ trách chụp, một cái phụ trách viết, song kiểm hợp bích.

Về phần Mạc Trác Tư hôm nay chủ yếu là tới cho Trần tổng áp trăng một dạng, kỳ thực hấn trong lòng mình đầu cũng suy nhược, dù sao tại chỗ đều là văn học trong vòng nhân sĩ chuyên nghiệp,

Mạc Trác Tư hít sâu một hơi, sửa sang lại chính mình ăn mặc, đầu tiên khí thế không thể thua.

Hắn ánh mắt quét nhìn qua toàn trường, hôm nay cũng không thiếu phóng viên cũng ở đây hai bên làm xong quay chụp chi giá, đều là võ trang đầy đủ a! !

Trần Thao là mình theo nhà lái xe tới, đến hội trường mới với Mạc Trác Tư hội hợp.

Hắn vỗ một cái Mạc Trác Tư nói: "Người khả năng là lần đầu tiên đến loại trường hợp này, sẽ có chút khẩn trương, từ từ thành thói quen."

Mạc Trác Tư gật đầu cười nói: "Khẩn trương cũng có, hưng phấn cũng có."

"Cái kia là chuyện tốt, chờ một hồi nhìn lâu học thêm" Trần Thao lạnh nhạt cười nói.

Hai người hướng trung tâm hội trường đi tới, Mạc Trác Tư đãi ngộ so ngoài ra hai cái đồng nghiệp có quan hệ tốt, hấn cũng có chỗ ngồi, là an bài tại Trần Thao sau một hàng.

Toàn bộ đặc biệt khách quý đều là ngồi ở hàng thứ nhất, hàng thứ hai đều là trợ thủ hoặc là thân hữu một loại.

Mạc Trác Tư phát hiện mình chuẩn bị hay lại là không đủ khả năng, bởi vì hấn nhập tọa sau mới phát hiện bên cạnh hai cái nữ sĩ trên đùi đều bày đặt một quyển cuốn sổ.

Đồ chơi này, không hữu hiệu không đắc dụng được cho, giả bộ giả vờ giả vệt vẫn là phải, như chính mình lưỡng thủ không không liên lộ ra lúng túng hơn nhiều.

Bên kia, rất nhiều truyền thống văn học tác gia rồi rít ra trận, đầu năm nay làm thơ Từ Nhân hơi ít, đại đa số đều là tiểu thuyết tác gia.

Mạc Trác Tư xa xa liền thấy Vương Đông Tuyết bóng người, quả nhiên loại trường hợp này Vương Đông Tuyết nhất định sẽ xuất hiện, dù sao quốc nội trứ danh thơ không ít người, nhưng làm Đại Tân Sinh thơ người vẫn tương đối lửa nóng.

Cái kia ngày còn cố ý lên mạng tra cứu Vương Đông Tuyết những tác phẩm khác, xác nhận chính mình không phun ra làm người, người này còn lại thi tập tất cả đều là chất lượng thiếu rồi tinh rồi mù.

Mạc Trác Tư còn nhìn ngoài ra một chút tân tân thi nhân, phát hiện có chút tài nghệ so Vương Đông Tuyết còn muốn thiếu, tổng kết bốn chữ, vô cùng thâm.

Nếu như bây giờ chính mình đem 《 Văn Nhất Đa kinh điển thi tập 》 đập ra đến, sợ rằng có thể đem hiện trường văn nhân nhà thơ một niềm vui bất ngờ.

Cái này tuyệt đối không phải đùa.

Lúc trước Mạc Trác Tư đối với (đúng) hiện đại thơ không có nghiên cứu gì, nhưng cẩn thận đi xem qua Vương Đông Tuyết còn còn lại thi nhân tác phẩm sau, hấn có thể đủ kết luận, quyển này đến từ thế giới song song thi tập, tuyệt đối là cung điện cấp tác phẩm.

Nhưng dù sao không thuộc về mình sáng tác đi ra tác phẩm, cho nên Mạc Trác Tư cũng không dám đem sửa sang vốn thi tập đều sao đi ra, bằng không đợi ở "Moi không ra" chính mình, sau này không cảm ra tương ứng tác phẩm liền xấu hổ.

Một bài một bài tới liền ổn thỏa, nhiều như vậy đầu đủ chính mình tiêu hao.

Tất cả mọi người đều nhập tọa sau, "Văn Đàn cúp" tổ chức phương Hoa Hạ Văn Đàn hiệp hội, Phó Hội Trưởng Vương Hồng thả lỏng đứng ở trên đài chuẩn bị nói chuyện.

"Quốc gia của ta chính đại lực lượng phát huy mạnh truyền thống văn hóa, thơ ca, lời phú, hay hoặc là tiểu thuyết, những thứ này gánh chịu nghệ thuật văn hóa tái thế, cần chúng ta chung nhau cố gắng, đi phát huy."

Vang dội tiếng vỗ tay truyền ra. . .

"Chúng ta Hoa Hạ Văn Đàn hiệp hội, liên hợp đồng đảo văn học truyền thông sân thượng, chung nhau phát động lần thứ nhất Văn Đàn cúp trận đấu, tại tháng 9 phần chính thức kết thúc."

"Đầu tiên cảm tạ tham dự văn học đọc sân thượng: Đọc mạng tiểu thuyết, có thể cùng đọc, Trung Văn duyệt đọc, Tinh Hải duyệt đọc còn có chúng ta Chim Cánh Cụt duyệt đọc."

"Ngoài ra hôm nay đặc biệt, bình luận mạng lưới, phê bình mạng lưới, Văn Hào phê bình, cùng với Tinh Thiên xuất bản thương nhân, Hoa Nông văn học tập đoàn. . . Tham dự làm chứng ban thường."

Đùng đùng ùng tiếng vỗ tay vang lên, đoạn này mở màn giới thiệu sau khi kết thúc, cuối cùng chính thức bắt đầu ban thường nghị thức.

Hoa Hạ Văn Đàn hiệp hội Phó Hội Trưởng Vương Hồng thả lỏng hướng về phía Microphone hô to: "Có mời chúng ta Trung Văn duyệt đọc tập đoàn Lưu Khánh Hoàng tổng tài lên đài đọc diễn văn cũng ban thường. . ."

Sau đó không lâu Trần Thao làm bình luận mạng lưới đại biểu, cũng lên đài ban thường, đầu năm nay tương tự bình luận mạng lưới xí nghiệp ít nhất có ba bốn cái, thị trường rất lớn, nhưng cạnh tranh lớn hơn.

Cái này Văn Đàn cúp giải thưởng còn rất nhiều, Mạc Trác Tư đều không nhớ rõ tổng cộng có bao nhiêu cái rồi, dù sao thì là thi từ, tiểu thuyết, Truyện Ký đều có giải thưởng, bao gồm được hoan nghênh nhất, đứng đầu bán chạy, chờ một chút.

Vương Hồng thả lỏng cười nói: "Chúc mừng Vương Đông Tuyết 《 Hải Vịnh 》 quang vinh lấy được năm nay tốt nhất hiện đại thơ giải thưởng, hẳn mới tác phẩm 《 Vong Đông Nhai 》 tại tháng này bán, mong đợi độ cao vô cùng."

Vương Đông Tuyết tại tiếng vỗ tay hạ màn là nụ cười đi lên đài lãnh thưởng.

Cái này chứng kiến Vương Đông Tuyết, Tự Nhiên cũng đã có người nhớ lại mấy ngày trước, Vương Đông Tuyết chia sẻ đi ra cái kia bài thơ!

Tại dưới đài, Tinh Thiên xuất bản thương nhân Dương Thụy Nhạc lấy ra một tờ giấy, đem cái kia đầu tại trong bày chứng kiến 《 Dạ Vũ 》 lấy sạch rồi đi lên, hẳn thích vô cùng loại phong cách này thơ, nhưng dám không tìm được tác giả.

Hôm nay cái này vừa vặn có cơ hội này, rất nhiều thi nhân đều trình diện rồi, nói không chừng có thể hỏi ra là ai tác phẩm.

"Người xem một chút bài thơ này, có thấy qua hay chưa."

"Thơ hay!"

"Hay a, loại phong cách này ngoại trừ nghi hươu Lôi lão tiên sinh bên ngoài, ta còn thực sự là lần đầu tiên thấy."

"Hẳn không phải là Lôi lão tiên sinh tác phẩm"

Tờ giấy này truyền truyền, truyền đến Trần Thao trong tay, Trần Thao kinh hi hỏi: "Bài thơ này ta còn thực sự biết."

Hoa lạp lạp thoáng cái, vô số con mắt ngấm đi qua! !

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Cừ nhân mặt đối mặt

Mọi người nghe một chút, trong nháy mắt nhìn sang, không ít người đều bị ngán ngùi này mấy câu thơ cho thuyết phục, muốn nghe một chút rốt cuộc là xuất từ vị nào mọi người thủ bút.

Trần Thao cười nói: "Các người không biết cũng rất bình thường, kỳ thực bài thơ này ta cũng rất ưa thích."

"Chẳng lẽ là Trần tổng tác phẩm?"

Rầm rầm một chút, tất cả mọi người mặt lộ kinh ngạc, không nghĩ tới một cái thương nhân lại cũng có bực này văn hóa nội tình?

Trần Thao khoát tay chế cười nói: "Ta nào có loại này công lực, bắt quá ta ngược lại nhận biết bài thơ này tác giả."

Một câu nói này, trong nháy mắt đem bên người mấy người sự chú ý đều hấp dẫn tới.

Dương Thụy Nhạc vừa nghe có người nhận biết bài thơ này tác giả, nhất thời liền hứng thú, lập tức tiến tới.

Tất cả mọi người cho là Trần Thao giới thiệu vị nào "Đại Thi Nhân", nhưng không ngờ hần xoay người nhìn Mạc Trác Tư cười nói: "Bài thơ này nhưng thật ra là chúng ta đơn vị nhân viên viết, hần hôm nay cũng trình diện rồi."

Cọ một chút, Mạc Trác Tư bỗng nhiên giữa liền bị rất nhiều người ánh mắt "Tập hỏa" !

Ta X?

Tình huống gì?

"Tiểu Mạc a! Không nghĩ tới người thơ lại còn truyền tới nơi này." Trần Thao đó là một cái vui a! Nhiều như vậy vẫn nhân nhà thơ tìm khắp bài thơ này tác giả, cái này liền đã nói rõ mọi người thái độ.

Mạc Trác Tư cười xấu hổ nói: "Nói là 《 Vũ Dạ 》 sao?"

Chứng kiến hần thừa nhận, chung quanh nhất thời ồn ào đứng lên.

Còn có một bộ phận người là tại hiện trường thông qua mới vừa rồi truyền tờ giấy mới nhìn thấy bài thơ này, nhất thời nhìn về phía Mạc Trác Tư ánh mắt đều không giống nhau.

Buổi lễ trao giải vừa vặn kết thúc, cái này đoàn người người liền vây quanh.

Tất cả đều nhìn chăm chăm Mạc Trác Tư nhìn, cái này không nghĩ tới tuổi không lớn lắm, viết đồ vật lại đặc biệt có ý tứ, nhân cách hoá thủ pháp đem một trận giông tố giây viết kinh tâm động phách, giống như là hai cỗ thể lực tại Đấu Trận.

Bắt quá phần lớn hay lại là cảm nghi ngờ thái độ, dù sao Mạc Trác Tư không có danh tiếng gì, hơn nữa tuổi cũng quá nhẹ nhàng.

Nói tóm lại, cái kia thì là không thể phục chúng.

Dương Thụy Nhạc cười hỏi: "Tuổi còn trẻ giống như này vẫn tài tung bay, chắc là từ nhỏ đã bắt đầu tích lũy đi!"

"Chẳng lẽ là vị tiên sinh kia hậu nhân?"

Mọi người rồi rít thảo luận.

Mạc Trác Tư sờ đầu xấu hổ cười nói: "Kỳ thực chính là là vì một trận ngoài ý muốn, ta chẳng qua là đem trong đầu thơ chép đi ra thôi!"

Hoa lạp lạp, mọi người đều lộ ra thán phục thêm bội phục vẻ mặt!

Đem thơ theo trong đầu sao đi ra? ?

Chuyện này. . . Thật là tươi mát thoát tục trang bức cảnh giới a!

"A? Chỉ sợ không phải hần viết chứ?"

Lúc này Vương Đông Tuyết đi tới, hần biết bài thơ này là bình luận trong lưới một vị gọi Mạc Trác Tư nhân viên viết, nhưng là trước một trận bình luận mạng lưới quản lý gọi điện thoại cho mình nói xin lỗi, cũng lại nói rõ cái kia cái nhân viên đã bị xử phạt chuyển cương vị.

Nếu là xử phạt chuyển cương vị, lại làm sao có thể sẽ xuất tịch loại này "Cao cấp" hội trường?

Cho nên Vương Đông Tuyết có niềm tin rất lớn, người này cũng không phải là 《 Vũ Dạ 》 chân chính tác giả.

Đương nhiên, cũng có thể cái đó bị xử phạt chuyển cương vị Mạc Trác Tư kỳ thực cảm người trước mắt này thơ tới lừa dối chính mình.

Bắt quá có thể viết ra loại này thi nhân, cũng không khả năng giống như thanh niên trước mắt như vậy tuổi trẻ.

Trong đầu của hần, cái đó bị xử phạt chuyển cương vị Mạc Trác Tư, tối thiểu có bốn năm mười tuổi, nếu không nào có cái loại này văn nghệ nội tình.

Vương Đông Tuyết mặc dù không nhận thức được bản thân, nhưng là Mạc Trác Tư có thể nhận ra Vương Đông Tuyết, dù sao Vương Đông Tuyết hình có thể tại trên Internet trực tiếp tìm tòi ra tới.

Mạc Trác Tư chân mày khẽ động, cười nói: "Sợ là có người ghen tị."

"Ghen tị?" Vương Đông Tuyết buồn cười nói: "Ngươi dựa vào cái gì nói bài thơ này là ngươi viết?"

Vương Đông Tuyết câu này, kỳ thực cũng nói đúng không ít người tiếng lòng, chỉ bất quá đám bọn hấn ngại mặt mũi, đều ngượng ngùng trực tiếp đi nghỉ ngơi người khác.

Trần Thao nhìn một cái bầu không khí không đúng, nhất thời đi ra giảng hòa, hấn đảo tròn mắt một vòng, hướng về phía Mạc Trác Tư nói: "Bài thơ này hẳn là không viết xong, nếu không ngươi bổ sung hoàn chỉnh?"

Mọi người rí rít đồng ý nói: "Không sai, bài thơ này nên làm chỉ có một nửa, quả thật không viết xong."

Vương Đông Tuyết bật cười: "Bổ sung hoàn chỉnh? Nếu như là chép lại trở lại thơ, chính là sau khi biết nửa đoạn cũng không lạ thường."

Mạc Trác Tư nhất thời nhũn mày, hấn liền nói Vương Đông Tuyết thi tập đều là lừa dối người chơi ý, căn bản không cái gì nội hàm.

Bây giờ thấy Chân Nhân, cũng coi là xác nhận chuyện này, một người vốn là cũng không sao tu dưỡng nội tình, làm sao có thể viết ra có độ sâu tho?

"Ngươi là hướng ta đánh giá 《 Vong Đông Nhai 》 chuyện cạnh cánh trong lòng, cho nên mới khắp nơi nhằm vào ta đi?"

Mạc Trác Tư một câu nói này, thuận tiện đem tại chỗ người kinh động.

Bọn họ cũng đều biết Vương Đông Tuyết mới nhất 《 Vong Đông Nhai 》 tại bình luận mạng lưới đã từng xuất hiện một lần không sai biệt cho lắm, hơn nữa dẫn đến rất nghiêm trọng, mặc dù phía sau lập tức đổi tới, nhưng là chuyện này nghiệp giới người đều biết.

Bây giờ Mạc Trác Tư cái này nói một chút, tương đương với thừa nhận mình thân phận, chính là ban đầu cho 《 Vong Đông Nhai 》 không sai biệt cho lắm người.

Vương Đông Tuyết nghe được câu này sau, nhất thời mặt liền đen, tràn đầy khiếp sợ nhìn Mạc Trác Tư.

Làm sao có thể?

Không phải nói bị xử phạt chuyển cương vị sao?

"Ngươi, ngươi là Mạc Trác Tư?" Vương Đông Tuyết khó có thể tin hỏi.

Mạc Trác Tư buồn cười đối với (đúng) đem trước ngực mình đeo ra trận thẻ ngược lại, phía trên có hấn hình với tên.

Vương Đông Tuyết nhìn đối phương ra trận thẻ căn cước bài lý mặt "Mạc Trác Tư" ba chữ, nhất thời sắc mặt đại biến!

Lại còn thật là hấn, gặp quý! ! !

Không ít bằng hữu đều biết bài thơ này là Vương Đông Tuyết truyền tới, cho nên Vương Đông Tuyết nghi ngờ Mạc Trác Tư cũng không phải là bài thơ này chân chính tác giả, tất cả mọi người cảm thấy có kịch vui để xem!

Vương Đông Tuyết chắc chắn biết rõ cuộc là ai viết bài thơ này.

Kết quả tình huống bỗng nhiên xuất hiện không giải thích được lộn, Vương Đông Tuyết tựa hồ biết tên đối phương, lại vừa không có nhận ra?

Chẳng lẽ!

Cái này liên tiếp trùng hợp, khiến không ít người đều chuyển bất tỉnh đầu.

Nhưng vào lúc này, có phóng viên phát hiện Vương Đông Tuyết lại với bình luận mạng lưới đại biểu đi chung với nhau, đây chính là Đại Tân Văn rồi.

Dù sao toàn bộ mạng lưới cũng chính là chỉ có bình luận mạng lưới một nhà cho không sai biệt cho lắm, còn đem 《 Vong Đông Nhai 》 dẫn đến không đáng giá một đồng.

Cái này đụng nhau, chẳng phải là Hóa Tinh đụng Địa Cầu?

Phóng viên lập tức chạy tới, sau đó hỏi một câu phi thường muốn chết vấn đề, "Có thể hay không hỏi thăm một chút, ngài thơ mới tập 《 Vong Đông Nhai 》 tại bình luận mạng lưới bị người đánh, là nguyên nhân gì đây?"

Phóng viên hỏi xong những lời này sau, mới phát hiện mình hỏi lầm người, nên làm đi hỏi bình luận mạng lưới đại biểu Trần Thao.

Vương Đông Tuyết sắc mặt không gì sánh được khó coi, thật là hết chuyện để nói.

Trần Thao hoàn toàn không biết chuyện này, hấn tràn đầy ngạc nhiên nhìn Mạc Trác Tư.

Mạc Trác Tư khoé môi nhếch lên xem cuộc vui nộ cười nói: "Chính là ta cho hấn phê bình, lúc ấy hấn không phục, ta sẽ để cho hấn xem ta Weibo bên

trên bài thơ này."

Một tiếng ầm vang vang lớn! ! !

Một mực đứng ở bên cạnh mọi người cuối cùng đem liên tiếp sự tình cho làm rõ ràng.

Nguyên lai là chuyện như thế!

"Weibo trên viết thơ, chẳng lẽ chính là chỗ này đầu 《 Vũ Dạ 》?" Dương Thụy Nhạc gấp gấp hỏi.

"Không sai, ta lúc ấy phê bình 《 Vong Đông Nhai 》 sau hần không phục, ta ngay tại Weibo bên trên phát ra ngoài, đều là nói thật, cũng không có liên quan đến lời nói dối.

Từ đầu tới cuối, Mạc Trác Tư dùng từ đều phi thường cẩn thận, hần nói theo trong đầu sao đi ra, tại Weibo bên trên phát ra ngoài, đều là nói thật, cũng không có liên quan đến lời nói dối.

Mạc Trác Tư một câu nói này đem toàn bộ sự tình đều cho thông đồng, ngay cả mới vừa rồi không biết nói chuyện gì xảy ra Trần Thao, cũng rốt cuộc suy nghĩ ra tại sao 《 Vũ Dạ 》 lại sẽ truyền tới đây, làm nửa ngày kỳ thực chính là Vương Đông Tuyết mang vào trong vòng.

Phóng viên đó là một niềm vui bất ngờ a!

Đại Tân Văn, không nghĩ tới hôm nay lại còn có thể có ngoài ý muốn Đại Tân Văn!

Vương Đông Tuyết khoe miệng hơi hơi co quắp, hần lo lắng nhất sự tình rốt cuộc xảy ra.

Từ đem cái kia đầu 《 Vũ Dạ 》 phát đến trong bảy thời điểm, mọi người đối với (đúng) bài thơ này tất cả đều là một mảnh tán thưởng, là hần biết không xong, tuyệt đối không thể đem bài thơ này khởi nguồn nói cho mọi người.

Hần không nghĩ tới liền là bởi vì mình cố ý đi giấu giếm, ngược lại để cho người khác càng ngày càng hiểu kỳ.

Vương Đông Tuyết đó là một cái hối hận a, hối hận phát điên rồi, sớm biết như vậy, ban đầu nên tùy tiện bịa câu chuyện lấp liếm cho qua.

Phóng viên xoay xoay xoay xoay đem Vương Đông Tuyết trò hề vỗ tới, về phần người nào là Mạc Trác Tư, bọn họ căn bản cũng không biết, chỉ có thể hướng về phía Vương Đông Tuyết chụp.

Trần Thao đó là một mặt cười khò, hần lại còn không biết chuyện này, thấy rồi mới hiểu! Nếu hần không là làm sao có thể khiến Mạc Trác Tư với tự mình tiến tới.

"Người a, lúc ấy cũng là bởi vì chuyện này bị điều cương vị chứ?" Trần Thao dờ khóc dờ cười hỏi.

Mạc Trác Tư lúng túng kêu: "Đúng vậy! Con người của ta chính là ngay thẳng, câu có nói một câu, lúc ấy nhìn xong hần 《 Vong Đông Nhai 》, liền không nhận được phê bình đôi câu."

Hần một câu nói này, nhất định chính là đối với (đúng) Vương Đông Tuyết tiến hành bỏ đạo.

Nếu là người khác dám nói như vậy, mọi người tất nhiên đều cảm thấy là cố ý bôi đen, nhưng mới vừa rồi xem qua 《 Vũ Dạ 》 sau cảm giác cũng không giống nhau, tối thiểu Mạc Trác Tư vẫn có thể viết ra không tệ thơ.

Thậm chí một số người cho là 《 Vũ Dạ 》 viết đều phải so với 《 Vong Đông Nhai 》 tốt, bất quá người trước chẳng qua là một bài thơ, mà hậu giả nhưng là ngay ngắn một cái vốn thi tập, cũng không có biện pháp đặt ở toàn bộ một tầng diện đi so sánh.

Vương Đông Tuyết muốn phải giải thích phân bác, lại bị một nhóm phóng viên vây.

Hần thật muốn khóc, lúc này kêu trời trời không ư, kêu đất đất không hử.

"Xin hỏi Vương tiên sinh, đối với ngài 《 Vong Đông Nhai 》 bị như thế đánh giá, ngài là như thế nào câu trả lời đây?"

"Xin hỏi một chút Vương Đông Tuyết tiên sinh bây giờ là cảm thụ gì đây?"

Phóng viên theo không sợ phiền phức lớn, chứng kiến Vương Đông Tuyết sắc mặt càng thiếu, bọn họ liền càng cao hứng, nói rõ chính mình vấn đề rồi.

Lúc này, nếu không phải cô kỵ mặt mũi, Vương Đông Tuyết thật muốn bạo to mắng chửi người!

Ánh mắt hần chặt chẽ "Kẹp chặt" Mạc Trác Tư, đáy mắt đó là hận ý mười phần, cái này mới thù coi như là hoàn toàn kết.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Không phải giẫm đạp thấp ai

Vương Đông Tuyết suy nghĩ sớm muộn cũng phải cần kéo vạch da mặt, những phóng viên này nhất định sẽ viết linh tinh, còn không bằng thừa cơ hội này, chứng thật mình là bị bêu xấu, bị hãm hại.

Hắn tức giận đến nhìn Mạc Trác Tư nói: "Ngươi có tư cách gì cho làm nhục ta thơ?"

Đoàn người phóng viên rồi rít tan đi mờ, có kịch vui để xem!

Mạc Trác Tư đương nhiên là phi thường ngay thẳng mà nói rằng: "Ta không có làm nhục ngươi, ta chỉ là đứng tại chính ta góc độ đi phê bình."

"Nếu như ta thơ không được, ta hôm nay dựa vào cái gì cảm thương? Ta sách bằng cái gì có thể như vậy bán chạy? Còn là nói ngươi cho rằng ngươi nhân quang siêu thoát thế tục? So toàn thế giới cũng cao hơn?" Vương Đông Tuyết cười lạnh nói.

Mọi người cũng là rồi rít gật đầu, cảm thấy Mạc Trác Tư bình luận sách quả thật quá phận, không phải như vậy.

Mạc Trác Tư trợn mắt, không phục?

Hắn phát hiện không chỉ Vương Đông Tuyết, ngay cả chung quanh thi nhân cũng đều không phục, nhìn dáng dấp chỉ có nửa bài thơ không có biện pháp chứng minh chính mình "Thực lực".

Trần Thao cũng là dị thường bất đắc dĩ, mặc dù hắn không hy vọng chuyện này làm lớn chuyện, nhưng vẫn đề sự tình đã xảy ra! Nếu như bây giờ ngăn trở, ngược lại tương đương với thừa nhận mình công ty trách nhiệm với sai lầm.

Mấu chốt nhất ở chỗ, bình luận mạng lưới đối ngoại đều là tuyên bố có đứng đầu chuyên nghiệp đoàn đội tới phê bình khảo hạch.

Bây giờ Mạc Trác Tư đại biểu cũng không chỉ là một người, mà là xí nghiệp, là một nhánh "Chuyên nghiệp" phê bình đoàn đội đại biểu, Tự Nhiên không thể thua trận thế.

Nếu không ảnh hưởng nghiêm trọng đến quần chúng đối với (đúng) bình luận mạng lưới ấn tượng, cho nên vô luận như thế nào ồn ào, Trần Thao đều không hy vọng Mạc Trác Tư lạc nhân khẩu thật.

Mạc Trác Tư buồn cười nói: "Ngươi xem một chút ngươi chọn lời, toàn thế giới? Chẳng lẽ ngươi lại kiêu ngạo cho là toàn thế giới đều nhìn ngươi sách?"

"Ngươi. . . Miệng lưỡi bén nhọn!" Vương Đông Tuyết bị đình đầu, thật đúng là biệt trụ rồi.

"Ta cũng không phải là giẫm đạp thấp ai, ta biết ngươi không phục, đúng lúc hôm nay có nhiều như vậy nghiệp giới chuyên gia tại chỗ, vô luận là giới xuất bản, hay lại là văn học vòng, đều có thể chung nhau tới chứng kiến, ta là có ý vu khống hãm hại ngươi, hay lại là xuất phát từ nội tâm phê bình." Mạc Trác Tư còn thật không sợ chuyện lớn, ngược lại chung quanh nhiều như vậy phóng viên, chính mình chân trần không sợ mang giày, chính là Móa! ! !

Mọi người đều là ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi.

Tất cả đều là một trận trò cười, có người là nhìn đưa ngọc ánh mắt nhìn về Mạc Trác Tư.

"Liên hắn?"

"Hắn quả không đem người để ở trong mắt, Vương Đông Tuyết nhưng là Đại Tân Sinh thi nhân hạng nhất, là trải qua nặng nề tuyển chọn khảo nghiệm mới kiểm ra đâu!"

"Quá kiêu ngạo, người tuổi trẻ bây giờ."

"Tuổi trẻ, khí thịnh a!"

Ngay cả Trần Thao cũng nhận được dắt kéo, tất cả mọi người rồi rít nghi ngờ bình luận mạng Internet đánh giá rốt cuộc có bao nhiêu độ tin cậy.

Một là bình luận mạng lưới nhân viên, một là trừ danh thi nhân.

Hai người căn bản không cần so, không có ở đây cùng một cái tầng diện bên trên có được hay không?

Lúc này cái này không biết trời cao đất rộng người tuổi trẻ, lại khẩu xuất cuồng ngôn, nói Vương Đông Tuyết là có hoa không quả, không có chút nào độ sâu, còn cần mọi người cùng nhau hỗ trợ làm chứng?

Đây không phải là xưa nay chưa thấy nói sao?

Không phải là viết một bài phá thơ, hơn nữa còn không biết có phải hay không là tự mình viết!

Phần lớn người đều ủng hộ Vương Đông Tuyết, thậm chí có người cảm thấy đây chính là một trận trò cười!

Phóng viên xoát xoát đất bắt đầu đem thú vị như vậy sự tình cho viết xuống. . .

Mạc Trác Tư mở miệng nói: "Rất đơn giản, chúng ta chia tay xuất ra ba bài thơ tới so sánh, người có thể hiện trường làm thơ cũng có thể dùng trước kia thơ, mà ta là nhất định phải xuất ra tất cả mọi người chưa từng nghe qua thơ mới."

Sao nhìn một cái yêu cầu này, đối với (đúng) Mạc Trác Tư phi thường hà khắc.

Dù sao làm thơ là yêu cầu linh cảm, thoáng cái xuất ra ba đầu thơ mới, thật là khó khăn vô cùng. Xem xét lại Vương Đông Tuyết chính là chiếm giữ ưu thế cự lớn, chỉ cần tại chính mình lúc trước viết qua trong thơ chọn ba đầu tốt nhất lấy ra là được.

Vậy xem một vị thi nhân là Vương Đông Tuyết bằng hữu, hẩn gật đầu nói: "Ta đồng ý."

"Có thể." Mọi người rí rít đồng ý.

Vương Đông Tuyết vỗ tay cười nói: "Được! Ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút người có tư cách gì giẫm đạp thấp ta thơ."

Giới xuất bản Dương Thụy Nhạc nói: "Như vậy đi, hai người các người liền hạn định thời gian, cầm ra bản thân am hiểu nhất thơ đến, cũng không cần thoáng cái cầm ba đầu, một bài một bài so, ba ván thắng hai thì thắng chế độ, chúng ta có thể mời tại chỗ chư vị tới phán xét cao thấp."

Mạc Trác Tư trên mặt thoáng qua một vệt nụ cười tự tin, đùa gì thế, đừng nói ba bài thơ, chính là Thập Thủ thơ hẩn đều không sợ, tốt nhất tới cái gì bảy bước thành thơ, hù dọa chết các người đám người kia.

Trần Thao có chút bận tâm kéo hẩn tới, "Người có được hay không à? Không được ta liền nói lời xin lỗi, khác (đừng) cuối cùng rơi vào không xuống đài được."

"Yên tâm đi Trần tổng, hẩn tài nghệ cũng cứ như vậy, xuống không được đây chuyện!" Mạc Trác Tư ổn định ung dung nói.

Hiện trường tìm hai tờ giấy lớn với bút tới, một người trước mặt sắp xếp một trang giấy.

Vương Đông Tuyết cầm bút lên rồng bay phượng múa đất liền viết, căn bản không yêu cầu thứ hai thứ ba đầu, hẩn muốn tại đệ nhất bài thơ liền hoàn toàn đánh bại đối phương, tốt nói cho mọi người cái gì gọi là chênh lệch! !

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Kim chi giấy tí tách mà di động.

Vương Đông Tuyết nhắc tới bút, với hẩn mà nói thật là với chơi đùa tựa như, đem một năm trước chính mình vẫn lấy làm hào tác phẩm lấy ra.

Hẩn buồn cười nhìn về phía cái tên kia, một chút như vậy thời gian, cho dù là thiên túng Anh Tài cũng không viết ra được thứ gì tới.

Nhưng mà hẩn biểu tình lại nhất thời cứng đờ, bởi vì Mạc Trác Tư lại cũng viết xong.

Đoàn người toàn bộ đều tụ tập đến Vương Đông Tuyết trước người, hẩn cầm lên thơ tờ giấy liền phô bày đi ra.

"Ai a, không không thôi rồi, cái này đầu 《 Tây Phong 》 nhưng là Từ Tiểu Mục lão sư khích lệ qua tác phẩm"

"Từ Tiểu Mục lão sư? Hẩn không phải đã thoái ẩn sao?"

"Tốt một câu gió tây tiêu sái người hoàng hôn, ta thích."

Nghe được mọi người khen ngợi, Vương Đông Tuyết không khỏi lộ ra nụ cười đắc ý, hẩn khiêu khích nhìn về Mạc Trác Tư, đáy mắt tràn đầy giễu cợt ý tứ.

Thấy không? Đây chính là chênh lệch! !

Mặc dù không thấy Mạc Trác Tư tác phẩm, nhưng tất cả mọi người tâm lý có ngọn nguồn, cái này 《 Tây Phong 》 vừa ra, trên căn bản đã đứng ở thế bất bại.

Năm năm một lần Đại Tân Sinh thi từ sáng tác trong đại tái, Vương Đông Tuyết một lần hành động thu hoạch đứng đầu bảng, chẳng những vòng phần vô số, hoàn thành công xuất bản rồi thi tập.

Về phần với Vương Đông Tuyết so, chỉ là một chưa từng nghe qua tên người tuổi trẻ, vừa có thể viết ra thứ gì tới?

Nhưng vào lúc này.

Đứng tại Mạc Trác Tư bên cạnh một vị lão nhân nhà thờ dài nói: "Mở rộng tầm mắt, mở rộng tầm mắt."

Mọi người lập tức đem tầm mắt dời qua, còn không có nhìn thơ, liền bị lời mới vừa nói lão nhân gia này gây kinh hãi.

"Mã Trọng?"

"Ài? Lão Mã tiên sinh không phải mới vừa thối lui rồi không?"

Mã Trọng là Bút Danh, tên thật là Mã Văn Chung, tuổi tác bảy mươi có thừa, bây giờ cơ bản rất ít tại văn học vòng đi đi lại lại.

Mã Văn Chung cúi đầu đọc thơ sau không kim lòng được bật cười, "Hậu sinh khả úy a! Bài thơ này Ý Cảnh chính là ta cũng mặc cảm."

Đến hán loại năm này tuổi, đã không quan tâm cái gì danh lợi, Tự Nhiên cũng liền coi nhẹ rồi, câu có nói một câu.

Mới vừa rồi đoàn người đều chạy đến Vương Đông Tuyết bên kia đi xem thơ, chỉ có cực ít vài người còn lưu lại Mạc Trác Tư bên này, lúc này nghe đến ông lão như thế tán thưởng, nhất thời lộ ra kinh ngạc thần sắc.

Bọn họ rất là kinh ngạc đi tới muốn xem liếc mắt người tuổi trẻ kia rốt cuộc viết rồi thứ gì đi ra, sau đó biểu tình theo hiệu kỳ, biến thành kinh ngạc, cuối cùng là khiếp sợ! !

Chợt một chút, tất cả mọi người đều sợ ngây người.

"Ta một người không điền đầy lớn như vậy phòng, lòng ta trên tường đốt một chậu lửa, yên lặng chờ một vị đường xa mà khách tới người."

"Gà âm thanh thẳng thúc giục, trong chậu một nhóm tro bụi, một luồng Âm trộm được sờ ta miệng."

"Nguyên lai khách nhân ngay tại trước mắt ta, ta mí mắt nhắm một cái, liền theo khách nhân đi." ——《 ngày tận thế 》

Toàn bộ đọc xong bài thơ này người, đều bị kinh hãi! !

Kinh điển, thật đang kinh điển! !

Đặc biệt là đến Mã Văn Chung từng tuổi này, đã đến chạm đường sinh tử tuổi xế chiều, đối với (đúng) bài thơ này thấu hiểu rất rõ, cho nên hán mới có thể kinh ngạc không thôi.

Vương Đông Tuyết khó khăn nuốt một cái nước, hán nhìn xa xa mọi người khiếp sợ biểu tình, trong lòng trầm xuống.

Mặc dù không biết tên kia viết cái gì thơ, nhưng căn cứ mọi người chung quanh phản ứng cũng biết không thể tầm thường so sánh.

Hán cắn răng một cái, lấy dũng khí đi tới.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Còn phải nhìn sáng nay

Làm Vương Đông Tuyết chứng kiến 《 ngày tận thế 》 một khác kia, tâm tình giống như là bị nhỏ vụn Mọc Thứ quán tới cảm giác thấy, cả người co quắp một cái.

Làm sao có thể!

Hắn cảm giác đầu tiên chính là khó tin, đối phương tuổi so với chính mình còn nhỏ hơn, làm sao có thể viết ra loại cảm giác này thơ.

Mã Văn Chung cũng là cười thờ dài nói: "Hôm nay không có uống phí tới a!"

Mọi người rồi rít biểu thị đồng ý. . .

"Quả thật, rất lâu không nhìn thấy kinh điển như vậy thơ rồi."

"Mở rộng tầm mắt, mở rộng tầm mắt a!"

Chia cao thấp, trong nháy mắt trở nên đặc biệt rõ ràng, căn bản vốn không như trong tưởng tượng như vậy cần muốn mọi người đi chấm điểm phân biệt.

Hơi chút có đi học người, có như vậy một chút xiu thưởng thức tài nghệ đều biết vậy một đầu tốt hơn.

Vương Đông Tuyết dám kìm nén, một câu nói đều không nói được.

Sắc mặt hắn là không nói ra khó coi, hết lần này tới lần khác lại không có biện pháp đi phản bác.

Mã Văn Chung cười ha hả hướng về phía Mạc Trác Tư hỏi: "Người cái này công lực, sợ là xuất thân Thư Hương Thế Gia?"

Mạc Trác Tư rất là biết điều lúc đầu nói: "Người nhà không đọc qua sách gì, ta cũng vậy gần đây mới bắt đầu học."

Xoát một chút, Vương Đông Tuyết mặt đều đen rồi, đây là trần trường giễu cợt chính mình a!

Lớn tiếng rồi rít ngửa đầu cười to, cái này tiểu tử, thổi lên trâu bò tới thật đúng là mặt không đổi sắc.

Bội phục bội phục!!

"Có thể lý giải, quả thật có một vài gia tộc môn quy tương đối nghiêm, người không muốn tiết lộ ta đây cũng sẽ không hỏi tới." Mã lão tiên sinh cười ha ha sờ cằm râu, cái này gần đây mới học đến làm thơ là thế nào cũng không thể.

Văn học dày công tu dưỡng, không thể nào là một buổi sáng một ngày sẽ thành chuyện, cũng không có đường tắt có thể đi.

Tất cả mọi người thầm chấp nhận Mạc Trác Tư chẳng qua là không muốn vạch trần thân phận, có người càng là cảm thấy hắn liền là cố ý nói như vậy.

Thấy không?

Ta chính là không đọc qua sách gì, học làm thơ không lâu, liền viết so chào người!

Mặc dù rất nhiều người không tin, nhưng phóng viên lại hoa lap lap đem những lời này viết xuống dưới, quả nhiên khi gió là thật hay giả.

Cho dù thật là trang bức, đó cũng là cố ý đánh Vương Đông Tuyết mặt, cái này coi như có ý tứ.

Trần Thao mới vừa rồi một mực không lên tiếng, chính là sợ Mạc Trác Tư đã gây họa, nhưng bây giờ chợt phát hiện chính mình tìm cái này tiểu tử là chân chính nhân tài a!

Trần Thao chứng kiến phóng viên hưng hăng đất ghi chép, hắn linh quang chợt lóe mặt dày nói: "Chúng ta đơn vị nắm giữ đứng đầu chuyên nghiệp một chút đánh giá đoàn đội cũng không phải là đùa, không có cái kia Kim Cương Toàn cũng không dám kéo đồ sù này sống."

Sau khi nói xong hắn còn cố ý hướng không có Mạc Trác Tư nhìn lại, đưa mắt Thần tỏ ý phối hợp một chút.

Mạc Trác Tư vậy cũng là người thông minh, nhất thời cười nói: "Đúng là chuyện như thế, trong bộ môn còn rất nhiều tiền bối là đáng giá ta học tập."

Một câu nói này cũng không có liên quan đến lời nói dối, toàn bộ đều là đang hoang.

Trước mặt Mạc Trác Tư nói mình vừa mới học làm thơ không bao lâu, tất cả mọi người cảm thấy hắn người này quá ngả ngôn rộn ràng.

Bây giờ bỗng nhiên nhìn hắn một bộ rất khiêm tốn bộ dáng, mọi người đầu đều chóng mặt rồi, rốt cuộc câu nào thật câu nào giả?

Đúng như dự đoán phóng viên cũng đem những lời này ghi xuống, Trần Thao rất là hài lòng gật đầu một cái, hôm nay cuối cùng không có phí công mang Mạc Trác Tư đến, mặc dù ra một ít ngoài ý muốn, nhưng toàn thể mà nói vẫn là có thể tiếp nhận.

"Khục khục khục!" Vương Đông Tuyết háng giọng một cái, mặt dày nói: "Nói tốt ba bài thơ, bây giờ chẳng qua là đệ nhất đầu."

Người này một đến hai, hai đến ba làm nhục chính mình, tuyệt đối không thể cứ như vậy bỏ qua!!

Cái này đầu « ngày tận thế » nhìn phong cách cũng biết không thể nào là đối phương cái tuổi này viết ra, rất có thể hay lại là chép lại.

Hắn cũng không tin đối phương còn có thể tiếp tục viết ra loại này cấp bậc thơ tới.

Mạc Trác Tư chân mày hơi nhíu lại, hắn nhìn ra Vương Đông Tuyết rất không cam tâm, sau đó âm thầm lắc đầu, đối phương lại còn không hết hi vọng?

Còn phải tiếp tục so?

So thì so thôi!

Mạc Trác Tư buồn cười nói: "Người còn có thể đem ra được thơ?"

Vương Đông Tuyết bị tức nổi giận đùng đùng, cũng không để ý hình tượng, mắng lại nói: "Ta xem là người lại cũng không cảm ra thơ đi?"

Hắn một câu nói này, lại để cho người cảm thấy có chút hà khắc.

Người là trứ danh thi nhân, mà đối phương chẳng qua là yên lặng không tên thanh niên, chẳng qua là tại một xí nghiệp đơn vị đi làm nhân viên.

Hai cái này thân phận vốn là có chênh lệch rất lớn, cho dù là đánh ngang tay, đều phi thường hiếm thấy.

Nhưng là Vương Đông Tuyết hùng hổ dọa người như vậy, ngược lại ném thân phận.

Mạc Trác Tư toét miệng cười nói: "Nói tốt ba ván thắng hai thì thắng, chờ một hồi người cũng không nên thay đổi, làm một bảy cục năm thắng."

Ha ha ha! ! !

Mọi người nhìn không được cười lên, lời này quá tổn hại rồi.

Vương Đông Tuyết bây giờ thật muốn đi qua bóp chết cái này miệng lưỡi bén nhọn gia hỏa, bất quá chỉ có thể gắng gượng đem tức giận biệt trụ.

Hai người đều từ từ trở lại vị trí, lần này với vừa mới bắt đầu vừa vặn ngược lại.

Lần đầu tiên ba phần tư người đều tụ tập ở Vương Đông Tuyết bên này, muốn nhìn một chút hắn cảm kia bài thơ tới ứng chiến.

Mà lần này, phần lớn người đều vây xem tại Mạc Trác Tư chung quanh, lòng hiếu kỳ đầy áp, tất cả đều ngó dáo dác.

Mạc Trác Tư làm bộ cử bút, trên thực tế hắn chữ cũng cứ như vậy, bất quá ta chữ viết bình thường thôi, khí thế không thể yếu.

Nói cách khác, chính là chữ có thể nát, nhưng tư thế nhất định phải đẹp trai.

Mạc Trác Tư gánh vác Tự Nhiên đều là tuyển chọn tỉ mỉ tinh phẩm, bất kể người khác thấy thế nào, ít nhất tại hắn thích vô cùng.

Lần này, Vương Đông Tuyết biết rõ mình không thể thua nữa, nếu không ba cục không tới, cũng đã lường bại, sợ là lúc sau đều để lại điểm nhơ.

Loại chuyện này hắn là không có biện pháp tiếp nhận, bằng cái gì một cái không biết theo từ đâu xuất hiện kẻ lỗ mãng liền dám tùy ý khiêu chiến chính mình "Quyền uy" ?

Hắn quyết định phải xuất ra chính mình mới nhất đắc ý tác phẩm, bài thơ này còn không có công khai ra đời, nhưng là trước mắt hắn đỉnh phong tài nghệ.

Bài thơ này, hắn lòng tin mười phần!

Mọi người thấy Vương Đông Tuyết đặt bút, hắn chữ tràn đầy tự nhiên thêm trầm ổn phong thái, có thể trở thành Đại Tân Sinh thi nhân hạng nhất, hắn thực lực hay là đạt được mọi người thừa nhận.

"Thi nhân thời đại phân chia, lại chia làm Đại Tân Sinh, gần hiện đại, còn gió rét niên đại."

"Đông Tuyết làm Đại Tân Sinh người dẫn đầu, năng lực không thể nghi ngờ."

"Nhưng không nghĩ tới, vị tiểu huynh đệ này lại như rồng bay xuất động, nhất minh kinh nhân, rất là khiến người bội phục a!"

Vương Đông Tuyết tay không khỏi rung một cái, thứ gì?

Chẳng lẽ đối phương lại so với chính mình viết còn nhanh hơn?

Không thể nào!

Hắn thơ đã dấu ấn trong đầu, chẳng qua là so sánh lạng lẽ viết ra thôi, mà đối phương là yêu cầu sáng tác!

Hắn không kìm lòng được hướng bên kia liếc một cái, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nguyên lai không viết xong, vẫn còn ở viết!

Xoát xoát xoát một trận Long Tường bay lượn, Vương Đông Tuyết nhẹ nhàng vẽ một vòng tròn, hơn nữa thuận tay tại sau cùng ký vào chính mình đại danh.

Bút rơi thành thơ!

Bên cạnh đoàn người đều ríu rít gật đầu, "Được!"

"Ta coi là đã nhìn ra, bài thơ này hẳn là Đông Tuyết mới tác phẩm đi!"

Vương Đông Tuyết rất là bật cười, sau đó gật đầu nói: "Không sai!"

"Đông Tuyết tài nghệ, quả thật lại đi lên một cái bước, không hổ là Đại Tân Sinh đứng đầu bảng!"

"Hàn hàn tàn tàn, lạnh lùng ưu tư, lại là khó khăn nhất điều dưỡng!"

"Bài thơ này vừa mang theo Đại Tân Sinh phong cách, đọc lên tới lại vừa là một luồng niên đại lắng đọng xuống khí tức, đầu đuôi phối hợp, lên xuống có thứ tự, là tinh phẩm tác phẩm!"

Nghe được mọi người phê bình, Vương Đông Tuyết trong đầu rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm, như thế xem ra, văn này rốt cục thì ổn!

Nhưng vào lúc này, đứng sau lưng Mạc Trác Tư một vị mang mắt kính ăn mặc áo dài lão nhân gia hướng bên kia ngoắc tay nói: "Lão Tào a! Ngươi mau tới đây nhìn một chút."

"Nhìn gì chứ?" Lão Tào mới vừa khen ngợi xong Vương Đông Tuyết, rất là bất mãn nhú mày.

"Ai nha, ngươi qua đây sẽ biết!" Lão nhân gia cười ha hả hô to.

Cũng đúng lúc, Mạc Trác Tư chính thức dừng bút, hắn khoé môi nhếch lên một vệt như có như không cười nhạt, nụ cười này rơi đối với người khác đáy mắt, đương nhiên là nụ cười tự tin.

Lão Tào vừa đi vừa cười nói: "Không cần nhìn, Đông Tuyết lần này có đột phá, chắc hẳn thắng bại đã phân!"

Lúc này Marvin Chung lão tiên sinh cũng là sờ một cái chòm râu, cảm khái thở dài nói: "Phải kể tới nhân vật phong lưu, còn phải nhìn sáng nay a!"

"Trường Giang sóng sau đê sóng trước, một sóng so với một sóng cao!"

"Như thế nào một chữ "hào" rất giỏi!"

Ta X ! ! !

Chung quanh phóng viên con mắt nhất thời tỏa sáng lấp lánh, nếu để cho Vương Đông Tuyết thắng, cái này nhiều lắm là coi như là một cái đường viên hoa Tiểu Tân nghe thấy.

Nhưng, nếu như Vương Đông Tuyết thua!

Đó chính là tin tức lớn rồi!

Bọn họ mặc dù không nhận thức Mạc Trác Tư, nhưng trong đầu nhưng ở cao giọng vì hắn reo hò, bây giờ nhìn tình huống, chẳng lẽ thật có đùa giỡn?

Hoa lạp lạp một đám người vây lại. . .

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Có lẽ là thiên phú

Lần này, Vương Đông Tuyết nhận được xung động, hấn tự phụ rất cao, bài thơ này đã là hấn sau khi đột phá tác phẩm đỉnh cao, đối phương không có thể thắng được chính mình!

Vây xem tại Mạc Trác Tư chung quanh lão tiên sinh, mới tác phẩm nhà, lão thi nhân, còn còn lại văn nghệ vòng tròn tay viết, bao gồm một chút còn chưa đi xí nghiệp cao quân, giới xuất bản có người.

Toàn bộ đều trùng nguyên rủa như thế ngốc ngây ngốc mà nhìn Mạc Trác Tư trong tay giấy trắng bên trong mấy dòng chữ!

"Ta thịt sớm bị đen sâu trùng cắn nát rồi."

"Ta ngủ ở lãnh lạt rêu xanh bên trên, đứt khoát khiến nát càng nát, "

"Chỉ chờ nát xuyên ta hạt Giáp, nát phá ta tù, "

"Ta giam cầm linh hồn, liền ăn mặc xanh lá cây áo lót, "

"Cười mê mẩn muốn nhảy ra ngoài!" ——《 quả giáp nát 》

Nếu như nói mới vừa rồi cái kia đầu 《 ngày tận thế 》 khiến người cảm khái không thôi, như vậy cái này đầu 《 quả giáp nát 》， lại dụ cho người suy nghĩ sâu xa, khiến người tỉnh ngộ.

1,000 người bên trong, có một ngàn cái Hamlet.

Mỗi người chứng kiến bài thơ này đều có không giống nhau cảm giác, nhưng mà bọn họ biểu tình lại lớn nhiều phụ họa.

"Bài thơ này lấy tự thuật phương thức, sinh động đất diễn tả một cái đang thối rữa trái cây khát vọng tâm linh tự do yêu cầu."

"Người xem, tầng tầng lớp lớp trời buộc, nhốt, tâm linh bị thật chặt bọc lại, không thể quang minh, không được tự do, đây chẳng phải là mọi người truyền thống thức tâm linh sao?"

Lão Tào mới đầu còn rất là phách lối nói thắng bại đã phân, nhưng hấn giờ phút này biểu tình, nhưng là cứng ngắc không dứt.

Có phóng viên phi thường dễ thấy, ống kính kéo đến đặc tả vị trí, vừa vặn liền đem lão Tào từ đầu đến cuối biến hóa cho vô tới.

Sau một lúc lâu, lão Tào mới không khỏi thờ dài nói: "Quả thật, thắng bại đã phân!"

Trước trước sau sau, đôi câu giống vậy nói, nhưng để lộ ra tới tình cảm, lại khác xa nhau!

Vương Đông Tuyết thấy như vậy một màn, sắc mặt xoát một chút trắng bệch, hấn lắc đầu một cái, trong miệng lẩm bẩm nói: "Không thể nào!"

Có vài người thậm chí đều lười được sang đây xem hấn thơ, dù sao từ trước đến nay Vương Đông Tuyết tài nghệ, phong cách, đều đã tại trong đầu của bọn họ khắc lên dấu vết.

Nói cách khác căn bản không cần nhìn, đều biết hấn là cái gì tài nghệ.

Theo câu này than thở, lửa lớn rồi rít tới an ủi Vương Đông Tuyết.

"Ngoài ý liệu a! !"

"Không sai, Đông Tuyết bài thơ này đã đột phá chính mình."

"Không cần nhục chí, hấn nhất định là xuất từ một cái danh gia môn hạ, khả năng cái này vài bài thơ đều là người nhà tác phẩm!"

Rất nhiều người nhiều tới an ủi Vương Đông Tuyết, dù sao cứ như vậy bại bởi một cái "Đi người ngoài", kỳ thực thật cố gắng mất thể diện!

Nhưng là Vương Đông Tuyết trong nháy mắt trợn mắt há mồm rồi! ! !

Tình huống gì?

Cái này đặc biệt sao từng cái tới an ủi mình, rơi vào lỗ tai hấn cũng không so giễu cợt.

Phóng viên cũng là văn tự người làm việc, bọn họ nghệ thuật tài nghệ có lẽ không tính là quá cao, nhưng thưởng thức tài nghệ tuyệt đối sẽ không thiếu.

Tình cảnh trong nháy mắt liền nổ!

Ba ván thắng hai thì thắng, căn bản không có ván thứ ba, Đại Tân Sinh thi nhân Vương Đông Tuyết ngay cả quỹ hai cục bị thua.

Phóng viên đó là như ong vỡ tổ địa dừng rồi tiến lên, chân chính tin tức lớn, lớn tiết lộ a!

Đại Tân Sinh thơ người đại biểu, Vương Đông Tuyết tại Văn Đàn cúp hiện trường, cùng người so thơ, thảm bại! !

Thua một thập tô địa!

"Xin hỏi Vương tiên sinh, nhìn ra được ngài phi thường không phục cùng với không muốn!"

"Phiền toái nhường một chút, Vương tiên sinh ngài đối với Mạc tiên sinh thơ có nhận xét gì đây?"

"Tất cả mọi người lại vì ngài thương tiếc, xin hỏi có phải là đại biểu hay không đến ngài đã bị thua?"

Tình cảnh đó là một cái hỗn loạn a!

Cũng không thiếu phóng viên muốn phải tới phỏng vấn Mạc Trác Tư, dù sao đánh bại Đại Tân Sinh thi nhân người dẫn đầu, cũng là hạng nhất vinh dự.

Không nói khoa trương chút nào, Mạc Trác Tư coi như là tại trong vòng nhỏ một lần hành động thành danh!

"Mạc tiên sinh, xin hỏi ngài ở đơn vị bên trong là nghề gì đây?"

"Xin hỏi Mạc tiên sinh năm nay bao nhiêu tuổi a!"

"Mạc tiên sinh đối với Vương Đông Tuyết thơ, tựa hồ rất không hài lòng? Cho nên mới viết xuống cái kia bình luận sách?"

Mạc Trác Tư cũng là cả người không được tự nhiên a!

Nhiều như vậy phóng viên mãnh liệt tới, hần cười khổ nói: "Từ từ đi, ta từng cái trả lời!"

Xa xa có thể liếc lên ông chủ ánh mắt, cho nên Mạc Trác Tư biết rõ mình nên nói cái gì, hần cười nói: "Ta là bình luận mạng lưới một vị phê bình viên, tuổi không lớn lắm, chừng hai mươi."

"Kỳ thực trong đơn vị cũng có thật nhiều ưu tú đồng nghiệp, tại phê bình 《Vong Đông Nhai》 thời điểm, ta là giữ trung lập thái độ cái nhìn đối với (đúng) cho toàn bộ tác phẩm tiến hành phê bình."

Nghe được câu này, ông chủ Trần Thao rất là hài lòng!

"Nghe nói ngài là gần đây mới bắt đầu học làm thơ?" Một vị phóng viên hưng phấn hỏi.

Cái vấn đề này có thể có thật nhiều người quan tâm a!

Xoát xoát vô số tầm mắt đều tụ tập tới, sẽ chờ Mạc Trác Tư mở miệng, hần lúc trước mặc dù cũng đã nói một lần, nhưng tất cả mọi người coi là là đùa.

Mạc Trác Tư ngăn người một chút, hần có chút kỳ quái, mình không phải là đã nói qua sao?

"Ta chính là mới vừa học làm thơ a! Vẫn chưa tới một tháng, khiến các vị chê cười!"

Xì một tiếng, có người liền bật cười!

Trời ạ!

Cái này ép giả bộ cũng quá hoàn toàn, thật liền một chút như vậy mặt mũi cũng không cho?

Phóng viên đầy lòng đó là một cái sáng khoái a!

Người chung quanh cũng đều sợ ngây người, mới vừa học làm thơ, liền lợi hại như vậy?

"Có lẽ là thiên phú đi!" Mạc Trác Tư mặt dày cười nói, ngược lại hệ thống không có cảnh cáo chính mình khoác lác.

Ký giả phỏng vấn đều vui mừng rồi, những lời này vừa ra tới, Vương Đông Tuyết tương đương với nghiêm trọng bị mất mặt!

Vương Đông Tuyết nghe được câu này sau, dùng hết sức u oán thêm cừu hận đất ánh mắt trợn mắt nhìn Mạc Trác Tư liếc mắt, sau đó đẩy ra mọi người vây xem, chen ra ngoài.

Mặt mũi này đều phải bị đánh sưng, hần còn nào có mặt tiếp tục đợi tiếp, tránh trước người!

Bọn họ hành động đương nhiên cũng đại biểu tự thân lập trường!

"Vương Đông Tuyết so thơ thảm bại, mặt mũi hoàn toàn không có, tức giận thối lui! ! !"

Một con như vậy tin tức, tại buổi tối hôm đó cho nổ nổ toàn bộ thi từ vòng tròn.

Mà Mạc Trác Tư tổng cộng viết ra ba bài thơ, thành vì mọi người trò cười dư luận trung tâm, bởi vì có lớn vô cùng một nhóm người là không có có đến Văn Đàn cúp hiện trường.

Bọn họ không biết lúc ấy xảy ra chuyện gì, nhìn tin tức sau cũng là sợ hết hồn.

Đương nhiên được nghiêm túc thưởng tích một chút cái này vài bài thơ, cái này đánh bại Vương Đông Tuyết người, rốt cuộc có bản lĩnh gì.

Có thể nói, Mạc Trác Tư cái này ba bài thơ phối hợp với Vương Đông Tuyết "Thê thảm" tin tức lớn, coi như là ra hết danh tiếng.

Về phần Mạc Trác Tư lúc trước tại trong đơn vị cho 《Vong Đông Nhai》cái đó bình luận sách, công ty liền dứt khoát lần nữa biết thả ra!

Trước lúc này, hư hư thực thực cố ý vu khống hãm hại người khác bình luận sách, hiện tại tại xuất hiện hai loại thanh âm.

Có người vốn là không thích Vương Đông Tuyết, làm lại chính là đến cho điều này bình luận sách điểm đáng khen.

Vương Đông Tuyết nguyên lai Fan sách truyện chính là vô cùng phần nộ, đủ loại điện thoại khiếu nại, gởi thư, Website nhấn lại, giận phun ra Mạc Trác Tư, mãnh liệt yêu cầu Website đổi lại.

"Đã sớm nói viết không biết đồ chơi gì, cuối cùng là có người dám ra đây nói thật rồi, điểm cái đáng khen!"

"《Vong Đông Nhai》quyển sách này ta mua về vẫn không có hủy đi, nhìn xong bình luận sau tùy tiện thưởng tích rồi lưỡng bài thơ, quả thật có chút đùa bốn văn tự mùi vị, trên thực tế bên trong nói đạo lý tất cả mọi người biết."

"Cút ngay! Như vậy bêu xấu Vương Đông Tuyết thơ, sau này không bao giờ nữa xem các người nhà bình luận rồi!"

Loại này phê bình vui chơi giải trí tác phẩm văn học cơ cấu, APP, kỳ thực có rất nhiều, bao gồm Mạc Trác Tư nơi ở bình luận mạng lưới ở bên trong có bảy tám cái.

Mà mỗi một Website phong cách đều là không giống nhau, khách hàng sẽ căn cứ từ mình nhu cầu tuyển chọn, trước mắt bình luận mạng lưới thị trường chiếm giữ dần, chỉ có 6%!

Mà quốc nội đại đồng nhất đi 《tốt nhất bình luận》thị trường chiếm giữ dần 19%, lúc này 《Vong Đông Nhai》tại 《tốt nhất bình luận》trong trang web quan phương bình luận sách là ba viên tính nửa!

Coi như là một cái phi thường tinh chuẩn đúng chỗ bình cấp, cũng đúng là như vậy, rất nhiều người tín nhiệm 《tốt nhất bình luận》.

Bởi vì khiếu nại người liên tục điện thoại gọi đến, đã không có biện pháp đề xuống, kinh động cấp trên.

Cho nên Từ Thanh Thanh cũng không khỏi không cho nàng lãnh đạo, cũng chính là Đồng Thiếu Hoa gọi điện thoại.

Đồng Thiếu Hoa đang ở nhà bên trong cho mình con gái bảo bối sinh nhật, sắc mặt hân còn kề cận một khối bơ, bảy tuổi Đại Nữ Nhi cười đó là một cái vui mừng.

Người một nhà cười vui không dứt, vui vẻ hòa thuận.

Một bài quen thuộc tiếng chuông reo, Đồng Thiếu Hoa đối với mình con gái cười híp mắt nói: "Nhanh, cầm ba ba điện thoại đi động tới!"

Cái này mới vừa tiếp thông điện thoại, hân biểu tình liền cứng lại, mặt đầy trợn mắt há mồm mà kinh ngạc hô to: "Cái gì?"

Hắn cắn răng nghiêng lợi hỏi: "Ai là đồi, ta hỏi là ai đem bình luận sách cho đồi về đi!"

Từ Thanh Thanh cũng là một mặt lúng túng, mở miệng nói: "Là Trần tổng nói đồi về đi, ngài lưu ý một chút văn học tin nhanh vì tín sân thượng, còn trên mạng nên làm liền biết nói chuyện gì xảy ra!"

"Nghịch ngợm!"

Đồng Thiếu Hoa nổi giận mắng: "Đây là phạm vào nhiều sai lầm lớn người không biết sao?"

"Người làm bộ môn chủ quản, người chẳng lẽ không biết đem bình luận đồi về đi, sẽ đưa tới nhiều đại phiền toái sao?"

"Cho dù là Trần tổng có ý nghĩ này, người cũng hẳn thuyết phục hắn, hoặc là gọi điện thoại cho ta."

Đồng Thiếu Hoa hướng về phía Từ Thanh Thanh một hồi giận phun ra, "Bây giờ làm thành như vậy kết cuộc như thế nào?"

Từ Thanh Thanh bị chửi co người lên, một mặt ủy khuất, nàng có biện pháp gì, đó là Trần tổng mệnh lệnh a!

Nàng nào dám khó mà nói, nào dám cự tuyệt.

Đồng Thiếu Hoa dùng sức nheo mắt lại, trong đầu âm thầm suy nghĩ, ra lớn như vậy chuyện, cho dù là có Trần tổng bảo kê người.

Ta cũng phải phế người! !

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Thế nào đúng lúc như vậy

Một chút xuất bản thương nhân, với tạp chí xã đều với Mạc Trác Tư muốn phương thức liên lạc, mong muốn cái kia vài bài thơ cho mua lại.

Đương nhiên, hiện đại thơ giá cả đều không đắt, phổ biến lấy một bài hai trăm khối đến một ngàn khối giá cả.

Đối phương ra giá năm trăm khối một bài, đối với Mạc Trác Tư như vậy một người mới thân phận, kì thực giá cả không thấp.

Nhưng Mạc Trác Tư lại cự tuyệt, không có lý do gì khác, cũng là bởi vì cảm giác đem thi từ như thế biến hiện thành tiền bạc, quá mức hơi tiền ý vị.

Mạc Trác Tư sở dĩ thành công nguy trang cao giàu đẹp trai, cũng là bởi vì hắn có một viên cao ép Cách tâm, bình thường phát bằng hữu vòng tất cả đều là như thế.

Đoàn người đều ríu rít tỏ ra là đã hiểu, phi thường thương tiếc, nếu không có thể phát hành đi ra khiến càng nhiều người xem đến.

Hắn kỳ thực mình cũng khắp mọi mặt cân nhắc, mấu chốt nhất là hắn bây giờ không thể nói dối, cho nên hành vi xử sự tự nhiên sẽ cẩn thận cẩn thận nữa.

"Thành thực tiểu gói quà" tặng cái này hai quyển kinh điển thi tập, một quyển là hiện đại thơ, một quyển là cổ đại thơ, thi ca hắn căn bản không biện pháp lấy ra.

Nếu không người một người hiện đại, như thế nào đi nữa có tình ý ngược, cũng không khả năng viết ra mấy ngàn năm trước trèo Nhạc Dương lầu cảm giác.

Cho nên hắn mặc dù đọc kỹ thuộc lòng, nhưng cũng chỉ là dùng tới đề cao mình văn học dày công tu dưỡng nội tình mà thôi, không chừng lúc nào thật sự có thể dùng tới trận.

Chu sáng sớm

Cái kia là trời nắng, đúng lúc tại tổ chức hoàn thành Marathon, có thể ở trên đường phố chứng kiến chạy đường dài người yêu thích.

Ở nơi này nhanh tiết tấu trong thế giới, mọi người đặc biệt coi trọng còn sót lại cái kia một chút xíu thời gian sau giờ làm việc.

Cho nên nghề giải trí cũng cực kỳ phát đạt, phòng trò chơi, rạp chiếu phim, KTV một khi kỳ nghỉ liền thường ngày đầy ắp.

Theo sinh hoạt áp lực gia tăng, thả ra áp lực đồ vật cũng càng thêm đạt được coi trọng.

Cũng chính bởi vì có những thứ này các loại bối cảnh, khiến cho vui chơi giải trí nhu cầu tăng mạnh, tiến vào toàn dân vui chơi giải trí xã hội.

Nghề giải trí đại bạo phát, rất nhiều tác phẩm chất lượng đều cao thấp không đều, cũng liền tạo thành bình luận thị trường.

Bình luận mạng lưới, đều quản lý tự ở trong phòng họp.

Trần Thao ngồi ở bàn dài ở giữa nhất, mở miệng nói: "Chắc hẳn mọi người cũng hẳn biết, hôm nay mở cái hội này chủ yếu mục đích."

"Ta hôm qua đã với Hội đồng quản trị hai vị đồng sự thương lượng qua."

"Trước mắt chúng ta thị trường chiếm giữ dẫn đã tại 6% bão hòa sắp tới nửa năm."

"Ta cho là phải cải biến trước mắt hiện trạng, yêu cầu một cái đột phá, một loại sáng tạo!"

Trần Thao chậm chậm, tiếp tục nói: "Mà chúng ta có thành công ví dụ sắp xếp ở trước mắt."

"Tốt nhất bình luận theo hai năm trước cái cách sau, theo thị trường chiếm giữ dẫn 7% một mục tiêu tăng đến bây giờ 19%, nói rõ bọn họ đi tới một cái chính xác đường."

"Yên lặng, liền ý nghĩa Từ Vong, ta muốn nghe một chút các vị cái nhìn."

Dứt lời, liền có người giơ tay lên lên tiếng.

Nói chuyện là tuyên truyền bộ Tiểu quản lý, hần lý lịch coi như là bên trong so với lão, cũng tương đối có quyền lên tiếng.

Tiểu Hồng Đào mở miệng nói: "Chuyển hình, vẫn là bây giờ xí nghiệp vẫn đề khó khăn."

"Theo thị trường dòng lũ tiếp tục đi về phía trước, ta cho là có nhu cầu mạo hiểm như vậy, liên quan tới tốt nhất bình luận thị trường phân tích, ta bên này sửa sang lại một phần, ngược lại là có thể cho mọi người qua mục đích."

Dứt lời, tiểu Hồng Đào tại trong máy vi tính cho cấp lãnh đạo quản phát một phần văn kiện chia sẻ.

Thừa dịp tất cả mọi người đang nhìn quản, Đồng Thiếu Hoa lên tiếng.

"Cái này, ta nghĩ rằng nói một chút gần đây rất nhiều người khiếu nại, liên quan tới bình luận sách còn Mạc Trác Tư vị đồng nghiệp này vẫn đề."

Trần Thao cười nói: "Ta đang muốn nói chuyện này."

Đồng Thiếu Hoa giành nói trước đến: "Không bằng ta trước với ngài hồi báo một chút tình huống trước mắt đi, ảnh hưởng phi thường ác liệt!"

Hần chỉ sợ Trần Thao hướng Mạc Trác Tư, đến lúc đó chính mình mở miệng nữa sẽ trễ.

Nhất định phải tại những đồng nghiệp khác trước mặt, đem Mạc Trác Tư cái này Giáo Thi Côn sự tình toàn bộ nói ra, đến lúc đó chắc hẳn Trần Thao cũng không khả năng khư khư cố chấp.

"Được rồi! Vậy người nói trước đi!" Trần Thao gật đầu tỏ ý.

Đồng Thiếu Hoa nghiêm túc nói: "Trước mắt, chúng ta nhận được vượt qua hai mươi khiếu nại điện thoại, cùng với hơn tám mươi cái Website khiếu nại, với sắp tới năm mươi công chúng số riêng thư khiếu nại, tất cả đều là đối với (đúng) vị đồng nghiệp này bình luận biểu thị không vừa lòng, hơn nữa mãnh liệt khiển trách."

"Ta tự mình bởi vì ngày hôm qua nghỉ ngơi duyên cớ, là không có có thể trước tiên xử lý, vị đồng nghiệp này lúc trước cũng đã là nghiêm trọng không may, bị ta toàn bộ công ty thông báo phê bình, đã là chuyển cương vị xử lý."

"Tồn hại nghiêm trọng chúng ta hình tượng, ta cho là có cần phải nghiêm túc xử lý!"

Mọi người đối với chuyện này cũng có chút nghe thấy, không ít người đều nhú mày, biểu thị không vừa lòng.

Tình huống đã nghiêm trọng tới mức này, không nên đã sớm xử lý sao?

Loại sự tình này làm sao biết sắp xếp vào hôm nay sớm hội nghị thường lệ đã nói đây?

"Thiếu Hoa a! Đây chính là các người bộ môn chuyện a! Ta nghe nói cái kia bình luận sách vốn là đã sửa đổi tới, tại sao lại đổi về đi."

Còn không chờ Đồng Thiếu Hoa mở miệng, Trần Thao liền nói: "Là ta chủ ý!"

Mọi người trong nháy mắt tròn mắt há mồm rồi, xoát một chút toàn bộ nhìn tới.

Đây là chuyện gì?

Có người rất nhanh thì ngộ ra tới nguyên nhân, kinh ngạc hỏi: "Là bởi vì ngày hôm qua Văn Đàn cúp, nghe nói hần náo động danh tiếng, ngay cả Đại Tân Sinh thì nhân đều thua cho hần."

Trần Thao nói: "Không sai, lúc ấy cũng là cho công ty chúng ta mặt dài không ít, ngày hôm qua ta càng là với hai vị đồng sự hàn huyên tới chuyện này."

"Vừa vặn, ta theo đồng sự đều cảm thấy cái này chính là một cái khiết máy!"

Đồng Thiếu Hoa cái này một nghe ngữ khí thì không đúng, theo lý mà nói hẳn là trách cứ xử phạt, cái này như vậy có thể với công ty phát triển khiết máy liên hệ với nhau?

Không được không được!

Hắn vội vàng mở miệng nói: "Sợ là lại muốn thận trọng cân nhắc."

Trần Thao cười nói: "Đương nhiên, ta nói là chuyển hình một cái khiết máy, chúng ta trước mắt chủ yếu lời bắt nguồn ở lưu lượng quảng cáo, cùng với khách hàng bình luận phí!"

"Mà muốn phải hướng tầng thứ cao hơn đi, nhất định phải có một ít hy sinh, cùng với mới lời điểm."

"Những thứ này đều không phải là chạm một cái mà thành, cần đi qua từng bước một tìm tòi, cho nên a! Ta quyết định lần nữa phân ra một cái chuyên mục, làm chuyển hình thử nghiệm mới."

Đoàn người đều vểnh tai, dù sao chuyện này quan hệ đến công ty tương lai, đối với bọn họ mà nói cũng là mật thiết liên quan.

"Muốn phải đi tới cao cấp, chuyên nghiệp một chút đánh giá đoàn đội là ắt không thể thiếu, chúng ta trước mắt phê bình khẩu hiệu mặc dù là cao cấp, nhưng trên thực tế còn có thật nhiều thiếu sót."

"Cho nên chuẩn bị mới thành đứng một cái chuyên mục, đặc biệt đối với (đúng) thơ ca tiến hành tính phê bình, khiến Mạc Trác Tư đi phụ trách cái này chuyên mục, cũng sẽ không lãng phí hẳn tài hoa."

Tất cả mọi người chú ý tới một cái lời, "Tính phê bình?"

"Trần tổng ý là, tạo cao hơn điều kiện yêu cầu, đem phê bình liệt vào tính phẩm?"

Trần Thao gật đầu nói: "Không sai! Đem chuyên mục chất lượng đề cao, cự tuyệt bỏ tiền mua khen ngợi phương thức, nếu như chuyên mục được hoan nghênh độ cao, chúng ta có thể đem điện ảnh cùng với khác phê bình đều từ từ gia nhập tính phê bình, từ đó đạt tới chuyển hình hiệu quả."

Nghe được cái này, mọi người coi như là biết, ông chủ đây là muốn hướng càng cao cấp phương hướng đi phát triển.

"Tại giám thu cùng với kiểm tiền phương diện tận lực đi làm đến đồng bộ, phát triển thành tính phê bình sau, thu nhập khởi nguồn cũng không giống nhau, phương diện này chúng ta đi học tập 《tốt nhất phê bình》 cùng với 《đỉnh cấp điện ảnh》 hai nhà này xí nghiệp cách làm."

Đồng Thiếu Hoa đó là một cái nín thở a!

Tình huống gì?

Đây là tình huống gì a!

Hắn là chuẩn bị hưng hăng nhóm Mạc Trác Tư một hồi, nhưng bây giờ lại còn phải đem người kéo ra ngoài mở chuyên mục?

Nhưng vào lúc này, đồng đồng đồng tiếng gõ cửa.

Mọi người quay đầu nhìn sang, chỉ thấy một người trẻ tuổi đứng tại phòng họp bên ngoài, Trần Thao cười vui nói: "Cái này nhắc Tào Tháo Tào Tháo sẽ tới."

Mạc Trác Tư đi vào, hướng bên trong lãnh đạo hắc đầu cười một tiếng, đem hắn chống lại Đồng Thiếu Hoa cái kia sạm mặt lại biểu tình lúc, khoe miệng hơi cong một chút, cười tỏ ý nói: "Ai nha, thế nào đứng lúc như vậy?"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Không chịu nổi nhiệm vụ lớn

Trần Thao ngoắc tay nói: "Đi vào!"

"Ta cho mọi người giới thiệu một chút, vị này chính là Mạc Trác Tư đồng nghiệp, hẳn ngày hôm qua tại Văn Đàn cúp cũng là đưa tới trong nghề nhân sĩ chú ý cùng với tán thưởng."

Mọi người đều vỗ tay, dù sao có tài thường thức có năng lực người, sẽ có lúc phát quang.

Văn Đàn cúp mặc dù không là quốc nội cao cấp nhất văn nghệ trường hợp, nhưng cũng là nhất lưu, có thể tại cái loại địa phương đó hiển lộ tài năng, đúng là không dễ.

Còn không chờ Mạc Trác Tư mở miệng, Đồng Thiếu Hoa liền nghiêm túc nói: "Thưởng là thưởng, phạt thật phạt, ta cho là công ty hình tượng so cá nhân ảnh hưởng lực trọng yếu hơn."

Hắn lời này cũng rất có đạo lý.

Nghe Đồng Thiếu Hoa thái độ này, là không ủng hộ Trần tổng cách làm, tất cả mọi người đã nhìn ra!

"Đúng!"

Trần Thao nói tiếp: "Không sai, thưởng phạt nhất định phải rõ ràng, đối với (đúng) công ty tạo thành tổn thất là thật, cho nên người nhất định phải lập công chuộc tội, nếu không thì uống phí ta đối với người một phen tài bồi rồi!"

Mạc Trác Tư không biết tại sao, hắn vừa nhìn thấy Đồng Thiếu Hoa biểu tình liền muốn cười, quá đặc biệt sao trên chóc.

Chính là cái loại này, người nghĩ cần ta lại không cần được biểu tình, thú vị cực kỳ!

Mạc Trác Tư lời thề son sắt mà nói rằng: "Nhất định toàn lực ứng phó, cái này chuyên mục liền giao cho ta a!"

Loại này thăng chức tăng lương chuyện tốt, đương nhiên là vỗ ngực nói được a!

Mạc Trác Tư cũng không ngốc, cái này chuyên mục yêu cầu cao, hơn nữa không cần tuân thủ khách hàng yêu cầu đi phê bình, vừa vặn phù hợp tình huống của hắn.

Nếu không tiếp tục lưu lại phía dưới, chỉ sẽ gây ra càng nhiều chuyện bùng nổ, cái mất nhiều hơn cái được.

Đồng Thiếu Hoa hí hóp mắt kháng nghị nói: "Một người nếu như nhiều lần đối với (đúng) công ty tạo thành tổn thất, hơn nữa căn bản sẽ không không chế tâm tình mình, sợ là khó thành đại sự."

Những lời này đi ra, thì tương đương với bên ngoài phản đối.

"Làm phê bình bộ người phụ trách, ta so ngồi ở các vị càng rõ ràng hơn thuộc hạ năng lực làm việc."

Hắn cố ý tăng thêm giọng "Thuộc hạ" hai chữ, tỏ ý ta chính là người cấp trên, ta chính là đi lên người!

"Hắn năng lực mặc dù không thiếu, nhưng không tính là ưu tú vượt trội, cho dù là tại phương diện nào đó có sở trường, cũng khó làm nhiệm vụ lớn!"

Đồng Thiếu Hoa quyền phát biểu, kỳ thực cao vô cùng, dù sao hắn đúng là Mạc Trác Tư cấp trên, một mực quản lý bình luận bộ.

Mạc Trác Tư đã sớm biết người này sẽ oán hận chính mình, chẳng qua là không ngờ tới lại sẽ ở phòng họp ngoài sáng oán hận.

Nói mình không chịu nổi nhiệm vụ lớn?

Mẹ nó!

Cái này liền không có cách nào nhịn!

Hắn linh quang chợt lóe, nhớ lại trong túi tiền của mình còn có một viên thành thực Dược Hoàn, có thể khiến cho người dùng tại trong vòng 5 phút đem nội tâm ý tưởng chân thật bật thốt lên.

Trong phòng họp, còn lại quản lý nghe một chút Đồng Thiếu Hoa nói, cũng cảm thấy Trần tổng lần này có chút quá mức thiếu sót cân nhắc, hay lại là thật trọng cho thỏa đáng!

Dù sao chuyển hình vật này, thất bại ví dụ quá nhiều!

Mạc Trác Tư trong tay thành thực Dược Hoàn là hệ thống tặng đạo cụ, người khác là không thấy được, bao gồm còn lại 《thi tập》 cũng là như vậy.

Hắn búng ngón tay một cái, liền đem thành thực Dược Hoàn cho ném vào Đồng Thiếu Hoa trong miệng, trên thực tế Mạc Trác Tư cũng là quá lo lắng, bởi vì này Dược Hoàn căn bản cũng không cần dùng, chỉ cần vừa chạm vào dụng người liền sẽ tự động sử dụng.

Mạc Trác Tư cố ý thờ dài một cái, "Đồng quản lý đối với ta tựa hồ có rất lớn ý kiến, ta là thật không chịu nổi!"

Hắn cái này vừa nói, bầu không khí trong nháy mắt liền thay đổi.

Loại này trường hợp chính thức, cho dù người thật có ý kiến, làm thuộc hạ nhân viên người cũng hẳn im hơi lặng tiếng hạ khí, sau chuyện này lại để giải thích.

Ngay trước nhiều như vậy lãnh đạo mặt nói chuyện, thật phi thường không hiểu chuyện.

Vốn là bọn họ đối với (đúng) Mạc Trác Tư vẫn có một chút thương thức, bây giờ nghe lời này một cái, nhất thời liền lắc đầu một cái, không hiểu đối nhân xử thế a!

Quả nhiên còn quá trẻ!

Nhưng không ngờ, một giây kế tiếp bọn họ sắc mặt nhất thời đại biến.

Đồng Thiếu Hoa bật thốt lên liền nói đến: "Ta chính là xem thường người làm sao vậy? Cũng không nhìn một chút đây là trường hợp nào? Ta là thân phận gì người là thân phận gì?"

"Ban đầu ở phòng làm việc, nếu không có Từ Thanh Thanh tại, ta đã sớm phun ra người một câu huyết lâm đầu rồi!"

Bối rồi!

Tất cả mọi người bối rồi!

Đây là tình huống gì, một người trẻ tuổi không hiểu chuyện thì coi như xong đi, thế nào Đồng Thiếu Hoa lực tự chế cũng kém như vậy?

Vẫn còn đang họp, Trần tổng đều còn ở hiện trường, lại liền bắt đầu mắng thô tục rồi hả?

Mạc Trác Tư ngăn người một chút, hắn vẫn thật không nghĩ tới, trong lòng đối phương nghĩ là những thứ này.

Với Đồng Thiếu Hoa giao tình tốt hơn Trần quản lý vội vàng cho hắn nháy mắt ra dấu, cũng là kỳ quái, Đồng Thiếu Hoa không nên như vậy không hiểu phân tặc a!

Đồng Thiếu Hoa quét Trần quản lý liếc mắt, rất là ghét bỏ mà nói rằng: "Lão Trần, người đánh cái gì là ánh mắt, người cũng không chỉ có thể phụ họa lãnh đạo, nịnh hót! Chẳng lẽ không biết chỉ cần người hơi chút ủng hộ ta một chút, ta thì dễ nói chuyện rất nhiều sao?"

Mẹ nhà nó xoa một chút?

Trần quản lý trong nháy mắt mặt liền đen!

Lại còn nói chính mình chỉ có thể phụ họa lãnh đạo?

Nói mình nịnh hót?

Nổi giận!

Hoàn toàn nổi cơn thịnh nộ!

Trần quản lý một tay "Dùng" đất chụp ở trên bàn, cảm tức nhìn nói: "Đồng Thiếu Hoa, người có ý gì?"

Trần Thao cau mày, cái hội này mở đồ chơi gì, lộn xộn, tâm tình của hắn thật không tốt tiếng quát nói: "Tốt lắm! Tất cả chờ ồn ào!"

Trần quản lý nghe một chút lãnh đạo lên tiếng, chỉ có thể cứng rắn đề tính khí, nhưng hắn nhìn về phía Đồng Thiếu Hoa ánh mắt tràn đầy tức giận!

Tất cả mọi người lấy vì truyện này có thể như vậy đề xuống, kết quả Đồng Thiếu Hoa lại làm nhảm không ngừng hướng về phía Trần Thao nói: "Người cũng là lão hồ đồ, lại tìm thứ người như vậy đội lên ta vị trí đi Văn Đàn cúp, hơn nữa còn khiến người đem bình luận cho đối qua đến, đây không phải là suy nghĩ thanh tú rồi sao!"

"Kết quả thế nào? Lại muốn ta đi lau cho người cái mông, còn phải ăn nói khép nép cho khách hàng nói xin lỗi, người thì sao? Đánh rắm bắt kể!"

Rầm rầm một chút, tất cả mọi người mắt choáng váng!

Chuyện này. . .

Lại ngay trước mặt mọi người oán hận lãnh đạo, thật đúng là dũng khí đáng khen a!

Bên cạnh đồng nghiệp đều nhìn không đặng rồi, rồi rít mặt lộ hoảng sợ lắc đầu, kinh ngạc đến ngầy người nhìn Đồng Thiếu Hoa.

Mạc Trác Tư thiếu chút nữa thì muốn cười phun, cái này đặc biệt miêu thành thực Dưộc Hoàn, thật đúng là kinh khủng như vậy a! !

Xong rồi xong rồi!

Tất cả mọi người cảm thấy Đồng Thiếu Hoa xong đời!

Trần Thao bị mắng xanh cả mặt, chợt đất đứng dậy, một tay chỉ Đồng Thiếu Hoa hô to: "Ngươi! Cút ra ngoài cho ta!"

Mạc Trác Tư cũng là theo chân lắc đầu, một mặt hồi hận nhìn Đồng Thiếu Hoa, thờ dài nói: "Người a! Thật là quá đáng sợ!"

Quản lý bộ tài vụ cũng là theo chân gật đầu, kinh hồn bất định đất lảo bả nói: "Quá đáng sợ!"

Đồng Thiếu Hoa a đất cười lạnh một tiếng, sau đó lắc đầu nói: "Chỉ các ngươi đám người kia, còn muốn chuyển hình? Còn hi vọng nào hử?"

Mạc Trác Tư trừng mắt nhìn một mặt hồ hững, bởi vì Đồng Thiếu Hoa một mặt khinh miệt mà nhìn mình.

"Ta? Ta thế nào?"

"Nói cho ngươi, chỉ cần ta ở công ty một ngày, ngươi liền. . ." Đồng Thiếu Hoa thanh âm bỗng nhiên cứng lại.

Thành thực Dưộc Hoàn hiệu quả biến mất, Đồng Thiếu Hoa liền khôi phục lý trí, suy nghĩ lần nữa vòng vo, mà không phải nghĩ cái gì thì nói cái đó.

Hắn ý thức được mới vừa mới chuyện gì xảy ra, miêng nhất thời liền cứng đến bất động, đáy mắt tràn đầy sợ hãi!

"Không, không!"

Hắn trợn to cặp mắt tràn đầy hồi hận lắc đầu, "Không phải như vậy!"

"Ta nói cho ngươi cút ra ngoài!" Trần Thao cẩn thận không thể nhìn được nữa, giận dữ một tiếng.

Đồng Thiếu Hoa hốt hoảng nhìn Trần Thao, gấp gấp mở miệng nói: "Trần tổng, không phải như vậy, ta mới vừa rồi. . ."

"Đừng" một tiếng!

Trần Thao cầm lên trên mặt bàn quyền sở liền hướng Đồng Thiếu Hoa mặt liền đập tới, lên con giận dữ đất mắng: "Ta nói cho ngươi cút!"

"Cút ra khỏi chỗ này!"

Đồng Thiếu Hoa trong đầu chợt lạnh, giống như là gặp quỷ đường như, cả người đều ngu!

Người chung quanh, tất cả đều là một mặt ghét bỏ mà nhìn hắn.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Thăng chức

Đồng Thiếu Hoa ảo não chạy ra phòng họp, mọi người mới thờ phào nhẹ nhõm.

Tràng này hội nghị cũng liền nửa đường phế!

Mọi người đối với Mạc Trác Tư đảm nhận mới chuyên mục người phụ trách cũng không có quá lo là cách nhìn, dù sao bây giờ Trần tổng tức trên đầu, có ý kiến cũng không dám mở miệng.

"Tốt lắm, tan họp!"

Đoàn người đều mắt đối mắt đất lắc đầu một cái, có người nhỏ giọng thì thầm: "Đồng Thiếu Hoa hôm nay là không phải uống lộn thuốc à?"

"Không biết, ta cảm giác giống như!"

"Đúng là điên, không nghĩ tới a!"

Lão Trần một mặt đen mắng: "Hắn chính là suy nghĩ không tốt lắm khiến cho! May ta còn muốn chống đỡ hắn một cái!"

Trần Thao cũng là giận đến không được, miệng to than thở, "Đội ngũ lớn, không tốt mang theo!"

Mạc Trác Tư cũng là lần đầu tiên sử dụng thành thực Dược Hoàn, không nhớ đến một người đem đầy lòng nói toàn bộ nói ra, lại có thể phát sinh đáng sợ như vậy sự tình!

Khó trách đều nói người đảng hoàng không chịu nổi, quả thật không chịu nổi a!

Mạc Trác Tư trầm tư chốc lát, thấp giọng nói: "Chuyện này trách ta, ta đây tính khí quả thật dễ dàng gây chuyện!"

Hắn những lời này thật là lớn nói thật, ngay thẳng người đảng hoàng, chính là dễ dàng tội nhân.

...

Ngày đó.

Toàn bộ công ty đều sôi trào, tất cả mọi người nghe nói Đồng Thiếu Hoa tại phòng họp "Đại sát tứ phương" công lao vĩ đại.

Buổi trưa thời điểm, Đồng Thiếu Hoa một lần nữa theo Trần tổng trong phòng làm việc đi ra, hơn nữa một mặt nổi giận dưng dưng bộ dáng liền biết không có thỏa đàm.

Mạc Trác Tư lúc này đang xách chính mình ly a, tiểu bút đồng a, một nhóm rồi tỉnh rồi mù rưng lớn trở lại lầu ba.

Các đồng nghiệp chứng kiến đều rớt rít vây lại.

"Nghe nói người sáng sớm hôm nay cũng đi họp, rốt cuộc xảy ra chuyện gì à?"

"Đúng vậy! Đồng thiếu hôm nay tính khí rất lớn a! Đem Thanh Thanh tỷ mắng thiếu chút nữa đều khóc!" Vương Đình Phi đau lòng nói.

Mạc Trác Tư sững sờ, còn như vậy chuyện?

"Khóc ngược lại không về phần, ngược lại tâm tình lão kém!"

Trần Quốc Khánh nhìn Mạc Trác Tư xách rưng lớn vật phẩm riêng tư, kinh ngạc hỏi: "Người không phải vừa mới dọn đi sao?"

"Đúng nha, còn lừa phỉnh chúng ta nói bị điều cương vị phòng hồ sơ, lãng phí ta nhiều như vậy nước mắt!" Viên Hiểu Lệ cười mắng.

"Ai a, Hiểu Lệ tỷ người đây chính là phải đem ta đẩy vào vực sâu a! Người đưa bé giấy đều ba tuổi rồi!" Mạc Trác Tư nói đùa.

"Các người nam sinh không đều tốt cái này sao?" Vương Đình Phi cười duyên nói.

"Đi đi đi, đừng cầm ta theo Quốc Khánh so!" Mạc Trác Tư buồn cười vừa đi vừa nói.

Trần Quốc Khánh khinh bỉ giơ lên một ngón giữa, sau đó tại bàn phím bên trong tí tách đất gõ, làm bộ môn hiệu suất cao nhất phê bình viên, Trần Quốc Khánh cho dù là nói chuyện phiếm cũng không quên được công việc.

"Người chẳng lẽ thật triệu hồi tới chúng ta nơi này chứ?"

"Đúng nha, chúng ta cái này địa phương nhỏ có thể không giữ được người a, Đại Thi Nhân!"

Đối mặt đồng nghiệp một hồi tán dóc, Mạc Trác Tư gãi đầu một cái, cười một tiếng lại không lên tiếng, thẳng đất hướng Từ Thanh Thanh phòng làm việc đi tới.

Đồng đồng đồng gõ cửa.

"Đi vào!"

Từ Thanh Thanh tại trong máy vi tính xem email, nàng mỗi ngày làm việc số lượng vẫn là rất lớn, mọi người trong tối đều nói nàng là công việc điên cuồng.

Cho nên mới đến 26 tuổi, còn không có bạn trai, nghe nói ngay cả mối tình đầu đều còn ở.

Từ Thanh Thanh nhìn một cái đi vào người, hữu khí vô lực hỏi: "Người lại tới làm gì!"

Mạc Trác Tư buồn cười nói: "Tôi nói cho người biết một cái tin tốt."

Đùng một tiếng!

Từ Thanh Thanh một tay vỗ vào bàn phím âm thanh, tràn đầy kinh ngạc nhìn Mạc Trác Tư, "Tin tức tốt gì?"

"Người cái này phòng làm việc có thể phải nhường lại rồi!"

Mạc Trác Tư nháy mắt cười nhìn đối phương, kết quả bỗng nhiên một quyển sách nhanh chóng đập tới, may mắn hần thân thủ nhanh nhẹn mới tránh ra!

"Biến, ta đã nói với người, ta hiện tại tâm tình không được, không nghĩ đùa giỡn với người!"

Từ Thanh Thanh vẻ mặt thành thật đốt con chuột.

"Khác (đùng) động một chút là té sách té ly a! Ta thật là nói thật, cái này phòng làm việc lập tức không phải người!" Mạc Trác Tư mặt mày hớn hờ nói.

Từ Thanh Thanh hít sâu một hơi, sau đó xoay người lại nhìn Mạc Trác Tư, nàng chân mày khẽ run lên, có chút oán khí hỏi: "Người rốt cuộc có ý gì?"

Nhưng vào lúc này, đập đập tiếng bước chân bay chạy vội tới.

Vương Đình Phi hưng phấn đẩy cửa vào, hô to: "Thanh Thanh tỷ!"

"Ế? Người cũng ở đây à?" Vương Đình Phi lúc này mới nhìn thấy Mạc Trác Tư bóng người.

"Chuyện gì a! Ngạc nhiên!" Từ Thanh Thanh hướng Vương Đình Phi hỏi.

"Thanh Thanh tỷ, người còn không biết sao? Đồng quản lý từ chức!" Vương Đình Phi một mặt kinh ngạc đến ngây người nói.

Từ Thanh Thanh cũng nghe nói sáng sớm hôm nay chuyện, không nghĩ tới Đồng Thiếu Hoa lại thật cứ như vậy đi?

"Hắn hình như là vừa mới đi Trần tổng phòng làm việc chuyển thư từ chức, còn với Trần tổng âm ỉ một trận, bây giờ lâu bốn năm tầng đều ngất trời, theo chúng ta lâu ba thu tin tức chậm nhất!" Vương Đình Phi sốt ruột nói: "Ta còn nghe nói một cái tin tốt!"

"Tin tức tốt gì?" Từ Thanh Thanh tò mò hỏi.

"Thanh Thanh tỷ người có thể sẽ đi thay thế Đồng quản lý vị trí." Vương Đình Phi tràn đầy vui mừng nói.

Kỳ thực Từ Thanh Thanh nhân duyên vẫn là rất tốt, cái này không rõ ràng là nàng thăng chức, Vương Đình Phi nhưng ở cái kia hưng phấn không ngừng.

"Thật?" Từ Thanh Thanh đó là nhất thời không đề ép được hưng phấn đứng lên.

"Thật, đã quyết định ra đến rồi, chỉ bất quá điều động thông báo có thể phải một đoạn thời gian lại phát!" Mạc Trác Tư ở bên cạnh nhún vai nói.

Từ Thanh Thanh chợt một chút che miệng, kinh ngạc nhìn chằm chằm Mạc Trác Tư, nhỏ giọng nói: "Cho nên, người là tới nói cho ta biết tin tức này?"

Mạc Trác Tư thấy đối phương cũng là trêu chọc, hỏi ngược lại: "Không để cho người cho rằng là đây?"

Từ Thanh Thanh còn có chút không có phản ứng kịp, nàng mặt đầy tròn mắt há mồm, hạnh phúc tới có chút quá đột nhiên.

Cái này nói thăng chức liền thăng chức, hay lại là quản lý a!

Mặc dù nàng là nghĩ (muốn) hướng nữ cường nhân phát triển, ngược lại nam nhân như vậy không đáng tin cậy, tại sao phải nam nhân, mình cũng có thể sống sống rất tốt a!

Nhưng nếu như nói muốn ngồi vào quản lý vị trí, nàng còn cho là mình yêu cầu nhiều phấn đấu hai năm.

Từ Thanh Thanh cười con mắt đều híp lại, nàng mừng rỡ nói: "Ta đây muốn dời đến lâu bốn đi?"

Mạc Trác Tư gật đầu trả lời: "Không sai!"

"Như vậy chúc mừng ta!" Từ Thanh Thanh tràn đầy nụ cười đặt vươn tay ra muốn với hắn bắt tay.

Bắt tay liền bắt tay thôi!

Mạc Trác Tư cũng không suy nghĩ nhiều, mới vừa vươn tay ra!

Kết quả Từ Thanh Thanh đưa tay dùng sức tại Mạc Trác Tư trên cánh tay chọt bóp một cái ! !

"A! ! !" Mạc Trác Tư đau đến tại chỗ thẳng nhảy, là hắn biết nữ nhân này không chuyện tốt, lại nhân cơ hội hung hăng bóp chính mình một cái.

Từ Thanh Thanh một mặt đắc ý cười nói: "Nhìn ngươi còn kiêu ngạo như vậy!"

Mạc Trác Tư hung hãn phũ phàng mắt Từ Thanh Thanh, người tốt, thù này ghi nhớ!

Lúc này Đồng Thiếu Hoa đi ra tòa cao ốc này, trong tay hắn ôm một cái rương lớn, tất cả đều là hắn vật phẩm riêng tư, công việc cũng không có gì hay giao tiếp, ngược lại đều làm ồn trở mặt!

Hắn cuối cùng quay đầu nhìn một cái cái công ty này, sắc mặt mang theo một cổ âm trầm.

Một trận gió lạnh thổi qua, ngọn cây hơi hơi run lên, rơi xuống mấy miếng hoàng diệp, lộ ra không gì sánh được cô đơn.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Chủ quản mới vị trí

Tại năm tầng trong phòng làm việc, Trần Thao xoa xoa đầu, cái này Đồng Thiếu Hoa vừa đi, phê bình bộ quản lý vị trí liên tưởng không.

Lần nữa tuyển mộ, sợ là phải cần một khoảng thời gian, hơn nữa mới tới người cũng cần thời gian để thích ứng công ty.

Hắn nhiều lần suy tư, vừa cẩn thận xem Từ Thanh Thanh tài liệu, lúc này mới quyết định phải đem Từ Thanh Thanh đẩy lên đi.

Từ Thanh Thanh nhậm chức quản lý, mặc dù sẽ có dân số lùi, nhưng cũng không có còn lại người được đề cử tới so sánh.

Lúc này Từ Thanh Thanh theo lầu ba chạy tới Trần Thao phòng làm việc, cười nói: "Cảm tạ Tổng giám đốc tài bồi!"

Trần Thao khoát tay, nhìn nàng nói: "Ngươi vào công ty cũng có ba năm rồi rồi, biểu hiện một mực rất khiến nhân mãn ý."

"Liên quan tới chủ quản người mới chọn, ngươi có hay không đề cử?"

Từ Thanh Thanh ngăn người một chút, cũng đứng a!

Chính mình đi lên lầu bốn, nguyên lai vị trí chẳng phải là trống đi?

Trong đầu của nàng thoáng qua vài người tên, nhưng đều hơi tới.

"Lấy ngươi kinh nghiệm phán đoán, chắc có thí sinh thích hợp." Trần Thao dùng người từ trước đến giờ là phi thường lớn mật, cho nên Mạc Trác Tư mới sẽ có được đi Văn Đàn cúp cơ hội.

Từ Thanh Thanh lâm vào lựa chọn khó khăn, nàng chậm chạp mở miệng nói: "Nếu như nếu là bàn về trải qua, ngược lại không khó chọn."

"Lý lịch là một bộ phận, năng lực là một bộ phận." Trần Thao mở miệng nói.

. . .

Trên lầu đang thảo luận, dưới lầu cũng nổ!

Đoàn người vừa mới chúc mừng xong Từ Thanh Thanh, Từ Thanh Thanh liền nhận được điện thoại đi một chuyến năm tầng, mọi người lập tức nghị luận sôi nổi.

"Các ngươi đoán, rốt cuộc ai có thể ngồi Thanh Thanh tỷ vị trí à?" Vương Đình Phi rất là Bát Quái hỏi.

"Khó nói, sợ ý một chút, ta lên rồi đây?" Trần Quốc Khánh nói đùa.

"Ngươi à? Còn đang nằm mơ đây!" Viên Hiểu Lệ cố ý trò cười một câu.

Kỳ thực Trần Quốc Khánh cũng không phải thuận miệng vô ích, hẳn tại trong mấy người, coi như là tương đối sớm tiến vào công ty, lý lịch sâu nhất.

Đương nhiên, cũng chỉ là chơi với nhau mấy người.

Phải nói lý lịch sâu nhất, đương nhiên là ngồi ở đường đi bên kia quản trị nhị thúc.

Lúc này, không ít người cũng đã vây ở quản trị nhị thúc chung quanh.

"Nhị thúc, hôm nay được mời ăn cơm đi?"

Quản trị nhị thúc vốn tên là Đồng Văn Đào, bởi vì là cái thứ hai tiến vào phê bình bộ công nhân viên kỳ cựu, tất cả mọi người kêu hẳn nhị thúc.

Hắn lý lịch, mới là bên trong già nhất.

Đối mặt mọi người thổi phồng, Đồng Văn Đào hiển nhiên rất có lợi, hắn cười ha hả nói: "Nếu quả thật là ta, vậy ăn cơm khẳng định không thành vấn đề."

Mạc Trác Tư theo trong phòng rửa tay đi ra, hắn lại gần cười nói: "Cái gì ăn cơm à? Người nghe có phần?"

Xoát một chút, nhiều người quăng tới không tốt ánh mắt.

"A? Có lúc thật thật bội phục một ít người, da mặt dày giống như cái gì tựa như." Có người lãnh trào đạo.

Mạc Trác Tư sững sờ, lúc trước đám người này có thể không phải như vậy.

Vừa nghe nói hẳn là giả "Phụ Nhị Đại", biết rõ mình bị gạt sau, ý kiến liền lớn!

Đặc biệt là biết Mạc Trác Tư lượm cái này cái đại tiện nghi, lại phụ trách mới chuyên mục, cái này thì càng thêm đổ kỵ!

Bằng cái gì?

Chúng ta lý lịch cao hơn ngươi, kinh nghiệm so ngươi phong phú, ngươi không sẽ chụp Trần tổng nhìn bị sao?

Cho nên bọn họ bây giờ mỗi lần đụng phải Mạc Trác Tư đều không có gì tốt ánh mắt, lần này càng là trực tiếp liền ra nói giễu cợt.

Trần Quốc Khánh bĩu môi, rất sợ Mạc Trác Tư theo chân bọn họ âm ỉ lên, nhất thời đi tới kéo Mạc Trác Tư nói: "Đi đi nha."

Mạc Trác Tư tràn đầy cảm xúc đất thờ dài một cái: "Tiền a! Thật là đồ tốt, ngươi có lúc, cảm giác cái gì cũng không thiếu."

"Một khi ngươi không có, ngươi cái gì đều thiếu."

Hắn đương nhiên là trong lời nói có hàm ý, nghe người phi thường không thoải mái.

"Ngươi có ý gì? Ngươi được thua thiệt có mặt trở về công ty."

"Đề ý đến hẳn làm gì, các loại (chờ) nhị thúc ngồi chủ quản vị trí, có hẳn chịu."

Mạc Trác Tư suy nghĩ chính mình lúc trước cũng quả thật không đúng, liền nói xin lỗi: "Lúc trước chuyện nhiều tha thứ, ta cũng vậy không quản được chính ta cái miệng này."

"Khác (đừng)! Khác (đừng)! Khác (đừng)! Chúng ta có thể không chịu nổi, bây giờ người khác nhưng là chuyên mục người phụ trách." Một trận chua xót đổ kỵ.

"Nhìn cái kia cái kính, cả ngày miệng đầy chạy pháo, cả ngày khoác lác, còn chuyên mục?"

"Tốt lắm tốt lắm! Chớ nói, một người nói ít đi một câu." Trần Quốc Khánh tới giảng hòa nói.

Bởi vì vừa vặn Trần Quốc Khánh hãy cùng Mạc Trác Tư là dựa vào đến văn phòng vị, hai người quan hệ vẫn thật quen thuộc, thì giúp một tay nói đôi câu.

Đồng Văn Đào du du nhiên địa nói: "Tâng bốc vang cũng vô dụng, chuyên mục còn không phải vẫn là cùng một dạng như vậy thuộc về bộ môn quản."

Những lời này liền nói rất rõ rồi, ý tứ chỉ muốn ta làm lên chủ quản, người chính là thuộc về ta quản.

Mạc Trác Tư cũng không nghĩ tới bọn họ đối với chính mình cừu hận lớn như vậy, may mắn mình bây giờ đã hối cải để làm người mới, lần nữa làm người, còn thật không biết lúc trước đắc tội bao nhiêu người.

Mạc Trác Tư với Trần Quốc Khánh hướng văn phòng vị đi tới, mép còn nhỏ giọng lầm bầm: "Thông báo cũng không xuống đến, làm hấn nhất định có thể lên chức như thế."

Trần Quốc Khánh là một mặt cười khở, đại ca a!

Lời này của người trong lòng nghĩ là tốt, khác (đừng) nói ra a!

Đúng như dự đoán, Mạc Trác Tư câu này lầm bầm, bị người nghe được.

Đồng Văn Đào sắc mặt xoát một chút trở nên đặc biệt khó coi, bên cạnh đồng nghiệp an ủi: "Chớ cùng tiểu hài tử đầu khí."

Trần Quốc Khánh tại Mạc Trác Tư bên tai nhẹ giọng nói: "Người thật không sợ hấn XXX người à? Vạn nhất hấn thật coi rồi chủ quản, muốn bấy người nửa phút chuyện."

"Sợ cái gì? Từ Thanh Thanh ta cũng không sợ." Mạc Trác Tư nói đùa.

Nhưng vào lúc này, cửa thang máy truyền tới một tiếng thanh âm kinh ngạc, "Ồ?"

Mọi người theo thanh âm nhìn sang, Mạc Trác Tư nhất thời ngẩn ra, mẹ nó!

Nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến!!

Từ Thanh Thanh trong nụ cười giấu đao, con mắt cười híp mắt đi tới, nhìn Mạc Trác Tư hỏi: "Người mới vừa nói cái gì?"

Mạc Trác Tư ngược ngừng cười một tiếng, vừa định muốn giải thích một chút, đầu óc lại bắn ra nhắc nhở: "Xin chớ chạm đến lời nói dối."

Ta X!

Cái này trời ạ, cái này giải thích thế nào?

Từ Thanh Thanh xụ mặt nhìn Mạc Trác Tư, "Nói a! Không phải mới vừa còn nói được rất vui mừng mà!"

Trần Quốc Khánh một mặt buồn cười, yên lặng liếc nhìn Mạc Trác Tư, thầm nghĩ cho người trang bức!

"Ta, ta. . ."

Mạc Trác Tư mặt đều đen rồi, trong đầu bắn ra nhắc nhở khiến hấn không có biện pháp mở miệng lừa dối, giảm bớt một năm tuổi thọ a!

Cái này đặc biệt miêu, còn không bằng đem mặt cho không đếm xỉa đến!

"Ta mới vừa nói, bất kể ai làm chủ quản đều giống nhau." Mạc Trác Tư nín nửa ngày.

Nhưng không ngờ, Từ Thanh Thanh tiếp tục hỏi: "Không phải câu này, người mới vừa nói cái gì không sợ?"

Thở phè một tiếng, bên cạnh Trần Quốc Khánh liền bật cười.

Ai nha, quá trời ạ khôi hài.

"Ta nói, cho dù là người, ta cũng không có gì đáng sợ."

Mạc Trác Tư suy nghĩ ngược lại nói đều đã xảy ra rồi, dù sao đều là như thế, không cần phải giấu giếm, cũng liền thoải mái nói ra.

Chung quanh đồng nghiệp tất cả đều tròn mắt há mồm rồi!

Trần Quốc Khánh bị dọa sợ đến miệng đều mở to, mẹ nó! Lại còn thật sự ngay thẳng mặt?

Mất choáng váng!

Ngay cả Từ Thanh Thanh đều bị sợ hết hồn, nàng liền muốn cố ý làm khó Mạc Trác Tư, kết quả không nghĩ tới đối phương lại kiêu ngạo như vậy.

Từ Thanh Thanh bị tức trợn lên giận dữ nhìn rồi Mạc Trác Tư liếc mắt, gật đầu nói: "Được! Rất tốt!"

Dứt lời, nàng đi tới trong phòng làm việc giữa vị trí vỗ tay một cái, sau đó hô to: "Mọi người tới đây một chút, có một tin tức giống như mọi người tuyên

bố."

Tất cả mọi người tụ tập với nhau, không kim lòng được liếc một cái Mạc Trác Tư.

Treo nỏ trời a đây là muốn!

"Chủ yếu là nói rõ với mọi người một chút thay đổi nhân sự, bởi vì cương vị điều động, chủ quản vị trí. . ."

Nghe đến đó, tất cả mọi người hít sâu một hơi, màn diễn quan trọng tới!

"Chủ quản vị trí, ta tại trong bộ môn đề cử mấy vị đồng nghiệp, cuối cùng là Trần tổng quyết định." Từ Thanh Thanh biết loại sự tình này hay lại là nhất định phải giải thích rõ ràng, nếu không dù sao phải có người không hài lòng.

Đồng Văn Đào tim đập rộn lên, hần bắt đầu cầu nguyện sẽ đọc đến tên mình.

Đương nhiên, mặc dù trên đầu mỗi đều ồn ào lên, nhưng người nào không nghĩ thăng chức tăng lương?

Cho dù mới vừa rồi lấy lòng Đồng Văn Đào mấy người, cũng là mong đợi cái đó danh sách là mình.

"Tiếp nối chủ quản chức vụ người là. . ." Từ Thanh Thanh ánh mắt quét qua mọi người, sau đó cuối cùng rơi vào trên thân người kia.

Mọi người cũng đều chú ý tới Từ Thanh Thanh ánh mắt, sau đó theo cái vị trí kia nhìn.

"Trần Quốc Khánh, chúc mừng người!" Từ Thanh Thanh cười chúc mừng, "Cố gắng là đáng giá khẳng định."

Thình lình mà đến kinh hi, Trần Quốc Khánh kích động đến tâm tình khó khống chế.

"Hô! Chúc mừng a!"

"Ô ô a, không được, không được!"

Trong đám người, Đồng Văn Đào không kim lòng được lộ ra âm đạm thất lạc biểu tình, mới vừa rồi còn thổi phồng hần mấy người tất cả đều là mặt lộ lúng túng.

Mạc Trác Tư đó là một cái buồn cười a!

Làm ra vẻ a!

Người tiếp tục khoác lác a!

Bây giờ thế nào không khoác lác?

Kết quả đều còn chưa có đi ra, người liền huyền não trâu bò hồng hồng, đây không phải là đánh mặt đi?

Đồng Văn Đào Tự Nhiên biết Mạc Trác Tư đang cười cái gì, hần giận đến cả người phát run! !

Từ Thanh Thanh nhìn lướt qua Mạc Trác Tư, nói: "Người tới một chuyến phòng làm việc của ta." Sau đó lôi lệ phong hành xoay người hướng phòng làm việc đi tới.

Mạc Trác Tư nụ cười chột cứng ngắc đi xuống. . .

Người chung quanh tất cả đều cho hần quăng tới thương hại ánh mắt, Trần Quốc Khánh vỗ vai hần một cái cười nói: "Người tự thu xếp ổn thỏa đi!"

Mạc Trác Tư lại một cách lạ kỳ ổn định, tâm tình của hần không hiểu tốt.

Bởi vì ngay mới vừa rồi, hệ thống bắn ra thanh âm nhắc nhở, mình đã tích lũy 500 thành thực điểm số, có thể tiến hành một lần rút thưởng!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Mới rút thưởng

Lúc đầu, thành thực tiểu gói quà cho lễ phẩm, bất kể là thành thực Dược Hoàn, còn kinh điển thi tập cũng để cho hắn lấy được chỗ ích không nhỏ.

Bây giờ tiếp cận đủ 500 cái thành thực điểm số, tâm lý thật đúng là có điểm tiểu kích động!

【 xác nhận rút thưởng! 】

【 Luân Bàn bắt đầu chuyển động 】

Bởi vì chuyển động tốc độ quá nhanh, Mạc Trác Tư căn bản là không thấy rõ bên trong có cái gì.

Không sai biệt lắm qua năm giây thời gian, tốc độ chậm chậm lại, lúc này mới nhìn thấy bên trong phần thưởng, trên căn bản tất cả đều là "Hoa quả khô".

Bất kể rút ra trúng cái gì, với hắn mà nói đều là vô cùng thực dụng, phần thưởng bên trong có Kim Tệ, thể giới song song sách vở, thể giới song song điện ảnh, ca khúc, tác phẩm văn học vân vân.

Mạc Trác Tư thậm chí còn chứng kiến một cái thời gian đảo lưu máy, chỉ là nhìn tên cũng biết hiệu quả nghịch thiên!

Theo cây kim chỉ càng ngày càng chậm, hắn nhịp tim không khỏi gia tốc, con ngươi hơi hơi trợn to.

Sẽ đi qua một chút.

Đi qua một chút.

Dừng lại! !

Nhưng mà kim chỉ nam căn bản không có như nguyện đất dừng lại, còn tiếp tục đi về phía trước một Cách, nhất thời Mạc Trác Tư mặt liền đen!

Keng một chút, bắn ra tới cuối cùng phần thưởng.

【 chúc mừng đạt được phần thưởng: Thể giới song song Tông Sư Cấp linh cảm bùng nổ mười phút! 】

Đồ chơi này có ích lợi gì à?

Trước mặt cái kia một Cách là nhưng là thành thực gói quà lớn a!

Tiểu gói quà cứ như vậy bùng nổ, gói quà lớn Mạc Trác Tư nhưng là ký thác kỳ vọng!

Kết quả vòng vo nửa ngày, rút ra trúng cái gì quý linh cảm giác bùng nổ, chính mình cũng không phải chân chính thi nhân, cũng không viết tiểu thuyết, muốn linh cảm có tác dụng chó gì!

Hút xong thưởng sau, Mạc Trác Tư uống một hớp trà, sau đó đi tới Từ Thanh Thanh trong phòng làm việc gỗ cửa.

Có lẽ theo người ngoài, hắn thật là vô pháp vô thiên, lại dám với tân tấn quản lý ngay thẳng mặt, chỉ có chính hắn mới biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Đẩy cửa vào, chứng kiến Từ Thanh Thanh đang tại thu dọn đồ đạc.

Từ Thanh Thanh ngẩng đầu nhìn lên, tốt không còn cách nào khác hỏi: "Ngươi có phải hay không cảm thấy theo ta đấu khí chơi rất tốt?"

Cũng có lẽ là bởi vì hai người đã từng thân cận qua, nói tới nói lui cũng là phi thường trực tiếp.

"Chưa cùng ngươi đấu khí." Mạc Trác Tư tựa vào cửa vị trí nhìn đối phương.

Từ Thanh Thanh một mặt ghét bỏ mà nhìn Mạc Trác Tư, sau đó mở miệng nói: "Ngây thơ!"

"Nói đi! Chuyện gì!" Mạc Trác Tư không lòng vòng quanh co hỏi.

Hắn biết Từ Thanh Thanh nếu như không có chính sự, thì sẽ không kêu hắn tới, nữ nhân này tính cách so với hắn ai đều biết.

Từ Thanh Thanh đem cuối cùng một quyển sách bỏ vào trong rương, sau đó ngồi xuống, nghiêm túc nói: "Ngươi phụ trách chuyên mục đã liên lạc IT bộ làm gấp rút, nên làm không tốn bao nhiêu thời gian."

"Trần tổng đối với (đúng) cái này chuyên mục vô cùng coi trọng, ngại có đi họp, hẳn biết đây cũng là công ty chuyển hình bước đầu tiên dò xét."

Mạc Trác Tư mỉm môi, lông mày giờ lên gật gật đầu, tỏ ý chính mình minh bạch.

Đại khái qua mấy giây, Mạc Trác Tư mở miệng nói: "Nếu như không chuyện khác, ta đi trước!"

Hắn không tâm tình lưu lại nơi này với Từ Thanh Thanh tán gẫu!

Hắn vừa mới mở ra cửa, liền nghe được Từ Thanh Thanh ở sau lưng thanh âm, "Muốn có được người khác tôn trọng, liền lấy bản lãnh ra, đừng chỉ sẽ động miệng lưỡi."

Mạc Trác Tư đứng tại chỗ ngăn người, nhàn nhạt trả lời một câu: "Ta biết!"

Dứt lời hắn đi ra ngoài, ngốc ngốc đứng ở hành lang đất, không nói tiếng nào.

Hắn hít sâu một hơi, đáy mắt là tâm tình rất phức tạp.

Lấy bản lãnh ra?

Đừng chỉ sẽ động miệng lưỡi?

Hắn lộ ra chật vật nụ cười, nguyên lai ta trong mắt người, là một người như vậy a!

Làm chuyên mục người phụ trách, hẳn mặc dù không có đơn độc phòng làm việc, nhưng bàn làm việc cuối cùng là thăng cấp, phối trí hai cái màn hình, công ty còn đưa thêm một cái tư nhân văn phòng máy vi tính xách tay.

Nếu như yêu cầu bên ngoài phải ra thiếu, còn có thể xin một máy tính bảng sử dụng.

Hắn đi tới chính mình mới bàn làm việc, sau đó khẽ hô một cái đi, tùy tiện ở phía sau đài mở ra một quyển sách, tất cả đều là thi từ.

Mạc Trác Tư ưa thích văn học, ưa thích điện ảnh, đây là không nghi ngờ chút nào, nếu hắn không là sẽ không tiến vào cái công ty này.

Hắn mặc dù có thể thành công "Ngụy trang" Phú Nhị Đại, cũng chính bởi vì hắn thường thức nếu so với mọi người cao hơn, càng kén chọn, càng hiểu rõ thường thức.

Bởi vì trước mắt chuyên mục còn không ở phía sau đài xử lý xong, cho nên hắn có thật nhiều bận rộn thời gian, liền dứt khoát mở ra 《 Lý Bạch kinh điển thi tập 》 nhìn hai mắt.

Thời gian đang trôi qua nhanh chóng, chung quanh bố cảnh đang nhanh chóng thay đổi.

Bàn phím âm thanh, tiếng điện thoại.

Tiếng cười, tiếng thảo luận, thậm chí dưới lầu còn đầu đường ca sĩ hát rong.

Những thứ này tiếng ồn đều không có biện pháp ảnh hưởng đến hắn, Mạc Trác Tư cũng coi là mở rộng tầm mắt, quyền này thế giới song song thi ca tập với hắn tại đọc sách thời kỳ học thi ca có thật nhiều điểm giống nhau.

Thông qua lặp đi lặp lại so sánh hai cái thế giới thi ca, thường thức bên trong hàm súc, Mạc Trác Tư lớn lên phi thường nhanh chóng.

Cho đến Trần Quốc Khánh tới kêu hắn tan việc, Mạc Trác Tư mới phục hồi tinh thần lại.

"Tan việc? Đang suy nghĩ gì nhập thần như vậy a!"

Đoàn người đều tới kêu hắn đi ra ăn cơm, Trần Quốc Khánh cười nói: "Ta mời khách, có đi hay không?"

Mạc Trác Tư lúc này mới đem sách buông xuống, sau đó toét miệng cười nói: "Vậy cần phải đau nhức làm thịt người một bữa."

Bốn năm người nhiệt nhiệt nháo nháo mà thăng bước đi xuống lầu.

Đi xuống lầu, đúng lúc chứng kiến một chiếc Dior Q 6 dừng ở cửa, Viên Hiểu Lệ hâm mộ nói: "Xe kia ít nhất phải sáu trăm ngàn chứ?"

"Không sai biệt lắm." Trần Quốc Khánh trả lời một câu.

"A, mau nhìn, là Thanh Thanh tỷ!" Vương Đình Phi chỉ bên kia.

Mọi người theo ngón tay phương hướng nhìn lại, quả nhiên thấy được Từ Thanh Thanh hướng chiếc xe kia đi tới.

Một vị nhìn rất quen mắt nam nhân theo trong xe đi ra, phi thường thân sĩ cho Từ Thanh Thanh mở cửa xe.

Mọi người con mắt đều không kìm lòng được liếc trộm Mạc Trác Tư liếc mắt, dù sao đều biết hần với Từ Thanh Thanh lúc trước từng có quan hệ mập mờ.

"Cũng không tệ lắm mà!" Mạc Trác Tư nhìn bên kia thấp giọng nói.

Trần Quốc Khánh đẩy hần một cái, cười nói: "Đi thôi! Khá hơn nữa cũng là người khác."

"Ta nói chiếc xe kia không tệ, chờ ta có tiền mua một cao phối bản." Mạc Trác Tư buồn cười nói.

"Ta liền nói chiếc xe kia a! Không để cho người nghĩ rằng ta nói cái gì?" Trần Quốc Khánh giả bộ ngu nói.

Mạc Trác Tư lông mày chau lên, đầy vẻ khinh bỉ mà nhìn Trần Quốc Khánh, sau đó hô to: "Ta hiện muốn không làm thịt đến người đau lòng, ta sẽ không họ Mạc!"

"Ha ha ha!" Mọi người một trận cười vui.

Chiếc xe kia chậm chạp theo bên cạnh bọn họ lái qua, Từ Thanh Thanh ngồi ở trong xe con mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ người kia

Nàng xe hồng rồi, mới vừa đưa sửa chữa, biểu ca sau khi biết cố ý tới đón nàng tan việc.

"Thế nào? Người đồng nghiệp?" Trần Ngọc Vũ cầm tay lái cười hỏi.

Từ Thanh Thanh lập tức đem tầm mắt thu hồi lại, nàng ngượng ngùng cười một tiếng: "Ừ, đều là ta bộ môn."

"Ồ, đáng tiếc quá nhiều người, nếu không có thể đưa bọn họ đoạn đường!" Trần Ngọc Vũ một cước đạp chân ga, tay lái một chục, hướng thành phố đầu lái đi.

"Muốn ăn cái gì? Nghe nói Ngọc Lan đường phố mở một nhà Tân Hải tươi mới chung quán, người thăng chức thế nào cũng phải ăn mừng một chút đi!"

Từ Thanh Thanh lung lay đầu, cố gắng muốn đem người kia bóng người theo trong đầu hất ra, "Người quyết định đi!"

Bánh xe nghiền qua một mảnh lá vàng, gió nhẹ thổi qua, rơi vào ven đường vòng rào bên dưới.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Đừng khoác lác! Người một nhà!

Thật không phải là khoác lác!

Mạc Trác Tư đúng là thật thích số tiền kia kiểu xe, chỉ tiếc đem tiền bao móc sạch, thông suốt làm ra một bộ tài sản cũng không đủ cho ba thành trả tận tay.

Lại nói, tiếp theo thời gian nửa năm đều chỉ có thể cầm lương căn bản!

Hần nghĩ tới nghĩ lui, cảm giác mình nhất định phải mở ra một cái mới kiếm tiền phương pháp.

Bán thơ?

Nếu như dựa theo ban đầu ở Văn Đàn cúp tạp chí văn học cho mình ra giá, 500 nguyên / đầu, bán ra 20 đầu mới 10000 nguyên, cũng quá ít.

Năm này làm thơ đầu văn nhân mặc dù không về phần chết đói, nhưng thật đúng là không kiếm được vài đồng tiền.

Ngược lại thì trước mắt thị trường rất nóng, vừa có thể bán lấy tiền, còn có thể xuất bản, cộng thêm đủ loại bản quyền soạn lại, làm giàu cũng không xa.

Buổi tối về đến nhà, còn ngồi chưa nóng cái mông, điện thoại liền vang lên.

"Trác Tư, đi ra không?"

Điện thoại tới là hẳn lúc trước ở trường học nhận biết một cái học trường, là chơi bóng rổ thời điểm nhận biết, bởi vì hai người vừa vận đều ở một cái thành thị công việc, cho nên thỉnh thoảng sẽ ra đập đầu lưỡng chai bia.

"Được a!"

Mạc Trác Tư đang tốt tâm tình không tệ, dù sao thành lập chuyên mục sau chính mình "Thân phận" nhất thời cũng không giống nhau!

. . .

Ồn ào tiếng gào.

Một cái náo nhiệt buôn bán đường dành cho người đi bộ, chung quanh tất cả đều là đủ loại vui chơi giải trí cửa tiệm, tư nhân ảnh viện, VR trò chơi tiệm.

"Ông chủ, tới một cái chua cay cá, trở lại lưỡng bàn đậu phộng!"

Dương Cảnh Huy nhìn một cái Mạc Trác Tư, hỏi: "Tối nay uống chút không?"

"Uống chút đi!" Mạc Trác Tư hướng về phía nhân viên tiệm nói: "Tới bốn bình Băng Đảo, muốn đông lạnh!"

Nhân viên tiệm một bên cầm quyền sở nhỏ nhỏ, một bên lặp lại nhắc tới: "Tốt, Băng Đảo bia bốn bình, đậu phộng lưỡng bàn, chua cay cá lớn hơn phần hay lại là tiểu phần?"

"Lớn đi! Ta vừa vận đói!" Dương Cảnh Huy nhìn qua nếu so với năm đó ở trường học thành thực rất nhiều, áo kiểu thể thao cũng biến thành thương vụ âu phục.

Đùng một tiếng, hai người mỗi người mở một chai đông lạnh bia.

Dương Cảnh Huy là vừa tan việc tới, hẳn kéo một cái âu phục nút áo, lăm bắm nói: "Hôm nay thiếu chút nữa thì với lãnh đạo làm lên rồi!"

Mạc Trác Tư kinh ngạc hỏi: "Chuyện gì xảy ra a!"

Dương Cảnh Huy tính cách hẳn vẫn biết, chạy nghiệp vụ đều chạy ba năm, tính khí đều mài đến không sai biệt lắm, rất ít có thể như vậy.

"Ai, đừng nói nữa!"

"Nói về, ta có thể nghe nói người đang ở đây Văn Đàn cúp đánh bại Vương Đông Tuyết a!" Dương Cảnh Huy cho hai người rót một ly rượu.

Mạc Trác Tư tâm tình tốt, cũng là hào phóng, trực tiếp một ly rượu làm đến ngọn nguồn, sau đó lau một cái rượu bọt mới lên tiếng: "Cơ duyên trùng hợp đi!"

"Đây không phải là giống như người tính cách a! Ta còn tưởng rằng chuyện này người có thể thối hai giờ đây!" Dương Cảnh Huy nói đùa.

Mạc Trác Tư cái này khoác lác tính cách, đó là "Rất có danh tiếng", không người không biết không người không hiểu!

Hắn lúng túng sờ một cái đầu: "Bây giờ hỏi cái để làm người mới rồi, bây giờ khiêm tốn làm người!"

Thối phù một tiếng!

Dương Cảnh Huy không nhịn được liền bật cười, "Ta thiếu chút nữa liền tin, lúc trước người chỉ thối, bây giờ biểu tình động tác đều hợp với."

"Ta. . ." Mạc Trác Tư cười khổ một hồi, thờ dài nói: "Làm cái người đàng hoàng, không dễ dàng a!"

"Dừng lại ——! Đừng khoác lác, người một nhà!" Dương Cảnh Huy giờ tay lên cười nói, thuận tay xóc lên một hạt đậu phộng, cắn linh tinh âm thanh.

Mạc Trác Tư bình tĩnh cho mình rót rượu, cười mắng: "Thật không có khoác lác, đầu năm nay nói thật cũng không ai tin."

"Được, ta tin! Ta tin còn không được!" Dương Cảnh Huy tỏ ý chính mình đầu hàng.

"Nói cho người biết một tin tức tốt." Mạc Trác Tư đắc ý nói: "Tiểu đệ ta lập tức chính là chuyên mục người phụ trách rồi!"

Rầm rầm một chút, Dương Cảnh Huy kẹp đậu phộng tay liền cứng lại tới.

Hắn tràn đầy khiếp sợ nhìn Mạc Trác Tư, hỏi: "Thật giả!"

Chuyên mục a!

Cái này nghe hết sạch tên cũng biết ngon!

Mạc Trác Tư gật đầu cười nói: "Thật!"

Vừa mới nói xong, Dương Cảnh Huy liền giơ tay lên hô to: "Phục vụ viên, trở lại một phần ớt xanh thịt trâu, rau trộn dưa leo, Cung Bảo gà xé phay!"

Mạc Trác Tư nhất thời tròn tròn mắt, kinh ngạc hỏi: "Gọi nhiều như vậy người ăn xong sao?"

"Không ăn hết mang về nhà a! Ngược lại người trả tiền!" Dương Cảnh Huy rất không biết xấu hổ nói.

Mạc Trác Tư đầy vẻ khinh bỉ đặt cho đối phương so rồi một ngón giữa, nài nài, đây là muốn đầu nhúc làm thịt chính mình một hồi a!

Dương Cảnh Huy phân bác: "Con mẹ nó, người bây giờ nhưng là có chuyên mục nhân vật a! Sớm biết ta liền ước hẹn người đi cách vách Hoàng Hà Đại Từ Điểm ăn cơm, nếu không thể nào xứng với người giá trị con người!"

Mạc Trác Tư cười mắng: "Ta một cước liền đem người đạp ra ngoài, còn Hoàng Hà Đại Từ Điểm."

"Cắt chút thịt a! Người đều lên chức!"

Dương Cảnh Huy cười rêu rao, cũng là thay hấn vui vẻ.

Hai người lải nhải mấy câu, chua cay cá cũng không kém hóa hầu, chuẩn bị mở ăn!

Ăn chính hương, cay đến mồ hôi đầy đầu!

"Đến đến, đi một cái! Ăn hết không có tí sức lực nào!" Dương Cảnh Huy giờ ly rượu lên.

Hai người cùng ly!

"Cũng chính là một cái thi từ chuyên mục, tiền lương không phồng, chỉ có thể cầm nửa năm lương căn bản, ăn xong bữa này sau này có thể giới thịt ăn chay rồi!" Mạc Trác Tư nhả nước bọt nói.

"Không thể nào?" Dương Cảnh Huy cau mày, một mặt không tin.

"Lừa gạt người làm gì vậy, ta phê bình thông báo đều dán đầy toàn bộ công ty." Mạc Trác Tư cắn thịt nói.

Hai người ăn uống, Dương Cảnh Huy mở miệng nói: "Người đang ở đây Văn Đàn cúp có hay không bèn chắc một chút dụng cụ sao? ?"

Mạc Trác Tư chân mày khẽ động, hỏi: "Người muốn tìm nhà?"

Dương Cảnh Huy than thở mà nói rằng: "Đây không phải là với lãnh đạo cãi nhau, suy nghĩ tìm một phương pháp lập công, nếu không sau này không dễ giả mạo!"

Mạc Trác Tư nghe hồi lâu nghe không hiểu, "Cái này cùng nhà thật giống như cũng không có quan hệ gì a!"

Dương Cảnh Huy nghiêm mặt nói: "Công ty chúng ta gần đây chuẩn bị Singapore đến quốc nội du lịch hàng tuyến, muốn mời khá có danh tiếng tác gia trở lại viết đọc diễn văn với giới thiệu nói, chủ yếu là lão tổng nghĩ (muốn) chụp cái khôi hài dễ dàng Mạng phim phóng sự, muốn phải viết cái sẽ viết câu chuyện người."

"Hiểu!" Mạc Trác Tư gật đầu nói.

"Như thế nào đây? Có hay không giới thiệu?" Dương Cảnh Huy gấp gấp hỏi, dù sao ải này ư chuyện hấn nghiệp tương lai.

Mạc Trác Tư buồn cười chỉ chỉ chính mình, sau đó nói: "Trước mắt người thì có một. . ."

Còn không chờ hấn nói xong, hệ thống liền bắn ra nhắc nhở, suýt chút nữa thì rồi hấn một năm tuổi thọ.

Bị dọa sợ đến Mạc Trác Tư một trận mồ hôi lạnh, cái này da trâu thôi thói quen, cũng còn khá thắng xe lại!

Dương Cảnh Huy nói đùa: "Người cũng không phải là bịa câu chuyện, người viết thơ, người nếu là viết nhất thiên đem Đại Tân Sinh tác gia hạng nhất đem xuống, ta trở về một vỗ ngực oán hận nơi này lãnh đạo nói huynh đệ của ta là Đại Tác Giả, ta lo cho!"

Nói người nói vô tâm, người nghe hữu ý.

Mạc Trác Tư sờ lỗ mũi một cái, trong đầu nghĩ, viết một phần?

Cái này chưa chắc không thể thực hiện được a!

Không thúc giục không tới, đều nói đi học vượt mười ngàn cuốn, hạ bút như có thần.

Chính mình số lượng không ít, hơn nữa mới vừa rút thưởng đạt được linh cảm bùng nổ mười phút, thử một chút ngược lại không sao.

Đương nhiên, loại này cơ hội khó được, hẳn nhất định là sẽ không cho Dương Cảnh Huy viết cái gì Mảng phim phóng sự.

Lại nói, cho dù là tự viết rồi, người khác cũng không nhất định phải.

Hai người một hồi thổi phồng, đổ vài chai bia xuống bụng.

Mạc Trác Tư hiện tại cũng không dám uống nhiều, một mực khống chế, vạn nhất uống nhiều rồi bắt đầu khoác lác, cũng không biết có thể không thể nhìn thấy ngày mai thái dương.

Sau hai giờ, ăn uống no đủ!

Về nhà, Mạc Trác Tư chuyện thứ nhất, chính là tại lục soát trong động cơ truyền vào mấy chữ.

"Viết như thế nào một quyển vừa có độ sâu, lại bán chạy. . ."

Mạc Trác Tư suy nghĩ một chút, đem hàng chữ này toàn bộ xóa, lần nữa truyền vào.

"Như thế nào "

"Viết một quyển "

"Rất có trâu bò phong thái!"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Linh cảm bùng nổ

Thế nào mới có trâu bò phong thái?

Vậy khẳng định là cao cấp đề tài a!

Nếu như có thể, tốt nhất có thể bán chạy, kiếm một khoản tiền.

Mãi cho đến lúc đêm khuya vắng người sau khi, một cái ý niệm ở trong đầu nổi lên, phải kiếm tiền đương nhiên là viết trường thiên truyện online a!

Những thứ kia đại hồng đại tử (hàng hot) phim truyền hình rất nhiều đều là từ nhỏ nói soạn lại tới, truyện online chú trọng giá trị buôn bán.

Nhưng là phải nói trâu bò phong thái, ngược lại là văn học tiểu thuyết còn có trâu bò phong thái.

Nếu muốn có trâu bò phong thái, vừa có thể bán chạy, vì sao không đem hai người tính chất kết hợp với nhau đây?

Hắn có một chút ý nghĩ, vẫn còn không tìm được phương hướng, dứt khoát cắn răng một cái, tranh thủ cho kịp thời cơ đem linh cảm bùng nổ cơ hội cũng dùng.

【 có hay không sử dụng thế giới song song Tông Sư Cấp linh cảm bùng nổ? 】

【 xác nhận sử dụng 】

Linh cảm bùng nổ các loại (chờ) cảm giác rất là vi diệu, phảng phất thoáng cái đầu liền linh hoạt, suy nghĩ tốc độ là bình thường gấp mấy lần.

Hắn bắt đầu nhanh chóng tổ chức lên trong đầu hiện hữu mẫu ký ức, chính mình muốn viết nhất thiên tiểu thuyết, vừa có văn học tính, vừa có thể bán chạy.

Bán chạy thư tịch có những thứ kia điểm giống nhau?

Mọi người đại đa số thích xem những sách kia?

Cái vấn đề này đi ra trong nháy mắt, hắn cũng đã tại lục soát trong động cơ kiểm tra xem tiểu thuyết nóng lục soát văn tự.

Lập tức có thể chứng kiến mấy cái mẫu chốt lời cùng với nóng lục soát số lượng, trọng sinh, thiên hạ, đô thị, Huyền Huyền. . .

Bởi vì là thể giới song song bên trong Tông Sư Cấp linh cảm, rất nhiều ý nghĩ đều là một bước đúng chỗ.

Phảng phất tại làm sao trong nháy mắt, Mạc Trác Tư đã nhận định trọng sinh hai chữ, trọng sinh tuyệt đối là một cái tiểu thuyết lớn hài hước.

Như vậy viết như thế nào ra một quyển có thể có văn học tính trọng sinh tiểu thuyết?

Mạc Trác Tư suy nghĩ nhanh chóng vận chuyển, hắn biết rõ mình không có bao nhiêu thời gian đi lãng phí, cho nên dứt khoát trực tiếp một chút mở văn phòng phần mềm.

Tại hắn gõ xuống bàn phím một khắc kia, toàn bộ suy nghĩ liền tuôn ra ngoài.

Hắn ánh mắt sáng lên, khắp khuôn mặt là vẻ vui thích.

Đùng đùng đùng đùng bàn phím âm thanh.

Tác phẩm văn học, đa số khắc họa xã hội hiện tượng, phản ứng nhân tính, biểu đạt nào đó triết lý, hoặc là đối với (đúng) nào đó tinh thần hoặc là nhân vật ca tụng.

Theo bàn phím nhanh chóng gõ, từng hàng văn tự cũng ở đây màn ảnh là nổi lên.

"Trọng sinh trở lại quá khứ, người cho rằng là có thể văn hồi toàn bộ hối hận? Người cho rằng là có thể đột kích ngược từ đó đi lên đòi người đình phong, người thật suy nghĩ nhiều!"

Mạc Trác Tư mép treo vẻ hưng phấn đất nộ cười, linh cảm bùng nổ sau, hắn đem chính mình sống hai mươi năm lịch duyệt cảm ngộ toàn bộ ném vào tổ hợp lại với nhau.

Đặc biệt là sau khi tốt nghiệp tiến vào đơn vị, hàng năm như một ngày tiến hành đọc, kiến thức tích lũy là phi thường kinh khủng.

Mười phút thời gian, nói dài cũng không dài lắm, nói ngắn cũng không ngắn.

Nhưng phải đem một quyển Đoản Thiên hoặc là tiểu thuyết vừa dàn ý cùng với nội dung cốt truyện viết ra, vẫn có thể làm được.

Linh cảm suy nghĩ xuôi như trào đất phun ra. . .

Ban đêm đèn rất là phát sáng, đem trong căn phòng chiếu thấu triệt.

Một con muỗi bay qua bóng đèn trước, cái bóng ngược ở trên vách tường, cuối cùng theo cửa sổ bay ra ngoài.

Đùng một tiếng!

Mạc Trác Tư chợt nhán bảo tồn, trong lòng của hắn dừng nói nhiều gấp, hắn minh xác cảm nhận được linh cảm bùng nổ hiệu quả đi qua, vất vả thua thiệt cuối cùng nội dung cốt truyện nội dung còn tại trong đầu của chính mình.

Một trận điên cuồng gõ chữ sau, hắn lần nữa nhìn lại một lần mới vừa rồi viết xuống nội dung, trên mặt mang một vết khó tin nụ cười.

"Ta, nhất định là thiên tài!"

Hắn điên cuồng bật cười, nếu như mình không là thiên tài, làm sao sẽ nghĩ đến như vậy tốt đề tài.

Xem qua kinh điển tác phẩm văn học, cũng đọc qua vô số truyện online.

Hắn sửa sang buổi tối đầu đầu phi thường phấn khởi, lần nữa sửa sang lại dàn ý sau liền bắt đầu động bút.

Cho đến đêm khuya bốn giờ, buồn ngủ xông lên đầu, hắn mới không thể không nằm xuống ngủ, dù vậy, đầy đầu y nguyên đều là cái kia quyển tiểu thuyết nội dung.

...

Trời.

Tựa hồ trong chớp mắt liền sáng.

Quên đóng cửa sổ nhà "Vù vù" tới gió, điện thoại di động đồng hồ báo thức cũng theo đó vang lên.

Hắn khó khăn mở mắt, sờ trên giường điện thoại di động, cảm giác mình tối hôm qua là không phải choáng váng, làm gì thức đêm viết, hôm nay trở về công ty viết cũng được a!

Ngược lại chuyên mục không chuẩn bị xong, trở về lượng lớn thời gian!

Nhưng bây giờ chỉ có thể cưỡng bách chính mình bò dậy, đỡ lấy vành mắt đen rửa mặt xong tất, sau đó sau khi xuống lầu vội vàng vàng đất mua một phần sớm một chút liền hướng trạm xe chạy tới.

Bi kịch sự tình xảy ra!

Đoán chừng là nằm ý thêm mấy phần đồng hồ, bình thường đuổi kịp cái kia xe buýt lại đóng cửa xe đi nha.

Mạc Trác Tư chạy đi qua, đã không đuổi kịp!

"Mẹ! Năm nay nhất định phải mua xe!"

Cái này lại càng thêm kiên định hắn kiếm tiền mua xe tâm, kỳ thực bây giờ tiền gửi ngân hàng cũng không phải không mua nổi, nếu là hơi chút thích hợp một chút thay đi bộ xe vẫn là không thành vấn đề.

Nhưng hiện tại ở trong tay mình nắm giữ cái thế giới này không có tài nguyên, hơn nữa lại vừa là mở chuyên mục, lại là chuẩn bị viết sách, không có lý do tùy tiện thích hợp a!

Cuối cùng không có cách nào mở điện thoại di động lên trong ví tin gọi xe phục vụ, kêu một chiếc xe tốc hành đến đón mình, nếu không bị muộn rồi.

Tối trễ tiền còn là chuyện nhỏ, vấn đề là mình mới mới vừa thăng chức liền tới trễ, làm cho người ta ấn tượng không tốt.

Vội vàng vàng trở lại công ty, vội vàng quét thẻ đi làm.

Trở lại văn phòng vị, phát hiện phía trên đồng hồ lớn đĩa túi văn kiện, Mạc Trác Tư sững sờ một chút.

"Những thứ này đều là không có trả tiền nhưng ghi danh phê bình thi từ tác phẩm, số lượng không nhiều, chuyên mục đi ra trước người trước tiên có thể chuẩn bị!" Bên cạnh đồng nghiệp Phương Phi Vũ nhắc nhở.

Mạc Trác Tư ngồi xuống sau đó mở máy vi tính ra chen vào chính mình USB, mở máy chờ quá trình tùy tiện rút ra một quyển thi từ tác phẩm.

Đại khái liếc hai mắt liền tâm lý có xác định vị trí, quyển này 《 mùa thu chết yếu 》 nếu như tại cái khác phê bình Website miễn cưỡng có thể được 5 phân.

Nếu như đặt tại chính mình trong chuyên mục, so 《 Vong Đông Nhai 》 nhưng là kém lưỡng cấp bậc, sợ là chỉ có thể bắt được 3 phân.

Dù sao 《 Vong Đông Nhai 》 tại hắn phê bình bên trong cũng chỉ có 4. 8 phân.

Hơi chút thưởng tích rồi lưỡng trang giấy, sau đó liền gác lại rồi, nếu như là bình thường thu lệ phí phê bình, nếu như hắn chứng kiến mình thích sẽ thêm nhìn hai mắt, nếu không đều là "Mang tính lựa chọn" lật xem một chút, sau đó liền bắt đầu căn cứ khách hàng nhu cầu tiến hành phê bình.

Bây giờ bởi vì không có khách hàng nhu cầu, hắn muốn phải phê bình liền cần tiêu phí nhiều thời gian hơn rồi, bởi vì nếu như không nhìn kỹ, rất dễ dàng nhìn lộ mất.

Đọc đến USB bên trong văn bản, tiếp theo sau đó tiến hành tự viết làm.

Mặc dù nói linh cảm lúc bộc phát giữa đã qua, nhưng nhất định phải thừa dịp đầu óc trí nhớ còn rất rõ ràng, vội vàng đem sách cho viết xong.

Hắn thon dài ngón tay lần nữa ở phòng làm việc bàn phím bên trong gõ, buồn ngủ cũng dần dần biến mất.

Thời gian một cái chớp mắt liền đi qua hai giờ, hơn nữa tối ngày hôm qua liền đêm làm không nghỉ, hắn nội dung cốt truyện đã phát triển đến nhân vật chính lâm vào đau buồn hối hận giai đoạn.

Nội dung cốt truyện phi thường thương cảm, làm một xuyên việt trọng sinh người, lại bị lạc tại phần hoa trong thế giới không tìm được chính mình phương hướng.

Rõ ràng đây mất khắp nơi đều là kỳ ngộ, Internet, tài chính, địa sản, thậm chí tùy tiện chép một quyển đã từng bạo nỏ tiểu thuyết cũng có thể làm giàu.

Nhưng là! ! !

Nhưng là chủ giác tại đời trước là một người thất bại, hẳn một việc cũng không thành, không có xuất sắc kỹ năng, biết kiến thức cũng không nhiều, đối với (đúng) Internet căn bản không hiểu, chỉ biết là Đăng Tấn rất lợi hại, Đào Bảo rất kiếm tiền.

Hắn đối với (đúng) tài chính cũng là một chữ cũng không biết, thị trường chứng khoán lên lên ngã ngã mặc dù nghe nhiều, cũng nhớ là cái kia vài năm thị trường chứng khoán tăng giá thị trường chứng khoán mất giá, nhưng thật phải sát nhập thị trường chứng khoán, hẳn lại không có can đảm này, bởi vì thật không biết.

Thậm chí làm một cái kẻ chép văn cũng không được, hẳn không có đã gặp qua là không quên được trí nhớ, đời trước siêu cấp hòa bạo tiểu thuyết thấy thì thấy qua, nhưng là nhắc lên nội dung cốt truyện, chỉ có thể nhớ 1 phần 5 Nhị, chớ nói chi là viết ra.

Nhân vật chính bị lạc ở trọng sinh trong thế giới, hẳn rõ ràng có thể biết trước tương lai, lại làm gì đều không có năng lực làm, không có vốn liếng, không có nhân mạch, không có kỹ thuật.

Cuối cùng ngửa mặt lên trời thở dài, hẳn đời trước là một tầm thường, cho dù trọng sinh đi qua trước mắt có vô số kỳ ngộ, lại căn bản không có bất kỳ năng lực đi tóm lấy kỳ ngộ.

Nhân vật chính bắt đầu hối hận, tại sao đời trước không có học tập nhiều, cho dù là nhìn nhiều liếc mắt tin tức, tại sao xem tiểu thuyết thời điểm đọc nhanh như gió, tại sao không vứt bỏ cái gọi là bọc quần áo đi thỉnh giáo người khác thị trường chứng khoán chơi thế nào.

Nhân vật chính biểu tình trống rỗng, rất là thê lương đất quý rạp xuống SH bãi trên đường, hẳn nhìn người trước mắt người vừa tới hướng, hẳn biết tương lai ba mươi năm biến hóa, nhưng mà y nguyên không có biện pháp trở thành Mã Vân, cũng không có biện pháp trở thành Mã Hóa Đằng.

Loại này khó có thể dùng lời diễn tả được cảm giác mất mát tràn ngập chủ này lời sùng đầu.

Mạc Trác Tư xem qua rất nhiều rất nhiều tác phẩm văn học, hẳn văn bút có lẽ không thể để cho người đánh nhịp khen ngợi, nhưng tuyệt đối có thể miêu tả ra hẳn muốn phải cảm giác tới.

Hắn tình cảm theo bên trong sách nhân vật chính bắt đầu thay đổi nhanh chóng, phảng phất khám phá thời không, thấy được cái đó tuyệt vọng người.

Bút rơi thời điểm, đã là giữa trưa 12h.

Mạc Trác Tư con mắt ngưng mắt nhìn màn ảnh máy vi tính bên trong từng hàng chữ, sau đó dường như đã có mấy đời đất thờ dài một cái.

Một quyển kinh thế tác phẩm rất cuộc hoàn thành!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Nhà hàng xóm nữ hài

Mạc Trác Tư đem tác phẩm bảo tồn tốt, sau đó kéo vào chính mình USB, hơn nữa theo bàn máy tính trên mặt thủ tiêu phó bản, lúc này mới yên lòng đi ăn cơm.

Trong cuộc không rõ, cục ngoại người trong suốt.

Hắn không có cách nào phê bình chính mình tác phẩm, ít nhất bây giờ không có biện pháp.

Nhất định phải các loại (chờ) tâm cảnh trầm tĩnh lại, mới có thể lấy một chuyện người ngoài nhãn quang đi nhìn kỹ quyển này tác phẩm.

Ăn cơm trong quá trình, hẳn tại điện thoại di động trình duyệt máy bên trong lục soát gần đây có cái nào chính văn trận đấu.

Hắn đối với chính mình tác phẩm là xác định vị trí là bán chạy tác phẩm văn học, phải nói ra ánh sáng dẫn cao nhất, thị trường công nhận độ cao nhất

chính văn trận đấu, cái kia không phải là Đại Tân Sinh văn học thịnh yển, khởi điểm mạng văn học phát động hàng năm tác phẩm văn học bình chọn.

Người trước càng xu hướng ở văn học tính, hoặc là càng coi trọng thị trường buôn bán tính.

Bởi vì thiên tiểu thuyết này số trang chỉ có một trăm ngàn chữ, cũng không phải là lâu dài còn tiếp loại hình, cho nên Mạc Trác Tư cuối cùng vẫn là lựa chọn Đại Tân Sinh văn học thịnh yển.

Đại Tân Sinh văn học thịnh yển chiếm cứ quốc nội 1 phần 3 văn học thị trường, vận doanh không phải tác phẩm văn học, mà là tận sức ở chế tạo tác giả cá nhân nhãn hiệu.

Đương nhiên, bây giờ Mạc Trác Tư không có cân nhắc còn lại càng thâm nhập, hần đơn thuần chỉ là muốn tìm một cái thích hợp sân thượng đem mình sách post lên đi mà thôi.

Tại tân sinh thay mặt văn học thịnh yển sân thượng ghi danh một cái tài khoản, sau đó liền có thể xin phát biểu tác phẩm.

Phát biểu tuyển hạng bên trong có: "Trú đứng tác phẩm", "Thủ Phát tác phẩm", "Dành riêng tác phẩm" ba cái tuyển hạng.

Mạc Trác Tư làm một người mới tay mơ, đại khái nhìn lướt qua Chú Thích liền lựa chọn "Thủ Phát tác phẩm".

Tên sách: 《 Người Thất Bại 》

Bút Danh: Mạc Trác Tư

Gới thiệu tóm tắt: "Trọng sinh trở lại quá khứ, người cho rằng là người có thể văn hồi toàn bộ hối hận? Người cho rằng là có thể từ nay đột kích ngược đi lên đời người đỉnh phong, người thật suy nghĩ nhiều!"

Câu chọn tư cách dự thi: "Đại Tân Sinh tác phẩm văn học đệ thập nhất kỳ."

Quyển sách này hần tổng cộng chia làm rồi 10 chương, bởi vì nội dung vẫn còn ở USB bên trong, hần chỉ có thể đề xuống xin nút ấn.

Sau khi com nước xong trở lại văn phòng vị nằm xuống ngủ một cái giấc trưa, bổ sung ngủ ngon thấy sau mới chính thức bắt đầu công việc.

Hần thường tích xong một quyển tác phẩm sau ngay tại túi văn kiện bìa viết xuống phê bình, lập đi lập lại như thế.

Một ngày liền qua.

Lúc này hần điện thoại di động cũng rút cuộc nhận được đến từ IT bộ đồng nghiệp thông báo: "Ngài khỏe! Ta là IT Lý Mục, ngài chuyên mục bản khối đã tại hậu trường biên tập xong, xin điểm kích một chút liên tiếp dự lãm, nếu như còn còn lại ý kiến hoan nghênh bổ sung hoàn chỉnh, nếu như đối với (đúng) chuyên mục hài lòng, mời về cái tin tức."

Mạc Trác Tư điểm đi vào liên tiếp nhìn một cái, trang bìa phi thường đơn giản, còn thiết trí chuyên mục tác giả tác phẩm biểu diễn, đây cũng là cho hần một niềm vui bất ngờ.

Cảm giác không có vấn đề gì hần trở về phục: "Hài lòng!" Hai chữ.

"Cảm tạ ngài ủng hộ! Ngài chuyên mục tương hội tại lần sau đổi mới bên trong đây ra, cũng chính là thứ hai!"

Xác nhận chuyên mục đẩy ra thời gian, Mạc Trác Tư tâm tình thật tốt.

Hần tại trước khi tan việc đem 《 Người Thất Bại 》 tiền tam chương thông qua Đại Tân Sinh văn học sân thượng cho phát ra, nội dung cốt truyện vừa vắn thẽ ở một cái phi thường khéo léo vị trí.

Đúng lúc là thứ sáu lúc tan việc, hần du du nhiên địa đi xuống lầu, sau đó cho mình mụ già gọi một cú điện thoại: "Mẹ, ta hiện muộn trở về đi ăn com đây!"

"Mấy giờ đến à?"

"Bảy giờ đồng hồ bên cạnh (trái phải) đi!"

"Được, người trên đường cẩn thận một chút!"

Bình thường để cho tiện đi làm, hần ở đơn vị phụ cận cho mượn một cái nhà ở, cũng liền thứ bảy ngày sẽ trở về một chuyến, phải về nhà lời còn được ngồi là 40 phút xe điện ngầm đi hoa Châu khu,

Muốn là tự mình lái xe nói, đại khái một giờ ra mặt.

Theo đơn vị đi bộ năm phút đi tới xe điện ngầm miệng, quẹt thẻ vào đứng, phát hiện xe điện ngầm trên quảng cáo lại là Đại Tân Sinh hạng nhất lưu động video quảng cáo.

"Mọi người khỏe, ta là Bạch Tiểu Phi, có thể trở thành Đại Tân Sinh Manga hạng nhất người đoạt được, Cá nhân ta phi thường kinh ngạc. . ."

"Mọi người khỏe, ta là Trần Hiểu Hoàng, lần này đạt được Đại Tân Sinh kinh tế văn học hàng năm hạng nhất. . ."

"Mọi người khỏe, ta là Vương Đông Tuyết, sách mới 《 Vong Đông Nhai 》 hi vọng mọi người có thể ưa thích!"

Mạc Trác Tư buồn cười lắc đầu một cái, xem ra học sinh mới này thay mặt hạng nhất người đoạt được vẫn đủ nổi danh mà, lại ở tàu điện ngầm phát thanh đều tuần hoàn phát ra.

Mở ra thì hạ lưu hành nhất âm nhạc phần mềm "Thích nghe bài hát" tại bài hát mới bảng bên trong tùy tiện phát ra, sau đó ngay tại vị trí công chúng số bên trong xem cháo gà vẫn.

Mạc Trác Tư một mực nhân vật người liền muốn uống nhiều cháo gà, khiến sinh mệnh tràn đầy hi vọng!

Hắn chú ý đều là một chút vô cùng cao đoạn công chúng số, tỷ như phố Wall kinh tế tàn đạo, Paris thời thượng mở ra, Richmond nói tài chính, toàn cầu địa sản Nhật Báo.

Làm một nhà bình luận, đầu tiên người nhân giới nhất định phải đủ rộng rãi, nếu không người căn bản không biện pháp biết một vốn trong tiểu thuyết nội dung cốt truyện rốt cuộc là thật có kỳ sự, hay lại là qua loa thôi phồng.

Hắn nhìn xong phố Wall kinh tế tàn đạo báo cáo sau, thuận tay gởi cho sẽ còn bổ xung một đoạn có trâu bò phong thái nhấn lại, tự nhiên làm theo, người xa lạ liền sẽ cảm thấy người này phong cách rất cao.

. . .

Thời gian trong nháy mắt bay qua.

Về nhà đầu tiên là giặt rửa cái rồi tắm, theo phòng tắm sau khi ra ngoài mẹ già liền đã làm tốt thơm ngát thức ăn rồi.

"Tỷ của ta đây?"

Mạc Trác Tư dùng khăn tắm lau chùi tóc này, hướng căn phòng phương hướng nhìn.

"Còn chưa có trở lại, nàng nói tối nay làm thêm giờ."

Mạc Trác Tư tại com trước bàn ngồi xuống, toét miệng cười nói: "Hay lại là mẹ tay nghề tốt, chỉ là nhìn cũng rất có thêm ăn."

Một nhà ba người cầm đũa lên, mỗi gia đình quy củ đều không giống nhau.

Mạc Trác Tư ưa thích đang dùng com thời điểm, người một nhà đồng loạt suốt thời điểm nói chính sự, hắn xốc lên một mảnh hồng thiêu gia tử bỏ vào trong chén, sau đó cười nói: "Mẹ, ta bây giờ có chính mình chuyên mục rồi."

Ba hắn nhất thời sững sờ, Mạc Tư Thành kinh ngạc hỏi: "Lúc nào chuyện!"

"Thứ hai, chuẩn bị thành lập một cái đặc biệt phê bình thơ ca chuyên mục, ta tới là chuyên mục người phụ trách!" Mạc Trác Tư rất là hưng phấn nói.

"Ai a, đây chính là đại sự a!" Mạc mụ mụ nghe một chút liền nở nụ cười, con trai có tiền đồ cái nào làm mụ không vui.

"Hàng xóm cách vách Hoan Hoan người biết chưa?" Mạc Tư Thành đột nhiên hỏi.

Mạc Trác Tư trong đầu hiện ra nhà hàng xóm nữ hài bộ dáng, từ nhỏ đến lớn hắn cũng không ít nghe nhà hàng xóm hài tử tin tức.

Chính mình vẫn còn ở đọc đại học hạng hai thời điểm, đối phương thi đậu thành phố nặng đầu điểm trung học đệ nhị cấp.

"Nhớ, năm nay nên làm muốn học đại học đi? Thi bao nhiêu phân à?" Mạc Trác Tư nhai com hỏi.

Mạc mụ mụ cười nói: "Ai a, nhà đầu kia có tiền đồ a, thi đậu Cổ Thành Trung Văn đại học."

"Cổ Thành Trung Văn đại học? Đó là quốc gia 988 công trình trọng điểm đại học a!" Mạc Trác Tư sợ hãi than một câu.

"Đúng nha, thật giống như đọc hay lại là ngành Trung văn." Mạc mụ mụ trả lời nói.

"Nàng hôm nay theo Cổ Thành trở lại chưa! Tối nay nói muốn ở sân thượng thịt nướng, hỏi chúng ta có đi hay không!" Chớ ba ba nói: "Ngược lại ta là đáp ứng!"

"Thịt nướng? Đi a! Vừa vận thuận tiện ăn mừng một chút ta thắng chức!" Mạc Trác Tư cầm đũa nói.

Mạc Tư Thành xốc lên thức ăn, hỏi một cái rất vấn đề thực tế, "Tiền lương tăng bao nhiêu à?"

Vấn đề này vừa vặn chọc trúng Mạc Trác Tư chỗ đau, hấn cười khổ một hồi.

"Ai nha, khẳng định tăng, chuyên mục người phụ trách đây! Ngươi quản nhiều như vậy làm gì!" Mạc mụ mụ nhìn ra được con trai có việc khó nói, thì giúp một tay tán dóc đôi câu.

Sau khi ăn cơm tối xong, người một nhà ở trong phòng khách nhìn riêng biệt giờ TV, liền hướng Thiên Thai đi tới.

Mạc Trác Tư tại trong tủ lạnh xách một túi lớn đông lạnh cánh gà đi lên lầu, mặc dù nói là hàng xóm cho cô nướng ăn mừng mới làm cho thịt nướng, nhà mình đi qua ăn thế nào cũng phải mang theo chút thịt.

Đi tới Thiên Thai, Mạc Trác Tư chứng kiến một cái hơi mập người trung niên đứng ở trước lò lửa đốt lửa.

"Bạch thúc, ta tới đi!"

Dương Bạch còn quay đầu nhìn lại, nhất thời cười nói: "Ai nha, Trác Tư trở lại a! Đúng dịp!"

Lúc này ở xa xa, một người mặc màu xanh nhạt áo đầm tiểu cô nương đang ở bầy cái ghế, tại Mạc Trác Tư trong trí nhớ hàng xóm cái đó ngoạ kiều tiểu cô nương tựa hồ thật lớn lên rồi.

Mạc Trác Tư cười hô to: "Dương muội muội cũng quay về rồi à?"

Dương Hoan Hoan nhất thời kìm nén lòng mày hỏi mâu thuẫn một cái, nàng biết chỉ có một người như vậy có thể như vậy gọi mình, nàng quay đầu nhìn lại, quả nhiên là cái đồ đáng ghét gia hỏa.

Nàng còn nhớ có một lần chính mình lớn tuổi tới lên lên với bằng hữu đi quây rượu, kết quả bị Mạc Trác Tư bắt gặp, còn cho nhà người tố cáo, đưa đến tiếp theo trong một tháng nàng đều bị trong nhà cấm túc.

Từ sau lần đó, Dương Hoan Hoan cũng chưa có gặp qua Mạc Trác Tư cái gì tốt sắc mặt.

Mạc Trác Tư biểu hiện trên mặt đừng nói cười nhiều rực rỡ, Cổ Thành Trung Văn đại học cao tài sinh vậy thì như thế nào, còn chưa phải là bị chính mình dất mũi trêu chọc chơi đùa.

Hai người bốn mắt tương đối, Mạc Trác Tư càng đắc ý, Dương Hoan Hoan lại càng tức!

3

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Mái nhà thịt nướng

Mạc Trác Tư đem đông lạnh cánh gà đặt ở trong giỏ xách, sau đó hỗ trợ nắm lửa đốt lên tới.

Lúc này đoàn người cũng đều đến, người hai nhà cùng nhau mới sáu bảy người.

Dương Bạch còn vỗ một cái hấn bụng nhỏ, rêu rao cười nói: "Quả nhiên thịt nướng liền muốn nhiều người mới có bầu không khí."

Mạc mụ mụ hướng về phía Dương Hoan Hoan cười hỏi: "Nghe nói Cổ Thành thật nhiều chỗ chơi, có hay không đi ra ngoài chơi a!"

Dương Hoan Hoan uống một hộp nước, gạt đầu trả lời: "Ừ, chung quanh vòng vo một vòng!"

"Đúng rồi, nhà các ngươi Tiểu Mạc thế nào?" Dương mẹ một bên cho cánh gà xuất ra tài liệu, vừa nói.

"Ai, còn chưa phải là như vậy!" Mạc Tư Thành thấp giọng nói.

Mạc mụ mụ liếc một cái chồng mình, sau đó cười nói: "Hấn a! Bây giờ có chính mình phê bình chuyên mục rồi!"

"Thật à? Lợi hại a!" Dương Bạch còn tràn đầy hài lòng vỗ một cái Mạc Trác Tư bả vai, khích lệ nói: "Bạch thúc cũng biết ngươi nhất định có thể kiểm ra đầu."

"Đặc biệt cho thơ ca phê bình." Mạc Trác Tư khách khí cười nói.

Dương Hoan Hoan cầm gia vị cho mọi người cánh gà nướng trên đều roi vãi một chút, sau đó hỏi: "Ngươi vẫn còn ở phê bình mạng lưới làm sao?"

"Ừ!"

Dương Bạch còn ánh mắt sáng lên, đối với mình con gái nói: "Ngươi không phải nói lão sư bố trí một cái kỳ hoa bài tập sao? Vừa vặn hỏi một chút ngươi Mạc ca ca a!"

"Hỏi hán à?" Dương Hoan Hoan rút Mạc Trác Tư liếc mắt, sau đó hé miệng lắc đầu: "Liên như vậy!"

"Cái gì bài tập à?" Mạc mụ mụ đem chính mình cánh gà trở mặt, sau đó hướng Dương Hoan Hoan hỏi.

Còn không chờ Dương Hoan Hoan mở miệng, mẹ của nàng liền nói: "Hình như là phân tích một bài cái gì thơ đi! Tên gì không nhớ rõ!"

Mạc mụ mụ nghe một chút, phân tích thơ?

Đây chẳng phải là con mình cường hạng sao? Cái này cũng làm hai năm, đều phải thành lập chuyên mục phê bình, cho một đệ tử phân tích một chút vẫn không phải là dễ chuyện.

Nghĩ tới đây, Mạc mụ mụ liền nhìn cúi đầu thịt nướng Mạc Trác Tư nói: "Phân tích thi từ, ngươi muốn không thử một chút?"

Dương Bạch còn cầm lên trên tay mình cánh gà ngửi một cái, mùi thơm nồng nặc, cười hỏi: "Tiểu Mạc chuyên mục là phê bình cái gì à?"

"Chính là đặc biệt phê bình thi từ a!" Mạc mụ mụ thường đáp nói.

Mạc Trác Tư kìm nén không lên tiếng, mẹ tính cách này là mình có chuyện tốt gì liền hung hăng bắt đối ngoại nói, cha chính là một mặt ghét bỏ, hán cũng đã quen rồi.

Mọi người vừa nghe!

Dương Bạch còn đó là một niềm vui bất ngờ a!

Hán vỗ tay cười nói: "Đúng dịp, vừa vặn!"

Lúc này Dương Hoan Hoan mẹ cũng cười nói với nàng: "Muốn không sau đó ngươi cầm cái kia bài thơ cho ngươi Mạc ca ca nhìn một chút, ngược lại ngươi không phải nói lên mạng kiểm tra cũng không tra được sao?"

Dương Hoan Hoan vốn là không thích Mạc Trác Tư, bây giờ ba mẹ đều như vậy nói, nàng liền đáng ghét hơn rồi!

Nàng u oán tròn lên giận dữ nhìn rồi Mạc Trác Tư liếc mắt.

Dựa vào cái gì?

Ta nhưng là tiếng Hoa sinh viên đại học ư, ta thi đại học số điểm cao hơn hán hơn 100 phân! !

Ngay cả ta đều bó tay toàn tập sự tình, hán thì có thể làm gì?

Nàng xem Mạc Trác Tư không nói lời nào, thấy đối phương nhất định là chột dạ!

Cái gì chuyên mục thơ ca phê bình, bình luận mạng lưới nàng cũng đang sử dụng, căn bản không có cái gì chuyên mục là thơ ca phê bình, nàng chỉ là không muốn ngay trước nhiều người như vậy mặt phơi bày Mạc Trác Tư mà thôi.

Nhưng không ngờ, Mạc Trác Tư rất là tò mò ngẩng lên đầu hỏi: "Cái gì thơ à? Ta xem một chút?"

Dưới tình huống bình thường, lão sư bố trí bài tập đều là theo cuốn sách ấy đi ra, cho dù là không phải trường học sách, cũng là còn lại tác phẩm văn học.

Cái này không thể nào không tra được!

Dương Hoan Hoan đảo tròn mắt một vòng, tốt a! Ngươi không nói lời nào rồi coi như xong, lại còn dám ở trước mặt mình khoác lác?

Nàng dứt khoát trực tiếp liền đứng lên, sau đó tại bên trong điện thoại di động mở ra tiểu đội quần, nhảy ra bài tập tiết đồ.

"A! Tự nhìn!"

Mạc Trác Tư nhận lấy nạng đưa tới hình điện thoại di động, nhìn đầu tiên nhìn thời điểm liền sững sờ một chút bên trong, sau đó phóng đại nhìn kỹ bên trong chữ, nhất thời không nhìn được "Xi" đất bật cười.

Quá đặc biệt sao trên chọc!

Làm nửa ngày, cái kia đầu trâu bò hồng hồng, trên mạng không tìm được thơ lại là cái kia đầu 《 Quả Giáp Nát 》!

"Ta xem một chút!" Mạc Tư Thành mình chính là xuất thân từ trường nổi tiếng, cho nên đối với con mình chỉ có thể thi đậu đại học hạng hai một mực rất không hài lòng.

Hắn đưa điện thoại di động bên trong hình phóng đại, trong hình trên bảng đen dùng màu trắng phấn viết viết một bài thơ.

Hắn mang mắt kính con người chột tập trung ở đó bài thơ bên trên, trong đầu bắt đầu quét qua chỗ nhận biết thi nhân, kết quả ngoại trừ đã thối lui ra Văn Đàn Lôi lão tiên sinh bên ngoài, không nhớ nổi có những người khác là cái này phong cách thơ!

Hắn ngược lại hít một hơi, trong miệng một trận nhắc tới.

"Ta ngủ ở lãnh lạt rêu xanh bên trên, dứt khoát khiến nát càng nát, "

"Chỉ chờ nát xuyên ta vỏ hạt, nát phá ta nhà giam, "

Mạc Tư Thành phân tích nói: "Hai câu này rất có ý tứ, lại đem vỏ trái cây với thịt tỷ dụ thành vỏ hạt với nhà giam."

"Nhưng trên thực tế, trái cây da hắn là dùng tới bảo vệ bên trong thịt, làm sao là nhà giam đây?"

Dương Hoan Hoan nói: "Ta đoán có thể là bởi vì trước mặt đôi câu đi, là bởi vì bị hãm hại sâu trùng cắn nát rồi, ngược lại đều nát xuống thối xuống!"

Mạc Tư Thành buồn cười hỏi: "Người biết bài thơ này muốn phải biểu đạt cái gì sao?"

Dương Hoan Hoan hé miệng lắc đầu biểu thị không hiểu.

Nhưng vào lúc này, Mạc Trác Tư cầm lên bàn chải nhỏ dính một chút chua cay nước tương đến cánh gà bên trên, lạnh nhạt phân tích nói: "Bài thơ này, là lấy tự khỏi tổ phương thức đi miêu tả đang ở thối rửa trái cây khát vọng đạt được tự do kêu lên!"

Xem qua thi nhân đều có chính mình một cái phán đoán, lúc này nghe một chút Mạc Trác Tư nói, nhất thời liền sững sờ.

Hắn tiếp tục nói: "Trói buộc nó có hai tầng cấm kỵ, vỏ ngoài da, thịt, cùng với hạt. Làm đen trùng cắn bể hắn vỏ ngoài thời điểm, hắn cho là mình có thể có được giải thoát, cho là tự do với quang minh lập tức sẽ đến!"

Nếu như nói câu thứ nhất, mọi người còn tương đối dễ hiểu, như vậy câu thứ hai, bọn họ lập tức ý thức được bài thơ này có độ sâu rồi.

Mạc Trác Tư cười nói: "Nó dùng từ phi thường hài hước thêm dứt khoát, phảng phất nhìn thấu sinh tử, tỷ như câu kia dứt khoát khiến nát càng nát."

"Hắn là một loại giải phóng tự mình tinh thần, lột xác thay đổi một cái quá trình, cũng ngụ ý có lúc nhất định phải gặp nhau cũ kỹ thối rửa da thịt loại trừ, mới được chân chính Vĩnh Hằng cùng với vui vẻ."

"Trần đầy sâu nhìn, cạn có cạn đọc, siêu thoát có lẽ là giải phóng, nhưng nó đã từ lâu không phải nguyên lai cái đó tươi đẹp trái cây!"

Cuối cùng một câu nói này, là Mạc Trác Tư chính mình nhận xét, trước mặt ba câu nói, là kinh điển thi tập bên trong phân tích.

Không đồng thời kỳ, không đồng lòng hình dáng, cảm ngộ đi ra đạo lý là không giống nhau.

Hắn không có biện pháp đi tìm hiểu một cái khác thế giới song song là cái gì xã hội bối cảnh mới đem bài thơ này viết ra, hắn cũng chỉ có thể dùng cái thế giới này quan niệm coi đọc.

Nghe xong Mạc Trác Tư phân tích, hiện trường bỗng nhiên lâm vào yên tĩnh.

Ngay cả Mạc Trác Tư ba mẹ cũng là sững sờ, bọn họ cũng là lần đầu tiên chứng kiến con mình nghiêm túc như vậy đất đi phê bình một bài thơ.

Hơn nữa!

Tựa hồ!

Nghe!

Rất lợi hại?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Phân tích thơ ca

Mạc Tư Thành nhất kinh ngạc, hắn vẫn cho rằng chính mình rất con trai là tình huống gì, cho nên nghe được Mạc Trác Tư nói muốn mở chuyên mục thời điểm cũng cho là không có gì.

Cảm thấy khả năng là vận khí tốt, hoặc là cái này chuyên mục ai cũng có thể lái được.

Nhưng bây giờ, hắn có chút trợn mắt há mồm rồi!

Mới vừa rồi Mạc Trác Tư ngữ tốc có chút khó, hắn vẫn là nghe được, hơn nữa mơ hồ cảm giác mình con trai nói rất có đạo lý.

Dương Hoan Hoan lông mày hơi nhíu lại, nàng rất là kinh ngạc hướng Mạc Trác Tư hỏi: "Ngươi chắc chắn chứ?"

Kỳ thực nàng cũng không thể hoàn toàn hiểu lời nói mới vừa rồi kia là có ý gì.

Nhưng. . .

Thật giống như thật sự là hắn nói chuyện như vậy!

Mạc Trác Tư cảm thấy cái này chân thực tại quá trâu chọc, "Đương nhiên, ngươi hắn không có điều tra bài thơ này tác giả là ai?"

"Ta điều tra, chẳng qua là không nhìn kỹ!" Dương Hoan Hoan phản bác.

Nàng lúc ấy trực tiếp lục soát 《Quả Giáp Nát》 phân tích, kết quả cũng không có tìm thấy được, bởi vì sót ruột tìm câu trả lời, cho nên còn lại đều là sơ lược quét qua.

"Ngươi biết tác giả?" Mạc Tư Thành kinh ngạc hỏi.

Nếu quả thật là như vậy, cái kia con mình đem bài thơ này hàm nghĩa nói ra, cũng thì chẳng có gì lạ!

Nhưng vào lúc này, Dương Hoan Hoan cầm điện thoại di động hét lên một tiếng: "A! ! !"

Mọi người rối rít nhìn sang!

"Thế nào?"

"Ngươi làm gì vậy à?"

Dương Hoan Hoan miệng trợn to, ngẩng đầu lên, dùng tràn đầy bất khả tư nghị ánh mắt nhìn Mạc Trác Tư, sau đó mở miệng nói: "Lại là ngươi viết!"

Rầm rầm thoáng cái, tất cả mọi người đều sợ ngây người!

Ta X!

Vốn là nhìn chằm chằm Dương Hoan Hoan tầm mắt nhất thời đồng loạt nhắm ngay Mạc Trác Tư, cái này đùa giỡn mở có chút lớn!

Mọi người đáy mắt tràn đầy thần sắc khiếp sợ, chờ tự mình trả lời!

Mạc Trác Tư nhớ lại tại Văn Đàn cúp giải thích, hắn mở miệng cười nói: "Ta đại khái. . ."

Hắn dừng một chút. . .

Tất cả mọi người chờ hắn mở miệng, tầm mắt toàn bộ tập trung ở trên người hắn.

"Ta đại khái, là ở trong đầu đem bài thơ này chép đi ra rồi hả!"

Một tiếng ầm vang! ! !

Dương Hoan Hoan cả người tròn tròn mắt!

Những lời này tại trong đầu của nàng lặp đi lặp lại vang vọng! ! !

Mặc mụ mụ đó là một cái hưng phấn, nàng vốn là đối thủ từ không có hứng thú gì, nhưng bây giờ nhất định phải nhìn a!

Đây chính là con mình đang làm đẳng cấp, hơn nữa nhìn mọi người phản ứng cũng biết không bình thường!

Mặc Trác Tư trong lúc lơ đãng làm ra vẻ một cái ép, sau đó rất bình tĩnh đặt cần một cái cánh gà nói, "Có thể bắt đầu ăn, quen!"

Mọi người đại khái ngẩn hai giây.

Mặc Tư Thành bỗng nhiên hít một hơi, lúc này mới cười nói: "Đúng đúng đúng, mọi người ăn đi!"

Ai có thể nghĩ tới, mới vừa rồi mình cũng không có phân tích đi ra tác phẩm, lại là con mình làm thơ!

Đây chính là não loạn cười ầm!

Hắn nhất định phải đổi chủ đề, nếu không cái này nét mặt già nua không có chỗ để!

Dương Hoan Hoan suy nghĩ hỗn loạn tung bùng, tại trong mắt của nàng, Mặc Trác Tư một mực không có bản lĩnh gì liền thích khoác lác, hơn nữa còn thường thường ức hiếp chính mình đáng ghét đại ca ca hình tượng.

Cho nên hắn căn bản cũng không tin tưởng đối phương sẽ là cái gì chuyên mục người phụ trách.

Kết quả, chính mình lão sư ở trong phòng học khách lệ qua thơ ca, lại là đối phương tác phẩm?

Đây quả thực. . .

Đây quả thực quá đáng sợ!

Nàng do dự do dự đặt cần rằng hỏi: "Người thật muốn khai điểm đánh giá thơ ca chuyên mục à?"

Nàng sợ hãi hỏi như vậy, là bởi vì nàng nhớ bây giờ bình luận mạng lưới APP căn bản cũng không có cái này chuyên mục.

"Ừ, thứ hai đổi mới sau mới có!" Mặc Trác Tư cũng không biết đối phương đang suy nghĩ gì, hắn trả lời.

"Nha!"

Dương Hoan Hoan nhẹ nhàng cắn một cái môi dưới, không giải thích được trở nên không dám với đối phương tiếp lời rồi.

Mới vừa rồi Mặc Trác Tư biểu hiện, thật là lật đổ trong đầu của nàng hình tượng.

Mấy người buông ra tới ăn sau, ngược lại cũng một trận vui a, đều ăn miếng đầy mỡ, bởi vì đều là vài chục năm hàng xóm rồi, bình thường không việc gì đều cùng nhau ăn chung hoặc là đánh bài cái gì, quen thuộc cực kỳ.

Rảnh rồi chính là một hồi thổi phồng, rất nhiều cảm khái.

Mặc Trác Tư tại bên trong điện thoại di động mở ra Đại Tân Sinh văn học thịnh điển địa chỉ trang web, lục soát một phen chính mình phát ra ngoài 《Người Thất Bại》.

Không nghĩ tới Website hiệu suất vẫn thật cao, khảo hạch đã thông qua, có thể chứng kiến phát ra ngoài tiền tam chương nội dung.

Đại khái là là ba chục ngàn chữ, giảng thuật nhân vật chính sau khi xuyên việt hưng phấn không thôi, chuẩn bị rất nhiều làm giàu kế hoạch, bày ra cũng viết phi thường cận kề, hơn nữa bắt đầu ảo tưởng sau này cuộc sống tốt đẹp.

Dưới đất chỗ bình luận truyện, có hai cái nhấn lại lộ ra lẽ loi tro troi.

Chó Nhị trừng chân: "Phát sai khu vực đi! Trọng sinh sáng văn thể nào phát đến văn học khu?"

Cuồng nhân núi nói: "Trước cất chứa, nhìn giới thiệu tóm tắt rất có thú vị!"

Lúc này quyền sách này xem số lần mới hơn 100, còn chưa đủ hai trăm, điểm khen người máy con có mười mấy, nhấn lại chỉ có hai cái.

Thảm như vậy nhạt thành tích trong nháy mắt tươi tắn Mặc Trác Tư tốt đẹp không tưởng!

Hắn còn nghĩ dựa vào quyển sách này kiếm tiền mua xe đây!

Dương Hoan Hoan cúi đầu chơi đùa điện thoại di động, nàng đang ở nhìn kỹ ngày đó Tân Văn Báo Đạo, bên trong tựa đề bắt ngờ nổi bật.

"Đại Tân Sinh thi nhân Vương Đông Tuyết ở Văn Đàn cúp trúng thưởng, lại gặp phải đầu thơ thảm bại!"

Nàng xem xong báo cáo sau sợ hết hồn! !

Đây chính là Đại Tân Sinh thi nhân a!

Trở lại trên đường đầy đất sắt đều là bọn hắn quảng cáo, lại khiến Mạc Trác Tư cho đánh bại?

Nàng không kim lòng được trộm liếc một cái cái đó nhà hàng xóm nam hài, tâm tình hết sức phức tạp.

Chẳng lẽ chính mình lúc trước thật hiểu lầm hắn?

Không không không!

Nàng dùng sức lắc đầu, khẳng định không phải như vậy, mình không thể bị gạt!

Nguy trang, khẳng định đều là nguy trang đi ra!

Cho dù thật có phương diện này thiên phú, nhưng nhân phẩm quá kém như thế chộc người đáng ghét!

Nhưng vào lúc này, bạn học của nàng Viên Hiểu phân phát tới một cái riêng thư.

"Trời ạ! Thật là phiền nha, cái kia bài thơ hình như là bình luận mạng lưới một cái nhân viên viết ra, nhưng là ta căn bản xem không hiểu hắn thơ!"

Dương Hoan Hoan cắn môi một cái, sau đó đem Mạc Trác Tư mới vừa rồi cái kia một nhóm phân tích kết hợp chính mình ngôn ngữ tự nói với mình đồng học.

Quả nhiên không mười giây đồng hồ, lập tức nhận được hồi phục!

"Ngươi cái góc độ này thật là kỳ lạ a!"

Dương Hoan Hoan không do dự, trả lời: "Chính là cái này, ta biết bài thơ này tác giả!"

Nhất thời riêng thư bắn ra một cái khiếp sợ biểu tình đi ra.

Viên Hiểu phân bị dọa sợ đến nhảy mất một cái, khó có thể tin hỏi: "Thật giả?"

"Thật, bài thơ này là bình luận mạng lưới một cái nhân viên tại Văn Đàn cúp viết, hắn là ta hàng xóm!" Dương Hoan Hoan phát xong hàng chữ này sau lại trộm trộm nhìn một cái Mạc Trác Tư.

Mạc Trác Tư lúc này đang ở khổ não đến chính mình tiểu thuyết không người thương thức.

Viên Hiểu phân hưng phấn quá mức phát một cái khác đầu là tới, hỏi: "Vậy ngươi hỏi một chút hắn bài thơ này là có ý gì, nhìn đến không phải rất hiểu!"

Viên Hiểu phân phát tới là cái kia đầu tại Mạc Trác Tư Weibo bên trong 《Vũ Dạ》.

"Mấy đóa Phù Vân, dựa vào giông tố thế lực, "

"Đem một ngày Tinh Nguyệt đều quét sạch rồi."

"Một trận cuồng phong còn gọi tới muốn bắt cái kia mềm yếu nhánh cây, "

"Nhánh cây liễu mạng uốn qua uốn lại, "

"Nhưng thì không cách nào né tránh gió móng vuốt." ——《Vũ Dạ》

Bài thơ này Ý Cảnh rất tốt, nhưng là chỉ là cảm thấy rất tốt, muốn thật nói ra biết lại không nói ra được.

Dương Hoan Hoan cũng chưa từng thấy qua bài thơ này, nàng hơi chút nhìn một cái liền kinh ngạc hỏi: "Ngươi nói bài thơ này cũng là hắn viết?"

"Chính là hắn viết a! Ngươi không biết sao?" Viên Hiểu phân rất kỳ quái hỏi.

Dương Hoan Hoan dùng tràn đầy phức tạp ánh mắt nhìn Mạc Trác Tư liếc mắt.

"No rồi no rồi! Đều ăn quá no!" Mạc Trác Tư đối diện nhiệt tình hàng xóm cười.

Hắn sờ một cái gò lên bụng, trong đầu hướng về phía thành thực điểm số có mới hiểu.

Có lúc nói một cái nói thật có thể tích lũy 1 cái điểm thành thực điểm số, nhưng có lúc lại có thể tích lũy 2 cái hoặc là 3 cái.

Kỳ thực đây là với nội dung nói chuyện, cùng nói ra khỏi miệng độ khó có liên quan.

Tỷ như ban đầu ở trong phòng làm việc, hắn ngay trước mặt mọi người tuyên bố chính mình không sợ Từ Thanh Thanh, lời như vậy tại tình cảnh lúc đó bên dưới, liền phi thường khó nói ra khỏi miệng, cho nên hệ thống duy nhất thưởng cho 3 cái thành thực điểm số.

Tại thịt nướng thời điểm đối với mình người nhà với hàng xóm nói hắn mở chuyên mục, cũng không khó mở miệng, cho nên mới tặng 1 cái thành thực điểm số.

Hắn ở trong đầu phiên dịch chính mình trước mắt tài liệu.

【 thành thực điểm số số còn lại: 156 】

【 lần sau rút thưởng cần thiết điểm số: 1000 】

Dị thường bấy cha là lần đầu tiên rút thưởng chỉ cần 500 điểm, lần thứ hai rút thưởng lại cần 1000 điểm, cũng chính là nếu như muốn tiến hành lần kế rút thưởng, chính mình nhất định phải chờ đợi thời gian dài hơn.

Đương nhiên cũng có một cái biện pháp khác, đó chính là lặp đi lặp lại muốn chết, làm cho mình lần lượt lâm vào khó khăn cực diện, khi đó nói một câu nói thật, là có thể có thu hoạch rất nhiều thành thực điểm số.

Hắn sẽ đi đi đường tắt sao?

Rất không đúng dịp, hắn thật biết.

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Chuyên mục thượng tuyến

Thời gian, giống như là một mảnh ố vàng lá khô, theo trên nhánh cây bay xuống trước cửa sổ.

Ngươi mở mắt ra, mới phát hiện ngoài cửa sổ lá đã rơi xuống.

Cuối tuần kết thúc.

Mạc Trác Tư hôm nay đi trên đường đều tinh thần mười phần, chính vì hắn chuyên mục tại chín giờ đổi mới liền ra tới rồi!

Cá nhân phê bình chuyên mục a!

Nghe cũng rất có trâu bò phong thái, hắn ban đầu lựa chọn tiến vào cái nghề này, cũng là chờ mong đang nhìn mình có thể có một ngày, cũng có thể giống như những thứ kia nổi danh nhà bình luận như thế.

Cao thu nhập, cao nhân khí, chuyện trò vui vẻ, đó là một cái khoái hoạt a!

Nhưng chỉ có tiến vào cái nghề này, mới dần dần biết bên trong nước bao sâu.

Muốn phải ra mặt, thật không phải là dễ dàng như vậy.

Trở lại phòng làm việc, đồng nghiệp một trận thổi phồng!

"Ô ô, chúng ta chuyên mục Mạc lão sư xuất hiện!"

"Mạc lão sư chào buổi sáng a!"

Mạc Trác Tư toét miệng cười một tiếng, biết đám người kia là cố ý trêu ghẹo chính mình.

Trần Quốc Khánh ở phòng làm việc vị trí hướng hần vẩy vẩy tay: "Trác Tư, tới đây một chút!"

Trong phòng làm việc.

"Hôm nay đổi mới sau nguoi chuyên mục liền đi ra, hôm nay ít nhất phải đẩy ra mười bản tác phẩm."

Mạc Trác Tư bày ra "OK" thủ thế, nhiệm vụ này tại hai ngày trước đã hoàn thành không sai biệt lắm.

"Còn nữa, chuyên mục sau khi ra ngoài, sẽ có một cái chuyên mục đặt nút ấn, lựa chọn đặt người sử dụng tại mỗi lần đổi mới thời điểm đều biết nhận được nhắc nhở."

Rất đơn giản, chuyên mục đặt người sử dụng cân nhắc, cũng chính là chuyên mục tại thị trường được hoan nghênh độ.

Trần Quốc Khánh tiếp tục nói: "Liên quan tới thơ ca phê bình, thống kê ra mỗi ngày trung bình lưu lượng khách là 130,000!"

"Tình phê bình đi là một cái cao cấp đường đi, mới ra tới mọi người không nhất định lập tức tiếp nhận, cho nên ngày thứ nhất cho nguoi chỉ tiêu không cao, chỉ cần đặt đạt tới hai vạn người là đủ rồi!"

Mạc Trác Tư sờ lỗ mũi một cái cười nói: "Vậy phải xem chuyên mục vị trí hiện thời ra ánh sáng dẫn có đủ hay không."

Trần Quốc Khánh vòng vo một chút hần cái ghế, "Cái này nguoi yên tâm, tinh phẩm chuyên mục sẽ ở Nhất cấp Logo hiện ra, hơn nữa mới vừa đổi mới cũng sẽ có đổi mới nhắc nhở, trên thực tế hôm nay có thể chứng kiến chuyên mục số người là phi thường nhiều!"

Mạc Trác Tư cười yếu ớt một câu: "Ra ánh sáng dẫn đủ, tuyên truyền cường độ cũng rất lớn, nói cách khác bây giờ liền nhìn ta chuyên mục chất lượng!"

"Đúng, bây giờ toàn bộ công ty từ trên xuống dưới đều biết nhìn chăm chăm cái này chuyên mục, dù sao cũng là chuyển hình thử nghiệm mới, có thể nói mỗi một con số đều hết sức trân quý!"

Trần Quốc Khánh đề nghị: "Còn lại đại hình phê bình Website cũng có tương đối thành thực chuyên mục, nếu như nguoi nghĩ làm ra đầu, tốt nhất có chính mình đặc sắc!"

Hai người đại khái ở phòng làm việc thương thảo nửa giờ.

Lúc này, bình luận mạng lưới APP cho toàn bộ người sử dụng đều đẩy đưa đổi mới nhắc nhở.

Đương nhiên, đây đều là người sử dụng mang tính lựa chọn đổi mới.

Cơ bản ngoại trừ lưu lượng không đủ dùng dưới tình huống sẽ cự tuyệt, tuyệt đại đa số người đều là trực tiếp đồng ý.

Đích một tiếng!

Mạc Trác Tư bên trong điện thoại di động APP liền đổi mới xong rồi, tiến vào APP trước có hai cái tiểu quảng cáo hình ảnh, tiếp lấy đập vào mắt ngon nguồn chính là mới nhất đổi mới nhắc nhở!

"10. 14 mới nhất đổi mới: Mới tăng thêm tình phê bình chuyên mục, trước mắt chuyên mục chỉ nhét vào thơ ca phê bình!"

Mặc dù chỉ là đơn giản một cái nhắc nhở, toàn bộ phần mềm người sử dụng nhưng là cao đến hơn ba triệu!

Cho dù chú ý thơ ca khách hàng đám người hơi ít, nhưng nếu như đều đi chú ý chính mình chuyên mục, đó cũng là khó mà lường được số lượng! ! !

Mạc Trác Tư hít sâu một hơi, sau đó tại máy tính đăng nhập công việc sân thượng hậu trường, truyền vào chính mình nhân viên tài khoản cùng với mật mã.

Quả nhiên đăng nhập đi vào liền thấy chính mình tiết mục mới, chuyên mục hậu trường phi thường đơn giản đất biểu thị tại trong màn ảnh!

Một loại không hiểu cảm giác vui sướng tràn ngập ở trong lòng!

Thoải mái a!

Ta đặc biệt sao cũng rốt cuộc có chính mình chuyên mục rồi, loại cảm giác này thật là khó có thể dùng lời diễn tả được!

Hần giờ tay lên bên phê bình qua mấy bản tác đăng cấp, sau đó từng cái một tăng thêm vào chính mình trong chuyên mục mặt.

Thơ ca là thuộc về Tiểu chúng nhân ái được!

Hơn nữa hẳn chỉ có thể phê bình những thứ kia không có "Mua xong đánh giá" tác phẩm, cho nên có thể phê bình tác phẩm tồn kho kỳ thực không nhiều.

Lúc này trong chuyên mục mặt, phê bình hạng thứ nhất tác phẩm chính là Vương Đông Tuyết 《 Vong Đông Nhai 》.

Lần này hẳn lần nữa dùng còn lại lời để thay thế lần trước phê bình, số điểm như cũ chỉ có 4. 8 phân.

Đùng đùng đất tăng thêm tác phẩm, mười phút sau, mọi người lần nữa điểm vào tính phẩm chuyên mục thơ ca phê bình hạng, bên trong năm mươi tác phẩm phê bình.

Ở bên trong có thể căn cứ nóng đánh giá số người thứ tự sắp xếp, cũng có thể căn cứ số điểm cao thấp thứ tự sắp xếp.

Ngón tay cái ở trên màn ảnh kéo một cái, lập tức xoát mới giới diện.

Dựa theo chấm điểm cao nhất tới thứ tự sắp xếp!

"【 1 】 Vương Đông Tuyết mới tác phẩm 《 Vong Đông Nhai 》4. 8 phân, lời bình. . ."

"【 2 】 Lý Nhượng Mai ái mộ tác phẩm 《 Mộng Tam Thu 》4. 0 phân, lời bình. . ."

. . .

"【 10 】 Trần Hạc suy nghĩ độc đáo tác phẩm 《 Cách Lòng Người Bên Trên Mùa Thu 》 2. 5 phân, lời bình. . ."

Mọi người thấy xong chấm điểm cùng bình luận sách sau nhất thời ồn ào không dứt!

Khó trách ngay cả Vương Đông Tuyết mới tác phẩm cũng không đủ năm phần, những tác phẩm khác càng vô cùng thê thảm.

Tại chuyên mục hình cái đầu bên cạnh có một cái chú ý đặt nút ẩn.

Lúc này chuyên mục chú ý số người mới chỉ có 135 người, thật là ít ỏi.

Chuyên mục người phụ trách giới thiệu:

"Mạc Trác Tư, thiên phú có, tài hoa bộc lộ, lấy nhậm chức phê bình người hai năm, tại Văn Đàn cúp hiển lộ tài năng, cùng Đại Tân Sinh thi nhân Vương Đông Tuyết đấu thơ, cũng lấy ưu thế áp đảo đạt được thắng lợi, ngoài tác phẩm có 《 Vũ Dạ 》, 《 Ngày Tận Thế 》, 《 Quả Giáp Nát 》, tại hành nghiệp nội hưởng thụ dự khen ngợi!"

Cái này giới thiệu nói không là chính bản thân hẳn viết, hẳn suy đoán hoặc là Trần Quốc Khánh lấp đi vào, hoặc là chính là Từ Thanh Thanh lấp đi vào.

Tên hẳn có lẽ không có mấy người biết, nhưng Vương Đông Tuyết trước mắt nhưng là đốt tay có thể nóng tiếng người đề nhân vật.

Rất nhiều người cảm giác đầu tiên, chẳng lẽ bình luận mạng lưới đang nói bậy nhạ?

Đây chính là Vương Đông Tuyết a!

Ưu thế áp đảo?

Không thể nào a!

Mang theo lòng hiếu kỳ, có người bắt đầu ở trên mạng lục soát Mạc Trác Tư tài liệu, nhưng bởi vì tài liệu quá ít cũng không có gì giá trị tham khảo.

Cơ trí người sẽ lục soát Vương Đông Tuyết đấu thơ năm chữ, quả nhiên hoa lạp lạp một đồng lớn tin tức bắn ra tới.

Không kiểm tra không biết, tra một cái dọa cho giật mình!

Văn Đàn cúp tham dự nhân vật có đương thời Thi Đàn giới tiểu thịnh tươi, cũng có danh chấn Đại Giang Nam Bắc thế hệ trước thi nhân.

Hơn nữa trước một trận cơ hồ tất cả mọi người đều biết Vương Đông Tuyết tại bình luận mạng lưới bị hãm hại sự tình, các loại nhân tố khu sử hạ, hai người tiến hành đấu thơ!

Kết quả lại để cho tất cả mọi người tại chỗ hơi khiếp sợ!

Đại Tân Sinh thi nhân Vương Đông Tuyết lại thảm bại, thậm chí Mã Văn Chung đối với (đúng) Mạc Trác Tư là đáng khen miệng không dứt, tuyên bố là thi từ giới kỳ tài!

Hoa lạp lạp một trận ồn ào!

Chuyên mục chú ý số người đột nhiên tăng lên, sau một tiếng, chuyên mục chú ý số người đã đạt đến 8452!

Người này thành tích khiến Mạc Trác Tư có loại mừng rỡ khôn kể xiết cảm giác, dù sao quyết định mục tiêu mới hai vạn, bây giờ cũng đã không sai biệt lắm một nửa.

Có thể có loại này thành tích, kỳ thực nguyên nhân rất lớn hay là bởi vì phần mềm đổi mới đẩy đưa vấn đề.

Thi từ mỗi ngày xem theo tài mấy trăm ngàn, nhưng toàn bộ phần mềm cũng có thể nhận được đổi mới đẩy đưa, chênh lệch này nhưng là mười mấy gấp hai mươi.

Đương nhiên, chuyên mục bên dưới nhấn lại là bao biếm không đồng nhất.

"Đồn thổi lên chứ? Ta thế nào không biết chuyện này!"

"Có chút ý tứ, bắt quá cái này lưỡng giới Đại Tân Sinh thi nhân tài nghệ quả thật tạm được!"

"Cho số điểm cũng quá thấp chứ?"

"Không biết Khiêm Mạt tiên sinh tác phẩm có thể cho mấy phần, hẳn sẽ nghiền ép những thứ này tác phẩm đi!"

Lời nhấn này mới vừa bên dưới, trong chuyên mục mặt lại đổi mới một cái bình luận sách.

《 Nhà Tù 》: Ngày là phát sáng, hơn là lạnh, ta bao vây trong lao tù.

Chuyên mục phê bình: "Khiêm Mạt mới tác phẩm, đọc toàn văn, văn tự đẹp đẽ, thích hợp người mới học hái chép bắt chước, đáng giá nhất phẩm, còn có Suru tầm giá trị. Lần đầu tiên đọc hoặc vui, tình tế độ thật vui, đọc một lượt sau vẫn trở về chỗ kéo dài, là vì tình phẩm tác phẩm."

Cuối cùng chấm điểm là: 6. 8 phân!

Nghiền ép tính đất số điểm xuất hiện, lại so 《 Vong Đông Nhai 》 cao hơn nhiều như vậy?

Không đúng!

Có nhân mã bên trên liền kịp phản ứng, số điểm này là Khiêm Mạt toàn bộ tác phẩm bên trong thấp nhất phần.

"Mẹ nó! Khiêm Mạt sách lớn, lại không có đạt tới 7 phân, nói đùa sao?"

Khiêm Mạt, đương thời thi nhân nhân vật thủ lĩnh, từng lấy được hết năm độ tốt nhất thi nhân cống hiến thưởng, ở quốc nội là quan trọng hàng đầu thi nhân danh gia.

Thứ bảy bộ tác phẩm nhiệt tiêu toàn quốc, đứng đầu bị nóng bỏng 《 mộ bia 》 rất nhiều trên website đều là vượt qua 9. 5 phân thần làm đánh giá.

Những tác phẩm khác tất cả đều là 8 phân trở lên, cực ít tài nghệ hơi kém, cũng có 7. 8 phân.

Về phần 《 Nhà Tù 》 lại mới 6. 8 phân, hoàn toàn là phá vỡ Khiêm Mạt thấp nhất ghi chép.

Khiêm Mạt Fan sách truyện ở giây tiếp theo liền đánh bẻ bình luận mạng lưới khiếu nại điện thoại.

". . ."

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Cừ địch

"Ngài khỏe chứ, người chỗ gọi điện thoại đang ở tắt máy, xin gọi lại sau!"

Dương Hoan Hoan mặt tức ục ục mà nói rằng: "Tức giận a! Lại tất máy!"

Nàng đứng bên cạnh hai cái nữ đồng học.

"Người thật biết hấn sao?"

"Thật, lừa các người làm gì?" Dương Hoan Hoan mặt bắt đắc dĩ nói.

Viên Hiểu Phân cắn răng mà nói rằng: "Ngược lại người khiến hấn đem chấm điểm đôi cao điểm"

Viên Hiểu Phân là Khiêm Mạt Fan trung thành, nàng theo trung học đệ nhị cấp bắt đầu vẫn đuổi theo Khiêm Mạt sách nhìn, đối phương mỗi một lần ký tên cho độc giả buổi họp nàng đều sẽ tới tận.

Kết quả hôm nay bình luận mạng lưới mới thượng tuyến tình phê bình chuyên mục, lại mới cho Khiêm Mạt sách mới 6. 8 phân, giận đến nàng gọi mấy cú điện thoại đi khiếu nại.

Nàng bỗng nhiên nghĩ tới chính mình đồng học nói nhận biết cái đó chuyên mục người phụ trách, cho nên liền tìm được Dương Hoan Hoan.

Đây chính là Khiêm Mạt a, trong suốt bắc tốt nghiệp tài tử, bây giờ còn mở một nhà tạp chí xã, lại kêu "Mới nảy sinh văn học", đặc biệt ưa thích thi từ học sinh gửi bản thảo phát biểu.

Mới nảy sinh văn học trong trường học phi thường nổi danh, thậm chí có lão sư sẽ để cho học sinh đi mua.

Khiêm Mạt tại thi từ giới địa vị đã không còn là bình thường một cái thi nhân, mà là một loại tượng trưng, một loại hình tượng.

Hơn nữa thời kỳ niên thiếu tài hoa bộc lộ đủ loại tác phẩm, cũng đặt hấn tại Hoa Hạ Thi Đàn địa vị.

Chính là như vậy một vị thi nhân, mới tác phẩm 《 Nhà Tù 》 lại mới đến 6. 8 phân?

"Không được, ta ngày mai sẽ đi mua một quyển 《 Nhà Tù 》 trở lại nhìn, nếu như là cố ý đen, ta mỗi ngày đều đi khiếu nại!" Viên Hiểu Phân cắn răng nghiêng lợi nói.

《 Nhà Tù 》 quyển này tác phẩm rốt cuộc có được hay không?

Tốt nhất bình luận: "《 Nhà Tù 》, Khiêm Mạt mới tác phẩm, đỉnh phong căn cơ tài nghệ hơn nữa bẩm sinh bén nhạy cảm giác, từ đó ra đòi quyển này tác phẩm, Khiêm Mạt tất đọc tác phẩm, 8. 9 phân!"

Văn học diễn đàn: "Khiêm Mạt cùng năm nay tháng 6 phần chính thức phát hành mới tác phẩm 《 Nhà Tù 》, mở bán ngày đó đặt trước vượt qua mười vạn người."

Đại Tân Sinh tin nhanh: "Khiêm Mạt tác phẩm 《 Nhà Tù 》 thượng tuyến, trừ danh thi nhân Trần Thanh cùng với tiểu thuyết 《 cung đình năm mươi năm 》 tác giả Vương Thụy may mắn là bạn tốt cổ động!"

《 Nhà Tù 》 quyển này thi tập đã bán rồi ba tháng, nên mua người cơ hồ đều đã mua lại!

Đúng là Khiêm Mạt làm kinh điển, mặc dù khoảng cách tác phẩm đỉnh cao còn có nhất định khoảng cách, nhưng mua về cất giữ chuẩn không sai.

Nhưng phải thi phải như vậy một quyển được khen ngợi tác phẩm, thậm chí ngay cả 7 phân cũng chưa tới.

Mạc Trác Tư chuyên mục trong nháy mắt liền nổ!

Khiêm Mạt fan rất nhiều, trong nháy mắt dâng lên, bất chấp tất cả không cần biết đúng sai, bắt được Mạc Trác Tư chính là một hồi phun ra, cái này Mạc Trác Tư là ai à?

"Đùa gì thế, lại phá vỡ chúng ta Khiêm Mạt thấp nhất số điểm, cố ý đòn thổi lên chứ?"

Ở trong chuyên mục mặt có một cái chuyên mục người phụ trách tác phẩm biểu diễn chuyên mục.

Bên trong có thể chứng kiến Mạc Trác Tư đã từng lấy ra qua ba đầu tác phẩm, đây chính là cung cấp cho độc giả điểm vào xem.

Những thứ này tác phẩm có thể mặc cho độc giả điểm đáng khen hoặc là ném cục gạch!

Mới đầu điểm khen người có lẽ cô độc đình mười mấy, nhưng bây giờ cục diện trong nháy mắt liền phát sinh biến hóa, Khiêm Mạt fan đại quân đi vào một hồi ném cục gạch.

Cái kia ba đầu tác phẩm bị giẫm đạp khó coi.

Phải nói tức giận, chính là Vương Đông Tuyết rồi!

Trong chuyên mục mặt giới thiệu nói nhìn đến hấn lên con giận dữ, thật là thiên cầu! !

"Cùng Đại Tân Sinh thi nhân Vương Đông Tuyết đấu thơ, cũng lấy ưu thế áp đảo đạt được thắng lợi!"

Hấn thật là càng xem càng phiền não, đơn giản là nổi trận lôi đình!

Lẽ nào lại như vậy!

Cái này không cho dù cố ý đi lên chính mình lên chức sao?

Cái này chuyên mục ra ánh sáng thời gian càng dài, hấn danh dự bị tổn thương thì càng nghiêm trọng, loại chuyện này mặc dù là thật phát sinh qua, nhưng hấn vẫn không có cách nào chịu đựng người khác đem mình lời đồn xấu làm "Chiến lợi phẩm" biểu diễn!

Thật là không có cách nào nhẩn! !

Nhưng vào lúc này, hấn tiêu thụ trợ lý cho hấn gọi một cú điện thoại tới.

"Vương tiên sinh, một vị tự xưng bình luận mạng lưới người quản lí nói muốn với ngài trò chuyện một chút."

Vương Đông Tuyết mặt tối sầm, chính là tên kia hăm hại chính mình, nói cái gì Mạc Trác Tư đã bị chuyển cương vị trừng phạt, căn bản là chuyện phiếm!

Hấn lạnh lùng nói: "Ta theo chân bọn họ không có gì hay trò chuyện!"

"Hấn nói hấn đã tại nghỉ việc." Trong điện thoại nói.

Vương Đông Tuyết chấn động mạnh một cái, nghỉ việc?

Hấn hít một hơi hỏi: "Đối phương còn nói cái gì?"

"Hấn để lại một cú điện thoại, nói nếu như ngài có hứng thú có thể cho hấn đánh tới, có thể trò chuyện một chút liên quan tới Mạc Trác Tư chuyện!"

Vương Đông Tuyết cắn răng một cái, sau đó nói: "Điện thoại cho ta phát tới!"

"Được!"

Tắt một tiếng cúp điện thoại.

Vương Đông Tuyết về mặt rất là trầm trọng, người quản lí kia nghỉ việc?

Một lát sau, hấn điện thoại di động nhận được một cái tin nhắn ngắn, bên trong viết Đồng Thiếu Hoa điện thoại.

Rốt cuộc vì sao lại tìm chính mình?

Một người quản lí bỗng nhiên giữa nghỉ việc gọi lên hấn lòng hiếu kỳ, đặc biệt là đối phương nhắc tới Mạc Trác Tư ba chữ.

Suy tư chốc lát, hấn gọi đến cái này điện thoại xa lạ.

"Này, ta là Vương Đông Tuyết!"

Đang lái xe Đồng Thiếu Hoa ánh mắt sáng lên, nhất thời chậm lại tốc độ xe, sau đó đeo tai nghe lên tới thông điện thoại.

Hấn cười hô to: "Vương tiên sinh ngài khỏe chứ, ta biết ngài khẳng định phi thường tức giận, đương nhiên trước không nên gấp gáp, ta bây giờ đã rời đi bình luận mạng lưới."

Vương Đông Tuyết không nói gì, hấn nghĩ (muốn) muốn nghe một chút cái tên kia rốt cuộc muốn làm gì.

Đồng Thiếu Hoa tiếp tục nói: "Đúng như vậy, ta gần đây nghe nói ngài đại tác tiêu thụ ra phát hiện liên tục tuột xuống dấu hiệu, cái này phi thường làm người ta lo âu."

Nhắc lên chuyện này Vương Đông Tuyết tâm tình liền hồng hồng (muốn) muốn mắng người, hấn lạnh vừa nói nói: "Nói chính sự!"

Đồng Thiếu Hoa con mắt cười híp mắt hỏi: "Được, chúng ta nói chính sự, người có muốn hay không kéo hấn xuống đài, hoặc có lẽ là bôi xấu hấn danh tiếng!"

"Hấn? Người nói họ Mạc sao?" Vương Đông Tuyết chân mày khẽ nhúc nhích, hiển nhiên động lòng.

"Không sai, hần không biết cho lãnh đạo uống thuốc gì, bây giờ toàn bộ công ty đều điên rồi, lại sẽ để cho hần đi mở chuyên mục, thật may ta trốn thoát!" Đồng Thiếu Hoa có chút may mắn nói.

Ngay cả chính hần cũng không có hiểu rõ, rốt cuộc vì sao lại phát sinh loại sự tình này, theo lý mà nói trong công ty có lý lịch người mặc dù không nhiều, nhưng tuyệt đối không đến nỗi khiến một cái mới có thể nhập chức hai năm, lại không có danh tiếng gì người đi mở chuyên mục.

Đặc biệt khiến hần không thể nào hiểu được là, đây chính là ảnh hưởng toàn bộ công ty chuyển hình trọng yếu thử nghiệm mới chuyên mục.

Kỳ thực đây chính là Mạc Trác Tư thành thực hào quang, mị lực giá trị với thân hòa lực gấp bội sau biến đổi ngầm ảnh hưởng.

Đồng Thiếu Hoa rời đi công ty sau, thoát khỏi hào quang tác dụng, cái này mới khôi phục thanh tĩnh, hần cảm thấy bình luận mạng lưới tiếp tục như vậy sớm muộn phải xong đời.

Đã như vậy, chính mình cần gì phải không lợi dụng cái này "Vết thương trí mạng" cho mình kiếm bộn?

Hần nghĩ việc sau khảo hạch mấy cái xí nghiệp đơn vị đều bất mãn ý, có chút là hần không vừa lòng, có chút chính là xí nghiệp không hài lòng.

Đồng Thiếu Hoa ngăn lại tay lái, hần lập tức sẽ đến nhà, liền hướng về phía nói điện thoại nói: "Nếu như Vương tiên sinh có thời gian, có lẽ chúng ta đi ra gặp mặt nói chuyện sẽ tốt hơn."

Wương Đông Tuyết do dự, gấp mặt nói chuyện?

Đồng Thiếu Hoa tiếp tục nói: "Ta đã từng là quản lý bình luận bộ quản lý, ta nắm giữ tin tức, tuyệt đối sẽ không khiến ngài thất vọng."

Wương Đông Tuyết ngăn người một chút, đối phương nói rất có sức hấp dẫn, hần sờ lỗ mũi một cái, sau đó trả lời: "Sẽ xem xét!"

Đồng Thiếu Hoa đem xe lái vào bãi đậu xe, đánh thật lùi hình chiếu, đem sau khi xe dừng lại, điện lời đã treo rồi.

Hần yên lặng cười một tiếng, không có vấn đề, ngược lại lưới câu đã ném ra, đối phương sớm muộn sẽ tìm tới chính mình.

Về nhà.

Tiểu nữ nhi hưng phấn quá mức nhào tới, hần ôm chặt nữ nhi mình cười nói: "Tháng sau ba ba dẫn ngươi đi Disney chơi đùa nha!"

"Thật à?" Tiểu nữ nhi con mắt lóe sáng phát sáng mà nhìn hần.

Đồng Thiếu Hoa lão bà nghe một chút, nàng mừng rỡ hỏi: "Tìm tới công tác?"

"Không có, bắt quá nói thành một cuộc làm ăn." Đồng Thiếu Hoa khoe miệng khê cong, chú trọng mà nói rằng: "Một món làm ăn lớn!"

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Lác đác không có mấy

Sớm chín, muộn năm.

Trải qua tám giờ, Mạc Trác Tư chuyên mục đặt số người một lần tăng vọt đến hơn bốn vạn người.

Sau đó một nhóm lớn Khiêm Mạt tức giận fan tràn vào, khí thế hung hung, dọa chạy một chút không biết chuyện độc giả.

Bây giờ một mực quanh quẩn tại bốn chục ngàn đặt số người, tốc độ tăng cùng hủy bỏ đặt cũng đều chậm lại.

Trong chuyên mục mặt tổng cộng năm mươi lăm vốn phê bình tác phẩm, lúc này mọi người cũng coi như đã nhìn ra.

Cái này chuyên mục phê bình số điểm, phổ biến nếu so với còn lại chuyên mục thấp hơn hai phần, Khiêm Mạt 《 Nhà Tù 》 tại địa phương khác là 8. 9 phân, ở chỗ này biến thành 6. 8 phân.

Vương Đông Tuyết 《Vong Đông Nhai》 tại địa phương khác là 7 phân, ở chỗ này là 4. 8 phân.

Kháng trụ một trận tiếng mắng sau, chuyên mục chỗ độc đáo rốt cuộc đột nhiên đi ra.

Lúc này nếu như xuất hiện một quyển so Khiêm Mạt sách cao hơn chia ra làm đẳng cấp, tất nhiên sẽ đạt được rất nhiều người chú ý.

Đây cũng chính là Mạc Trác Tư thật chính là muốn tạo nên đến bầu không khí.

Khi mọi người nghĩ đến yêu cầu nghiêm khắc, xác định vị trí cao cấp phê bình lúc, trước tiên liền nghĩ đến chính mình chuyên mục, cái đó ngay cả Khiêm Mạt cũng chỉ có thể cảm 6. 8 phân, hà khắc tới cực điểm chuyên mục.

Hôm nay nhiệm vụ hoàn thành không sai biệt lắm, trước khi trước khi tan việc, hẳn lại tại tân sinh thay mặt trong trang web phát ba chương tồn cáo (giữ lại bản thảo).

Lần trước phát ba chương, nội dung cốt truyện vừa vặn xác định tại sau khi sống lại nhân vật chính nhiệt tình dâng cao mà chuẩn bị đại triển thân thù.

Mà lần này ba chương nội dung, đây là miêu tả nhân vật chính bởi vì các loại vấn đề đưa đến nhiều lần đụng vách tường.

Làm địa ốc, không vốn liếng!

Làm Internet, không kỹ thuật!

Muốn làm cái kẻ chép văn, nhưng văn bút không được, nội dung cốt truyện cũng nhớ không biết, chỉ có thể nói đại khái.

Đem cái này ba chương nội dung post lên đi sau, Mạc Trác Tư chuẩn bị tan việc!

Hắn sờ soạn một cái điện thoại di động mới nhớ nguyên lai quên mở máy, sau khi mở máy nhận được chừng mấy cái điện thoại gọi đến nhắc nhở tin nhắn ngắn.

Mạc Trác Tư bước chân bỗng nhiên dừng lại, tình huống gì?

Nhà hàng xóm cô nàng kia lại cho mình đánh năm điện thoại?

Bình thường liên tục đánh mấy điện thoại đều là có chuyện gì gấp, nhưng nếu như trong nhà có việc gấp, nên làm ba mẹ đánh tới à?

Hắn ngăn người một chút, vẫn là quyết định phải về điện thoại đi qua.

"Này, tìm ta à?" Mạc Trác Tư theo công ty đi ra ngoài đi.

"A! Người rốt cuộc xuất hiện a!" Dương Hoan Hoan mím môi bất mãn nói.

Mạc Trác Tư một trận buồn cười, "Ta tắt máy quên mở, có chuyện gì không?"

"Người tan việc chưa?" Dương Hoan Hoan đột nhiên hỏi.

"Ừ?" Mạc Trác Tư rất là kinh ngạc Trâu lên lông mày.

Dương Hoan Hoan có chút thất vọng thở dài một cái, "A! Vậy có phải hay không không có cách nào đối bình luận sách rồi hả?"

"Đối sách gì đánh giá à?" Mạc Trác Tư hướng trạm xe buýt đi tới.

"Khiêm Mạt bình luận sách a, người thế nào cũng phải cho 7 phân trở lên chứ?" Dương Hoan Hoan bĩu môi nói.

Mạc Trác Tư bật cười, "Nha đầu người suy nghĩ nhiều, hôm nay gọi ta đối bình luận sách nói ít cũng có mười ngàn!"

"À? Vậy sao người không thay đổi?" Dương Hoan Hoan kỳ quái hỏi.

"Ta cái gì muốn đổi?" Mạc Trác Tư buồn cười lắc đầu một cái.

"Cho quá thấp phân a! Đây chính là Khiêm Mạt a! Người chẳng lẽ không biết hắn sao?" Dương Hoan Hoan giống như người hiểu kỳ Địa Bảo bảo đường như hỏi.

"Phốc!"

Mạc Trác Tư đứng tại xe buýt chợt bật cười, "Ta biết hắn, nhưng hắn quyển sách này, tại ta trong chuyên mục mặt chính là cái này số điểm, đối chấm điểm cái gì là không có khả năng."

Nghe được đối phương kiên định như vậy đất cự tuyệt, nàng cũng không một chút biện pháp.

Dương Hoan Hoan gò lên miệng "Nga" một tiếng, "Vây cũng tốt, ta bạn ở trọ chung là hấn Fan trung thành, ta đem người điện thoại cho nàng, người tự xem điem."

Mạc Trác Tư nhát thòi một mặt đen, mẹ nó?

Không thể nào?

"Người. . ."

Còn không chờ hấn mở miệng, Dương Hoan Hoan cũng đã cúp điện thoại.

Điện thoại vừa cúp, lập tức có xa lạ điện thoại gọi tới rồi, Mạc Trác Tư thuận tay vừa tiếp xúc. . .

Trong điện thoại truyền ra: "Ngài khỏe? Xin hỏi là thông suốt cống thoát nước sao?"

Mạc Trác Tư không nói hai lời liền cúp điện thoại, sau đó thuận tay đem phòng quấy rầy Bạch danh sách mở ra, chỉ có chính mình chú thích quá điện thoại di động số mới có thể đánh vào tới.

"Mẹ kiếp!" Hấn không còn gì để nói.

"Lại vừa là một nhóm phiền toái! ! !"

Điện thoại này một tuôn ra đi, còn rơi xuống Khiêm Mạt fan trên tay, điện thoại di động này số coi như là phé!

Hấn xoa xoa mũi, sau đó quá giang trở về nhà "Chuyến xe".

. . .

Buổi tối.

Đại Tân Sinh tác phẩm văn học đệ thập nhất thời kỳ yêu cầu bản thảo tuyên bố kết thúc, tiến vào vòng thứ nhất tuyển chọn, toàn bộ tham số tác phẩm sẽ căn cứ tác phẩm nhân khí độ tiến hành xếp hạng.

Những thứ này tác phẩm sẽ ở trong bình đài ngẫu nhiên phổ biến rộng rãi, loại này miễn phí phổ biến rộng rãi cơ hội cũng không phải tặng không.

Chỉ muốn chọn tại tân sinh thay mặt văn học sân thượng phát hành tác phẩm, ngoài bản quyền đại lý thì đồng nghĩa với giao cho cái sân thượng này.

Nói cách khác Mạc Trác Tư quyền tiểu thuyết này nếu như gặp may rồi, hấn muốn phải xuất bản, nhất định phải trải qua Đại Tân Sinh văn học thịnh điển người trung gian này.

Những thứ này điều lệ đều là tại phát sách phải biết bên trong viết rõ ràng, đương nhiên không có mấy người trở về cận kề nhìn.

Đệ thập nhất kỳ, văn học loại tiểu thuyết tham số tác phẩm tổng cộng có 351 6 vốn.

Trước mắt Mạc Trác Tư 《Người Thất Bại》 ở vào 2845 tên, hơn nữa đang lấy một loại phi thường chậm chạp tốc độ đi lên trên.

Chỗ bình luận truyện nhấn lại cũng tăng trưởng đến mười mấy rồi.

"Nhìn mới nhất đổi mới, quyển sách này rất có ý tứ!"

"Theo đuổi!"

"Người tác giả này thật là treo người khẩu vị a! Tiền tam chương viết kỳ thực rất bình thường, ta thiếu chút nữa cho là mình nhìn là Võng Văn, nhưng phía sau cái này ba chương khiến người hai mắt tỏa sáng!"

"Trọng sinh trở lại quá khứ, người thật có thể trở thành thượng vị giả à? Cái này chủ đề phi thường có ý tứ, đọc sách tên cũng biết cuối cùng nhân vật chính khẳng định chưa thành công!"

《Người Thất Bại》 cất giữ số lượng theo 180 người tiêu thăng đến 978 người, mấy con số này sẽ theo tác phẩm ra ánh sáng thời gian chậm chạp tăng trưởng.

Mạc Trác Tư đang trên đường trở về nhà sao một cái phần đùi gà thịt com về nhà, hấn vừa ăn một bên đăng nhập điện thoại di động ngân hàng kiểm tra chính mình số còn lại.

"Trước mắt tài khoản số còn lại: 193412 nguyên "

Tổng cộng mười chín vạn ra mặt, trong đó có hơn trăm ngàn đều là hệ thống tặng tiểu lễ bên trong bọc bán đi vàng phải đến.

Cũng chính là hần công việc hai năm tiền gửi ngân hàng cũng chỉ có sáu bảy chục ngàn.

Hắn muốn phải đi một chuyến Châu Âu du lịch, còn muốn nhìn năm nay Champions League trận chung kết.

Còn muốn mua một chiếc xe. . .

Mạc Trác Tư cười khổ xoa xoa đầu, chính mình hay lại là quá nghèo!

Muốn phải làm giàu, sợ là phải đợi lần kế rút thưởng cơ hội, hắn phải cẩn thận nghiên cứu cái này thành thực hệ thống.

Nguyên lai thành thực hệ thống bên trong rút thưởng là có cặn kẽ giới thiệu.

【 rút thưởng tiêu phí: Mỗi lần rút thưởng đều cần tiêu hao gấp bội thành thực điểm số. 】

【 rút thưởng lễ vật: Thế giới song song bên trong đối với ngài có giá trị vật phẩm 】

【 rút thưởng quy tắc: Ngoài cá nhân ảnh hưởng lực càng cao, có thể rút trúng phần thưởng giá trị lại càng cao. 】

Nhìn xong cái này cặn kẽ sau khi giới thiệu, Mạc Trác Tư cuối cùng là biết, mỗi lần rút thưởng cơ hội đều phi thường trân quý, bởi vì lần kế liền cần gấp bội tiêu phí điểm số.

Chính mình trước mắt sức ảnh hưởng còn rất thấp, cho nên rút thưởng đi ra chỉ có thể là hư vô một ít gì đó, tỷ như trước mặt rút ra linh cảm đại bạo phát.

Hắn muốn có được tốt hơn phần thưởng, thì nhất định phải tăng lên chính mình cá nhân ảnh hưởng lực.

Mở ra đứng đầu lúc đầu mặt tiếp xúc, có thể chứng kiến chính mình mị lực giá trị cùng với thân hòa lực, ở bên trong nhiều hơn một hạng.

【 cá nhân ảnh hưởng lực: 945/ 10000 】

【 trước mặt sức ảnh hưởng khái quát: Lác đác không có mấy, căn bản không ai quan tâm người đang suy nghĩ gì. 】

Thôi phù một tiếng!

Mạc Trác Tư thiếu chút nữa một cái lão huyết phun ra ngoài, cái này trời ạ cũng quá tôn thương người đi?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Không có cách nào nhẫn

Thời gian bước vào tiếp theo ngày, vừa vận phiên nguyệt, cũng chính là ngày mừng 1 tháng 11.

Mới một tháng đến, cũng biểu thị rất nhiều người muốn chống lại tháng tiến hành tổng kết, tỷ như công việc tổng kết.

Tỷ như tiêu thụ xếp hạng thống kê!

Bán chạy văn học sách vở thơ ca loại hình, tiêu thụ bằng nguyên lai ba gã theo thứ tự là: Từ Nhược Lam 《 Hoa Lan Bay Tán Loạn Cuộc Sống 》, Khiêm Mạt mới tác phẩm 《 Nhà Tù 》, cùng với Vương Đông Tuyết ái mộ tác phẩm 《 Vong Đông Nhai 》.

Từ Mạc Trác Tư bình luận sách xuất hiện, liên tiếp ảnh hưởng, 《 Vong Đông Nhai 》 theo top 3 một đường đi xuống ngã, thật là vô cùng thâm!

Lần nữa xoát thứ hạng mới, trực tiếp biến thành tên thứ chín, cái này nhìn đáng đáp nửa phút sẽ rơi ra top 10!

Nhìn Vương Đông Tuyết một trận nín thở! ! !

Cẩn thận giận đến, liền đi xuống lầu tuyết cao tiệm ăn đồ uống lạnh bớt giận một chút!

"Một ly ô mai băng sa!"

"Được!"

Nhưng vào lúc này, cách vách bàn ngồi ba nam hai nữ, có người hướng bên này liếc nhìn.

"Ồ? Người kia sao như vậy nhìn quen mắt?"

"Ai vậy?"

Vương Đông Tuyết tầm mắt cũng đúng lúc đối với (đúng) tới.

Có người kinh ngạc nói: "Ồ, hình như là ở tàu điện ngầm thấy qua được, là ngôi sao chứ?"

"Không phải ngôi sao, làm thơ, Đại Thi Nhân!" Một người nữ sinh nhớ lại.

Từ xe điện ngầm quảng cáo sau khi ra ngoài, nhận ra người khác càng ngày càng nhiều, Vương Đông Tuyết khẽ mỉm cười biểu thị thăm hỏi sức khỏe.

Nữ sinh bên cạnh nam sinh buồn cười nói: "Người cái này nói một chút ta nhớ ra rồi, hôm nay ta xem một cái đặc biệt phê bình thi từ chuyên mục, có thể trên chọc!"

"Cái gì chuyên mục à?" Bằng hữu tò mò hỏi.

"Chính là bình luận mạng lưới cái đó, tên gì ta quên, nói là với Vương Đông Tuyết đấu thơ, còn thắng, nghe trâu bò hổng hổng."

Vương Đông Tuyết vốn là còn tưởng rằng là fan đưa hấn nhận ra, vốn là mang mỉm cười mặt lúc này cứng đờ, sắc mặt trở nên hết sức khó coi.

Tức lên trong lòng!

Hai mắt một đỏ. . .

Hắn lấy điện thoại di động ra, tìm được cú điện thoại kia, sau đó gọi tới!

Tút tut tut!

Đang ở nhà bên trong xem TV Đồng Thiếu Hoa điện thoại di động reo đứng lên, hắn một xem phía trên dãy số chủ thích, nhất thời liền lộ ra mặt mày vui vẻ.

Cá cấn câu!

"Này, Vương tiên sinh?" Đồng Thiếu Hoa đứng lên, mang theo nụ cười đi tới sân thượng cửa sổ vị trí.

"Nói đi, ngươi muốn làm gì?" Vương Đông Tuyết không có chủ động nói tới chính mình ý nguyện.

Đồ chơi này chính là đánh một cái tâm lý chiến đấu!

Hắn trước gọi điện thoại tới, đã là hoàn cảnh xấu, nếu như lại bại lộ mục tiêu, rất dễ dàng tại trong quá trình nói chuyện bị nắm mũi dẫn đi.

"Chúng ta đều có địch nhân chung, tại sao không hút cái thời gian đi ra thật tốt uống ly cà phê đây?" Đồng Thiếu Hoa cố ý treo lên khẩu vị.

"Có chuyện gì nói điện thoại, ta cũng không có cái đó thời gian nhàn hạ!" Vương Đông Tuyết một nói từ chối!

"Ồ? Bây giờ bắt đầu mỗi một phút mỗi một giây, chứng kiến chuyên mục số người sẽ tăng vọt lên, đến lúc đó ngươi hẳn biết hậu quả nghiêm trọng đến mức nào!" Đồng Thiếu Hoa khéo môi nhếch lên vẻ đắc ý nụ cười.

Từ đối phương gọi điện thoại tới một khác kia trở đi, bất kể có gặp hay không mặt, hắn đều chiếm cứ quyền chủ động rồi.

Vương Đông Tuyết giận đến cắn răng nghiêng lợi, như là đã nói như vậy biết, hắn dứt khoát hỏi: "Ngươi có thể giúp ta làm gì?"

"Ta có thể giúp ngươi diệt trừ mối hận trong lòng, còn có thể giúp ngươi văn hồi vứt bỏ mặt mũi, chứng minh ngươi đúng là bị cố ý bêu xấu."

Đồng Thiếu Hoa một câu nói này, rơi vào Vương Đông Tuyết tâm lý, giống như là một thanh kiếm!

Xèo một tiếng!

Cầm trúnng rồi sâu trong nội tâm hấn dục vọng!

Khiến hấn căn bản không biện pháp đi cự tuyệt!

Vương Đông Tuyết lông mày nặng nề nhúu lại, thanh âm mang theo thấy lạnh cả người: "Ngươi muốn cái gì."

"Ta chỉ cần ngươi làm một chuyện, đối với (đúng) ngươi đối với ta mà nói, chuyện này đều là ắt không thể thiếu." Đồng Thiếu Hoa chậm một hồi, nói ra hấn chân chính mục đích.

Vương Đông Tuyết bình tĩnh không lên tiếng, ý đồ đối phương hiện tại hấn căn bản không biết, ngược lại là ý hấn ham muốn đối phương rõ ràng.

Loại cảm giác này khiến hấn mười phần khó chịu, rất là bị động!

Hấn len lén nơi tay máy thông suốt trong lời nói nhấn thu âm, sau đó nói: "Ngươi nói!"

Đồng Thiếu Hoa híp mắt một cái, nói ra một câu khiến người nhìn thấy giật mình nói: "Hấn trong chuyên mục mặt tác phẩm, tất cả đều là không có đóng tiền mua khen ngợi, các ngươi tác phẩm đều bị hấn ở trong chuyên mục mặt tùy ý giảm đập lên, mà những thứ kia đóng tiền tác phẩm xác thực tùy ý có thể được cao phân khen ngợi."

Vương Đông Tuyết tâm lý chợt căng thẳng!

Sau đó con mắt mang ánh sáng hỏi: "Ý ngươi là từ thu lệ phí với không thu bỏ phí hạ thủ?"

Đồng Thiếu Hoa theo trên mặt bàn trong hộp thuốc lá đổ ra một điều thuốc, sau đó đốt, cười nói: "Vương tiên sinh là người thông minh, ngươi dẫn đầu, liên danh chuyên mục bên trên bị bêu xấu những tác giả khác, mà trong tay của ta có lượng lớn bình luận mạng lưới thu lệ phí lấy lòng đánh giá chứng cứ."

Nghe xong những lời này!

Vương Đông Tuyết cũng lập tức hiểu được, hấn hai mắt sáng lên, phảng phất thấy được thắng lợi Ánh sáng ban mai, hấn toét miệng cười một tiếng: "Thú vị!"

"Cho nên kỳ thực ngươi mục tiêu, là muốn làm hồng bình luận Internet?"

Hấn coi như là đã hiểu, đối phương mục tiêu có thể không đơn thuần là Mạc Trác Tư, mà là cả bình luận mạng lưới!

Đồng Thiếu Hoa không có chối, cũng không trả lời thẳng.

"Cái này đối với (đúng) Vương tiên sinh mà nói, trăm lợi mà không có một hại!"

Vương Đông Tuyết hít sâu một hơi, đối phương ném đi ra mỗi câu quá mức mê người, hấn không thể không cẩn thận.

"Nói cho ta biết, ngươi vì sao lại nghĩ việc!"

Đồng Thiếu Hoa "Hô" đất một tiếng thổi ra một cái thuốc, sau đó nắm tàn thuốc nói: "Hợp thời điểm, ta đem toàn bộ công ty từ trên xuống dưới toàn bộ nắn một trận, nghĩ việc sau ta đã từng đi qua năm đơn vị khảo hạch, tất cả đều đem ta chặn ngoài cửa."

Lời nói dối, nhất định phải nửa thật nửa giả mới có người tin.

Trước mặt hấn nói đều là thật, chỉ bất quá cuối cùng có một nhà đơn vị không có cự tuyệt hấn, ngược lại là nói thành một bút cơ mật giao dịch.

Vương Đông Tuyết yên lặng gật đầu một cái, tâm lý bắt đầu đánh từ bản thân tiểu toán bàn!

"Ngày hôm sau buổi trưa, Tất cốt quảng trường lầu hai thấy!"

Tất một tiếng, hai người đều cúp điện thoại.

Vương Đông Tuyết sờ dĩ nói ngày hôm sau, là bởi vì hấn cần thời gian đi thăm tra đối phương nói những thứ kia đến cùng phải hay không thật.

Về phần Đồng Thiếu Hoa chính là hít một hơi thật dài thuốc, sau đó chậm rãi thở ra!

Hấn híp mắt nhìn phương xa, trong miệng lẩm bẩm nói: "Trần Thao, ta sẽ nhượng cho ngươi hồi hận không có giữ lại ta!"

...

"Hất xì!"

Trần Thao ngồi ở trong phòng làm việc mặt hất hơi một cái.

Trong tay hắn mở ra là Từ Thanh Thanh chuyển giao lên báo cáo công việc theo ngày, bên trong bao gồm bình thường công việc cùng với chuyên mục tình huống.

Hắn liếc một cái, chuyên mục đặt số người một mục thuộc về trên đường cao tốc phòng trạng thái.

Mặc dù trong chuyên mục mặt tiếng mắng rất nhiều, nhưng theo ánh mắt chuyên nghiệp đi xem, tiếng mắng nhiều chưa chắc là chỗ xấu, mắng càng ác, ngược lại càng dễ dàng xông ra mạnh mẽ.

Rất nhiều người đều tại mắng cho số điểm quá thấp, nhưng Trần Thao nhưng phải khen ngợi Mạc Trác Tư làm rất khá.

Khiêm Mạt cái này 6. 8 phân thể vừa vặn, là phi thường tốt tuyên truyền hài hước, có thể tốt vô cùng thể hiện ra chuyên mục "Nghiêm khắc tính".

Tại Từ Thanh Thanh trong báo cáo cũng nhắc tới, tại loại này dưới bối cảnh, nếu như tại sinh ra một quyển 8 phần hoặc là 9 phần sách, rất dễ dàng vén lên một lớp bình luận nhiệt triều.

Nói cách khác, Mạc Trác Tư cho chuyên mục xác định vị trí, đã lấy được bước đầu hiệu quả!

Lúc này mới bao lâu a!

Đơn giản là ngoài ý liệu kinh hi!

Mạc Trác Tư dừng dừng gõ bàn phím, lại vừa là phát ra ngoài khiến người hai mắt tỏa sáng bình luận sách.

"Tại rất nhiều miêu tả thủ pháp bên trong, từ đơn giản đến phức tạp dễ, từ phức tạp vào đơn giản khó, khó thì khó đang dùng lẻ loi mấy chữ liền có thể đem muốn biểu đạt hàm nghĩa nói rõ ràng."

"Thác nước theo ngày mà rơi xuống, giống như là một chuỗi dây chuyền là cái gì quý? Ta thế nào có loại đọc học sinh trung học luận văn cảm giác?"

"Ta chỉ muốn hỏi một chút kia thác nước giống như dây chuyền, còn là nói nhà người dây chuyền giống như thác nước?"

Hoa lạp lạp một hồi người cười phun ra ngoài điểm đáng khen!

Học sinh trung học luận văn?

Cái này hình dung từ thể nào như vậy trên học!

"Nếu để cho ta tới viết, đại khái sẽ là: Cháy bay trực hạ ba nghìn thước, nghi là Ngân Hà Lạc Cửu Thiên."

Cuối cùng điều này đề nghị tính bình luận đem trộn cái bình luận sách đều cho đốt!

Mẹ nó!

Cảnh giới này, cái này phong cách, lợi hại a!!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Khen ngợi

Theo chuyên mục thượng tuyến, sau đó từng quyển tác phẩm bình luận sách bị mang lên chuyên mục, một chút vốn là nhìn qua còn quá miễn cưỡng tác phẩm, bị phún thành học sinh tiểu học tác phẩm.

Không ít người đều nói cái này chuyên mục liền là cố ý dùng để người da đen, ngay cả đồng hành đều cười xưng bình luận mạng lưới cái này mới thượng tuyến chuyên mục chính là một chuyện cười.

Kết quả Mạc Trác Tư câu này "Nghi là Ngân Hà Lạc Cửu Thiên" sau khi ra ngoài, hoa lạp lạp một nhóm người đường chuyển phần!

Bọn họ vốn là đều là tôi chế giễu, có thể ở chỗ bình luận truyện chế giễu, cũng chỉ có cái này kỳ hoa chuyên mục rồi.

Mạc Trác Tư đọc kỹ thuộc lòng Lý Bạch kinh điển thi tập sau một mực không phải sử dụng đến, cho đến hấn trong lúc vô tình tại phê bình thời điểm xuất ra một câu thơ để chứa đựng ép,

Kết quả khen ngợi như nước thủy triều, thật là có thể nói mở ra hấn Tân Thế Giới đại môn!

Đúng vậy!

Chính mình căn bản cũng không cần đem thơ phát ra ngoài, chỉ cần đựng đến không sai biệt lắm Ý Cảnh tác phẩm, chính mình "Tien tay lấy" mấy câu, trâu bò phong thái liền nổi lên đi ra!

Lúc này phòng làm việc đồng nghiệp Viên Hiểu Lệ phát hiện Mạc Trác Tư chuyên mục lại đột nhiên bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi đặt, nằng tồ mò một chút đi vào, sau đó nhất thời một tiếng thét chói tai!

"A!"

Phòng làm việc mọi người rồi rít nhìn sang.

Vương Đình Phi kinh ngạc hỏi: "Làm sao rồi?"

"Trời ạ! Hấn cho phùng Hiểu Phong 《 Nhớ Quê 》 đánh giá rồi 3. 5 phân." Viên Hiểu Lệ cả kinh mà nói rằng.

Phùng Phi Vũ ở bên cạnh buồn cười nói: "Đây không phải là rất bình thường à? Phải nhiều cho hai phần, hấn liền có phải hay không Mạc Trác Tư rồi."

Viên Hiểu Lệ lắc đầu nói: "Không đúng a! Theo lý mà nói cho thấp như vậy phân, hấn rất nhiều người nhỏ nước bọt a!"

"Vốn là rất nhiều người nhỏ nước bọt a! Ta ngày hôm qua nhìn một chút, tất cả đều là mắng hấn." Vương Đình Phi cười một câu, sau đó nhìn về Mạc Trác Tư vị trí.

Lúc này Mạc Trác Tư vị trí trống tuếch.

Viên Hiểu Lệ cười khò nói: "Tự các người nhìn một chút sẽ biết!"

Mọi người khoe kỳ địa lấy điện thoại di động ra, đăng nhập APP mở ra chuyên mục liếc một cái, thấy được khó tin một màn!

Nhất thời không nhịn được kêu một câu!

Mẹ nó! ! !

Tại một quyển chấm điểm chỉ có 3. 5 phân thi tập bình luận khu lại có tám ngàn cái nhấn lại.

Mạc Trác Tư ở bên trong phê bình: "Cái này đầu nhớ quê thơ miễn cưỡng hợp cách, toàn bộ cảnh nói tất cả tình nói, cảm tình với hoàn cảnh kết hợp với nhau, bầu không khí làm nổi đều đúng chỗ."

"Một câu cuối cùng miêu tả đến sao, tỷ dụ thành xa cuối chân trời người nhà, rất có ngẩng đầu nhìn Minh Nguyệt, cúi đầu nhớ cố hương cảm giác."

Bên dưới một nhóm người điểm đáng khen.

Điểm đáng khen không ngừng, còn đủ loại tán phục khen ngợi!

Ăn dưa đậu đậu: "Nhắc tay cầu vồng, ngẩng đầu nhìn Minh Nguyệt, cúi đầu nhớ cố hương là kia ai tác phẩm a!"

Sẽ làm thơ Nhị trướng: "Điều tra, không tìm thấy được, ta hoài nghi là hiện tại viết hiện tại phát!"

"Mạc lão sư rất lợi hại, thật tăng rất nhiều kiến thức!"

"Cái này chuyên mục có ý tứ, trước chú ý!"

"Mặc dù ta không thể nào thích nhìn thơ ca, nhưng hôm nay chợt phát hiện đọc sách đánh giá là rất có ý tứ một chuyện!"

Vương Đình Phi thiếu chút nữa cho là mình vào sai chuyên mục rồi, nằng lui ra ngoài, lần nữa điểm đi vào, lần này nằng chọn một quyển khác tác phẩm nhấn lại khu.

Chuyên mục bản chủ Mạc Trác Tư nhấn lại: "Miễn cưỡng có thể biểu đạt rõ ràng, một câu cuối cùng, không có thể tạo thành vẽ rồng điểm mắt chi bút, tạm được, đề nghị đổi thành quân không thấy Hoàng Hà nước trên trời đến, chảy băng băng ra biển không còn trở về!"

Rắn độc sau khi, bản chủ sẽ còn cho ra một chút đề nghị hoặc là thay thế tính câu, những thứ này đều so nguyên tác dùng từ có quan hệ tốt.

Tài nghệ trong lúc vô tình hiện ra, đặc biệt là phê bình bên trong có một ít khiến người khen ngợi không dứt đề nghị, khiến người không thể không bội phục sát đất.

Trong nháy mắt vô số ăn đưa người đi đường chạy đến khen ngợi!

"Hay! Thật là khéo! Câu này ta phải hái chép lại!"

Ưa thích thì từ, ưa thích tác phẩm văn học người, có thói quen sẽ đem chính mình Tâm Nghi câu hái chép lại.

Nhìn đến đây, Vương Đình Phi trợn mắt há mồm rồi!

Ta trời!

Đây là tình huống gì!

Vốn là một mảnh tiếng mắng, tất cả mọi người cho là không căng được mấy ngày chuyên mục, bỗng nhiên giữa xoay người.

Bởi vì biến hóa tới quá mức đột nhiên, thật là nhiều người đều không có phản ứng kịp.

Đồng Văn Đào không có cạnh tranh đến chủ quản vị trí, bây giờ liền mong đợi Mạc Trác Tư bị đá ra, bởi vì chuyên mục là công ty chuyển hình thử nghiệm mới, cho nên triệt tiêu có khả năng rất thấp.

Đến lúc đó, chính mình liền có cơ hội thượng vị!

Hắn ở công ty lao lực rồi lâu như vậy, không có công lao cũng có khổ lao.

"Chửi đi! Ngược lại hắn không phải là không quan tâm sao?" Đồng Văn Đào trờ cười một câu.

Lúc này Trần Quốc Khánh theo phòng vệ sinh đi ra, nhất thời kinh ngạc hỏi: "Mắng cái gì?"

Mặc dù Trần Quốc Khánh là chủ quản, nhưng Đồng Văn Đào ý mình hắn lý lịch già nhất, cũng không có cho đối phương cái gì mặt mũi.

"Ngoại trừ cái đó chuyên mục, còn có thể là ai như vậy chọc mắng?" Đồng Văn Đào cô ý nói.

Trần Quốc Khánh một mặt kinh ngạc, phản bác: "Không biết a! Bây giờ gọi người tốt cũng thật nhiều."

Phốc một tiếng!

Đồng Văn Đào nhin không được cười lên, khen ngợi?

Hắn tối ngày hôm qua còn cố ý đi xem một lần, bên trong tiếng mắng liên tục, hắn càng xem càng là đắc ý.

Sáng sớm hôm nay bởi vì lượng công việc khá lớn, còn không có thời gian nhìn liếc mắt, nhưng cũng không thể có người khen ngợi!

Nhưng vào lúc này, Đồng Văn Đào bên cạnh đồng nghiệp ngượng ngùng cười một tiếng, "Nhị thúc a! Thật giống như thật cố gắng nhiều người điểm đáng khen!"

"Làm sao có thể!"

Đồng Văn Đào một mặt không tin, hắn trực tiếp liền lấy điện thoại di động ra, sau đó trong miệng nói: "Không thể nào, ta xem một chút!"

Kết quả vừa đi vào liền sợ hết hồn!

Ta X!

Tối ngày hôm qua nhìn lên sau khi, đặt số người còn chưa đủ 5 vạn người.

Bây giờ chợt biến thành 8 vạn người, cái này chỉ là một cái buổi sáng thời gian a!

Hắn trực tiếp một chút đi vào trước mặt hấp dẫn bình luận chuyên khu, bên trong bất ngờ nổi bật mấy ngàn cái đáng khen!

"Chuyện này. . ."

Choáng váng!

Hắn tại chỗ liền trợn tròn mắt!

Trần Quốc Khánh buồn cười lắc đầu một cái, sau đó trở lại phòng làm việc của mình, người này thật đúng là!

Kỳ thực hẳn là như vậy âm thầm bật cười, bởi vì hẳn nhìn lên sau khi mình cũng sợ hết hồn, vội vàng cho Từ Thanh Thanh báo lên.

Cũng đúng là như vậy, Mạc Trác Tư mới có thể bị Từ Thanh Thanh kêu đi.

...

Lúc này nằm tầng trong phòng làm việc ngồi ba người.

Trần Thao gác chéo chân nhìn lưỡng người cười nói: "Chuyên mục ta xem, làm trông rất đẹp."

"Đặc biệt là cho Khiêm Mạt tác phẩm 6. 8 phân cái này cách làm, đáng giá khen ngợi!"

Những lời này ngay cả Từ Thanh Thanh đều nghe choáng váng?

Đáng giá khen ngợi?

Trần Thao nhìn Mạc Trác Tư hỏi: "Người biết tại sao không?"

Mạc Trác Tư nào biết a!

Hắn vì tăng trưởng chính mình văn học nội tình, gần đây vẫn luôn đang học thể giới tên, hơn nữa có thể giới song song tác phẩm tăng trưởng chính mình nhân quang.

Cho nên mới cho ra số điểm này, coi như là trong lòng của hắn hợp lý chấm điểm.

Nhưng nếu lãnh đạo đều lên tiếng hỏi, thể nào cũng phải kéo dài câu.

Mạc Trác Tư động linh cơ một cái, hắn ra vẻ trấn định cười nói: "Số điểm này, đầu tiên hẳn là một cái hài hước, mặc dù đưa tới tiếng máng, nhưng là tăng cao nhân khí."

Không nghĩ tới chính mình tùy tiện nói bấy một câu, Trần Thao nhưng là rất hài lòng gật gật đầu.

Đã như vậy, Mạc Trác Tư cứ tiếp tục thôi.

"Còn chính là, đặt chúng ta chuyên mục tiêu chuẩn cao, ở bên ngoài cũng có thật nhiều chuyên mục là cái gọi là chuyên gia phê bình, trên thực tế cũng liên chuyện như vậy."

"Chúng ta muốn phải theo trong thị trường bộc lộ tài năng, nhất định phải đủ đặc sắc, có chính mình đặc sắc, các người đều cho hắn cao như vậy phân, được! Ta liền cho hắn 6. 8 phân!"

Nói tới chỗ này, Trần Thao nhin không được cười lên, vỗ tay khen: "Không sai!"

Từ Thanh Thanh một mặt hoài nghi nhìn Mạc Trác Tư liếc mắt, hẳn thật là nghĩ như vậy?

Không giống a!

Nàng tự nhận là tương đối biết người đàn ông này tính tình, căn bản cũng không khả năng có sâu như vậy lòng dạ, cũng sẽ không cân nhắc nhiều như vậy, dự tính chính là cảm thấy như vậy cho phân tương đối có thể giả bộ ép mà thôi!

Mạc Trác Tư cũng không phải tùy tiện thổi phồng, hắn nói đều là sự thật, nếu không hệ thống là không qua, chẳng qua là với lãnh đạo báo cáo thời điểm, dùng từ nói tương đối chuyên nghiệp thôi!

Đơn giản mà nói, hắn chính là muốn cho chính mình chế tạo một cái cao trâu bò phong thái chuyên mục.

Hai người rảnh rồi dựng mấy câu, Trần Thao mở miệng nói: "Đúng như vậy, thứ tư chúng ta có một cái chuyên mục buổi họp báo."

"Buổi họp báo?" Từ Thanh Thanh kinh ngạc hỏi.

Trần Thao gật đầu một cái: "Không sai, cho tính phê bình chuyên mục lần nữa đun nóng, hơn nữa tuyên bố chúng ta kế hoạch bước kế tiếp, phát triển còn lại tính phê bình chuyên khu."

"Đương nhiên, cũng không phải là mỗi người đều có Trác Tư loại này văn học nội tình, loại này thi từ tu dưỡng."

Mạc Trác Tư cố nín cười ý, khen a!

Người tiếp tục khen a!

Làm sao lại cảm thấy như vậy thoải mái đây!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Kén chọn

"Buổi họp báo thời điểm, có một ít ký giả cố ý làm khó, các người nhất định phải biết nên xử lý như thế nào."

Trần Thao sờ đi kêu hai người đi lên năm tầng, chủ yếu chính là thông báo một chút buổi họp báo cụ thể sự hạng.

Đặc biệt là hai người đều thiếu kinh nghiệm, hẳn nhất định phải tự mình nhắc nhở.

Một hồi tán dóc dạn dò!

Đại khái qua nửa giờ.

Mạc Trác Tư cũng học rồi không ít thứ, liên quan tới cái nào nói có thể nói, cái nào lời không thể nói, phân đặc biệt rõ ràng.

Đương nhiên, một chút quan phương từ chối lời nhất định phải nắm chắc, để tránh tẻ ngắt hoặc là lâm vào cục diện khó xử.

...

Sa Valley quảng trường.

Tại lầu hai có một cái sửa sang ưu nhã, mười phần rất khác biệt quán trà.

Rất nhiều bằng hữu đều thích tới nơi này uống rượu hai ly trà, với lão hữu thú vị trò chuyện một phen, rất là thú vị.

Lúc này, Đồng Thiệu Hoa xe chậm chạp ngừng ở Sa Valley quảng trường bãi đậu xe.

Hắn mang theo một cái xách tay, sau đó ngẩng đầu hướng lầu hai nhìn lại.

Lúc này điện thoại reo.

"Ừ, ta đã đến."

"Yên tâm đi! Ta biết phải làm sao."

"Về chúng ta hợp tác chuyện, ta một chữ sẽ không nói."

Tắt một tiếng, hẳn cúp điện thoại, sau đó bước chân hướng kiểu Âu châu thang lầu xoắn ốc đi lên.

Lên trên lầu, xa xa liền thấy trong góc có cái đeo đồ che miệng mũi nam nhân, nhìn gò má rất giống hẳn hện gặp người kia.

Hắn đi tới đối với (đúng) phương trước bàn ngồi xuống, buồn cười nói: "Vương tiên sinh rất cẩn thận à?"

Vương Đông Tuyết từ bị người đi đường nhận ra, hơn nữa trò cười hẳn sau, liền đem Mạc Trác Tư cho hận đến một hoàn toàn.

"Nói chính sự!"

Đồng Thiệu Hoa hé miệng mỉm cười, sau đó theo xách tay bên trong móc ra một chồng tài liệu lớn, nhưng cũng chỉ là ở bên trong tiện tay rút ra một tấm cho đối phương đưa tới.

Vương Đông Tuyết tiếp đi tới nhìn một chút, nhất thời con mắt liền thẳng!

"Chuyện này. . ."

"Đây là 《 Từ Thiên Tôn Giả 》 mua khen ngợi chứng có, đương nhiên, trong tay của ta còn còn lại một nhóm hợp đồng phụ kiện." Đồng Thiếu Hoa ở vị trí này ngây người lâu như vậy, hay lại là giấu đi một tí hàng lậu.

Vương Đông Tuyết đầu tiên là một trận kinh hãi, có vật này, là có thể chứng minh bình luận mạng lưới kỳ thực chính là thu tiền làm cho người ta viết xong đánh giá rác rưởi Website.

Nhưng một giây kế tiếp sắc mặt hắn lại trầm xuống.

"Không đúng, hợp đồng này phía sau hắn là ký hiệp nghị bảo mật, song phương đều phải là giao dịch bảo mật." Vương Đông Tuyết nhũn mày nói.

Không có người nào là đứa ngốc.

Xí nghiệp lớn Tự Nhiên cũng sẽ không sơ sót điểm này.

Đồng Thiếu Hoa tự mình ở nhậm chức cùng với nghi việc trước, đều ký tên công ty cho ra hiệp nghị bảo mật, nếu hắn không là không có biện pháp bình thường nghi việc.

"Vậy thì như thế nào?" Đồng Thiếu Hoa trong lòng có dự tính cười nói: "Ta bảo mật, ngươi bảo mật, toàn thế giới bảo hiểm tất cả mật, vật này, Tự Nhiên có những người khác sẽ tuôn ra tới."

Vương Đông Tuyết rơi vào trầm tư, hắn ánh mắt ngưng trọng nhìn đối phương, "Ngươi có nắm chắc?"

Đồng Thiếu Hoa khóe môi nhếch lên một nụ cười, "Bảo đảm đưa hắn một ván nước cờ thua!"

. . .

Thứ tư.

Buổi họp báo người đến người đi đường đi bên trên.

Hôm nay đơn trưng lai rất nhiều phóng viên, đơn vị dưới lầu đều ngừng đầy xe.

Tuyên truyền bộ đồng nghiệp bận rộn nhảy tới nhảy lui.

Trần Thao ăn mặc âu phục đánh cà vạt đứng tại dưới đài với hợp tác bằng hữu cười nói.

"Lão Trần lần này động tác rất lớn a!"

"Nguy hiểm cùng lợi ích cùng tồn tại!"

Đương nhiên, ngoại trừ với bình luận mạng lưới có hợp tác xí nghiệp sẽ phái người tới tham gia ở ngoài, đồng hành đối thủ cạnh tranh Tự Nhiên cũng xen lẫn trong đám ký giả bên trong.

Mạc Trác Tư hôm nay cũng ăn mặc mười phần chính thức, cô ý cho mượn tới một bộ hơn mười ngàn nguyên âu phục áp trang.

Trước khi ra cửa đánh lên sáp chải tóc, lược một cái đẹp trai kiểu tóc.

Chính gọi là người dựa vào ăn mặc, đẹp dựa vào tính làm ra vẻ, hơi làm ăn mặc sau cả người tinh khí thần đều không giống nhau.

Xoạt xoạt xoạt xoạt chụp hình âm thanh.

Trên đài bày một hàng ngang bàn, trên bàn bày hoa tươi với có khắc bằng tên một dạng, đương nhiên còn có lời ổng.

Nhưng vào lúc này, Trần Thao nhìn một cái đồng hồ đeo tay, với bằng hữu chào hỏi một tiếng liền hướng đến đài trên đi tới, vị trí hắn tại ở giữa nhất.

Tình cảnh trong nháy mắt yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người phi thường có trật tự.

Mọi người nhập tọa, máy chụp hình bắt đầu đối tiêu hình ảnh.

Trần Thao cầm lên Microphone, đối với (đứng) tràng này bên dưới mọi người tuyên bố buổi họp báo chính thức bắt đầu.

Lần này kích thước hoạt động không tính lớn, nhưng cũng coi là chính thức, đối đến người đều tới.

"Gần đây, có nhiều vô cùng thanh âm, đang chất vấn chúng ta, tại giễu cợt chúng ta, đang thử thăm dò chúng ta ranh giới cuối cùng!"

Trần Thao mở miệng câu thứ nhất liền thanh thế cuộn cuộn.

"Cực kỳ buồn cười!"

Trần Thao liền tiếp lên tiếng, lập trường phi thường kiên định, đối với (đúng) công ty tương lai có thật xa hoài bão, cùng với tràn đầy lòng tin.

"Liên quan tới mới thượng tuyến tình phê bình chuyên mục, ở trên cao tuyến Sơ kỳ chịu đủ nghi ngờ, nhưng theo thời gian lắng đọng, ta tin chắc mọi người có thể chứng kiến một cái mới tình chuyên mục diện mạo."

"Tiếp đó, do chúng ta phê bình bộ quản lý, Từ Thanh Thanh cho mọi người giới thiệu một chút liên quan tới tương lai triển vọng, cùng với trước mắt trạng thái một cái tổng kết."

Kỳ thực buổi họp báo tin tức, ngoại trừ cho người ngoài nhìn ở ngoài, còn phải cho người một nhà nhìn.

Rất nhiều con mắt đều đang ngó chừng, tỷ như những thứ kia đã tâm bùng bùng nhà tư bản, còn bình luận mạng lưới đồng sự, còn lại tiểu cổ đông.

Từ Thanh Thanh đứng lên, nàng là lần đầu tiên bộc lộ quan điểm, cho nên liền ngắn gọn giới thiệu chính mình.

Chức tràng nữ cường nhân phong cách đập vào mặt, nàng đè nén nội tâm khẩn trương, sau đó mở miệng nói: "Thị trường cạnh tranh ngày càng kịch liệt, nếu như người không đi về phía trước, người cũng sẽ bị đào thải."

"Cho nên, chúng ta đẩy ra 'Tình' phê bình chuyên mục."

Nàng rất là khẩn trương, bởi vì rất nhiều phóng viên ống kính đều hướng về phía nàng, tay nàng tâm đều đầy mồ hôi.

"Trên thị trường, cao thấp không đều tác phẩm đưa đến phê bình thị trường nảy mầm, nhưng theo cái này bánh ngọt càng ngày càng nhiều người tranh đoạt, chúng ta ý thức được nhất định phải đề cao mình sức cạnh tranh."

"Tình phê bình chuyên mục, chính là đề cao chúng ta sức cạnh tranh một thanh lợi kiếm."

"Mọi người khẩu vị càng ngày càng gian xảo, sản phẩm đa nguyên hóa, yêu thật là phức tạp biến hóa, như thế nào mới có thể chọn lựa ra thích hợp bản thân tác phẩm?"

"Ta tiêu phí hai giờ đi xem xong một trận điện ảnh, kết quả sau khi xem xong ta thậm chí ngay cả bằng hữu vòng cũng không muốn phát, đây quả thực là lãng phí thời gian."

Hoa lạp lạp mọi người nở nụ cười, cái này "Bằng hữu vòng cũng không muốn phát" cái này hình dung từ rất thích hợp.

Bầu không khí hơi chút lỏng xuống, Từ Thanh Thanh mới tính chính thức tiến vào trạng thái.

Nàng hướng về phía ống kính nói: "Ta tin tưởng, mọi người thưởng thức đều càng ngày sẽ càng cao, chúng ta đều càng ngày sẽ càng kén chọn, như vậy, chúng ta thì nhất định phải lựa chọn một cái mười phần kén chọn trên bình đài lựa chọn tác phẩm"

"Mà kén chọn, cũng giống như là yêu cầu cao, tiêu chuẩn cao, càng nghiêm khắc."

"Đây chính là chúng ta tình phê bình thượng tuyến điểm xuất phát."

"Rất nhiều nhỏ nước bọt thanh âm, quá nghiêm khắc, chấm điểm quá thấp, thậm chí có người cảm thấy là cố ý làm, tất cả mọi người sai lầm rồi."

"Chúng ta chẳng qua là lựa chọn một cái, càng kén chọn con đường."

Thanh tình tình mặt (tình cảm dạt dào), Từ Thanh Thanh nói mười phần có lý có chứng cứ, sức thuyết phục mười phần.

Đùng đùng đùng một hồi tiếng vỗ tay vang lên. . .

Phóng viên cũng đem "Kén chọn" hai chữ ghi xuống, bởi vì nói lâu như vậy, toàn văn trung tâm chính là hai chữ này.

"Tiếp đó, tiến vào vấn đề khâu, chúng ta chuyên mục trước mắt duy nhất thi từ chuyên mục bản chủ Mạc tiên sinh hôm nay cũng ở trên ghế, có bất kỳ liên quan tới chuyên mục vấn đề đều có thể tiến hành đặt câu hỏi, do ta hoặc là Mạc tiên sinh tiến hành giải đáp." Từ Thanh Thanh mở miệng nói.

Dứt lời, hiện trường nhất thời liền náo nhiệt lên.

Đồng loạt một nhóm người nhấc tay, chen lấn, rất sợ bỏ qua cơ hội dường như.

"Ta muốn hỏi một chút Mạc tiên sinh. . ."

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Buổi họp báo

Đồng loạt một nhóm người nhấc tay, chen lấn, rất sợ bỏ qua cơ hội dường như.

"Ta muốn hỏi một chút, Mạc tiên sinh rốt cuộc là bằng vào loại nào tiêu chuẩn tới chấm điểm đây?"

Cái vấn đề này tại tối ngày hôm qua, Mạc Trác Tư cũng đã đánh tốt nghĩ sẵn trong đầu, hần thao thao bất tuyệt nói: "Vô luận là kia loại hình tác phẩm, đều nên làm theo tác phẩm tự thân lập ý đi tới tay."

"Nói cách khác, một quyển ca tụng Mỹ Đức tác phẩm, hần tại đồng loại tác phẩm bên trong có thể là dạng gì vị trí, hần tại trong dòng sông lịch sử, có thể tạo được thể nào một loại tác dụng?"

"Lại nói cách khác, một quyển dễ dàng mạng lưới văn học, hần tại tiêu khiển, tại vui thích lòng người năng lực bên trên là cái gì cấp bậc, hần hiềm thấy trình độ lại là bao nhiêu."

"Ta tin tưởng, từng cái nhà bình luận tâm lý đều có chính mình giới hạn, là cao là thấp, là nghiêm khắc, hay lại là rộng thùng thình."

"Chính như mới vừa rồi Từ tiểu thư nói, mọi người có thể theo kén chọn hai chữ bên trên tìm tới ta tiêu chuẩn."

Rất quan phương một bộ trả lời, kỳ thực nói thì đồng nghĩa với không nói, nhưng hần có xác xác thật thật lại trả lời vấn đề.

Trần Thao ở bên yên lặng gật gật đầu, biểu thị hài lòng.

Lúc này lại có phóng viên hỏi: "Ngài phê bình tác phẩm ở giữa, có chút là chút nào vô danh khí, cũng có tại thi từ trong lĩnh vực rất có công tích, người dựa vào cái gì cảm giác mình có tư cách phê bình bọn họ tác phẩm, hơn nữa đánh ra thấp phân?"

Câu này liền chọc trúng rất nhiều người lời trong lòng.

Dựa vào cái gì?

Nếu quả thật cho là tại Văn Đàn cúp lộ ra một cái mặt liền đem mình làm nhân vật, vậy thì thật là làm trò cười rồi.

Quốc nội tương tự Văn Đàn cúp loại này trận đấu, tối thiểu không dưới ba cái.

Lại nói văn nhân coi trọng là nội tình, người nếu là thư hương môn đệ đi ra, trong nhà lão tiên sinh là nào đó một cái Đại Sư, mọi người kính nể tình tự nhiên này sinh, nhưng cố ý người còn chưa phải là.

Liên quan tới cái vấn đề này, Mạc Trác Tư cũng là lần lượt lặp đi lặp lại hỏi mình.

Hần mới đầu nhìn trời thề, là hạ quyết tâm.

Làm trời cao đối với hần ban cho trừng phạt sau, hần lại nhân họa đắc phúc, thu được thế giới song song tác phẩm văn học, nhất thời nhân giới mở rộng ra.

Trong lúc nhất thời ngu ngốc trùng thiên, thiếu chút nữa đều quên mình là ai!

Cũng liền về nhà một chuyến, ăn cha xem thường, hần mới tỉnh tỉnh táo lại, hơn nữa linh cảm bùng nổ viết ra tác phẩm tựa hồ thật không như trong tưởng tượng tốt như vậy.

Hần hít sâu một hơi, sau đó giữ mỉm cười, "Tư cách là một kiện phi thường mơ hồ sự tình, nhưng đã có cơ hội, ta nguyện ý đem hết toàn lực đi ném thử."

"Có lẽ rất liều lĩnh, rất hoang đường, có rất nhiều nghi ngờ với tiếng máng, nhưng người nào không muốn có chính mình chuyên mục?"

Những lời này, giấu trong lòng hần rất lâu, rất lâu.

Đúng a!

Ai không muốn có chính mình chuyên mục?

Đặc biệt là ban đầu lựa chọn gia nhập đoàn người này mà nói, đây quả thực là mơ mộng!

Đùng đùng đùng tiếng vỗ tay vang lên, ngay cả Từ Thanh Thanh cũng lộ ra kinh ngạc ánh mắt.

Nàng thật không nghĩ tới, Mạc Trác Tư lại sẽ nói ra như thế chân tình thật ý một phen tới.

Trần Thao mặt lộ vẻ nụ cười đất vỗ tay, phảng phất đến lượt như thế!

Nhưng cái này nhìn như hoàn mỹ trả lời, phóng viên nhưng cũng không hài lòng, bởi vì bọn họ nghĩ (muốn) nếu có thể lên trang đầu bạo tạc tính chất tin tức.

"Mạc tiên sinh, nghe ngài tại phê bình thi từ thời điểm, cho ra số điểm đều rất thấp, vậy ngài cảm thấy cái nào tác phẩm mới có thể ở trong chuyên mục đạt được cao phân đây?"

Mạc Trác Tư hầu như không cần suy nghĩ liền bật thốt lên: "Chân chính kinh điển Vĩnh Hằng tác phẩm, nhất định phải trải qua ở thời gian mài dũa đo, có thể làm cho người ta tại một cái lĩnh vực thể nghiệm cực đoan cảm thụ, tỷ như nói vui sướng, tỷ như nói khiến người tỉnh ngộ."

Cái này một hỏi một đáp, một hỏi một đáp.

Lại còn thật là đối đáp trôi chảy, hoàn toàn không nhìn ra có bất kỳ mất bình tĩnh biểu hiện.

Đại khái đến vấn đề thứ năm thời điểm, rốt cuộc có người đến tìm cơ rồi!

"Ta muốn biết, sau này chuyên mục người phụ trách, có phải hay không đều là người loại trình độ này người đến đảm nhận? Nếu như là nói, ta đối với (đúng) bình luận mạng lưới đem tới cảm thấy mười phần lo lắng"

Lời này vừa nói ra, Trần Thao, Từ Thanh Thanh, Mạc Trác Tư, ba người đồng thời Trâu lên lông mày.

Cái này đặt câu hỏi phóng viên đến từ Hoa thị Tuần Báo, Hoa thị Tuần Báo có nắm cổ phần 《 nhỏ phê bình 》, vừa vận 《 nhỏ phê bình 》 khách hàng quần với 《 bình luận mạng lưới 》 rất tương tự, trên thực tế lưỡng cái xí nghiệp chỉ cần một nhà kia vỡ nợ, đối phương là có thể miệng to cắn mảnh này thị trường!

Trần Thao đang chuẩn bị mở miệng giải thích, hần dưng người quy tắc là chỉ cần có tài là dùng, cũng không coi trọng người là có hay không có danh tiếng.

"Mười phần lo lắng? Vị phóng viên này đồng nghiệp ngài thật là mang lòng thiên hạ, lo nước thương dân a!" Mạc Trác Tư buồn cười nói.

Mọi người sững sờ, nhất thời phát ra tiếng cười.

Tốt một câu mang lòng thiên hạ, lo nước thương dân, có chút ý tứ.

Phóng viên dùng một chút, sắc mặt kém một chút, "Mời trả lời thẳng ta vấn đề được không?"

Cái vấn đề này Mạc Trác Tư còn thật không tốt nói, dù sao hần còn không thuộc về tầng quản lý, cho nên không có lên tiếng.

"Cái vấn đề này ta tới giải thích một chút đi!" Từ Thanh Thanh chủ động đứng dậy nói.

"Sau đó không lâu, chúng ta gặp nhau tuyển mộ tình phê bình còn lại bản khối bản chủ, hoan nghênh có chí người trước để báo cáo, nhưng tự chúng ta nhân viên có ưu tiên tuyển chọn cơ hội, bởi vì chúng ta coi trọng mỗi một vị nhân viên phát triển cùng với lớn lên không gian."

Từ Thanh Thanh hoàn toàn là bằng vào năng lực chính mình mới ngồi lên vị trí này, nàng những lời này tài nghệ liền cao vô cùng, không chỉ có trả lời vấn đề, hơn nữa còn thể hiện ra đơn vị đối với công nhân viên quan tâm cùng chiều cố.

"Chiều đó mời quy tắc yêu cầu đây?" Có người hỏi tới.

"Cái vấn đề này chúng ta sẽ ở đến tiếp sau này cho mọi người cận kề câu trả lời, bao gồm lúc nào tuyển mộ, tuyển mộ số người cùng với yêu cầu, phương hướng, cũng sẽ ở quan phương thông báo nói rõ ràng." Từ Thanh Thanh trực tiếp liền đem vấn đề cho ném tới phía sau đi.

Buổi họp báo tới đây, muốn phải đạt tới mục đích cũng không xê xích gì nhiều.

Trần Thao trực tiếp đứng lên, cười nói: "Cảm tạ các vị trình diện tham dự, phi thường cảm tạ!"

Dứt lời, không ít người đều đứng lên.

Lúc này đứng ở hàng sau một đồng lớn phóng viên vọt tới, muốn phải chặn hẳn lại bọn hỏi nhiều hai vấn đề.

Mạc Trác Tư điện thoại di động reo đứng lên, một nhìn số điện thoại gọi đến, là học trưởng Dương Cảnh Huy.

"Này? Ta đi làm đây?" Hần khoanh tay máy Microphone vị trí nói, bởi vì chung quanh thật sự là quá ồn.

"Đi ra ngoài một chút, có chuyện được nói cho người!" Dương Cảnh Huy vội vội vàng vàng hô to.

Hần khẽ nhú mồm, nhìn một cái bây giờ thời gian, "Được rồi, ăn cơm buổi trưa thời điểm gấp mặt."

Dương Cảnh Huy trong đầu ngửa ngáy, hần cười nói: "Cái kia liền nói rõ rồi, người 100% không đoán được ta tuần trước cuối gặp được ai!"

Thần thần bí bí, Mạc Trác Tư còn có việc phải làm, "Trong lúc này giữa trưa thấy."

Tắt một tiếng cúp điện thoại.

Dứt lời, xa xa có người ở với hần vẫy tay, Mạc Trác Tư nhất thời liền ngây dại, chủ tịch HĐQT?

"Này, Lý đồng!" Trần Thao cười chào hỏi, sau đó dẫn Mạc Trác Tư đi tới.

"Tiểu tử biểu hiện không tệ, chuyên mục ta xem, có tranh cãi không có vấn đề, trên cái thế giới này bất kỳ ưu tú sự vật cũng không chạy khỏi tranh cãi." Lý đồng một bên cười một vừa quan sát Mạc Trác Tư.

Đây chính là chủ tịch HĐQT a!

Nắm giữ bình luận mạng lưới đứng đầu nhiều cổ phần người, giá trị con người hơn trăm triệu!

Hoi chút khách khí rồi đôi câu, Trần Thao hãy cùng Lý đồng hướng khác vừa đi.

Chung quanh đồng nghiệp một nhóm cầm giữ đi qua, nói đùa: "Đại Thi Nhân, đây là muốn một bước lên mây a! Ngay cả Lý đồng đều coi trọng người!"

Một câu nói này, lại để cho Mạc Trác Tư nụ cười hơi ngừng.

Hần ngây tại chỗ có chút ngẩn ra!

Tại sao?

Những thứ này tán thưởng mình nói, luôn cảm thấy có cái gì không đúng?

Đại Thi Nhân?

Chính mình thật là lớn thi nhân sao?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Ta phải một cái loại bệnh

Buổi trưa.

Một nhà căng thức phòng ăn.

Mạc Trác Tư tới đến lúc đó, Dương Cảnh Huy đang ở dựa vào tường vị trí với hần vẫy vẫy tay.

"Chuyện gì xảy ra a, gấp như vậy tìm ta tới?" Mạc Trác Tư ngồi xuống nhìn hần hỏi.

Dương Cảnh Huy tràn đầy phấn khởi địa điểm mở hình điện thoại di động, sau đó đưa tới.

"Người xem đây là người nào!"

Mạc Trác Tư nhận lấy điện thoại di động nhìn một cái, kinh ngạc nói: "À? Người còn chụp lên hân a!"

"Có phải là người hay không bọn quản lý?" Dương Cảnh Huy cười híp mắt hỏi.

"Là chúng ta lúc trước quản lý, bắt quá bây giờ từ." Mạc Trác Tư đem điện thoại di động trả lại, sau đó uống một hớp canh.

Dương Cảnh Huy trừng mắt nhìn, rất là kinh ngạc, "Từ chức?"

"Ừ!"

Mạc Trác Tư thấp giọng trả lời một câu, chuyện này kỳ thực trong lòng của hắn cũng rất áy náy, mặc dù nói ầm ĩ một trận, nhưng không nghĩ tới thành thực Được Hoàn hiệu quả như thế bùng nổ, sự tình hoàn toàn vượt ra khỏi hắn tưởng tượng.

Hắn chợt sững sờ, lần nữa đưa tay đem điện thoại di động cầm tới, trong miệng lẩm bẩm nói: "Chờ đã, vừa mới cái kia hình rất nhìn quen mắt."

Dương Cảnh Huy xúc lên một khối thịt trâu, mở miệng nói: "Nhìn quen mắt chứ? Người cái này nói một chút ta hiểu rồi, hân hân là đi khảo hạch."

Mạc Trác Tư vừa ăn đồ vật vừa gật đầu, tỏ ý người nói tiếp.

"Ta hai ngày này không phải đi ra ngoài đi loanh quanh, tìm người viết câu chuyện sao?" Dương Cảnh Huy nói: "Suy nghĩ đến nhà xuất bản, mấy cái công ty lớn chung quanh thử vận khí một chút, kết quả tại Tam gia bình luận cửa công ty đều thấy hân."

"Cái này ừ ừ cúi đầu, dự tính quá sức!" Dương Cảnh Huy buồn cười nói.

Mạc Trác Tư hé miệng gật đầu, "Quả thật thật đáng thương!"

Dương Cảnh Huy không hiểu sững sờ, kinh ngạc nói: "Hân không phải là bị người đá ra công ty chứ?"

Mạc Trác Tư khoe miệng lộ ra một vẻ cười khò, "Xảy ra một chút ngoài ý muốn, hân không đồng ý ta làm chuyên mục bán chủ."

"Mẹ nó, trâu bò a!"

Dương Cảnh Huy một mặt bội phục, theo lý mà nói cấp trên quản lý không đồng ý, trên căn bản sẽ không đùa giỡn, nhưng kết quả lại là quản lý từ chức.

Nhân viên với quản lý bất hòa, kết quả quản lý bị đá đi!

Cái này trời ạ là nhiều truyền kỳ a!

"Trác Tư a! Ta thật phát hiện người gần đây thay đổi." Dương Cảnh Huy mở miệng cười nói.

Mạc Trác Tư xoa xoa mũi, như có như không dặt cười hỏi: "Phải không?"

"Thật thay đổi, bây giờ trở nên đặc biệt trâu bò!" Dương Cảnh Huy lai kính, hân Bát Quái hỏi: "Đến, nói một chút, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Mạc Trác Tư cảm thấy chuyện này không có cách nào giải thích, hân ngược ngừng cười một tiếng, nhưng không có lên tiếng.

Trong lúc nhất thời, bầu không khí trở nên hết sức khó xử.

Dương Cảnh Huy có loại nhiệt tình mà bị hờ hững cảm giác, hân vẻ mặt hốt hoảng, nghiêm túc mà nhìn trước mắt người này.

Tại sao?

Sẽ có loại cảm giác xa lạ thấy?

"Người rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Hân nhíu mày hỏi.

Mạc Trác Tư chính mình cũng không biết rốt cuộc chuyện gì xảy ra, chẳng qua là cúi đầu ăn cơm.

"Người có cái gì rất không đúng a!" Dương Cảnh Huy biểu tình nghiêm túc, nghiêm túc nói: "Lần trước ta khi thấy người sau khi, người còn không phải như vậy."

Mạc Trác Tư chân mày khẽ động, cười giải thích: "Không. . ."

Hắn mở miệng trong nháy mắt, liền được gợi ý của hệ thống, chạm đến lời nói dối.

Chợt một chút, cả người hắn đều ngu!

Chuyện này. . .

Hệ thống nghĩ (muốn) muốn nói rõ cái gì?

Dương Cảnh Huy vẻ mặt dần dần ngưng trọng, lắc đầu nói: "Ta chỗ nhận biết cái đó Mạc Trác Tư không phải như vậy, hắn mặc dù ưa thích thoải phồng, nhưng dám làm dám chịu, có chí khí, có quyết đoán, có lý tưởng."

"Người bây giờ nhìn như rất thành công, nhưng là ta lại cảm thấy người bó tay bó chân, căn bản không giống như nguyên lai người." Dương Cảnh Huy phun ra tiếng lòng.

Một câu nói này, giống như là đao một cái cắm vào Mạc Trác Tư tâm lý.

Trong lòng hắn chợt lạnh, biểu tình từ từ cứng lại tới.

Ê ảm cảm giác đột nhiên dâng lên.

Ánh mắt hắn nhất thời liền ướt, loại cảm giác này tới rất đột nhiên, lại giống như là trong lòng chèn ép rồi rất lâu.

Hắn hút một chút chưa xót mũi, sau đó cười thâm nói: "Ta khả năng được một loại bệnh!"

Dương Cảnh Huy thả tay xuống bên trong đĩa cùng muỗng canh, con người hơi hơi tròn to, khó có thể tin nhìn Mạc Trác Tư.

"Bệnh gì?"

Mạc Trác Tư cổ nén đầy mắt ướt át, hắn giống như kẻ ngu như thế, tự giễu nói: "Được một loại, nếu như nói lão, sẽ rất nhanh chết bệnh."

Dương Cảnh Huy suy nghĩ trống rỗng, cả người đều ngây dại.

Hắn mới vừa rồi trong đầu thoáng qua vô số loại khả năng, bao gồm không cách nào trị liệu bệnh ung thư, thời kỳ cuối. . .

Nhưng hắn hoàn toàn không nghĩ tới, Mạc Trác Tư thật tình như vậy nói ra một câu, khiến người dở khóc dở cười nói.

Dương Cảnh Huy muốn phải cười, lại không cười nổi.

Hắn thấy được Mạc Trác Tư đầy mắt hiện lên ánh sáng nước mắt, hắn thấy được Mạc Trác Tư cái kia vừa nghiêm túc vừa thống khổ biểu tình.

Giống như là một cái chịu đủ hành hạ người, đang cùng chính mình cầu cứu!

Dương Cảnh Huy miệng cứng lại đến, hắn lông mày trầm trầm đất sụp xuống, sau đó phun ra một câu, ngay cả chính hắn cũng không cách nào tin tưởng nói.

Thật sẽ có một loại bệnh, có thể như vậy sao?

Không thể nào!

Nhưng hắn vẫn không có phản bác, hắn mở miệng nói: "Cái kia. . . Vậy người liền đừng chém gió nữa rồi!"

Mạc Trác Tư trong lòng nhắc lên vô số gợn sóng.

Thề ngày ấy, hắn hạ quyết tâm, lại không nghĩ rằng thật sẽ hạ xuống "Thành thực hệ thống".

Sau đó cuộc sống, giống như là giống như nằm mơ, hắn đem thế giới song song thi tập coi là là mình, sau đó trừng phạt chính mình nhìn không đáng người.

Cuối cùng một bước lên mây, có chính mình chuyên mục.

Đúng a!

Hết thấy các thứ này, dường như một trận tốt đẹp mộng cảnh, hắn đến nay đều giống như sống ở trong mơ người.

Rõ ràng như vậy thành công, vì sao lại cảm giác mình sống ở trong mơ?

Rõ ràng như vậy thành công, là bằng hữu gì sẽ cảm giác mình có cái gì không đúng?

Hắn đầy mắt mang theo không tìm được phương hướng mê mang, thậm chí bắt đầu hoài nghi đời người.

Dương Cảnh Huy nhìn ra được bằng hữu của mình rất khó chịu, hắn có thể đoán được, đại khái là Mạc Trác Tư bởi vì một lần nào đó trong lúc lơ đãng khoác lác, đưa đến bây giờ hồi hận không dứt.

"Một cái lời nói dối, phải dùng một cái khác lời nói dối đi tròn, rất mệt mỏi!" Hắn tận tình nói.

"Đã như vậy, vậy liền đem chân tướng nói ra tốt lắm!"

Mạc Trác Tư muốn phải giải thích, nhưng tâm lý mệt quá, mệt quá, căn bản không cách nào mở miệng.

Hắn muốn nói, mình bây giờ đã không nói láo.

Nếu như không nên nói, chính mình khoác lác, chắc là cái kia vài bài thơ.

Một giây kế tiếp.

Hắn giống như là ở trong mộng mới tỉnh, hai mắt tròn to, trên mặt là bưng tỉnh đại ngộ vẻ mặt.

"Người mới vừa nói cái gì? Ta bó tay bó chân?" Mạc Trác Tư khẩn trương hỏi.

Dương Cảnh Huy sững sờ, thế nào hôm nay đối phương luôn là cả kinh, rất là kỳ quái a!

"Đứng, bó tay bó chân, người xem một chút hôm nay người, một mực cấm đầu không nói lời nào."

Mạc Trác Tư con người phóng đại, ngược lại hít một hơi, hắn thật giống như suy nghĩ minh bạch!

Tại sao mấy ngày nay vẫn cảm thấy mơ mơ màng màng, tại sao luôn là không có ở đây trạng thái.

Bởi vì, hắn bây giờ có toàn bộ, đều là xây dựng ở lời nói dối bên trên.

Một luồng không hiểu kích động nộ cười xông lên đầu, hắn như nhặt được tân sinh, sau đó giống như đứa bé như thế cười láo lỉnh nói: "Ta hiểu rồi, ta biết tại sao!"

"Cái gì à?" Dương Cảnh Huy một trận không giải thích được.

Cái này một hồi nói bị bệnh, một hồi còn nói hiểu.

Mạc Trác Tư một cái đứng lên, sau đó cùng Dương Cảnh Huy phát tay nói: "Ta lần sau lại mời người ăn cơm."

Dứt lời, hắn liền hùng hùng hổ hổ chạy ra ngoài.

Hắn đi tới ven đường, lòng như lửa đốt mà kêu một chiếc xe taxi.

"Bắc Điện quốc tế quảng trường đối diện lầu làm việc."

"Tốt!" Bác tài đáp một tiếng.

Mạc Trác Tư nuốt một cái nước, đáy mắt là kiên định lạ thường, hắn đã biết, nên làm như thế nào trở về chính mình!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Người là ngọc sao?

Mạc Trác Tư cơm cũng không ăn, hắn sốt ruột trở lại công ty, trở lại lần ba.

Hắn thở hắt hắt thở gấp đất chạy tới chủ quán phòng làm việc, đẩy cửa vào, phát hiện Trần Quốc Khánh còn đang làm thêm giờ.

"Ai? Người không phải đi ra ăn cơm sao?" Trần Quốc Khánh kinh ngạc hỏi.

Mạc Trác Tư hít sâu một hơi, sau đó nói: "Đem ta chuyên mục cá nhân giới thiệu từ bỏ."

"Từ bỏ?" Trần Quốc Khánh có chút nghe không hiểu.

Mạc Trác Tư lấy dũng khí nói: "Cái kia ba bài thơ không phải ta viết, đem những thứ kia đều từ bỏ."

Một câu nói này, cũng làm Trần Quốc Khánh làm cho sợ hãi.

"Mẹ nó, người đừng làm ta sợ a!"

Cái này nếu như là chép lại trở lại thơ, hắn dán vào chuyên mục bên trên, cái này nửa phút muốn ăn tòa án truyền đơn.

Mạc Trác Tư thư thái cười một tiếng, "Chớ khẩn trương, ta tự mình tới đổi đi!"

Trần Quốc Khánh vẫn một mặt tròn mắt há mồm, "Có ý gì, không phải là chép trở lại sao?" Hắn thò đầu hỏi.

"Yên tâm đi! Cái thế giới này không người sẽ cáo ta." Mạc Trác Tư cười sờ lỗ mũi một cái, sau đó đi tới nắm con chuột, tại trong máy vi tính một hồi điểm.

"Bên trên bên ngoài vị trí." Trần Quốc Khánh nhìn màn ảnh nói.

"Đúng đúng đúng, liền cái này, điểm đi vào là có thể sửa lại."

Mạc Trác Tư trừng mắt nhìn, kỳ thực hắn cũng không nghĩ tới đổi thành hình dáng gì, do dự chốc lát, hắn dùng dùng đất truyền vào một hàng chữ.

"Lời nói ác độc, pháo miệng, kén chọn, người không cách nào tưởng tượng phong cách, đến từ một cái thế giới khác nhãn quang."

Đổi xong sau, Mạc Trác Tư nhấn chắc chắn!

"Beautil (xinh đẹp)!" Trần Quốc Khánh không nhịn được khích lệ nói.

Mạc Trác Tư giống như là tại buông xuống nén ở trong lòng như cầu thạch, chuyện này. . . Mới thật sự là thuộc về mình phê bình chuyên mục.

Trần Quốc Khánh cười khổ nói: "Cái kia ba bài thơ thật không phải là người viết à?"

"Cái này cái trọng yếu sao?" Mạc Trác Tư hỏi ngược một câu.

Trần Quốc Khánh ngần ngại một chút, sau đó ngốc ngây ngốc đất nhìn đối phương, đây chính là tại Văn Đàn cúp hiển lộ tài năng thơ a!

Ngay cả lão Mã tiên sinh đều đáng khen miệng không dứt, càng là một lần hành động để cho đối phương lên làm chuyên mục bản chủ.

"Cái này chẳng lẽ không trọng yếu?" Trần Quốc Khánh buồn cười hỏi.

"Không trọng yếu." Mạc Trác Tư cười nhạt một câu, "Ta là nhà bình luận, không phải thi nhân, hai người này khác biệt rất lớn."

Trần Quốc Khánh cái hiểu cái không gật gật đầu, hỏi: "Không bản quyền tranh chấp chứ?"

"Yên tâm đi! Ta không thể là rồi chuyện này phá hủy chính mình!"

Mạc Trác Tư ném ra một cái cảm tạ ánh mắt, sau đó đẩy cửa đi ra ngoài, hắn trở lại chính mình văn phòng vi, đem chuyên mục bản chủ tác phẩm biểu diễn trong khu vực ba bài thơ cũng xóa.

Hắn muốn tìm trở về tự mình, mà không phải cái đó bị thế giới song song ở ngăn trở con mắt, bị thế tục danh lợi liên lụy mà bị lạc chính mình.

Một cái lời nói dối cần dùng vô số lời nói dối đi lấp bõ, hắn sờ đi bó tay bó chân, chính là bởi vì hắn bị nhốt rồi, vây ở một cái giả tạo phồn vinh trong thế giới.

Mọi người chỗ tán thưởng căn bản không phải thật chính tự mình, mà là những thứ kia tác phẩm phía sau người kia.

Nếu đều là giả, vậy cần gì phải lừa mình dối người đây!

Mạc Trác Tư tự giễu cười một tiếng, chỉ có làm trở về chính mình, mới có thể chân chính đứng nghiêm làm người.

Chính mình sáng tác tác phẩm, chỉ có một quyền, đó chính là đăng lên tại tân sinh thay mặt văn học thịnh điển 《Người Thất Bại》.

Nghĩ tới đây, hần tại trong máy vi tính truyền vào Đại Tân Sinh văn học mấy chữ, lập tức tìm thấy được quan phương Website.

Đệ thập nhất giới tác phẩm văn học trận đấu, dự thi tác phẩm tổng cộng hơn ba nghìn.

Trước mắt đứng hàng thứ nhất tên là Ngô Thái Cốc 《 Nông Thôn Người Canh Gác 》, giảng thuật nông thôn bên trong thiếu niên cùng Dã Cẩu tranh đấu câu chuyện.

Tên thứ hai Lưu Đồng Húc 《 Bạch Cốt Chồng Chết 》, giảng thuật anh hùng chinh chiến câu chuyện.

Về phần Mạc Trác Tư chính mình tác phẩm, đã theo hơn một ngàn cát giữ đưa lên đến hơn 3,800 cát giữ.

Hơn nữa bên dưới một nhóm người thúc giục thêm, đây chính là chuyện tốt a!

Mạc Trác Tư hơi lăm suy nghĩ, dứt khoát đem bản thảo toàn bộ ném ra đi, lưu ở trong tay không có giá quá cao giá trị.

Cái này một canh mới, lập tức có người ở bình luận sách nhấn lại.

"Đổi mới! Ký cái đến."

"Cuối cùng rốt cuộc có thành công hay không a, chẳng lẽ xuyên việt trọng sinh, sẽ không thật vẫn còn một việc cũng không thành chứ?"

Mặc dù nói tên sách là 《 Người Thất Bại 》, nhưng là một cái xuyên việt trọng sinh người a!

Hần mạng theo trí nhớ chính là ngón tay vàng a!

Mạc Trác Tư đem bản thảo toàn bộ ném ra sau, liền không để ý đến rồi, ngược lại chỉnh văn bình chọn kỳ suốt hơn một tháng, dài lắm!

Lúc này buổi trưa đi ra ăn cơm đồng nghiệp lục tục trở lại, hần mới nghe được bụng kêu rột rột.

Mới vừa rồi cũng là sốt ruột, cơm cũng không ăn mấy hớp.

Dứt khoát thừa dịp còn chừng mười phút đồng hồ, xuống lầu mua một bánh mì lấp lấp bao tử.

Mua xong bánh bao đi lên, thì có phòng làm việc đồng nghiệp đi lên hỏi!

"Cái này chuyên mục giới thiệu tóm tắt thế nào sửa lại à?"

Trần Quốc Khánh vẫn biết phân tặc, hần cũng không có nói nguyên nhân, chẳng qua là khiến mọi người hỏi tự mình.

Dù sao cái này chép lại, có thể lớn có thể nhỏ, đặc biệt là trước mắt chuyên mục tính chất đặc thù, tuyệt đối không thể ra bất kỳ sai lầm nào.

Mạc Trác Tư nhẹ như mây gió đất cười nói: "Ừ, sửa lại, lấy trước kia cái không có ý gì."

"Tại sao à? Ta cảm thấy rất tốt a! ?"

Tất cả mọi người nhìn sang, rất là tò mò.

Viên Hiểu Lệ cười nói: "Ta cảm thấy được hiện tại ở nơi này cũng rất tốt, xác định vị trí rất tiêu chuẩn."

"Đến từ một cái thế giới khác nhãn quang?" Vương Đình Phi kinh ngạc thì thầm.

Mạc Trác Tư đem bánh mì buông xuống, cười hỏi ngược lại: "Bất giác bây giờ rất có ý tứ sao?"

Wang Đình Phi con mắt linh lợi, gồ lên miệng nói: "Là thật có ý tứ."

"À? Người trả thế nào đem chuyên mục bản chủ tác phẩm biểu diễn cái kia vài bài thơ cũng xóa à?" Viên Hiểu Lệ bỗng nhiên kinh ngạc hỏi.

Chẳng ai nghĩ tới, Mạc Trác Tư một lời kinh người.

"Kỳ thực đó là một vị khác tiền bối tác phẩm, ta chỉ là tác phẩm thợ bốc vác!"

Đem chân tướng nói ra, hần cảm giác mình cả người buông lỏng rất nhiều, so sánh vòng vo đi làm bộ là mình tác phẩm, chẳng thoải mái thừa nhận.

Trích (dạng) một chút, hệ thống trực tiếp cho ra + 6 thành thực điểm số, cái này thấy câu nói này ra miệng độ khó cao bao nhiêu.

Rầm rầm một chút, trong phòng làm việc người tất cả đều bối rối!

Ta trời?

Viên Hiểu Lệ cả người miệng tròn to, mặt đầy không tưởng tượng nổi.

Vương Đình Phi rất nhanh ý thức được sự tình nghiêm trọng tính, nàng kéo một cái Mạc Trác Tư nhỏ giọng nói: "Trời ạ! Nền sẽ không có người cáo người chép lại chứ?"

"Không có! Các người suy nghĩ nhiều." Mạc Trác Tư nhún vai cười một tiếng, sau đó ngồi xuống.

Đây tuyệt đối là một cái bạo tạc tính chất tin tức.

Khiến người không thể tưởng tượng nổi, vì vậy tin tức lại là Mạc Trác Tư tự mình tuôn ra tới.

Bạo chính mình chép lại?

Những thứ kia thơ đều là người khác tác phẩm?

"Nguyên lai là chép trở lại, giỏi một cái kẻ chép văn a!"

Những thứ kia đã từng đổ con mắt Mạc Trác Tư người, rốt cuộc đều lộ ra "Răng nanh".

"Ta đã nói rồi! Hắn làm sao có thể viết ra cái loại này thơ đến, cũng còn khá ta vẫn luôn không tin."

Đồng Văn Đào liền cười!

Thật là cùng đường nghi không đường, liễu ám hoa minh lại một thôn (trong hoàn cảnh khôn khó, mà tìm được lối thoát) a!

Ai có thể nghĩ tới, Mạc Trác Tư lại sẽ tự đào mộ!

Vương Đình Phi tại Mạc Trác Tư trên người ngửi một cái, tràn đầy kinh ngạc nói: "Cũng không mùi rượu a! Người có phải hay không hôm nay không thoải mái a!"

Nàng một mặt kinh ngạc đến ngây người nhìn đối phương. . .

Trần Quốc Khánh nhìn một cái bên ngoài phòng làm việc có xôn xao, hắn đi nhanh lên đi ra.

Vừa vặn, lúc này Đồng Văn Đào lạnh lùng chế giễu một câu: "Sợ là chính chủ tìm tới cửa, chính mình sợ hãi đi!"

"Cái này, chép là ai thơ a, ta thế nào không tra được." Viên Hiểu Lệ vẻ mặt lo âu hỏi.

Trần Quốc Khánh khiếp sợ nhìn bên ngoài, đều biết?

Hắn tròn mắt há mồm nhìn Mạc Trác Tư, sau đó trong đầu bắn ra bốn chữ: "Người là gốc sao?"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Quá mẹ nó có thể gây chuyện

Trần Quốc Khánh đã cố ý che giấu chân tướng, chính là không hy vọng đưa tới xôn xao, kết quả!

Kết quả hắn thiếu chút nữa thì tức chết!

"Toàn bộ trở về được vị trí bên trên, còn chuyện này cảm chỉ thảo luận, cảm chỉ tiết lộ ra ngoài, nếu không có hậu quả gì không, các người nên làm so ta còn muốn rõ ràng."

Hắn quát lạnh một tiếng, sau đó trợn lên giận dữ nhìn Mạc Trác Tư liếc mắt, nói ra một câu lời kịch kinh điển.

"Ngươi, tới một chút phòng làm việc của ta."

Lúc trước Từ Thanh Thanh tại lầu ba thời điểm, tất cả mọi người nghe thói quen những lời này, không nghĩ tới cái này đổi người, Mạc Trác Tư hay lại là thích nhất gây chuyện cái đó.

Đùng một tiếng, đem cửa phòng làm việc đóng lại.

Trần Quốc Khánh soát một chút, đem rèm cửa sổ cũng cho kéo lên, sau đó chất vấn: "Ngươi muốn làm gì?"

"Ta nghĩ qua, rất muốn rõ ràng, không phải ta tác phẩm, ta không nên chiếm làm của mình!" Mạc Trác Tư rất là ngay thẳng hỏi đáp.

Trần Quốc Khánh thật là giận điên lên, hắn nín thở mà nói rằng: "Ta rốt cuộc biết Từ Thanh Thanh tại sao mỗi lần đều nhắm vào ngươi rồi."

"Không phải là bởi vì ngươi ưa thích khoác lác, cũng không phải là bởi vì hai người các ngươi chuyện, thật là bởi vì ngươi. . ."

"Quá mẹ nó có thể gây chuyện!"

Ngay cả hắn cũng không nhận được muốn bạo lớn!

"Ngươi nói, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra, ngươi là thế nào giấu trời qua biển, lại tại Văn Đàn cúp bên trên, cũng không biết đến ngươi thơ là chép trở lại?" Trần Quốc Khánh cố nén tức giận hỏi.

Mạc Trác Tư biết mình làm như vậy, đưa tới rất nhiều hậu quả đáng sợ, nhưng nếu như hắn không làm như vậy.

Hắn thì sẽ càng sống càng bức bối, càng sống càng cẩn thận hơn, rất sợ một ngày kia nói lộ ra miệng, sợ mình văn hóa dày công tu dưỡng không đủ, bị người phơi bày bị người chê cười.

Hơn nữa, nếu như vinh dự đều là người khác, vậy mình lại có cái gì có thể được ý đây?

"Giấu trời qua biển?" Mạc Trác Tư cảm thấy cái từ này có hơi quá.

"Không, ta không cần lừa gạt được bất luận kẻ nào, bởi vì ngoại trừ ta, cái thế giới này không có bất cứ người nào gặp qua những thứ này thơ." Hắn rất là độc định nói.

Nếu như nói đạt được thành thực hệ thống sau, hắn giống như một con tuần mã, nhảy một cái ngàn dặm.

Như vậy vứt bỏ trong lòng bọc quần áo sau đó, hắn liền giống như một bò đi giày cương ngựa hoang, chút nào không có kỵ chút nào.

Bối rồi!

Trần Quốc Khánh thì càng thêm trợn mắt há mồm rồi, hắn giơ tay lên, "Dừng lại dừng lại!"

"Được, ta suy nghĩ có chút chuyện không tới!"

"Ngươi nói ngươi không phải người tác giả này, nhưng ngươi lại là người thứ nhất đem thơ viết ra người?"

Mạc Trác Tư mang trên mặt bình tĩnh nụ cười, "Ngươi có thể hỏi ức một chút ta chuyên mục mới nhất giới thiệu nói."

Trần Quốc Khánh liếc một cái người này, bây giờ còn với chính mình chơi đùa bộ này.

"Lời nói ác độc, pháo miệng, kén chọn, ngươi không cách nào tưởng tượng phong cách, đến từ một cái thế giới khác nhãn quang."

Chờ chút! ! !

Đến từ một cái thế giới khác?

Hắn chợt sững sờ, lập tức nghiêng đầu nhìn Mạc Trác Tư, "Ý ngươi là. . ."

Mạc Trác Tư lần này chủ động lên tiếng, "《 Vũ Dạ 》, 《 Quả Giáp Nát 》, 《 Ngày Tận Thế 》, đều là cùng vị tiền bối viết."

Trần Quốc Khánh hoàn toàn không biết nói cái gì cho phải!

"Vị tiền bối này, hắn không thuộc về cái thế giới này, ta không biết hắn ở đâu, nhưng ta biết ta tên gọi là gì."

Trần Quốc Khánh giống như là nhìn một người điên như thế nhìn Mạc Trác Tư, sau đó hỏi: "Tên gì?"

"Văn Nhất Đa!"

Mạc Trác Tư bật thốt lên, hấn đẩy mắt mang theo cuồng nhiệt cổ chấp!

Chính mình rút cuộc nói ra!

Tư tưởng, rút cuộc giải khai!

Trần Quốc Khánh không nói gì, hấn xoay người tại trong máy vi tính lục soát "Văn Nhất Đa" ba chữ, bắn ra tới trùng tên trùng họ, nhưng không có một là thi nhân.

Vì tiến một bước xác nhận, hấn còn cố ý đem Văn Nhất Đa cùng với 《 Vũ Dạ 》 ghép lại với nhau lục soát.

Cuối cùng bắn ra tới còn lại không giải thích được đồ vật.

Không có tra được!

Hấn dùng sức nhúu mày một cái, sau đó ngẩng đầu lên nhìn Mạc Trác Tư, rất là khó khăn nói: "Ta, thật là càng ngày càng nhìn không thấu được ngươi rồi!"

Mạc Trác Tư hai tay cầm túi, ngồi ở cửa đặt đồ lật vật trên bàn nhỏ, cười nói: "Yên tâm đi! Không thể nào có người sẽ cáo ta, kỳ thực ta hoàn toàn có thể đem những thứ này thơ chiếm làm của mình."

"Đúng vậy, căn bản không cần phải làm nhiều như vậy, ngươi hoàn toàn có thể không nói cho bất luận kẻ nào?" Trần Quốc Khánh lại vừa là bất đắc dĩ lại là sinh khí.

"Không không không. . ." Mạc Trác Tư phản bác: "Một bộ tác phẩm, cho dù tác giả không ở cái thế giới này, nhưng hấn chuyện đương nhiên lưu lại bộ tác phẩm trừ tác quyền."

"Lại nói, ta có chính mình đường, cần gì phải đi người khác đường?"

Hấn trong xương, có rất nhiều phức tạp cảm tình, nhưng bản chất là cao ngạo.

Hấn đã thử lòng tham, nghĩ tới ngồi mát ăn bát vàng, nhưng cuối cùng chạy không khỏi nội tâm tự trách.

Trần Quốc Khánh không nói tiếng nào, hấn cẩn thận không biết nói cái gì cho phải.

Ước chừng dừng chừng mấy giây, hấn mới nhúu mày rất là nghiêm túc nói: "Ta lần đầu tiên phát hiện, ngươi lại là một quân tử."

"Hi hi" một tiếng bật cười.

Mạc Trác Tư cho đối phương giờ lên khinh bỉ ngón giữa, sau đó dứt khoát xoay người đi ra ngoài.

Nếu lựa chọn nói cho mọi người chân tướng, hấn liền đã làm tốt chuẩn bị sẽ mất đi một ít gì đó, nói cách khác một ít người tín nhiệm.

Hay hoặc là nói, hấn chuyên mục.

Trước lúc này, hấn muốn phải, đại khái là nghĩ (muốn) thừa dịp thời gian này, nhiều hưởng thụ một chút tại chính mình trong chuyên mục phê bình vui thích!

Tình phê bình chuyên mục giới thiệu nói đối!

Hơn nữa chuyên mục bản chủ tác phẩm biểu diễn bên trong vài bài thơ biến mất, cái này tựa hồ cũng tại mơ hồ biểu đạt một món chuyện gì.

Có không ít tò mò độc giả ở phía dưới đặt câu hỏi.

"Cái kia ba bài thơ tại sao không thấy? Chẳng lẽ đổi bản chủ đi?"

"Đổi vậy đúng rồi, như vậy phê bình đi xuống, thật không biết sẽ đắc tội bao nhiêu người!"

"Không thể nào đâu? Buổi họp báo mới hiện thân a! Mặc dù tuổi nhìn không đủ chừng chạc, nhưng tài nghệ vẫn không tệ."

"Trẻ tuổi nóng tính! Cho dù ngươi thật có tài nghệ, cũng không có lý do gì xem thường người khác tác phẩm!"

Chuyên mục khu thảo luận bên trong, vốn là nhóm lớn bộ đội ở chỗ này kháng nghị, hiện tại đang kháng nghị thanh âm bắt đầu nhanh chóng biến mất, bởi vì cho mọi người đều rồi rít suy đoán, chuyên mục người phụ trách đã thay đổi người.

Cách đại khái mười phút, bọn họ lần nữa đổi mới chuyên mục, phát hiện lại thêm một quyển tác phẩm phê bình.

Chuyên mục bản chủ Mạc Trác Tư nhấn lại: "Nhìn ra được tác giả tài nghệ tại kịch liệt lên cao, nửa bộ phận trước với bộ phận sau tưởng như hai người, chiều tà cảnh sắc miêu tả có chỗ độc đáo, mặt bên làm nổi bật lên thời gian một đi không trở lại, chấm điểm mặc dù không cao, nhưng đáng giá khích lệ."

Đừng một tiếng!

Những thứ kia nói nhất định là đối bản chủ mặt người đều bị đánh sưng.

Ta X?

Hay là hấn?

Bên dưới nhất thời bay ra một nhóm nhấn lại, trong này mặc dù phần lớn đều là tiếng chất vấn, nhưng khiến Mạc Trác Tư hưng phấn nhất là, trong đám người lại có chính mình tình yêu phần !!

Đây quả thực là thành linh mà đến kinh hi a!

"Mạc lão sư a! Ngày đó nhìn người phân tích, ta theo giáo sư văn chương tranh luận thời điểm, cuối cùng lại là ta thắng! Thật là quá tuyệt vời! Mỗi lần nhìn người phê bình đều biết lấy được chỗ ích không nhỏ."

Có chút vui sướng là rất khó đi miêu tả, nói cách khác lúc này chứng kiến câu này nhấn lại lúc Mạc Trác Tư.

Hấn khoe môi nhếch lên một vết thỏa mãn mỉm cười, nếu như nhất định phải dùng nào đó phương pháp đi kết luận một cái nhà bình luận có thành công hay không.

Cái kia đại khái chính là độc giả nhìn xong bình luận sau, rốt cuộc có thu hoạch hay không, bao lớn thu hoạch.

Lời nhấn này đương nhiên là thêm tình đưa lên cao nhất!!

Về phần những thứ kia nhờ nước bọt mắng chửi người, khiến hết thầy bọn họ gặp quỷ đi đi!!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Người là thiên tài a!

Trên thế giới không có không lọt gió tường.

Mặc dù Trần Quốc Khánh xuống "Cấm lệnh", nhưng chuyện này hay lại là truyền đến lầu bốn, năm tầng.

Trong nháy mắt, toàn bộ công ty cấp lãnh đạo đều nổ!

"Cái gì? Không phải hấn tác phẩm?"

Trần Thao hai mắt tròn to, hiển nhiên không tin tưởng trợ lý Uông Tiểu Phi nói chuyện.

"Đúng nha! Bây giờ toàn bộ công ty đều biết." Uông Tiểu Phi gấp gấp nói.

Nàng một mực đi theo Trần Thao bên người, biết Trần Thao coi trọng cỡ nào cái này chuyên mục, loại tin tức này nếu như bị truyền đi, sự tình liền đại điều!

Trần Thao lập tức đứng lên, lời lệ phong hành mà nói rằng: "Khiến Từ Thanh Thanh đi lên, còn nữa, tin tức này là ai truyền tới."

Hấn phản ứng đầu tiên, nhất định là có người cố ý muốn bôi xấu Mạc Trác Tư, nhân tiện cho công ty gia tăng mặt trái dư luận.

Kết quả một giây kế tiếp, hấn con người đều bị dọa sợ đến muốn nhảy ra.

"Híc, hình như là Mạc Trác Tư tự mình nói." Trợ lý Uông Tiểu Phi mang trên mặt cười thâm.

Trần Thao cả người choáng váng!

What-the-ck! ! ! ?

Đây là cái gì quý?

Mạc Trác Tư?

Giận đến Trần Thao trong lúc nhất thời không thờ nổi, hần đề ngực nói: "Đều theo ta kêu lên đến, còn nữa, chuyện này cho ta toàn diện đuổi ra khỏi, nếu ai truyền đi, liền có thể cuốn xéo rồi!"

Trần Thao Trái Tim một mực không được, nghe được cái này tin tức, thiếu chút nữa thì phát bệnh rồi!

Hắn vội vàng tại trong ngăn kéo xuất ra chai thuốc một dạng đổ ra hai hạt, sau đó một cái buồn bực bên dưới, uống từng ngụm lớn nước!

Lúc này mới chậm thờ ra một hơi!

Mặc dù như thế, nhưng sắc mặt hắn cũng là hồngбет tới cực điểm!

Không phải Mạc Trác Tư tác phẩm?

Hắn nhớ tới tại Văn Đàn cúp, chính mình còn cười ha hả cho người khác giới thiệu, mặt mũi này là vứt xuống nhà bà nội rồi.

Nhưng là hắn không suy nghĩ ra, tại sao nhiều người như vậy, đều biết bị chẳng hay biết gì?

Đây thật là náo loạn cười ầm a!

Hắn rút ra khăn giấy xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, sau đó bắt đầu nghĩ (muốn) ứng đối biện pháp.

Xoạt xoạt một tiếng, cửa mở ra.

Từ Thanh Thanh kinh hoàng thất thố đi vào, giọng vội vàng nói: "Ta cũng vậy mới biết chuyện này."

Trần Thao hít sâu một hơi, có chút thất vọng giọng tay lên nói: "Người chớ nói, chờ một hồi chờ hắn tới nhìn lại hắn là giải thích thế nào."

Vừa mới nói xong, Mạc Trác Tư bước chân liền đạp vào.

Phải nói không khăn trương nhất định là giả, hắn biết rõ mình phải đối mặt tất nhiên là mưa dông gió giạt.

Nhưng nếu như sau cơn mưa có thể trời quang, vậy hãy để cho mưa to tới mãnh liệt hơn một ít đi! ! !

Thời gian dừng lại.

Xoạt một chút, lưỡng mắt người sẽ chết nhìn chòng chọc Mạc Trác Tư.

Bọn họ đều không nói gì.

Mạc Trác Tư yên lặng gật đầu, sau đó mở miệng nói: "Mọi người khả năng quá khăn trương."

"Quá khăn trương?"

Từ Thanh Thanh dùng không Pháp tướng thư biểu tình nhìn Mạc Trác Tư, quá khăn trương?

Trần Thao không nói gì, hắn cho đối phương cơ hội đã quá nhiều, mới đầu dễ dàng tha thứ độ cao bao nhiêu, như vậy thì sẽ có nhiều tuyệt tình! ! !

Mạc Trác Tư đưa ra chỉ một ngón tay, "Số một, không có ai có thể cáo ta xâm quyền."

"Thứ hai, ngoại trừ ta, những người khác không thể nào xem qua những thứ này thơ."

"Thứ ba, chân chính tác giả cũng không ở trên thế giới này."

Trước đôi câu thuần túy là lời nói suông, ai đây có thể bảo đảm?

Nhưng Từ Thanh Thanh với Trần Thao đều cứng lại, bọn họ đề ý là một câu cuối cùng, chân chính tác giả không ở trên thế giới này?

"Đã qua đời người tác phẩm, càng nên được đến tôn trọng." Trần Thao nghiêm túc cảnh cáo nói: "Cho dù bản thân hán không có biện pháp duy quyền, nhưng hán hậu nhân đây?"

"Hậu nhân?" Mạc Trác Tư buồn cười nói: "Hán căn bản cũng không phải là cái thế giới này người."

Từ Thanh Thanh sững sờ, nàng có loại Thiên Hoang ban đêm bàn luận cảm giác.

Mạc Trác Tư khoe mắt giờ lên, hán dùng sức nghĩ (muốn) muốn tìm một giải thích hợp lý, nhưng rốt cuộc nên nói thế nào chuyện này đây?

"Đại khái là, ta có thể chứng kiến một cái thế giới khác tác phẩm, rất là đặc sắc tuyệt luân, để cho ta mê mẩn trong đó, thậm chí muốn đem những thứ này tác phẩm chiếm làm của mình."

"Trên thực tế, ngoại trừ ta, không người nào có thể chứng kiến những thứ này tác phẩm, hán. . . Hán giống như là Thượng Thiên cấp cho ta ban cho."

"Ta cứ như vậy cầm ở trong tay, một bài bài thơ, từng từ một bay qua!" Mạc Trác Tư làm ra động tác, hán đem người khác không thấy được thi tập cầm ở trong tay.

Râm râm một chút, người chung quanh đều ngu mất!

Tại hai người đầy mắt, Mạc Trác Tư chính là một cái trần trườg người điên, bởi vì hán trong tay căn bản thứ gì cũng không có, nhưng ở "Làm bộ" lật giấy? .

Hán đắm chìm trong chính mình trong thế giới, hán rộng rãi đất cười nói: "Giữa những hàng chữ đều tỏa ra một cái thế giới khác văn hóa, để cho ta tâm mất trở nên đặc biệt rộng rãi."

Điên rồi!

Từ Thanh Thanh cảm thấy, Mạc Trác Tư đúng là điên!

Cái này biến cái quỷ gì câu chuyện!

Trợ lý Uông Tiểu Phi cũng là một mặt tròn mắt há mồm, nàng biểu tình quái dị đất chỉ chỉ đầu mình, lúng túng mở miệng nói: "Hán, có phải hay không. . . Nơi này có vấn đề a!"

Động tác này, khiến Trần Thao cả người run lên, hán hai mắt tròn to, giống như là nhớ ra cái gì đó không thể tưởng tượng nổi sự tình, sau đó về mặt khăn trương nhìn chăm chăm Mạc Trác Tư.

"Người. . . Nói một cái thế giới khác tác phẩm?"

"Đúng, chỉ có ta có thể chứng kiến, các người tất cả mọi người đều không thấy được, cho nên không có gì thật lo lắng cho." Mạc Trác Tư nghiêm túc nói.

Từ Thanh Thanh bụm mặt rất là lúng túng, nàng cảm thấy Uông Tiểu Phi nói không sai, Mạc Trác Tư tuyệt đối là bị cái gì kích thích, điên rồi! !

Nhưng Trần Thao lại lại kính, hán cường ép ngăn chặn nội tâm kích động, sau đó hỏi: "Người có phải hay không tại nào đó thời khắc, mới có thể thấy được những thứ này tác phẩm, nói cách khác có điều kiện gì."

Mạc Trác Tư sững sờ, hán không nói gì, bởi vì hán phát hiện Trần Thao biểu tình có điểm không đúng.

Trần Thao mừng rỡ nói: "Bảy năm trước, được khen là truyền kỳ suy luận nhà, cách nhĩ Small đâm vào Paris tự sát thân vong, vị thiên tài này để lại rất nhiều tác phẩm đồ sộ."

"Hán, sở dĩ tự sát, chính là bởi vì xuất hiện ảo giác."

"Ảo giác?" Từ Thanh Thanh kinh ngạc hỏi.

Trần Thao tiếp tục nói: "Đúng, bản thân hán thì phải ẩn bên trong chứng uất ức, cái bệnh này có thật nhiều loại hình, ta đại khái nói hai cái các người cũng biết khái niệm gì rồi."

"Nói cách khác, bệnh tự kỷ, tính chất phức tạp suy nghĩ, đa nhân cách. . ."

"Cách nhĩ Small châm triệu chứng là tính chất phức tạp suy nghĩ, đầu hán đưa được công nhận là thiên tài đứng đầu một trong, sau đó xuất hiện ảo giác, ra đời trứ danh 《 Ngã Mạc Sinh Kim Tự Tháp 》 bộ này kinh điển vương quyền tác phẩm đồ sộ, đồng thời theo bệnh tình càng sâu, mỗi ngày mỗi đêm đều tại chịu đủ hành hạ cuối cùng lựa chọn tự sát."

Nghe xong Trần Thao giới thiệu, mọi người còn loại tìm không ra bắc cảm giác.

Trần Thao nhìn Mạc Trác Tư cười nói: "Thiên tài, có lúc ngay cả chính hán cũng không biết, nói cách khác những thứ kia được đa nhân cách người."

Mạc Trác Tư bối rối!

Cái nàng là ý gì?

Nói mình sao?

Đa nhân cách?

Đùa gì thế!

Hắn khoát tay phủ định nói: "Không không không, Trần tổng người khẳng định hiểu lắm, ta không có gì chứng uất ức, cũng không có đa nhân cách."

Trần Thao ngửa đầu cười to nói: "Người a! Là người thiên tài chân chính, ta theo đầu tiên nhìn nhìn người thời điểm, cũng biết."

Mạc Trác Tư choáng váng!

Từ Thanh Thanh cũng choáng váng!

Trợ lý Uông Tiểu Phi phản ứng thần kinh nhanh chóng, nàng sợ cười nói: "Ta hiểu rồi!"

"Trần tổng ý là, hẳn nhưng thật ra là mắc có nào đó bệnh lạ thiên tài, nhưng mình tự mình cũng không có ý thức được."

Trần Thao gật đầu cười nói: "Không sai!"

Ta X!

Mạc Trác Tư còn một mặt tròn mắt há mồm đất nháy mắt một cái, cái này làm cái gì?

Không giải thích được mình trở thành thiên tài?

"Ta thật không phải là!" Mạc Trác Tư cười khổ nói.

"Được rồi, ta biết rồi." Trần Thao cười định nghĩa, hẳn sẽ không cho đối phương giải thích cơ hội, phản bác cơ hội.

Hắn miệng nhất định Mạc Trác Tư chính là thiên tài, nếu không sự tình liên đại điều.

Mạc Trác Tư gấp gấp giải thích, hẳn đều muốn bị chọc tức!

"Ta thật không phải là!"

"Người đúng a!"

"Ta không phải!"

"Người chính là ! !"

". . ."

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Hi vọng

Mạc Trác Tư giải thích một vạn lần, Từ Thanh Thanh nói muốn đưa hắn đi làm một cái kiểm tra toàn diện, lúc này mới ngăn chặn miệng hắn.

Hắn không rõ ràng bản thân thân thể cấu tạo rốt cuộc có không có thay đổi, dù sao bị sét đánh qua còn không chết, vạn nhất thật kiểm tra được cái gì, bị cơ cấu bí mật làm chuột trắng nhỏ liền xong đời.

Bị buộc bắt đắc dĩ, hắn chỉ có thể đỡ lấy mặc có ảo giác thiên tài danh tiếng trở lại lần ba.

Lần này trở về, Từ Thanh Thanh cũng với ở bên cạnh, trong phòng làm việc riu ra riu rít thanh âm trong nháy mắt trở nên yên tĩnh.

Đùng đùng đùng bàn phím tiếng vang lên.

Từ Thanh Thanh mím môi, nàng vô cùng rõ ràng đám người này đi tiểu tính.

Mọi người mặc dù đang làm bộ bận rộn, kỳ thực đều tại liếc trộm tình huống.

Chứng kiến Từ Thanh Thanh xụ mặt biểu tình, không ít người tâm lý đều suy đoán lần này Mạc Trác Tư sợ là thật xong đời!

Trần Quốc Khánh cũng là kiên trì đến cùng đi ra, hắn rất là phức tạp nhìn Mạc Trác Tư liếc mắt, thăm nghĩ lúc này huynh đệ cũng không giữ được người!

Đồng Văn Đào dừng tay lại trên đầu công việc, khỏe môi nhếch lên đến một tia xem cuộc vui nụ cười.

Cách chức?

Cách chức là khẳng định, nếu đều là giả, cái kia tựu không khả năng đợi tại nguyên lai cương vị.

Có thể hay không bị đuổi?

Hắn cơ hồ có thể tưởng tượng Từ Thanh Thanh biết chân tướng lúc là biểu tình gì, sợ là đã sớm giận điên lên đi!

Nhưng vào lúc này, Từ Thanh Thanh lên tiếng.

"Mọi người dừng một chút, hôm nay phát sinh chuyện, nên làm cũng không cần ta nói đi!"

Trần Quốc Khánh chê cười nói: "Ta đã cho bọn hắn dẫn dò qua rồi, sẽ không truyền đi."

Từ Thanh Thanh ngăn người một chút, cái này vừa nghĩ đến bọn họ còn không rõ ràng lắm sự tình "Chân tướng", kỳ thực nàng mình bây giờ cũng mơ mơ màng màng.

Nhưng nàng hiểu rõ vô cùng tình huống trước mắt, đây là lý tưởng nhất thỏa đáng nhất giải thích phương án.

"Mới vừa rồi, Trần tổng đã phê chuẩn hắn tự tiện sửa đổi chuyên mục giới thiệu nói quyền lực, hơn nữa thừa nhận thân phận của hắn."

Hoa lạp lạp một chút, mọi người đều ngây dại!

Thân phận?

Thân phận gì?

Đồng Văn Đào hai mắt tròn to, tròn mắt hốc mồm, hoàn toàn không hiểu nổi bây giờ là trạng huống gì.

"Ách . ."

Trần Quốc Khánh một mặt kinh ngạc nhìn Mạc Trác Tư, thăm nghĩ người này chẳng lẽ thật có cái gì trâu bò hồng hồng bối cảnh chứ?

"Trải qua mới vừa rồi chúng ta trao đổi, cùng với phán đoán, hắn có thể là không tự biết thiên tài!" Từ Thanh Thanh xụ mặt nghiêm túc nói.

"À?"

"Không thể nào?"

"Không tự biết thiên tài là có ý gì?"

Rất nhiều người hay lại là đầu óc mơ hồ, bọn họ nhìn về Mạc Trác Tư ánh mắt thì càng thêm tròn mắt há mồm rồi!

"Khục khục!" Từ Thanh Thanh rõ ràng một chút giọng, nếu như nàng không xụ mặt, chỉ sợ biết cười trợn, nàng tiếp tục nghiêm túc nói: "Các người khả năng không hiểu lắm, cái kia ba bài thơ đều là hắn tác phẩm, hắn đại khái là được một loại, giống như là Tinh Thần Phân Liệt bệnh, cho là mình tác phẩm không phải mình."

Thôi phù một tiếng Mạc Trác Tư chính mình liền bật cười!

Cái này trời ạ!

Ở trên lầu thời điểm, Trần tổng còn nói là cái gì chứng uất ức, sinh ra ảo giác, cái này theo Từ Thanh Thanh trong miệng đi ra ngoài tự là Tinh Thần Phân Liệt rồi!

"A! ! !"

Một nhóm người đều ngu mắt mà nhìn Mạc Trác Tư, Tinh Thần Phân Liệt?

Mẹ nó! ! !

Trần Quốc Khánh biểu tình nhất là khoa trương, ánh mắt hắn một mực nháy mắt, tràn đầy thần sắc khiếp sợ.

"Ai a, khó trách a! Ta liền nói, nếu như là làm bộ đi ra, khẳng định không thể giống như vậy, nguyên lai là Tinh Thần Phân Liệt a!" Viên Hiểu Lệ một mặt thì ra là như vậy biểu tình.

Mạc Trác Tư vừa định muốn mở miệng giải thích, Từ Thanh Thanh ngay tại cánh tay hắn nặng nề bóp một chút, hắn cảnh cáo chớ nói bậy bạ!

Đồng Văn Đào khoe miệng hơi hơi co quắp, thật là ngứa chó?

Cái này cũng được?

Hắn đây mẹ cũng được? ? ?

Trần Quốc Khánh hip mắt khó tin nói; "Ý là, chính hắn có một nhân cách khác, hoặc là hắn không biết dưới tình huống nào đem thơ viết ra? Hắn cho là người khác viết, kỳ thực liền là chính bản thân hắn viết?"

Cái này nghe cực kỳ không đáng tin!

Lại cũng không phải là không thể, bởi vì TV, điện ảnh, bên trong quả thật cũng có tồn đặc thù triệu chứng thiên tài!

Mạc Trác Tư tay bị bóp sưng đỏ, hắn chết chết cắn răng, vẫn không thể la to!

Từ Thanh Thanh tầm mắt quét qua mọi người, sau đó nói: "Đại khái chính là một cái như vậy ý tứ, cho nên hắn ở trong chuyên mục viết là tới từ một cái thế giới khác nhân quang, hắn đại khái cho là mình sống ở một cái thế giới khác."

"Ha ha ha!" Các đồng nghiệp đều bật cười.

Trần Quốc Khánh cũng lập tức giải thích: "Nếu như là như vậy, vậy thật ra thì cái này ba bài thơ là không phải có thể nhét vào chuyên mục phô bày?"

Hắn vô cùng rõ ràng, muốn phải chứng minh những thứ này tác phẩm là Mạc Trác Tư, thì nhất định phải lần nữa thả ra, nếu không không thể nào mấy câu nói liền lấp liếm cho qua, mọi người cũng không khả năng thư.

"Có thể!"

"Không thể!"

Từ Thanh Thanh với Mạc Trác Tư đồng thời mở miệng, bọn họ đồng thời nghiêng đầu, bốn mắt nhìn nhau.

"Ta nói có thể!" Từ Thanh Thanh rất là cường thế mà nói rằng.

Mạc Trác Tư cũng không phục thua, hắn nghiêm túc phản bác: "Ta nói không thể!"

Lần này liền xấu hổ, Trần Quốc Khánh cười khổ một hồi, hắn bây giờ rất muốn đi tới cho Mạc Trác Tư một cước!

Thật vất vả cho người cục diện rồi rầm tìm tới dưới bậc thang, kết quả người nhất định phải gây sự.

Trần Quốc Khánh động linh cơ một cái, sau đó hỏi: "Người theo ta nói cái kia ba bài thơ do ai viết?"

"Văn Nhất Đa!"

Chung quanh đồng thời một trận ồn ào!

Thật đúng là người khác viết à?

Thật là bạo tạc tính chất tin tức a! ! !

"Văn Nhất Đa? Chưa từng nghe qua à?" Có người lẩm bẩm nói.

Dù sao làm bọn họ nghề này, muốn so với thường nhân nhận biết càng nhiều thi nhân tác giả, đối với danh tự này lại là phi thường xa lạ.

"Như vậy, như vậy ba bài thơ treo lên, sau đó dán lên Văn Nhất Đa cái này Bút Danh." Trần Quốc Khánh nghĩ tới một cái điều hoà phương pháp.

"Được!" Mạc Trác Tư toét miệng cười nói: "Cứ như vậy Làm!"

Phải nói hẳn không có tâm tư là giả, ngay thẳng người đảng hoàng không khác nào kẻ ngu, chỉ chẳng qua nếu như treo tại chính mình danh nghĩa, luôn là cảm thấy là lạ.

Trọng yếu nhất là, có thành thực hệ thống ràng buộc, hẳn không thể thật đem những này tác phẩm chiếm làm của mình, nếu là một ngày kia bại lộ, chính mình nửa phút sẽ bị trừ đi toàn bộ tuổi thọ, tại chỗ chết bất đắc kỳ tử.

Đùng một tiếng, bỗng nhiên bên kia truyền tới con chuột rơi xuống tiếng vang.

Mọi người theo thanh âm nhìn sang, nguyên lai là Đồng Văn Đào con chuột xuống, hẳn cười xấu hổ cười, sau đó đem con chuột nhặt lên.

Sắc mặt hẳn nhưng là chết không phục biểu tình, không thể nào!

Lại không tra được Văn Nhất Đa danh tự này, chẳng lẽ là giả?

Nhưng là đạo lý này lại nói không thông, nếu như gắng phải vô ích một cái tên đi ra, chẳng ngay từ đầu không nói câu nào.

Hắn là suy nghĩ rất lâu cũng không suy nghĩ ra Mạc Trác Tư rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

Đừng nói hẳn, Trần Quốc Khánh cũng không suy nghĩ ra!

Từ Thanh Thanh cái này cuối cùng là thờ phào nhẹ nhõm, nhưng sau đó xoay người hướng cửa thang máy đi tới.

...

Năm tầng.

Trần Thao rút cho mình một ly cà phê ép an ủi.

"Trần tổng, người thật cảm thấy hẳn là. . . Thiên tài?" Trợ lý Uông Tiểu Phi mang theo khó chịu biểu tình hỏi.

Trần Thao hướng về phía ly thổi thờ ra một hơi, đáy mắt lóe hàn quang, kiên định nói: "Ta bất kể hẳn có phải hay không thiên tài, nhưng bây giờ hẳn phải là!"

Cái này "Đúng" nói như đinh chém sắt, không có bất kỳ dao động.

Cái này vừa nói, Uông Tiểu Phi trong nháy mắt biết cái gì.

Phải nói trên thế giới này quả thật có khiến người không thể tưởng tượng nổi thiên tài, nhưng nếu như muốn nâng tin tưởng Mạc Trác Tư là thứ người như vậy, Uông Tiểu Phi thật ra thì vẫn là trong lòng đánh một cái dấu hỏi.

Mới vừa rồi toàn bộ đối thoại quá trình, tựa hồ quyết định quá nhanh, kết luận cũng quá nhanh.

Nhưng nàng bây giờ hiểu, đây thật ra là không có cách nào bên trong biện pháp, nếu như không làm như vậy, sự tình ảnh hưởng liền lớn!

"Người hai ngày này nhiệm vụ trọng yếu, chính là làm rõ ràng cái kia vài bài thơ đến cùng phải hay không chép lại trở lại, bảo mật điều tra, muốn nhất định phải giải thích, liền theo chúng ta mới vừa nói."

Trần Thao phân phó xong, hẳn trong lòng mình đầu mình bạch.

Cái này chỉ bất quá trong thời gian ngắn phương thức xử lý mà thôi, vạn nhất thật là chép lại trở lại, hẳn nhất định phải trước tiên phải đưa cái này nội ném ra ngoài.

Nếu không tổn thất không chỉ có riêng là mặt mũi, còn là cả xí nghiệp danh tiếng.

Uông Tiểu Phi gật đầu nói: "Minh bạch!"

"Ai!" Trần Thao thật sâu thờ dài một cái, xoa xoa đầu.

"Hi vọng, đây không phải là một truyện cười. . . Mà là chân chính kỳ tích!"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Mở rộng tầm mắt

Mạc Trác Tư mười phần yêu thích trước mắt cái này chuyên mục giới thiệu nói.

Đến lúc tan việc, hắn ở trên đường còn cố ý mở ra APP nhìn chính mình chuyên mục.

Xa xa, bắc Điện quốc tế quảng trường vang lên dễ nghe âm nhạc.

Lớn như vậy dịch tình bình màn treo ở quảng trường, vô cùng dễ thấy.

Dưới quảng trường lục tục đi qua rất nhiều người, học sinh, Dân đi làm, đều biết không kim lòng được ngẩng đầu nhìn liếc mắt.

Lúc này, dịch tình bình màn bên trong phát huyễn khốc tới cực điểm một bộ phim khoa học viễn tưởng, giảng thuật là thu được Siêu Năng Lực chiến sĩ dĩ năng tiến hành Star Wars.

Hình ảnh đơn giản là nhất lưu, khiến người vỗ tay khen hay!

Nội dung cốt truyện liên bình thường thôi rồi, rất nhiều nơi thiết lập không hợp lý, Mạc Trác Tư buồn cười lắc đầu một cái, hay là mưu tính rồi!

Chính mình sờ dĩ tại thơ ca bên trên thành tựu có thể tăng lên, rất lớn trình độ là bởi vì lấy được thể giới song song kinh điển tác phẩm, thông qua so sánh hai cái thể giới ưu khuyết điểm tiến hành lẫn nhau điền vào.

Loại ưu thế này, là đáng sợ!

Nhưng điện ảnh, hắn hay là không dám nói lung tung.

Nhưng vào lúc này, một cái người quen biết Ảnh xuất hiện ở trong màn ảnh, Lý Lỗi ăn mặc âu phục ngồi ở rạp chiếu phim trong hội trường, toàn bộ hội trường cũng chỉ có một mình hắn.

"« gió giật đột kích! » là một bộ phi thường đáng giá cổ động phim, đầu tiên mọi người có thể cảm nhận được siêu chân thực vũ trụ thể nghiệm, hắn đặc kỹ hiệu quả là trước mặt cao cấp nhất, bao gồm . ."

Mạc Trác Tư bước chân chậm chạp ngừng lại, Lý Lỗi, trứ danh nhà bình luận, lại lấy khoa huyễn điện ảnh bình luận Tiểu Vương Tử đến xưng.

Lý Lỗi tự thân mặt giá trị rất là được hoan nghênh, hơn nữa nhãn quang cực kỳ tinh chuẩn, « siêu duy không gian » tại đạt được quốc nội hàng năm tốt nhất Khoa Huyền tác phẩm thời điểm, Đạo Diễn Trần Nguyên Lân còn đặc biệt cảm tạ qua Lý Lỗi, nói Lý Lỗi đối với hắn tiền nhiệm tác phẩm ưu khuyết điểm nhìn đến mười phần thấu đáo, này mới khiến « siêu duy không gian » đem ưu điểm phát huy đến cực hạn.

Một cái nhà bình luận, hắn không chỉ có nói cho mọi người bộ tác phẩm này rốt cuộc có được hay không, hắn thậm chí có thể ảnh hưởng quần chúng đối với (đúng) tác phẩm cái nhìn, thậm chí khiến sáng tác giả tự thân đều cảm thấy lấy được chỗ ích không nhỏ, đây chính là đỉnh phong nhà bình luận thực lực.

Mạc Trác Tư dừng bước lại nhìn một hồi, sau đó cười lắc đầu một cái cứ tiếp tục đi về phía trước.

Ai biết được!

Không chừng sau này mình cũng có thể xuất hiện ở trên màn ảnh, cũng có thể trâu như vậy ép đây!

Không đúng, khả năng so với hắn càng trâu bò!

...

Về nhà vừa mới chuẩn bị ăn cơm, điện thoại liền vang lên.

Mạc Trác Tư móc điện thoại di động ra liếc nhìn, nguyên lai là Dương Cảnh Huy, hắn tiếp thông điện thoại liền nghe được đối phương khẩn trương thanh âm

"Con mẹ nó, người chẳng lẽ bị lấy xuống tới chứ? Chuyên mục giới thiệu đều sửa lại."

Mạc Trác Tư cười để đùa xuống, "Ồn định, chẳng qua là đổi một cái giới thiệu tóm tắt mà thôi."

"Đem ta hù chết!" Dương Cảnh Huy lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Hai người hơi chút tán dóc rồi mấy câu, Mạc Trác Tư cười nói: "Hôm nay nếu không phải người đánh thức ta, hẳn mẹ nó còn sống ở trong mộng."

Dương Cảnh Huy một trận buồn cười, mặc dù hắn không hiểu nổi đối phương rốt cuộc chuyện gì xảy ra, nhưng nghe lời này, hắn là không sao rồi!

"Sống ở trong mơ tốt a!" Hắn nói đùa.

"Tốt cái rắm, hai ngày này bị khen chính ta đều cho là muốn bay lên rồi." Mạc Trác Tư nhổ nước bọt nói: "Hay lại là chân đạp đất tốt, nếu không ngày đó té xuống, nửa phút mạng cũng bị mất."

Lời này là nói thật, nhưng Dương Cảnh Huy Tự Nhiên nghe không hiểu bên trong hàm nghĩa.

Nhưng vào lúc này, keng một tiếng, Mạc Trác Tư trong đầu bắn ra nhắc nhở.

【 1000 thành thực điểm số đã đầy! Có thể rút thưởng một lần! 】

Có cái này thanh âm nhắc nhở, Mạc Trác Tư nào còn có tâm tư với lão hữu khoác lác, hắn ba câu đôi câu liền cúp điện thoại.

Lần đầu tiên rút thưởng linh mẫn cảm giác đại bạo phát, trước mắt vẫn còn ở chính văn trận đấu, còn không thể nhận định thật xấu.

Nhưng tổng thể mà nói, tự viết rồi một quyển sách, so cái gì đều thoải mái!

Hắn hít sâu một hơi, tâm lý trầm nghĩ, nếu như tới một bộ thể giới song song Sử Thi mằng lón, chính mình chẳng phải là có thể đi đóng phim?

Dầu gì, cũng có thể làm soạn giả!

Nhưng là một giây kế tiếp hắn liền bỏ ý nghĩ này, loại này làm giàu mặc dù tới cũng nhanh!

Lại có vi phạm thành thực nguyên tắc!

Hiện tại tại chính mình nhưng là đánh bạc tính mạng đi thực tiễn thành thực hai chữ, công ty từ trên xuống dưới đều biết cái kia ba bài thơ không phải mình viết.

Tuyệt không có thể một lần nữa lại bị lợi ích làm mê muội tâm can! ! !

Phải nói có thể chân đạp đất, tốt nhất chính là tới một quyển vượt thời đại tác phẩm văn học, làm cho mình nhân giới chân chính vượt qua thể nhân.

Khiến hắn tại Thi Đàn có chân chính chỉ điểm giang sơn vốn liếng!

Mặc dù không biết hệ thống rốt cuộc có thể hay không bắt được chính mình nguyện vọng, nhưng hắn vẫn nhấn rút thưởng nút ấn.

【 xác nhận rút thưởng! 】

【 Luân Bàn bắt đầu chuyển động 】

Nhấn rút thưởng hắn mới nhớ tới chính mình nên làm nhìn lâu hai mắt chính mình sức ảnh hưởng, không chừng lập tức thăng cấp, đến lúc đó có thể rút được tốt hơn phần thưởng.

Bất quá khai cung không quay đầu mũi tên, bây giờ chỉ có thể cầu nguyện.

Luân Bàn chuyển động được phi thường nhanh chóng, không thấy rõ, hắn liền dứt khoát nhắm mắt lại.

Đếm ngược!

Năm

Bốn.

Ba.

Nhị.

Một.

Mở mắt trong nháy mắt, sắc mặt hần nộ cười tuôn ra ngoài, hơn nữa lộ vẻ kích động đất tâm tình hô to: "Mẹ nó!"

【 chúc mừng đạt được phần thưởng: Thế giới song song Ánh Trăng Mờ thơ chọn lọc 】

Ánh Trăng Mờ thơ là cái gì quý?

Hần đời này liền cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua, hẳn biết lời chia rất nhiều hệ phái, thơ cũng có thể chia rất nhiều hệ phái, nhưng Ánh Trăng Mờ thơ?

Nghe tên cũng biết tuyệt đối mới mẽ độc đáo, hẳn không kịp chờ đợi mở ra trang thứ nhất, mờ đầu chính là hai từ nhân vật hình.

"Đang không có anh hùng trong niên đại, ta chỉ muốn làm một người." —— Bắc Đào 《 Tuyên Bố 》

"Đêm tối cho ta con mắt màu đen, ta lại dùng nó tìm kiếm quang minh." —— Cổ Thành 《 Đệ nhất người 》

Mạc Trác Tư nhìn cái này hai hàng chữ, suốt ngày người mấy giây.

Ta nhớ được một vị danh gia nói qua, cái gọi là thơ: Chính là đem đơn giản dễ hiểu văn tự đẩy ra, tiếp cận thành một đồng lớn khiến người nhìn đến rơi vào trong sương mù chữ.

Lúc đó Mạc Trác Tư đã cảm thấy vị này danh gia nói mười phần có đạo lý.

Nhưng giờ khắc này, hẳn lại đối với (đúng) ngày xưa trong đầu thơ định nghĩa sinh ra đùng đùng, đây cũng là thơ?

Ánh Trăng Mờ thơ?

Hắn tại lục soát trong động cơ phiên dịch, lại mất tất cả, cái thế giới này cũng không có loại hình này thơ định nghĩa.

Văn học nghệ thuật loại hình mới, thường thường đều ý nghĩa một cái thiên tài sinh ra.

Hắn mặc dù không biết Cổ Thành rốt cuộc là ai, Bắc Đào lại là người nào vật.

Nhưng bằng vào hai câu này thơ, là hẳn có thể nghĩ được một cái khác thế giới song song bên trong văn hóa là biết bao sáng chói.

Cơ hồ không có do dự, hẳn liền bắt đầu mở ra trang kế tiếp.

Bên trong mỗi một câu nói, mỗi một bài thơ đều cho hắn toàn bộ thể nghiệm mới, đây là tới từ một cái thế giới khác thi từ văn hóa tinh túy.

Ánh Trăng Mờ thơ rất là đặc biệt, hẳn với truyền thống tỷ dụ thủ pháp không giống nhau, hẳn biểu đạt nhiều loại tầng diện chủ đề, biểu đạt ra phức tạp đến mức tận cùng tình cảm.

Nên loại hình thi ý cảnh, đại đa số là "Mơ hồ" "Mông lung", hẳn rất dễ dàng bị hiểu, hơn nữa vận luật mười phần đẹp đẽ.

Mạc Trác Tư đột nhiên thoáng cái, cảm giác có dừng khí, đây mới thực sự là thơ!

"Người không có đúng kỳ hạn trở về, đây chính là ly biệt ý nghĩa." —— Bắc Đào 《 mộng ban ngày 》

Mạc Trác Tư về mặt ngưng trọng, hẳn từng ngưng từng ngưng hít hơi, giống như là đang hấp thu đến từ Dị Thế Giới chất dinh dưỡng.

Hắn biết rõ mình đang lớn lên, hơn nữa phi thường nhanh chóng.

Làm tất cả mọi người đều quanh quẩn tại mơ mộng khởi điểm lúc, hẳn đã đến trạm thứ nhất.

"Người không muốn loại hoa, người nói, ta không muốn nhìn thấy nó một chút xú điều tàn. Là, vì để tránh cho kết thúc, người tránh khỏi toàn bộ bắt đầu." —— Cổ Thành 《 tránh cho 》

Mạc Trác Tư chứng kiến những lời này, liền nhớ tới tự mình ở học sinh thời kỳ yêu thương, hẳn cười một cái tự giễu.

Không khỏi liền hiểu rất nhiều đạo lý.

Hắn đem những lời này chia sẻ đến bằng hữu vòng, tiếp theo sau đó thường thức thi tập.

Ánh Trăng Mờ thơ, hẳn mới đầu cảm thấy khả năng này là một cái loại hình mới, cho tới bây giờ, hẳn cảm thấy loại hình gì cũng không sao cả.

Bởi vì, hần ưa thích loại này thơ!

Đại khái tốn hai giờ, thoáng cái đem sửa sang vốn 《 Ánh Trăng Mờ Thơ Chọn Lọc 》 nhìn xong, có loại hiểu được vô cùng cảm giác.

Chờ hần phục hồi tinh thần lại thời điểm, mới phát hiện cơm đã sớm lạnh, bây giờ lại lạnh lại vừa cứng!

Mạc Trác Tư cười khở đồ sạch thức ăn, sau đó vắn lên ví tiền chìa khóa, xuống lầu ăn tô mì.

"Ông chủ, tới một chén một loại mì."

"Tốt, thịt dê hay lại là thịt trâu." Cái này thơm Châu mì sợi ông chủ, một cái nòng đậm thơm Châu khẩu âm.

Mạc Trác Tư không thể nào thích ăn thịt dê, "Thịt trâu đi!"

Hần cái này mới vừa ngồi xuống, bên kia bữa cơm cũng đang bắt đầu.

※※※※※

Buổi tối.

Vương Đông Tuyết lái xe đang ở trên đường, hần hẹn lương người đồng hành bằng hữu đi ra ăn cơm, chủ yếu là trò chuyện một chút tác phẩm tại chuyên mục bị hãm hại chuyện.

Đi tới một nhà sửa sang coi như không tệ quán ăn nhỏ, bên trong mở rồi một căn phòng riêng.

"Thật không tiện, tới chậm rồi! Tốc độ cao có tông vào đuôi xe, chặn lại một hồi!" Hần cười giải thích.

"Đến đến, ngồi!" Minh họa thu được cười nói.

"Còn không có gọi thức ăn đây, chờ nguoi!" Phùng Tuấn người cầm thực đơn khách khí nói.

Cái này trong ba người liên cân nhắc Vương Đông Tuyết danh tiếng tới quan trọng nhất, đương nhiên, vẫn là phải cho ít mặt mũi.

Ăn cái gì kỳ thực không phải trọng điểm, Vương Đông Tuyết một bên nhìn công thức nấu ăn, vừa cười hỏi: "Chào hai vị giống như đều là mới vừa bước vào cái nghề này chứ?"

"Ai, đúng vậy!" Minh họa thu được thở dài một cái.

Đầu năm nay, cái gì cũng không dễ lẫn lộn, lạnh ấm tự biết.

Phùng Tuấn người ngược lại thì đem so với so với mờ, "Ta mà, chính là giải mộng!"

Vương Đông Tuyết hít một hơi, nhỏ giọng nói: "Kỳ thực a! Nói với các nguoi, trong này có mờ ám."

"À?" Hai người một mặt kinh ngạc.

Vương Đông Tuyết âm thầm cười một tiếng, sau đó xụ mặt nói: "Chuyện này, được theo ta 《 Vong Đông Nhai 》 nói đến."

Hần biên tạo một cái nửa thật nửa giả câu chuyện, hơn nữa đem bình luận mạng lưới có thể bỏ tiền mua khen ngợi chuyện nói cho hai người.

Đúng như dự đoán, nhất thời cả kinh hai người trợn mắt hốc mồm.

Ta X!

Cái này vòng tròn không nghĩ tới lại nước sâu như vậy! ! !

Vương Đông Tuyết khoe miệng lộ ra một vẻ cười yếu ớt, nhìn hai người cái này tức giận, cũng biết chuyện này khẳng định xong rồi.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Chương 6: Không có lựa chọn nào khác

Ngày kế tiếp, chuông báo thức vang lên.

Bò dậy.

Mở ra朦胧 lung mắt, hần thấy được trên bệ cửa sổ ánh mặt trời, trong đầu nghĩ (muốn) chính là Cố Thành câu kia thơ.

Đêm tối cho ta con mắt màu đen, ta lại dùng nó tìm kiếm quang minh.

A ——!

Tốt đẹp dường nào lại đẹp dễ thơ.

Hần lau mặt chải tóc xong sau, liền thay quần áo xong đi xuống lầu, hướng về phía dưới lầu tiểu quán ăn tới một lồng bánh bao hấp thêm đậu hủ nào.

Cuối cùng là có như vậy một tia bận rộn thời gian, lấy điện thoại di động ra.

Nhất thời bị sợ một cái cái, tối ngày hôm qua hần tại vì tin phát một cái bằng hữu vòng mấy lúc sau sẽ không lưu ý điện thoại di động, kết quả lại có mười mấy cái trả lời cùng với hơn ba mươi đáng khen.

Lưu Nhất Phàm: "Có lòng cảm xúc à?"

Phong Vân Lâm: "Có đạo lý, ta chính là sợ đau, cho nên không dám bắt đầu."

Chu Bảo Bảo: "Cố Thành Là ai? Ta thế nào không tra được?"

Jam: "A, thất tình vẫn bị thô lộ à?"

Phía sau còn có một đồng lớn rồi, nhìn Mạc Trác Tư sừng sốt một chút, ngay cả hần cũng không nghĩ tới tiện tay một câu bằng hữu vòng có thể có nhiều người như vậy nhớ ra.

"Nhận, không chừng lúc nào có thể dùng tới."

"Đã gọi cho, nói về Cố Thành Là ai?"

Mạc Trác Tư khoe miệng mỉm cười bất lộng một lấy mái tóc, quả nhiên tình cảm vật này chính là dễ dàng đưa tới cộng hưởng.

Cũng không phải là mỗi người đều thích thơ, cũng không phải mỗi người đều thích trường thiên cháo gà văn, nhưng nếu như có như vậy một cái câu chuyện, một câu nói có thể cảm động người, sau đó đưa tới cộng hưởng.

Nghĩ như vậy nhất định người sẽ thích vô cùng những lời này, hoặc là câu chuyện này.

Về phần Cố Thành Là ai?

Mạc Trác Tư cũng không chuẩn bị giải thích, giải thích quá phiền toái, ngược lại trên thế giới này người nhiều như vậy, cũng không người sẽ để ý.

Nhưng hần sai lầm rồi.

Kỳ thực có người sẽ để ý, tỷ như lái xe ở trên đường Từ Thanh Thanh, nàng tối hôm qua chứng kiến cái kia cái tin sau liền quán quít rất lâu.

Cuối cùng vẫn đề lại lòng hiếu kỳ, không có trò chuyện riêng hỏi tại sao.

Đại khái có mới vui mừng?

Đại khái là lại đang lừa gạt khác (đừng) nữ sinh?

Nàng mang theo khinh bỉ vẻ mặt, sau đó một cước đạp chân ga.

...

Mạc Trác Tư trở lại phòng làm việc, đồng nghiệp Phương Phi Vũ câu nói đầu tiên thì hỏi: "Cố Thành là ai à? Ta thế nào không nhận biết."

"Người không nhận biết thật kỳ quái sao?" Mạc Trác Tư buồn cười phản bác một câu.

"Được rồi!"

Phương Phi Vũ bắt đầu đi nhún vai một cái, nhưng sau đó xoay người trở lại trước máy vi tính, nếu không nói, vậy hắn cũng không có biện pháp.

Mạc Trác Tư ngồi xuống mở máy vi tính ra, sau đó đăng nhập công việc sản thượng, liền thấy mừng rỡ một màn, lại có sáu bản tác phẩm thân thỉnh tình phê bình.

Phải biết trước mặt phê bình tác phẩm, đều là hắn chủ động bỏ vào chuyên mục, nửa phút tác phẩm tự mình còn không muốn chứ!

Nhưng chủ này động xin, nói rõ bọn họ thừa nhận chính mình chuyên mục.

Giữa hai người chênh lệch không cần nói cũng biết.

Mạc Trác Tư xoa xoa mũi, nụ cười liên tục đất mở ra bản chủ hậu trường, sau đó mở ra cuốn thứ nhất cần chút đánh giá tác phẩm 《 Từ đức vĩ thi từ kinh điển tập 》.

Từ đức vĩ, trừ danh cao âm nghệ thuật gia, cũng sẽ làm thơ lời.

Đầu năm nay, chỉ có là một danh nhân, đều thích điều phối một chút nghệ thuật loại sự tình, nói thí dụ như Trần chu vi rõ ràng là cười tình diễn viên, vẫn còn viết tiểu thuyết.

Lý Thần sáng sớm rõ ràng là trừ danh người chủ trì, vẫn còn xuất bản rồi hai quyển chức tràng văn học.

Loại này Mạc Trác Tư trên căn bản đều là cười một tiếng mà qua, chính gọi là Thuật nghiệp có chuyên về một phía, có lẽ bọn họ quả thật có nghệ thuật tế bào, nhưng đại đa số tác phẩm chất lượng chưa ra hình dáng gì.

"Ta nhắm mắt lại, chính là trời tối."

"Ta tỉnh lại trong nháy mắt, vạn vật thức tỉnh."

Thôi phù một tiếng!

Mạc Trác Tư liền bật cười.

Đồ chơi gì?

Người nhắm mắt lại chính là trời tối? Chủ nghĩa duy ngã sao?

Hắn thậm chí ngay cả tiếp tục xem tiếp tục vọng cũng không có, đơn giản là lãng phí chính mình thời gian.

Đã biết lúc này, Trần Quốc Khánh cũng trở về đơn vị, hắn theo trong thang máy đi ra, liền thẳng đất hướng bên này đi tới.

"Trác Tư, có chuyện thương lượng với người xuống."

Mạc Trác Tư ngẩng đầu một cái, nhìn Trần Quốc Khánh: "Người nói!"

"Ta tối ngày hôm qua nghĩ qua, chuyên mục bản chủ tác phẩm biểu diễn khu hủy bỏ tốt hơn, người bây giờ bên trong ba bài thơ viết là Văn Nhất Đa tên, đối với (đúng) tuyên truyền không hiệu quả gì." Trần Quốc Khánh nói.

Mạc Trác Tư hơi chút một suy nghĩ, cười nói: "Được rồi! Người quyết định!"

Trần Quốc Khánh khoát tay "OK" !

Hắn kỳ thực còn khác (đừng) băn khoăn, nhưng nếu Mạc Trác Tư gật đầu, vậy thì hủy bỏ, giữ lại không thêm phân còn là kẻ gây họa.

Nhưng không ngờ, Trần Quốc Khánh hành động này, cho một ít người to lớn lòng tin.

Đối địch công ty.

Vì Diêm Bình cao ốc tại Hồng siêu Bách Hóa xéo đối diện.

Lầu 7, rơi xuống đất pha lê trước.

Một cái bốn mươi tuổi ra mặt nam nhân đang ngâm một điều thuốc, hắn thật sâu viết một cái, cầm trong tay điện thoại.

Tút tut tut mà vang lên. . .

"Này? Luru tổng?" Âm thanh quen thuộc theo trong điện thoại truyền ra.

Luru Đức Chúng hướng về phía pha lê hô thở ra một hơi thuốc, khói mù lượn lờ, thanh âm hần rất nhạt, rất chậm, hỏi: "Cơ hội tới."

Đồng Thiếu Hoa sững sờ, không nói gì.

"Ta nhìn thấy cái đó chuyên mục ba bài thơ theo chuyên mục lột xuống, tìm người điều tra qua, ở đó ba bài thơ lui lại trước khi tới bên dưới chú thích, tác giả là gọi Văn Nhất Đa người."

"Văn Nhất Đa?" Đồng Thiếu Hoa rất là kinh ngạc.

"Không sai, người này ta đã khiến người đi điều tra, tin tưởng không cần bao lâu." Luru Đức Chúng nhìn một cái lâu xuống bước chân vội vã người đi đường.

"Đây chính là một đại tiền đặt cược a!" Đồng Thiếu Hoa cười nói.

Luru Đức Chúng búng một cái tro thuốc lá, sau đó nói: "Nắm lấy cơ hội, người sẽ có được người muốn."

"Yên tâm, Luru tổng, Vương Đông Tuyết đã liên lạc năm cái tác giả, nếu như ngài bên kia có thể tìm được cái đó Văn Nhất Đa, chúng ta có thể trước thời hạn phát ra khiếu nại." Đồng Thiếu Hoa nói.

"Đừng, không nóng nảy, quá sớm lộ ra chân tướng, công phu không làm được vị, rất dễ dàng bị con cá rong ruổi." Luru Đức Chúng cười nói: "Người tuổi trẻ, tâm đặt ổn xuống."

Đồng Thiếu Hoa ngượng ngùng cười một tiếng, "Luru tổng nói đúng, ta là có chút gấp."

Sau khi cúp điện thoại, Đồng Thiếu Hoa xoa xoa đầu.

Luru Đức Chúng không phải một cái dễ đối phó người, so Trần Thao muốn có tâm cơ, đương nhiên Trần Thao cũng có chính mình ưu điểm, Trần Thao đang dùng người bên trên phi thường lớn mật, lúc này mới có bình luận mạng lưới hôm nay.

Hắn lấy điện thoại di động ra, mở ra bình luận mạng lưới.

Từ rồi đi công ty, hần liền đặc biệt đáng ghét phần mềm này, trên căn bản sẽ không điểm đi vào, chậm chạp không có xóa chẳng qua là muốn phải lưu ý Mạc Trác Tư gần đây chiều hướng.

Đem hần điểm sau khi tiến vào, chứng kiến đặt số người trong nháy mắt đó, liền ngược lại hít một hơi!

Đây là chuyện gì?

Chuyên mục giới thiệu bỏ đi, tác phẩm biểu diễn khu cũng bỏ đi, bên dưới còn nhấn lại hỏi chuyện gì xảy ra, nhưng đặt số người vẫn còn giữ tại chín vạn người?

Chín vạn người cũng không ít rồi, cái này chỉ là một cái thi từ chuyên mục.

Có thể nói bình luận mạng lưới lần này chuyển hình chuyên mục thử nghiệm mới tuyệt đối gọi là thành công.

Hắn lại cảm thấy thật buồn cười!

Cái này đánh bại đánh bại, lại thật sự giết ra một con đường tới.

Lúc này, Đồng Thiếu Hoa lão bà từ phòng bếp cắt mấy khối dưa hấu đi ra, nàng có chút lo âu hỏi: "Người thật muốn hướng lão Đông gia hạ thủ sao?"

"Là bọn hần ép." Đồng Thiếu Hoa đẩy mắt lạnh lẽo.

"Nhưng là. . ." Lão bà hần về mặt thấp thòm, rất là do dự nói: "Người ký hiệp nghị bảo mật, nếu như biết là người tuôn ra tới. . ."

Đồng Thiếu Hoa hướng rửa tay chậu đi tới, cười nói: "Nguy hiểm không lớn, nhưng nếu như có khoản tiền kia, đơn thuần học phí trên căn bản sẽ không buồn, chúng ta còn có thể qua càng ngày tốt."

Hắn giặt xong tay sau, cầm lên một khối cắt gọn dưa hấu, cắn một cái, "Ừ, ngọt vô cùng."

"Yên tâm đi, cho dù hoài nghi là ta, bọn họ cũng không có chứng cứ." Đồng Thiếu Hoa cười nói.

Hắn mặt mỉm cười, nhưng tâm lý một mảnh vắng lặng, khắp nơi xin việc đục vách tường, đồng hành người nào không biết hần đem lãnh đạo mạng học máu, đem đồng nghiệp đều thông suốt nhóm một trận.

Vòng tròn quá nhỏ, căn bản không người dám muốn hấn.

Hấn danh tiếng đã sớm thối.

Căn bản không có lựa chọn nào khác.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Vận mệnh

Bạch Hải âm nhạc học viện.

Một gian trong phòng học, đông đảo học sinh đều đang đợi đến lão sư giờ học, đây là một môn môn học tự chọn, dạy dỗ học sinh cao âm như thế nào chính xác phát âm.

Vương Lỗi cúi đầu chơi đùa điện thoại di động, hấn hỏi thăm được nữ sinh kia ưa thích tác phẩm văn học, liền suy nghĩ sinh nhật thời điểm đưa đôi phương một quyển sách.

Dù sao hai người bây giờ còn chỉ là vừa nhận biết, đưa quá lễ vật quý trọng cũng không thích hợp, làm vui lòng đưa quyển sách, nói không chừng có thể có kinh hỉ.

Hấn điểm mở một cái tên là bình luận mạng lưới APP, nghĩ tại trong bảng xếp hạng chọn một quyển tác phẩm.

Nhưng vào lúc này, bắn ra APP đổi mới nhắc nhở, lúc này mới nhớ tới lần trước bởi vì tháng trước lưu lượng không đủ, cho nên theo sau đổi mới.

Lần này hấn không do dự, ngược lại 20M không coi là nhiều.

Đề xuống chắc chắn nút ấn sau, 4G mạng lưới nhanh chóng kết tiếp, mấy chục giây liền đổi mới xong.

Bắn ra đổi mới nhắc nhở, tình phẩm phê bình chuyên mục?

Mặc dù thi từ hấn không quá cảm mạo, nhưng vẫn là điểm tiến vào, liếc nhìn chuyên mục giới thiệu lời.

"Lời nói ác độc, pháo miệng, xoi mói, người không cách nào tương tượng phong cách, đến từ một cái thế giới khác nhân quang."

Rất có tâm ý!

Giới này thiệu lời chọc trúng hấn hứng thú, hấn tùy ý gọi đi vào một quyển tác phẩm, liền thấy Mạc Trác Tư tại bên dưới phê bình cùng với nhấn lại.

Không hổ là Lời nói ác độc, quyển này tác phẩm bị phún được thương tích đầy mình, sợ là phun ra xong căn bản là không có người mua.

Vương Lỗi cười lắc đầu một cái, sau đó thối lui ra quyển sách này, chuẩn bị trở lại chủ mặt tiếp xúc thời điểm, ngọn nguồn bên dưới một cái tên hấp dẫn hấn sự chú ý.

《 Từ Đức Vĩ thi từ kinh điển tập 》

Mẹ nó?

Danh tự này thế nào với chính mình lão sư giống như vậy, chính là chỗ này tiết môn học tự chọn lão sư.

Hấn không kìm lòng được điểm đi vào nhìn một cái, nhất thời có loại nằm cái cái rãnh cảm giác!

Từ Đức Vĩ, trứ danh cao âm nghệ thuật gia! ! !

Cái này bất ngờ mấy chữ, đổi mới hẳn tam quan, chẳng lẽ trên thế giới này còn một người khác tên là Từ Đức Vi âm nhạc gia? Đúng lúc như vậy cũng là hát cao âm?

Thối phù một tiếng, hẳn liền nhin không được cười lên.

Quá trời ạ khôì hài.

Nhưng vào lúc này.

Từ Đức Vi vội vội vàng vàng đi vào phòng học, hẳn đang chuẩn bị với học sinh giải thích tới chậm nguyên nhân, kết quả mới vừa ngẩng đầu liền thấy hàng thứ hai có một vị đồng học lại tại giữa đầu cười to?

Chuyện này. . . Còn thể thống gì?

Từ Đức Vi một mặt nghiêm túc đi tới, hỏi: "Vị bạn học này, ngươi đang cười cái gì?"

Chung quanh đồng học đều nín cười hướng bên này nhìn sang, có kịch vui để xem! ! !

Vương Lỗi ngượng ngừng cười một tiếng, sau đó mở miệng nói: "Lão sư, ta một chút không nhịn được, chủ yếu là thấy có người với ngài trùng tên trùng họ."

"Cái này có gì đáng kinh ngạc." Từ Đức Vi một mặt ghét bỏ mà nói rằng.

"Không phải a, chủ yếu là người này, hẳn lại cũng là cao âm nghệ thuật gia, hơn nữa còn viết một quyển thi tập, đặc biệt khôi hài, chấm điểm mới 1. 8 phân." Vương Lỗi cười miệng toét, quá khôi hài!

Từ Đức Vi biểu tình chợt cứng đờ, xôn xao một chút mặt liền đen! ! !

Đây là ngu si sao? Đây chính là ta tác phẩm a!

Chấm điểm mới 1. 8 phân?

Vương Lỗi nụ cười tại hẳn thấy lão sư biểu tình một khác kia, hơi ngừng. . . .

Trong lòng của hẳn trầm xuống, chẳng lẽ!

Từ Đức Vi biểu tình giống như là nín một đồng dứt kéo không ra, rất là khó coi.

"Ngươi ngốc a! Đó chính là lão sư tác phẩm." Bên cạnh có cái lòng tốt đồng học đẩy một chút Vương Lỗi.

Cứ như vậy trong nháy mắt.

Xi một tiếng, thật là nhiều người đều bật cười.

Vương Lỗi cả người đều ngu, mẹ nó! ! !

Hắn lúc này biểu tình dường nói nhiều đặc sắc, đã không phải là một mặt trợn mắt há mồm có thể hình dung.

Nếu như không nên nói, vậy đại khái là ba mặt trợn mắt há mồm.

Nghe xong vị bạn học kia "Lòng tốt" nhắc nhở, Từ Đức Vi cảm giác mình trên mặt "Đùng" đất bị vỗ rồi một cái và miệng một dạng, lúc này ngươi không nói lời nào rồi coi như xong, ngươi còn nói chính là ta tác phẩm?

Từ Đức Vi dùng muốn giết người ánh mắt liếc nhìn cái đó "Lòng tốt" đồng học.

Xong rồi!

Người bạn học kia bụm mặt cúi đầu, xong rồi xong rồi!

Hiện trường cứng ngắt không khí lúng túng bị một tiếng tiếng cười đánh vỡ, cũng không biết là ai nhin không được cười lên.

Từ Đức Vi trên mặt cẩn thận không nén giận được, hẳn nổi giận gầm lên một tiếng: "Thời gian đi học chơi đùa điện thoại đi động, rút ra ngoài!"

Vương Lỗi bị dọa đến tè ra quần đất đi ra ngoài, đem hẳn biết chân tướng một khác kia, thật là nước mắt rớt xuống.

Ai mẹ nó biết nguyên lai lão sư thật sẽ làm thơ, còn ra thi tập.

"Ngươi, ngươi cũng đi ra ngoài!" Từ Đức Vi ra lệnh một tiếng, cái đó "Lòng tốt" đồng học cũng bị đuổi ra phòng học.

Những người khác cười điên rồi!

Thật là lũ người ngu ngốc!

Từ Đức Vĩ giận đến cắn răng nghiêng lợi, hấn đây mẹ đem mình mất hết mặt mũi rồi!

Phòng học bên ngoài.

"Con mẹ nó nguoi ngốc a, ngay trước lão sư mặt nói?" Bị liên lụy đồng học một mặt khó chịu nói.

"Ta con mẹ nó nào biết thật là hấn viết." Vương Lỗi một mặt trợn mắt há mồm.

Lũ người đi mấy bước, Vương Lỗi không nhịn được nhổ nước bọt nói: "Bất quá cái điểm kia đánh giá thật rất khôi hài."

Bên cạnh đồng học kinh ngạc hỏi: "Nguoi ở đâu nhìn à?"

"Liên cái này, bình luận mạng lưới, cái này chuyên mục. . ."

. . .

Bình luận mạng lưới văn phòng cao ốc.

Lầu ba.

Đồng nghiệp rút một ly cà phê, đi ngang qua Mạc Trác Tư bần cười nói: "Trác Tư cũng quá độc ác, lại mới cho 1.8 phân, ta dự tính cái kia biết đến thế nào cũng phải bóp chết nguoi."

"Ai tác phẩm à?" Viên Hiểu Lệ rất có hứng thú hỏi.

Mạc Trác Tư buồn cười nói: "Một cái cao âm nghệ thuật gia, đặc biệt sao quá trâu chọc, thế nào cũng phải học nguoi làm thơ."

Hắn với đồng nghiệp tán dóc rồi đổi câu, bỗng nhiên điện thoại di động nhận được một cái tin nhắn ngắn.

"Chúc mừng ngài tác phẩm đột phá 10000 cất giữ, thật đáng mừng!" Bên dưới là Đại Tân Sinh quan phương Website phát tới.

Đây chính là ngoài ý liệu kinh hi.

Hắn lần trước đem bản thảo toàn bộ ném lên liền chưa có xem qua rồi, lúc ấy cất giữ mới ba nghìn ra mặt, nhanh như vậy liền một vạn nguoi cất chứa?

Hắn mang theo mừng rỡ mở ra Đại Tân Sinh văn học thịnh yến quan phương liên tiếp, sau đó lựa chọn chuyên khu.

Lúc này đệ thập nhất giới chinh văn trận đấu giai đoạn thứ nhất đã kết thúc, chính thức bước vào giai đoạn thứ hai, hơn ba nghìn bản tác đăng cấp thi đấu chọn đi qua chỉ còn lại một ngàn vốn trúng tuyển.

Vòng thứ nhất thi đấu chọn là biên tập lọc, đợt thứ hai chính là coi như đăng cấp bản thân mức tiềm lực.

Mạc Trác Tư ở bên trong lục soát chính mình tác phẩm, chứng kiến tại 351 tên!

Lợi hại!

Nếu có thể trúng tuyển Top 100, đây cũng là không có phụ lòng đến từ thế giới song song Tông sư cấp bậc linh cảm.

Hắn điểm đi vào chính mình chỗ bình luận truyện, lại thấy được phản chấn lòng nguoi một màn.

"Chúng kiến kết thúc hai chữ, ta mình ngồi ở trên ghế ngăn nguoi."

"Khiến nguoi tình ngộ, thiếu chút nữa thì khóc!"

"A a a a a a ! ! !"

"Không nghĩ tới, kết cục cuối cùng, thì ra là như vậy."

"Một cái Xuyên Việt Giả, cuối cùng lại lạc được cho treo tự sát bị thảm cất giữ, nếu như nguoi theo ta nói ta sau khi xuyên việt sẽ thất bại, ta khẳng định phun ra nguoi một mặt, nhưng bây giờ. . . Ta sợ hãi."

"Lập ý rất sâu sắc, tuyệt đối đáng giá nhìn một cái."

"Làm ta nhìn thấy nhân vật chính đứng tại tiệm vé số té quy dưới đất khóc ào ào thời điểm, ta cũng khóc!"

"Lầu cuối bên trên, tiệm vé số một bộ phận kia quả thật rất cảm nhân, rất bi thảm, chính ta cũng mua hai năm vé số, người nói để cho ta chuyển kiếp trở lại quá khứ, kết quả lại không nhớ nổi trúng giải dãy số nói, ta thật sẽ điên mất."

"Ta cảm thấy cho ta chuyển kiếp, có lẽ sẽ không quá thành công, nhưng có thể so với bên trong sách nhân vật chính muốn tốt rất nhiều, nếu như cẩn thận đẩy ra gỗ, ta trên thực tế cũng so nhân vật chính đời trước có quan hệ tốt. Cái vấn đề này liên thật khiến người tỉnh ngộ rồi, cũng chính là nếu như chúng ta bây giờ là người thành công, người việc nặng một lần có lẽ sẽ càng thành công, nhưng nếu như người bây giờ là một cái L O S Er, sau khi sống lại cũng rất có thể như thế."

Chỗ bình luận truyện rất là náo nhiệt, cơ hồ toàn bộ nhìn xong sách người đều cho ra tương đối cao chấm điểm.

Mạc Trác Tư thật sâu nuốt một cái nước, không sai, cái này đề tài phi thường thực tế, cũng có tranh cãi tính.

Vốn lấy trước mắt hân nhân quang đến xem, tuyệt đối là thượng thừa tác phẩm!

Nhìn xong bình luận sách sau, Mạc Trác Tư lòng tin tăng nhiều, điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ chính mình kỳ thực cũng không trở thành kém cỏi như thế, khen thưởng cho mình linh cảm, đây là cực kỳ trọng yếu, nhưng nếu như mình là đồ không dậy nổi A Đẩu, sách cũng sẽ không nhiều người như vậy khen ngợi.

Cái này cũng kiên định ý nghĩ của mình, nhất định phải đi chính mình đường, về phần hệ thống khen thưởng đồ vật, đều là dùng để mở mang tầm mắt thôi!

Đương nhiên, hân tại lui trước khi ra ngoài, còn tại chính mình chỗ bình luận truyện giữ lại một câu nói.

"Cái thế giới này đáng sợ nhất, là cho người làm lại một lần cơ hội, người lại vẫn không cách nào thay đổi vận mệnh."

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Khoác lác lại bị phát hiện

Mạc Trác Tư nhìn xong bình luận sách, thuận tay khoác lác, tinh thần phấn chấn.

Hắn cho nhà phát một cái tin nhắn ngắn, nói tối nay về nhà ăn cơm sau đó rút một chén trà trở lại chỗ ngồi.

Lại vừa là một cái thứ năm!

Trong chớp mắt thời gian một tuần liền đi qua, chính mình chuyên mục cũng coi như là ổn định lại.

Hắn cái này một suy nghĩ, còn có chút thời gian, dứt khoát nhiều một chút đánh giá một quyển tác phẩm, liền cầm lên rảnh tay bên túi văn kiện, bình thường có thể đem thật thể sách gửi tới tác giả tài nghệ đều khá cao.

Đương nhiên, Vương Đông Tuyết làm lúc mặc dù bị hắn dẫn đến không đáng giá một đồng, nhưng chấm điểm vẫn là trong chuyên mục mặt người xuất sắc.

Hắn mở ra túi văn kiện một khắc kia, liền thấy phía trên có khắc Từ Hoa hai chữ.

Từ Đại Sư?

Đây chính là tại hắn đọc tiểu học thời điểm, cũng đã phi thường nổi danh tác giả, là viết.

《Lời Tỏ Tình Giống Như Thoáng Qua》: Nếu như không có người, liền sẽ không mưa.

Mạc Trác Tư thấp giọng lầm bầm nói: "Ừ, tên sách có thể cho 5 phân, giới thiệu tóm tắt 6 phân."

"Cái gì tác phẩm a, lại để cho chúng ta Mạc lão sư cho ra 6 phân cao phân." Trần Quốc Khánh theo phòng vệ sinh đi ra, cười nói.

Mạc Trác Tư nói đùa: "Cút đi, thật hư a người, một ngày đi chừng mấy chuyến phòng vệ sinh."

Trần Quốc Khánh đi tới liếc một cái, kinh ngạc nói: "Từ Hoa sách à? Hẳn khi nào thì bắt đầu làm thơ, lúc trước ta còn nhìn hẩn tới."

Từ Hoa, bây giờ đã năm mươi có thừa, lại viết một quyển liên quan tới tình cảm thi tập.

Mạc Trác Tư hí mắt tiếp tục xem, Từ Hoa câu không giống như trước nữa cái kia một đẹp đẽ, nhưng giản dị sau khi làm cho người ta càng chân thành tình cảm.

Giữa những hàng chữ đều là lộ ra đôi vôi (đúng) yêu khí tức, nhưng một trang cuối cùng bút rơi, lại nhìn đến Mạc Trác Tư sùng sốt mấy giây.

"Mục Tinh, bệnh ung thư qua đời, ba năm trước đây nàng nghiệm ra mắc bệnh, nhưng phải nháo ly hôn với ta, nói sợ hãi ta cô độc quãng đời cuối cùng."

"Bút rơi đến đây, ta chính là phải nói cho người, cho dù cô độc quãng đời cuối cùng, cũng không người nào có thể thay thế người!"

Vốn là Mạc Trác Tư cho ra chấm điểm chỉ có 3. 5, lại gắng gượng bị cuối cùng hàng chữ này cho kéo thành 4. 5 phân.

Bản chủ Mạc Trác Tư lời bình: "Từ Hoa tiên sinh ái mộ tác phẩm, lần đầu tiên đọc giản dị có thừa thom, tình tế độ tình cảm chân thành, thấy chữ như biết người, đúng là đáng kính!"

Hẩn vốn là nghĩ (muốn) dựng đôi câu mộng lung thơ đi giả bộ một chút ép, nhưng loại này nghiêm túc tác phẩm, lại không nên dính còn lại khí tức.

Không có cách nào hẩn lại đi chuyên mục nhấn lại khu đi vòng vo một vòng, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên.

Tới cơ hội!

"Mạc lão sư, ta gần đây đang ở đuổi theo một cái rất nữ sinh xinh đẹp, có thể nàng tựa hồ đối với ta không có cảm giác gì, có cái gì không tương đối đẹp để thơ có thể diễn tả ta đối với nàng cảm tình à? Không nên quá thẳng thừng!" Một cái Manh Manh đi Tiểu Suất Ca nhấn lại.

Mạc Trác Tư một trận buồn cười, lại vừa là Manh Manh đi lại vừa là suất ca, thật là phức tạp tạp hợp thể.

Bất quá loại này trong sân trường tình yêu ngược lại rất khiến người hâm mộ, cái này ID Mạc Trác Tư cũng tương đối nhìn quen mắt, liền dứt khoát giúp hẩn một chút?

Mạc Trác Tư hơi làm suy nghĩ, hẩn nhớ tại 《 Ánh Trăng Mờ Thơ Chọn Lọc 》 bên trong có như vậy một bài thơ có thể đối với bên trên.

Nhưng hẩn thoáng cái nhìn nội dung nhiều lắm, nhớ không phải quá rõ.

Tại trong hư không mở ra 《 Ánh Trăng Mờ Thơ Chọn Lọc 》， đại khái lật 20 giây, rốt cuộc tìm được.

"Người, nhìn một hồi ta, nhìn một hồi mây."

"Ta cảm thấy được, người xem ta lúc rất xa, người xem mây lúc rất gần." ——《 Xa Cùng Gần 》

Hẩn dùng dùng đất đánh máy, hai ba lần liền đem những lời này cho phát ra.

Quản chúng con mắt là sáng như tuyết, tốt và không tốt, tất cả mọi người có thể nhìn ra được.

Rầm rầm thoáng cái, lời nhấn này liền làm cho người ta đình đi lên.

"Lợi hại, Mạc lão sư tình này viết cho ta đều động tâm rồi."

"Bỗng nhiên muốn biết Mạc lão sư cảm tình việc trải qua là như thế nào."

"Câu này ta phải chép lại."

"Đây là thơ sao? Cảm giác rất đẹp, theo ta trong ấn tượng thơ có chút sai lệch."

Rất ít người trở về chú ý một cái chuyên mục nhấn lại khu, đặc biệt là Mạc Trác Tư trước mắt tại trong vòng kỳ thực cũng chẳng qua là một tiểu nhân vật.

Nhưng vào giờ phút này, lại có người đem mới vừa rồi Mạc Trác Tư ở trong phòng làm việc thu hình phát đến Trần Thao trong máy vi tính.

"Trần tổng, chúng ta điều động lấy tháng gần nhất tới hẩn công việc theo dõi video, phát hiện hẩn quả thật có thời điểm động tác rất quý dị, nói cách khác ngay mới vừa rồi, hẩn lại hướng về phía không khí làm ra. . . Tương tự lật sách động tác?" Trợ lý Uông Tiểu Phi biểu tình rất là kinh ngạc.

Trần Thao đốt con chuột, phát lại rồi nhiều lần thu hình, sau đó nhủ mầy hỏi: "Ngươi đi điều tra một chút, hấn tại thời gian này điểm, cũng chính là làm xong kỳ quái động tác sau, hấn tại trong máy vi tính phát rồi thứ gì."

Trợ lý Uông Tiểu Phi tại nàg Laptop bên trong có thể đăng nhập biên tập hậu trường, quyền hạn cao vô cùng, dựa theo video thu hình thời gian, tìm được Mạc Trác Tư phát ra ngoài cái kia đầu mông lung thơ.

Trần Thao sau khi xem xong nhất thời hai mắt tỏa sáng, "Chuyện này. . ."

Lần này, ngay cả Uông Tiểu Phi cũng đáng khen miệng không dứt nói: "Mới mẽ độc đáo, tươi mát thoát tục."

Đùng đùng đùng đất bàn phím âm thanh.

Trần Thao tại trong máy vi tính một hồi lục soát, căn bản cũng không có tra được 《 Xa Cùng Gần 》 bài thơ này.

Hấn ngược lại hít một hơi, sau đó hỏi: "Ngươi nói hấn bài thơ này, có phải hay không cũng là chép trở lại?"

"Chép trở lại?" Trợ lý Uông Tiểu Phi kỳ quái hỏi: "Có ý gì?"

Trần Thao cũng làm một chút tại trong hư không lật sách động tác, sau đó nói: "Chép hấn nói cái thể giới này căn bản cũng không có thơ."

Trợ lý Uông Tiểu Phi đột nhiên cả kinh!

Trời ạ!

Nếu quả thật là như vậy, cái kia Mạc Trác Tư trước không phải làm ra về tới?

Thật là xuất hiện ảo giác?

Nhưng một giây kế tiếp, Trần Thao lại do dự, bởi vì này bài thơ phong cách, theo trước mặt khác xa nhau, không thể nào là cùng một người viết.

Hấn xoa xoa đầu, người này, thật là làm cho chính mình nhức đầu.

Trần Thao liền dứt khoát móc ra điện thoại di động, trực tiếp cho Mạc Trác Tư đi rồi một cú điện thoại.

"Trác Tư, là ta!"

Mạc Trác Tư ngạc nhiên đáp một tiếng, "Trần tổng?"

Trần Thao uống một hộp trà, thẩm giọng yết hầu mới lên tiếng: "Đúng như vậy, mới vừa rồi đây, nhìn ngươi chuyên mục nhấn lại, ngươi viết một cái đầu 《 Xa Cùng Gần 》, viết rất tốt."

Mạc Trác Tư cười khỏ một hồi, không nghĩ tới a!

Tại sao luôn là như vậy đây?

Chính mình trong lúc vô tình khoác lác, tại sao lại cho lãnh đạo thấy được!

"Híc, cái đó, kỳ thực cũng không phải ta tác phẩm" Mạc Trác Tư ngượng ngừng cười một tiếng giải thích.

Trần Thao con ngươi hơi hơi trợn to, tựa hồ có hơi kinh ngạc, nhưng lại hợp tình hợp lý, hấn cười hỏi: "Chẳng lẽ lại vừa là Văn Nhất Đa tác phẩm chứ?"

Mạc Trác Tư chột bật cười, "Trần tổng thật là cơ trí hơn người, đây không phải là Văn Nhất Đa, là Cố Thành."

Trần Thao nhất thời liền trợn tròn mắt, lại chạy đến một cái Cố Thành?

"Cái này Cố Thành thơ ta là kẻ gian ưa thích, cái này không mượn một cái đầu đi ra, không nghĩ tới khiến Trần tổng phát hiện." Mạc Trác Tư sò đầu cười nói.

Trần Thao cố nín cười ý hỏi: "Lại là chúng ta không thấy được? Chỉ có ngươi có thể chứng kiến?"

Mạc Trác Tư biết chuyện này rất khó khiến người tin tưởng, nhưng hấn vẫn kiên định nói: "Đúng, ta đây không chỉ có Cố Thành, còn Bắc Đảo, còn còn lại thi nhân tác phẩm."

Điên rồi điên rồi!

Trần Thao cảm thấy Mạc Trác Tư nhất định là điên rồi, hấn cười khỏ nói: "Được rồi! Điều rất ưu tú, rất có ý tứ. Cái kia sẽ không quấy rầy ngươi công tác."

Quái diệu (dập máy) điểm sau Trần Thao, hay lại là một mặt tròn mắt há mồm.

Trợ lý Uông Tiểu Phi cẩn thận hỏi: "Hắn? Nói cái gì?"

Trần Thao lần này coi như là chịu phục, nếu như Mạc Trác Tư một mực ở diễn xuất, hơn nữa diễn còn như vậy giống như thật, vậy thì thật là Ảnh Đế cấp bậc.

"Hắn à? Hắn nói là Cố Thành viết, lại vừa là một cái chúng ta không thấy được, ngược lại chúng ta không nhận biết." Trần Thao bất đắc dĩ cười nói.

Trợ lý Uông Tiểu Phi dè dặt hỏi: "Cái kia? Ta còn tiếp tục kiểm tra sao?"

"Kiểm tra, tiếp tục kiểm tra!" Trần Thao cắn răng một cái, vạn nhất là thật thiên tài, chính mình liền nhật báo!

Mạc Trác Tư đương nhiên đoán được Trần Thao ý tưởng.

"Nói ta là thiên tài?"

Hắn buồn cười lắc đầu một cái, phải nói thiên tài, chính mình càng giống như là người điên, lại đem thật tốt thành danh cơ hội đẩy ra ngoài, không phải là phải kiên trì nói là một cái thể giới khác tác phẩm.

Đại khái, ta chính là một cái người điên.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Lắm mồm gây họa

5 giờ chiều 35 phút.

Mạc Trác Tư quá giang trở về nhà xe tốc hành, đó là một chiếc có thể ở toàn bộ thành phố bên trong thẳng qua lại xe tốc hành.

Hắn đứng tại buồng xe chỗ sâu, nhưng vào lúc này, nhìn chăm chú một tiếng đầu óc vang lên thanh âm nhắc nhở.

【 chúc mừng giữ thành thực vượt qua mười ngày, hy vọng có thể kiên nhẫn không bỏ, kiên trì bền bỉ đất giữ vững, là khách lệ ngài đoạn thời gian này cố gắng, khen thưởng mang tính lựa chọn rút thưởng cơ hội một lần. 】

Mạc Trác Tư chột sững sờ, mang tính lựa chọn rút thưởng?

Cái này có thể lợi hại a!

Hắn không kịp chờ đợi liền vươn tay ra nhấn xác nhận, động tác này rất nhỏ, cơ hồ không có người sẽ đi chú ý.

【 có hay không sử dụng mang tính lựa chọn rút thưởng? 】

【 lựa chọn dự lãm rút thưởng tuyển hạng 】

Hắn có chút kinh hãi, không nghĩ tới còn có thể trước dự lãm bên trong nội dung.

Bất quá bắn ra tới lại với hắn nghĩ (muốn) có chút sai lệch, hắn cho là có thể mang tính lựa chọn đi chọn khen thưởng, kết quả bắn ra tới nhưng là. . .

【 ca khúc lưu hành 】

【 bán chạy văn học 】

【 quân sự tác phẩm 】

【 lịch sử văn học 】

Mạc Trác Tư ngần người một chút, nguyên lai cái gọi là mang tính lựa chọn rút thưởng, là có thể lựa chọn chính mình rút thưởng phương hướng.

Nếu như là như vậy, liền tạm thời trước đặt một bên rồi, không chừng lúc nào kỳ ngộ tới, bản thân lập tức liền có thể nắm lấy cơ hội.

Liên quan (khô) một nhóm, ăn lớn com nước!

...

Về nhà.

Lần này vào cửa là có thể chứng kiến tỷ tỷ giày đặt ở tủ giày bên ngoài.

"Tỷ!" Hấn kêu một tiếng.

Mạc Từ Hàm cuộn đầu phát từ bên trong phòng đi ra, cười nói: "Cuối cùng chứng kiến nhà chúng ta mở chuyên mục bản chủ Mạc lão sư rồi."

"Phốc" đất một tiếng!

Mạc Trác Tư liền bật cười, "Khiêm tốn, cha từ nhỏ đã dạy chúng ta phải khiêm tốn."

"Liền người còn khiêm tốn a." Mạc Từ Hàm cười mắt nói.

Trong phòng bếp truyền ra thức ăn xào thanh âm, mẹ hô to: "Tới đoạn một chút, hôm nay hai người các người đều trở lại, ta cố ý làm sườn xào chua ngọt, còn Bạch Vân cánh gà, đều là các người thích ăn."

Mạc Từ Hàm cười hi hi nói: "Cám ơn mẹ!"

Mạc Trác Tư đi rửa mặt, sau đó hỗ trợ bụng thức ăn, lúc này mới hỏi: "Ba đâu?"

"Hấn à? Ngày hôm trước đi Độn Châu đi công tác, nói là được ba bốn ngày đây!" Mẹ cười nói: "Ta bản thân một người ở nhà ăn com, thật không có sức lực!"

Ba người ngồi quây quần một chỗ, lúc này mới có nhà cảm giác.

Mạc Trác Tư cầm đĩa lên gấp một khối xương sườn, nhất thời cười khen: "Ta cá là từ điểm cấp năm sao đầu bếp cũng liền cái này tài nấu ăn."

"Đó là đương nhiên, mẹ làm sườn xào chua ngọt, ai ăn rồi không khen tốt." Mạc Từ Hàm ở bên cạnh trả lời cười nói.

Một lát sau, Mạc Từ Hàm tò mò hỏi: "Cha đi Độn Châu đi công tác làm gì?"

Mạc mục mục xốc lên một cây cải xanh, "Nói là tìm Tiền tài trợ, hấn nói công ty bây giờ khó khăn."

Lường người nhất thời sùng sốt một chút.

"Chật vật?"

"Người không thấy hai năm qua cuối năm thưởng đều quá ít à?" Mạc mục mục tán dóc nói: "Ta một mực kêu hấn đổi một nhà khác, hấn không phải là không đi, bây giờ xem bộ dáng là đi chưa xong."

Mạc Trác Tư cười nói: "Chỉ cần có thể vượt qua đi, cha chính là lão công thần."

"Vậy cũng phải kiên trì qua được a!" Mạc Từ Hàm mân mê miệng bất mãn nói: "Hiện tại cũng là Internet thời đại, tờ giấy bản tạp chí căn bản làm không đứng lên."

"Hấn chính là đi nói tìm nhà đầu tư, phát triển Internet, làm Website." Mạc mục mục bứt lên tươi cười nói: "Tốt lắm, khỏi phải nói hấn, hôm nay khó được các người hai đều trở lại, nói một ít vui vẻ chuyện."

Ba người bắt đầu ăn com.

Mạc Trác Tư không thể nào thích loại này yên lặng bầu không khí, hấn nghiêng đầu lại nhìn tỷ tỷ, theo miệng hỏi: "Đúng rồi, gần đây nhìn người bằng hữu vòng, thật giống như luôn là làm thêm giờ à?"

Nhắc lên chuyện này, Mạc Từ Hàm tâm tình liền không được, nàng oán giận nói: "Gần đây quá mệt mỏi, liên tục mấy Ca Nhạc Hội, căn bản cũng không có thời gian nghỉ ngơi."

Mạc Trác Tư trừng mắt nhìn, kinh ngạc nói: "Tỷ, người này cũng liên quan (khô) không sai biệt lắm bốn năm rồi, liền chưa từng nghĩ xuất đạo sao?"

Mạc Từ Hàm không có lên tiếng, nàng lắc đầu một cái, trong này chua cay, trừ mình ra ai có thể biết?

Xuất đạo?

Nói liền dễ dàng, xử lý cái nghề này, ai không muốn làm ca sĩ?

Nhưng. . .

Bên trong nước quá sâu, không có hậu đãi, muốn phải bộc lộ tài năng, thật rất khó.

Nàng biết rất nhiều nữ hải lang phí thanh xuân, thậm chí dâng hiến càng nhiều, cuối cùng vẫn không thu hoạch được gì.

Mạc Trác Tư rất là kỳ quái hỏi: "Tỷ, cảm giác ngươi có thể thử một chút a!"

"Quá khó khăn!" Mạc Từ Hàm có chút khó khăn lắc đầu.

"Ngươi đều 28 rồi, cố gắng nhịn hai năm liền thật không có cơ hội "

"Chẳng lẽ ngươi thật muốn tro mắt nhìn cơ hội cứ như vậy bỏ qua sao?" Mạc Trác Tư rất là nghiêm túc khuyên.

"Ta thật đề nghị ngươi đi thử một chút!"

Hoa lạp lạp thoáng cái, Mạc Trác Tư liên tục nói tốt mấy câu nói đi khuyên bảo.

Mạc Từ Hàm tâm tình dâng lên, nàng cắn răng một cái, dùng sức gác lại chén cơm, u oán nói: "Ngươi cái gì cũng không biết!"

Dứt lời, nàng đứng dậy, nghiêng đầu hướng căn phòng đi tới.

Rầm một tiếng!

Nàng dùng sức đóng cửa lại, đem mình khóa ở trong phòng.

Mạc Trác Tư câu nói kia chọc trúng nàng sâu trong nội tâm vết sẹo!

Đúng vậy!

Mình đã 28 tuổi, không nhỏ, không chỉ không có kết hôn, sự nghiệp cũng không có thành tựu.

Hôm nay còn với bạn trai cãi nhau, nàng nước mắt liền không nhịn được chảy ra.

Nàng tâm tình thấp đất ôm chần, lệ nóng làm ướt chần.

Chính mình cố gắng như vậy, rốt cuộc là vì cái gì?

. . .

Trước bàn cơm

Mạc mụ mụ liếc một cái Mạc Trác Tư, sau đó phê bình nói: "Ta xem ngươi cái thanh này miệng, chính là không thu lại được."

"Ta. . ."

Mạc Trác Tư có nỗi khổ không nói được a! Hắn đúng là muốn phải khuyên tỷ tỷ, nhưng không nghĩ tới sẽ như thế không ưa.

"Ngươi không biết." Mẹ tận tình nói: "Nàng a, ban đầu chính là muốn làm ca sĩ, nhưng là lão sư nói nàng thanh tuyến không đủ đặc biệt, năm ngoài vốn là có cơ hội."

"Có cơ hội?" Mạc Trác Tư sùng sốt một chút.

Mẹ thở dài một cái, "Năm ngoài đừng phải nãi nãi ngươi qua đời, chi phí nhà chúng ta ra đầu to, nàng sẽ không dám mở miệng, chẳng qua là len lén hỏi ta."

Mạc Trác Tư tâm lý cứng đờ, xoay đầu lại, tâm tình phức tạp nhìn thoáng qua đóng chặt đất cửa phòng.

Hắn đứng lên, đi tới tỷ tỷ cửa gian phòng.

Mơ hồ có thể nghe được bên trong tiếng nước nở.

"Tỷ!"

Hắn kêu một tiếng không người ứng.

"Thật xin lỗi!"

Mạc Trác Tư nghiêm túc nói xin lỗi.

Có thể là có hệ thống trợ giúp, hơn nữa mới vừa mới có đến mang tính lựa chọn rút thưởng cơ hội, Mạc Trác Tư có chút chắc hẳn phải vậy.

Cũng không phải là mỗi người cũng có thể như chính mình như vậy, có thể hướng mơ mộng bước dài trước.

Hắn đứng ở cửa một hồi, nghe vẫn là không tới đáp lại.

"Ai!"

Bất đắc dĩ, Mạc Trác Tư chỉ có thể trở lại trước bàn cơm thờ dài một cái, "Trách ta!"

"Người cũng vậy, đang yên đang lành hỏi cái này." Mạc mụ mụ oán trách một câu, sau đó từ trong phòng bếp xuất ra chén nhỏ đem thức ăn kẹp đi vào.

Mạc Trác Tư cũng muốn cho mình một cái và miệng một dạng!

Đang yên đang lành, nói nhiều như vậy làm gì!

Cơm nước xong, hắn đi tới tỷ tỷ cửa phòng, một lần nữa gõ cửa, nhưng vẫn nhưng vẫn là không có đáp lại.

"Người không cần phải để ý đến ta, người nói không sai."

"Là ta."

"Ta quá thất bại." Mạc Tử Hàm mang theo tiếng khóc nức nở tự giễu nói.

Mạc Trác Tư cả người đều ngu, hắn chẳng qua là thuận miệng nói, kết quả tỷ tỷ lại khóc

Nghe được tỷ tỷ khóc rống này thanh âm một khác, hắn giống như là nuốt sống một cái mướp đắng.

Mùi vị tưới ở trong lòng.

Rất khổ, rất không lưu loát.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Thu âm

Có lúc nguyện vọng, giống như là một đóa hoa.

Nó không có mở, lại đang làm cuối cùng gãy giữa.

Toàn bộ ủy khuất, đều chỉ là nhất sau một khác kia nở rộ.

Mạc Trác Tư không có lên tiếng, một mình hắn mang bước chân đi tới cửa phòng mình.

Bàn tay mình nắm thế giới song song tài nguyên, cho dù bây giờ không thể Nhất Phi Trùng Thiên, nhưng đó là sớm muộn chuyện.

Cho nên hấn không kiêng nể gì cả, dám đánh dám xông vào.

Cho dù là đơn vị đem mình mớ, hấn cũng cứng tin chính mình có thể xông ra một con đường khác tới.

Nhưng, cũng không phải là mỗi người đều có loại này kỳ ngộ với lòng tin.

Làm cái ca sĩ?

Mạc Trác Tư lộ ra khó chịu nụ cười, trong này chú trọng nhiều lắm, chính hấn cũng không phải rất hiểu.

Đại khái nửa giờ sau.

Hấn cầm ly đi phòng khách rót nước, chứng kiến trên bàn cơm vẫn đang đắp thức ăn không động.

Mạc mục mục đang ngồi ở trong phòng khách xem TV ngay cả kịch vui, nàng ánh mắt quét qua Mạc Trác Tư, sau đó lộ ra bất đắc dĩ biểu tình.

"Còn chưa có đi ra?" Mạc Trác Tư nhìn một cái tỷ tỷ cửa phòng.

Mạc mục mục không nói gì, nàng chẳng qua là mím môi lắc đầu một cái, đáy mắt tràn đầy lo âu.

Mạc Trác Tư đi tới tỷ tỷ trước cửa phòng, giơ tay lên, do dự hồi lâu, nhưng lại buông xuống.

Trong lòng rất là giãy giụa.

Mình là nên làm nói xin lỗi? Hay lại là an ủi?

Hấn bỗng nhiên linh quang chợt lóe, nghĩ tới mình còn có một lần mạng tính lựa chọn rút thưởng cơ hội, bên trong vừa vặn có ca khúc lưu hành cái này hạng nhất.

Tự mình ở đơn vị sở dĩ ăn sung mặc sướng, cũng là bởi vì có thể giới song song tác phẩm giúp một cái tay, bất kể là khoác lác hay lại là nhân giới đều đề cao thật lớn.

Hấn ngược lại hít một hơi, nếu như có thể cho tỷ tỷ đưa một bài thể giới song song bán chạy ca khúc, nói không chừng có thể giúp nàng thoát khỏi khốn cảnh.

Nghĩ tới đây, Mạc Trác Tư sắc mặt liền lộ vẻ kích động nụ cười.

Bước chân hấn vội vã trở về phòng, sau đó đóng cửa lại, đem mới vừa châm trà liền đặt một bên, than lạnh đều quên uống.

【 có hay không sử dụng mạng tính lựa chọn rút thưởng? 】

【 xác nhận 】

【 mời lựa chọn rút thưởng loại hình 】

【 lựa chọn —— ca khúc lưu hành 】

Đề xuống lựa chọn sau, siêu đại luân bàn liền bắt đầu chuyển động.

Đang chuyển động trước, Mạc Trác Tư đại khái nhìn lướt qua, nhưng hấn cũng không biết cái nào ca khúc tốt hơn.

Bây giờ chỉ có thể cầu nguyện, thể giới song song bên trong bài hát cũng có thể ở chỗ này được hoan nghênh.

Đây thật ra là phi thường mạo hiểm một loại hành vi, nhưng Mạc Trác Tư hay lại là suy nghĩ bác nhất bác!

Luân Bàn rốt cuộc chậm lại, có thể rõ ràng chứng kiến bên trong có cái nào tác phẩm.

【 Thất Lý Hương 】

【 Nếu Như Mây Biết 】

【 Đúng Lúc Gặp Người 】

【 Còn Không Phải Là Bởi Vì Dung Mạo Người Xấu 】

Mạc Trác Tư "Phốc" đất một tiếng liền bật cười, đây là cái gì quý bài hát tên, cái này thật có thể Hồng sao?

Luân Bàn cuối cùng dừng lại một khắc kia, Mạc Trác Tư tâm đều phải nhảy ra ngoài.

Quá khản trưng!

Keng một tiếng, gọi ý của hệ thống: 【 đạt được Điền Phúc Chân bán chạy ca khúc ba đầu 】

【 1. May mắn nhỏ —— Điền Phúc Chân 】

【 2. Người cũng không cần nhớ tới ta —— Điền Phúc Chân 】

【 3. Ma quỷ bên trong thiên sứ —— Điền Phúc Chân 】

Mạc Trác Tư ngăn người một chút, trong tay nhiều hơn một cái kiểu xưa MP3, hắn đeo tai nghe lên đề xuống phát ra, âm nhạc trong nháy mắt vang lên.

Ấm áp đất tiếng nhạc vang lên, hắn lần đầu nghe được tới một cái thể giới khác thanh âm.

Làm âm thanh âm vang lên một khác kia, hắn phảng phất thấy được hi vọng!

Giọng nữ!

Hắn sợ nhất chính là rút được giọng nam ca khúc, chính mình nghệ thuật ca hát như vậy nát, nghĩ (muốn) muốn xuất đạo làm ca sĩ nhất định là Bạch kéo.

"Ta nghe thấy giọt mưa rơi vào Thanh cô xanh. . ."

Hắn nhắm mắt lại toàn bộ thể xác và tinh thần đi lắng nghe, lúc trước ở đơn vị hắn cũng từng phê bình qua âm nhạc tác phẩm, nhưng phê bình không nhiều, trên căn bản đều là Vương Đình Phi phụ trách, bởi vì nàng chính là học viện âm nhạc tốt nghiệp.

Nhưng nghe bài hát nhưng là ngày khác thường cần thiết hạng nhất tiêu khiển vui chơi giải trí, một bài 《 May Mắn Nhỏ 》 nghe xong, tự động phát ra tiếp theo đầu.

Hắn không có nhìn thứ hai bài hát bài hát tên, chẳng qua là mặc cho tiếng hát hát đi xuống.

"Ta đều tịch mịch bao lâu vẫn là không có tốt "

"Cảm giác toàn thể giới đều đang cười nhạo "

Mạc Trác Tư ánh mắt sáng lên, bài hát này có loại mờ miệng say cảm giác, rất đặc thù.

"Rõ ràng người cũng rất yêu ta "

"Không có lý do yêu không tới kết quả "

Cao triều cũng không tính quá mức sục sôi, nhưng ca từ nhắm thẳng vào lòng người, Mạc Trác Tư cảm giác đầu tiên chính là chỗ này bài hát nếu như truyền đi, tuyệt đối có thể lừa.

Hắn nuốt một cái nước, sau đó đem cuối cùng một bài 《 Ma Quỷ Bên Trong Thiên Sứ 》 cũng nghe một lần, ba bài hát đều khá vô cùng.

Nhưng mỗi người sở thích đều có sai biệt, Mạc Trác Tư cá nhân thích nhất chính là thứ hai đầu 《 Người Cũng Không Cần Nhớ Tới Ta 》.

Hắn một bên hừ, vừa đem bài hát này lời cho chép lại.

Tỷ tỷ là chuyên nghiệp, nàng nhất định có thể đọc được Khúc Phở, nhưng mình cũng sẽ không viết!

Mạc Trác Tư cười khổ gãi đầu một cái, hắn lựa chọn đứng đầu biện pháp đàn độn, vậy chính là mình hát.

Hắn mang tai nghe sau đó tại bên trong điện thoại di động hát thật nhiều lần, kết quả lại lần lượt đi thanh âm.

Thật đúng là ca khúc ngược ta trăm ngàn lần, ta đợi ca khúc như mối tình đầu.

"Làm lại!"

"Một lần nữa!"

"Mẹ kiếp, trở lại!"

"Một lần cuối cùng!"

"Thật một lần cuối cùng."

Thời gian nhanh chóng đi qua, Mạc Trác Tư tại làm lại vô số lần, rốt cuộc tại trời vừa rạng sáng nhiều thu âm thành công, hắn đã cổ họng khô khát.

"Quả nhiên a!"

Mạc Trác Tư cười khổ nói: "Quả nhiên ta thì không phải là ca hát tài liệu!"

Hắn lặp đi lặp lại nghe hai lần, vẫn còn có chút cụp chụp, sau đó cao thấp thanh âm không có khống chế xong, miễn cưỡng đạt tới muốn phải hiệu quả.

Chép xong bài hát, cả người buông lỏng, ngã xuống giường.

Hắn gối chần, nhìn trần nhà.

Tỷ tỷ cũng là như vậy lần lượt luyện bài hát chứ?

Hơn nữa cuối cùng nghiệm ra, lại cũng chỉ có thể ở phía sau màn hòa thanh, căn bản ngay cả lộ mặt cơ hội cũng không có.

Toàn bộ hào quang đều biết tụ tập ở trên đài ca sĩ, ai lại đi quan tâm phía sau yên lặng bỏ ra người.

Đây quả thực là trong đời thống khổ nhất chuyện.

Nàng, dự tính rất muốn leo lên vũ đài chứ?

Mạc Trác Tư suy nghĩ ngàn vạn, lắm bả nói: "Ta có thể làm, đại khái là chỉ có những thứ này."

Trước khi ngủ.

Hắn bò dậy đem viết bài hát kéo vào máy tính chia ra, sau đó sẽ tồn vào lúc trước dùng để học tập khẩu ngữ phục độc cơ, đề xuống đọc đến nút ấn.

Chính mình thanh âm khàn khàn từ bên trong truyền ra.

Hắn không hiểu cảm thấy có chút khô hạn, cái này lần nữa nghe nguyên khúc, cảm giác mình hát cái gì đồ chơi?

Ùm một chút ngã đầu ngủ.

Sờ một chút điện thoại di động, đem mạng lưới cho chặt đứt, miễn cho bị trong bấy bao tiền lì xì đánh thức.

. . .

Gió ở gào thét.

Sáng sớm rơi xuống ào ào mưa.

Không khí mang theo một luồng ẩm ướt, trong cả căn phòng âm thầm.

Mạc Trác Tư cũng quên tối hôm qua là mấy giờ ngủ, hắn mở hai mắt ra thời điểm, đã là buổi chiều 13 giờ rưỡi.

Vén màn cửa lên, mở cửa sổ ra.

Nhìn thấy bên ngoài thế giới ánh nắng rực rỡ, cửa sổ bên dưới nhưng là một nhóm nước đọng.

Hắn mặc vào áo khoác gài đầu một cái phát, mở cửa đi tới phòng khách.

Trong phòng đầu trống rỗng, trên mặt bàn đang đắp thức ăn còn có một tờ giấy.

Trên tờ giấy viết: "Nhị thẩm nói không thoải mái, ta hôm nay qua đi bệnh viện nhìn nàng một cái, thức ăn hâm một chút liền có thể ăn."

Khó trách không người gọi mình thức dậy, nguyên lai mẹ ra cửa.

Hắn đến phòng tắm rửa tay chậu rửa mặt, thấy được tỷ tỷ bàn chải đánh răng rõ ràng đã dùng qua.

Mạc Trác Tư đi tới phòng bếp, mở ra nồi cơm điện, bên trong còn hơi nóng.

Bụng hắn đã sớm trống rỗng, một hồi liền đem trên mặt bàn cơm nguội thức ăn quét sạch xong.

Trong nhà không người, chính mình ngây ngốc cũng không có ý nghĩa, hắn trở về phòng đem tối hôm qua thu âm phục độc cơ, còn chộp lấy ca từ tờ giấy lấy ra, dùng ly ép ở trên bàn.

Suy nghĩ một chút, Mạc Trác Tư lại dùng bút tại trên tờ giấy viết vài cái chữ to.

"Trong này có một ca khúc, ca từ ở chỗ này, ta không hiểu bài bản, người nghe một chút thu âm mới có thể biết rõ làm sao hát, cầm bài hát này, đi kinh điểm thế giới đi!"

Hắn vốn còn muốn viết một chút khích lệ lời nói, nhưng thế nào đều không viết ra được đến, đại khái mình chính là cái này quý tính cách!

Mạc Trác Tư cười lắc đầu một cái, sau đó vặn lên chìa khóa hướng cửa đi ra ngoài.

Hắn huyết sáo, đúng là 《 May Mắn Nhỏ 》 giọng.

Chỉ tiếc, cái thế giới này không người có thể biết.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Trở mặt

Mạc Trác Tư chân trước mới vừa đi, Mạc Từ Hàm "Sát kết" một tiếng mở cửa đi ra.

Nàng tối hôm qua khóc khàn cả giọng, còn với bạn trai âm ỉ một trận, căn bản là một đêm chưa ngủ.

Cuối cùng vẫn là đối gần chết, lúc này mới bò dậy.

Nàng đỡ lấy một con lợn xộn đầu phát ra ngoài, cảm thấy cổ họng hơi khô.

Mạc Từ Hàm mơ mơ màng màng đi tới máy nước uống trước rót một ly nước, nàng uống một hớp lớn nước, tầm mắt rơi vào trên mặt bàn phục độc cơ, phía dưới còn để một trang giấy?

"Rời đi" một tiếng để ly xuống.

Nàng duỗi tay cầm tờ giấy kia lên, trên đó viết 《 Người Cũng Không Cần Nhớ Tôi Ta 》 ca từ.

Đây là cái gì bài hát?

Trong mắt nàng lộ ra kinh ngạc, thật giống như chưa từng nghe nói bài hát này.

Cuối cùng, nàng nhìn thấy rơi vào cuối cùng Lạc Khoan vậy được chữ.

Mạc Từ Hàm suy nghĩ có chút không lộn lại, nàng một mặt kinh ngạc, đưa cho mình là có ý gì?

Vì vậy, nàng đầu óc mơ hồ đất nhân phục độc cơ phát ra nút ấn.

Nàng cho là bên trong sẽ là một cái không biết tên ca sĩ bài hát, lại không ngờ tới, lại là đệ đệ mình thanh âm.

Nhất thời tròn tròn mắt!

Chỉ là nghe thanh âm, nàng đều nghe ra Mạc Trác Tư giọng trạng thái rất kém cỏi, đã là hát khàn khàn.

Mạc Trác Tư vì cao trả lại như cũ độ, hắn hát là nguyên lai giọng nữ điều động, cái này bản thân liền là một món phi thường vậy khốn chuyện khó.

Nghe đôi câu.

Mạc Từ Hàm hai mắt tròn to, mặt đầy thần sắc khiếp sợ, nàng khó tin dùng sức che miệng.

Trời ạ!

Bài hát này chẳng lẽ là em trai tự viết?

Nàng lần nữa nhìn một lần Mạc Trác Tư lưu lại "Thư", bên trong ý tứ đúng là đem bài hát này đưa một chính mình, còn để cho nàng xuất ra đi kinh điểm thế giới.

Mạc Tử Hàm đỏ mắt, thật là dở khóc dở cười, mình tại sao sẽ có một ngu như vậy em trai.

Kinh điểm thế giới?

Nào có dễ dàng như vậy!

Không nói trước bài hát này có được hay không, mình cũng không nhất định thích hợp a!

Nàng nuốt một cái nước, sau đó lấy điện thoại di động ra cho bằng hữu của mình xác nhận một chút.

"Này, Lệ tỷ a, chỗ này của ta tìm tới một ca khúc, người có thể giúp ta tra một chút là ai tác phẩm không?"

"Được, người nói tên gì."

Mạc Tử Hàm đọc một lần bài hát tên: "《 Người Cũng Không Cần Nhớ Tôi Ta 》 "

Đại khái qua chừng mười giây, trong điện thoại Lệ tỷ nói: "Ai? Người bài hát này không có ghi danh ghi danh a, người xác định là danh tự này sao?"

"Đúng, chính là cái danh tự này." Mạc Tử Hàm đầy mắt mang theo vui sướng.

"Ta lần nữa tra một chút." Lệ tỷ kinh ngạc trả lời.

Nàng lặp lại tìm tòi nhiều lần, cũng không có tra được tài liệu tương quan.

"Quả thật không có!"

Những lời này đi xuống, Mạc Tử Hàm trong lòng căng thẳng, con người hơi hơi trợn to, cả người ngây tại chỗ.

Chính mình, thật có thể? ? ?

. . .

Chủ nhật.

Rất nhiều người đều ở nhà, tu dưỡng một ngày, chuẩn bị ngày mai đi làm.

Mỗi thứ bảy ngày, vui chơi giải trí tiêu khiển loại Website click liên tăng nhiều, nói cách khác không ít người sẽ thừa dịp cái này bận rộn thời gian, kế tiếp mấy bộ phim tại bình thường bên trên lúc tan việc nhìn.

Đương nhiên, tại các đại bình luận mạng lưới đi lang thang người cũng so thường ngày phải nhiều.

Không ít người đều kinh ngạc phát hiện, cái đó rất tục khí chuyên mục lại đem giới thiệu tóm tắt cho sửa lại.

Mới đầu cái đó giới thiệu tóm tắt, là đi lên Vương Đông Tuyết lên chức, làm cho người ta một loại nhà giàu mới nổi cảm giác, giống như là đang khoe khoang thành tích.

Mà đại đa số ưa thích thì từ người, bọn họ theo đuổi không màng lợi danh, định rõ chí hướng, chí tồn cao xa.

So với vừa mới bắt đầu chuyên mục giới thiệu tóm tắt, bọn họ càng thích trước mắt cái này.

Phùng Tuấn Dân là bởi vì sở thích, mới tự trả tiền xuất bản một cái vốn thi tập.

Hắn liền là hướng về phía giải mộng đến, mình cũng biết viết không thể nào, nhưng bị người một hồi phun ra vẫn sẽ tức lên trong lòng.

Bất quá trải qua mấy ngày nay tỉnh táo, hắn cũng coi là ý thức được chính mình tác phẩm đúng là rất nhiều địa phương cần phải tăng cường.

Hai ngày trước Vương Đông Tuyết đem bình luận mạng lưới "Bí vấn" tuôn ra đến, cũng hoàn toàn lật đổ hắn thế giới quan.

Không nghĩ tới cái này phía sau lại đều tồn tại "Bản thi" giao dịch.

Cho nên sau đó Phùng Tuấn Dân cũng chưa có đăng nhập bình luận mạng lưới, hắn lần này lên đến, chủ yếu là muốn cho phần mềm hậu trường nhấn lại, hy vọng có thể đem mình tác phẩm phê bình hạ giá.

Nhưng mà một giây kế tiếp, hắn lại thấy được dị thường kinh ngạc một màn.

Chuyên mục đặt số người chẳng những không rơi xuống, hơn nữa tựa hồ so lúc trước nhiều hơn không ít, chuyên mục giới thiệu nói cũng đổi một cái.

"Lời nói ác độc, pháo miệng, xoi mói, người không cách nào tưởng tượng phong cách, đến từ một cái thế giới khác nhân quang."

Hắn lặp lại thì thầm mấy lần những lời này.

Chẳng lẽ chuyên mục người phụ trách bị cách chức, đổi một cái?

Phùng Tuấn Dân còn có chút buồn cười, nếu quả thật đổi ngược lại cho mình xả được con giận.

Bởi vì tác phẩm phê bình cho hắn ấn tượng thật sự là quá tệ, cho nên hắn lựa chọn đi vào nhấn lại khu liếc một cái.

Kết quả là như vậy nhìn lướt qua, hắn hoàn toàn ngây dại!

Nhấn lại khu cư nhiên như thế hỏa bạo?

Đủ loại topic thảo luận top khí thế ngất trời, hắn không kìm lòng được điểm đi vào.

Cái này thiếp mời (bài viết) đúng là bản chủ Mạc Trác Tư chia sẻ đi ra cái kia lưỡng đầu Ánh Trăng Mờ thơ, theo thứ tự là 《 Xa Cùng Gần 》 còn 《 Người Cùng Ta 》.

Phùng Tuấn Dân khiếp sợ lau một cái mắt, cái này thiếp mời (bài viết) tên là Ánh Trăng Mờ thơ chia sẻ.

Ánh Trăng Mờ thơ rốt cuộc là cái gì?

Hắn chưa từng nghe qua, nhưng không thể chối là cái này lưỡng bài thơ đều phi thường có mùi vị.

Cái này giống như là nhìn mười mấy hai mươi năm 2D điện ảnh người, chợt thấy 3D điện ảnh cái loại này đánh vào cảm giác, vô cùng mãnh liệt.

Đây là tới tự Dị Thế Giới văn hóa xâm phạm, khiến người vội vàng không kịp chuẩn bị, xem thế là đủ rồi.

Phùng Tuấn Dân ngược lại hít một hơi, hắn quả thật bị kinh diễm đến!

Cho tới hắn không nhìn được đến trước mấy vì tinh đi lục soát Ánh Trăng Mờ thơ ba chữ, kết quả bắn ra tới tất cả đều là với hắn hiểu kỳ ăn dưa quả chúng.

"Ánh Trăng Mờ thơ rốt cuộc là loại hình gì, tại sao chưa nghe nói qua?"

"Ồ một cái trong chuyên mục mặt chứng kiến lưỡng bài thơ rất tốt, nói là Ánh Trăng Mờ thơ."

"Căn bản cũng không có cái gì Ánh Trăng Mờ thơ, trên lầu ở đâu nhìn?"

Trừ danh kiến thức người phóng khoáng lạc quan Vương Thiên xinh đẹp đem toàn bộ thơ ca chủng loại toàn bộ đều nhóm đi ra, hơn nữa đi ra trong vắt: "Trước mắt cũng không có Ánh Trăng Mờ thơ loại này phân loại."

Lần này, tất cả mọi người bối rối!

Phùng Tuấn Dân nhìn tròn mắt hốc mồm, hắn một lần nữa bắn trở lại rồi trong chuyên mục, lần này hắn không thể không chịu quyết tâm tới xem.

Đại khái tốn nửa giờ, đem nhấn lại khu đều thấy một lần.

Hắn ngạc nhiên phát hiện, trong này rất nhiều người lúc trước đều là nhỏ nước bọt qua bản chủ, nhưng sau đó từ từ đổi cái nhìn.

Biến chuyển này, đại khái là vì bình luận xuất hiện không ít đề nghị tính câu.

Hắn tầm mắt dừng lại ở một cái phê bình bên trên.

"Cháy bay trực hạ ba nghìn thước, nghi là Ngân Hà Lạc Cửu Thiên."

Loại này câu cũng phi thường có thi ý, bên dưới một mảnh khen ngợi, tất cả mọi người rồi rít biểu thị viết tốt.

Suốt một buổi chiều.

Thời gian qua mau.

Phùng Tuấn Dân lần nữa lúc ngẩng đầu lên sau khi, hắn nuốt một cái nước, sau đó bấm một số điện thoại.

"Này?"

"Ai, Tuấn Dân à?" Vương Đông Tuyết cười hô to.

"Đúng như vậy, ta đây một suy nghĩ, kỳ thực cái đó Mạc Trác Tư chuyên mục cũng không trở thành kém cỏi như thế, khả năng đúng là ta viết còn đội tiến bộ." Phùng Tuấn Dân chê cười nói.

Loảng xoảng một chút! !

Vương Đông Tuyết mặt trong nháy mắt liền sắc mặt đại biến!

"Không. . . Tuấn Dân à!" Vương Đông Tuyết muốn phải giải thích.

"Tốt lắm, không cần nói, ta trong lòng mình đầu mình bạch." Phùng Tuấn Dân thờ dài một cái, rất là kiên quyết.

Vương Đông Tuyết một mặt tròn mắt há mồm, cái này tình huống gì a!

Hắn đang muốn nói chuyện, điện thoại cúp.

Tất một tiếng.

Trực tiếp khiến hắn á khẩu không trả lời được, cả người ngốc ngậy người.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: 《 Xa Cùng Gần 》

Thứ hai.

Sắc trời hơi sáng, không khí hơi lạnh.

Hạc Động trung học, tại chỗ thành là số một số hai trường nổi tiếng.

Ngoại trừ phong cảnh tươi đẹp ở ngoài, nơi này còn hai đại đặc sắc, sở hữu trăm năm lịch sử, nhân tài liên tục xuất hiện.

Lớp mười hai (2) tiểu đội cửa lớp học, bên ngoài chồng lên một đống lớn học tập tài liệu, còn sách vở.

Bên trong phòng học bàn toàn bộ đều lần nữa xếp hàng, giữa hai bên chấn.

Khuông Sơn Nhuệ trong đầu một trận lảo đảo, vốn còn muốn hôm nay cho nàng chuyển tờ giấy nhỏ, kết quả lão sư bỗng nhiên muốn tới Tuy Đường thi.

"Hai tiết học thời gian, luận văn nhất định phải viết xong." Mang mắt kiếng gọng vàng khung nam lão sư hà khắc mà nói rằng.

Bài thi tại Ngữ Văn giờ học đại biểu trong tay một phần phần phát hạ tới.

Khuông Sơn Nhuệ cầm bài thi viết lên tên, hắn Ngữ Văn thành tích tại trong lớp đều là tiền tam, thi ngược lại không có vấn đề, chính là hắn hôm nay tâm lý khác biệt chuyện.

Hắn tầm mắt, luôn là không kim lòng được nhìn về chỗ ngồi góc trên bên phải nữ hài.

Động bút.

Đại khái tiết khóa thứ nhất tiếng chuông vang lên, đi đi ra bên ngoài là ồn ào huyền ảo.

Khương Sơn Huệ nhẹ nhàng nhẹ nhàng cắn môi một cái, hẩn từ trong túi rút ra một bọc Vida khăn giấy, sau đó ở phía trên viết một hàng chữ.

Khóe miệng của hẩn mang theo nụ cười, sau đó đem khăn giấy lộn trở lại nguyên lai bộ dáng nhét trở về túi chứa hàng.

Lão sư đến đường đi bên trong xua đuổi học sinh những lớp khác.

"Đều khác (đừng) đi bên này, thi đây!"

Xèo một chút!

Khương Sơn Huệ đem sửa sang bao Vida khăn giấy cho ném tới, nhẹ nhàng đập một cái Tiền Uyển Nhu bả vai.

Tiền Uyển Nhu ngẩn người một chút, sau đó quay đầu nhìn lại.

"Phía dưới!" Khương Sơn Huệ cười nhếch nhếch chỉ chỉ trên đất khăn giấy.

Tiền Uyển Nhu thân thể khom xuống nhặt lên, sau đó mang theo kinh ngạc ánh mắt nhìn một cái Khương Sơn Huệ.

Khương Sơn Huệ hưng phấn làm ra động tác, "Mở ra, bên trong tờ thứ nhất!"

Cứ như vậy một hồi, lão sư lập tức quay đầu.

Cái này có thể bị dọa sợ đến Khương Sơn Huệ lập tức cúi đầu xuống.

Tiền Uyển Nhu lộ ra cười xấu hổ cho, nàng nhìn không hiểu a!

Cái này rốt cuộc là ý gì?

Mình cũng không nói muốn khăn giấy à?

Bởi vì Tiền Uyển Nhu là nghiêng đầu sau khi nhìn mặt, cho nên không có trước tiên thấy lão sư, cái này vừa lúc bị lão sư thấy được.

Lão sư mau bước liền đi tới, "Lấy ra!"

Rầm rầm thoáng cái, tất cả mọi người đều nhìn sang.

Tiền Uyển Nhu hai mắt ngẩn ra, lần này xong đời, bị phát hiện!

Mình tại sao như vậy vô tội a!

"Liên. . . Chính là khăn giấy mà thôi!" Tiền Uyển Nhu dè dặt cầm đến bao Vida khăn giấy lấy ra.

Cô gái muốn một bọc khăn giấy, lão sư gật đầu một cái, cũng không suy nghĩ nhiều.

Kết quả là tại một khắc cuối cùng, lão sư con mắt căng thẳng, không đúng! Cái này khăn giấy thế nào có Khai Phong vết tích, hơn nữa bên trong tờ thứ nhất nhân nhân?

"Ta xem một chút. . ."

Không ít người đều bị cái này chợt như đứng lên thay đổi hấp dẫn lấy, đều ngẩng đầu lên nhìn.

Tất cả mọi người cảm thấy Tiền Uyển Nhu phải xong rồi, muốn bị bắt ăn gian.

Từ đầu đến cuối biết là Khương Sơn Huệ ném qua người, nhất thời khinh bỉ trừng mắt liếc hẩn.

Khương Sơn Huệ phát hiện lão sư lại khám phá khăn giấy bí mật, hẩn nhất thời bị dọa sợ đến miệng đều "O" đứng lên.

Theo lão sư động tác, nội tâm của hẩn một mực ở kêu lên.

"Đừng mở ra!"

"Đừng mở ra!"

Lão sư lau chùi một tiếng mờ giấy ra khăn, sau đó đem tờ giấy thứ nhất rút ra, quả nhiên bị từng giờ trò, hẩn buồn cười nhìn thoáng qua Tiền Uyển Nhu.

Tiền Uyển Nhu một mặt kinh ngạc đến ngây người, chẳng lẽ?

Nàng không nhìn được quay đầu liếc mắt nhìn, đứng dịp thấy Khương Sơn Nhuệ che đầu một mặt bị kịch.

Xong rồi!

Không nghĩ tới giấy trong khăn thật là có khác (đùng) đồ vật.

Tiền Uyển Nhu thật muốn khóc.

Sớm biết nàng sẽ không đem khăn giấy lấy ra, nàng cho là bên trong không đồ vật.

Lão sư mở ra giấy trong khăn nhìn một cái, nụ cười bỗng nhiên bình tĩnh xuống dưới, hẳn cho là bên trong ẩn tàng đại khái là viết chính tả thơ, hoặc là lựa chọn câu trả lời cái gì.

Nhưng là. . .

Bên trong nằm lại là mình chưa từng nghe qua một câu nói.

Có lẽ, là một bài thơ?

"Người, nhìn một hồi ta, nhìn một hồi mây."

"Ta cảm thấy được, người xem ta lúc rất xa, người xem mây lúc rất gần."

Lão sư ngược lại hít một hơi, đây nhất định không phải thi ăn gian à?

Ánh mắt hắn liếc một cái Tiền Uyển Nhu, vừa vặn theo Tiền Uyển Nhu không an định tầm mắt tìm được "Tránh" ở phía sau Khương Sơn Nhuệ.

Một nụ cười chậm chạp dâng lên.

Thì ra là như vậy, đây cũng là một bức thư tình.

Viết như thế có thi ý, không nghĩ tới Khương Sơn Nhuệ còn thiên phú này.

Khương Sơn Nhuệ Ngữ Văn thành tích rất tốt, lão sư suy nghĩ chuyện này hay lại là thi xong sẽ giải quyết, lớp mười hai cũng không phải là nói yêu thương thời cơ tốt.

Thi xong sau, Tiền Uyển Nhu thấp thòm trong tay lão sư cầm lại rồi cầm bao khăn giấy.

Cùng với nàng trả lại hết có hai cái hảo tử muội, vốn là nói là cùng đi tìm lão sư giải thích.

Nhưng khi các nàng chứng kiến bên trong viết câu nói kia sau.

Tiền Uyển Nhu mặt trong nháy mắt liền đỏ.

"Oa oa!"

"A! Nguyên lai là biểu lộ a!"

Hoa lạp lạp, toàn bộ lớp học đều sôi trào.

Khương Sơn Nhuệ về mặt đau khổ cúi đầu ở trong phòng làm việc, hoàn toàn không biết bên ngoài đều nổ.

"Người không nên đang thi thời điểm truyền tờ giấy." Lão sư xụ mặt dạy dỗ.

"Ta. . . Ta cũng không phải là ăn gian." Khương Sơn Nhuệ cường ép giải thích.

Giáo sư vẫn chương một trận bất đắc dĩ, hắn đang suy nghĩ nên nói thế nào chuyện này.

Lúc này, chuẩn bị đi giờ học hóa học lão sư đi ngang qua, cười hỏi: "Khương Sơn Nhuệ Ngữ Văn thành tích không phải thật tốt sao? Làm sao biết ăn gian?"

Giáo sư Ngữ Văn cười khổ nói: "Hắn kia là làm bừa, là đang thi thời điểm cho nữ sinh viết thư tình đây."

Trong nháy mắt không ít người đều bật cười.

"Khoan hãy nói, tiểu tử này viết rất tốt, có thiên phú." Giáo sư vẫn chương khích lệ nói.

Cái này tin tức lớn rồi!

Thì trong lúc truyền tờ giấy nhỏ, lại là viết thư tình, cứ nghe giáo sư văn chương sau khi thấy còn khen viết tốt.

Mà câu kia thơ cũng rất nhanh bị người tra được.

"Chung một chỗ!"

"Chung một chỗ!"

Mọi người một trận làm ầm ĩ ồn ào, Tiền Uyển Nhu đỏ mặt Hồng đất nằm ở trên bàn, nàng không biết mình đối với (đúng) Khương Sơn Nhuệ là cảm giác gì.

Nhưng là, cái kia bài thơ, Video ảnh có cảm giác a!

Khương Sơn Nhuệ theo lão sư đi ra phòng làm việc trong nháy mắt, tất cả mọi người nhảy cẫng hoan hô, đẩy hấn đi qua biểu lộ.

"Ta. . ."

Khương Sơn Nhuệ cắn răng một cái, hấn khăn trương không biết nói cái gì cho phải.

Tiền Uyển Nhu đã sớm bị đánh di chuyển, nhưng là nhiều người như vậy nhìn chăm chăm, trên mặt nàng nóng bỏng, ngượng ngùng ngẩng đầu hỏi: "Câu kia thơ là người viết sao?"

"Là ta viết!" Khương Sơn Nhuệ gật đầu nói.

Nhưng mà một giây kế tiếp, hấn lại gấp gấp lắc đầu: "Không phải ta viết."

Nghe người ta không còn gì để nói. . .

"Là Mạc lão sư viết, nhưng ta thật thích người, siêu cấp siêu cấp thích người!"

Rầm rầm thoáng cái, nổ!

Biểu lộ a!

Mạc Trác Tư hoàn toàn không biết, chính mình trong lúc vô tình một câu nói, lại thức đẩy Đới một nhân duyên, hơn nữa còn kinh động toàn bộ trường học học sinh.

Cho tới, một giây kế tiếp.

Hấn trong chuyên mục mặt liền ra hiện tại một câu nhấn lại.

"Mạc lão sư, người dạy ta viết thơ có được hay không, siêu thích người thơ!"

Mạc Trác Tư một trận buồn cười, đây chính là chính mình fan a!

Hấn dừng dừng đất nhấn lại: "Kỳ thực ta cũng không quá biết, nhưng ta có thể với mọi người chia sẻ một chút ta kiến thức qua tác phẩm ưu tú, bao gồm một chút mọi người chưa bao giờ từng thấy."

Mất thấy lần trước nhấn lại khoác lác rất thiếu hiệu, hấn một suy nghĩ, lại đang nhấn lại bản bên trong mở một cái đơn độc chia sẻ thiệp mời (bài viết).

"Người nên là một giấc mộng, ta hấn là một trận gió." —— 《 Người Cùng Ta 》 Cổ Thành.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Cổ Thành

Buổi tối.

Toàn bộ chuyên mục đều nổ.

Mạc Thành một tên học sinh lớp mười hai bởi vì thi biểu lộ gặp may, toàn bộ trường học đều truyền khắp.

Nghe nói còn là tại bình luận mạng lưới bản chủ cho một đầu người khác phong cách thơ tình, nhất thời hoa lạp lạp rất nhiều người đều tràn vào.

Tôi chơi, xem cuộc vui, tham gia náo nhiệt, đương nhiên cũng có thật hướng về phía thơ tôi. . .

"Người, nhìn một hồi ta, nhìn một hồi mây."

"Ta cảm thấy được, người xem ta lúc rất xa, người xem mây lúc rất gần." ——《 Xa Cùng Gần 》

Bài thơ này trong nháy mắt liền bốc lửa rồi.

Đặc biệt là phía sau còn làm nổi bật một cái biểu lộ câu chuyện bối cảnh, tăng thêm mấy phần thi ý.

Không hiểu giữa đêm thịnh hành toàn bộ Mạc Thành trung học bằng hữu vòng, cơ hồ thật là không người không biết không người không hiểu.

Ánh Trăng Mờ thơ bùng nổ tới phi thường nhanh chóng, thậm chí rất nhiều trong nghề nhân sĩ cũng đều tròn mắt há mồm rồi.

Khi bọn hắn truy tìm đến ngọn nguồn, Ánh Trăng Mờ thơ khái niệm, lại là bình luận mạng lưới một cái chuyên mục bản chủ thứ nhất nói ra.

Mạc Trác Tư chuyên mục đặt số người nhanh chóng tăng lên, buổi tối hôm đó đã đột phá mười vạn người.

Ngay cả bản thân hắn cũng xuống một cái nhảy!

Cái này ấn chứng cái gì?

Đây không phải là đang nói rõ, thế giới song song thi tập đặt tới nơi này, như thế có thể lửa!

Mạc Trác Tư biết được tin tức này thời điểm, vội vàng mở máy vi tính ra đăng nhập di động văn phòng phần mềm, tiến vào chuyên mục hậu trường.

Hắn làm chuyện thứ nhất, chính là đem Cổ Thành tên cộng vào, hơn nữa phát thêm rồi vài bài thơ.

"Đêm tối cho ta một đôi con mắt màu đen, ta lại dùng nó đi tìm một chút quang minh." ——《 Đệ nhất người 》 Cổ Thành

"Ta chưa bao giờ bị ai biết, cho nên cũng không có bị ai quên. Ở khác người trong trí nhớ sinh hoạt, cũng không phải là ta mục đích." ——《 Sớm Phát Hạt Giống 》 Cổ Thành

"Người không muốn loại hoa, người nói, ta không muốn nhìn thấy nó một chút xíu điều tàn. Là, vì để tránh cho kết thúc, người tránh khỏi toàn bộ bắt đầu." ——《 Phòng Ngừa 》 Cổ Thành

Mạc Trác Tư cảm thấy nếu quả thật như vậy được hoan nghênh, chẳng lẽ chia sẻ đi ra cho mọi người thưởng thức.

Hắn không nghĩ tới, hành động này đem trọn cái Thi Đàn giới đều chấn động.

Một loại mới tinh thơ biểu đạt hình thái sinh ra, hơn nữa như thế đẹp đẽ, được ủng hộ.

Cái này Cổ Thành ai là?

Toàn thế giới đều tìm Cổ Thành.

Viết quá tốt thật là khéo.

Cơ quan báo chí, tạp chí xã, văn học xã, đủ loại hiệp hội đều tại hỏi giống vậy một cái vấn đề.

Trần Thao điện thoại đều bị đánh bể, lại một lần nữa điện thoại reo.

Trịnh Tuyết Tùng hỏi: "Lão Trần à? Cái đó Cổ Thành là ai à?"

Trần Thao bây giờ luống cuống tay chân, một đồng lớn bằng hữu bởi vì không tìm được người, đều tới hỏi mình.

Hắn là cười khò một hồi, Cổ Thành người này hắn đã sớm đi điều tra, trùng tên trùng họ rất nhiều, nhưng thế nào cũng với thơ này kéo không được quan

hệ.

"Tuyệt Tùng, ta đã nói với ngươi chuyện này, ngươi khả năng đều không tin." Trần Thao nếu có kỳ sự nói.

"Được, ngươi nói!" Trịnh Tuyệt Tùng cảm thấy sự tình rất có thú vị.

"Văn Nhất Đa ngươi biết không?" Trần Thao hỏi đến thần thần bí bí.

Trịnh Tuyệt Tùng âm thầm ục ục, Văn Nhất Đa?

Đã biết hơn nửa đời người đều tại văn vòng tròn quan hệ người bên trong lẫn lộn, trên căn bản cũng chưa có không nhận biết danh gia, cho dù là có chút danh tiếng tức hậu bối, hẳn cũng có lưu ý.

Nhưng là cái này Văn Nhất Đa Là ai?

Trịnh Tuyệt Tùng lắc đầu nói: "Không nhận biết!"

Trần Thao đã sớm liệu được là đáp án này, hẳn cười to nói: "Ngươi khẳng định không nhận biết a, người này căn bản lại không tồn tại."

"Ai, nhìn ngươi cái này nói, đây không phải là Bạch Kéo sao?" Trịnh Tuyệt Tùng bắt mắt nhỏ nước bọt.

Trần Thao chân mày khẽ nâng lên, nghiêm túc nói: "Cái này rất có thể chính là hư ảo nhân vật, là tinh thần sản vật."

"Sách!" Trịnh Tuyệt Tùng cau mày nói: "Ta hỏi ngươi Cổ Thành đây, ngươi kéo người khác làm gì?"

"A! Ngươi đừng vội, ngươi hãy nghe ta nói hết!" Trần Thao cảm thấy chuyện này không cố gắng giải thích, mình cũng không pháp lý trong suốt ý nghĩ.

Dù sao cũng là tại mơ hồ kỳ huyền.

Phải nói Văn Nhất Đa là một lời nói dối, bệnh tâm thần cũng chẳng qua là chính mình thôi phồng hư đi ra.

Nhưng Cổ Thành xuất hiện, lại để cho Trần Thao lâm vào suy nghĩ khôn cực.

Bệnh tâm thần cách nói, hoàn toàn là hẳn nhanh trí phương thức xử lý, ngay cả chính hẳn đều không tin, mấy ngày nay đều tại tìm chép lại vết tích.

Nhưng là tìm tới, nhưng là Mạc Trác Tư quỹ dị động tác, tinh thần hoảng hốt video.

Cái này cũng làm người ta không rét mà run.

Một cái Văn Nhất Đa còn không tìm được, lại chạy đến một cái Cổ Thành.

Trần Thao hiện tại tại chính mình đều có chút mộng, chẳng lẽ thật như chính mình nói như vậy?

"Sự tình a! Là như vậy. . ."

Bởi vì điện thoại tới là hẳn hơn hai mươi năm lão hữu, Trần Thao tránh được một chút bí mật thương nghiệp, đem có thể nói bện thành một cái câu chuyện, đại khái nói đúng là Mạc Trác Tư thể nào bị tự nhìn bên trên, có cái nào khiến người khiếp sợ biểu hiện, cuối cùng lại đem toàn bộ vinh dự quý công cho căn bản không tồn tại Văn Nhất Đa.

Trịnh Tuyệt Tùng nghe tròn mắt hốc mồm, chuyện này. . .

"Lão Trần, không thể nói lung tung được a!"

Trần Thao dò xét tính hỏi: "Ngươi tìm ta trước, lại có bao nhiêu người tìm Cổ Thành?"

"Toàn bộ vòng tròn đều cãi vạ, thế hệ trước đều hỏi một vòng, căn bản không người nhận biết." Trịnh Tuyệt Tùng rất là bất đắc dĩ nói.

Trần Thao trong lòng cũng muốn ăn một cái viên thành thai thuốc, hẳn cười nói: "Đây không phải là vậy đúng rồi, lại không phải là cái gì không thấy được ánh sáng chuyện."

"Cho nên ý ngươi là? Cổ Thành kỳ thực cũng là hư cấu đi ra nhân vật?" Trịnh Tuyệt Tùng cặp mắt tròn to, mặt đầy đều là khó tin.

Loại chuyện này vốn chính là thiên hoang dạ đàm (ý nói rất khó mà khiến cho người ta tin tưởng).

Nếu như không phải thật đúng phải, ai cũng không dám thur.

Trần Thao đương nhiên là mong đợi mình có thể bạch kiểm một thiên tài, hẳn cười nói: "Ai cũng không dám nói, tự xem các ngươi có thể hay không đem Cổ Thành người này lật đi ra."

Hai người tán dóc một hồi, sau đó song song cúp điện thoại.

Toàn thế giới đều tại tìm Cố Thành, theo Mạc Trác Tư, đây chính là một trận não nhiệt.

Lúc này Mạc Trác Tư dùng mọi cách bắt đắ dĩ tiếp thông lãnh đạo điện thoại gọi đến, là Từ Thanh Thanh đánh tới.

"Hai vấn đề, Ánh Trăng Mờ thơ, Cố Thành, người hẳn biết ta ý tứ." Từ Thanh Thanh rất là sạch sẽ gọn gàng hỏi.

Mạc Trác Tư hé miệng gãi đầu, hẳn đây có thể tìm được một trăm loại giải thích, nhưng hẳn vẫn không nghĩ vòng vo.

"Ánh Trăng Mờ thơ ta cũng không hiểu lắm, đại khái cái kia vài bài chính là, Cố Thành ta cũng không nhận biết, nhưng Thượng Thiên khiến ta được đến rồi hẳn tác phẩm"

Từ Thanh Thanh căng thẳng trong lòng, biểu tình rất là mê mẩn.

Nàng tự nhận là đã hiểu rõ vô cùng người đàn ông này, nhưng là gần đây, nàng phát hiện mình càng ngày càng nhìn không thấu.

Lúc trước chính mình hiểu sai?

Còn là mình căn bản cũng không có tháo qua chân thực hẳn?

Trăm mặc chốc lát.

Từ Thanh Thanh mới mở miệng, giọng nói của nàng kẹp một tia tự giễu nụ cười, "Cho nên không người nào có thể tìm tới Cố Thành, hẳn thơ cũng chỉ có người có thể thấy là chứ?"

Mạc Trác Tư rất là chuyện đương nhiên gật đầu: "Đúng!"

Từ Thanh Thanh vẫn không Pháp tương thư, bởi vì nàng cảm thấy Mạc Trác Tư miệng đầy đều là lời nói dối.

"Người lại không thể bịa một chút khác (đừng) câu chuyện sao? Nói thí dụ như người khác đem một ít thơ đưa cho người, hoặc là báo mộng cho người, thậm chí đây chính là chính người thơ." Giọng nói của nàng có chút kích động.

Mạc Trác Tư chân mày hơi nhíu lên, hẳn không hiểu lắm Từ Thanh Thanh rốt cuộc đang giận cái gì.

Hắn tâm bình khí hòa nói: "Không được!"

Bầu không khí thoáng cái cứng lại.

Tịch mịch không tiếng động.

Ai cũng không nói nói.

"Ta bắt kẻ người!" Từ Thanh Thanh nín rất lâu, buông xuống những lời này liền cúp điện thoại.

Đô —— Đô —— Đô!

Vô tình giòng điện nhắc nhở, đôi điện đã cúp điện thoại.

Mạc Trác Tư hít sâu một hơi, dùng sức meo mở mắt, hẳn biết kỳ thực Từ Thanh Thanh một mực ở quan tâm chính mình, thậm chí với Đồng Thiệu Hoa cãi nhau thời điểm, nàng vẫn đứng tại cạnh mình.

Bây giờ, đại khái là, thật buồn tha.

Không nói độc bên trên tây lầu, Trăng như lưỡi liềm. . .

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Hấn đây mẹ liền xấu hổ

Làm ngày thứ hai mặt trời mọc.

Văn học báo sớm bên trên, vài cái chữ to cực kỳ hấp dẫn con mắt.

"Kính hiện Ánh Trăng Mờ thơ, Ánh Trăng Mờ thơ rốt cuộc cái gọi là vật gì?"

Mạc Trác Tư là trở lại phòng làm việc sau, đồng nghiệp cho hắn đưa tới báo chí mới nhìn thấy cái này tin tức.

Đơn giản là ngoài ý liệu kinh hi.

Tối ngày hôm qua, quả thật rất nhiều người đều đang bàn luận cái đề tài này, nhưng hắn hoàn toàn không nghĩ tới, lại có thể câu trên học báo sớm!

Văn học báo sớm, danh như ý nghĩa, đặc biệt báo cáo văn học giới mới mẻ chuyện lý thú.

Bây giờ thật là không có mấy người mua báo, văn học báo sớm thuộc về quan phương tính chất báo chí, hàng năm hao tổn y nguyên ương ngành sinh tồn.

Mạc Trác Tư cười thờ dài nói: "Lúc này Cố Thành muốn cả giận."

Lời này mới ra, Trần Quốc Khánh liền đeo túi xách bao từ thang lầu đi ra, trò cười nói: "Tiểu tử ngươi có thể nổi danh, Cố Thành chắc là ngươi Bút Danh chứ?"

Tất cả mọi người đồng loạt nhìn Mạc Trác Tư.

Thật đúng là đừng nói, thơ này phong cách thật có điểm giống hắn phong cách.

Mạc Trác Tư lại khoát tay một cái, chê cười nói: "Thật không phải là!"

Rầm rầm thoáng cái, mọi người đều lộ ra kinh ngạc biểu tình!

Phải không ?

Muốn bọn họ tin tưởng là hư vô trống rỗng nhân vật, cái gì Tinh Thần Phân Liệt, sinh ra ảo giác, bọn họ càng tình nguyện tin tưởng là Mạc Trác Tư tác phẩm.

Trần Quốc Khánh trừng mắt một cái người này, hắn đã đoán được câu trả lời, mới vừa rồi chẳng qua là dò xét xuống.

Quả nhiên còn thật là. . .

Mạc Trác Tư mới vừa ngồi xuống, còn chưa ngồi nóng đất, Phương Phi Vũ thật hưng phấn đất hô to: "Trâu bò!"

"Cái gì trâu bò à?"

Bên cạnh đồng nghiệp cũng vây lại, dù sao cái này sáng sớm, còn không có tiến vào trạng thái làm việc, tối hôm qua lại tuôn ra lớn tin tức.

Mọi người cũng không nhịn được tham gia náo nhiệt.

Nguyên lai Phương Phi Vũ màn ảnh máy vi tính bên trong cũng là tiến vào thi từ chuyên mục tiết mục, chỉ bất quá hắn tiến vào là xem hình thức.

Tại trời vừa rạng sáng đồng hồ trong bài post, kính hiện rồi Khiêm Mạt bóng người.

Khiêm Mạt nhấn lại: "Rất sớm đã nghe nói, có người cho ta 《 Nhà Tù 》 đánh 6. 8 phân, nghe nói là đánh bại Vương Đông Tuyết một cái hậu bối, phi thường cuồng vọng, hôm nay tới đi dạo một vòng, ngoài ý liệu kinh hi. 《 mới này sinh văn học 》 đối với (đúng) Ánh Trăng Mờ thơ phi thường có hứng thú, hoan nghênh gửi bản thảo."

Cái này kỳ thực chính là một cái thư mời.

Nhưng nếu như là Khiêm Mạt tự mình phát ra mời, tính chất cũng không giống nhau.

Bất kỳ một vị mới xuất đạo thi nhân, nếu như có thể có Khiêm Mạt cất nhắc một cái, tuyệt đối là như có thần giúp.

Dù sao Khiêm Mạt địa vị đặt ở vậy, fan cơ sở cũng là cực lớn, trước mắt Mạc Trác Tư tay liền vẫn còn mở phòng quầy rầy hình thức.

Càng thú vị là, Khiêm Mạt nhấn lại bên trong, nhắc tới chuyên mục phê bình số điểm.

Hon nữa không có giống theo dự liệu như vậy biểu thị không vừa lòng, ngược lại là cảm thấy thú vị, hon nữa còn đưa ra mời chào tay?

Ta X!

Mạc Trác Tư không biết, mình mở phòng quấy rầy hình thức, đem những thứ kia tìm Cố Thành điện thoại đều chặn ngoài cửa.

Toàn thế giới đều tại tìm Cố Thành, duy chỉ có bản thân hần, chút nào không cảm giác được không khí bên ngoài.

Cái này vài bài Ánh Trăng Mờ thơ đã truyền khắp toàn bộ vòng tròn, Mạc Trác Tư chuyên mục bây giờ đạt số người đạt tới 150.000.

Nhưng người nào cũng sẽ không đi nghỉ ngơi là giả.

Cho dù là đột phá hai trăm ngàn, mọi người cũng có thể tiếp nhận, bởi vì Ánh Trăng Mờ thơ quá cả giận.

Giữa đêm liền trở thành đề tài tiêu điểm.

"Mạc lão sư Mạc lão sư!" Vương Đình Phi cười giờ tay lên hô to.

Mạc Trác Tư ngẩng đầu nhìn lại, hỏi: "Làm sao rồi?"

"Bên này có điện thoại tìm người." Vương Đình Phi cười hì hì nhìn Mạc Trác Tư.

Lúc trước mọi người kêu Mạc lão sư, cái kia đại đa số là đùa, bây giờ thật đúng là có mấy phần bội phục.

Mạc Trác Tư hơi kinh ngạc đất đi tới, cầm ống nói lên hỏi: "Người tốt?"

"Xin hỏi là Mạc Trác Tư tiên sinh sao?" Trong điện thoại truyền ra êm tai dễ nghe vui vẻ muội tử thanh âm.

"Ừ?" Mạc Trác Tư bình tĩnh ung dung trả lời.

"Đúng như vậy, chúng ta là Từ Châu thi từ hiệp hội, xin hỏi một chút ngài có thể giúp một tay liên lạc với Cố Thành tiên sinh sao?"

Mạc Trác Tư hai mắt một mực, hần chứng kiến chung quanh có mấy cái đồng nghiệp đều len lén liếc chính mình.

Cố Thành?

Hần mang theo buồn cười giọng nói: "Thật không tiện, không giúp được người."

Dứt lời, Mạc Trác Tư đang chuẩn bị cúp điện thoại, đối phương gấp gấp hô to: "A, cái kia hỏi lại một cái vấn đề!"

"Ừ, người nói?"

Đại khái là đối phương rất lễ phép, thanh âm êm tai, Mạc Trác Tư cho đối phương một lần đặt câu hỏi cơ hội.

"Xin hỏi một chút, Cố Thành tiên sinh là Bút Danh hay là thật tên đây?"

Mạc Trác Tư chân mày hơi nhíu lại, "Bút Danh đi!"

"Đùng" một tiếng, cúp điện thoại, không có cho đối phương cơ hội phản ứng.

Hần kỳ thực cũng không dám khẳng định, nhưng Bắc Đảo hần là Bút Danh, Cố Thành là Bút Danh có khả năng chiếm đa số.

Mạc Trác Tư nhìn Vương Đình Phi bàn giao nói: "Còn tương tự điện thoại, nếu như đến tìm Cố Thành, toàn bộ trực tiếp đẩy xuống."

"Nha!"

Vương Đình Phi vô tội gật gật đầu, nằng nghe được đối phương nói là văn học hiệp hội người, dù sao cũng là đại biểu quan phương, cũng không tiện trực tiếp quai điệu (dập máy).

Keng một tiếng thang máy âm thanh.

Mọi người hướng cửa thang máy vị trí nhìn lại, một người nam nhân đi theo Từ Thanh Thanh bước chân đi tới.

Nhìn trận thế này, mọi người trước tiên liền nghĩ đến hần là có đồng nghiệp mới.

Lúc trước bọn họ cũng là như vậy bị đưa vào tới.

Không ít người đều để tay xuống trên đầu công việc, lúc này có người lẩm bẩm một tiếng "Tiết Anh Trác?"

Từ Thanh Thanh vỗ tay một cái, sau đó cười nói: "Cho mọi người giới thiệu một vị đồng nghiệp mới, Tiết Anh Trác, âm nhạc người phóng khoáng lạc quan kiêm nhà bình luận, hẳn tương hội tại lui về phía sau gia nhập chúng ta phê bình bộ, nhét vào âm nhạc tinh phẩm phê bình chuyên mục."

Một câu thức tỉnh người trong mộng.

Tinh phẩm phê bình chuyên mục?

Có thể là gần đây Mạc Trác Tư danh tiếng quá lớn rồi, mọi người chẳng ai nghĩ tới nói còn lại chuyên mục.

Trần Quốc Khánh cũng chỉ là nhận một thông điện thoại, hẳn phụ trách công việc nhiệm vụ phân phối quản lý, nhưng là nhân sự chuyện là quản lý phụ trách.

Hắn cười nói: "Hoan nghênh!"

Tiết Anh Trác tầm mắt quét qua mọi người, con mắt rơi vào nơi hẻo lánh một cái trên bàn.

Bởi vì là tất cả mọi người đều tới hoan nghênh hắn, duy chỉ có người kia còn mang theo tai nghe nghe bài hát?

Từ Thanh Thanh cũng chú ý tới Tiết Anh Trác tầm mắt, nàng tốt không còn cách nào khác đất hô lớn: "Mạc Trác Tư!"

Thật là mắt nhắm đến nhà.

Đồng nghiệp mới vừa tới, Mạc Trác Tư làm tinh phẩm phê bình chuyên mục thứ nhất bản chủ, đứng đầu nên làm với đồng nghiệp mới thấy một mặt, kết quả nhưng bây giờ lắc thân thể nghe ca nhạc?

"Rõ ràng ngươi cũng rất yêu ta, không có lý do yêu không tới kết quả!"

Mạc Trác Tư đem thanh âm điều động tương đối lớn, rất là hưng phấn!

Cho đến có người tới vỗ vai hắn một cái, cái này mới phản ứng được, lập tức tháo xuống một bên tai nghe.

Hắn chú ý tới Từ Thanh Thanh đứng bên cạnh một người xa lạ, nhất thời đem tai nghe gác qua trên mặt bàn, sau đó khẽ mỉm cười chào hỏi.

Tiết Anh Trác bản thân liền có thể nói là nửa âm nhạc người, chỉ phải thích nghe ca nhạc, hẳn đều có thể trò chuyện không ngừng, nhân duyên cũng tốt vô cùng.

Nhưng giờ phút này, Tiết Anh Trác rất là khiếp sợ, thật là nhìn tròn tròn mắt.

"Cái đó, ngươi dây tai nghe?"

Tiết Anh Trác đi tới, sau đó một mặt kinh ngạc đến ngây người vặn lên Mạc Trác Tư dây tai nghe, hắn mới vừa rồi không cẩn thận liếc tới đối phương túi, sau đó chứng kiến bên trong trống rỗng tuếch.

Cũng chính là, điều này dây tai nghe, căn bản cũng không có xen vào tại bất kỳ vật gì phía trên! !

Vậy làm sao nghe ca nhạc?

Mạc Trác Tư biểu tình cứng đờ, khóe miệng hơi hơi co quắp.

Hắn đây mẹ, liền xấu hổ!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Màn hình giám sát

"Phụt" một tiếng, đang uống trà đồng nghiệp không nhịn được cười phun ra ngoài.

Cái này trời ạ, thật là lợi hại rồi!

Cái này nghe là giả bài hát chứ?

Còn lác thân thể làm bộ rất này?

Từ Thanh Thanh khoe miệng hơi hơi co quắp, ánh mắt lộ ra sát khí, ngơ ngác từ này, cố ý chứ?

Mạc Trác Tư cái này nhìn một cái cũng biết không có cách nào giải thích, hần mặt dày nói: "Cái đó, tự giải trí tự vui vẻ!"

Dứt lời, hần đem dây tai nghe với tất cả mọi người đều không thấy được MP3 thu vào.

Bởi vì vì người khác đều không thấy được, cho nên hần không chú ý, nhưng không nghĩ tới dây tai nghe chuyện này bại lộ.

"Người đừng nói với ta, người xuất hiện nghe nhầm?" Từ Thanh Thanh một mặt giấu cợt hỏi.

Mạc Trác Tư cảm thấy, đây đại khái là đứng đầu tốt một cái giải thích rồi.

Nhưng là như vậy, chính mình chẳng phải là thật với người diện không sai biệt lắm?

Chứng kiến Mạc Trác Tư không có lên tiếng, Từ Thanh Thanh nghiêm mặt nói: "Giới thiệu một chút, vị này là đồng nghiệp mới, sau này phụ trách tình phẩm phê bình chuyên mục âm nhạc bản khối."

Mạc Trác Tư khách khí với đối phương bắt tay một cái, trên thực tế nhưng là rất dùng sức nắm chặt đối phương.

Cái này trời ạ!

Muốn người nhiều chuyện!

Ta đặc biệt sao nghe cái bài hát, với người không nửa xu quan hệ, tại sao phải vạch trần ta?

Tiết Anh Trác khoe môi nhếch lên lúng túng cười, hần dùng sức muốn phải rút tay ra, nhưng đối phương căn bản không buông ra.

Hai người một hồi tính toán, lúc này mới buông tay ra.

Từ Thanh Thanh hướng về phía Trần Quốc Khánh nói: "Chuyên mục còn có một chút cuộc sống mới đi xuống, hai ngày này người mang theo anh trác trước hiểu một chút công ty, khiến hần và người này nhiều câu thông."

Người này?

Được!

Ngay cả tên mình đều lười được kêu, Mạc Trác Tư không còn gì để nói.

Cái này rơi vào Tiết Anh Trác trong lỗ tai, cái này liền có chút ý tứ, nhìn dáng dấp quản lý tựa hồ cũng không thể nào thích tiểu tử này à?

Trần Quốc Khánh gật đầu nói: "Không thành vấn đề!"

Hần khinh bỉ liếc một cái Mạc Trác Tư, ngay cả hần cũng cảm thấy, người này nhất định là cố ý làm bộ nghe ca nhạc, kết quả bị phơi bày chứ?

Thật là buồn cười a!

Không ít người đều cố nín cười ý, cho đến Từ Thanh Thanh dẫn đồng nghiệp mới rời đi, mới chột bật cười.

Trần Quốc Khánh tới vỗ một cái Mạc Trác Tư bả vai, buồn cười nói: "Người đặc biệt sao làm ra vẻ cũng giả bộ giống như một chút a, dây tai nghe đều không xen vào!"

"Ha ha ha!" Mọi người một trận cười to.

"Ta. . ." Mạc Trác Tư á khẩu không trả lời được, cái này thật không có cách giải thích.

"Tốt lắm tốt lắm, mọi người cũng đều đừng cười, đều thấy được, tình phẩm chuyên mục lập tức phải làm, có thể hay không nắm lấy cơ hội liền nhìn mình!" Trần Quốc Khánh nhắc nhở.

Nói liền đến đây, quan hệ đến chính mình lợi ích, đều biết làm như thế.

Mạc Trác Tư đem dây tai nghe thu cát, sau đó chuẩn bị bắt đầu hôm nay công việc.

...

Năm tầng.

Trần Thao gác chân ngồi trên ghế làm việc, hần trong máy vi tính đúng là lâu ba một cái máy thu hình cảnh tượng, bên trong có thể đem Mạc Trác Tư hành vi cử động nhìn đến rõ ràng.

Nói cách khác, mới vừa rồi cầm dây tai nghe, xen vào trên không trung, sau đó phảng phất cảm thứ gì nhét vào trong túi.

Thậm chí mới vừa rồi "Trò cười" hần đều thấy ở trong mắt.

Trần Thao híp mắt, hần rất khó tin, một người diễn kỹ có thể làm được cẩn thận, không có chút nào sơ suất.

Nếu như lần một lần hai, có thể lý giải.

Nhưng mới vừa rồi cử động hoàn toàn là vô ý thức.

Chẳng lẽ, thật là ảo thấy?

Toàn thể giới đều tại tìm Cố Thành, hần cũng ở đây tìm Cố Thành.

Nhưng là Trần Thao tìm, nhưng là Mạc Trác Tư trong miệng một cái thể giới khác Cố Thành.

Cái này nhìn như rất hoang đường, nhưng hần càng ngày càng tin tưởng, như thể chuyện hoang đường, có thể là thật.

Đại khái chừng mười phút đồng hồ sau, Từ Thanh Thanh bị hô đến rồi năm tầng Tổng giám đốc phòng làm việc.

Trần Thao đem trước mặt Mạc Trác Tư toàn bộ quỹ dị động tác video chia ra giữ lại, hần đem màn ảnh máy vi tính xoay qua chỗ khác, sau đó nói: "Người xem một chút cái này!"

Mới đầu, Từ Thanh Thanh còn xem không hiểu.

Nàng Nhú lên lông mày, cho là có người trộm công ty cơ mật hoặc là cái gì.

Cho đến nàng nhìn thấy, Mạc Trác Tư rót một ly nước, theo trên mặt bàn cầm không biết thứ gì đang nhìn, để cho người khiếp sợ là, trong tay kỳ thực không có thứ gì.

Từ Thanh Thanh chợt nhìn về phía Trần Thao, chuyện này. . .

"Người tiếp tục xem, còn không chi chừng này."

Từ Thanh Thanh ngược lại hít một hơi, nàng ngay từ đầu thật sự cho rằng là Trần Thao nói Tinh Thần Phân Liệt, ảo giác, cũng là vì "Cái chính tin đồn" mới nghĩ ra được lý do.

Nhưng, không nghĩ tới!

Mạc Trác Tư lại thật có những thứ này quỹ dị hành vi.

"Chuyện này. . ." Từ Thanh Thanh kích động nhìn Trần Thao.

Video phát ra đến người cuối cùng, Mạc Trác Tư mang tai nghe lại căn bản không có bất kỳ phát ra dụng cụ thời điểm.

Nhìn xong toàn bộ video, nàng hai mắt tròn to, khẽ lắc đầu biểu thị khiếp sợ.

Trần Thao đem màn ảnh máy vi tính quay lại vị trí của mình, mở miệng hỏi: "Người cảm thấy có khả năng hay không là diễn xuất?"

Từ Thanh Thanh bây giờ suy nghĩ trống rỗng, nàng nuốt một cái nước, nhưng không nói gì.

"Kỳ thực hần không có bất kỳ cần phải diễn xuất, trước mắt, Văn Nhất Đa, Cố Thành, cũng vẫn không có xuất hiện." Trần Thao thấp giọng nói: "Đặc biệt là Cố Thành, ra ánh sáng dẫn rất cao, nếu như tự mình chứng kiến tác phẩm, tất nhiên sẽ đứng ra."

"Nhưng bây giờ đã vượt qua 24 giờ, y nguyên động tĩnh hoàn toàn không có."

Từ Thanh Thanh cắn răng nói: "Chẳng lẽ. . ."

Trần Thao hít một hơi, yên lặng gật đầu một cái.

Bọn họ đều hiểu đây là ý gì.

Từ Thanh Thanh bặm mặt nói: "Không, ta cần thận không có biện pháp tin tưởng."

"Ta biết, ai đây có thể thư?" Trần Thao cười khò nói: "Nếu như không phải đem những video này nhìn xong, ta cũng không tin!"

Từ Thanh Thanh trong đầu loạn thành một trận, cho tới hôm nay, nàng đã đánh đổ toàn bộ lúc trước đối với (đúng) Mạc Trác Tư ấn tượng.

Hai người trầm mặc chốc lát, liền bắt đầu lại thương lượng chính sự.

Từ Thanh Thanh cho hồi báo liên quan tới âm nhạc chuyên mục chuẩn bị công việc.

Trần Thao cũng xem qua Tiết Anh Trác tài liệu, cho là không thành vấn đề.

"Hắn lý lịch rất đẹp, năng lực cũng được, bây giờ ta lo lắng duy nhất là, liên quan tới chấm điểm vấn đề nguyên tắc."

Từ Thanh Thanh cười nói: "Ta sẽ nhượng cho hai người bọn họ trao đổi, sau đó đạt thành nhận thức chung."

"Ta cho là, không cần thiết lần nữa chế định, sẽ dùng Trác Tư trước mắt cái này chấm điểm tiêu chuẩn." Trần Thao cho là trong chuyên mục chấm điểm thấp kỳ thực chính là một cái đặc sắc, tuyệt đối không thể bỏ xuống.

Từ Thanh Thanh đương nhiên cũng minh bạch là có ý gì.

"Cái này, ta sẽ tận lực với hắn câu thông, khả năng vừa mới bắt đầu sẽ có một ít khó khăn."

Từ Thanh Thanh sờ dĩ nói như vậy, là bởi vì Mạc Trác Tư chuyên mục như vậy chấm điểm, kỳ thực không phải mỗi người cũng dám

Thật sẽ đắc tội rất nhiều người.

Tại nàng trước khi rời đi, Trần Thao còn dặn dò: "Video chuyện không cần nói cho bất luận kẻ nào, hắn bây giờ còn không biết chúng ta đang theo dõi hắn!"

Từ Thanh Thanh gật đầu một cái, sau đó đẩy cửa đi ra phòng làm việc.

Trần Thao "Đùng" đất một tiếng, đốt lên một điếu thuốc.

Khói mù bắt đầu tràn ngập.

Không biết đến, hắn ngày hôm qua ít nhất nhận mười điện thoại, tất cả đều là đến tìm Cố Thành.

Ánh Trăng Mờ thơ ba chữ, là năm gần đây, lần đầu tiên đánh vào kinh điển hiện đại thi từ tác phẩm.

Kết quả lại phi thường buồn cười, bởi vì thậm chí ngay cả Ánh Trăng Mờ thơ người sáng lập, tác giả cũng không tìm tới.

Hắn biết rất nhiều người đều sẽ lo lắng.

Nếu như chân tướng của sự tình ra ánh sáng, sợ là thật sẽ vén lên một lớp sóng gió!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Cái này đùa giỡn mở lớn

Không dè ép được!

Ánh Trăng Mờ thơ xuất hiện, giống như là gió êm sóng lặng đã lâu mặt biển mới dâng lên sóng to gió lớn.

Rầm rầm một cái nhào tới, khiến người thán phục không thôi.

Nhưng đây cũng chỉ là thuộc về Văn Đàn giới, nói đúng ra hẳn là thuộc về thi từ giới sóng gió.

Thi từ cuối cùng chẳng qua là Tiểu chúng.

Tại mười triệu người trong bảy, đại khái là chỉ có mười mấy vạn người sở thích thi từ, loại này tỷ lệ là cực thấp.

Lúc đầu tại Văn Đàn cúp bên chắc một chút có người, cũng đều rồi rít gọi điện mà tới.

Cùng Văn Nhất Đa thi từ so sánh, Cổ Thành thơ được hoan nghênh độ tốt hơn, chịu chúng rộng hơn, truyền lưu độ, tiếng tăm cũng đều không phải là một cái cấp bậc.

Tại Văn Đàn cúp nhận biết Mạc Trác Tư người, đại đa số đối với hần ấn tượng, đều là tuổi trẻ, háo thắng, tài hoa bộc lộ.

Nhưng lần này Ánh Trăng Mờ thơ phong cách đổi mới mọi người nhận thức.

Phải nói muốn nhất làm rõ ràng Cổ Thành thân phận, ngoại trừ những thi từ kia người yêu thích, còn thi từ giới thế hệ trước, đứng đầu làm âm ỉ chính là Vương Đông Tuyết rồi.

Bởi vì ngay tại mười phút trước, hần liên lạc tốt một vị thi nhân bằng hữu cũng phải thối lui ra liên danh khiêu nại.

Loại trạng huống này khiến hần xúc tu không kịp.

Đặc biệt là đối phương diễn tả nguyên nhân, khiến trong lòng của hần thấp thỏm bất an.

"Đông Tuyết a! Ta xem ta hay là chớ gây chuyện."

"Cái này Mạc Trác Tư miệng mặc dù thôi, đúng lý không tha người, nhưng thật là có một ít thực lực."

"Ta nghe một vị bằng hữu nói, rất có thể Cổ Thành chính là hần."

Cuối cùng những lời này, trực tiếp khiến Vương Đông Tuyết cảm điện thoại sừng sốt ba giây.

Hần thành tựu không thấp, thiên phú cũng không tệ, nhưng lại yêu duy mỹ hoa lệ từ ngữ, hơi chút gõ động một cái fan, trắng trợn tuyên truyền đồn thổi lên, liền đỏ lên.

Đây cũng là tại sao ban đầu Mạc Trác Tư phê bình nói hần có hoa không quả nguyên nhân, bởi vì hần thơ đại đa số đều là chú trọng văn tự đẹp đẽ, mà coi thường độ sâu.

Nhưng Ánh Trăng Mờ thơ xuất hiện, khiến Vương Đông Tuyết mở rộng tầm mắt.

Chính vì hần coi trọng thi từ đẹp đẽ nhịp điệu, cho nên biết Ánh Trăng Mờ thơ đáng sợ.

Chẳng những đẹp đẽ, hơn nữa Ý Cảnh thật tốt, thích hợp với tuyệt đại đa số người.

Chính như lập tức hồng hỏa ca khúc như thế, chỉ có đâm trúng lòng người ca từ, mới có thể hát vào lòng người ngọn nguồn.

Loại này Ánh Trăng Mờ thơ, hẳn là kết hợp lưu hành nguyên tố, còn thi từ trong xương tủy Ý Cảnh hợp làm một thể.

Cổ Thành hai chữ, tất nhiên sẽ trở thành thi từ giới tân tinh.

Cho nên khi hần nghe được Mạc Trác Tư có thể chính là Cổ Thành thời điểm, cả người đều ngốc ngây người!

Ngay tại hần ngăn người thời điểm, điện thoại di động reo đứng lên.

Điện thoại gọi đến là người, là Đồng Thiếu Hoa.

"Vương tiên sinh." Đồng Thiếu Hoa cười hô to.

"Ngươi nên làm đã biết rồi chứ? Ánh Trăng Mờ thơ!" Vương Đông Tuyết gấp gấp hỏi.

Đồng Thiếu Hoa khẽ nhú mày, sau đó cười nói: "Ta biết ngươi lo lắng cái gì, cho nên cố ý tới đưa an tâm dược tề."

An tâm được tề?

Vương Đông Tuyết căng thẳng trong lòng, "Người nói!"

"Gần đây tiểu tử kia huyền não thật lớn, nhưng người có nghĩ tới hay không, hần lúc ấy tại Văn Đàn cúp đánh bại người thơ, kỳ thực không phải hần tác phẩm?" Đồng Thiếu Hoa miệng hơi cười.

Tin tức này hay lại là hai ngày trước nhỏ phê bình lão tổng, Lưu Đức Chúng nói cho hần biết, sau đó Đồng Thiếu Hoa cũng tại chính mình quan hệ trong vòng điều tra.

Hần mặc dù ly khai rồi bình luận mạng lưới, nhưng tất lại còn có một chút bằng hữu ở bên trong, theo bằng hữu trong miệng cạy đi ra một chút phi thường thú vị tin tức.

Đó chính là Mạc Trác Tư lại chính miệng thừa nhận, cái kia vài bài thơ là Văn Nhất Đa viết, lúc ấy còn ở công ty huyền não xôn xao.

Đồng Thiếu Hoa vụn vụn không nghĩ tới, lại không hai ngày, cục diện liền bắt đầu kịch liệt biến hóa.

Bởi vì lo lắng Vương Đông Tuyết bên này ra xảy ra vấn đề, cho nên hần vội vàng cho điện thoại tới, nói cho đối phương biết liên quan tới chép lại Văn Nhất Đa chuyện.

Đồng Thiếu Hoa cười nói: "Theo tin tức nguyên, Mạc Trác Tư bổn nhân ở trong đơn vị chính miệng thừa nhận, tại Văn Đàn cúp đánh bại người ba bài thơ không phải hần viết, là người khác viết, cho nên người xem hần chuyên mục tác phẩm biểu diễn bây giờ rỗng tuếch."

Kính hi a!

Đây tuyệt đối là ngoài ý liệu kính hi!

Đối với (đúng) Vương Đông Tuyết mà nói, hần si nhục chính là Văn Đàn cúp tính toán, còn chính là trong chuyên mục mặt giới thiệu, Mạc Trác Tư đơn giản là đi lên trên mặt mình vị.

Nếu như cái kia ba bài thơ chứng minh là chép lại trở lại, vậy mình liền có thể rửa sạch si nhục!

Vương Đông Tuyết kích động hỏi: "Tin tức chính xác tin được không?"

"Yên tâm đi người! Chuyện này ta có thể vỗ ngực bảo đảm, hần ở đơn vị bên trong chính miệng thừa nhận là chép lại người khác thơ, chỉ bất quá khiến bình luận trong lưới bộ cường ép đề ép xuống thôi!" Đồng Thiếu Hoa híp mắt cười nói.

Vương Đông Tuyết bừng tỉnh yên tâm như cầu thạch, hần tiếp tục truy vấn nói: "Cái kia Cố Thành rốt cuộc là ai? Là thực sự tên hay lại là Bút Danh?"

Đồng Thiếu Hoa thổi một cái thuốc, do do dự dự mà nói rằng: "Ta cũng không rõ lắm."

"Nhưng nếu như phía trước là chép lại nói, cái kia không có gì đáng lo lắng rồi." Vương Đông Tuyết cắn răng một cái nói: "Nếu như hần có thực lực này, căn bản không cần phải chép lại."

"Đúng!" Đồng Thiếu Hoa biểu thị nhận thức cùng đối phương cách nói.

Tất một tiếng, hai người cúp điện thoại.

Vương Đông Tuyết sắc mặt treo hưng phấn thần sắc, mép còn lẩm bầm nói: "Nguyên lai là chép lại trở lại thơ!"

Hần không kịp chờ đợi cho Phùng Tuấn Dân gọi điện thoại.

Phùng Tuấn Dân là một gã lịch sử Đại Học Giáo Sư, ưa thích văn học, yêu thích làm thơ.

Hần lúc này đang lái xe đi trường học, bỗng nhiên điện thoại di động reo đứng lên.

"Vương Đông Tuyết?" Phùng Tuấn Dân nhỏ giọng thì thầm, nhưng cuối cùng vẫn là nhận nghe điện thoại.

"Này? Tuấn Dân a, là ta, Đông Tuyết!" Vương Đông Tuyết cười cười miệng mà nói rằng.

Phùng Tuấn Dân một mặt cười khở, hỏi: "Có chuyện gì không?"

"Có chuyện nhất định phải nói cho người một chút, chúng ta khả năng đều bị gạt." Vương Đông Tuyết cố ý mang theo tức giận giọng.

"Bị gạt?" Phùng Tuấn Dân một mặt tròn mắt há mồm.

"Đúng vậy, kỳ thực cái kia vài bài thơ, tất cả đều là chép lại trở lại."

"Cái gì?"

Phùng Tuấn Dân cả người sững sờ, không kịp lòng được hơi hơi đạp chân phanh.

...

Cùng lúc đó.

Đồng Thiếu Hoa cảm thấy có cần phải cho Lưu Đức Chúng gọi điện thoại hỏi ý kiến một chút tình huống.

Lưu Đức Chúng đang ở trong hội nghị, hần lức một cái vốn là chuẩn bị trực tiếp quai điều (đập máy), nhưng một nhìn số điện thoại gọi đến, liền giờ tay lên nói: "Ta nhận cú điện thoại."

Dứt lời, Lưu Đức Chúng từ trong phòng họp đi tới cửa vị trí.

Tiếp thông điện thoại, còn không chờ Đồng Thiếu Hoa mở miệng, Lưu Đức Chúng liền nói: "Vừa vặn có chuyện được nói cho người."

Đồng Thiếu Hoa cũng không nghĩ tới đối phương gấp như vậy, hần đáp một tiếng: "Ngài nói!"

"Liên quan tới liên danh khiếu nại, nhằm vào bình luận mạng lưới chuyên mục khiếu nại hợp tác trước tạm ngừng đi!"

Một câu nói này, bị dọa sợ đến Đồng Thiếu Hoa cả người đều ngu!

Tình huống gì?

Chính mình trước trước sau sau tốn nhiều khí lực như vậy, người bây giờ nói dừng là dừng?

Đồng Thiếu Hoa cường ép ngăn chặn chính mình tức giận, hần cắn răng hỏi: "Ta muốn một hợp lý giải thích!"

Lưu Đức Chúng cũng là cười khổ một hồi, hần cũng không muốn a!

Cái này nhưng là một cái cơ hội thật tốt, nhưng tối ngày hôm qua, trong vòng đã có người truyền ra một cái bí mật tin tức.

Cái vòng này có thể không phải người bình thường có thể đi vào, đều là trà trộn tại Văn Đàn giới hai mươi ba mươi năm, có uy tín danh dự nhân vật.

"Văn Nhất Đa điều tra qua, căn (cái) vốn không có tiến triển chút nào." Lưu Đức Chúng cau mày, nói tiếp: "Kết quả bây giờ toàn thể giới đều tại tìm Cổ Thành, cũng không tìm được."

Đồng Thiếu Hoa cảm thấy đây thật là buồn cười, hần hỏi ngược một câu: "Vậy thì như thế nào?"

Lưu Đức Chúng khó khăn phun ra một câu nói, khiến Đồng Thiếu Hoa cả thể giới đối mặt tan vỡ.

"Chúng ta bây giờ hoài nghi, Văn Nhất Đa với Cổ Thành đều là cùng một người, mà người này đúng là chuyên mục bản chủ —— Mạc Trác Tư!"

Một tiếng ầm vang!

Đồng Thiếu Hoa hai mắt tròn to, mặt đầy khiếp sợ, kinh ngạc biểu tình, miệng có thể nhét vào một cái quả dấm.

"Không. . . Không thể nào?" Khóe miệng của hần hơi hơi co quắp, sắc mặt xoát một mảnh trắng bệch!

Hần đây mẹ.

Cái này đùa giỡn mở lớn! !

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Bi kịch

Lưu Đức Chúng lúc ấy nghe được tin tức này thời điểm, cũng là tổn không ít thời gian đi tìm hiểu.

Cuối cùng mới biết được, đây là theo bình luận mạng lưới Trần Thao trong miệng để lộ ra đến, mặc dù có thể là chiến thuật nhẹ tình báo giả.

Nhưng Văn Nhất Đa quả thật không tìm được, Cố Thành cũng không tìm được, đây đều là sự thật!

Cho nên hẳn cho là kế hoạch tốt nhất vẫn là trước tạm ngừng, nếu như có thể tìm tới hai người kia một người trong đó, một lần nữa chấp hành!

Nhưng đối với Đồng Thiếu Hoa mà nói, đây là hẳn hy vọng cuối cùng!

Hắn trông cậy vào dựa vào khoản tiền này tới nuôi gia đình sống qua ngày, qua càng cuộc sống thoải mái.

Bây giờ nói tạm ngừng liền tạm ngừng!

Đồng Thiếu Hoa căn bản không cách nào tiếp nhận.

"Lưu tổng, ta lúc ấy có thể không phải như vậy nói." Đồng Thiếu Hoa gấp gấp phản bác.

"Tốt lắm, cứ như vậy đi! Ta còn muốn hợp." Lưu Đức Chúng căn bản không thêm để ý, hẳn quả thật vẫn còn đang hợp, liền trực tiếp cúp điện thoại.

Lưu Đức Chúng trở lại phòng họp, sau khi ngồi xuống mở miệng nói: "Tốt lắm, tiếp tục nói một chút liên quan tới thu mua vấn đề, trừ chúng ta, còn có người tại chết nhìn chòng chọc khối này bánh ngọt."

Đồng Thiếu Hoa bị cúp điện thoại, cả người mặt không thay đổi ngồi liệt ở trên ghế sa lon.

Hắn hai mắt trống rỗng, giống như ném Thàn!

Tại sao có thể như vậy!

Không nên như vậy!

Đồng Thiếu Hoa không có cách nào tiếp nhận sự thật này, hắn nuốt một cái nước, lắc đầu một cái!

"Không, không, nhất định là giả!"

"Hắn chỉ là muốn lợi dụng xong ta, sau đó liền đem ta ném một bên."

"Nhất định là như vậy!"

Đồng Thiếu Hoa khom người hai tay bụm mặt, hắn từng ngậm từng ngậm hít hơi, biểu tình rất là tái nhợt.

Xoạt xoạt một tiếng, trong nhà cửa mở ra.

Vợ hắn vừa vận mua thức ăn trở lại, cái này nhìn một cái Đồng Thiếu Hoa tình trạng, cảm thấy có điểm không đúng.

"Người làm sao vậy? Không thoải mái sao?" Lão bà hắn khăn trương hỏi.

Đồng Thiếu Hoa lộ ra chật vật nụ cười, "Không việc gì, ra hơi có chút sai sót nhỏ."

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra!"

Đồng Thiếu Hoa có chút chán chường đất xoa xoa tóc, cầm lên trên mặt bàn chìa khóa đứng lên, sau đó nói: "Ta ra đi vòng vòng!"

Hắn vội vội vàng vàng đi ra khỏi nhà, về mặt rất là vội vàng.

Bãi đậu xe.

Hắn nhanh chóng đánh tay lái, đáy mắt mang theo một tia oán hận.

Trên đường còn có chút ngăn. . .

Bíp —— bip ——

Hắn dùng sức vỗ vào kèn! !

"Đáng chết!"

Đồng Thiếu Hoa tâm tình rất là hồngбет, hần một cước đạp chân ga, đem cửa sổ mở ra, gió lạnh thẳng xoát xoát hướng bên trong thổi.

Thật là làm trò cười rồi!

Hần trước đây không lâu mới nói với Vương Đông Tuyết Mạc Trác Tư những thứ kia thơ là chép lại, bây giờ khiến hần giải thích như thế nào?

Thức sự quá giễu cợt!

Đồng Thiếu Hoa đem xe mở lên xa lộ, tốc độ xe mặt đồng hồ chậm chạp hướng bên phải đi động, trực tiếp lái đến 160 cây số / mỗi giờ.

Chung quanh cảnh sắc nhanh chóng thay đổi.

Hần biểu tình rất là khó chịu, bây giờ khiến hần với Vương Đông Tuyết mở miệng, vậy chính là mình đánh miệng mình.

Nói đúng ra, là hung hăng vậy chính mình hai cái chủy ba từ.

Lúc đầu thì không nên với Lưu Đức Chúng hợp tác, lão hồ ly kia, qua sông rút cầu.

Đồng Thiếu Hoa cắn răng một cái, theo Hoa Đông tốc độ cao cửa ra đi xuống, hần phải đi tìm Lưu Đức Chúng ngay mặt nói rõ ràng.

Xe, chậm chạp đi tới tốc độ cao cửa ra trạm thu lệ phí.

Đại khái nửa giờ, dừng ở Phê Bình Nhỏ lâu làm việc đối diện, một gian sửa sang ưu nhã cổ điển nhà sách.

Hần cho Lưu Đức Chúng phát một cái tin nhắn ngắn: "Ta tại nhà sách, đi ra nói!"

Đồng Thiếu Hoa tận lực khiến tâm tình mình bình tĩnh lại, hần hít sâu một hơi, tại kệ sách bên trong nhảy ra một quyển sổ lòng tình cảm văn học 《 Quên Mất Ta Thời Gian 》.

Hiểu rõ nhất người một nhà, thường thường là người địch nhân.

Đồng Thiếu Hoa hiểu rõ vô cùng Phê Bình Nhỏ, đương nhiên, Lưu Đức Chúng cũng hiểu rõ vô cùng bình luận mạng lưới.

Lúc đầu Đồng Thiếu Hoa đi khắp toàn bộ đồng hành công ty, tất cả đều bị chặn ngoài cửa, cuối cùng hoàn toàn bất đắc dĩ, mới đến nơi này.

Vốn là đã không ôm ấp hi vọng, nhưng không nghĩ tới Lưu Đức Chúng lại ném ra năm triệu giao dịch.

Chỉ cần đem bình luận mạng lưới phá đổ, giá thị trường rơi xuống một phần sáu trở lên, hần có thể có được năm triệu thù lao.

Nhà ở với xe hiện tại cũng có, khoản tiền này đủ để hần hoa hơn nửa đời người.

Cũng không biết qua bao lâu, một người đứng ở trước mặt hần hơi ngưng lại, sau đó tại bên cạnh hần ngồi xuống.

Đồng Thiếu Hoa đang chuẩn bị mở miệng, nghiêng đầu nhìn lại, người vừa tới lại không phải Lưu Đức Chúng, mà là đối phương trợ thủ.

Trong lòng của hần chợt chặn một cái, đây là ý gì?

Xem thường chính mình? ?

"Lưu Đông đang đang họp, xin hỏi có cái gì có thể giúp ngài sao?" Kim Hoa Thanh giữ mỉm cười hỏi.

Đồng Thiếu Hoa lông mày dùng sức nhíu lại, hần phi thường đáng ghét loại này bị người khinh thị cảm giác.

"Người có tư cách theo ta nói sao?" Đồng Thiếu Hoa lạnh tiếng nói.

Kim Hoa Thanh trên mặt thoáng qua một chút khinh miệt nụ cười, nhưng lại biến mất rất nhanh.

"Tư cách?"

"Ta là Phê Bình Nhỏ Lưu tổng trợ lý Kim Hoa Thanh, cao hứng vô cùng với người gặp mặt." Kim Hoa Thanh vươn tay ra giới thiệu chính mình.

Hai người bên trên lần gặp gỡ thời điểm, cũng đã lẫn nhau giới thiệu qua rồi.

Lần này giới thiệu lần nữa, rất rõ ràng liền là cố ý.

Đồng Thiếu Hoa sắc mặt âm trầm, đây là ý gì?

Muốn phải giữu cọt chính mình sao?

Mặc dù Đồng Thiếu Hoa chưa cùng hấn bắt tay, Kim Hoa Thanh mục đích cũng đạt tới, hấn toét miệng cười một tiếng: "Chúng ta có rất nhiều con đường, không đơn thuần là người điều này, đương nhiên, người là chúng ta cắm thẳng vào Trái Tim lợi kiếm."

Đồng Thiếu Hoa không lên tiếng, người phụ tá này biểu hiện khiến hấn mủi phần không ưa, hấn trực tiếp liền lấy điện thoại di động ra cho Lưu Đức Chúng gọi điện thoại.

Đô —— Đô —— Đô

"Ngài khỏe chứ, ngài gọi điện thoại không thể kết nối, xin gọi lại sau."

Đồng Thiếu Hoa không nhận được mắng một câu: "Mẹ!"

Kim Hoa Thanh buồn cười nói: "Ta nói, Lưu tổng đang họp, vô cùng trọng yếu hội nghị."

Đồng Thiếu Hoa hạ quyết tâm, hấn trợn lên giận dữ nhìn đối phương liếc mắt, sau đó trước mọi người mặt mắng: "Người xéo ngay cho ta!"

Dứt lời, hấn giận dưng dưng theo trong tiệm rồi đi.

Hấn xe liền ở bên ngoài, lên xe trước, hấn còn có ý nhiều liếc mắt một cái đối diện cao ốc.

Lái xe trước, hấn gọi đến Vương Đông Tuyết điện thoại.

Rất nhanh, Vương Đông Tuyết thanh âm liền từ trong điện thoại truyền ra.

"Đồng tiên sinh, chép lại chuyện ta đã nói với bọn họ rồi, ngài trong tay có chứng cứ sao?" Vương Đông Tuyết có chút mong đợi hỏi.

Sự thật ấy tại quá trọng yếu, chỉ cần chứng minh là chép lại, như vậy thì có thể hoàn toàn lật bàn.

Đồng Thiếu Hoa mặt lộ vẻ tự giễu nụ cười, hấn lắc đầu một cái: "Không rồi!"

Vương Đông Tuyết sững sờ, kinh ngạc hỏi: "Cái gì không có?"

"Kế hoạch kết thúc đi!" Đồng Thiếu Hoa sắc mặt tái nhợt nói.

Hấn những lời này, giống như là vào đầu cho Vương Đông Tuyết bát một thân nước lạnh.

Vốn là Vương Đông Tuyết đã bắt đầu mất hết ý chí, nhưng là Đồng Thiếu Hoa nói chép lại, khiến hấn lần nữa dấy lên hi vọng.

Vương Đông Tuyết khó có thể tin hỏi: "Tại sao? Ta bên này đều đã chuẩn bị xong."

"Có phải là người hay không bên kia xảy ra vấn đề gì?" Hấn nhứ chặt lông mày hỏi tới.

Đồng Thiếu Hoa cả người khóc thút thút rồi hai cái, hấn dùng lực lượng quét qua tóc mình, rất dùng sức rất dùng sức.

Chỗ có ưu tư mạnh mẽ đất xông lên đầu, hấn bắt đầu lực lượng đất nện tay lái.

"A a a —— a a a ——!"

Đồng Thiếu Hoa điên rồi tựa như hét lớn ra.

Một luồng chua sức lực theo trong hốc mắt nổi lên, ánh mắt hấn trong nháy mắt liền đỏ.

Hấn mang theo tự giễu lệ khí nói: "Trò chơi kết thúc, cứ như vậy đi!"

Dứt lời, hấn "Bíp" cúp điện thoại, sau đó lau một cái khóe mắt ướt át, hướng về phía trước mặt lớn mắng lên!

"Cút mẹ nó trứng! ! !"

Ai mẹ nó biết trong lòng của hấn có bao nhiêu oán khí, hấn vận một cái xe thìa, đem xe đốt, sau đó quay đầu.

Nếu như Lưu Đức Chúng ở trước mặt, có lẽ hấn thật sẽ một cước chân ga đạp tới, đạp chết cái đó nhảy vục! ! !

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Ngoài ý liệu

Một đạo gió thu, đầy đất hoàng hoa chất đống.

Tại nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp ống kính bên dưới, Từ Châu thành cho tới bây giờ liền tràn đầy tình cảm.

Nhỏ gió thổi bóng cây tàn tạ, người đi đường bước chân vội vã.

Giẫm đạp vỡ vụn lá thanh âm.

"Bên trái dựa vào một chút. . ."

"Cúi đầu, giữ mỉm cười!"

Sát ca!

Nhiếp ảnh sư cho Tiết Anh Trác với Mạc Trác Tư mỗi người đều chụp hai tổ hình, nói là chuyên mục tuyên truyền dùng.

Tiết Anh Trác là tự truyền thông xuất thân nhà bình luận, vốn là tại có một triệu người chú ý công chúng số bên trong viết liên quan tới âm nhạc hoa quả khô.

Lần này tới đến bình luận mạng lưới, người sử dụng cơ số lớn hơn, Tự Nhiên mới có thi triển không gian.

Tiết Anh Trác Weibo chú ý số người có vượt qua mười vạn người, đối lưu đi âm nhạc còn Tước thức gió, kim loại gió đều rất có nghiên cứu.

Theo lý mà nói, người khác tức còn cao hơn Mạc Trác Tư ra nhiều cái cấp bậc.

Nhưng hai người chụp hình trở lại lần ba sau, các đồng nghiệp như ong vỡ tổ đều hướng Mạc Trác Tư vây quanh.

Ngay cả Mạc Trác Tư tự mình giật nảy mình!

"Này này này? Các người làm gì?"

Trần Quốc Khánh cười mắng: "Người còn phải tiếp tục diễn xuất sao?"

Mạc Trác Tư căng thẳng trong lòng, diễn xuất?

Ta diễn cái gì?

"Nguyên lai người thân phận chân thật căn bản cũng không phải là thi nhân." Viên Hiểu Lệ lại cười nói.

Mạc Trác Tư hai mắt tròn to, hiển nhiên không hiểu rõ rốt cuộc chuyện gì xảy ra!

"Đúng vậy! Đại Tân Sinh tác phẩm văn học tiền tam thập mạt, ngay cả Đồng Phàm lão sư cũng khoe thưởng, cái này vinh dự có thể không phải người bình thường có thể làm được." Vương Đình Phi đáy mắt lộ ra âm mộ thần sắc.

Trần Quốc Khánh chỉ Mạc Trác Tư nhỏ nước bọt nói: "Người cũng đừng làm ra vẻ người điên, người chính là thiên tài, cái quý gì Tinh Thần Phân Liệt, đừng nói cho ta 《Người Thất Bại》 tên tác giả chữ vừa vặn với người trùng tên rồi."

"Đúng vậy, lần này không có gì Văn Nhất Đa, cũng không có Cố Thành, phía trên chính là viết tên người."

Chuyện này. . .

Thình lình mà đến kinh hỉ!

Đây thật là Mạc Trác Tư hoàn toàn không ngờ rằng.

Hắn lần trước đăng nhập thời điểm, chính mình vẫn còn ở hơn ba trăm tên, bây giờ thoáng cái nói tiền tam thập mạnh, ngay cả hắn đều có chút không có phản ứng kịp.

Mạc Trác Tư là lưỡi liềm một cái đôi môi, sau đó được như ý đất cười nói: "Các người là làm sao biết?"

"Tân sinh văn học thịnh điển, đầu gì cũng là toàn quốc nghe tiếng văn học cuộc so tài, người lúc trước thật không có người lưu ý a!" Trần Quốc Khánh phản bác.

Kỳ thực chính là hắn phát hiện, Trần Quốc Khánh thuộc về cái loại này ưa thích liệp kỳ văn thanh, ăn cơm buổi trưa thời điểm, nhàn rỗi quét qua một cái Đại Tân Sinh Website.

Vừa vặn khi đó, trừ danh gia Đồng Phàm phát một cái đẩy sách tin tức, giới thiệu một vốn tên là 《 Người Thất Bại 》 tác phẩm.

Chịu mọi người cân nhắc nhưng là thi từ gấp mười lần trở lên, Đồng Phàm là khóa này văn học thịnh điển phân loại giám khảo một trong.

Tại trong vòng, ngầm thừa nhận dùng thị trường ủng hộ độ để cân nhắc danh gia cấp bậc.

LV 1: Nắm giữ một trăm ngàn fan, điển hình ví dụ: Tân tấn thi từ người Vương Đông Tuyết. . .

LV 2: Cầm giữ có vài chục vạn fan, điển hình ví dụ: Nổi danh loại khoa huyền tác phẩm nhà bình luận Lý Lỗi. . .

LV 3: Nắm giữ trên một triệu fan, điển hình ví dụ: Nổi danh thi từ người kiêm 《 Manh Nha Văn Học 》 tổng biên tập Khiêm Mạt. . .

LV4: Có mấy trăm vạn fan, điển hình ví dụ: Bán chạy tác gia Đồng Phàm, liên tục năm năm thi từ tác phẩm ưu chuộng danh sách hạng nhất Từ Nhược Lam. . .

LV 5: Nắm giữ hơn mười triệu fan, điển hình ví dụ: Thế giới cấp nổi danh suy luận nhà Gers Mossa. . .

Đẳng cấp này trực tiếp phản ứng một vị danh gia giá trị con người, tác phẩm được hoan nghênh, lệ phí ra sân vân vân.

Bởi vì bất đồng trong lĩnh vực, cá nhân quyền uy địa vị cũng là hoàn toàn bất đồng.

Khiêm Mạt mặc dù mới nắm giữ trăm vạn fan, nhưng ở thi từ giới địa vị, hoàn toàn không kém gì Đồng Phàm tại giới địa vị.

Giữa hai người tồn tại kinh ngạc, chỉ ở chỗ lĩnh vực khác nhau.

Mạc Trác Tư đăng nhập bên trên Đại Tân Sinh văn học thịnh điển Website, quả thật bị sợ hết hồn!

Đại Tân Sinh mạng văn học đứng lên, Đồng Phàm tại tên bên dưới ký hiệu đi ra, bắt ngờ kim sắc LV4: Bán chạy danh gia.

"Chia sẻ một quyền hôm nay chứng kiến tác phẩm, văn học chính văn trong trận đấu 《 Người Thất Bại 》, nhìn ra được tác giả văn tự rất vững chắc, nhưng là nội dung cốt truyện xây dựng rất non nớt, làm cho người ta một loại hậu tích bạc phát cảm giác, nội dung thông tục dễ hiểu, dự cho người suy nghĩ sâu xa."

Đơn giản một câu nói, không coi là khen ngợi tốt bao nhiêu, nhưng cũng không có mấy người có thể có loại đãi ngộ này.

《 Người Thất Bại 》 theo nguyên lai hơn ba trăm tên, hơn mười ngàn cất giữ, trực tiếp tăng đến tám chục ngàn cất giữ, sát nhập vào tiền tam thập mạnh!

Phải nói tác phẩm chất lượng nếu như không được, cũng không khả năng đạt tới thứ hiệu quả này.

Cái cũng khó trách đồng nghiệp đều ồn ào lên!

Loại này thành tích, Mạc Trác Tư là nghĩ cũng không dám nghĩ, nhưng sự thật liền thật xảy ra.

Làm Mạc Trác Tư gật đầu thừa nhận cái kia là mình tác phẩm sau, toàn bộ phòng làm việc đều cuồng hoan đứng lên.

"Trâu bò a!"

"Chân nhân bất lộ tướng!"

"Mười năm mài một kiếm a, một tiếng hót kinh người!"

Đối mặt các đồng nghiệp khen ngợi, Mạc Trác Tư rất là vui thông thả đều tiếp theo, đây là thuộc về mình vinh dự.

Mà thi tập đạt được tương thưởng, đó là thuộc về Cố Thành, Văn Nhất Đa vinh dự.

Hai người này đối với hắn mà nói, có khác biệt trời vực.

Người trước là thực sự trâu bò, người sau chỉ là người khác cho là trâu bò, cũng chính là khoác lác.

Đơn vị mặc dù chuẩn bị Tiết Anh Trác hoan nghênh hội, nhưng đều là qua một chút trình tự mà nói, tất cả mọi người ánh mắt đều tụ tập ở Mạc Trác Tư trên người.

Loại chuyện này, đương nhiên trước tiên đến Từ Thanh Thanh trong lỗ tai, sau đó đến Trần Thao phòng làm việc.

So với thơ ca, càng gần sát quảng đại quần chúng.

Từ Thanh Thanh hai mắt ngẩn người nhìn đám người bao vây đất Mạc Trác Tư, giờ khắc này, nàng phát hiện người đàn ông này giống như là câu đố bình thường, nàng phát hiện mình thật căn bản không có chút nào hiểu đối phương.

Ít nhất, nàng còn rất thay đổi với (đúng) cao hứng.

Mất thấy Mạc Trác Tư đi tới, Từ Thanh Thanh hơi hơi cắn môi, sau đó mở miệng nói: "Chúc mừng!"

"Ta cũng không phải là chỉ có thể động miệng lưỡi!" Mạc Trác Tư vô tình hay cố ý nói.

Chợt một chút, Từ Thanh Thanh căng thẳng trong lòng.

Những lời này, hay lại là nàng chính miệng nói với Mạc Trác Tư, nguyên thoại là: "Muốn có được người khác tôn trọng, liền lấy bản lãnh ra, đừng chỉ sẽ động miệng lưỡi."

Từ Thanh Thanh ngốc ngốc tại chỗ, trong đầu âm thầm tự trách, nguyên lai hần một mực nhớ.

Nàng cắn răng hô to: "Tốt lắm! Nên ăn mừng đất cũng ăn mừng xong rồi, tan việc tùy các người chơi đùa."

Dứt lời, nhìn một cái Trần Quốc Khánh, sau đó liền xoay người hướng trong thang máy đi lên.

Trần Quốc Khánh cũng vỗ tay một cái hô to: "Đều trở về được vị trí bên trên, tối nay sẽ có người mời khách!"

Dứt lời hần buồn cười nhìn thoáng qua Mạc Trác Tư, tỏ ý huynh đệ người hiểu được.

Đối mặt mọi người lập đi lập lại ồn ào lên, Mạc Trác Tư tâm tình vô cùng tốt, đáp ứng mời khách.

Hoa lạp lạp một trận hoan hô!

Tin tức này truyền đến Trần Thao trong lỗ tai, hần vốn hần rất hưng phấn mới đúng, nhưng giờ phút này hần sậm mặt lại.

Bởi vì ngay tại năm phút, chủ tịch HĐQT cho hần tới một thông điện thoại.

"Lão Trần, Hứa Kiến Hoa cổ phần bị người di chuyển, chúng ta vị khó giữ được!"

Trần Thao mặc dù có thể ngồi vững vàng Tổng giám đốc vị trí, đương nhiên là bởi vì Lý chủ tịch đối với (đúng) hần tín nhiệm có thừa.

Nhưng nếu như đổi một người khác làm chủ tịch HĐQT, như vậy toàn bộ rất khó nói.

Trần Thao ực đất nuốt một cái nước.

Quyền nắm cổ phần cạnh tranh, rất dễ dàng khiến một công ty đối mặt ly tán trạng thái.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Người điên

Ban đêm, gió mát đánh tới.

Trăng sáng sao thưa, ánh nến rơi Ảnh.

Có người ở trong phòng Đốt Đèn dạ chiến, một phần "Tạo Thần" kế hoạch sinh ra.

Buổi tối hôm đó, cũng không biết là ai để lộ ra ngoài tin tức, lời đồn đãi Cổ Thành với bình luận mạng lưới bản chủ Mạc Trác Tư quan hệ mật thiết.

Kỳ thực thuyết pháp này, căn bản không cần truyền, mọi người đều biết.

Chẳng qua là có người ở phía sau thêm dầu vào lửa sau, tin tức khoách tán nhanh hơn.

"Hất xì!"

Mạc Trác Tư cảm thấy cái này gió thu tới quá nhanh, tự có một ít cảm lạnh rồi.

Hắn bây giờ hứng thú với tại nhấn lại khu với chính mình "Fan" trao đổi, trong này có 2 phần 3 đều là đứng đầu hướng về phía Cổ Thành tới.

Đương nhiên, tại rất nhiều người trong mắt.

Bản chủ Mạc lão sư mặc dù nói không có Cổ Thành như vậy kinh điển, nhưng cũng là hiếm có tài tử.

Nhưng là hắn vụn vụn không nghĩ tới, lúc này với hắn tại nhấn lại khu sống động người, lại là hắn quen thuộc người kia.

Thanh niên kiệt xuất: "《 Xa Cùng Gần 》 viết rất tốt, nhưng phải nói kinh điển, hay lại là 《 Đệ nhất người 》."

Độc yêu bảo bảo: "Ta thích câu kia, vì để tránh cho kết thúc, người tránh khỏi toàn bộ bắt đầu."

Dương muội muội: "Siêu ưa thích Ánh Trăng Mờ thơ."

Mạc Trác Tư vì sống động nhấn lại khu, cố ý mỗi ngày tới nơi này viết một bài thơ.

"【 ngày mừng 8 tháng 11 】 Cổ Thành Ánh Trăng Mờ thơ —— tay ta là cô, chính là không biết như thế nào đụng người."

Có chút người yêu thích, tự đi đem các loại thơ toàn bộ chép lại, hơn nữa tiến hành bỏ phiếu.

Ở một cái đưa lên cao nhất thêm tinh trong bài post, tất cả mọi người có thể đi vào bỏ phiếu, chọn lựa trước mắt nhất ái mộ Ánh Trăng Mờ thơ tác phẩm, có thể tự đi sáng tác.

Mà Cổ Thành 《 Đệ nhất người 》 hiển nhiên lấy ưu thế áp đảo xa xa dẫn trước, hơn nữa top 4 đều là Cổ Thành thơ.

Hạng năm, Diêu văn tân tác phẩm: "Mỗi người đều dối trá, liền giống như làm bộ ngủ người."

Văn nghệ chuyện này, cho tới bây giờ liền xem thiên phú.

Đi theo viết rất nhiều người, nhưng đại đa số Ý Cảnh không đủ, Diêu văn tân câu này vừa vụn chọc trúng không ít người tâm, cũng liền bị đội lên tới.

Đêm dần khuya.

Tại mặt trời mọc sắp tới lúc, có vài người đã mở mắt ra.

Diêu văn tân, tuổi gần bảy mươi, là cốt kinh thành nổi danh người thu thập, văn học nghệ thuật thành tựu bất phàm.

Đem hắn lần đầu tiên tiếp xúc được loại này tác phẩm văn học thời điểm, liền thật sâu bị cuốn hút.

Hắn bạn cũ rất nhiều, có thể bao trùm toàn quốc, nhưng duy chỉ có không nghe được Cổ Thành người này.

Có cái trùng tên trùng họ tìm tới cửa, nhưng tài nghệ quá kém, nhìn một cái cũng biết cũng không phải là tự mình.

Làm một loại trào lưu mới lúc xuất hiện, thường thường sẽ vén lên sóng lớn.

Hoa Hạ thi từ hiệp hội hội trưởng Chu Bình Kiến đối với lần này cao độ coi trọng, hơn nữa tuyên bố thừa nhận Ánh Trăng Mờ thơ loại này tân sinh lưu phái.

Có quan phương ủng hộ, quốc nội Đệ Tam Đại truyền thông 《 làn sóng mới 》 tại văn học bản đăng tin tức này.

"Ánh Trăng Mờ thơ, một loại thơ mới lời lưu phái sinh ra, cùng bình luận mạng lưới thi từ chuyên mục trước nhất ra ánh sáng, nhiều vị danh gia tuyên bố Ánh Trăng Mờ thơ là một loại thơ mới bài hát nghệ thuật trào lưu, nó ngồi mang theo thời đại mới tinh thần, có thể biết đánh phá chủ nghĩa hiện thực thi

từ làm chủ thể trào lưu cục diện."

"《Đệ nhất người》: Đêm tối cho ta con mắt màu đen, ta lại dùng nó đi tìm quang minh."

"Ánh Trăng Mờ thơ Thủ Phát người sáng lập: Cố Thành, trước mắt thân phận không biết, tuổi tác không biết, giới tính không biết."

Truyền thông 《làn sóng mới》làm trên mạng Đệ Tam Đại truyền thông, có vượt qua 60 triệu người đặt chú ý, tuy nói văn học bản chẳng qua là tại vị trí xó xỉnh, nhưng ra ánh sáng dẫn cũng phi thường khoa trương.

Vượt qua một triệu người ở phía trên thường thức Ánh Trăng Mờ thơ phong thái, có thể nói ở niên đại này bên trong, chỉ cần truyền thông không keo kiệt, một lần là nổi tiếng là phi thường phổ biến.

Có người bởi vì xấu đến nổi mạnh kiểu tóc một lần là nổi tiếng, có người bởi vì xấu xí lại phi thường phách lối mà gặp may. . .

Ánh Trăng Mờ thơ gặp may, giống như là ở khô hanh đỉnh núi, ném một mồi lửa, trong nháy mắt đốt cả thế giới!

Bình luận mạng lưới thi từ chuyên mục, tại Mạc Trác Tư ăn xong điểm tâm, vừa tới đơn vị mở máy vi tính ra thời điểm, chuyên mục đặt số người cũng đã đột phá hai trăm ngàn người.

Điên rồi!

Hoàn toàn điên rồi!

Cơ hồ có thể đoán được, bình luận mạng lưới có thể mượn cơ hội này đi lên một nấc thang.

Mỗi một đi qua Mạc Trác Tư bên người người, đều sẽ lộ ra hăm mộ thần sắc, chuyên mục có thể có loại này thành tích, hẳn không thể bỏ qua công lao.

Phải nói, hẳn mới là tất cả người ủng hộ ngọn nguồn.

"Cố Thành, thật không phải là người Bút Danh à?"

Cái vấn đề này, Mạc Trác Tư tại buổi sáng đã trả lời ba lần, đạt được câu trả lời mọi người rồi rít thở dài.

Lần nữa truy hỏi tin tức khác, Mạc Trác Tư là hết thấy cự tuyệt trả lời, chính mình mặc dù không có thể nói láo, nhưng có thể cự tuyệt trả lời.

Đồng thời hẳn cũng ý thức được, tiếp tục như vậy cũng không thể giải quyết vấn đề.

Sẽ có nhiều người hơn đi tìm Cố Thành, nhất định phải nghĩ (muốn) một cái hơn thích đáng phương pháp.

Nhân vật giả dối?

Không được, có thể lừa gạt được một thời, không gạt được một đời.

Mạc Trác Tư suy nghĩ bây giờ rất loạn, cho đến Từ Thanh Thanh đi tới hần mặt bàn trước, ném người kế tiếp USB.

"Chính người nhìn."

Mạc Trác Tư kinh ngạc nhìn một cái nữ nhân này, sau đó đem USB xen vào tại trong máy vi tính mình.

Toàn bộ USB bên trong chỉ có một sấp văn kiện, bên trong tồn phóng mấy cái video, mà video hình ảnh lại là tự mình công mặt.

Mạc Trác Tư cả người rung một cái, chột quay đầu, rốt cuộc ở trong góc thấy được Cameras giám sát.

Kỳ thực không cần nhìn cũng biết chắc có, nhưng. . .

Không ít người đều dừng lại trên đầu công việc, ít nhất cường bức Từ Thanh Thanh uy thế, không dám tới tham gia náo nhiệt.

Mạc Trác Tư cổ họng khô khát đất nuốt một cái nước, hẳn đã đoán được trong video là cái gì, bởi vì MP3 sự tình đề tính hẳn.

Rất nhiều thứ mình có thể chứng kiến, nhưng là người khác không thấy được.

Chứng kiến Mạc Trác Tư không nhúc nhích, Từ Thanh Thanh trực tiếp liền chủ động cầm lên con chuột mở ra thứ nhất video.

Phát ra.

Cái thứ hai video.

Cái thứ 3 video.

Mạc Trác Tư gất gao trợn mắt, không nói tiếng nào, hấn nhìn trong video đầu chính mình, bởi vì máy thu hình không có cách nào đem thể giới song song vật phẩm chụp đi vào, tại trong video, hấn động tác liền lộ ra mười phần quý dị.

"Ta. . ."

Mạc Trác Tư phát hiện mình căn bản không cách nào giải thích, bởi vì hấn không thể nào giải thích rõ ràng.

"Ta có thể chứng kiến, trong tay của ta có đồ." Hấn gấp gấp xuất ra kia 《 Văn Nhất Đa kinh điển thi tập 》.

Từ Thanh Thanh lạnh lùng cười nhạo nói: "Là cái gì?"

"Văn Nhất Đa kinh điển thi tập, còn nữa, còn cái này, Ánh Trăng Mờ thơ chọn lọc."

Nhắc tới Ánh Trăng Mờ thơ, xoát một chút tất cả mọi người đều nghiêng đầu nhìn sang.

Chỉ thấy Mạc Trác Tư trong tay rỗng tuếch, căn bản không có thứ gì.

Từ Thanh Thanh hí mắt gật đầu một cái, hé miệng nói: "Ta hiểu được!"

Nàng nói xong câu đó liền sạch sẽ gọn gàng xoay người.

Đoàn người đều trợn mắt há mồm rồi!

Cho nên Cố Thành, kỳ thực cũng là một cái nhân vật giả dối?

Cũng là Mạc Trác Tư tinh thần sản vật?

Viên Hiểu Lệ vẻ mặt hốt hoảng đất lắm bầm nói: "Ta nhất định là trở về giả công ty."

Nàng cũng nhìn đến rõ ràng, Mạc Trác Tư trong tay căn bản không có thứ gì, nhưng nhìn chủ động làm, lại thật tốt giống như cầm cái gì, cái này so với trên võ đài biểu diễn ảo thuật còn muốn giống như thật.

Mạc Trác Tư ngây tại chỗ, hấn nhìn Từ Thanh Thanh càng đi càng xa.

Tất cả mọi người dùng nhìn người điên ánh mắt nhìn hấn.

"Ta thật mệ nó là người điên, lại định với các người giải thích." Mạc Trác Tư một tay bịt mặt giẫm cọt nói.

Loại này căn bản không cách nào hiểu sự tình, giải thích như thế nào.

Muốn nói mình được một loại nói láo sẽ giảm thọ mạng, sau đó có thể đủ thành thực điểm số rút thưởng, đạt được một cái thể giới khác tác phẩm không?

Mạc Trác Tư 100% khẳng định, nếu như mình nói như vậy, chung quanh đồng nghiệp ánh mắt liền không chỉ là nhìn người điên.

Đại khái là nhìn ngu ngốc đi!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Nếu như người nguyện ý

Hai ngày sau.

Đi lên nữa tùy ý có thể thấy Ánh Trăng Mờ thơ bóng người, loại này truyền bá tốc độ đã không hề bị đến thi từ phạm vi ràng buộc.

Khi mọi người phát hiện tại mình thích thơ thời điểm, lại phát hiện ngoại trừ Ánh Trăng Mờ thơ, còn lại quá mức thâm ảo, cứng rắn, căn bản không đủ đẹp đẽ.

Bình luận Internet APP kế tiếp số lượng, theo ba ngày trước liền bắt đầu xuất hiện nhóm lớn tăng trưởng, tình phẩm phê bình chuyên mục thi từ bản đặt số người đột phá đến 300 ngàn.

Đây đối với Mạc Trác Tư mà nói, thật là có thể nói là sự kiện quan trọng thành tích.

Nhấn lại khu não nhiệt tự nhiên sẽ khiến chỗ bình luận truyện cũng biến thành sinh động.

Nhưng 99% người, cũng không có chân chính hiểu chuyên mục giới thiệu tóm tắt ý tứ.

"Lời nói ác độc, pháo miệng, xoi mói, người không cách nào tưởng tượng phong cách, đến từ một cái thế giới khác nhân quang."

Thi từ nhà bình luận nổi danh cũng có khá hơn một chút, chú ý số người đạt tới 300 ngàn, có thể nói miễn cưỡng bước vào trung gian tài nghệ.

Không ít người là hướng về phía Cổ Thành đến, nhưng bọn hắn thấy được Mạc Trác Tư phê bình sau, lại hấp dẫn.

Bởi vì toàn quốc chỉ có nơi này, dám phát ngôn bừa bãi đi đánh tác giả.

Ngay cả Khiêm Mạt cũng gặp phải liên quan với nhau, kết quả cuối cùng khiến mọi người cười khổ không thôi, thậm chí ngay cả Khiêm Mạt cũng bị Ánh Trăng Mờ thơ thuyết phục.

Vượt qua 30% người cho là, bản chủ Mạc Trác Tư rất có thể chính là mọi người tìm "Cổ Thành".

Mà Mạc Trác Tư cũng rốt cuộc có thể tại chính mình trên lý lịch sơ lược tăng thêm lưỡng bút, bao gồm văn học xông vào chính văn trận đấu top 30, còn chính là thi từ phê bình chuyên mục số người đột phá 300,000.

Trước một trận cá nhân giới thiệu tuyên truyền cũng rốt cuộc làm xong, trong video át chủ bài tình phẩm phê bình chuyên mục, đem thi từ chuyên mục đặt ở vị trí đầu não, sau đó chính là Mạc Trác Tư lần đầu tiên theo màn ảnh bên trong xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt.

"Mọi người khỏe, ta là Mạc Trác Tư, chuyên ở phê bình, thỏa mãn người chọn lựa loại bỏ theo đuổi, chúng ta một mục ở tìm kiếm cao hơn phong cách, ta gặp nhau dùng một cái thế giới khác mắt nhìn cho mọi người mang đến toàn bộ thể nghiệm mới!"

Video phân đây, là một bộ tác phẩm phê bình thoáng qua, trong đó Cổ Thành loáng thoáng tại thấp nhất có khác.

Đương nhiên, âm nhạc ca khúc chuyên mục giới thiệu là nhìn tần bộ phận sau, so sánh thi từ, âm nhạc thị trường càng càng minh mông.

Cái video này tương hội tại ngày mai phần mềm đổi mới thời điểm, đặt ở trang đầu đẩy đưa đi, toàn bộ bình luận Internet người sử dụng cũng có thể chứng kiến.

Này chủng loại tựa như trang đầu gió lớn phổ biến rộng rãi cáo, đồ kỵ người bên cạnh.

Đãi ngộ mấy có lẽ đã tốt đến nỗ mạnh, nhưng Mạc Trác Tư lại ở phòng làm việc với Trần Thao rùm beng.

"Không thể nào!" Mạc Trác Tư như đinh chém sắt cự tuyệt nói.

"Đây vốn chính là thuộc về người vinh dự!" Trần Thao cũng là phi thường kiên quyết!

Đây là Tạo Thần trong kế hoạch chủ yếu nhất nòng cốt, Ánh Trăng Mờ thơ sáng chế người, thành tích cũng ngạo nghễ mọi người, cái này chính là thiên tài!

Nhưng Mạc Trác Tư lại chỉ thừa nhận thành tích, chối Ánh Trăng Mờ thơ là mình tác phẩm.

Trần Thao hí hửng, ánh mắt hắn nhìn chằm chằm đối phương.

Đây nếu là đặt tại bất cứ người nào trên người, sợ là đã sớm thuận lý thành chương đáp ứng.

Nếu không phải chép lại, vậy chính là mình tác phẩm.

Không có loại thứ ba khả năng!

Đây cũng là bình luận Internet đánh vào càng cao cấp thị trường quyết thắng pháp bảo, cho nên Trần Thao tuyệt không buông tha.

Nếu là trước kia, Mạc Trác Tư khẳng định một cái đáp ứng, còn vui thông thả, nhưng bây giờ hắn không biết nên thế nào đi làm.

Danh dự, kim tiền, liền sắp xếp ở trước mắt, dễ như trở bàn tay!

Trần Thao giống như nhìn kẻ ngu như thế nhìn Mạc Trác Tư, nếu không phải tính khí tốt, hẳn đã sớm nóng nảy giận mắng lên.

Hắn hít sâu một hơi, khiến tâm tình mình ổn định, sau đó ngồi xuống tự nhiên nói: "Theo dõi video đã cầm đi phân tích, kết quả nguoi đoán thế nào."

Nhắc lên theo dõi video, giống như là tại Mạc Trác Tư tâm lý đắm vào đi một cây dao nhỏ.

Đó hoàn toàn là tại hắn vô ý thức dưới tình huống làm ra động tác, bởi vì vì người khác không thấy được MP3, chứng kiến sách vở, cho nên hắn có chút không kiêng nể gì cả, nhưng nếu như dùng video làm bản sao.

Hiển nhiên, tự mình ở trong video giống như là một ra hiện tại ảo giác bệnh thần kinh người.

Mạc Trác Tư không có lên tiếng, hắn sợ hãi nghe được kết quả.

Trần Thao nhìn hắn, cũng không nói gì, hai người đều hiểu là có ý gì.

Ở trong phòng làm việc, bình thường có người, Trần Thao là không hút thuốc lá, nhưng lúc này hắn lại từ trong hộp thuốc lá rút ra một nhánh, sau đó đưa cho Mạc Trác Tư.

Mạc Trác Tư không có tiếp, hắn không hút thuốc lá, cực kỳ lâu lúc trước, liền không hút!

Trần Thao thuốc lá thu hồi lại, chính mình sờ lên trên mặt bàn bật lửa đốt, sau đó hít một hơi, thở ra khói mù nói: "Ta không biết nguoi đang kiên trì cái gì, thế nhưng một ít đều là nguoi có được."

Khói mù đang tràn ngập. . .

Mạc Trác Tư vẫn là không có nói chuyện, trong lòng của hắn giãy giụa liền không có đình chỉ qua.

Vinh hoa phú quý, tiền tài danh tiếng.

Nhưng đó là thuộc về Cố Thành, hắn như cũ là nghĩ như vậy.

"Nguoi có thể đem Cố Thành gọi ra sao?" Trần Thao nghiêm túc hỏi.

Mạc Trác Tư đáy lòng rung một cái, đáy mắt tràn đầy kinh hoàng, điều này sao có thể.

"Nguoi không thể!" Trần Thao tự hỏi tự trả lời, Mạc Trác Tư video kết quả phân tích là, 90% có khả năng xuất hiện ảo giác.

Đây cơ hồ chính là vấn đề đóng thuyền chuyện, hơn nữa tự mình tự thuật, khiến Trần Thao nhận định chuyện này.

"Bởi vì Cố Thành chính là một cái hư vô, không tồn tại người."

"Nếu như nói cứng hắn tồn tại, hắn ở trên cái thế giới này tồn tại vết tích, đó chính là nguoi vết tích."

Những lời này, thật sâu đâm trúng Mạc Trác Tư tâm.

Hắn giật mình nhìn Trần Thao, trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào đi nói.

"Nguoi sở chứng kiến toàn bộ, đều là nguoi suy nghĩ khiến nguoi thấy, cũng chính là những thứ này tác phẩm liền khắc tại trong đầu của nguoi."

"Nguoi có lý do gì đi phân bác?"

Mạc Trác Tư gất gao cắn răng, hắn biết rõ mình bây giờ gât đầu, cho dù là bị phán định một năm tuổi thọ, Cố Thành vinh dự cũng đáng giá hắn đi bỏ ra.

Nhưng. . .

Nếu thật như vậy làm sao?

Hắn bỗng nhiên nghĩ tới "mình còn có thể viết!

Sau này mình còn có thể hỏi đỏi những tác phẩm khác, hoàn toàn không cần phải quan tâm trước mắt cảm dỗ, đường còn rất dài!

Ngay cả Trần Thao đều đã bản thân lập tức muốn thuyết phục đối phương, nhưng Mạc Trác Tư lại vẫn lắc đầu.

Điên rồi!

Trần Thao cảm thấy tiếp tục như vậy nữa, mình cũng muốn điên rồi!

"Người . . ."

Mạc Trác Tư xoay người nói: "Chuyện này không cần nói nữa."

"Nếu như người không nên nói, cái kia đại khái ta chính là một cái cổ chấp người điên."

Rất là khí phách, rất là dùng sức một câu nói, roi vào Trần Thao trong tai lại dị thường giễu cợt.

Cổ chấp?

Đại khái là suy nghĩ đi?

Mạc Trác Tư lúc rời đi sau khi, tâm giống như là vô ích!

Bởi vì hần căn bản không biết nên làm như thế nào.

Phảng phất làm gì đều không đúng, nói không thông!

Không có biện pháp thuyết phục chính mình, có điểm giống cưỡng ép làm bộ không màng danh lợi, ngay cả mình đều cảm thấy buồn cười.

Bởi vì, hần kỳ thực nội tâm là khát vọng đạt được càng nhiều, mà không phải đem hết thảy các thứ này đều ném xuống.

Hần biết rõ mình một lần nữa lâm vào khốn cực.

Mạc Trác Tư trở lại chỗ ngồi, hần thật sâu thở dài một cái, sau đó dùng ngón đất tại trên bàn gỗ gõ một hàng chữ.

"Nếu như người nguyện ý, người chính là Cổ Thành!"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Cái thế giới này không có Cổ Thành

"Nếu như người nguyện ý, chính là Cổ Thành!"

Đúng là Mạc Trác Tư những lời này, chân chính trên ý nghĩa vén lên Ánh Trăng Mờ thơ cuồng triều thời đại.

Tại chỗ lại khu du khách chứng kiến những lời này lúc, cảm giác đầu tiên chính là kích lệ, kích lệ lòng người!

Mỗi người, đều có thể trở thành Cổ Thành!

Chỉ cần người nguyện ý, chỉ cần người đủ thiên phú, người đủ cố gắng, người chính là người kế tiếp Cổ Thành!

Bây giờ Ánh Trăng Mờ thơ mới vừa lộ đầu, thậm chí định nghĩa đều không nghiêm cần.

Không có rõ ràng định nghĩa, cái nào tác phẩm là Ánh Trăng Mờ thơ, cái nào không phải!

Mạc Trác Tư cũng không nghĩ tới, những lời này khiến Ánh Trăng Mờ thơ cuồng triều vết sạch sửa sang quốc gia, mà Dấu hiệu tính lời nói, chính là "Nếu như người nguyện ý, người chính là Cổ Thành!"

Cái lý tưởng này thành một đời mới văn nghệ thanh niên lời răn, ai không hy vọng trở thành Cổ Thành?

Nhưng vào lúc này, hần điện thoại di động bên trong nhận được một cái vi tín.

"Cho nên, người thật là Cổ Thành sao?"

Mạc Trác Tư có chút kinh ngạc, bởi vì hỏi cái vấn đề này là thường thường với hần cái và tiểu muội nhà bên.

"Người cũng biết Cổ Thành?"

Hần không nghĩ tới, khuếch tán nhanh như vậy, vẫn cho là thi từ chẳng qua là Tiểu chúng nhân ái tốt.

Bất quá tiếp đó, hần liền bình thường trở lại, bởi vì đối với (đúng) Phurong lão sư ra đề mục, chính là mình lúc ấy lấy ra thơ.

Cho dù Dương Hoan Hoan không có đồng chủ thích, lão sư của các nàng khẳng định một mục ở chú ý.

"Biết nha, Cổ Thành là ta thần tượng đây!"

Mạc Trác Tư khoe môi nhếch lên một nụ cười, phát một cái đắc ý biểu tình qua.

"Cho nên người đến cùng phải hay không à?"

Kỳ thực Dương Hoan Hoan trong lòng cũng rất thấp thòm, một bên hy vọng là, bởi vì này hình dáng chính mình liền có thể nói với người khác, nàng nhận biết Cổ Thành.

Nhưng bên kia, nàng vừa sợ là, bởi vì như vậy nói, trong đầu ảo tưởng liền tan vỡ.

Mạc Trác Tư gãi đầu một cái, vì ra về mình câu nói càng đẹp đẽ, hần trả lời: "Cái thế giới này không có Cổ Thành, có chẳng qua là ta."

Xèo một tiếng!

Dương Hoan Hoan trong lòng giống như là trúng một dây mũi tên.

Miệng nàng ba hơi hơi mở ra, nghĩ tới một loại khả năng tính, cái này có tính hay không là thừa nhận?

Cái thế giới này không có Cổ Thành, có chẳng qua là ta!

Những lời này không chỉ là cho người khác trả lời, cũng là Mạc Trác Tư chính mình cho mình câu trả lời.

Hần đã thử, trái lương tâm đem toàn bộ vinh dự cũng làm làm là mình, quả thật rất thoải mái, rất vui sướng, thậm chí quên hết tất cả!

Đem hần muốn phải từ bên trong nhảy ra, phải sạch chỗ có quan hệ thời điểm, lại phát hiện căn bản không làm được.

Cái kia mình rốt cuộc là một cái dạng gì nhân vật?

Hần phát hiện cái phiền não này với trong nhà có năm triệu không biết rõ làm sao dùng như thế buồn cười!

Mạc Trác Tư cho tiểu muội muội phát một câu cảm ơn!

Dương Hoan Hoan cầm điện thoại di động trừng mắt nhìn, dĩ nhiên không biết cái này "Cảm ơn" chuyện gì xảy ra!

Bên cạnh đồng học nhìn nàng đang ngẩn người, tò mò hỏi: "Người đang làm gì vậy?"

Lúc này mới đem nàng đánh thức, nàng nắm thật chặt điện thoại di động, khẽ mỉm cười lắc đầu nói: "Không có gì!"

Một loại không hiểu tâm tình tại nảy sinh. . .

Buổi chiều.

Bình luận Internet văn phòng cao ốc.

Mạc Trác Tư sau khi com nước xong thừa dịp trung gian thời gian nghỉ ngơi, đi tới Trần Thao phòng làm việc.

Trần Thao ngẩng đầu liếc một cái đối phương, biểu tình hơi kinh ngạc.

"Nghĩ thông suốt?"

"Có thể đối với ông ngoại mở!" Mạc Trác Tư rất tự giác tìm cái ghế ngồi xuống.

Sợ là ở đơn vị bên trong, trừ hần ra cũng không có mấy người có như vậy tiêu sái.

Nghe được câu này, Trần Thao như trút được gánh nặng, hần theo trong ngăn kéo xuất ra phần kia "Tạo Thần" kế hoạch đưa tới.

Mạc Trác Tư tò mò nhận lấy, đem hần chứng kiến "Tạo Thần" kế hoạch bốn chữ sau ánh mắt sáng lên.

Bước đầu tiên: Lợi dụng truyền thông Internet tuyên truyền Ánh Trăng Mờ thò, khuếch trương ảnh hưởng lớn lực lượng.

Bước thứ hai: Công bố Đại Tân Sinh văn học chính văn thành tích, hấp dẫn mọi người chú ý.

Bước thứ ba: Truyền ra "Bệnh tâm thần" tin tức.

Bước thứ tư: Công bố giám định kết quả, công bố "Cổ Thành" thân phận chân thật, đốt cả thị trấn.

Bước thứ năm: Đại lực độ tuyên truyền chế tạo, dự tiêu hao trăm vạn nhiều tiền đóng gói cá nhân hình tượng cùng với phổ biến rộng rãi.

Trần Thao khỏe mỗi nhếch lên nụ cười tự tin, mở miệng nói: "Từ xưa tới nay, thiên tài cùng người điên chính là cùng tồn tại."

Hắn lo lắng Mạc Trác Tư không có biện pháp tiếp nhận "Bệnh tâm thần" ba chữ danh xưng, dù sao không phải là cái gì lời ca ngợi.

Lại không ngờ tới Mạc Trác Tư không quan tâm chút nào, hắn mỉm cười lông mày nói: "Cổ Thành là giả, là không tinh khiết tại, nhưng hắn tồn tại ta trong thế giới."

Trần Thao hơi hơi cắn răng, hắn có lý biết ý những lời này.

Mạc Trác Tư hít một hơi, sau đó theo trên mặt bàn cầm lên một cây viết, tại kế hoạch trên tờ giấy viết hai hàng chữ.

"Đây chính là ta muốn tuyên truyền lời quảng cáo."

Trần Thao đem cái kia hai hàng chữ nhận lấy nhìn, nhất thời có loại bừng tỉnh đại ngộ cảm giác.

"Cái thế giới này không có Cổ Thành, chỉ có ta!"

"Mạc Trác Tư, mang người lãnh hội đến từ một cái thế giới khác vô tận phong thái."

Mạc Trác Tư cầm bút khoa tay múa chân nói: "Ta trong chuyên mục mặt, đem bản chủ tác phẩm biểu diễn đổi thành đến từ một cái thế giới khác phong thái."

"Mà ta phê bình, cũng là dựa theo tiêu chuẩn này đi cân nhắc chấm điểm."

Trần Thao vỗ tay lớn một cái phản chấn nói: "Hoàn toàn không thành vấn đề!"

Mạc Trác Tư gác chéo chân nói: "Trần tổng khả năng vẫn chưa hoàn toàn hiểu ta ý tứ, ta ý là, ta chính là ta, Cổ Thành chính là Cổ Thành, Văn Nhất Đa chính là Văn Nhất Đa."

"Bọn họ có thể theo đuổi bụng Văn Nhất Đa, cũng có thể theo đuổi bụng Cổ Thành, thậm chí Bắc Đảo, nhưng không phải ta!"

"Ta không phải thi nhân, không phải ca sĩ, chỉ là một nhà bình luận."

"Về phần những thứ kia không tồn tại người, nếu như nhất định phải một cái thích hợp thân phận, vậy thì nói là tại trong đầu của ta một cái thế giới khác người."

"Về phần người khác, thích tin hay không!"

Trần Thao ngược lại hít một hơi, hắn còn tưởng rằng Mạc Trác Tư nghĩ thông suốt, thừa nhận!

Nhưng bây giờ lần nữa đi suy tư, trên thế giới cũng chưa có kia cái thiên tài sẽ dễ dàng như vậy thỏa hiệp.

Trần Thao lập đi lập lại phân tích đối phương cách nói, hắn cảm thấy sự tình sẽ xuất hiện khác (đừng) chuyển cơ, có thể sẽ ra phát hiện mình hoàn toàn không nghĩ tới kết quả.

Nhưng cuối cùng tuyên truyền hiệu quả, ai cũng không dám bảo đảm.

Hắn một bên cười một bên lắc đầu, "Đại khái thiên tài đều là người như vậy, giống ta loại này sẽ thỏa hiệp, đều là người bình thường."

Mạc Trác Tư khỏe miệng hơi hơi bên trên truyền đi, sau đó đứng lên nói: "Ta đại khái là kẻ ngu, người điên, khẳng định không phải. . ."

Nhưng vào lúc này, hắn bỗng nhiên sững sờ.

Ngay cả Trần Thao cũng ngẩn ra, cơ hồ có thể đoán được phía sau cái từ kia là cái gì.

Mạc Trác Tư tối lau mồ hôi một cái, bởi vì gợi ý của hệ thống lập tức sẽ chạm đến lời nói dối.

"Khẳng định không phải là cái gì?" Trần Thao cười miệng hỏi, kỳ thực hắn biết câu trả lời, đối phương nhất định là có đó không bình tĩnh mình là một thiên tài.

Mạc Trác Tư trong đầu đó là một cái khăn trương, bởi vì hắn tựa hồ phát hiện một món đáng sợ chân tướng.

Chưa có trở lại Trần Thao vấn đề, Mạc Trác Tư đi ra phòng làm việc, sau đó đóng cửa lại.

"Ta lại là một thiên tài?"

Mạc Trác Tư tựa vào cửa trên lưng, mang theo kinh ngạc lại vừa là khó có thể tin giọng lầm bầm lầu bầu.

Trời!

Hệ thống lại không có bắn ra nhắc nhở?

Hắn bỗng nhiên nhớ tại Văn Đàn cúp bên trong, cũng có qua tình huống tương tự, lúc ấy hắn cho là đùa cho nên hệ thống không có để ý.

Nhưng bây giờ?

Khỏe miệng của hắn hơi hơi bên trên truyền đi, chính mình nhân sinh thật giống như trở nên có chút ý tứ.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Học tập bất chước

Tôi gần chạng vạng tối.

Một vệt ánh tà dương còn treo ở trên đường.

SurFace khoa học kỹ thuật quán bên ngoài đắp ngoài trời phòng cà phê, toàn bộ trong suốt cửa sổ sát đất, kết hợp toàn bộ tự động khoa học kỹ thuật Internet chọn món ăn, là thành phần trí thức bọn ủng hộ hưu nhân Thăng Địa.

Đương nhiên, nơi này tiêu phí cũng đi ở hàng đầu, một ly cà phê muốn bán được 98 nguyên, mấy miếng nhỏ Blueberry bánh sắp xếp rất là tinh mỹ.

"Lâm thiếu, ngài yên tâm đi! Đây là khẳng định giúp người làm được thỏa đáng." Một vị trên mặt hồng hào khí tức mập ra người trung niên xoa xoa tay nói.

Lâm Ngạn Tổ vịn lên một khối Blueberry bánh bích quy, nhỏ vụn chậm nhai.

"Tiền sẽ cho đủ người, gần đây nóng bỏng nhất hẳn là bình luận Internet cái đó thì từ chuyên mục."

"Chuyện này. . ." Người trung niên do dự chốc lát, cắn răng nói: "Cái này chuyên mục sợ là có chút khó khăn."

Lâm Ngạn Tổ chân mày hơi nhíu lên, con mắt nửa hí nhìn đối phương, dò xét tính đất khẩu khí hỏi: "Không được?"

Du Hưng Xương len lén nuốt thở ra một hơi, tinh phẩm chuyên mục là không chấp nhận mua xong đánh giá, nhưng hắn biết nếu như mình nói không được nói, sợ là đơn này buôn bán liền phế.

"Đi! Nhưng nhất định phải thêm tiền!"

Lâm Ngạn Tổ chân mày hơi hơi khơi mào, cầm lên ống hút uống một hớp tươi mới ép nước chanh, hỏi: "Muốn bao nhiêu!"

Du Hưng Xương do do dự dự đất gờ lên hai ngón tay, sau đó lại lo lắng không đủ, lập tức biến thành ba cái tay chỉ.

"300,000?" Lâm Ngạn Tổ có chút bất mãn.

"Không không không, ba chục ngàn!" Người trung niên âm thầm lau mồ hôi một cái, bây giờ Phú Nhị Đại, động một chút là ưa thích ở phía sau thêm số không.

Lâm Ngạn Tổ bật cười, "Chút tiền này, ta còn tưởng rằng ngươi khần trương cái gì, ta cho nhiều ngươi năm chục ngàn, tổng cộng ba trăm năm chục ngàn."

"Tốt Tốt, bảo đảm làm được thoả đáng thoả đáng." Du Hưng Xương hưng phấn gật đầu.

Nói tới chỗ này, Lâm Ngạn Tổ vẫn còn có chút băn khoăn, hần cúi người xuống nghiêm túc hỏi: "Thật không thành vấn đề?"

"Lâm thiếu, ngài là có chỗ không biết, mỗi năm đều có vô số người tìm tới ta, ngài cái này có thể không tính là là lợi hại nhất."

Dứt lời, Du Hưng Xương len lén chồm người qua nhỏ giọng nói: "Kỳ thực, chân chính có tài nghệ không mấy cái, đại đa số đều dựa vào giả tạo kinh doanh, vận doanh đứng lên, liền năm nay giật lên tới cái đó Vương Đông Tuyết, kỳ thực chính là bạn ta cho xoát lượng tiêu thụ."

"A!" Lâm Ngạn Tổ hơi kinh ngạc.

Hắn cho là làng giải trí đủ rối loạn, không nghĩ tới văn học vòng cũng không gì hơn cái này.

"Ta nếu có thể có hần tiếng tăm kia, khoản tiền này ta cho ngươi lật cái gấp năm lần!" Lâm Ngạn Tổ toét miệng cười nói.

Gấp năm lần? ? ?

Du Hưng Xương ngược lại hít một hơi, vậy coi như là hơn một triệu rồi!

Nhưng là quay đầu suy nghĩ một chút, Vương Đông Tuyết cái kia mặc dù là đồn thổi lên, nhưng dù sao cũng là Đại Tân Sinh đi ra, tiêu chuẩn so trước mắt vị này con em nhà giàu không biết cao bao nhiêu.

"Com muốn ăn từng miếng, Lâm thiếu không nên gấp gấp!" Hần cười giải thích.

"Đi! Càng nhanh càng tốt!" Lâm Ngạn Tổ tựa lưng vào ghế ngồi cảm lên năm nay mới nhất bản SurFace bình bản bên trên chơi game.

...

Bên kia.

Mạc Trác Tư về nhà, ồm thoáng cái nằm ở trên giường, lưỡng mắt thấy trần nhà, dường như đã có mấy đời.

Hắn phát hiện mình đi thẳng đều là đường nghiêng.

Nhà bình luận, đàm tiếu tà tà chỉ điểm giang sơn, đó mới là chính mình muốn.

Bây giờ mặc dù khoác rất nhiều hoa lệ y phục, nhưng toàn bộ đều không phải mình muốn phải.

Đại khái là bởi vì hạnh phúc tới quá đột nhiên, khiến hắn đi nhầm phương hướng!

Mạc Trác Tư bây giờ miễn cưỡng có thể Lý Thanh ý nghĩ, muốn trở thành một tên đỉnh phong nhà bình luận, cần phải lấy được hai phương diện thừa nhận.

Nói cách khác, độc giả.

Nói cách khác, tác giả.

Đạt được độc giả thừa nhận có thể sử dụng rất nhiều lừa dối thủ pháp, nhưng là muốn lừa dối tác giả liền không dễ dàng.

Nhất định phải xuất ra bản lĩnh thật sự!

Đơn giản nhất, nói cho một tay mơ, nên như thế nào đi làm thơ?

Mạc Trác Tư khoe miệng hơi hơi bên trên truyền đi, cái này tựa hồ rất thú vị, cả ngày phê bình danh gia, ngoại trừ trên chộc ở ngoài không có gì xem chút.

Đương nhiên, nếu như có thể chỉ điểm danh gia đi lên một nấc thang, vậy thì thật treo nỏ trời rồi!

Trước mắt đương nhiên là không có thực lực này.

Hắn tắm xong lau chùi đầu phát ra ngoài thời điểm, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên hai tiếng, hắn là có tin nhắn ngắn đến.

Bởi vì mở phòng quay rầy, điện thoại quay rầy số bị cự tuyệt, nhưng cũng không thiếu người gửi tin nhắn tới mắng, cho nên Mạc Trác Tư cũng không có để ở trong lòng.

Hắn đem Ánh Trăng Mờ thơ cơ hồ toàn bộ đều thuộc lòng, hắn phát hiện mình cơ hồ đem ưu thế cho phung phí xuống.

Nếu như không có đem Ánh Trăng Mờ thơ phát ra ngoài, chính mình liền có thể hướng về phía phía trên lưu hành phong cách tới phê bình người chỉ đạo.

Nhưng bây giờ toàn thế giới đều thấy được Ánh Trăng Mờ thơ, chính mình nhân giới ưu thế liền bị nghiêm trọng suy yếu.

Chỉ có nắm chắc ở trong tay mình, có duy nhất tính mới có giá trị.

Lúc trước, hắn giống như là một cái bông nhiên thu được lớn khoản tài phú nhà giàu mới nổi, căn bản không hiểu được nếu như lợi dụng khoản tiền mang đến cho mình chân chính thay đổi.

Hắn bắt đầu thử tự viết Ánh Trăng Mờ thơ, còn chính là Bắc Đẩu thơ hắn cơ hồ cũng không có thả ra ngoài.

Bắc Đẩu với Cổ Thành đòi người việc trải qua bất đồng, viết ra phong cách Ý Cảnh Tự Nhiên cũng không lớn giống nhau.

Học tập bước đầu tiên, thường thường đều là bắt chước.

"Người không có đúng kỳ hạn trở về, mà đây chính là ly biệt ý nghĩa." —— Bắc Đẩu 《 Mộng Ban Ngày 》

Câu này, Mạc Trác Tư dùng chính mình suy nghĩ đi tìm hiểu, sau đó sẽ đi bắt chước tham khảo.

"Người vẫy tay chia tay, mà đây chính là ly biệt khúc nhạc dạo." —— Mạc Trác Tư 《 Khúc Nhạc Đạo 》

"Người không có đúng hẹn tới, ta thì biết rõ cuối cùng lựa chọn." —— Mạc Trác Tư 《 Lựa Chọn 》

Hắn không biết mình là không là thiên tài, vốn lấy trước chưa bao giờ nghĩ tới loại sự tình này.

Cho đến hệ thống chối hắn nói mình "Không là thiên tài" những lời này, Mạc Trác Tư mới bắt đầu chân chính nhìn thẳng chính mình.

Có lúc thay đổi chính là như vậy lơ đãng, hắn cảm thấy nếu mình là trời mới, cái kia liền có nên hay không kém hơn những người khác.

《 Khúc Nhạc Đạo 》 《 Lựa Chọn 》

lường bài thơ có lẽ vẫn chưa thể đến Bắc Đẩu ý cảnh như thế kia, nhưng đối với Mạc Trác Tư mà nói cũng đã là vượt qua thức tiến bộ.

Có lẽ có ở đây không lâu dài đem tới, có lẽ phải đến già năm tuổi xế chiều, nhưng sẽ có một ngày, mình có thể đạt tới một cái độ cao khác.

Ngủ một giấc tỉnh, lại bắt đầu đuổi xe buýt.

Chật chội đi làm đám người phăng phát đang thúc giục đến hắn mua xe, Mạc Trác Tư cảm giác mình thật rất không thích hợp chen chúc xe buýt rồi.

Đặc biệt thời điểm là đến lúc đó tuyên truyền quảng cáo phát ra ngoài, vạn nhất bị người nhận ra, cái này không thể nghi ngờ có chút ném thân phận.

Hắn trở lại đơn vị sau, cuối cùng là thấy được thuộc về mình độc nhất vô nhị một cái văn phòng không gian, còn bên cạnh vị trí là Tiết Anh Trác, so với chính mình nhiều trang bị rất nhiều âm nhạc dụng cụ.

Mà vị trí của mình, là càng nghiêng về hắn chỗ theo đuổi cái loại này văn nghệ phong cách.

Mạc Trác Tư kỳ thực cũng rất ưa thích âm nhạc, rất ưa thích điện ảnh, nhưng hắn biết hiện tại tại chính mình không rảnh phân thân, chẳng qua nếu như lần sau có thể rút thưởng đạt được những tiểu thuyết khác loại tác phẩm, hắn có lẽ sẽ chủ động xin đem văn học tiểu thuyết cũng kéo vào chính mình phê bình chuyên khu.

Bởi vì lần trước Mạc Trác Tư rất không nể mặt mũi "Không có hoan nghênh" hắn đến, cho nên Tiết Anh Trác vẫn không có cho cái gì tốt ánh mắt đối phương.

Hai người thậm chí không có lẫn nhau chào hỏi, đây cũng là khiến Mạc Trác Tư tiết kiệm được tâm đến, dù sao phòng làm việc quan hệ cũng không tiện làm.

Lúc này hắn lại nhận được một cái tin nhắn ngắn, là nhắc nhở hắn cùng tháng lưu lượng chưa đủ, đang chuẩn bị đóng lại tin nhắn ngắn mặt tiếp xúc thời điểm, con mắt liếc một cái, chợt nhìn thấy ngoài ra cái kia.

"Mạc tiên sinh người khỏe, ta bên này có một quyển tác phẩm hy vọng có thể trúng tuyển ngài chuyên mục, nếu như ngài nguyện ý cho ra khá cao chấm điểm, có lẽ là ngài cho phép trình độ bên dưới cao phân, chúng ta nguyện ý cho cùng người phong phú thù lao!"

Mạc Trác Tư ngăn người một chút, mua xong đánh giá?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Lâm Ngạn Tổ

Hắn có chút buồn cười, cái này khen ngợi lại trực tiếp tìm tự mua, đây là không phù hợp quy củ, nhưng hắn biết trong đơn vị cũng có một chút đồng nghiệp sẽ lên lên kiếm chút tiền để dành.

Mạc Trác Tư không cho là mình là cái gì thanh chính liêm minh người, nhưng hắn cũng sẽ không là cái loại này Đại Gian Đại Ác, cường bức tình hình kinh tế căng thẳng, lại sốt ruột muốn phải mua xe, hắn trở về cái tin nhắn ngắn này.

"Tên thù lao!"

Quả nhiên không tới hai phút, đối phương liền cho ra trả lời.

"Hai vạn khối, 6 phân đánh giá!"

Nhìn ra được đối diện cũng là nghề lão luyện, đối với chính mình chuyên mục cũng có nghiên cứu, nếu không chỉ có kẻ ngu mới có thể ra nhiều tiền như vậy mua một 6 phân.

Bởi vì 6 phân tại địa phương khác, chính là một cái không sai biệt cho lắm.

Nhưng tại chính mình trong chuyên mục, đây chính là Khiêm Mạt tài nghệ.

Nếu là mấy ngàn khối, Mạc Trác Tư khẳng định Điều đều không Điều đối phương, đây chính là xem thường, nhưng là hai vạn khối, hắn hơi làm suy tư liền trả lời một câu: "Xem trước sách!"

Nếu như đối phương có thể có năm phần thậm chí càng tài nghệ cao, hắn sẽ xem xét cho nhiều một phần, nhưng nếu như quá kém vậy thì không đến nói.

Cũng sớm đã chuẩn bị xong sách, buổi chiều chuyển phát nhanh liền đưa đến Mạc Trác Tư trong tay.

《 Trên Thế Giới Đẹp Nhất Thơ Tình 》: Lâm Ngạn Tổ

Mục lục:

- 1) vừa gặp đã yêu
- 2) ta nghĩ đến người sẽ yêu ta
- 3) ly biệt Khèn Tiêu
- 4) trong mộng tìm người

...

Nhìn đáng đáp đi là tình cảm phong cách, viết là tình yêu nam nữ, nhìn tên tác giả chữ rất là xa lạ.

Hắn hơi chút tại trên mạng lục soát quyển này tác phẩm, lại phát hiện không thu hoạch được gì, tại mua thư vồng trên có đơn giản miêu tả định giá là 22 nguyên một quyển.

Lâm Ngạn Tổ danh tự này lục soát, cũng căn bản không có nửa điểm tin tức.

Chính gọi là thơ nói chí, lời ngôn tình.

Đây là một quyển lời tập, mở ra có thể chứng kiến không ít đẹp đẽ câu, nhưng là lại khiến Mạc Trác Tư có chút không nói gì.

Bởi vì bên trong phần lớn là trên mạng chép lại trở lại, ngoại trừ cá biệt mấy câu mới mẻ độc đáo, trên căn bản không có bất kỳ nhìn mặt.

Mạc Trác Tư toét miệng cười một tiếng, cái này đừng nói 6 phân, 3 phân đều cho nhiều rồi!

Bất quá cá biệt mấy câu, ngược lại có chút Ánh Trăng Mờ thơ hàm súc, bất quá chênh lệch khá xa, so với chính mình tối ngày hôm qua viết kém một đoạn.

Không có so sánh liền không có tổn hại.

Mạc Trác Tư bỗng nhiên nhớ được bản thân thật đúng là rất có thiên phú, hẳn vui thông thả mà đem quyển này tác phẩm để lên chuyên mục.

Bản chủ Mạc Trác Tư lời bình: "Đại khái tác giả còn sống ở thế kỷ trước? Tất cả đều là LOW đến bạo câu, nếu người ưa thích hái chép Internet câu, lại lười động bút, như vậy mua nên sách hẳn là một cái so với lựa chọn tốt."

Chấm điểm: 2. 2 phân

Làm xong hết thấy các thứ này sau, hẳn trực tiếp liền đem vừa mới cái kia mua xong đánh giá đầy số cho kéo đen rồi!

Có loại hại người vui vẻ, Mạc Trác Tư khoe miệng khê mỉm cười.

Lúc này tuyên truyền bộ đồng nghiệp đi tới lầu ba.

"Mạc lão sư, làm phiền lại chạy một vòng, chúng ta yêu cầu ghi lần nữa chế tạo người quảng cáo tuyên truyền."

Mạc Trác Tư cũng rất phối hợp, đại khái là vì cửa hàng "Tạo Thần" kế hoạch, trước thời hạn thu âm một chút video.

Lúc này âm nhạc chuyên mục cũng đã mở ra.

Bởi vì có vết xe trước, lần này mặt tiếp xúc làm phi thường đơn giản, phối hợp với Tiết Anh Trác chính mình một chút yêu cầu nhỏ.

Chuyên mục mở ra, đôi mới nhắc nhở giới thiệu, ngày thứ nhất thì có sắp tới hai trăm ngàn người giết vào.

Tiết Anh Trác buồn cười nhìn bên cạnh không chỗ trống, đã biết là nửa phút muốn xông ra 500 ngàn đặt, về phần đối phương hai trăm ngàn đặt dự tính cũng đã đến đỉnh rồi.

Ưu nghe ca nhạc người, với ưa thích thì từ người chênh lệch quá xa.

Tiết Anh Trác gác chân ngâm nga bài hát, thiên tài gì, cái gì bệnh tâm thần, cũng bất quá như vậy thôi!

...

Một cái mưa trong thành phố, không trung có chút tối tăm.

Giọt mưa gõ vào pha lê bên trên, rất giống cũ kỹ Phim nhựa đánh ra tới loại cảm giác đó.

Âm nhạc nhịp điệu từ từ vang lên.

Ở trong góc, là một nhóm nữ hài tiếng cười duyên.

"Ha ha ha!"

"Đừng động, ta xem một chút!"

"Nhớ phải giúp ta cũng P rồi!"

Pha lê cửa bị đẩy ra, một cái ăn mặc đến tương đối đẹp trai nam sinh đẩy cửa vào, sau đó hướng trong góc nữ hài vẫy tay cười nói: "Trời mưa, không dám lái quá nhanh."

Lâm Ngạn Tổ mặt mỉm cười vẫy tay, bên này có một nửa đều là cha hẳn công ty 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 ký nữ hài.

《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 làm vì quốc nội mười hai mạnh công ty kinh doanh, dưới cò nghệ sĩ đông đảo, ca sĩ diễn viên vừa nắm một bó to.

Theo nghề giải trí nổi lớn, điện ảnh Tự Nhiên chiếm cứ một nửa giang sơn, đầu năm nay bạo nổi ngôi sao nhiều đếm không xuể, nắm giữ hơn mười triệu

fan ngôi sao rất nhiều.

Nhưng lại rất ít từng có ức, những thứ kia chính là thật là Thiên Vương cấp bậc, trên căn bản là toàn cầu nổi danh.

Làm mười hai một trong những cự đầu, 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 đương nhiên có rất nhiều tài nguyên, nhiều tiền lắm của, cơ hồ có thể nói bụng ai, người đó liền có thể Hồng.

Chỉ bất quá phải ký hợp đồng, cũng phi thường hà khắc, cơ hồ là Khế Ước Bán Thân.

Mà những cô bé này, sắc đẹp cũng không tệ.

Nhưng đầu năm nay, đáng đáp xinh đẹp nữa, không người bụng như cũ khó ra mặt.

Cho nên vây quanh tại Lâm Ngạn Tổ chung quanh nữ sinh đặc biệt nhiều, đương nhiên trong này có ý gì, tất cả mọi người rõ ràng.

Lâm Ngạn Tổ một cái nhào tới, cười nhếch nhếch đất ngồi ở một đám nữ sinh trung gian.

Có tiền, đẹp trai, hào phóng!

Đây là mọi người đối với (đúng) Lâm Ngạn Tổ định nghĩa, họ rất ưa thích với Lâm Ngạn Tổ chơi với nhau, bởi vì có thể ăn đến thế giới mỹ thực, có thể miễn phí du thuyền du lịch, thường thường xuất nhập cao cấp nơi.

Đối với cái này một ít yêu thích xa hoa, theo đuổi tranh đua nữ sinh mà nói, đương nhiên là vui đến quên cả trời đất.

Lâm Ngạn Tổ cha đối với hắn yêu cầu, đó chính là tuyệt đối không thể "Chơi đùa xây ra án mạng" !

Đại khái là từ nhỏ đánh tới, liền tiếp xúc nữ hài đông đảo, đưa đến hắn theo đuổi với tuyệt đại đa số người không giống nhau.

Hắn càng thích, nữ hài là bởi vì thương thức chính mình, sùng bái mình mới đến gần hắn.

Về phần nếu như là hướng về phía tiền đến, ngù một giấc tỉnh chỉ là muốn chính mình hỗ trợ mua một xách tay, những thứ này liền phi thường không có ý nghĩa.

Gần đây có bạn đề nghị hắn đổi một phong cách, hắn suy nghĩ cái này đem mình chế tạo thành "Có tài hoa" văn nghệ phong phạm, hắn sẽ so bây giờ tốt hơn rất nhiều.

Lâm Ngạn Tổ rất là kinh ngạc phát hiện, trong này nhiều rồi một cô gái chính mình không nhận biết, hắn cười hỏi: "Ai bằng hữu a!"

"Bằng hữu của ta, Lâm thiếu!"

Một người mặc màu hồng áo ngực váy nữ hài cười hi hi tại Lâm Ngạn Tổ tai vừa nói: "Nàng lần đầu tiên đi ra chơi đùa, còn độc thân!"

Lâm Ngạn Tổ ánh mắt sáng lên, đánh giá đến cô gái kia.

Cô gái này tựa hồ với người khác cùng người khác bất đồng, chống lại chính mình thời điểm có chút khản trương, rất là ngượng ngùng.

Tới mới nữ sinh, Lâm Ngạn Tổ lúc trước đều thích nói một chút đi đâu chơi! Tốn bao nhiêu tiền! Mua rồi thứ gì để chứa đựng khoái lạc.

Nhưng là hắn lần này bỗng nhiên muốn thử một chút xa cách nhất thời cười nói: "Các người khẳng định không đoán được, kỳ thực ta còn có một thân phận khác!"

"À?"

"Thân phận gì?"

"Được rồi! Khác (đừng) treo chúng ta khẩu vị rồi." Với hắn quan hệ tương đối "Thân mật" được một cô gái lắc lắc hắn cánh tay.

Lâm Ngạn Tổ ra vẻ thần bí, im lặng không lên tiếng, ánh mắt lại chăm chú nhìn cái đó mới tới nữ hài.

"Người tới đoán!"

Có hai nữ sinh thấy như vậy một màn, đều lộ ra đồ kỳ biểu tình.

Tiết Dĩ An hơi hơi cắn răng, nàng kỳ thực hôm nay là không nghĩ đến, nhưng bị khuê mật giựt giây một phen, nói nếu như vạn nhất bị Lâm Ngạn Tổ xem tốt, không chừng là có thể ra mặt.

"Con tư sinh?" Tiết Dĩ An nín thật lâu mới dừng đi ra cái từ này.

Lâm Ngan Tổ nhất thời mặt tối sầm.

"Ai nha, người có biết nói chuyện hay không a!" Tiết Dĩ An khuê mặt tròn mắt nhìn nàng liếc mắt, sau đó lấy lòng đối với (đúng) Lâm Ngan Tổ cười nói: "Lâm thiếu chủ để ở trong lòng, nàng a, liền là không biết nói chuyện."

Dứt lời, còn len lén nắm Lâm Ngan Tổ tay hướng chính mình tron bóng đất trên đùi đặt.

Tiết Dĩ An đương nhiên là thấy như vậy một màn, nàng rất là không có biện pháp hiểu, nàng cau mày.

Loại chuyện này cũng không phải lần một lần hai rồi, Lâm Ngan Tổ liếc mắt một cái Tiết Dĩ An, sau đó cười nói: "Các người đoán, ai đã đoán đúng, tháng sau Châu Âu mười ngày du mang theo các người."

"Giới hạn hai cái danh ngạch nha!" Lâm Ngan Tổ buồn cười nói.

Hắn đứng dậy hướng bên cạnh máy nước uống đi tới, tại rót nước thời điểm, hắn khóe mắt len lén liếc một cái Tiết Dĩ An.

Hắn cảm thấy cô nữ sinh này, tựa hồ với người ở đây hoàn toàn xa lạ.

Nàng kia rốt cuộc là tại sao lại muốn tới?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Khoác lác không được

Lúc này, Tiết Dĩ An đang ở cúi đầu chơi đùa điện thoại di động, nàng đã hồi hận hôm nay tới.

Nàng là tháng này bị 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 ký xuống ca sĩ mới, bởi vì bề ngoài điều kiện tốt hơn, thanh âm trong trẻo bị người đại diện vừa ý.

Nhưng tiến vào cái nghề này sau, mới biết nguyên lai không có nhân mạch, nửa bước khó đi.

Lâm Ngan Tổ ngược xong nước trở lại, còn không có bất cứ người nào đoán được.

Tiết Dĩ An tại chính mình rất ưa thích một cái trong chuyên mục mặt, thấy được mới nhất -CV khinh bỉ V phê bình một quyền lợi, tên tác giả chữ trên có khác: Lâm Ngan Tổ ba chữ.

Nàng kinh ngạc ngẩng đầu đến, nhìn đối phương nói: "Người ra một quyển sách? Làm thơ lời?"

Rầm rầm một chút, người chung quanh đều tĩnh lặng lại.

Tất cả mọi người một mặt buồn cười, xem cuộc vui biểu tình.

Họ đoán là cái gì ca sĩ, diễn viên, nghề trò chơi người chơi, thâm niên trên mười cao thủ. . .

Làm sao có thể làm thơ!

Cái này hơi chút dùng điểm suy nghĩ nghĩ (muốn) nghĩ cũng biết không thể nào!

Kết quả lại làm cho các nàng sắc mặt đại biến! ! !

"B ỉng G O! ! !" Lâm Ngan Tổ vụn vụn không nghĩ tới, lại là mới tới cô bé này đã đoán đúng.

"A!"

"Trời ạ!"

"Quá tuyệt vời!"

Tiết Dĩ An khuê mặt giống như điên rồi như thế ôm nàng, hưng phấn hô to: "Người nhất định phải mang ta lên a!"

"Cái gì mang theo người?"

Tiết Dĩ An dùng khó hiểu biểu tình nhìn đối phương.

"Châu Âu mười ngày du a!"

Khuê mặt còn cô ý tại bên tai nàng nhỏ giọng nói: "Đi ra ngoài một chuyến, ít nhất mua thêm hai cái xa xỉ xách tay."

Tiết Dĩ An có chút khiếp sợ mà nhìn mình khuê mặt.

Hai cái?

Xa xỉ xách tay?

Cái kia ít nhất phải mấy chục ngàn khối, hơn một trăm ngàn chứ?

Hơn nữa Châu Âu mười ngày du, hai người tiêu xài. . .

Nàng khó có thể tin liếc Lâm Ngạn Tổ liếc mắt, cẩn thận không có biện pháp tương tượng những thứ này Phú Nhị Đại sinh hoạt.

Bọn họ tiền thật giống như thì không phải là tiền như thế.

Khuê mặt đại lực đất lắc lắc Tiết Dĩ An, "Người còn không cảm ơn Lâm thiếu."

"Cảm ơn Lâm thiếu!" Tiết Dĩ An có chút cố hết sức nói.

Lâm Ngạn Tổ sờ lỗ mũi một cái hỏi: "Người là thế nào đoán được?"

"À? Trên điện thoại di động tra được, một cái chuyên mục phê bình bên trong có người tác phẩm"

Lâm Ngạn Tổ âm thầm cả kinh, không nghĩ tới người kia động tác nhanh như vậy, xem ra tiền không có phí công hoa, hần khoe môi nhếch lên cười nhạt nói: "Đừng dịp! Đánh giá thế nào à?"

Hần là có ý hỏi, ngược lại tốn tiền, mua xong đánh giá.

Tiết Dĩ An le lưỡi một cái, có chút cười xấu hổ nói: "Có khỏe không!"

Nàng không dám nói ra chân tướng, dù sao nhiều người nhìn như vậy.

"Ai nha, ta tới!" Nàng khuê mặt đem tay nàng liền đoạt lại, chuyện tốt như vậy nhất định phải nói lớn tiếng đi ra a!

Vạn nhất Lâm Ngạn Tổ một cái cao hứng, không chừng còn có thể tại chỗ phát hồng bao đây!

Khuê mặt tràn đầy mặt mày vui vẻ nhìn màn ảnh, sau đó đang lúc mọi người mong đợi bên dưới, nàng biểu tình bỗng nhiên cứng lại tới.

"Chuyện này. . ."

Lâm Ngạn Tổ gác chân cười cười miệng, hần đã chờ nửa ngày không nghe được trả lời, nhất thời nhú mày hỏi: "Thế nào?"

"Không việc gì không việc gì, cái điểm này đánh giá khả năng có chút vấn đề, chúng ta tìm một chút dừng." Tiết Dĩ An khuê mặt cường ép cười vui nói.

"Không việc gì?"

Lâm Ngạn Tổ một nhìn đối phương biểu tình cũng biết có cái gì không đúng, hần trực tiếp liền đưa ra đi qua đem điện thoại di động cầm tới, trong miệng hô to: "Ta xem một chút kia có cái gì không đúng!"

Vốn tưởng rằng bên trong sẽ là bảy tám phần cao phân, sau đó khen mình viết xong.

Nhưng một giây kế tiếp!

Lâm Ngạn Tổ tròn tròn mắt!

Mẹ nó!

"2. 2 phân?"

Hắn choáng váng như thế hồ to: "Không thể nào?"

Đây thật là hết sức kinh ngạc, hắn căn bản không cách nào tin tưởng, chính mình nhưng là tổn tiền a!

Phía dưới bình luận càng làm cho hắn muốn phải bạo to mắng chửi người!

Sống ở cái trước thế kỷ?

LOW (ở đây nghĩa là thấp kém) đến bạo?

"Khục khục khục!" Bên cạnh một cô gái bị dọa đến uống nước đều sặc.

Người chung quanh đều mạnh đi nhin cười nói, 2. 2 phân?

"Phụt" một tiếng, có người nhin không được cười lên.

Lâm Ngạn Tô ngẩng đầu nhìn lại, đúng là cái đó mới tới đi Tiết Dĩ An, hắn chết chết cắn răng, sắc mặt rất là nóng tính.

Đáng chết!

Thật vất vả làm ra về một lớp ép, kết quả ngược lại đánh mặt rồi!

Mặt mũi này bên trên nóng bỏng nóng bỏng.

Hắn đem điện thoại di động ném trở về, sau đó đứng lên từ trong túi sờ ra điện thoại di động của mình, giận dùm dùm đi ra phía ngoài.

Lâm Ngạn Tô cái này quay người lại, Tiết Dĩ An khuê mặt sẽ chết chết bấm nằng một chút, mắng thảm: "Người điên rồi, mới vừa rồi thì không nên lấy ra, còn cười!"

Người chung quanh cũng là một mặt cùng thời kỳ mà nhìn nằng.

Rối rít nghĩ, cô gái này xong rồi, nửa phút muốn bị phong sát!

Tiết Dĩ An cũng không có cảm thấy mình làm phương pháp có lỗi gì, nằng gồ lên miệng nói: "Người khản trương như vậy làm gì, đó cũng là phê bình người khác miệng thói, không quan hệ với ta a!"

Khuê mặt hít sâu một hơi, thật là muốn mắng nha đầu này một hồi.

Lâm Ngạn Tô trực tiếp gọi cho Du Hưng Xương điện thoại, hắn câu nói đầu tiên là: "Người có phải muốn chết hay không?"

Cái này cũng làm người cho sợ!

"Lâm . . Lâm . . Lâm thiếu, chuyện gì xảy ra?"

"Còn hỏi chuyện gì xảy ra? Ta mới vừa chứng kiến có một cái trong chuyên mục mặt, đem ta tác phẩm cho 2. 2 phân, còn nói ta sống tại thế kỷ trước." Lâm Ngạn Tô cô nén tức giận.

Du Hưng Xương cái này nghe một chút đã biết xấu!

Hắn còn chưa kịp giải thích, Lâm Ngạn Tô liền uy hiếp nói: "Thu tiền chính là như vậy làm việc?"

Du Hưng Xương cuống cuống nói: "Lâm thiếu, người đừng kích động, ta thật không biết chuyện gì xảy ra, ta đây mới vừa mới bắt đầu người liên lạc, người nói là cái nào bình luận Internet, ta cho ngài sửa lại!"

Lâm Ngạn Tô ngăn người một chút, hắn cũng quên là cái nào, nhất thời hít sâu một hơi.

"Ngược lại chuyện này nếu là không có bàn giao, người biết hậu quả!"

Bíp một tiếng, hắn trực tiếp liền cúp điện thoại.

Lẽ nào lại như vậy!

Hắn quay đầu nhìn một cái trong tiệm đầu đám kia nữ hài, thấy đến sắc mặt lò mờ không ánh sáng, khoác lác không được ngược lại bị đánh mặt.

Tiết Dĩ An nhìn trận thế này cũng biết không xong, nằng cũng đi theo ra ngoài, sau đó cùng Lâm Ngạn Tô nhỏ giọng nói: "Thật xin lỗi!"

Lâm Ngạn Tổ tốt không còn cách nào khác đất quết nàng liếc mắt, sau đó đưa tay nói: "Điện thoại di động cho ta!"

"À?" Tiết Dĩ An ngu hồ hồ vẫn thật là đem điện thoại di động đưa tới.

Lâm Ngạn Tổ muốn nhìn một chút rốt cuộc là cái nào Website chuyên mục, kết quả phát hiện mình không mật mã căn bản giải tỏa không được.

Hắn nhất thời cảm thấy không gì sánh được bức bối, đem điện thoại di động cho đập xuống đất, mắng một câu: "Trời!"

"A!" Tiết Dĩ An lại một lần nữa kêu lên sợ hãi.

Trời!

Điện thoại di động ta!

Tiết Dĩ An hai mắt tròn to, nàng nhìn một cái dưới đất màn ảnh hoàn toàn vỡ vụn điện thoại di động, sau đó ngẩng đầu chết nhìn chòng chọc Lâm Ngạn Tổ.

Lâm Ngạn Tổ hít sâu một hơi, nếu là khác (đừng) nữ sinh dám như vậy trừng chính mình, hắn đã sớm một cước đạp tới.

Nhưng là không biết tại sao, hắn luôn cảm thấy cô gái này có chút đặc thù.

Hắn tự biết đuối lý, liền từ trong bao tiền nhảy một chồng tiền mặt đi ra, đại khái mấy ngàn khối đáng về đưa tới: "Mua nữa đi!"

Tiết Dĩ An đều phải bị chọc tức, cái này cùng chính mình có quan hệ gì!

Tại sao phải hướng về phía ta nổi giận!

Đưa tiền?

Nàng nắm lấy những tiền kia, sau đó dụng lực đất xé ra, bởi vì quá dày, không có biện pháp toàn bộ xé, chỉ có thể xé ra một bộ phận sau đó liền hướng Lâm Ngạn Tổ trên mặt đập tới!

"Tiền ——? Ai muốn nguoi tiền dơ bẩn a!"

"Nguoi có biết hay không ta bên trong điện thoại di động có cái gì, ta ghi chép rồi mấy trăm giờ bài hát a!"

Tiết Dĩ An con mắt trong nháy mắt liền đỏ, nàng cố nén nước mắt mắng.

"Tiền, tiền có thể làm gì? Nguoi cho rằng là tiền là vạn năng sao?"

Lâm Ngạn Tổ có chút bối rối!

Hắn lần đầu tiên gặp phải như vậy, hắn có chút khẩn trương, "Vây, vậy nguoi muốn thế nào?"

Tiết Dĩ An khóc thút thít đất nhặt từ bản thân vỡ được khó coi điện thoại di động, sau đó hướng về phía Lâm Ngạn Tổ mắng: "Nếu là sửa chữa không trở lại, ta. . ."

Nàng đại khái không tìm được khác (đừng) lời đi nguoi uy hiếp, nín nửa ngày mới nghẹn ra tới một câu.

"Ta, hận nguoi cả đời!"

Đứt lời, nàng đội mưa rồi đi.

Lâm Ngạn Tổ ngốc ngây ngốc đất đứng tại chỗ, bên ngoài mưa nhỏ thổi vào, làm ướt hắn giày, còn đầy đất tiền bạc.

Hắn miệng to hít một hơi, sau đó hô lên.

Làm nửa ngày, vẫn là không có hồi lên là cái nào chuyên mục gia hỏa, nếu là biết là ai!

Trực tiếp đánh!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Chương 25: Ngưỡng mộ tới

Trong chớp mắt, hai ngày thời gian đi qua.

Bình luận mạng lưới tình phẩm phê bình mới nhất quảng cáo dài đến 48 giây video đặt ở phần mềm trang đầu vị trí, cơ hồ toàn bộ cảm thấy hứng thú người cũng có thể trực tiếp chứng kiến.

Video ngừng hình ảnh, là hai người chia tay đứng ở hai bên hai bên.

Bên trái là màu đỏ bối cảnh, có khắc rất nhiều âm phù, Tiết Anh Trác bên dưới giới thiệu: Âm nhạc người phóng khoáng lạc quan kiêm nhà bình luận.

Tiết Anh Trác trên cổ treo một cái màu trắng tinh đầu đội thức tai nghe, phi thường nổi bật, cầm trong tay hàng năm át chủ bài âm nhạc điện thoại di động POPO.

Chuyên mục giới thiệu nói là: "Theo đúng đầu góc độ chuyên nghiệp, toàn diện phân tích lập tức đứng đầu trào lưu đi âm nhạc, thỏa mãn người chọn lựa loại bỏ khẩu vị."

Hấp dẫn người ta nhất con mắt, là bên tay phải người kia.

Mạc Trác Tư mặc một bộ màu lam nhạt áo sơ mi, ăn mặc đi là thời thượng thương vụ phong phạm, thợ làm tóc cố ý đem kiểu tóc xử lý qua, hơn nữa video Hậu kỳ chế tác tô điểm cho đẹp.

Có thể nói Mạc Trác Tư tới hẳn ở nơi này chừng hai mươi năm mặt giá trị một cái đỉnh phong, muốn toàn diện chế tạo một thiên tài, cá nhân hình tượng mười phần quan trọng hơn.

Đã có tài hoa, lại đáng đáp đẹp trai, thứ người như vậy cho dù ai không yêu?

Mạc Trác Tư nhân vật phía sau là màu đen tuyền với màu trắng lẫn nhau kết hợp Khoa Huyền thế giới, sau lưng của hắn có một con đến từ Dị Thế Giới con mắt, mỗi một cái lông mi đều có thể nhìn vô cùng rõ ràng.

Trắng đen phong cách, mang theo một tia Khoa Huyền màu sắc, át chủ bài là tới từ một cái thế giới khác phẩm vị phong cách.

Lần này, cũng không lập tức công khai liên quan tới Cố Thành chẳng qua là nhân vật giả dối thân phận tin tức, mà là đầu tiên tuôn ra hắn tại tiểu thuyết chính văn trong trận đấu thành tựu.

Đại Tân Sinh văn học thịnh điển đã tiến vào Top 100, 《Người Thất Bại》chuyện đương nhiên đứng ở 21 danh vị đưa.

Đại Tân Sinh văn học cuộc so tài mỗi một giới chú ý số người đều vượt qua một triệu người, mà văn học tiểu thuyết bởi vì thiếu vui chơi giải trí tính, chú ý người sẽ tương đối ít.

Nhưng chuyện này cũng không hề có thể phủ định Đại Tân Sinh tại năm gần đây tốc độ cao phát triển cùng với địa vị xã hội.

Tiến vào Top 100, hơn nữa còn là phía trước bộ đội, càng ngày càng nhiều người có cơ hội tiếp xúc được quyền sách này.

Chấm điểm lên lên xuống xuống, cuối cùng ổn định tại 7. 8 phân vị trí.

Cái này chấm điểm không tính là quá cao, ít nhất hạng nhất tác phẩm chính là 8. 8 phân.

Nhưng đối với Mạc Trác Tư mà nói, lại cảm thấy vậy là đủ rồi!

Chính mình cũng không phải là phải coi như người, chỉ bất quá hơi chút chứng minh một chút năng lực thôi!

Lúc này 《Người Thất Bại》số người sưu tầm đã cao đến một trăm ngàn, có thể nói hắn quyền tiểu thuyết thứ nhất cần phải phần lớn thành công nhiều lắm.

Chỗ bình luận truyện ầm ầm một nhóm người.

"Quyển sách này nhân vật chính quá thất bại, chẳng lẽ World Cup Quán Quân cũng không biết? Cái này so vé số dễ dàng nhớ nhiều!"

"Trên lầu nhìn không hiểu quyển sách này, chủ yếu viết là sau khi xuyên việt tâm lý sinh ra chênh lệch cực lớn sau chán chường cùng giãy giụa!"

"Đều mù mấy cái nói, thật nhìn không hiểu có cái gì tốt."

"Chuyện kiếp không có tiền không nữ nhân, viết cái gì quý?"

"Nhân vật chính có chút quá rác rưởi, mặc dù nói văn học tiểu thuyết bình thường theo đuổi cực đoan, nhưng người cái này cũng không đủ cực đoan a!"

"Ý tưởng thật có ý tứ, ta cũng từng nghĩ tới, nhưng không thể nghĩ ngờ trong sách nhân vật chính đầu óc có bệnh, không kiếm được đồng tiền lớn, kiếm mấy trăm vạn hơn mười triệu không khó lắm đi!"

Mọi người phân vân, cũng không có một thích hợp câu trả lời.

Tất cả mọi người tại làm không biết một thảo luận nội dung cốt truyện, cho Mạc Trác Tư lòng tin rất lớn.

Hắn thậm chí tại hạ tiểu đội trên đường, còn dị thường phấn khởi, ngày mai sẽ thứ năm rồi, đến lúc đó trở về hỏi lại một chút tỷ tỷ bài hát kia thế nào.

Hắn không phải cái loại này rất biết biểu đạt cảm tình người, nhưng ít ra hắn sẽ cố gắng đi làm.

Ngay tại theo công ty đi ra, sau đó hướng xe điện ngầm miệng đi ra thời điểm, Mạc Trác Tư bước chân đột nhiên đặt chậm lại.

Bởi vì hắn phát hiện mình bị theo dõi, đây là một việc rất đồ phá hoại chuyện!

Buổi sáng vừa vận đem quảng cáo video phát ra ngoài, đem mình bộ dáng ra ánh sáng, lúc này sắp đã có người tới tìm có.

Nhưng người đến người đi đường lớn, hắn cũng không tin ai ăn gan báo kiêu ngạo như vậy.

Nói nói như vậy!

Nhưng trên thực tế Mạc Trác Tư xen vào ở trong túi tay đã sử dụng vân tay giải tỏa đem điện thoại đi động cho tỉnh lại.

Đúng như dự đoán, bỗng nhiên có một cái to con chắn trước mặt hắn.

Thật đúng là cái ngày chó gì vậy!

Lại có hai người từ phía sau theo sau, nhìn dáng dấp muốn mạnh mẽ đưa hắn kéo đến địa phương khác đi.

Lúc trước ở trường học đánh nhau thời điểm, chiều này Mạc Trác Tư cũng không dùng một phần nhỏ, lúc ấy đều là hắn đi ức hiếp người khác.

To con nhìn qua sắp tới 1m88 thân cao, khổ người rất lớn, nhìn dáng dấp giống như là tại phòng thể dục đi ra huấn luyện viên.

"Đi một chuyến!"

Đối phương căn bản cũng không có hỏi ý hắn cách nhìn, liền trực tiếp lôi hắn cánh tay ba người giờ lên.

Mạc Trác Tư suy nghĩ nhanh chóng vận chuyển, ác như vậy?

Mình rốt cuộc đắc tội người nào?

Bởi vì không mấy bước đường liền đến xe điện ngầm miệng, cho nên dòng người đặc biệt nhiều, tất cả mọi người không kim lòng được hướng bên này nhìn sang.

Nhưng người nào cũng không có đưa ra viện thủ.

Mạc Trác Tư bị gấp lên hướng hẻm nhỏ đi tới, trong hẻm nhỏ còn ba bốn người cầm ống sắt, trong lòng của hắn chợt rút ra chặt!

Mẹ!

Lần này xong rồi!

Cầm ống sắt ba, bốn người cười nhếch nhếch đất hút thuốc, nhìn một cái người tới, lập tức thuốc lá dập tắt, một người trong đó nhìn dáng dấp giống như là người phụ trách, một nháy mắt ra dấu tất cả mọi người vây quanh.

Mạc Trác Tư nhịp tim đột nhiên gia tốc, bỗng nhiên trong đầu bắn ra thanh âm nhắc nhở.

"Dò xét nhịp tim vận tốc nghiêm trọng siêu tiêu, hoàn cảnh chung quanh kích động sinh mệnh nguy cấp!"

"Thành thực chính là đồng đảo Mỹ Đức bên trong khó khăn nhất giữ vững một loại, không nên chết tại lưu manh cường đạo tay!"

Địch một tiếng!

Tại trước mắt hần bỗng nhiên một trận hoa cả mắt, bắn ra rất nhiều bên khung khung.

"Liên quan đến nguy hiểm tánh mạng, tự động sử dụng thành thực điểm đổi thành hình thức chiến đấu năm phút."

"Tiêu hao thành thực điểm số 888 điểm!"

Cái này một dãy chuyện, cũng bắt quá là trong chớp mắt.

Nhưng một giây kế tiếp, Mạc Trác Tư mở mắt trong nháy mắt, hần thế giới liền thay đổi, biến thành đen thui Bạch!

Đồng thời còn có thể chứng kiến người chung quanh động tác quy củ dự đoán, nói thí dụ như hai giây sau, còn ngâm thuốc lá một tên lưu manh lập tức phải một cước hướng hần dưới quần đá tới.

Cơ hồ tại đồng thời, Mạc Trác Tư cũng đã làm ra động tác, tay hần nói chuẩn bị trước tại dưới quần vị trí.

Đúng như dự đoán, tên kia đạp một cước, vừa vịn bị tay hần cho nắm.

Mạc Trác Tư lúc trước cũng không ít đánh nhau, mặc dù sau khi đi làm thoái hóa không ít, nhưng gặp bực này nguy cơ, có thể nói là chiến lực toàn bộ triển khai!

"Trời!"

Một tiếng mắng chửi bên dưới, Mạc Trác Tư lúi cúi phương chân liền hướng sau vẩy.

Đồng thời, có người sau lưng chạy lấy đà đá bay tới, hần nhỏ hơi nghiêng người một cái, kéo người kia chân ném tới.

Rầm một tiếng, hai người lẫn nhau đụng vào nhau, sau đó nằm trên đất một trận gào thét bi thương.

Mạc Trác Tư lè lưỡi liếm miệng một cái, mới vừa rồi thật giống như nhắc nhở tự có năm phút thời gian?

Hần một cái giơ tay lên, đưa ra bốn ngón tay, sau đó ổn định bình thường cười nói: "Bốn phút, đủ rồi!"

Người chung quanh cái kia có thể chịu được người khác giả bộ như vậy ép, lập tức cầm ống sắt liền vọt tới.

Lúc này, Mạc Trác Tư gần như có thể không góc chết chứng kiến toàn bộ địch nhân đường tấn công, sau đó so khoa huyền điện ảnh còn muốn Khoa Huyền đất thoáng qua toàn bộ công kích.

Thật là có thể nói là kinh khủng như vậy!

Một cước.

Đạp một cái.

Xoay mình đá!

Hồi Toàn Thích!

Đấm móc!

Bên dưới câu quyền!

Thiếu chút nữa không phòng vệ, ngành kháng một cơn, cả người đều đau run rẩy.

Lâm Ngạn Tổ tránh ở một bên, hai người trọn to, tràn đầy lương khiếp sợ, cái này trời ạ làm sao có thể!

Ùm một tiếng!

Cuối cùng một tên côn đồ nhỏ bị Mạc Trác Tư đem thả ngã, đồng thời hần cũng rút cuộc chứng kiến tại bên kia xa xa đứng tại Lâm Ngạn Tổ.

Hần liếm môi một cái, giơ tay lên, đưa ra một cái ngón trỏ đưa trái phải.

Lâm Ngạn Tổ đó là một cái sợ a!

Cái này trời ạ mười người đều bị đánh ngã, chính mình nửa phút khó giữ được cái mạng nhỏ này, hần nhắc chân chạy.

Nhưng không ngờ chạy tới ngõ cụt, lúc này hần muốn chết tâm đều có.

Vốn là suy nghĩ các loại (chờ) những người đó đem Mạc Trác Tư cho liên quan (khô) leo xuống, cuối cùng hấn đi ra giẫm đạp mấy đá, kết quả nào nghĩ tới ngã xuống là đám kia ngu cao mã đại gia hỏa.

Nhìn một cái không có cách nào chạy, Lâm Ngạn Tổ gấp đến độ hai chân phát run.

Xong rồi xong rồi!

Mạc Trác Tư mặc dù đuổi theo tới, nhưng cũng không có gấp động thủ, bởi vì hấn năm phút đã tiêu hao hết tất.

Lúc này hay lại là "Tha cho người được nên tha" được!

Lâm Ngạn Tổ nhìn mới vừa rồi đùng đùng, hù dọa đến sắc mặt trắng bệch, cái này so với trong ti vi cái quý gì động tác phiến đều trâu bò.

"Cái đó. . . Kỳ thực ta chỉ là một người đi đường, ta, ta cái gì cũng không biết!" Lâm Ngạn Tổ cường ép giải thích đến.

Mạc Trác Tư nhìn người này cũng biết là xúi giục, hấn lạnh âm thanh hỏi: "Nguyên nhân!"

Nguyên nhân?

Lâm Ngạn Tổ suy nghĩ nhanh chóng vòng vo, hấn biết đây là cơ hội duy nhất, không nói tốt nửa phút phải bị phế rồi!

Hấn bỗng nhiên động linh cơ một cái, đối phương không phải chuyên mục bản chủ sao?

Thi từ nội tình nồng hậu, hơn nữa còn sẽ viết tiểu thuyết, đa tài đa nghệ.

Hấn dưới tình thế cấp bách, một mặt kích động hô to!

"Lão sư!"

"Mạc lão sư!"

"Kỳ thực ta là ngưỡng mộ ngài mới tìm tới, về phần những người đó ta thật sự không biết."

Hấn nhìn một cái Mạc Trác Tư biểu tình cũng biết đối phương không tin, nhất thời nặt dày nói: "Đối với ngài ngưỡng mộ thật là như cuộn cuộn Hoàng Hà dòng chảy không ngừng."

Mạc Trác Tư thổi phồng một tiếng bật cười, "Là nước sông cuộn cuộn kéo dài không dứt."

"Đúng đúng đúng, ngài nói đúng!"

Ngược lại bây giờ Mạc Trác Tư bất kể nói cái gì, Lâm Ngạn Tổ đều nói Đúng, từ nhỏ đến già trong nhà chính là như vậy giáo huấn.

Đánh thắng được đánh!

Không đánh lại chạy!

Chạy không thoát liền cúi đầu, không có gì mất thể diện!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Mục tiêu thứ nhất

Tại Lâm Ngạn Tổ ba tác không nát miệng lưỡi công phu bên dưới, mặt dày giải thích hai phút, cuối cùng là đem hôm nay tới ý cho "Vô ích" tới.

"Người nói, muốn cùng ta học tập?" Mạc Trác Tư có chút buồn cười hỏi.

"Đứng đứng đứng, ngài đối thi từ độ nhạy cảm phi thường xuất sắc ưu tú, nếu không cũng không khả năng trong thời gian ngắn hấp dẫn lớn như vậy một nhóm fan người sử dụng."

"Để cho người bội phục là, ngài chẳng những thi từ căn cơ tốt, lại viết một ngón văn chương hay."

"Ta cảm thấy được tác phẩm văn học có thể tẩy tâm lý, đặc biệt là ta đây loại phiền não tâm linh."

Mạc Trác Tư cười không nói mà nhìn người này, thầm suy nghĩ cái này trâu bò thổi lên, rất có ý tứ.

"Người biết tại sao trâu bay trên trời sao?" Hần cố ý hỏi.

"Cái gì trâu?" Lâm Ngạn Tổ một mặt tròn mắt há mồm ngẩng lên đầu, cái này mới phản ứng được, đây là ám phùng chính mình khoác lác.

"Không không không! Thật không có thôi, ta nói đùa là nói thật!"

Mạc Trác Tư cảm giác mình sau lưng còn có chút đau, được nhanh đi về lau ít thuốc rượu.

"Được rồi, không có thời gian nghe người ở nơi này kéo!" Hần đặt câu nói tiếp theo liền xoay người.

Lâm Ngạn Tổ lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hần thấy chính mình chân thực tránh được một kiếp, ai mẹ nó có thể nghĩ đến một cái chơi văn tự như vậy chuẩn gia hỏa nói đến đánh nhau mạnh như vậy!

Đây sẽ không là lúc trước cái gì cái gì lưu phái truyền nhân chứ?

Hần lắc đầu một cái, sau đó ảo não tránh người.

Hôm nay chân thực trộm gà không thành lại mất nắm thóc, thật may chuyện này hần ai cũng không nói, nếu không mặt liền ném đi được rồi!

...

Mạc Trác Tư trực tiếp đánh một chiếc xe về nhà, cái này phía sau nóng bỏng nóng bỏng đau, cái này một Thiết Côn gỗ xuống tới cũng không phải là đùa.

Hần hướng về phía gương cỡi áo, quả thật chứng kiến một đầu dài trường ứ vết máu.

"Thảo!"

Theo từ TV một dạng bên dưới nhảy ra khỏi một chai không biết thả bao lâu té đánh Được Thủy, bởi vì tay với không tới chỉ có thể trước rót ở trong khăn tắm, sau đó hướng nơi vết thương lau.

Một luồng chọc cay cảm giác đau đón truyền tới, hần không nhịn được hô lên!

Mạc Trác Tư gất gao cắn răng!

Cái này khoác lác cũng không tốt làm ra vẻ, chính mình thật vất vả tồn hạ tới thành thực điểm số cũng phung phí không sai biệt lắm.

Còn ăn một côn, thật là thua thiệt lớn!

Hơi chút lau một chút rượu thuốc, sau đó liền ngồi xuống, còn không dám dựa lưng!

Cái này một suy nghĩ, nhìn tiểu tử kia mặc quần áo ăn mặc cũng không giống là tới chân chạy, nửa phút chính là hất thủ sau màn.

Nhưng rốt cuộc là tại sao vậy chứ?

Mặc dù lúc ấy hình thức chiến đấu thời gian đã dùng xong, thế nhưng cái mềm chân cua cũng không phải mình đối thủ.

Hần không có thừa thắng truy kích, rất lớn trình độ là bởi vì không làm rõ ràng sự tình rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

Nếu là thật đánh một trận, mình cũng không dám hạ từ thủ, nửa phút lần nữa bị người tìm tới cửa.

Đến lúc đó không có thành thực điểm số, chỉ sợ cũng thật muốn quý!

Cho nên vẫn là lưu một chút hi vọng sống, đây là Mạc Trác Tư chính mình nguyên tắc.

Chính mình đắc tội với người không ít, nhưng dám kiêu ngạo như vậy hần không mấy cái.

Hắn cầm khăn lông rửa mặt, liền mở ra chính mình chuyên mục bắt đầu phân tích, trên căn bản đắc tội với người đều là bình luận sách, nhấn lại trong vũng mực dù cũng có cực kì cá biệt cực đoan bình xít, nhưng không thù không oán cũng không trở thành.

Vạn vạn không nghĩ tới, hắn kiểm tra cuốn thứ nhất tác phẩm, liền tìm được chính chủ.

Lục soát Lâm Ngạn Tổ ba chữ, mặc dù không tìm được Baidu bách khoa, nhưng là tìm được một cái Phú Nhị Đại Weibo.

Weibo bên trong tất cả đều là mỹ thực xe sang trọng, mỹ nữ!

Cái cũng khó trách chứng kiến chính mình liền chân nhũn ra rồi, dự tính tính lực đều bị nữ nhân cho hút sạch!

Nguyên lai chính là chỗ này gia hóa làm thơ muốn phải mua xong đánh giá, cho mình cự tuyệt sau đó cho không sai biệt cho lắm sẽ không thoải mái tìm tới cửa!

Sự tình nguyên dạng bị hắn hoàn toàn đoán được, nhìn Weibo bên trong trâu bò hồng hồng hình, Mạc Trác Tư lại nghĩ tới hôm nay tại trong hẻm nhỏ đối phương một mặt cầu khẩn biểu tình, không nhịn được liền bật cười.

Quả nhiên những người này chính là bất nạt kẻ yếu, ở trước mặt mình còn kém không khóc lên, dự tính bình thường không người trị người này có thể ném Thượng Thiên.

Hắn cẩn thận lật một chút tiểu tử này tài liệu, thật đúng là có lai lịch lớn.

Tinh thành điện ảnh Thái Tử Gia, đây chính là quốc nội nổi danh công ty kinh doanh, rất nhiều bây giờ hồng thấu nửa bầu trời ngôi sao đều là bọn hắn nâng lên tới.

Khó trách kiêu ngạo như vậy!

Hắn âm thầm suy nghĩ nhất định phải đem mua xe nhắc tới hành trình đi lên, ghé gớm trả trước cái trả tận tay, nếu không bây giờ thật không có cảm giác an toàn.

Đại khái tốn nửa giờ, trên mạng vòng vo một vòng, trước mắt thay đi bộ xe trên căn bản mười hai mười ba vạn là có thể mua được.

Nhưng thật muốn mua nói, hắn lại coi thường cấp bậc này.

Hai trăm ngàn không trên không dưới, 300,000 ngược lại miễn cưỡng có thể mua được giá cả trung bình thấp phân phối xe.

Hắn cười khổ gãi đầu một cái, cái này trời ạ hay lại là quá nghèo.

Cái này phi thường có cần phải trở về lần nữa với đơn vị nói một chút tiền lương rồi, dù sao nửa năm lương căn bản trừng phạt, đối với hiện tại mà nói có chút nghiêm trọng.

Lại nói, lúc ấy ảnh hưởng với bây giờ so, thật là có thể không nhìn!

Mạc Trác Tư xoa xoa tay, hắn kỳ thực một mực không có mở miệng, chủ yếu là cảm thấy còn chưa phải là thời cơ, nói tiền lương tốt nhất là tại chính mình không thay thế tính thời điểm.

Nói cách khác lúc này, trừ mình ra ai còn có thể không chế thi từ chuyên mục?

Không có ai!

Lúc này hắn có lòng tin nói người kế tiếp lúc trước khó có thể tương tượng công việc thù lao.

...

Ngày kế.

"Đi vào "

Từ Thanh Thanh ngồi ở trong phòng làm việc, nàng bây giờ đã hoàn toàn thói quen công việc này cương vị, mỗi ngày làm việc số lượng an bài sau khi, có thể có không ít thời gian lúc nhàn rỗi.

Mạc Trác Tư đóng cửa lại, sau đó ngồi xuống hai tay đặt ở trên đầu gối, mặc dù bình thường hắn ưa thích tìm Trần Đào nói.

Nhưng là tiền lương vật này, Đệ Nhất Cấp đều là trải qua quản lí chi nhánh.

"Ta hôm nay chủ yếu là tới triệt tiêu xử phạt chuyện."

Từ Thanh Thanh sùng sốt một chút, sau đó mới nhớ Mạc Trác Tư bây giờ kỳ thực còn đeo xử phạt thông báo, cầm thấp nhất tiền lương.

Nàng khẽ mỉm cười, sau đó nói: "Là nên điều chỉnh một chút tiền lương rồi."

Còn không chờ Mạc Trác Tư mở miệng, Từ Thanh Thanh liền cười nói: "Phòng cái năm trăm?"

Mạc Trác Tư chột một nghẹn, cái này đặc biệt sao là đang ở trên chộc chính mình.

Từ Thanh Thanh hôm nay tâm tình tốt, nàng lại cười nói: "Ngày hôm qua Trần tổng đã để cho ta cùng người chuyện đồng nghiệp lần nữa nghĩ một cái phân hợp đồng, phương án là ta ra, nhưng là cụ thể số tiền hay lại là người nhà tư sản mặt yêu cầu lập đi lập lại cân nhắc."

Mạc Trác Tư toét miệng cười nói: "Thấu qua cái ngon ngon?"

"Ít nhất số này!" Từ Thanh Thanh đưa ra ba cái tay chỉ.

Đây tuyệt khoác lác không thể nào là ba nghìn, vậy chỉ có thể là ba chục ngàn!

Cái này liền có chút ngưu bức, chính mình lúc trước một tháng mới cầm một 4000~5000, trong nháy mắt biến thành lương tháng mấy chục ngàn?

"Thank you!"

Mạc Trác Tư một tiếng gọi, sau đó liền xoay người đi ra ngoài, mặc dù ngay cả mang theo cười vui, nhưng hắn đã không muốn ở chỗ này ở lâu.

Luôn cảm giác hai người nếu như không trò chuyện chính sự nói, sẽ phi thường lúng túng!

Đi ra phòng làm việc, hắn đại lực hô thở ra một hơi, nói thế nào cũng là tin tức tốt, ít nhất có cái này tiền vốn, mình có thể ném 10 vạn đồng trả cái trả tận tay, mua một chiếc sau này tốt một chút xe!

Thoải mái không được a!

Cảm giác đẹp cuộc sống tốt lập tức phải tới!

Mục tiêu thứ nhất, mua một chiếc thuộc về mình tọa giá! ! !

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Dạy người khoác lác

Khu nhà giàu

Tại Mạc Trác Tư kiểm tra Lâm Ngạn Tổ lại lịch lúc.

Lâm Ngạn Tổ đồng thời cũng ở đây lật Mạc Trác Tư tài liệu, hơn nữa hắn sở chứng kiến là càng cận kề.

Bao gồm ở đâu đọc sách, tốt nghiệp ở đâu!

"Tỷ tỷ của hắn là Cầu Vòng công ty dưới cờ?" Lâm Ngạn Tổ có chút kinh ngạc, lại có chút hưng phấn.

Bởi vì nói tới làng giải trí, đây tuyệt đối là hắn quen thuộc lĩnh vực.

Hơn nữa đối phương hay lại là một cái hòa thanh ca sĩ.

Dưới tình huống bình thường, nổi danh lớn cả ri ca sĩ đều có chính mình chuyên nghiệp hòa thanh đội ngũ, chỉ có cực ít dưới tình huống sẽ cùng các hòa thanh hợp tác.

Bởi vì thanh âm phối hợp không phải mỗi người đều thích hợp, cũng cần quen thuộc!

Cho nên bám vào công ty kinh doanh phía dưới hòa thanh ca sĩ, kỳ thực đều có một cái muốn phải "Trở thành chính thức" tâm, bọn họ không muốn trở thành người nào đó dành riêng hòa thanh.

Đương nhiên, Lâm Ngạn Tổ sự chú ý phần lớn đều tập trung ở Mạc Trác Tư cái trên người.

Sau đó hắn mới phát hiện, nguyên lai trước lúc này, đối phương chẳng qua là một cái yên lặng Vô Danh công chức.

Thậm chí rất ưa thích khoác lác?

Nhưng bỗng nhiên có một ngày trâu bò biến thành thực tế, tại Văn Đàn cúp bên trên hiển lộ tài năng, thành lập chuyên mục, cho tới bây giờ chỉ qua không tới thời gian một tháng.

Mẹ nó?

Như vậy trâu bò?

Tại văn học nghệ thuật bên trên có thể có thành tựu, đoán chừng là phải dựa vào thiên phú, nhưng một người đánh mười người cẩn thận khiến Lâm Ngạn Tổ không pháp lý biết.

Lại vừa là một cái dấu hỏi!

Tại sao như vậy trâu bò?

Gần đây còn lời đồn đãi nói lập tức đồ nực Ánh Trăng Mờ thơ tác giả Cổ Thành, cùng cái này Mạc Trác Tư có không tầm thường quan hệ.

Mặc dù Lâm Ngạn Tổ đối với (đúng) văn nghệ vòng tròn chuyện không có hứng thú, nhưng là bằng hữu vòng thành thạo có thể chứng kiến như vậy một đôi lời, dù sao chạy theo mô đen người còn thật không ít.

Cái kia câu gì đêm tối cho ta con mắt màu đen, hắn đều có thể vác đi ra.

Lâm Ngạn Tổ cầm lên một ly hắn thích nhất uống tươi mới ép nước trái cây, hít một hơi nói: "Rất tốt! Người thành công đưa tới ta chú ý."

Nhưng vào lúc này, hắn bỗng nhiên nhận được một cái tin nhắn ngắn, là Du Hưng Xương phát tới.

"Lâm thiếu a! Tin tức tốt a!"

Lâm Ngạn Tổ ngẩn người, người này chính mình không tìm hắn tính sổ, lại còn chủ động tìm tới cửa?

Hắn trực tiếp trả lời một câu: "Có rắm thì phóng!"

"Lâm thiếu a! Tinh phẩm phê bình chuyên mục Mạc lão sư ta liên lạc qua rồi, hắn nói bình luận không thể thay đổi, nếu như ngài thật muốn học làm thơ nói, hắn có thể dạy người."

Lâm Ngạn Tổ nhìn tròn mắt hóc mồm!

Dạy ta?

Đùa!

Người là ai đây người?

Bất quá một giây kể tiếp, Lâm Ngạn Tổ biểu tình định cách đi xuống, sau đó chậm chạp lộ ra một vệt giảo hoạt nụ cười.

Phải nói công phu quyền cước, chính mình mặc dù so sánh lại bất quá.

Nhưng là địa phương khác có thể không nhất định, nói cách khác tại Mạc Trác Tư Hồng Nhật vào đầu thời điểm, cho tuôn ra một cái giá cao thu học trò nghi là "Trò lừa bịp" tin tức, tất nhiên rất thú vị!

Lâm Ngạn Tổ cười nhếch nhếch đất xoa xoa đôi bàn tay, tháng này tiền xài vặt còn có một chút, thỏa nguyện một chút không có vấn đề.

...

Mạc Trác Tư quả thật có tâm tư đi hướng dẫn một người mới, nhưng tuyệt đối không phải Lâm Ngạn Tổ cái loại này tâm tính ác liệt người.

Chính mình đem cái đó mua xong đánh giá điện thoại kéo đen rồi, kết nếu như đối phương lại đổi rồi một cái mã số đi tìm đến, nói là hy vọng có thể bỏ bình luận sách.

Mạc Trác Tư chỉ muốn nói một câu: "Năm mơ chứ?"

Nhưng đối phương lại vừa là cầu khẩn lại vừa là khóc lóc kể lể, khiến hắn mạnh mẽ sinh nhất kế, không bằng nỗ lực mua xe?

Đã biết tài nghệ, hơi chút chỉ điểm mấy câu, chính gọi là sư phó dẫn vào cửa, tu hành dựa vào cá nhân.

Cái này hơn mười vạn đập tiền vào mua xe trả trả tận tay, đến lúc đó nhất định phải nắm chặt đai lưng sống qua ngày.

Bây giờ có người đưa tiền đến cửa, không lý do gì không muốn a!

Cho nên Mạc Trác Tư dứt khoát suy nghĩ một chút, buông lời nói: "Đối bình luận sách không thể nào, nhưng nếu như đối phương thật có hứng thú, hắn có thể hơi làm chỉ điểm."

Nếu là trước kia hắn khẳng định không dám nói lời này, đó chính là khoác lác, làm trò cười rồi!

Nhưng bây giờ không giống nhau, chính mình nổi tiếng bên ngoài, mặc dù về phần rất vang dội, nhưng là coi là cũng được!

Đương nhiên, hắn cũng chính là thuận miệng vừa nói như vậy, không gọi găm bao nhiêu hi vọng.

Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, đối phương lại trở về một cái tin nhắn ngắn.

"Mạc lão sư a! Cái này Lâm thiếu không thiếu tiền, nếu như ngài nguyện ý dạy dỗ, hắn nói có thể mỗi tháng cho người một trăm ngàn học phí."

Mẹ nó!

Mạc Trác Tư nhất thời sợ hết hồn, cái này trời ạ quả nhiên là thổ hào a!

Mỗi tháng 10 vạn đồng, chính mình tăng tiền lương sau có thể có số này một nửa liền cười khóc.

Cái này cảm động khiến hắn thay đổi tâm tư, nếu như đối phương thật có hứng thú, không bằng kiếm hắn mấy mươi vạn?

Khục khục!

Không đúng!

Hắn là nhiều dạy mấy tiết khóa, dù sao một ngày vì sư, cả đời là cha, làm lão sư vẫn là phải nghiêm túc phụ trách.

Cứ như vậy mỗi người đánh tiểu toán bản, tại "Người trung gian" làm trung gian giới thiệu bên dưới, hai người ước hẹn một cái gặp mặt thời gian.

Ngày kế.

Từ Châu thành náo nhiệt nhất lệ vịnh cảng.

Người đến người đi tất cả đều là mang theo tiếng cười nói tình nhân.

Nơi này có toàn bộ thành phố xinh đẹp nhất vườn hoa, chơi tốt nhất Ngu Nhạc Thành, kích thích nhất 5D điện ảnh thể nghiệm.

Ngu Nhạc Thành lần một là mỹ thực khu, lần hai là hưu nhân khu giải trí, lần ba là đại hình cơ sở giải trí nơi, bao gồm Chân Nhân VR thể nghiệm, bắn nhau vân vân.

Hai người gặp mặt, địa điểm là Mạc Trác Tư bình tĩnh, thời gian là Lâm Ngạn Tổ bình tĩnh.

Lâm Ngạn Tổ ngược lại biểu hiện phi thường chân thành, trước thời hạn nửa giờ đã đến, hắn giờ tay lên gọi một ly tươi mới ép nước trái cây.

Đúng lúc, Mạc Trác Tư nói trước mười lăm phút đến, cũng không chờ bao lâu.

Lần thứ hai gặp mặt, tình cảnh, nơi, bầu không khí, hoàn toàn khác nhau.

Lâm Ngạn Tổ lần này lộ ra khí phách phóng khoáng, vẫy tay cười ha hả nói: "Mạc lão sư, bên này!"

Mạc Trác Tư chân mày hơi hơi khơi mào, sau đó giữ mỉm cười đi tới, hắn hôm nay kế hoạch chính là nhất định phải cứng rắn rốt cuộc.

Bởi vì Lâm Ngạn Tổ cho hắn cảm giác, đó chính là bất nạt kẻ yếu.

Chỉ có cứng, mới có thể đề ở đối phương khí tràng.

Mạc Trác Tư ngồi xuống cái ghế sau nhận lấy đối phương đưa tới đĩa thức ăn, Lâm Ngạn Tổ khách khí cười nói: "Người xem nhìn trước chút gì."

Mạc Trác Tư đương nhiên sẽ không theo đối phương khách khí, ngược lại nhiều tiền lắm của, tiệm này hẳn đã sớm nghiên cứu qua.

Một ly nước trái cây mẹ nó lại muốn 69 khối?

Một phần 6 tác Pizza muốn 268 khối?

Cái này trời ạ mặc dù có tâm lý chuẩn bị, nhưng vẫn cảm thấy đắt không được!

Lâm Ngạn Tổ khoe miệng hơi hơi vén lên một tia đường vòng cung, âm thầm giễu cợt lũ nhà quê, quả nhiên giữa người và người chênh lệch chính là như vậy lớn!

Mạc Trác Tư giờ tay lên một cái vỗ tay vang lên, loại địa phương này nhân viên phục vụ hiển nhiên cũng là chăm chú chọn trái qua, nam nam nữ nữ đều dài hơn được mí thanh mục tú.

"Ta muốn phần này, phần này, còn phần này." Dứt lời Mạc Trác Tư còn cố ý hướng về phía Lâm Ngạn Tổ hỏi: "Người cần gì không sao?"

"Blueberry bánh bích quy, bắt quá ta mới vừa rồi đã điếm qua."

"Được, hai vị chờ một chút." Nhân viên phục vụ muội từ lộ ra nụ cười vui vẻ, sau đó cầm thực đơn xoay người.

Lâm Ngạn Tổ uống một hóp nước trái cây cười nói: "Nơi này đồ vật thật tốt, ta thường xuyên đến."

Mạc Trác Tư cũng là một mực giữ mỉm cười, nhưng trong đầu đã đem đối phương mắng một cái cầu huyết lâm đầu, cái này khoác lác có thể cho 80 phần!

"Tốn kém tốn kém!" Hắn cố nín cười ý nói.

"Không việc gì, món tiền nhỏ!" Lâm Ngạn Tổ cười đó là một cái vui sướng, mặc dù dùng tiền đập người rất LOW (ở đây nghĩa là thấp kém), nhưng người không thể chối cái này rất thoải mái!

Nhưng vào lúc này.

Trong tiệm đầu hai nữ sinh bỗng nhiên kinh ngạc hỏi: "À? Ta không điếm cái này à!"

"Là bên kia suất ca mời trong tiệm toàn bộ nữ hài uống chocolate ly!" Nhân viên phục vụ cân nhắc theo chỉ tới.

Hai cô bé một mặt kinh ngạc đến ngây người, nơi này chocolate ly muốn 168 nguyên, quá mắc, các nàng tới cũng liền điếm hai chén uống thuận tay chụp người bằng hữu vòng giả bộ một chút khoác lác.

Ngay cả ăn vặt đều không bỏ được điếm, bây giờ lại có thể hào mời toàn trường?

Oh!

Không, hẳn là mời toàn trường nữ hài, này thủ bút thật không đơn giản.

Mọi người theo phục vụ viên ngón tay phương hướng nhìn, chứng kiến Mạc Trác Tư cười gật gật đầu.

"Là hắn!"

"Lợi hại!"

"Là Phú Nhị Đại đi, trẻ tuổi như vậy."

Lúc này, Lâm Ngạn Tổ đều lừa gạt vòng, cái này trời ạ dùng tiền của bản thân để chứa đựng khoác lác?

Có tin ta hay không bây giờ đứng lên liền đi? Cho người ăn không ôm lấy đi?

"Vị bằng hữu này thành công xuất bản rồi một quyển sách, rất là biết ăn mừng, cảm ơn mọi người cổ động!" Mạc Trác Tư cười ha hả đứng lên cho mọi người giới thiệu Lâm Ngạn Tổ.

Lúc này tất cả mọi người con mắt xoát một chút tụ tập tại Lâm Ngạn Tổ trên người.

Lâm Ngạn Tổ nhưng là chân chính ngâm chia khoá vàng lớn lên, bình thường không ít bị thổi phồng, nhưng loại này chợt như đứng lên ngưỡng mộ là tình huống gì?

Chung quanh nữ sinh tất cả đều một mặt hâm mộ nhìn Lâm Ngạn Tổ, ra sách chứng minh có tài hoa, xin tất cả nữ sinh uống đồ uống, nhiều thân sĩ a! Trọng yếu nhất là khẳng định nhiều tiền!

Loại này nam sinh rất dễ dàng liền đem nữ sinh cho thật sâu hấp dẫn.

Lâm Ngạn Tổ miệng hơi hơi mở ra, có khiếp sợ nhìn Mạc Trác Tư.

Hắn ngay từ đầu còn tưởng rằng Mạc Trác Tư cố ý hăm hại chính mình, cái này hỏa khí thiếu chút nữa liền lên tới!

Nhưng lần này danh tiếng rơi tại trên người mình, cái kia hai cái tiểu muội muội nhìn về phía mình "Ái mộ" ánh mắt, hắn nhất thời có loại lảng lảng thoải mái cảm giác!

Cái này khoác lác giả bộ tốt, còn có một chút chi tiết nhỏ ở bên trong, khiến người hiểu được vô cùng!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Từ xưa động tác võ thuật được lòng người

Làm Lâm Ngạn Tổ lần nữa đem tầm mắt đặt ở Mạc Trác Tư trên người thời điểm, ánh mắt hoàn toàn khác nhau!

"Chuyện này. . ." Hắn là mười phần giật mình!

"Là vàng sẽ có lúc phát quang, người thấy chung quanh nữ sinh nhìn người ánh mắt sao?" Mạc Trác Tư mang theo mê hoặc lòng người giọng nói: "Mang theo hâm mộ, ngưỡng mộ, kính mến!"

Không đợi Lâm Ngạn Tổ mở miệng, Mạc Trác Tư cứ tiếp tục hỏi: "Người biết bọn họ vì sao lại hâm mộ người sao?"

"Ế?" Lâm Ngạn Tổ ngăn người một chút, hắn phát hiện mình thoáng cái trợn mắt há mồm rồi!

"Có tài hoa, có mặt giá trị, có thực lực người dễ dàng hơn đạt được người khác tán thưởng!" Mạc Trác Tư thoáng cái ném ra ba cái lời.

"Nếu như đem tài hoa loại trừ, như vậy thì lộ ra dung tục rất nhiều, tràn đầy đều là kim tiền khí tức, Lâm tiên sinh nên làm mình bạch ta là có ý gì chứ?" Mạc Trác Tư cười hỏi.

Lâm Ngạn Tổ gật đầu một cái, hắn đương nhiên biết a!

Cho nên hắn mới sẽ nghĩ tới lánh ích hệ kính, muốn phải cho mình đắp lên một tầng tài tử hào quang, kết quả lại bị người trước mắt này cho cấm một cước.

"Vận doanh, đồn thổi lên, chân chính tài hoa là mua không trở lại." Mạc Trác Tư nghiêm túc nói.

"Nói cách khác, mới vừa rồi nếu như ta chỉ nói là sinh nhật người, cho nên mời khách, mọi người sẽ thật cao hứng, nhưng sau đó xoay người cũng không biết người là ai!"

"Nhưng nếu như ta nói, người bây giờ là nào đó một cái bán chạy thư tịch tác giả, ta tin chắc đợi sẽ không ít hơn ba người đến tìm người ký tên, hoặc là cảm phương thức liên lạc." Mạc Trác Tư nói tiếp mê hoặc lòng người lời nói, cái này mỗi một câu nói đều giống như tự cấp đối phương tủy não.

Lâm Ngạn Tổ lại đàn độn gật gật đầu, cái này nói tốt giống như rất có đạo lý!

"Cho nên, người tìm tới ta là chính xác, bởi vì ta có năng lực này, cho người tiến hơn một bước, thậm chí đi ở người khác trước mặt."

"Cho người chân chính học tập thể nào đi viết ra một quyển chính mình tác phẩm"

"Tên trên có khắc Lâm Ngạn Tổ ba chữ tác phẩm"

Mạc Trác Tư sau khi nói xong ổn định bình thường uống một hớp trà, vì trận này đùa giỡn, hắn có thể chuẩn bị không ít.

Lâm Ngạn Tổ cũng bị đối phương thay nhau thể công làm cho đầu óc choáng váng, hắn vốn là tới hăm hại Mạc Trác Tư, liền sau lưng hắn an bài một vị

bằng hữu, phải đem khoản giao dịch này cho làm bản sao, đến lúc đó thả ra ngoài.

Nhưng bây giờ hẳn lại để cho Mạc Trác Tư cho lượn quanh tiền vào, bắt đầu tình khiết tại may mắn trong lòng!

Vạn nhất chính mình thật có thể viết ra bán nhiều tác phẩm, vậy sau này liền không cần khoác lác, mà là chân chính trâu bò!!

Lúc này hẳn lại bỗng nhiên nghĩ tới gián điệp cho ra tới Mạc Trác Tư tài liệu, bên trong liền đề cập đến một câu nói này.

Khoác lác nhiều năm, bây giờ thành chân chính trâu bò!

Lâm Ngạn Tổ ngược lại hít một hơi, hẳn bắt đầu chân chính đánh giá đến Mạc Trác Tư.

Thông qua mới vừa rồi như vậy một cái mời khách động tác nhỏ, hẳn phát hiện người này khoác lác năng lực so với chính mình còn lợi hại hơn!

Liền xông điểm này, đáng giá được học tập!

"Mạc lão sư ngài nói rất có đạo lý!"

Mạc Trác Tư cái này dừng một chút, liền dừng đứt bắt đầu "Giảng bài"!

Đây chính là ban đầu hẳn ở đơn vị khảo hạch thời điểm, lừa dối khảo hạch quan một bộ kia, phải biết kỹ thực tiến vào bình luận mạng lưới cũng không phải dễ dàng như vậy.

Nếu là không mấy phần bản lãnh, thật đúng là không vào được công ty, nói thế nào cũng là nhà bình luận một trong những cự đầu.

Cho nên Mạc Trác Tư căn cơ kỹ thực bản thân cũng không tệ, lý luận kiến thức cũng là một bộ một bộ.

Lấy một cái trong nghề người kiến thức, với một ngoại nhân nói chuyện phiếm, vậy tất nhiên là trâu bò phong thái cao cao, nói cách khác Mạc Trác Tư cố ý nói tới lập tức vẫn học vòng tròn cách cục.

Nói tới Khiêm Mạt.

Liền nói mình đương thời cho Khiêm Mạt chấm điểm, điện thoại quấy rầy tới không ngừng.

Bây giờ Khiêm Mạt cũng tại chính mình trong chuyên mục mặt nhấn lại, người nói trâu bò không trâu bò?

Đây nhất định trâu bò a!

Một phen tán dóc sau đó, cuối cùng là nói xong.

Mỗi tháng 10 vạn đồng, kỳ hạn ba tháng, nội dung chủ yếu: Theo cơ bản vững chắc công phu, đến lên cấp sáng tác, cuối cùng đến đối mặt thị trường dòng lũ đi ra bản thân đặc sắc.

Cuối cùng vẫn thật là có hai cô bé một người đàn ông sinh đi tới hỏi Lâm Ngạn Tổ muốn ký tên.

Cái này cũng làm hẳn sướng đến phát rồ rồi, thiếu chút nữa đều quên mới vừa rồi là khoác lác, xoát xoát hai cái liền đem mình đại danh cho kí lên trên.

Cảm giác này, hai chữ!

Kẻ gian thoải mái!

Mạc Trác Tư cũng là vẫy tay gấp lại sau, "Ta đây liền đi trước rồi!"

"Lần sau gặp!" Lâm Ngạn Tổ cười phát phát tay.

Mạc Trác Tư chân trước mới vừa đi, ngồi sau lưng Lâm Ngạn Tổ vị trí huynh đệ liền đi lên, gấp gấp hỏi: "Lâm thiếu, chuyện gì xảy ra a! Ta đều ghi xuống rồi, điều này cùng ta bọn kịch bản không giống nhau a!"

Lâm Ngạn Tổ một trận lúng túng, "Cái đó! Không việc gì, video như thường phát cho ta!"

"Được rồi!" Huynh đệ cười khổ nói: "Ta mới vừa rồi cũng trộm nghe lén một hồi, nhưng học phí có chút đắt!"

Lâm Ngạn Tổ lật lên xem thường, mới đầu một trăm ngàn một tháng, hẳn là chuẩn bị bạo một lớp đen tài liệu, muốn chính là giá trên trời học phí hải hước.

Nhưng bây giờ nếu gật đầu, cũng không tiện không mề neho nữa, nếu không còn ra về mình tiểu gia tử khí, chút tiền này với hẳn mà nói, năm chục ngàn với một trăm ngàn kỳ thực không nhiều lắm khác biệt.

"Không việc gì, hai cái thuốc tiền, liền nhìn hán giá trị không đáng cái giá này rồi!"

Dứt lời Lâm Ngạn Tổ cũng theo trong bao tiền móc hai ngàn khối đi ra cho hỗ trợ chụp hình huynh đệ, "Người!"

"Lần sau có nhu cầu, Lâm thiếu xin cứ việc phân phó!"

Như vậy một hồi liền kiểm lời hai ngàn khối, anh kia đương nhiên là vui thông thả.

Anh kia bước chân tựa như mũi tên, cầm tiền liền chuẩn bị tìm bằng hữu đi ra ngoài đi bộ một chút, tiền này đủ chơi đùa hai ngày rồi.

"Đến đến, một người năm trăm!"

Tại hành lang bên dưới khúc quanh, Mạc Trác Tư theo trong bao tiền móc ra một ngàn năm trăm khối.

"Cám ơn!" Bất được Tiền muội giấy vui thông thả.

"Mới vừa rồi ta diễn kỹ như thế nào đây?" Một cái khác em gái giành công đất cười nói.

"Đều rất không tồi, thật là lấy giả làm thật." Mạc Trác Tư cười khích lệ nói.

Cái này ba cái tìm Lâm Ngạn Tổ cầm ký tên kỳ thực đều là hán đi tìm đến, cho nên mới vừa rồi khoác lác hệ thống cũng không có đề kỳ, cũng đúng là như vậy!

Không nghĩ tới hiệu quả tốt như vậy, Lâm Ngạn Tổ bị dao động sừng sốt một chút.

Tối nay dự tính tháng thứ nhất học phí liền đến sổ sách, hán hướng về phía ba người một vẫy tay từ biệt, sau đó hướng chính mình mơ mộng trạm thứ nhất xuất phát.

...

Tổn nửa giờ, xe điện ngầm qua lại tại thành thị bên dưới.

Châu Âu xe hơi BMW cửa hàng, hán cứng tin chính mình chiếc thứ nhất tọa giả đang ở bên trong.

"Tiên sinh mời vào bên trong!"

Tại Mạc Trác Tư một cước bước vào trong tiệm một khác kia, nhân viên tiêu thụ liền hướng chính mình đi tới, là một người mặc âu phục giấy da nam tiêu thụ.

"Tiên sinh ngài là đến xem xe đúng không?" Triệu đi xa khẽ mỉm cười, hán cố ý nhìn một cái, khách nhân không lái xe tới.

"Không biết ngài là nhìn trúng kia kiểu dáng kiểu xe, hoặc là trong lòng giá là bao nhiêu, ta giúp ngài đề cử mấy kiểu dáng?"

Mạc Trác Tư hướng trong tiệm sao xe còn quảng cáo liếc một cái, hán mở miệng nói: "Trả tận tay 150.000 trong khoảng."

Vốn là chẳng qua là dự tính liễu thủ trả một trăm ngàn, nhưng có Lâm Ngạn Tổ khoản tiền kia, hán thấy đến mức hoàn toàn có thể đi lên nữa đi một nấc thang.

Xe, đai lưng, đồng hồ đeo tay, giày da, những thứ này một chút hàng đều là nam nhân tượng trưng thân phận.

Mà phần lớn đều là xa xỉ phẩm, đối với (đúng) Mạc Trác Tư mà nói, có một chiếc xe tốt là bước đầu tiên!

BMW ở quốc nội là thuộc về bên trong cao cấp nhãn hiệu, át chủ bài buôn bán nhân sĩ dễ chịu lái, xe điều khiển tính xưng tên tốt.

"A! Ngài trước tiên có thể nhìn một chút chúng ta màn ảnh lớn, lập tức mùa thu chúng ta đẩy ra ba kiểu dáng kiểu xe ưu đãi hoạt động, trong đó đề nhất kiểu dáng trả tận tay chỉ cần 13. 38 vạn."

Mạc Trác Tư ngẩng đầu mở một cái, một cái Siêu Đại Hình hình chiếu màn ảnh treo trên tường, xe quảng cáo từ từ đẩy ra ngoài.

Trong này có ba kiểu dáng ưu đãi chia tay đối ứng sáu kiểu dáng kiểu xe, ngài nếu như lựa chọn 13. 38 vạn cái này, có hai cái cỡ là có thể chọn."

"Đến, cái này ba kiểu dáng ưu đãi chia tay đối ứng sáu kiểu dáng kiểu xe, ngài nếu như lựa chọn 13. 38 vạn cái này, có hai cái cỡ là có thể chọn."

Triệu đi xa dẫn Mạc Trác Tư đi tới dừng đầy biểu diễn chỗ đậu đưa, trong này còn ba vị khách nhân ở bên trong trông xe.

Mạc Trác Tư xa xa liền thấy một cái thân ảnh quen thuộc, hán cười ngoác tay nói: "Huynh đệ!"

Đây chẳng phải là hai ngày trước tại trong hẻm nhỏ, cầm Thiết Côn, ngâm điệu thuốc gọi cô quạnh gia hòa?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Sức ảnh hưởng hiệu quả

Nhắc tới cũng đúng dịp!

Tại Mạc Trác Tư chân trước đi vào tiệm này người, chính là mấy ngày trước cầm Thiết Côn tại trong hẻm nhỏ ngâm thuốc lão đại.

Không có trong truyền thuyết bên trái Thanh Long Hữu Bạch Hổ, ăn mặc ra dáng người, nhưng vẫn là khiến Mạc Trác Tư liếc mắt nhận ra được.

Một tiếng này gọi, cũng để cho Phan Anh Nghị vận quay đầu lại.

Mẹ nó!

Phan Anh Nghị nhất thời một mặt đen, cái này trời ạ!

Nhân viên tiêu thụ còn cho hai người bọn họ là bằng hữu, Triệu Viễn Hằng cười nói: "Nhận biết sao? Vậy thật là đúng dịp, nói rõ hai người các người đều nghĩ tới cùng nhau đi rồi!"

Phan Anh Nghị mang theo cười thâm, chính mình mang theo một nhóm người đi vây chặt, kết quả bị đối phương một người toàn bộ đánh ngã!

Chuyện này nói ra cũng không ai tin!

Nhưng người lại không thể không tin!

Lúc này Phan Anh Nghị chứng kiến Mạc Trác Tư bóng người, hãy cùng gặp quý tựa như!

Mạc Trác Tư khoe miệng mỉm cười gật đầu: "Đúng là ngay thẳng vừa vặn!"

Phan Anh Nghị không là một người đến xem xe, bên cạnh còn có một cái ăn mặc trang điểm lộng lẫy nữ sinh.

"Ai đây à?"

Mạc Trác Tư chân mày hơi nhíu lại, nữ sinh này nhìn một cái chính là biết vẫn còn đi học, không biết rõ làm sao với xã hội còn đồ cầu kết ở cùng một chỗ.

Bất quá chính mình đọc sách thời điểm, quả thật có chút nữ sinh cảm thấy loại người này rất khốc, rất tuần tú!

Kỳ thực Mạc Trác Tư đã đoán đúng tám phần mười!

Tổng Lô Lô là phụ cận ngoại ngữ học viện sinh viên năm thứ hai đại học, bình thường ưa thích ngâm (tán) đi liền làm quen trong xã hội một số người, ở trong trường học cũng là cái loại này Đại Tỷ Đại loại hình, rất ngon hồng hồng nam sinh đều phải cho nàng mặt mũi.

Đúng là loại này hư vinh làm cho nàng không cách nào tự kềm chế, cuối cùng càng không để ý nhà phản đối, với một cái lớn chính mình tám tuổi nam nhân ở cùng nhau.

Phan Anh Nghị cố ý làm bộ không nhận biết đối phương, kéo nữ hài đi tới bên kia.

Mạc Trác Tư khoe môi nhếch lên vẻ khinh miệt nụ cười.

Hắn biết người này khẳng định sợ, gặp qua quý, ai không sợ tới?

Nhưng là nụ cười này, vừa vặn khiến Tổng Lô Lô cho chứng kiến, cái này bình thường liền nuông chiều từ bé, một tháng trước bởi vì cúp cua nhiều lắm bị lão sư ngay trước mọi người phê bình, nói nàng không biết xấu hổ.

Cái này buổi tối hôm đó, lão sư xe liền bị đập!

Có thể thấy nàng tính khí như thế nào!

Bây giờ thấy Mạc Trác Tư cái ánh mắt này, sao có thể nhẫn âm thanh Thôn Khí, nàng một cái liền bỏ rơi Phan Anh Nghị tay, sau đó nói: "Xem thường hân ta đây!"

Cái này kỳ thực chính là một cái ánh mắt, nhưng rơi vào Tống Lôi Lôi trong miệng, ngược lại có vẻ hơi giễu cợt ý.

Nếu là bình thường, luôn luôn bao che Phan Anh Nghị dự tính trong buổi họp trước cảnh cáo một phen.

Nhưng lần này, Tống Lôi Lôi trợn mắt há mồm rồi!

"Chớ xen vào việc của người khác! Chúng ta đi!" Phan Anh Nghị kéo nàng liền hướng phía sau cửa ra đi tới.

Lúc đầu nhiều người như vậy đều gánh không được, bây giờ liền chính mình một cái, tại lại Phan Anh Nghị biết cô nàng này là cái gì tính khí, chỉ sợ nàng nói lung tung.

Cũng chính là hành động này, khiến Tống Lôi Lôi hoàn toàn giận mà bắt đầu!

Nàng dùng sức đẩy đôi phương ra, mang theo trách cứ giọng hỏi: "Người làm gì vậy à? Ta không đi! Còn trông xe đây!"

"Lần sau nhìn lại!" Phan Anh Nghị dứt khoát một cái xoay mình đưa nàng bế lên, trực tiếp công chúa ôm đi!

Mạc Trác Tư buồn cười lắc đầu một cái, hướng về phía nhân viên tiêu thụ nói: "Chúng ta tiếp tục xem xe đi!"

Chính là một cái như vậy tiểu nhạc đệm, người sáng suốt đều có thể nhìn ra tới nơi này mặt nhất định là có câu chuyện!

Nếu không không thể nào Mạc Trác Tư vừa xuất hiện, đôi phương liền chạy!

Nhìn trận thế này, khẳng định bất kể cái đó cô gái âm i thế nào, đôi phương cũng sẽ không quay đầu.

Lúc này xoát một chút tất cả mọi người nhìn về phía Mạc Trác Tư ánh mắt cũng không giống nhau, ngay cả Triệu Viễn Hằng giọng đều nhiệt tình, còn dùng tới giọng tôn kính!

"Người xem xe này loại hình như thế nào đây? Nếu như là tặng người nói, ta bên trên một người khách hàng liền thích mua cái này!"

Tặng người?

Cái này trời ạ!

Mạc Trác Tư cố nín cười ý, ta giống như vậy thỏ hào sao? Mua cái này xe quý tặng người.

Hắn đại khái nhìn lướt qua bề ngoài,

Ngược lại là nhìn trúng ngoài ra một cái.

"Chuyện này. . . Cái này là năm nay mới ra 5. 0 thanh xuân bản, phi thường chịu tuổi trẻ yêu thích, đặc biệt là phương diện màu sắc mặt nhiều chọn, phối trí nói ngài có thể nhìn một chút danh sách!"

Dứt lời Triệu Viễn Hằng bước nhanh đem giới thiệu quảng cáo tờ đơn đưa tới.

Mạc Trác Tư nhìn lướt qua, xe hắn không phải rất hiểu, tại cửa hàng chất lượng cũng sẽ không bị hãm hại, giá cả bây giờ cũng là trong suốt.

Phối trí vấn đề nhắc tới chính là một cái hư số, chỉ có lái qua xe, lẫn nhau sau khi so sánh mới biết chênh lệch ở đâu!

Nếu không nói cho người bao nhiêu mã lực, người căn bản không biết là cảm giác gì.

Mạc Trác Tư cảm giác mình chiếc xe đầu tiên, yêu cầu hay lại là chủ yếu dễ chịu làm chủ, trở về nghiên cứu sơ qua xuống.

Lúc này, ở bên ngoài hai người rùm beng.

"Người làm gì vậy à? Người làm sao thấy được người đó liền với chứng kiến quý như thế!" Tống Lôi Lôi tức giận quát chỉ cái kia vừa hỏi.

"Có vài người có thể chọc, có vài người là không thể chọc!" Phan Anh Nghị mặc dù không phục lắm, nhưng hắn vẫn biết tiến thoái!

Thật muốn làm lên, chính mình sợ là muốn "Trở lại xưởng sửa chữa lại" mấy tháng!

Tổng Lôi Lôi mặc dù tự do phóng khoáng, nhưng nàng cũng không ngốc, nhất thời kinh ngạc hỏi: "Nhưng là hắn vừa mới cái kia ánh mắt gì người không thấy sao?"

"Người biết?"

Phan Anh Nghị cười khở một hồi, "Được rồi được rồi! Đừng làm rộn! Cái tên kia cảm giác thì không phải là người!"

"Cái gì?" Tổng Lôi Lôi sùng sốt một chút.

Phan Anh Nghị bĩu môi một cái, mười mấy người bị liên quan (khô) nằm úp sấp chuyện hắn có thể không muốn nói ra đến, cái này nhiều mất thể diện a!

Đặc biệt tại nữ hài trước mặt, càng là không thể nói!

"Ngược lại không thể đụng vào, có tiền có thể rất nhiều người đến, người cũng biết!"

Hắn một bên giải thích, một bên kéo Tổng Lôi Lôi đi ra ngoài!

Tùy tiện kéo đi một tí chuyện khác lấp liếm cho qua.

Mạc Trác Tư cảm thấy có chút buồn cười, trên thực tế thật làm lên chính mình nửa phút quay đầu chạy, nhưng kinh nghiệm lần lượt nói cho hắn biết, chỉ cần người không sợ, toàn thế giới đều sẽ vì người nhường đường.

Tại Lâm Ngạn Tổ trên người, hắn liền hoàn toàn cảm nhận được, một khi người yếu thế, người khác sẽ ức hiếp người.

Mạc Trác Tư giữ lại cái phương thức liên lạc, bảo là muốn trở về với bằng hữu thương lượng một chút, rồi đi cửa hàng.

Hắn đi ra không mấy bước, liền bị người nhận ra!

"Ôi, người xem, người kia tốt nhìn quen mắt!"

"Ai vậy, không nhận biết!"

"Thật giống như ở đâu gặp qua!"

Mạc Trác Tư có chút kinh hãi, bình luận mạng lưới APP người sử dụng mấy triệu, xem ra tuyên truyền hiệu quả vẫn có.

Nhưng vào lúc này, keng một tiếng!

【 chúc mừng thăng cấp! 】

【 cá nhân ảnh hưởng lực: 1000 5/ 100000 】

【 trước mặt sức ảnh hưởng khái quát: Có thể đếm được trên đầu ngón tay, người nói chuyện có phần nhỏ người sẽ nghe, nhưng đại đa số người vẫn đem người trở thành lần đầu tiên trò cười. 】

Mạc Trác Tư thổi phù một tiếng liền bật cười, cái này trời ạ!

Tại sao mỗi lần khái quát đều như vậy trần trụi!

Lần này không chỉ có riêng là tới khôi hài, bởi vì câu nói tiếp theo khiến Mạc Trác Tư nhìn ngây người.

【 trước mặt sức ảnh hưởng tác dụng: Hành vi, ngôn ngữ, tác phẩm, hữu hiệu sức ảnh hưởng gia tăng 10%. 】

Hắn nhìn sùng sốt một chút, cái này hữu hiệu sức ảnh hưởng là cái gì quý?

Mặc dù không biết vật này có ích lợi gì, nhưng là 《 Người Thất Bại 》 chấm điểm, tựa hồ chậm chậm bắt đầu theo 7.9 phân tăng lên.

Mọi người đối với hắn tác phẩm tiếng tăm, tựa hồ vô hình trung nhắc lên rồi một nấc thang.

Mặc dù chỉ là 10% hiệu quả, nhưng ở toàn cục theo thời đại dưới bối cảnh, vẫn sẽ có người chú ý tới.

Đương nhiên, phần lớn người đều cảm thấy, đây cũng là quảng cáo tuyên truyền tác dụng.

Chỉ có Mạc Trác Tư vốn biết đến, đây là chuyện gì!

Chuyện này. . . Thật là nghịch thiên a ! ! !

Nếu có thể nhiều thắng mấy cấp, hiệu quả thật là kinh khủng như vậy rồi!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Không cần cảm ơn!

Trời trong nắng ấm.

Phảng phất hết thầy đều tại đi lên chính quỹ, Mạc Trác Tư đem nhìn trúng số tiền kia kiểu xe phát tại trong bấy cho mấy cái giao tình nồng hậu bằng hữu hỏi một chút, dù sao mình chỉ là một tay mơ, có cần phải nghe một chút lão tài xế ý kiến.

Hắn hưng phấn nhất không chỉ là sức ảnh hưởng thắng cấp, mà là hắn thật nhận được một bút 10 vạn đồng chuyển tiền.

Khoản tiền này cũng không ít rồi.

Lúc trước làm việc chết bỏ, vậy cũng phải tồn hai năm mới giấy 10 vạn đồng.

Tuy nói đối với (đúng) Lâm Ngạn Tổ ấn tượng không được, nhưng thế nào cũng là mình Đại Kim Chủ, cũng không thể nói thật tùy ý lừa dối đi qua.

Kia chép mạng lưới câu nói trở lại tác phẩm chọn câu đều rất không tồi, nếu như là tự mình chọn, nói rõ nhân quang vẫn là có thể.

Lại nói, Mạc Trác Tư chuẩn bị dạy người này viết Ánh Trăng Mờ thơ.

Ánh Trăng Mờ thơ là trước mắt trong tay mình chắc chắn nhất một môn học, bây giờ cả thị trấn mới vừa mở ra, rất nhiều người đều tại bắt chước sáng tác.

Mà trong tay mình có nhất thành thực tác phẩm, tự nhiên muốn so người khác dễ dàng nhập môn.

Về phần lần kế rút thưởng sợ là yêu cầu chịu đựng một nhin!

Vừa vặn dùng khoảng thời gian này tới củng cố chính mình, trước một trận pháp phòng thấp thỏm, không có lắng đọng xuống.

Mạc Trác Tư hơi chút một suy nghĩ, cho Lâm Ngạn Tổ thứ nhất môn học, đó chính là đi dạo chính mình chuyên mục, nhìn nhấn lại.

Lâm Ngạn Tổ lúc này đang ăn mặc chỉnh tề màu xanh da trời áo sơ mi tại phòng họp hai tay chống đến mặt bàn họp, rất là có phong phạm.

Hắn tuyệt đối không ngốc, có thể bị Mạc Trác Tư mang theo xoay quanh, rất lớn nhân tố là cảm thấy không có vấn đề.

Với hắn mà nói, chút tiền này thật sự là tùy tiện vui đùa một chút.

Thứ yếu, thành thực hào quang thân hòa lực với mị lực giá trị đưa đến vẽ rồng điểm mắt tác dụng.

"Lần này, chúng ta tạo tình kế hoạch, bước đầu tiên là lão nhân mang người cũ, nói cách khác cuối tuần Hoa người ca nhạc hội, Tiết Tiểu Kỳ sẽ mang theo một người mới lần đầu lên đài, cùng song ca, trước ra ánh sáng lại mặt bên ra điểm tin tức."

"Gần đây tới trong tân nhân mặt. . . = . . ." Lâm Ngạn Tổ quét qua liếc mắt trong tay danh sách cùng với hình.

Ánh mắt không hiểu liền dừng ở nơi nào đó.

"Chỉ nàng đi! Tiết Dĩ An!"

Hắn tiểu tổ công tác lập tức bắt đầu làm cái nhớ, đem Tiết Dĩ An danh tự này trọng điểm vòng.

"Cái đó, Ngạn Tổ Ca, nàng hình như là mới tới, còn đang quan sát kỳ." Có người nhắc tay nói.

Ở thời đại này, đều đại nghệ giải trí đều thấp phần thành thực hoá, cơ hồ có thể nói theo một người mới đến trở thành đại minh tinh.

Một cái rõ ràng lớn lên con đường là có thể thấy, theo công ty người mới, đến bị liệt vào khảo sát, cuối cùng liệt vào bồi dưỡng đối tượng, tiến hành đóng gói chế tạo, đẩy lên về phía sau một chút hàng Fan vận doanh. . .

Cùng một nhóm tiến vào công ty người, đều biết tiến hành khảo sát, sau đó ở bên trong chọn lựa ra tốt nhất cấp cho nặng chút tài nguyên nghiêng về.

Còn lại, cũng không phải không có cơ hội, nhưng vẫn nhưng sẽ một mực khảo sát, cho đến năng trở thành khảo sát trong danh sách ưu tú nhất.

Cái này kỳ thực phía sau chính là một loạt PK chế độ, đem cạnh tranh với nhau bỏ vào trên mặt nổi đến, dùng số liệu phân tích nói rõ vấn đề.

Lâm Ngạn Tổ chân mày hơi nhíu lại, liền nghĩ tới xế chiều hôm nay, trận mưa kia.

Còn cô gái kia.

Khóe miệng của hắn hơi cong lên, vẫn kiên trì nói: "An bài! Sau đó thông báo nàng chuẩn bị "

"Được!"

Đầu năm nay, cho tới bây giờ đều là ông chủ định đoạt.

Lâm Ngạn Tổ cảm thấy té người khác điện thoại di động là nên bồi thường một chút, lễ vật này phân lượng đủ chứ?

Tâm tình của hắn rất tốt, khai hoàn sẽ lúc vịn lên điện thoại di động lúc này mới nhìn thấy rồi Mạc Trác Tư phát tới vi tín tin tức.

"Bước đầu tiên, trước tăng trưởng đọc số lượng, trước tiên đem ta chuyên mục nhấn lại khu lửa nóng thiệp mời (bài viết) nhìn một lần, ta dạy cho người viết tới hòa nhiệt Ánh Trăng Mờ thơ!"

Thật đúng là đừng nói, bây giờ ai nói dạy mình viết Ánh Trăng Mờ thơ, Lâm Ngạn Tổ khẳng định một cước đạp tới.

Nhưng duy chỉ có Mạc Trác Tư không giống nhau, Ánh Trăng Mờ thơ nhưng là tại hắn nhấn lại khu nô ra, có thể nói công nhận khởi nguyên địa.

Lời nói như vậy.

Nhưng hắn cũng không đề ý đến cái tin nhắn ngắn này,

Bởi vì hắn ý tưởng lại thay đổi!

Lúc đầu tại trong tiệm đầu bị dao động một trận, nhưng tới ngày hôm qua với bằng hữu đi ra ngoài lúc uống rượu sau khi, hắn ý tưởng lại thay đổi.

"Lâm Ca, nghe nói gần đây có người dám đen người a!"

"Ai vậy, ta đặc biệt sao đi lên một cơn cáit đứt hắn chân!"

"Mù cái gì, Ngạn Tổ chính mình sẽ biết quyết, muốn tiêu tử người!"

Chung quanh bằng hữu một trận thổi phồng, Lâm Ngạn Tổ cảm giác mình với tên kia học, nửa phút bị người cười nhạo, lại nói cũng không cần phải với một cái đạp lên người một nhà học!

Cái kia mắt mặt cỡ nào a!

Cái này hơi chút một suy nghĩ, Lâm Ngạn Tổ liền rất dứt khoát đem tiền xoay qua chỗ khác rồi, còn là dựa theo nguyên lai kế hoạch tiến hành.

Đối phương "Vô lực giá trị" mạnh mẽ, cái kia ta liền "Văn minh" giải quyết.

Mạc Trác Tư đương nhiên không biết đối phương đánh là tâm tư gì, hắn còn đang suy nghĩ bước thứ hai làm như thế nào hướng dẫn.

...

Một nhà sầu riêng tiệm bánh gato.

Nơi này đập vào mắt là sầu riêng mùi thơm, đây đại khái là thần kỳ nhất trái cây.

Ưu thích người sẽ điên cuồng, không thích người lẩn tránh xa xa.

Lúc này bên trong cùng một bàn có mấy cô gái đang trong lúc nói cười, một tin tức phát tại trong bày.

"Cuối tuần Tiết Tiêu Kỳ sẽ mang một vị người mới cùng sân khấu diễn xuất, Tiết Dĩ An trúng tuyển, hi vọng các vị có thể gia tăng sức lực, lần kế chính là

ngươi!"

Tin tức này vốn là riêng phát cho tự mình, nhưng là công ty vì khách lệ người mới, sẽ ở mới ký xuống nghệ bên trong đám người phát hành.

Một mặt là khách lệ, mặt khác cũng là vì khiến mọi người biết ở công ty ngươi đem sẽ có được một ít gì cơ hội.

Tiết Tiểu Kỳ, Tuyển hai nữ ca sĩ, đại khái Fan có mấy trăm ngàn.

Mở mặc dù là bên trong tiểu hình ca nhạc hội, nhưng đối với một người mới mà nói, lại là phi thường tốt nếm thử cơ hội.

"À? Tiết Dĩ An? Nàng không phải mới tiến vào sao?" Một cái dưới mặt Internet đang đỏ ba so với sắc nhon nữ sinh nhũ mày nói.

"Cái này còn cần nghĩ, thế nào cũng không khả năng đến phiên nàng!"

"Chờ đã, ta hỏi một chút người."

Trong này nước rất sâu, tùy tiện câu kết một cái người phụ trách, liền có thể biết rất nhiều người khác không biết tin tức.

Nói cách khác, hai phút sau!

"Ta biết rồi! Nói là Lâm thiếu tự mình điếm danh." Cô gái kia bĩu môi nói.

Lương Chi Nhận mang theo xem thường khẩu khí nói: "A? Quả nhiên là một Lục Trà kỹ nữ, ta hãy cùng nàng trò chuyện qua một lần, nhìn kiểu kiểu nhọc nhọc, cũng không nói thế nào. "

"Lâm thiếu à?"

Quách Hương Mạn nhỏ giọng Bát Quái nói: "Lần trước cái đó Phạm tiểu thư còn nhớ mà! Hợp đồng kỳ mãn liền đi, ban đầu còn chưa phải là Lâm thiếu bụng nàng!"

Lúc này đang ở chơi đùa điện thoại di động một cái khác em gái kinh ngạc hỏi: "Các ngươi không biết sao? Mấy ngày trước Tiết Dĩ An đi Mạn Già rồi."

Mạn Già?

Cái này mặc dù chỉ là một cái át chủ bài khoa học kỹ thuật thời thượng lưu nhàn tiện, nhưng mọi người đều biết, Lâm Ngạn Tổ ưa thích đi chỗ đó chơi đùa.

Khác một người nữ sinh ánh mắt sáng lên, nàng tiết lộ nói: "Nghe nói điện thoại di động của nàng khiến Lâm thiếu vút!"

"Té?"

"Cho nên là bồi thường sao?"

"Ta xem là ở trên giường té đi!"

Cái này vừa nói, mấy cô gái toàn bộ đều nở nụ cười, nếu như là ở trên giường ngã, cái này liền nói được.

Loại này lời đồn xấu truyền đến Tiết Dĩ An trong lỗ tai, nàng nhất thời liền tức điên rồi!

Điện thoại di động không sửa được, bên trong bài hát cũng bị mất!

Mấu chốt nhất là, nàng cảm giác mình rất vô tội, rất ủy khuất!

Bây giờ thoáng cái tất cả mọi người đều đem mình làm Lục Trà, nàng tức toát ra nóng tính!

Nàng vận lên lúc trước dùng điện thoại di động cũ, tìm bằng hữu phải đến Lâm Ngạn Tổ số điện thoại, sau đó gọi tới.

Lâm Ngạn Tổ lúc này đang gác chéo chân tại rạp chiếu phim thưởng thức hôm nay Thủ Phát 《 Từ Vong đảo 》 5D điện ảnh, đó là một cái thoải mái!

Đột nhiên điện thoại di động reo, hần sờ mà bắt đầu nhận nghe điện thoại.

"Này?"

"Lâm —— Ngạn —— Tổ! ! !" Tiết Dĩ An rất tức tối đất hô to!

Cái này nghe một chút là là hần biết là ai thanh âm, nhất thời nhớ tới hôm nay thuận tay giúp cô em gái này giấy một cái, khoe miệng của hần hơi hơi nâng lên, cười nói: "Không cần cảm ơn ta!"

Tiết Dĩ An tức hai mắt tròn trắng, ta còn cảm ơn người?

Ta cảm ơn người cha a! ! !

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Hợp đồng

Tiết Dĩ An mắng to một tiếng: "Ta cảm ơn cái đầu người!"

Lâm Ngạn Tô ngăn người một chút, cái này tình huống gì? Có cái gì không đúng a!

"Người tốt cuộc đời với người khác nói cái gì?" Tiết Dĩ An cường ép nhận được tức giận hỏi.

"Có ý gì? Ta không nói gì!" Lâm Ngạn Tô có chút ngạc nhiên.

Tiết Dĩ An khẩu khí thật không tốt nói: "Người tốt nhất trong sạch một chút, ta cho người không hề có một chút quan hệ, khác (đừng) ở bên ngoài nói lung tung!"

Bíp một tiếng, điện thoại cúp!

What (cái gì)? ? ?

Lâm Ngạn Tô một mặt tròn mắt há mồm!

Cái này đồ chơi gì?

Cái này xem phim tâm tình trong nháy mắt bị ảnh hưởng rồi, hoàn toàn không biết rõ làm sao chuyện.

Hắn ngược lại hít một hơi, nghe đối phương giọng ngược lại đoán được cái gì, sợ rằng bên ngoài có cái gì với tự có liên quan lời đồn đại.

Rất nhiều nữ hài đều mong đợi với chính mình ngồi một ít gì quan hệ, nàng ngược lại được!

Lại còn làm cho mình trong sạch?

Lâm Ngạn Tô có loại cười khô không thôi cảm giác, có phải hay không ngốc?

Với tự có quan hệ, trong công ty thông suốt, còn đủ loại ưu đãi chiếu cố.

Hắn nhún vai một cái, để điện thoại di động xuống tiếp tục xem điện ảnh, trực tiếp liền đem chuyện này cho bỏ quên.

Chỉ có thể nói nha đầu kia quá ngốc, trong sạch cái gì, những thứ này vừa tô vừa đen.

...

Tin nhảm dừng lại ở trí giả!

Nhưng điều kiện tiên quyết là, thật là tin nhảm.

Nói cách khác, gần đây có người truyền ra Mạc Trác Tư mắc có bệnh tâm thần một loại thuyết pháp như vậy.

Trên thực tế, như vậy một loại cách nói, ở đơn vị bên trong đã sớm chất chứa đã lâu, đều lãnh đạo đều xuống phong khẩu lệnh.

Nhưng mà giấy làm sao bao ở lửa?

Cho nên sớm đã có người để lộ ra ngoài rồi, nhưng là lần này, tựa hồ có loại chứng cứ xác thật cảm giác.

Bởi vì, tựa đề là như vậy viết!

« bình luận mạng lưới tình phẩm phê bình thi từ chuyên mục bản chủ, Mạc Trác Tư mắc có tình thần dị thường! »

Loại này Tiểu Tân nghe thấy không có mấy người chứng kiến, nhưng phía sau có người cố ý tuyên truyền, như vậy một loại cách nói khác rồi!

Chính gọi là tốt không sử dụng ra được cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm.

Tại sao?

Cũng là bởi vì mọi người nói chuyện phiếm ưa thích nhỏ nước bọt, mà không phải tán thưởng!

Người khác được thưởng, với người khác tuôn ra lời đồn xấu, rõ ràng người sau sẽ có nhiều người hơn chú ý.

Mạc Trác Tư không phải nhân vật công chúng, nhưng ở Trần Thao tuyên truyền thể công bên dưới, hắn bắt đầu lần lượt ra ánh sáng.

Lần đầu tiên phần mềm APP ra ánh sáng, vén lên đệ nhất màn.

Đương nhiên, muốn nói không có tư tâm là giả.

Quyền nắm cổ phần thay đổi, Trần Thao nhất định phải chứng minh năng lực mình, mới có thể ngồi vững vàng tại hiện tại ở vị trí này bên trên.

Trong toilet nam.

"Vừa mới cái kia hình như là phê bình bộ chứ?" IT bộ đồng nghiệp tẩy rửa tay hỏi.

Từ trong phòng vệ sinh đi ra khác một người đồng nghiệp kéo khóa quần nói: "Vừa mới cái kia? Ngươi không thấy video sao? Hắn chính là Mạc Trác Tư!"

"À? Hắn chính là đầu óc có bệnh cái đó à?"

"Hừ! Điên rồi ngươi! Cái này không đi xa đây!"

Hai người thảo luận nói: "Cũng không biết là thật khờ hay là giả ngốc."

Trong lúc nhất thời, toàn bộ công ty đều nghị luận sôi nổi, bởi vì có người ở cửa công ty chứng kiến có hừ hừ thực thực bác sĩ tâm lý người xuất nhập.

Cái này dĩ nhiên đều là Trần Thao cố ý bày cuộc.

Giả cũng muốn làm trở thành sự thật.

Thật đùa giỡn nhất định phải thật làm, bác sĩ tâm lý tại phòng khám bệnh, nhưng hắn cố ý khiến thầy thuốc qua tới công ty, cũng xác xác thật thật cho Mạc Trác Tư kiểm tra!

Kiểm tra thân thể, hỏi vấn đề máu chót, đương nhiên thu hình biểu hiện quá mức quý dị.

Theo ánh mắt, còn có động tác, có niềm tin rất lớn đoán được phát hiện ảo giác, thậm chí nghe nhầm.

Hai người này tùy ý một loại đều sẽ cho người sinh hoạt trở nên hỗn loạn, thậm chí trắng đêm khó ngủ, tinh thần hoảng hốt, hai người đồng thời xuất hiện, thậm chí có thể phá hủy một người.

Trên thế giới không có không lọt gió tường, ngươi càng là muốn giấu giếm sự tình, người khác lại càng muốn biết.

Nói cách khác, ngươi có phải hay không thật mắc có bệnh tâm thần?

Mạc Trác Tư cảm giác mình đi trên đường,

Có thể rõ ràng cảm giác chung quanh ánh mắt khác thường, loại cảm giác đó rất khiến người không thoải mái.

Lúc này.

Trừ cái này cái tin đồn ở ngoài, Ánh Trăng Mờ thơ cũng rút cuộc tại các đại lực soát trong động cơ liệt vào là thời đại mới thơ thể.

Cũ kỹ thi từ hệ thống đã tiếp tục dùng hồi lâu, thơ mới thể năng cho toàn bộ vòng tròn mang đến không giống nhau khí tức.

Website, tin tức, TV đều lục tục có báo cáo qua, nhưng bởi vì yêu cầu kế tiếp APP phần mềm, để ý nữa thi từ chuyên mục.

Chuỗi này bước cũng không có phương tiện, trên mạng cũng không thiếu say mê công việc đem tác phẩm chia sẻ đi ra, cho nên Mạc Trác Tư chuyên mục chú ý số người, không như trong tưởng tượng kinh khủng như vậy.

Đương nhiên, cái kia cũng đã đột phá 300,000.

Có cái thành tích này, hần tiền lương cũng có bay vọt tăng lên.

Mạc Trác Tư đi tới người chi phí quản lý phòng làm việc, do quản lý tự mình làm hần giảng giải phần này trong hợp đồng mới mặt nội dung.

Hần bắt được hợp đồng đầu tiên là nhìn lướt qua, lương căn bản cũng không có mình tưởng tượng cao như vậy, chỉ có hai vạn.

Nhưng từ trước đến giờ lương căn bản tại chung quy tiền lương bên trong chiếm tỉ lệ phần trăm liền không cao lắm.

"Đúng như vậy, người nhìn một chút điều này, chúng ta chung quy tiền lương đây, là dựa theo lương căn bản + tiền thưởng + công trạng để đổi coi là."

"Cái này như trước kia thay đổi không lớn!"

Người chi phí quản lý Vũ Minh Thành, tại bên trong phòng họp kỳ thực hai người đã sớm gặp mặt qua.

Mạc Trác Tư không nói gì, ánh mắt hần tiếp tục xem mới nội dung hợp đồng.

Vũ Minh Thành cười nói: "Chúng ta tiền thưởng là không có biến hóa, còn tăng lên, nửa năm thưởng với cuối năm thưởng như cũ."

"Chủ yếu gia tăng là công hiến thưởng, nói cách khác tại một thời điểm nào đó, người đại biểu công ty hình tượng tham dự, một chút chúng ta hoạt động trường hợp, hoặc là còn lại trường hợp tiến hành xí nghiệp hình tượng một cái tuyên truyền."

"Đương nhiên làm ra công hiến rất nhiều loại, chúng ta bây giờ bên này không tỉ mỉ nói."

Mạc Trác Tư con mắt nhìn chăm chăm, cũng là hần tương đối để ý, đó chính là công trạng tích hiệu phương diện tiền lương.

Vũ Minh Thành tiếp tục giải thích: "Mới công trạng là dựa theo người chuyên mục đặt số người để phán đoán, chúng ta yêu cầu thấp nhất là chuyên mục ít nhất giữ hai trăm ngàn đặt số người, đi lên mỗi phòng 5 vạn đặt số người, người cùng tháng tích hiệu tiền thưởng gia tăng 5000 nguyên."

Hần mỉm cười nói: "Kỳ thực cái này rất dễ hiểu, nói cách khác bây giờ người chuyên mục đặt số người 300,000, cũng chính là người mỗi lương tháng tiền lương cơ bản thêm tích hiệu ít nhất ba chục ngàn khối."

"Đương nhiên, nơi này là tràn đầy 5 số chặn mới giữ lời, nói thí dụ như 39 vạn người đặt, cùng tháng hay là dùng 35 vạn tính toán."

Mạc Trác Tư gật đầu một cái, tỏ ý biết.

"Hợp đồng năm năm đồng thời. " Vũ Minh Thành hai tay khoanh cười nói.

Mạc Trác Tư chân mày khẽ động, thời gian năm năm, cả thế giới đều thay đổi.

Hần cắn răng, từ đối với tương lai an bài đã cẩn thận, mở miệng nói: "Ta đề nghị đem hợp đồng đổi thành ba năm."

Vũ Minh Thành cũng cười lắc đầu biểu thị không thể nào, hần thuận tay từ dưới đất lại móc ra một phần khác hợp đồng.

"Kỳ thực phần thứ nhất chẳng qua là tiền lương hợp đồng, người có một phần dành riêng hợp đồng!"

Mạc Trác Tư trừng hai mắt một cái, rất là kinh ngạc!

Hần biết một chút nổi danh nhà bình luận nếu như tiến vào xí nghiệp, thưởng thưởng sẽ có một phần bí mật hợp đồng, nhưng mình tựa hồ còn chưa tới một bước kia.

Bất quá cẩn thận nghĩ đến, cũng có thể minh bạch.

Cho dù đơn vị có thể mời nổi danh nhà bình luận vào ở, nhưng vĩnh còn lâu mới có được từ bên trong đi ra người có thể tin.

Trần Thao ra phần kia Tào Thần kế hoạch thời điểm, Mạc Trác Tư cũng biết đối phương nghĩ (muốn) phải toàn lực bùng chính mình.

Loại này gặp nhau ân huệ, hần đại khái sẽ nhớ một đời.

Phần thứ hai hợp đồng, Mạc Trác Tư nhìn kỹ liếc mắt, quả thật với trong đầu của chính mình nghĩ (muốn) như thế.

Trong này danh tiếng có nhắc tới Tào Thần kế hoạch lấy và cá nhân hình tượng chế tạo, còn đối với (đúng) công ty hồi báo.

"Năm triệu tuyên truyền lấy và cá nhân hình tượng chế tạo trung tâm, người nên minh bạch cho dù người rời đi đơn vị, những hào quang này như cũ sẽ ở trên thân thể người."

"Hon nữa khoản tiền này là công ty trước thời hạn đầu nhập, chỗ bằng vào chúng ta yêu cầu người ký kết với tiến một bước hợp đồng tới bảo đảm song phương uy tín, cùng với lợi ích."

Mạc Trác Tư hít sâu một hơi, bên trên một phần hợp đồng, hủy ước ghê gớm liền đền ít tiền, thậm chí có lý do chính đáng căn bản không cần phải thường cho tiền.

Nhưng là cái này một phần cũng không giống nhau.

Hắn có thể cho người đi lên thiên đường.

Cũng có thể cho người.

Ngã vào địa ngục.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Tình cảm

Hợp đồng bên trong viết rõ ràng rằng, khoản này năm triệu đầu nhập gấp nhau do công ty toàn khoản ứng tiền, hon nữa không cần tiền vốn trả lại.

Thậm chí có yêu cầu sẽ gia tăng cường độ tiến hành nâng đỡ.

Giống vậy, xí nghiệp không thể nào chân chính không có đền bù giúp người, Mạc Trác Tư cũng cần thực hiện một ít chuyện hạng.

Ở nơi này một ít điều lệ bên trong, hắn cũng nhìn thấy Trần Thao quyết tâm.

1, phe B tại chức trong lúc, nhất định phải nghiêm khắc căn cứ nội dung hợp đồng, tại chỗ có trong hoạt động đối với (đúng) công ty tiến hành đại lực phổ biến rộng rãi.

2, phe B nghỉ việc sau, cũng không cho phép tuôn ra liên quan tới công ty bất kỳ mặt trái tính tin tức.

3, phe B tại chức trong lúc toàn bộ lời bàn cùng với tác phẩm, xí nghiệp đơn vị năm mươi năm bên trong được hưởng ngoài quyền sử dụng, Quyền phát sóng.

4, phe B tại chức trong lúc, nếu như có đối với (đúng) xí nghiệp đơn vị mặt trái tính ảnh hưởng xấu, phe Giáp có quyền chủ động dừng lại hiệp ước.

Mạc Trác Tư đại khái tốn năm phút, cẩn thận đem toàn bộ điều lệ đều thấy một lần, mặc dù nói xí nghiệp lớn hợp đồng cũng sẽ không động tay chân gì.

Nhưng thật muốn xảy ra chuyện, mình mới phát hiện bị hãm hại thời điểm thì phiền toái.

Hắn không có lập tức ký cái này phần hợp đồng, mà là cùng người chi phí quản lý nói cần thời gian lo lắng.

"Không thành vấn đề, cái này ta có thể hiểu được, bất quá làm bên dưới đối với người phổ biến rộng rãi kỳ thực đã tùy thời có thể tiến hành." Vũ Minh Thành cười đem hợp đồng thu vào.

Loại chuyện này quả thật cần phải thận trọng cân nhắc, dù sao không phải là bình thường Khế Ước Bán Thân, thậm chí bên trong có bộ phận điều ước là suốt đời đều cần thực hiện.

Bất kể như thế nào, chính mình cho dù không ký cái này phần hợp đồng, ít nhất phần thứ nhất hợp đồng là đã có hiệu.

Hiện tại tại mình chính là lương tháng ba vạn trở lên người!

Khóe miệng của hắn chậm chạp vén lên một vết đường vòng cung!

Xế chiều hôm đó, hắn liền hẹn mấy người bằng hữu ăn cơm, để ăn mừng hắn thăng chức tăng lương, tại Malaysia tuần trăng mật đồng đảng cũng quay về rồi.

...

Ở trên cao quảng trường phía Bắc lâu ba, tư nhân ảnh viện bọc nhỏ giữa.

Tổng cộng có sáu cái vị trí, nhưng bên trong chỉ có ba cái vị trí có người ngồi, ba người song song ngồi ở chính giữa.

Ba chén ướp lạnh vui ly, hai thùng Popcorn.

"Ai mẹ nó có thể nghĩ đến, ta kết cái cưới trăng mật còn không có độ xong, tiểu tử này tự là may mắn một đời!" Tổng Hạo Nhiên đẩy một cái chính mình mắt kính cười hoa cả mắt.

Cái này trời ạ, ai có thể thư!

Tháng trước hắn kết hôn thời điểm, Mạc Trác Tư tiểu tử này mới bọc 1888 bao tiền lì xì!

Bây giờ nửa phút 6666 đều không đau lòng.

"Ôi, lão Tổng! Người nói lúc trước ta thế nào không phát hiện hắn có thiên phú này!" Tiêu Tân Vinh vươn tay ra vỗ một cái ăn mặc màu trắng dẹt lên áo đơn Tổng Hạo Nhiên.

Phải nói trong ba người mặt giá trị cao nhất, chính là người này, cũng khó trách sớm nhất kết hôn.

Mạc Trác Tư hàng miệng khẽ mỉm cười, đầu năm nay sợ là cũng chỉ có bọn họ sẽ không coi cái gì bệnh tâm thần tin nhầm với chính mình đi ra hưng phấn rồi.

Tổng Hạo Nhiên hít một hơi thức uống, sau đó nhìn điện ảnh trong màn hình Phim Hoạt Hình cười nói: "Người xem cái này Toms vài chục năm rồi, vẫn là không có bắt Jerry."

Điện ảnh trong màn ảnh, phát ra là đã từng đồ vô cùng một thời truyện tranh kịch 《Tom & Jerry》.

Mạc Trác Tư không biết một cái thế giới khác có hay không cái này tác phẩm, nhưng hắn biết cái này tác phẩm đi cùng ba người cùng nhau trải qua toàn bộ tuổi thơ.

Tiêu Tân Vinh đương nhiên mình bạch có ý gì, hắn hốt lên một nắm Popcorn, nhai rất cảm giác khó chịu, "Hai người các người một cái ái tình mùa thu hoạch, một chuyện nghiệp mùa thu hoạch, theo ta không thu hoạch được gì."

"Không đúng, người trước một trận không phải bận rộn muốn chết, làm gây dựng sự nghiệp sao? Ta hôn lễ ngày đó người đều tới rồi!" Tổng Hạo Nhiên mang theo kinh ngạc giọng hỏi.

"Ôi, đừng nói nữa! Chó người đầu tư chạy!" Tiêu Tân Vinh đặc biệt sao cũng muốn khóc!

Hắn tiếp tục nói: "Hơn hai năm gây dựng sự nghiệp kế hoạch, trong nháy mắt đổ xuống sông xuống biển rồi, mẹ trái trứng!"

"Cái gì, thế nào không nghe người nói!" Mạc Trác Tư quét một chút vụn quay đầu lại, tràn đầy khiếp sợ nhìn đối phương.

Tiêu Tân Vinh bĩu môi nói: "Ta tuần trước ngay cả ngủ đều không có thời gian, nằm mộng cũng nhớ đến sản phẩm đẩy ra thị trường tình huống."

"

"Kết quả. . . Chó, người đầu tư đột nhiên trở mặt nói không đầu."

Tổng Hạo Nhiên một mặt tròn mắt há mồm, thế nào cảm giác cái này gây dựng sự nghiệp với tiêu hài tử ở nhà nhà dường như?

"Nói các người khả năng không tin, chính ta cũng là gốc!" Tiêu Tân Vinh cúi đầu nói: "Ta muốn tạo một cái bạo nổ mạng lưới phần mềm, các người nên làm hãy nghe ta nói qua."

"Ta biết, chính là mạng lưới tiết mục ngăn biên tập khí mà!" Mạc Trác Tư cố ý nói.

Tổng Hạo Nhiên lại hít một hơi thức uống, "Đúng, ta theo vợ của ta nói qua, năng cũng cảm thấy có thị trường."

"Thị trường là có, nhưng là ngay tại người đầu tư rút vốn sáng ngày thứ hai, một cái 《Trêu Chọc Người Chơi Đùa》 phần mềm đẩy ra!"

Cái này vừa nói, hai người trong nháy mắt liền nghĩ tới điều gì.

"Mẹ nó, bị tiết hồ rồi hả?" Mạc Trác Tư một mặt kinh ngạc đến ngây người.

Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng Tiêu Tân Vinh vẫn gật đầu một cái, thờ dài một cái, "Bị gài bẫy, người này nghe xong ta sáng tạo sau đó, trực tiếp hãy cùng người khác hợp tác."

"Ăn cắp bản quyền a đây là, mẹ, cáo hấn!" Tống Hạo Nhiên cái này có thể khó chịu.

Mạc Trác Tư chân mày hơi nhíu lên, cái này nếu như có thể cáo, Tiêu Tân Vinh khẳng định không đến nỗi này tấm mặt nhon, xem ra là thất bại.

"Ai, đầu năm nay sáng tạo ăn cắp bản quyền, rất khó tiếp nối quyền, yêu cầu một số lớn tiền vốn, ta hỏi qua rồi luật sư bạn, nói ít muốn đập vào mấy trăm ngàn phí tổn kiện tụng, nếu là thất bại còn muốn ngược lại bị đem một quân."

"Xác suất thành công đại khái 40%, ta không dám thu được!"

Hai người cũng là không nói gì, cái này quả thật có chút biệt khuất.

"Vốn liếng thị trường!" Tống Hạo Nhiên thờ dài một cái.

"Đi làm đi, ta không chịu nổi khí này, gây dựng sự nghiệp đi, mẹ nó không có tiền." Tiêu Tân Vinh một trận đòi người cảm ngộ.

Mạc Trác Tư gãi gãi đầu, "Thôi lâu như vậy, các người cảm thấy ta cái kia phần hợp đồng rút cuộc có ký hay không?"

"Ký a!" Hai người trăm miệng một lời mà nói rằng.

"Đây tuyệt bức ký a, năm triệu đầu tư, nói thật chính người sao có thể kiếm nhiều tiền như vậy, người không phải cũng nói, trong này điều khoản mặc dù nhiều, nhưng cũng không tính là quá mức." Tống Hạo Nhiên nói.

Tiêu Tân Vinh đối với phương diện này ngược lại tiếp xúc nhiều, "Ta nói như vậy đem, người cái này phần hợp đồng liền tình huống trước mắt bên dưới là cùng thắng."

"Bởi vì người không có, hấn đều có thể cho người, đồng thời đơn vị cũng đang đánh cuộc, đánh cuộc người sau này giá trị vượt qua năm triệu, nói đúng ra, có thể sẽ có mấy triệu hồi báo mới có thể trước thời hạn ép tiền vốn ở trên thân thể người."

"Bất quá đối với người chỗ ở công ty mà nói, năm triệu cũng không nhiều."

"Tổng giám đốc theo ta rất quan hệ tốt." Mạc Trác Tư toét miệng cười nói.

Mẹ!

Hai phần rồi rít so với ngón giữa, cái này trời ạ, người so với người thật đúng là tức chết người.

Tổng giám đốc coi trọng người, cái này thắng chức tăng lương đương nhiên đều là thỏa đáng thỏa đáng chuyện.

"Nữ chứ?" Tống Hạo Nhiên nói đùa.

"Ta xem là nam, hoa cúc tàn."

Mạc Trác Tư tâm lý kỳ thực cũng có câu trả lời, hấn cười nói: "Đúng rồi, xe kia như thế nào đây?"

"Hai chứ!" Tiêu Tân Vinh vỗ tay nói: "Mua!"

"Mẹ, đó là một chữ, khó trách người người đầu tư đều chạy, suy nghĩ không được!" Tống Hạo Nhiên ngửa đầu cười to nói.

Tiêu Tân Vinh một mặt đau buồn vỗ đầu một cái, "Thức đêm chịu đựng nhiều!"

"Xe nói, bề ngoài là người chọn, cái đó ta không nói, nhưng là ta đề nghị người thay đi bộ xe vẫn là khác (đừng) mua đắt như vậy." Tống Hạo Nhiên có lý có chứng cứ mà nói rằng: "Giống ta bây giờ kết hôn, thật mua cái gì đều phải tính toán tỉ mỉ."

Lời này Mạc Trác Tư cũng nghe hiểu được, khoác lác một thời thoải mái, hơi chút một suy nghĩ, xài toàn bộ tài sản còn phải thiếu ngân hàng hai trăm ngàn mua chiếc xe trở lại.

Quả thật có chút căng thẳng rồi, nếu là mua một hơn mười vạn thay đi bộ xe, cái kia thì ung dung rất nhiều.

"Cũng được, luyện tay một chút, mở vài năm đổi lại thôi!" Mạc Trác Tư xoa xoa mũi.

"Àm!"

Điện ảnh trong màn ảnh, Toms mèo một lần nữa thua ở Jerry tay chuột bên trong.

Bên ngoài hai cái nhân viên làm việc đang đang nói chuyện trời đất, tư nhân bọc nhỏ giữa nhìn một bộ phim muốn 360 khối, trên thực tế sáu cái chỗ ngồi nếu như toàn bộ ngồi đầy, gánh vác đi xuống cũng không đắt.

"Thật không hiểu nổi, ba cái đại nam nhân chạy tới lại nhìn Tom & Jerry." Một người nữ sinh chơi đùa điện thoại di động buồn cười nói.

"Người không hiểu bình thường." Bên cạnh nam sinh khẽ mỉm cười.

"Cái gì đó, người biết à?" Nữ sinh bấu môi phản bác.

"Người khác nhìn là tình cảm, người đương nhiên không hiểu!"

"Tình cảm?"

Nữ hài chậm chạp ngẩng đầu lên, nháy mắt nhìn rồi bên trong liếc mắt.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Tiểu thuyết

Sau hai giờ, tan cuộc!

Đi về trên đường, Mạc Trác Tư bước chân bỗng nhiên ngừng lại.

"Làm sao rồi?" Hai người đồng thời quay đầu nhìn hắn.

"Không, không việc gì!" Mạc Trác Tư chân mày hơi nhíu, bởi vì trước mặt đậu chiếc xe kia, hình như là Đồng Thiếu Hoa xe.

Nhưng là trước mặt khung lõm vào, giống như là sát chạm qua bộ dáng.

Ba người ăn ý nhất là, cũng không có hút thuốc, trong này có một cái câu chuyện, cực kỳ lâu lúc trước câu chuyện.

Mạc Trác Tư tầm mắt, quả nhiên ở bên cạnh một nhà rượu thuốc lá tiệm thấy được Đồng Thiếu Hoa bóng người, lúc này Đồng Thiếu Hoa tay bị băng bó lại, ấn chứng hắn suy đoán.

Xem ra quả nhiên là xảy ra tai nạn xe cộ.

Tông vào đuôi xe?

Đại khái là!

Chứng kiến Đồng Thiếu Hoa tại trong tiệm cùng người cãi vã một màn kia, Mạc Trác Tư bỗng nhiên cảm xúc vạn phần, một tháng trước, đối phương còn ngồi ở trong phòng làm việc làm giám đốc.

Trong nháy mắt, xe đụng, tay bị thương, vì như vậy mấy chục đồng tiền cùng người trả giá.

Xem ra nghĩ việc sau lẫn lộn có chút thảm thê thảm.

Ba người đều ở tại cách đó không xa, Tống Hạo Nhiên sau khi kết hôn cha vợ trực tiếp đưa một chiếc xe, về phần Tiêu Tân Vinh cả ngày chạy gây dựng sự nghiệp, vay tiền mua xe bây giờ cũng còn thất thất bát bát.

Bất quá vì phối hợp Mạc Trác Tư, đều là đi nhờ xe tới, huynh đệ làm đến nước này, cũng thật không có người nào.

Vẫy tay một cái, Tống Hạo Nhiên tại giao lộ cua quẹo với hai người tách ra.

Tiêu Tân Vinh ôm đầu lẩm bẩm nói: "Nói về, người có nghĩ tới hay không chính mình đi ra làm một mình?"

"Làm một mình?" Mạc Trác Tư có chút tìm không ra bắc?

"Đúng vậy, bây giờ rất nhiều tự truyền thông gây dựng sự nghiệp, người hoàn toàn có thể chính mình làm một cái, bắt quá dự tính lượng công việc so người bây giờ nhiều gấp mấy lần." Tiêu Tân Vinh lại cười nói: "Gây dựng sự nghiệp thế nào cũng so người đi làm tốt."

"Người suy nghĩ một chút, nếu như người là gây dựng sự nghiệp, cái kia năm triệu khả năng liền trực tiếp người đầu tư đập trên tay người, người nghĩ thế nào hoa xài như thế nào."

Mạc Trác Tư thiếu chút nữa một cước liền đạp tới, cười mắng: "Vậy cũng phải có người nguyện ý ném a!"

"Ta giúp người tìm người đầu tư a, hai ta hợp tác, khiến lão Tống đem công việc từ, làm cái Phòng Làm Việc, làm lại thành lập công ty." Tiêu Tân Vinh mặt nở nụ cười ảo tưởng nói.

Mạc Trác Tư khinh bỉ nhìn người này liếc mắt, đầy đầu đều là gây dựng sự nghiệp, chuyện gì cũng có thể liên tưởng.

"Nếu như có cơ hội, ta thứ nhất thông báo người." Mạc Trác Tư cười phát phát tay, bởi vì hấn lập tức sẽ Thượng Thiên cầu, hai người muốn ai về nhà này.

"Người nói a!" Tiêu Tân Vinh la lớn: "Ta chờ người!"

...

Mạc Trác Tư ở dưới lầu quầy bán đồ lật vật mua lưỡng lon bia, tối nay Champions League thi đấu vòng tròn rút cuộc bắt đầu, còn hấn ưa thích đội bóng.

Về nhà, mở ti vi, khiến trong phòng không như vậy yên tĩnh.

Hơi chút tốn mười phút đem rác rưởi quét dọn xong, lúc này mới cầm điện thoại di động lên cho mình "Học sinh" gửi tin nhắn hỏi học tập tình huống.

"Lần trước cho người bố trí bài tập làm như thế nào? Có cảm tưởng gì không có?"

Vốn là chuẩn bị làm một mặt ăn, kết quả không nghĩ tới đối phương lập tức hồi phục.

"Không có!"

Hai chữ sạch sẽ gọn gàng.

Mạc Trác Tư ngăn người một chút, không khoa học a!

Cái này đặc biệt sao thế nào cũng hấn nói hai câu chứ? Rút cuộc có không có nhìn à?

Tiền cũng giao rồi, liền thái độ này?

Mạc Trác Tư bĩu môi một cái, liền như vậy, lười quản, trái lại chính tự mình tiền đã sổ sách, thích làm sao dạng cứ như vậy dạng.

Nhưng vào lúc này, Đại Tân Sinh quan võng cũng cho hấn phát tới tin nhắn ngắn.

"Chúc mừng ngài trúng tuyển Đại Tân Sinh văn học thịnh điển văn học tiểu thuyết chính văn trước khi tranh tài ba mươi mạnh, tiến vào thứ hai đếm ngược vòng thi đấu chọn, mời vào vào quan võng viết bổ sung tài liệu, chúng ta gặp nhau là mỗi một bản tác đăng cấp hợp với tình mỹ mặt bia!"

Ta X?

Mạc Trác Tư đăng lên tiểu thuyết thời điểm, mặt bia chính là 《 Người Thất Bại 》 và cái chữ to, kỳ thực căn bản không có mặt bia có thể nói.

Cho dù là mình muốn đăng lên cũng không có con đường, nguyên lai là tiến vào ba mươi mạnh mẽ mới có thể có tư cách này.

Quả nhiên, trò chơi đều là chơi đùa đến cuối cùng mới có ý tứ.

Hấn vội vàng cầm máy vi tính lên tại Website truyền vào địa phương tiến vào Đại Tân Sinh quan phương Website.

Lúc này, văn học tiểu thuyết trận đấu còn nghệ thuật triển lãm tranh trận đấu cũng đồng thời tiến vào hồi cuối, được hoan nghênh nhất đương nhiên là văn học tiểu thuyết.

Về phần những thứ kia nghệ thuật vẽ, nói thật ra, không có mấy người có thể đọc được.

Thor, cũng không mấy cái đọc được.

Tuy nhiên trời cao làm cho mình rút được một cái thế giới khác đặc sắc thi tập, đại khái là mạng đi!

Thi nhân vận mệnh đều là nhấp nhô.

Hắn biết rõ mình ký xuống cái này phần hợp đồng sau, liền phải gánh bên trên "Tinh Thần Phân Liệt" như vậy một cái danh tiếng.

Mạc Trác Tư khỏe môi nhếch lên vẻ bất đắc dĩ cười khổ, đây đại khái là đứng đầu tốt một lựa chọn.

Vừa có thể giải thích những thứ này tác phẩm khởi nguồn, cũng có thể làm cho mình được ích lợi.

Lại nói, ta cũng không nói lão a!

Thật cũng chỉ có ta có thể chứng kiến, các người tất cả mọi người đều không thấy được.

Mạc Trác Tư đăng nhập Đại Tân Sinh tác giả hậu trường sau, thoáng cái thấy được ba cái mặt bia làm cho mình chọn, quả nhiên đại sân thượng chính là không giống nhau, lại còn có thể tự chọn!

Hắn chọn trung gian một cái ham muốn, màu đen tuyền bối cảnh, giống như là thập niên 80 ban đêm đầu đường bên trên, một cái bóng lưng, cái đó người kia mặc trang phục tựa hồ với chung quanh hoàn toàn xa lạ.

Chuyển kiếp cái đề tài này, không phải lần thứ nhất bị người mang lên tác phẩm văn học.

Vốn lấy chuyển kiếp người thất bại góc độ đi trình bày đương thời người thất bại ý nghĩa, đây chính là sáng tạo, độc nhất vô nhị.

Lúc này 《Người Thất Bại》 bên dưới có một cái nổi bật danh gia bình luận sách, cũng chính là lần tranh tài này giám khảo cho ra giới thiệu.

"Thông qua trọng sinh khiến nhân vật chính trở thành Tiên Tri Giả, rất nhiều lịch sử tác phẩm văn học bên trong là một loại tân hình lối viết, nhưng đặt ở nghiêm túc văn học bên trong, điều này hiển nhiên là một loại sáng tạo."

"Quyển sách văn tự mặc dù dễ dàng, nhưng nhân vật chính theo Huyền muốn thành công đến vô số lần thất bại, không thể nghi ngờ để cho lòng người kiềm nén tới cực điểm, cái này nhìn như giống như tại miêu tả một cái Người trọng sinh thất bại, trên thực tế chính là phản ứng đương thời thực tế!"

"Tại đương thời, đại đa số người xoàng xĩnh thuận theo tự nhiên, oán trời trách đất, thông qua sau khi xuyên việt nhân vật chính chế cang thất bại, khiến độc giả nghĩ lại chính mình, rốt cuộc chính mình vừa có thể lấy được thể nào thành tựu đây?"

"Người, là người thành công? Vẫn là thất bại người?"

Cuối cùng câu này hỏi ngược lại, khiến không ít người điểm đáng khen, quyển sách này mặc dù căn cơ còn đợi tiến bộ, thậm chí văn tự miêu tả cũng rất đơn giản, nhưng ít ra đọc lên tới là thông suốt.

Hơn nữa chủ đề phía sau ý nghĩa dụ cho người suy nghĩ sâu xa, khi tiến vào ba mươi mốt chương sau, trước mắt số phiếu xếp hạng 20 tên.

Trong này có chút xếp hạng cao sách Mạc Trác Tư không xem được đến năm phút liền bỏ, phải nói bên trong không có vấn đề, vậy hắn tuyệt bích không tin.

Chính mình một nhóm không quét có thể đi đến một bước này, kỳ thực thật có điểm kỳ tích.

Đang làm người hậu trường, sẽ còn nhận được một chút độc giả phát tới tin tức, nói thí dụ như ủng hộ, mắng chửi người!

Mạc Trác Tư đem tài liệu mình viết xong, lúc trước cũng không có qua tác phẩm, trước mắt tình huống công tác, còn tác giả cá nhân hình, mặc dù không cho là mình hình có thể tại tân sinh thay mặt ra ánh sáng, nhưng hắn vẫn đem toàn bộ tài liệu lấp đầy.

Chẳng ai nghĩ tới, xoay người đem mì sợi nấu chín, mới vừa ngược đi một tí nước tương, điện thoại liền lách tách vang lên.

Mạc Trác Tư vội vội vàng vàng đi tới, nhận được một cái tin nhắn ngắn.

"Ngài khỏe Mạc tiên sinh, ta là Đông Hải văn hóa nhà xuất bản, xin hỏi ngài tiểu thuyết 《Người Thất Bại》 bản quyền hoàn chỉnh sao?"

Mạc Trác Tư miệng hơi hơi mở ra, hai mắt tròn to, đây là ý gì?

Chính mình.

Hắn đây mẹ.

Muốn bán bản quyền rồi hả?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Cái này hại người giới xuất bản

Mạc Trác Tư nhớ, chính mình tác phẩm phát hành tại tân sinh thay mặt văn học thịnh điển, bản quyền thật giống như liền ủy thác đi ra ngoài.

Hắn cũng không phải rất rõ, tin nhắn ngắn cũng có thể là lườm gạt, nói cái gì muốn mua chính mình bản quyền, nhưng là muốn chính mình trả trước bao nhiêu tiền.

Như vậy thuật lừa gạt tại tin tức không có ít báo cáo, cho nên Mạc Trác Tư cẩn thận là cách nhìn, còn cố ý đem tới tin nhắn ngắn dây số tại trên mạng tìm tòi một phen.

Cái này lục soát một chút, thật đúng là bắn ra tới tin tức hữu dụng.

"Đông Hải văn hóa nhà xuất bản gửi bản thảo điện thoại: 550955728(Tô Hiểu Đông)" "

Còn rất nhiều tư liệu khác, bao gồm một chút viết sách điển đàn, đều có dán ra tới cú điện thoại này.

Mạc Trác Tư trực tiếp tìm được Đông Hải văn hóa quan phương Website, tại gửi bản thảo tuyển hồng ngoại hỏi ý kiến điện thoại lợi hại, cũng nhìn thấy Tô Hiểu Đông người này với điện thoại.

Xem ra hắn không phải là trò lừa bịp.

Mạc Trác Tư cái này hít vào một hơi, trên mặt mang một vết thần sắc kích động, xuất bản?

Chính mình lại tùy tiện viết một quyển sách đã đến tầng thứ này?

Mặc dù nói đầu năm nay xuất bản ngưỡng cửa thật là thấp không được, nhưng với hắn mà nói hay lại là ngoài ý liệu kinh hi.

Lúc này Mạc Trác Tư muốn phải bấm đối phương điện thoại, lúc này mới phát hiện tại che giấu danh sách số điện thoại bên trong, cú điện thoại này nguyên lai đã che giấu năm lần rồi.

Cái này cũng hồng việc a!

Không chừng chính mình bỏ lỡ bao nhiêu lần cơ hội.

Hắn đem Bạch danh sách phòng quấy rầy hình thức bỏ, chủ động bấm cái này Tô Hiểu Đông điện thoại.

Đô —— Đô —— Đô

"Xin chào, vị nào ?"

"Xin chào, ta là Mạc Trác Tư, mới vừa rồi nhận được người tin nhắn ngắn."

Tô Hiểu Đông lập tức thả tay xuống bắt đầu làm việc làm, hưng phấn nói: "Không biết Mạc tiên sinh bây giờ có thời gian hay không."

"Người nói!" Mạc Trác Tư mở ra khuếch đại âm thanh, sau đó bắt đầu ăn mì.

"Là cái này như vậy, ta tại tân sinh thay mặt mạng văn học đứng lên thấy được người tác phẩm, ta. . ."

Còn không chờ Tô Hiểu Đông nói xong, hắn liền nghe được trong điện thoại truyền ra từng ngậm từng ngậm hút mì sợi thanh âm, nhất thời đều nổi da gà.

Chuyện này. . .

Mạc Trác Tư ngăn người một chút, sau đó hỏi: "Tiếp tục à?"

"Khục khục!" Tô Hiểu Đông hắng giọng một cái, tiếp tục nói: "Ngài kia tác phẩm, trải qua chúng ta chừng mấy vị Biên Kịch khảo hạch qua, cảm thấy phi thường có thị trường, nghe nói ngài hay lại là bình luận chuyên mục bản chủ."

Kết quả lại vừa là một trận hút chuồn hút chuồn thanh âm truyền tới.

"Cái đó, Mạc tiên sinh có thể nghiêm túc một chút sao?" Tô Hiểu Đông rốt cục thì không nhịn được.

Mạc Trác Tư chân mày khẽ nhủ một cái, ta rất nghiêm túc à?

Được rồi!

Này mặt trước không ăn.

"Được, ta phải nên làm như thế nào? Ta nhớ được tiểu thuyết bản quyền ở ta nơi này, nhưng người nên muốn tìm Đại Tân Sinh giao thiệp đi!" Mạc Trác Tư cầm điện thoại di động lên hỏi.

"Đúng như vậy, ngài có với Đại Tân Sinh ký liên quan hợp đồng sao?" Tô Hiểu Đông hỏi.

Mạc Trác Tư nhớ rất rõ ràng, cũng không có bất kỳ hợp đồng, chỉ có tại phát hành trước một đồng lớn phát hành phải biết mà thôi.

"Không có!"

Tô Hiểu Đông hưng phấn nói: "Vậy là được rồi, chúng ta có thể trực tiếp câu thông, nếu như là Đại Tân Sinh giúp người tìm tới xuất bản thương nhân, là yêu cầu cho bọn hắn một bộ phận phân chia."

Kỳ thực đây cũng là Tô Hiểu Đông tích cực như vậy đạo lý, trong này giá vốn càng thấp, hắn kiếm thì càng nhiều.

"Đúng như vậy, xuất bản bản quyền chia làm hai loại, một loại là chúng ta gánh vác in tuyên truyền, sau đó mỗi tiêu thụ một quyển tác phẩm cho ngài phân chia tiền nhuận bút."

"Dị chủng phương pháp chính là mua đứt giá cả, nói cách khác trực tiếp ra một vài đem ngài tác phẩm bằng giấy bản quyền mua đứt, về phần tiêu thụ bao nhiêu đó chính là chúng ta chuyện."

"Còn có một loại phương thức, chính là ngài tự trả tiền xuất bản in, đương nhiên, cái này nói ra liền khó nghe không phải sao?"

Tô Hiểu Đông cười nhếch nhếch xoa xoa đôi bàn tay, hắn thích vô cùng với người mới giao thiệp với, bởi vì tốt lừa dối.

Mặc dù cho ra ba cái tuyến hạng, nhưng hắn cũng tin tâm để cho đối phương lựa chọn phân chia tiền nhuận bút.

Đúng như dự đoán, Mạc Trác Tư mở miệng hỏi: "Nếu như là mua đứt giá cả, các người có thể ra bao nhiêu?"

Tô Hiểu Đông khéo môi nhếch lên một nụ cười, "Không nói dối ngài, mua đứt giá cả đều là căn cứ đối tác giả quyền sách trước thành tích tiến hành một cái phân tích, nếu như mới tác phẩm có tiến bộ, chính là nói giá, nếu như cho là thị trường không được, là sẽ xuống giá."

"Về phần mới tác phẩm người, không có được thị trường nghiệm chứng qua, cho nên bình thường cho ra mua đứt giá cả sẽ phi thường thấp."

Mạc Trác Tư một mặt bất đắc dĩ, đạo lý này hắn cũng biết.

"Cho nên ý tứ cũng chỉ có thể lựa chọn phân chia đúng không?"

Tô Hiểu Đông giới thiệu: "Vượt qua 99% mới vào nghề tác giả đều là lựa chọn phân chia, hơn nữa người nghĩ a! Chúng ta giúp người toàn bộ hành trình đóng gói tuyên truyền, người ngồi ở nhà thu tiền, bán nhiều kiếm được nhiều, sẽ không lo lắng mua đứt giá cả qua thấp vấn đề, ngài quyền lợi cũng có thể được bảo đảm."

Mạc Trác Tư hoàn toàn không có phương diện này kinh nghiệm, nhưng hắn cũng không nóng nảy, bây giờ nói giá cả có chút quá sớm, không chừng chính mình tác phẩm có thể đi vào 20 mạnh mẽ đây?

"Ta sẽ cân nhắc, có hứng thú sẽ liên lạc lại các người."

Tô Hiểu Đông nhất thời mặt tron mắt há mồm, cái này tình huống gì?

Dưới tình huống bình thường, làm một người mới nghe nói mình sách có thể xuất bản, đều là suy nghĩ nóng lên, người cái này xa cách.

Nhưng tốt xấu người cũng hỏi một chút phân chia giá cả à?

Không hỏi giá cả người cân nhắc thế nào?

Tô Hiểu Đông bắt đầu đi chỉ có thể tự báo ra giá cả: "Cái đó, chúng ta phân chia là dựa theo ngài tác phẩm in phổ biến rộng rãi giá vốn bỏ ra giá cả, bình thường người mới có thể thu được 2 nguyên đến 4 nguyên giá cả."

"Cái gì? Ý là bán một quyển sách ta kiếm 2 nguyên?" Mạc Trác Tư ngăn người một chút.

"Đương nhiên không nhất định, ngài tác phẩm ít nhất có thể phân 4 nguyên một quyển, giả như vậy thiết lập chúng ta bán ra một trăm ngàn vốn, ngài liền kiếm 400 ngàn rồi." Tô Hiểu Đông ném ra kékịch xù cảm dỗ.

Xuất bản, cái kia là bao nhiêu người mơ mộng.

400 ngàn không ít chứ? Một gian nhà trả tận tay rồi.

Nhưng không ngờ, Mạc Trác Tư vừa mới chuẩn bị ký xuống một phần giá trị năm triệu hợp đồng, 400 ngàn đối với hắn thật đúng là không có bao nhiêu sức hấp dẫn.

Lại nói một quyển tác phẩm ít nhất được bán cái 20 nguyên trở lên đi, chính mình lại chỉ có thể bắt được một chút xíu tiền?

Hắn mặc dù nghe nói xuất bản thương nhân rất hấp dẫn, nhưng không nghĩ tới hấp dẫn đến nước này.

"Được, ta cân nhắc một chút, có nhu cầu sẽ liên lạc lại các ngài."

Dứt lời, Mạc Trác Tư cúp điện thoại.

Tô Hiểu Đông rất ít bị cúp điện thoại, hắn luôn là giống như một mơ mộng hướng dẫn người như thế, hoàn thành rất nhiều người mới xuất bản mơ mộng, nhưng cũng không phải nói không có bị treo qua điện thoại.

Nhưng, bị một người mới cúp điện thoại.

Cái này làm cho trong lòng của hắn không quá thoải mái, bên cạnh đồng nghiệp thấy như vậy một màn, đùa hỏi: "Ai vậy? Lại dám treo Hiểu Đông ca điện thoại, không nghĩ tại giới xuất bản lăn lộn chứ?"

Tô Hiểu Đông đầy vẻ khinh bỉ, gác lại điện thoại di động nói: "Đầu năm nay người mới quá quắt, không phải là Đồng Phàm khen đôi câu."

"Cái kia cũng không hiểu rõ, Đồng Phàm à!" Đồng nghiệp buồn cười nói.

Mạc Trác Tư cố ý lên mạng tra xét liên quan tới xuất bản thu được ích lợi tình huống, kết quả lại phát hiện mở rộng tầm mắt, 23 khối giá bán tác phẩm, cuối cùng rơi vào tác giả trong tay chỉ có 1. 8 nguyên.

Nội tình không ngừng, dù vậy, vẫn có rất nhiều người điên cuồng tràn vào cái nghề này.

Đại khái, ở niên đại này bên trong, quá nhiều người nằm mơ.

Quá nhiều người muốn phải giải mộng rồi.

Nói cách khác, không có tiếng tăm gì làm vài năm hát đệm tỷ tỷ.

Mạc Trác Tư cảm rằng, chuyện này trở về với Trần Thao trò chuyện một chút, xuất bản tác phẩm cũng có thể tại chính mình trong lý lịch tăng thêm một chút hào quang.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Một trận gió

Mỗi ngày đều có mới nhất báo điểm tin tức.

Nếu như người tránh ở nhà một tuần không ra khỏi cửa, có lẽ dưới lầu đã nở một nhà người chưa từng nghe qua mắc xích nhân hiệu.

Đây là khoa trương cách nói, nhưng nhật tân nguyệt dị phát triển khiến người không thể không chủ động đuổi theo.

Rất nhiều chuyện vật, tất cả mọi người chẳng qua là cười một tiếng mà qua, rất mất đồ có thể tại trong đầu của bọn họ lưu lại ấn tượng sâu sắc.

Trừ phi nhiều lần chứng kiến, hoặc là với chính mình liên quan.

Ánh Trăng Mờ thơ, giống như là một trận gió.

Quát đi qua.

Đại khái sẽ thổi rớt một chút lá rụng, cũng chỉ như vậy mà thôi.

"Thật không tiện, người cái điện thoại di động này tầm chip đã hư hại, có thể là té bể sau đó lại nước vào."

Tiết Dĩ An thở dài một cái, nhưng sau xoay người rời đi.

Trong này có nàng vô cùng trọng yếu tài liệu, là nàng ái mộ sáng tác rồi 3 năm ca khúc, bên trong mỗi một câu nói đều đối chiếu một cái câu chuyện.

Cho dù nàng có thể tùy ý hừ ra bài hát kia, nhưng bên trong câu chuyện, có chút là trên mạng tìm, có chút là trong hiện thực chân chính câu chuyện.

Vứt bỏ, liền thật rất khó tìm trở lại.

Mặc dù sự nghiệp gần đây có chút khởi sắc, ngày hôm sau chính mình liền nghênh đón đời người lần đầu tiên lên đài, nghe nói ca nhạc hội bán ba vạn tấm nhóm.

Nàng làm một hậu bối khách quý cùng tiền bối cùng sân khấu song ca, cơ hội như vậy đáng quý.

Nhưng cố ý chung quanh tin đồn nói, để cho nàng không có cách nào tiếp nhận.

Ngay tại tối ngày hôm qua, đối với nàng có ý tứ một người đàn ông đưa bé không biết ở đâu nghe được cái này tin nhảm, bình thường thường thường lạnh lẽo nhẹ hời ảm áp cũng mất.

Nàng có chút bàng hoàng, không biết nên làm gì mới là đúng.

Nhưng vào lúc này, đi ngang qua một nhà tiệm thức uống lạnh, Tiết Dĩ An thêm ăn liền ngồi xuống, mở ra bình luận mạng lưới APP.

Gần đây tình phẩm phê bình chuyên mục tăng thêm âm nhạc chuyên khu, làm so lúc trước tốt không ít, cho nên hẳn thường thường nhìn.

Nhưng lần này, tiến vào APP thời điểm dưới góc phải tin tức chuyên mục có một cái chấm đỏ nhỏ.

Bình thường chính mình chú ý chuyên mục, hoặc là chính mình nhấn lại có người trả lời đều biết nhắc nhở.

Nàng mở ra tin tức nhìn một cái, lúc này mới phát hiện là thi từ chuyên mục phát ra ngoài tin tức.

Vốn là không có ý định nhìn, nhưng ngẩng đầu mấy chữ bất ngờ làm người khác chú ý.

"Là ngài vạch trần Ánh Trăng Mờ thơ người sáng lập, Cố Thành không rõ!"

Ánh Trăng Mờ thơ gặp may sau rất nhiều người bất chúc, nhưng không có bất cứ người nào độ cao có thể đạt tới Cố Thành vị trí này, đại khái là viết tốt, hơn nữa vẫn là thứ nhất người.

Nhưng là qua lâu như vậy, cũng không có Cố Thành bất cứ tin tức gì, không ít người đã bắt đầu đem sự chú ý chuyển tới địa phương khác rồi.

Tiết Dĩ An không thể nào nhìn thơ, chú ý cái này chuyên mục, hoàn toàn là vì vậy chuyên mục là mình một vị học tỷ em trai chủ trì, coi như là bụng cái trận.

Bất quá nàng ngược lại rất có hứng thú điểm đi vào tin tức này đẩy đưa.

Đập vào mắt ngọn nguồn là vài thô màu đỏ Cố Thành hai chữ, hơn nữa bên cạnh hôn lên màu trắng đen đầu khô lâu, phân phối văn: "Một cái không tồn ở cái thế giới này người."

Tiết Dĩ An con người hơi hơi co rút lại, rõ ràng bị những lời này hù dọa.

"Hôm nay thi từ bình luận khu bản chủ Mạc Trác Tư bị chẩn đoán chính xác là tinh thần dị thường sinh ra nghe nhầm ảo giác."

"Hắn từng nhiều lần thắng thần biểu thị, Cố Thành cũng không tồn tại ở trên thế giới này, chẳng qua là tinh thần hắn ảo ảnh."

"Nhiều tên chuyên gia xem theo dõi video sau xác nhận ngoài triệu chứng là hiếm thấy song Huyền triệu chứng, trải qua một chút hàng nguy hiểm đánh giá xác nhận đối người khác không uy hiếp hành vi."

"Thiên tài, luôn là cùng người điên cùng tồn tại, ai cũng không thể chối Ánh Trăng Mờ thơ mang đến cho chúng ta đánh vào."

"Mạc Trác Tư nguyên thoại: Ta có thể xem lại các người không thấy được, đại khái tại một cái thế giới khác, ít nhất ta có thể chứng kiến, nói thí dụ như Cổ Thành tác phẩm, Bắc Đao tác phẩm."

"Đêm tối cho ta con mắt màu đen, ta lại dùng nó đi tìm quang minh" —— Cổ Thành

"Người không có đúng kỳ hạn trở về, đây chính là ly biệt ý nghĩa." —— Bắc Đao

"Người cho tới bây giờ đều mất ngủ, người cho tới bây giờ cũng không có mộng." —— Mạc Trác Tư

Một viên đá làm dậy lên sóng lớn ngập trời! !

Không có ai biết Bắc Đao là ai, nhưng bây giờ biết rồi, Bắc Đao cũng là hư vô nhân vật, với Cổ Thành như thế.

Một câu cuối cùng là Mạc Trác Tư tự mình thơ, tiểu bịa cố ý đem ba người thơ cũng liệt vào chung một chỗ, chính là muốn phải cho mọi người tạo thành một loại ảo giác.

Nói cách khác, bọn họ đều là cùng một tầng thứ.

Cổ Thành thơ đã sớm truyền khắp toàn bộ thi từ vòng tròn, cơ hồ có thể nói không người không biết không người không hiểu, nhưng bởi vì không tìm được người, cho nên quan phương thi từ hiệp hội cũng chỉ có thể chờ.

Thi từ vòng tròn yên lặng quá lâu, quá lâu.

Bọn họ yêu cầu một cái có thể đột thời đại thiên tài, mà Cổ Thành hiển nhiên chính là một nhân vật như vậy.

Sau đó, trải qua nửa tháng, lại vẫn không có tìm được Cổ Thành.

"Người trái xoài kem tươi!"

"Mỹ nữ?"

Tiết Dĩ An ngăn người một chút, lúc này mới ngẩng đầu cười nói: "Cám ơn!"

Trong nội tâm nàng đã sớm vén lên sóng to gió lớn, cái này Mạc Trác Tư là nàng học tỷ em trai, hoàn toàn là từ hữu nghị đặt.

Nhưng không nghĩ tới lại lợi hại như vậy?

Người điên?

Phải nói tinh thần dị thường, nàng lại hoàn toàn không có liên tưởng đến người điên, cái này tỏ rõ chính là thiên tài a!

Nàng nghe nói có người dùng Cổ Thành tác phẩm tới biểu lộ câu chuyện, cho nên trong đầu đối với danh tự này liền đã có nhất định hảo cảm.

Lần này, nói Cổ Thành là một nhân vật giả dối, khiến người khó mà tiếp nhận.

Lại tuôn ra tinh thần dị thường, phảng phất muốn phải đem người này nguyên lai khái niệm toàn bộ đánh vỡ lần nữa tạo nên.

Tam hành thơ phép so sánh.

Ba cái tên toàn bộ bất đồng.

Cổ Thành, Bắc Đao, Mạc Trác Tư.

Đây chính là tiểu bịa muốn phải hiệu quả, thoáng cái đem Mạc Trác Tư địa vị mang lên rồi với Cổ Thành giống vậy cấp bậc, sau đó lợi dụng Bắc Đao xuất hiện nói cho mọi người, giống như thiên tài như vậy nhân vật, chính là ở tại Mạc Trác Tư trong đầu.

Nhìn lại Bắc Đao thơ.

Nhìn lại Mạc Trác Tư thơ.

Ba người phong cách kiên quyết bất đồng, lúc này mọi người tựa hồ có thể hiểu, tại sao nói là tinh thần dị thường.

Bởi vì người bình thường, căn bản không thể nào làm được loại sự tình này.

"Người cho tới bây giờ đều mất ngủ, người cho tới bây giờ cũng không có mộng."

Đây là Mạc Trác Tư suy nghĩ sâu xa Truy Mộng không người nào lực lượng, bỗng nhiên tán phát ra linh cảm.

Mất ngủ là bởi vì không ngủ được, không ngủ được người liền không có cách nào nằm mơ, hết thấy các thứ này thuận lý thành chương, nhưng nhìn kỹ những lời này, có thể rất dễ dàng ngộ ra khác một cái đạo lý.

Người có thể là bởi vì mất ngủ cho nên không có mộng.

Người cũng có thể là bởi vì không có mộng, cho nên mất ngủ.

Tiết Dĩ An tràn đầy mừng rỡ khôn kể xiết về mặt, thậm chí quên uống chính mình chút lạnh uống, nàng cho học tỷ gọi điện thoại.

"Này? Từ Hàm tỷ?"

Mạc Từ Hàm đã hạ quyết tâm quyết định thử một lần xuất đạo, dù là với bằng hữu kia đại ẩm ỹ một trận, thậm chí bây giờ còn đang chiến tranh lạnh bên trong.

Nàng lại cảm thấy, chính mình không nên cho đời người lưu lại nỗi tiếc nuối này.

Ít nhất.

Nàng không hy vọng ba mươi tuổi thời điểm, mới đến hối hận.

"Tiểu An? Làm sao rồi?" Mạc Từ Hàm rất là kỳ quái, nàng nghe nói Tiết Dĩ An ký vào công ty lớn, hẳn rất bận rộn mới đúng.

"Có lưỡng một tin tức tốt phải nói cho người." Tiết Dĩ An hưng phấn nói.

Mặc dù rất bận rộn, nhưng Mạc Từ Hàm hay là trước dừng tay lại trên đầu công việc, khiến đồng nghiệp đợi nàng một hồi.

"Ừ, người nói!"

"Ta cuối tuần muốn lên đài rồi, ca nhạc hội đây, ba vạn người!" Tiết Dĩ An cường ép ngăn chặn kích động giọng.

"Quá tuyệt vời! Người so học tỷ lợi hại hơn." Mạc Từ Hàm cười nói.

Chính mình đợi nhiều năm như vậy, từng có nhiều như vậy cơ hội, nhưng đều không dám bước ra bước này, không nghĩ tới học muội bây giờ cũng đi ở trước mặt mình.

"Còn còn nữa, nguyên lai Từ Hàm tỷ em trai lợi hại như vậy a!" Tiết Dĩ An nhin không được cười lên.

Nàng cười là ngày đó Lâm Ngạn Tổ khoác lác, bị nàng bỏ phát ra ngoài thời điểm.

Nhìn tên kia cho là mình thật lợi hại, kết quả chấm điểm mới như vậy một chút xíu.

"À?" Mạc Từ Hàm thoáng cái liền choáng váng.

Nàng cái này hai tuần lễ thật là bận rộn nỏ, căn bản không thời gian chú ý những chuyện khác.

"Em ta thế nào?"

"Người không biết sao? Hôm nay bình luận mạng lưới APP lại phát hấn tin tức đây!" Tiết Dĩ An tràn đầy nụ cười mà nói rằng.

Mạc Từ Hàm khách khí cười cười: "Hắn bây giờ là trọng điểm bồi dưỡng đối tượng đây!"

"Không phải cái này, hắn lại là thiên tài ư!"

Mạc Từ Hàm nhất thời trợn mắt hốc mồm, "Thiên tài? Không đến nỗi chứ?"

Mặc dù lão đệ viết bài hát này cho nàng, quả thật rất kinh điển, nhưng ly thiên mới vẫn có rất khoảng cách xa.

"Chẳng lẽ học tỷ người cũng không biết chứ? Nguyên lai Cố Thành chính là hắn, còn Bắc Đào." Tiết Dĩ An cười híp mắt nói.

Mạc Từ Hàm một chút liền choáng váng!

Cố Thành?

Hình như là nghe bằng hữu đề cập tới, nhưng là Bắc Đào lại là ai?

"Ai nha, ngược lại người đi xem một chút sẽ biết, đệ đệ của người lập tức sẽ cả giận!" Tiết Dĩ An cũng là thay học tử cao hứng.

Mạc Từ Hàm cúp điện thoại sau, còn một mặt tròn mắt há mồm.

"Thế nào? Tiếp tục?" Kỹ thuật viên ghi âm lâm thu được thật từ bên trong đi ra hỏi.

"Ồ, không việc gì!"

"Đúng rồi, Cố Thành người nghe nói qua sao?" Mạc Từ Hàm không có nhìn điện thoại di động, nàng hướng phòng thu âm đi tới, thuận miệng như vậy hỏi một chút.

"Biết a! Ánh Trăng Mờ thơ trước một trận rất lửa." Lâm thu được thật trả lời.

Mạc Từ Hàm bán tín bán nghi hỏi: "Vậy, lợi hại à?"

"Lợi hại a! Đây là loại hình mới dẫn quân người, người sáng lập." Lâm thu được thật buồn cười nói.

"Ồ, như vậy a, khó trách ta một cái học muối kinh ngạc như vậy." Mạc Từ Hàm có chút cao hứng nói.

Nàng còn hoàn toàn không có ý thức đến, Ánh Trăng Mờ thơ người sáng lập rốt cuộc ý vị như thế nào.

Bất quá nghe thật lợi hại.

Lâm thu được thật cũng là thuận miệng cười nói: "Người hỏi thế nào cái này."

"Không có đâu, thật giống như nói em ta chính là Cố Thành." Mạc Từ Hàm nửa lộ vẻ cười ý mà nói rằng.

Nhưng mà một giây kế tiếp. . .

Lâm thu được thật bước chân bỗng nhiên ngừng lại, còn một mặt khiếp sợ nhìn Mạc Từ Hàm.

"Làm sao rồi?" Mạc Từ Hàm kinh ngạc chớp mắt hỏi.

"Khụ!" Lâm thu được thật về mặt thành thật nuốt một cái nước, hỏi: "Thật?"

"Ế? Hả là. . . Chứ?" Mạc Từ Hàm chân mày hơi nhíu lên.

Lâm thu được thật bỗng nhiên một mặt lấy lòng nụ cười, xoa xoa đôi bàn tay hỏi: "Cái đó, có thể hay không giúp ta muốn một phần ký tên, tốt nhất mang theo thơ."

Chứng kiến Mạc Từ Hàm một mặt ngốc ngây ngốc bộ dáng, lâm thu được thật xấu hổ cười nói: "Không phải ta muốn, ta thay muối muối ta muốn, nàng lão ưa thích Cố Thành thơ rồi."

Mạc Từ Hàm miệng hơi hơi "O" lên, nàng phát hiện, chính mình thật giống như làm thứ gì.

"Ta. . . Em ta rất lợi hại?"

"Đâu chỉ lợi hại a! Thật là thịnh hành thi từ vòng!"

Mạc Từ Hàm vẫn một mặt tròn mắt há mồm, không Pháp tướng thư biểu tình, trong đầu của nàng bắn ra ba chữ.

"Ta trời ạ?"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Một giấc mộng

Tin tức này, trong nháy mắt quét ngang chỗ quan tâm phê bình chuyên mục người.

Mạc Trác Tư chuyên mục toàn bộ mặt tiếp xúc phong cách đều rực rỡ hẳn lên, cái kia tràn đầy Khoa Huyền cảm giác Cự Nhân giống như là tại bao quát chúng sinh.

"Lời nói ác độc, pháo miệng, xoi mói, người không cách nào tưởng tượng phong cách, đến từ một cái thế giới khác nhân quang." —— Mạc Trác Tư

Những lời này bị thêm đen to thêm, đặc biệt nổi bật.

Giờ khắc này, mọi người rút cuộc minh bạch cái gì gọi là đến từ một cái thế giới khác nhân quang.

Chuyên mục bối cảnh phong cách là đêm tối Bầu Trời Sao, không có cái loại này thôn phệ người đều cảm giác, ngược lại có loại đầy sao tô điểm sáng ngời cảm giác.

Điện thoại di động khách hàng đoạn mặt tiếp xúc rất nhỏ, chuyên mục tiêu đầu tượng đồ mảnh là Mạc Trác Tư chính mình chọn lựa ra.

Ban đêm trắng sáng treo, chung quanh âm đậm vô quang, chỉ có đèn đường thăm đậm ánh sáng, cột đèn bên dưới đứng một bóng người.

Đèn đường đem bóng người kia một dạng kéo rất dài rất dài.

Đem người làm mờ ra hình lớn nhìn kỹ thời điểm, sẽ phát hiện thông suốt sáng ngời trong ánh trăng mặt loáng thoáng tỏa ra một cái thế giới khác.

Mạc Trác Tư muốn chính là cái này cảm giác, trắng sáng chiếu sáng đất đai đồng thời cũng đang nhìn trộm thế giới, mà một cái thế giới khác thông qua trắng sáng ảnh ngược đi ra.

Bất kể người khác không nhìn nổi đọc được, nhưng Mạc Trác Tư rất là hài lòng.

Chuyên mục trang đầu phân lan can: Phê bình chuyên khu, nhấn lại khu, tác phẩm biểu diễn.

Phê bình chuyên khu trên căn bản không có quá lớn thay đổi, hình thức thượng tiến hành một chút ưu hóa, trực tiếp đem tác phẩm mặt bia phía dưới giới thiệu tóm tắt thay đổi thành Mạc Trác Tư lời bình.

Nhấn lại khu tăng lên kinh nghiệm cấp bậc, nước càng nhiều cấp bậc càng cao, tham dự hoạt động cũng có thể tặng kinh nghiệm.

Tác phẩm biểu diễn điểm đi vào, bên trong sắp hàng bốn tác phẩm riêng.

Bao gồm Văn Nhất Đa, Cố Thành, Bắc Đảo, Mạc Trác Tư tự mình.

Tại 【 Tác Phẩm Biểu Diễn Khu 】 bên dưới có thừa to một hàng chữ, coi như là tác phẩm biểu diễn khu giới thiệu tóm tắt.

"Bọn họ có thể theo đuôi bụng Văn Nhất Đa, cũng có thể theo đuôi bụng Cố Thành, thậm chí Bắc Đảo, nhưng không phải ta!"

"Ta không phải thi nhân, không phải ca sĩ, chỉ là một nhà bình luận."

Lần nữa trở lại tác phẩm 【 Phê Bình Chuyên Khu 】, rất nhiều phê bình qua tác phẩm từng quyền hàng ở chỗ này,

"Cái thế giới này không có Cố Thành, nếu như người nguyện ý, người chính là Cố Thành!" —— Mạc Trác Tư

Những lời này ai cũng không có tư cách nói, duy chỉ có Mạc Trác Tư có, hơn nữa hẳn nói ra hàm nghĩa có thật nhiều loại.

Phảng phất là tại tự thuật, bởi vì bây giờ tất cả mọi người đều biết, nguyên lai Cố Thành chẳng qua là hư ảo nhân vật, thậm chí đang làm đẳng cấp biểu diễn trong khu, Mạc Trác Tư còn đem tại 《 Ánh Trăng Mờ Thor Chọn Lọc 》 trang đầu bên trong Bắc Đảo còn Cố Thành hình cho trả lại như cũ đi ra.

Đương nhiên vì để tránh cho phiền toái, hẳn sử dụng phần mềm đem hình biến thành phác họa trạng thái, giống như là máy tính hợp thành phác họa vẽ.

Nhưng trên thực tế người xác xác thật thật có thể chứng kiến người này chính là Cố Thành.

Cơ hồ có thể đoán được!

Tin tức này tương hội tại thi từ vòng tròn đưa tới chấn động.

...

Mạc Trác Tư ba chữ, đối với một số người mà nói, cũng không phải là như vậy xa lạ, ít nhất đi qua Văn Đàn cúp tất cả mọi người vẫn là có ấn tượng.

Vương Đông Tuyết so với ai khác đều phải chú ý cái này chuyên mục, hẳn là như vậy nhóm đầu tiên chứng kiến bình luận mạng lưới công bố ra tin tức người.

Vốn là vạn sự đã sẵn sàng chỉ thiếu một mồi lửa, kết quả Đồng Thiếu Hoa không giải thích được tuyên bố kế hoạch kết thúc.

Hắn còn đủ tốt một đoạn thời gian, đương nhiên theo Mạc Trác Tư chuyên mục ra ánh sáng dần càng ngày càng cao, Vương Đông Tuyết cũng đã bóp tiêu diệt ý nghĩ kia.

Lúc đầu Đồng Thiếu Hoa nói với hắn, những thứ kia tác phẩm đều là giả, chép lại trở lại.

Bây giờ, hoàn toàn là tuyệt vọng.

Bởi vì không có cách nào chối, chỉ là Cố Thành hai chữ tại Thi Đàn giới địa vị liền cao hơn hắn rồi.

Thơ mới từ loại loại hình, hơn nữa được mọi người ủng hộ, thứ người như vậy chính là thiên tài, dù là căn bản không biết đến Cố Thành là ai.

Hiện tại tại tin tức này tuôn ra đến, Vương Đông Tuyết một từng ngưng từng ngưng hút thuốc, hai con mắt dùng sức nheo lại nhìn ngoài cửa sổ.

Hắn bắt đầu an ủi mình, kỳ thực không có gì, ban đầu bại bởi Mạc Trác Tư cảm thấy rất mất thể diện.

Nhưng bây giờ không nghĩ như vậy, Ánh Trăng Mờ thơ người sáng lập, chính mình thua không có chút nào khó coi.

Khói mù đang tràn ngập.

Vương Đông Tuyết cho Đồng Thiếu Hoa phát một cái tin nhắn ngắn.

"Người quyết định là Đúng, chúng ta không thắng được."

Không thắng được, cho dù là thật tuôn ra bình luận mạng lưới thu tiền mua xong đánh giá, vậy cũng với Mạc Trác Tư một mao tiền quan hệ không có.

Bởi vì Mạc Trác Tư chuyên mục, là không chấp nhận mua xong đánh giá, thậm chí người ở bên trong chấm điểm sẽ thấp khó coi.

Hắn ánh mắt u buồn, nhìn về phía ngoài cửa sổ, giống như là mưa.

Ngày.

Trong phút chốc liền tối.

Đó là bị một trận gió thổi tới mây đen che đậy.

Đồng Thiếu Hoa ngày đó tâm tình vô cùng tệ hại, hắn bị chọc tức, đi về trên xa lộ tinh thần hoảng hốt, tạo thành tông vào đuôi xe sự kiện.

Bởi vì hắn xe có khí đệm bảo vệ, ngược lại không coi là nghiêm trọng, tay hay lại là bị đụng đầu tay lái, bị hắn tông vào đuôi xe một chiếc xe con liền thê thảm hơn nhiều.

Vừa vặn bên trong là một nhà bốn chiếc, hai đứa trẻ kia đều bị đụng đầu, tổn thương tương đối nặng, đại nhân bởi vì buộc dây nịt an toàn cũng còn khá.

Tiền thuốc thang thêm bồi thường tổng cộng cho hơn sáu chục ngàn nhanh.

Đối với từ công việc Đồng Thiếu Hoa mà nói, khoản tiền này chỉ tiêu sau, hắn áp lực liền chìm rất nhiều.

Ngồi quán phòng làm việc, rất ít có công việc rất đủ lẫn nhau xứng đôi, dù sao đều xí nghiệp lớn cao quản đều rất ổn định, cường bức sinh hoạt áp lực, hẳn không có biện pháp đợi ở nhà.

Cho nên cái này hai tuần lễ chạy khắp nơi, mua tốt hơn thuốc rượu ngon, liền muốn chạy một chút quan hệ.

Hắn ngâm một liều thuốc ngồi trên ghế sa lon ở phòng khách chơi đùa điện thoại di động, bỗng nhiên lỏng mảy khóa chặt.

Cho đến nay bình luận mạng lưới lão đồng nghiệp bằng hữu vòng chia sẻ ra một cái liên tiếp, tựa đề là như vậy viết "Là ngài vạch trần Ánh Trăng Mờ thơ người sáng lập, Cố Thành không rõ!"

Đồng Thiếu Hoa là học âm nhạc xuất thân, đối với (đúng) nghệ thuật vẫn có nhất định độ nhạy cảm, thi từ mặc dù không có nghiên cứu, nhưng Ánh Trăng Mờ thơ tương đối đẹp đẽ, hắn cũng thật thích.

Nhưng là Cố Thành hai chữ, nhưng là giống như là trong lòng của hắn tét tóc một cây gai.

Kế hoạch chấm dứt.

Lý do là, Mạc Trác Tư rất có thể chính là Cố Thành.

Hắn không kìm lòng được điễm tiến vào, cho dù là đã rời đi công ty, nhưng phải nói không có chút nào quan tâm nhất định là giả.

Mấy cái lời chọt nhảy vào hắn đấy mắt, nhất thời khiến hắn trợn mắt hốc mồm.

Cái này mới rời đi công ty bao lâu?

Không bao lâu chứ?

Cố Thành nhưng thật ra là giả, Mạc Trác Tư tinh thần dị thường?

Đồng Thiếu Hoa cảm giác đầu tiên chính là mình bị gài bẫy, phải nói tất cả mọi người đều bị gài bẫy, đây tuyệt đối đã sớm an bài xong kế hoạch.

Từng bước một, đánh vào lòng người, sau đó sẽ vén lên cái kia khăn che mặt bí ẩn.

Hắn rốt cuộc thấy được cái kia mấy câu Ánh Trăng Mờ thơ, nhất thời ngừng thở, dù là hắn quả thật nhìn Mạc Trác Tư không vừa mắt, nhưng không thể chối, người này thật là tài hoa bộc lộ.

Không biết lúc nào, hắn quả đắm liền thật chặt nắm lại.

Sau đó không thể không buông ra!

Rất là bức bối.

Hắn bây giờ còn chưa suy nghĩ ra, tại sao ngày đó tại phòng họp chính mình với điên rồi dường như, đại khái suy nghĩ rút?

Đồng Thiếu Hoa thật sâu thở dài một cái, cúi đầu xoa xoa huyết Thái dương.

Tâm tình rất là phức tạp, rất là thấp.

Hắn giờ tay hít một hơi thuốc, sau đó chậm rãi thở ra.

Một khắc kia, khói mù chặn lại con mắt, hắn không thấy rõ rồi, cái thế giới này.

Giống như là làm một giấc mộng tựa như.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Tân Thế Giới vé vào cửa

Vạn vạn không nghĩ tới.

Gió êm sóng lặng còn không có hai ngày, thi từ vòng tròn trong nháy mắt nổ tung.

Thiên tài cũng không phải là thổi phồng đi ra, mà là đạt được thừa nhận.

Đặc biệt là Ánh Trăng Mờ thơ tác phẩm lấy được rất nhiều người bất chúc, mơ hồ có hướng dẫn mới một thời thượng vết tích, mà phần lớn kẻ bất chúc, đối với người sáng lập đều là giữ tôn kính.

Khi bọn hắn viết ra tác phẩm, đang cùng Cố Thành so sánh, trong nháy mắt cao thấp có phần.

Cố Thành, quá thiên tài chứ?

Bắc Đào, tựa hồ cũng rất lợi hại.

Văn Nhất Đa? Cái kia vài bài hiện đại thơ?

Trong nháy mắt đem toàn bộ hào quang toàn bộ tụ tập tại Mạc Trác Tư trên người một người, một khác kia, thật là chiếu sáng thế nhân.

Tư nhân trong đình viện.

Gió nhẹ thổi qua đình viện nuôi cá hồ nhỏ, mặt hồ sóng gợn lăn tăn.

"Cây thông già, tiểu tử này người đang ở đây Văn Đàn cúp gấp qua chưa?" Tuần Diệp Vũ giữ lại một đồng Bạch hư hư chòm râu.

Vương Hồng thả lỏng trần đầy nếp nhăn chân mày hơi nhíu lại, "Gấp qua, nghe nói kết thúc thời điểm còn huyền ảo xôn xao, bắt quả khi đó ta đi nhanh hai bước."

"Cái này Tiểu Oa Nhi nhất định phải kéo vào chúng ta hiệp hội a!" Tuần Diệp Vũ uống một hớp nhỏ cây Bạch dương trà mím môi nói.

"Lúc trước không tìm được người, ta đã khiến Trần Húc đi tìm hẩn." Vương Hồng thả lỏng làm Hoa Hạ Văn Đàn hiệp hội Phó Hội Trưởng, ở phía trước một trận Tân Văn Báo Đạo bên trong, tuyên bố Ánh Trăng Mờ thơ là một loại thời đại mới thì từ loại hình.

Tuần Diệp Vũ là Từ Châu thành hiệp hội Phân Bộ người tổng phụ trách, hẩn toét miệng cười nói: "Thời đại mới yêu cầu tới."

Vương Hồng thả lỏng cầm lên bình sứ đến đi một tí trà đến hai người trong ly nhỏ, có chút kinh ngạc hỏi: "Thời đại mới?"

"Người xem là toàn cục, ta xem là chi tiết." Tuần Diệp Vũ giải thích: "Tại sao trong vòng có rất nhiều người không có cách nào tiếp nhận Ánh Trăng Mờ thơ?"

Vương Hồng thả lỏng không nói gì, hẩn có thể ngồi đến hiện tại ở vị trí này, cũng nhất định không thể nói tùy ý đoán bậy bạ.

Cho dù là đoán, cũng không thể nói.

Tuần Diệp Vũ khẽ mím cười, hẩn không có cái này cổ kị, bởi vì hẩn không có sợ hãi.

"Bởi vì bọn họ sợ, sợ theo không kịp thời đại bước chân, sợ chính mình già rồi."

Vương Hồng thả lỏng trong đầu hơi hơi căng thẳng, hẩn với Tuần Diệp Vũ quan hệ rất tốt, nhất phương chính là tư nhân quan hệ, thứ yếu chính là thưởng thức nhau.

Nói cách khác những lời này, mặc dù có hơi quá khích, nhưng cũng không phải là lời nói suông.

"Có nghiêm trọng như vậy?" Vương Hồng thả lỏng ngẩng đầu mím cười nói: "Không khoa trương như vậy."

Tuần Diệp Vũ cười lắc đầu một cái, "Thế giới là chúng ta, nhưng cuối cùng là bọn họ."

Vương Hồng thả lỏng chân mày nhẹ nhàng động một cái, đại khái là thường xuyên thân cư chức cao, hẩn không quá vui vẻ nghe lời như vậy.

Đương nhiên, hai người giao tình khá sâu.

Cũng không phải một đôi lời có thể dao động.

Cho nên Tuần Diệp Vũ mới dám nói, hẩn cười nói: "Tiểu tử này còn giống như viết một quyển tiểu thuyết, Đồng Phàm đều cho hẩn đây."

"Đồng Phàm?"

Văn học vòng tròn thì lớn như vậy, Đồng Phàm đương nhiên bọn họ đều biết, đến độ cao này, bọn họ lý lịch không thể so với lập tức bán chạy tác giả thiếu, chỉ bất quá Đồng Phàm đại biểu là bán chạy thị trường, mà bọn họ đại biểu là quan phương lập trường.

"Cứ như vậy nói, tiểu tử này còn thật không phải người bình thường a!" Vương Hồng thả lỏng cũng không nhịn được khích lệ nói.

Dù sao Đồng Phàm hai chữ, vẫn có một chút như vậy sức ảnh hưởng.

Ánh Trăng Mờ thơ là một loại mới thể tài, cơ hồ có thể khẳng định năm nay văn học mới tục lệ thường tên quyết định, mặc dù có người có thể viết ra tốt hơn thơ, cũng không thể phai mờ Cổ Thành công hiến.

Vương Hồng thả lỏng nói đùa: "Tiểu tử kia có chút ý tứ, hẩn thật giống như nói ủng hộ Cổ Thành, Bắc Đào, không có quan hệ gì với hẩn đúng không?"

"Người cảm thấy là đồn thổi lên? Hay là thật?" Tuần Diệp Vũ cười hỏi.

"Người thật cho là hần là cái loại này cố chấp thiên tài?" Vương Hồng thả lỏng hỏi ngược một câu.

Hai người bèn nhìn nhau cười.

Bọn họ đều hiểu đó là ý gì, cái này trong hội rất nhiều người tự cho là thanh cao, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền, thậm chí coi danh lợi là phản thổ.

Có mấy cái là thực sự?

Lại có mấy cái là giả?

Đứng tại không giống nhau góc độ, nhìn vấn đề tự nhiên cũng không giống nhau, Vương Hồng thả lỏng tình nguyện đối phương là diễn trò, bởi vì tài hoa là thực sự, có tâm cơ như vậy ở nơi này thị trường có thể dễ dàng đứng vững chân.

Nhưng nếu quả thật là cái loại này cố chấp người điên, trong đầu ở nhiều người, tất cả đều lẫn nhau gạt bỏ, thậm chí không thừa nhận là mình tác phẩm.

Thứ người như vậy, hoặc là đi lên đỉnh phong.

Hoặc là rơi xuống vực sâu.

Tuần Diệp Vũ cái kia muối tiêu hơi nhũ mảy, tựa như cười mà không phải cười mà nói: "Vạn nhất là thật, như vậy thì có kịch vui để xem."

"Người a, luôn miệng nói xem cuộc vui, trên thực tế so ta còn muốn quan tâm." Vương Hồng thả lỏng trêu ghẹo cười nói.

Tuần Diệp Vũ chậm chạp gác lại ly trà, lý do đương nhiên mà nói rằng: "Vậy khẳng định, Từ Châu đi ra người, vậy chính là ta người."

"Ta cũng không muốn sự tình làm quá phức tạp." Vương Hồng thả lỏng khề lắc đầu.

Tuần Diệp Vũ hít vào một hơi, "Ta ngược lại thật ra hi vọng, hần là người điên, mà không phải thiên tài."

Hai người mắt đối mắt, trong lúc nhất thời rơi vào trầm mặc.

...

Làm toàn bộ con mắt đều tụ tập ở Mạc Trác Tư trên người thời điểm, hần chỉ một người đứng ở đơn vị mái nhà, gió thổi nhẹ.

Trong đầu vô số cảm xúc.

Mạc Trác Tư khoe miệng lộ ra một vẻ cười khổ, giống như là khó chịu, hoặc như là tự giễu.

"Cuối cùng, hay lại là chạy không khỏi tầm thường."

"Chạy không khỏi danh lợi."

Không biết theo từ đâu xuất hiện một cái màu đen tuyến mèo, đứng tại nguy hiểm ở mép, bước sai một bước sẽ gặp té rớt vực sâu.

Mạc Trác Tư một người tự oán tự ngã, hoặc như là đang cùng con mèo này bày tỏ tiếng lòng.

"Lão ca, người nói ta làm như vậy có đúng hay không?"

Con mèo kia thấu qua mắt sáng theo dõi hần, không nhúc nhích, rất có linh tính.

Mạc Trác Tư trách móc cười một tiếng, giống như đứa bé bình thường bật cười, hần biết hôm nay đi qua, chính mình nhân sinh liền đem hoàn toàn thay đổi.

Tỷ tỷ tới lưỡng điện thoại, hần không có nhận.

Cha cũng điện thoại tới, hần cũng không tiếp.

Tổng Hạo Nhiên phát một cái trợn mắt há mồm biểu tình tới, toàn thế giới đều rất kinh ngạc, đại khái càng quen thuộc người khác, càng kinh ngạc.

Mạc Trác Tư hướng đầu kia mèo đi tới, càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

"Người không sợ sao?" Hần cau mày, giống như là đang hỏi con mèo kia.

"Người nên cảm thấy sợ hãi, bởi vì người không đường có thể lui, người hơi có sai lệch sẽ gặp té xuống."

Không biết có phải hay không là nghe hiểu Mạc Trác Tư nói, mèo mun "Xèo" một chút theo mái nhà lan can bên trên nhảy xuống.

Mạc Trác Tư tâm tư ngàn vạn, chính mình quả nhiên là một người điên, lại với một con mèo như muốn nói tiếng lòng.

Suốt qua chừng mấy giây.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Mạc Trác Tư thật sâu hô thở ra một hơi, sau đó cũng không nói gì, lạnh lẽo xoay người hướng hành lang đi tới.

Hắn biết nghênh đón chính mình, đại khái là vừa hâm mộ vừa đáng thương mặt mũi.

Chính mình thành danh giá lớn, tựa hồ so tưởng tượng cao.

Bất quá, tiếp theo.

Hắn là đặc sắc hơn thế giới, năm triệu đầu tư đập tại trên người mình, tuyệt sẽ không đổ xuống sông xuống biển.

Hắn biết rõ mình sẽ càng đi càng cao.

Mạc Trác Tư mới vừa đi xuống hành lang, liền thấy một cái quen thuộc thêm thân thiết bóng người.

"Ta cho là, ngươi không chịu nổi!" Từ Thanh Thanh mang theo nụ cười ngẩng đầu nhìn đứng tại thang lầu khúc quanh hắn.

Mạc Trác Tư chậm chạp theo trong hành lang đi xuống, thông thả tự đắc nói: "Làm sao có thể, thuộc về ta thế giới, bây giờ mới bắt đầu."

Từ Thanh Thanh hé miệng cười yếu ớt, sau đó đưa lên một phong thư mời, "A, ngươi Tân Thế Giới vé vào cửa!"

"Khiêm Mạt mời? Danh gia chuyên mục?"

Mạc Trác Tư nhìn một cái thư mời, trong nháy mắt kinh ngạc vui mừng nâng lên đầu đến xem nàng.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Người hâm mộ tổ chức

Theo thống kê, Khiêm Mạt tại toàn quốc nắm giữ Fan vượt qua một triệu người, trong đó trung học cơ sở học sinh cấp ba là mới này sinh tạp chí văn học chủ yếu mặt hướng đám người.

Không chỉ có như thế, Khiêm Mạt tại Cổ Thành cùng với Mạc Thành đều có người hâm mộ tổ chức, mỗi tuần mới này sinh văn học bán, người hâm mộ tổ chức đều tổ chức mọi người tiến hành mua.

Loại này Fan xuất hiện, đúng là Khiêm Mạt có thể nắm giữ như vậy địa vị thị trường biểu hiện.

Lần trước Mạc Trác Tư số điện thoại di động bại lộ, vô số điện thoại điên cuồng đánh vào đến, đủ loại bị hâm hại, bị dọa sợ đến hắn một hồi lâu mở ra phòng quầy rầy.

Mà lần này, có người bắt đầu tự phát tính mà tiến hành tổ chức.

Tổ chức cái gì?

Đó là đương nhiên là Cổ Thành người hâm mộ tổ chức, người dẫn đầu đúng là Mạc Thành Hạc Động trung học một tên học sinh, nói đúng ra là một đôi tình lữ.

Khương Sơn Nhuệ ở trường học bài viết, quan võng, còn học sinh trong đám đều phát thu thập tin tức, muốn làm Cổ Thành thành lập người hâm mộ tổ chức, một mặt là đối với (đúng) Cổ Thành ủng hộ, mặt khác chính là đối với (đúng) Ánh Trăng Mờ thơ theo đuổi.

Tại tan học thời gian, cũng không thiếu người lưu ở trong phòng học.

Cao nhất đáng yêu mới, lớp mười một học đệ học muội, đều tụ ở rồi lớp mười hai cái này trong phòng học.

"Cái này mọi người không có ý kiến chứ?" Khương Sơn Nhuệ chỉ của bọn hắn người hâm mộ tổ chức "Sẽ giáo huấn" hướng về phía mọi người hỏi.

"Không ý kiến!" Tất cả mọi người rất thống nhất.

"Được, như vậy nhóm thành viên đầu tiên, tổng cộng hai mươi sáu người." Khương Sơn Nhuệ rất là nghiêm túc nói.

Hắn là nghiêm túc, cho tới bây giờ đều là nghiêm túc, thi biểu lộ thành công trong nháy mắt hồng biến trường học, cái này cũng kiên định Khương Sơn Nhuệ ý nguyện.

Hắn nên vì Cố Thành thành lập người hâm mộ tổ chức, muốn tuyên truyền Ánh Trăng Mờ thơ, vén lên một lớp trào lưu, hắn tin tưởng ngày sau tuyệt đối là Ánh Trăng Mờ thơ thiên hạ.

Về phần những thứ kia lão điệu nha hiện đại thơ, nào có người nhìn a!

Cố Thành thứ nhất người hâm mộ tổ chức, ngay tại Mạc Thành ra đời, mà bọn họ sẽ giáo huấn rất là đi sâu vào lòng người.

"Chỉ cần ngươi nguyện ý, ngươi chính là Cố Thành!"

Buổi tối hôm đó.

"Mạc Thành —— Cố Thành người hâm mộ tổ chức" cái danh hiệu này tại Mạc Thành nhanh chóng truyền lưu, ở sân trường bài viết, diễn đàn, Website điên cuồng mời chào Fan.

Kỳ thực Khương Sơn Nhuệ rất sớm đã tại trù tính, lần này bình luận mạng lưới chủ động vén lên sóng gió, hắn cảm thấy cơ hội không thể mất.

Thật đúng là đừng nói, đánh "Ngươi chính là Cố Thành" cái này cờ hiệu, tin tức này truyền bá thật nhanh, tại Mạc Thành mấy cái trường học càn quét, ngày đó thì có ba trăm học sinh lựa chọn nhập hội.

"Nói về, ta là hướng về phía Cố Thành đến, nghe nói Hội trưởng chính là cái đó thi biểu lộ huynh đệ?"

"Tôi nay mới thành lập chứ?"

"Ha, ta chính là Hạc Động trung học, nói với các ngươi Hội trưởng chính là thịnh hành Mạc Thành biểu lộ ca!"

"Mỗi một câu nói, đều nên làm hợp với một cái câu chuyện, ta thích loại cảm giác này."

"Nói về, Bắc Đảo, Cố Thành, Mạc Trác Tư, thật giống như ba người phong cách đều không giống nhau chứ?"

"Căn bản cũng không có Cố Thành có được hay không!"

Một nhóm cười to biểu tình bắn ra ngoài, "Không sai, chỉ cần ngươi nguyện ý, ngươi chính là Cố Thành!"

Khương Sơn Nhuệ chân mày hơi nhíu lên, hắn tại trong điện thoại di động gõ xuống hàng chữ này: "Không, Cố Thành là có, ba người phong cách không giống nhau."

Những lời này đi ra, đã có người không đồng ý rồi, đạo lý này có thể so với "Gà có trước hay là trước có trứng" tới đơn giản.

Bởi vì nhất định là trước có Mạc Trác Tư, mới có Cố Thành.

Đường Huyền Huyền lời nói chính nghĩa mà nói rằng: "Cố Thành chẳng qua là Mạc Trác Tư tinh thần ảo tưởng, dù là Cố Thành rất kinh điển, nhưng còn Bắc Đảo, chỉ có Mạc Trác Tư là độc nhất vô nhị."

"Không, ta hết lần này tới lần khác cho là Cố Thành mới là độc nhất vô nhị, Mạc Trác Tư khả năng có rất nhiều Bút Danh, nhưng hắn cũng nói rất rõ, chúng ta ưa thích Cố Thành chính là Cố Thành, với hắn không có quan hệ." Khương Sơn Nhuệ ra đề giải thích nói.

Cuối cùng, là bởi vì Mạc Trác Tư nhấn mạnh mình là một tên nhà bình luận, hơn nữa tại phê bình thời điểm, đặc tội không ít người.

Khương Sơn Nhuệ cho là mình ưa thích là Cố Thành thơ, ý cảnh như thế kia, mà không phải Mạc Trác Tư phê bình.

Mạc Trác Tư chuyên mục là lấy Lời nói ác độc pháo miệng làm hài hước, Khương Sơn Nhuệ thậm chí có một ít không ưa.

Rầm rầm một chút, hai người ngay tại trong bày lẫn nhau tranh luận.

Bên nào cũng cho là mình đúng!

Ai đúng ai sai, cũng thật không tốt nói, bởi vì hai người đứng trận cũng không giống nhau.

Khương Sơn Nhue át chủ bài là: "Mỗi người đều có thể trở thành Cổ Thành! Bọn họ nhiệt tình là Cổ Thành Ánh Trăng Mờ thơ, với hẳn không người nào liên quan."

Đường Huyền Huyền át chủ bài nhịp điệu là: "Mọi người ưa thích Cổ Thành, là hư vô, chân chính kinh diễm thiên tài là Mạc Trác Tư."

Một trận thảo luận tiếp, có 1 phần 3 người lui quân rồi.

Điều này cũng làm cho Khương Sơn Nhue tâm tình vô cùng tệ hại, hẳn mới đầu không cân nhắc đến sẽ được đưa tới tranh luận, trên thực tế đối phương nói cũng không tệ.

Đường Huyền Huyền lui quân sau rất tức tối, nàng cảm thấy cái đó với chính mình làm ồn người quá quá khích rồi.

Vì phát tiết tâm tình, nàng đi tới Khiêm Mật đám người ái mộ bên trong nhỏ nước bọt.

Cái này vừa phun cái rãnh, mọi người mới biết nguyên lai Mạc Thành nhiều hơn một cái người hâm mộ tổ chức, cũng rồi rít đi ra thảo luận chuyện này.

Khiêm Mật đám người ái mộ cũng không chỉ cái kia một chút xú người, mà là mấy ngàn người nhóm lớn, tin tức này lập tức truyền ra.

Tại Khiêm Mật một cái khác Fan nhóm lớn bên trong, cái này quân là Cổ Thành quân!

Cho nên tin tức lập tức truyền tới khác cái một thành phố.

Viên Hiểu Phân tại trong phòng ngủ hưng phấn hướng về phía phòng tắm hô to: "Hoan Hoan, người có muốn hay không vào đám người ái mộ à?"

Trong phòng tắm, hơi nước tràn ngập.

Sáng vách tường gạch sứ mờ mờ ảnh ngược đến tuyệt vời thân thể, Dương Hoan Hoan đang ở rửa sạch sẽ trên người mình sữa tắm, nàng lớn tiếng hỏi: "Cái gì à?"

"Ta nói, có Fan tại Mạc Thành thành lập Cổ Thành người hâm mộ tổ chức, người có nên đi vào hay không à?" Viên Hiểu Phân tò mò hỏi.

Nàng biết Dương Hoan Hoan thật thích Cổ Thành thơ, hơn nữa còn là hàng xóm nam hài.

Đại khái mười phút sau.

Dương Hoan Hoan tắm xong đi ra, lau chùi tóc mở ra cửa phòng tắm, hỏi: "Cái gì người hâm mộ tổ chức à?"

"Chính là Cổ Thành người hâm mộ tổ chức, thật nhiều học sinh tiến vào, hôm nay mới thành lập." Viên Hiểu Phân giải thích.

Dương Hoan Hoan cảm thấy chuyện này rất vui, lại còn có người sẽ trở thành đứng người hâm mộ tổ chức.

"Khiêm Mật trong bây một người nữ sinh nói, bắt quá nàng đã lui ra ngoài rồi." Viên Hiểu Phân gãi đầu một cái.

"Tại sao vậy?" Dương Hoan Hoan ở trên bàn cầm máy sấy tóc lên.

"Thật giống như nói âm ỉ một trận, nàng cho là nên là Mạc Trác Tư người hâm mộ tổ chức, nhưng kết quả người ái mộ kia gặp gỡ trưởng chi phần Cổ Thành." Viên Hiểu Phân đơn giản miêu tả một chút.

Dương Hoan Hoan buồn cười nói: "Cái kia đối cái tổ chức là tốt, nàng ưa thích là ai liền phần ai."

"Vấn đề là, không có Mạc Trác Tư người hâm mộ tổ chức nha!" Viên Hiểu Phân ngăn người nói.

Dương Hoan Hoan thoáng cái ngây dại, nàng cầm máy sấy tóc tay thoáng cái cứng lại đến, không có?

"Cái kia. . . Không bằng tự chúng ta làm một cái?" Dương Hoan Hoan dò xét tính hỏi.

Viên Hiểu Phân cũng là bị cái ý nghĩ này hù dọa, nhất thời ngây dại.

"Ta đồng ý!"

Nhưng vào lúc này, đang đang yên lặng ăn quà vặt bạn ở trọ chung Trương Tuyết hân quét một chút giờ tay lên.

Dương Hoan Hoan cười cười nhếch nhếch mà đi tới vỗ tay một cái, "Lưỡng phiếu rồi, người thì sao!" Nàng xoay người lại nhìn Viên Hiểu Phân.

Viên Hiểu Phân một mặt phục các người bộ dáng, cuối cùng vẫn là thua trận.

Dương Hoan Hoan với Trương Tuyết hân hai người mắt đối mắt cười một tiếng, lộ ra thắng lợi nụ cười.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Chân tình

Ban đêm.

Ánh sao đêm tuyết, rất là mê người.

Người một nhà đều sẽ lo lắng, cái này rốt cuộc đã thông Mạc Trác Tư điện thoại.

"Nhận nhận!" Mạc Tử Hàm bỗng nhiên hô to.

Tại phòng bếp thu thập chén com mẹ, còn ở phòng khách xem TV cha đều khăn trương, hai người vây lại.

"Tỷ!" Mạc Trác Tư thanh âm theo trong điện thoại truyền ra.

Nàng cố ý mở ra khuếch đại âm thanh.

"Người bây giờ thế nào, thầy thuốc nói thế nào?" Mạc mụ mụ rất là lo lắng hỏi.

Tại rất nhiều ăn dưa quả chúng xem cuộc vui thời điểm, người một nhà có thể lo lắng hồng rồi, bọn họ cũng mặc kệ thiên tài không thiên tài, tinh thần dị thường nhưng là rất nghiêm trọng bệnh.

Nghe nhầm, ảo giác.

Chỉ là suy nghĩ một chút đều cảm thấy đáng sợ.

"Mẹ, kỳ thực không có người nghĩ (muốn) nghiêm trọng như vậy!" Mạc Trác Tư thoáng cái liền nghe được là mình mẹ thanh âm.

"Ai nha, người nói người, thế nào đều không theo chúng ta nói một tiếng."

"Vậy bây giờ như thế nào đây? Là phải tiếp nhận trị liệu không?" Mạc Tử Thành bình tĩnh âm thanh hỏi.

Mạc Trác Tư cũng là muốn rồi rất lâu, nghĩ rõ ràng nên giải thích thế nào mới tiếp thông điện thoại.

"Kỳ thực a, đây cũng không phải là chuyện gì xấu, ta bình thường đều bình thường rất, không ảnh hưởng sinh hoạt." Hấn cười giải thích.

Chính hấn cũng hơi kinh ngạc, bởi vì ngày đó tìm Trần Thao câu thông xuất bản chuyện.

Cuối cùng cũng thảo luận liên quan tới "Nghe nhầm ảo giác" thuyết pháp này chuyện, Mạc Trác Tư phát hiện hệ thống cũng không có nhận định là lời nói dối.

Hấn nghĩ tới rồi một loại giải thích, đó chính là thế giới song song tác phẩm, trên thực tế cũng không phải là mọi người xem không tới, mà là căn bản không tồn tại.

Mình có thể chứng kiến, hoàn toàn là bởi vì đại não làm cho mình chứng kiến thôi, cho nên đều là mình "Não bỏ" đi ra hình ảnh với thanh âm.

"Người a, đừng quá liều mạng!" Mạc mụ mụ thở dài một cái, vẫn rất là lo lắng.

Mặc dù nàng cũng nghe nói, bây giờ con trai danh tiếng lớn, còn rất lợi hại, nhưng bệnh tâm thần a!

Nào có mẹ nói không lo lắng, nàng hôm nay thật là bị dọa sợ đến cơm đều không ăn được.

"Nhưng thật ra là như vậy, ta khác (đừng) đều rất bình thường, không biết các người có nghe nói hay không qua Âm Dương Nhân cách nói?"

Âm dương hai giới, người sống, người chết.

Loại này quý quái tin nhảm đều là lừa dối tiểu hài tử, đại khái ngoại trừ tiểu thuyết, truyện cổ tích, đã rất ít nói tới.

Mạc Tư Thành trong lòng cũng là cả kinh, "Người là nói?"

"Không không không, cha, không người nghĩ như vậy, ta liền lấy một thí dụ, ta có thể không thấy được cái quý gì quái."

"Ta nhìn thấy đều là một cái thế giới khác văn hóa tinh túy, dù loại kinh điển tác phẩm, mà những thứ này có thể cho chúng ta cái thế giới này mang đến rất lớn đánh vào."

Mạc Tư Thành lông mày thật chặt nhíu lại, cái gì cái thế giới này, cái thế giới kia, quả nhiên tinh thần có chút vấn đề.

"Đúng rồi, ta cho tỷ bài hát kia cũng vậy."

Quét một chút, cha mẹ hai người đồng thời nhìn Mạc Từ Hàm.

"À?" Mạc Từ Hàm rất là kinh ngạc, nàng thật giống như thoáng cái biết cái gì.

"Người là nói, người viết cái kia bài thơ kỳ thực cũng là một cái thế giới khác tác phẩm?" Khi nàng hỏi câu này thời điểm, mình cũng có chút khó tin.

Loại chuyện này, thật là thiên hoang dạ đàm (ý nói rất khó mà khiến cho người ta tin tưởng)!

"Đúng, thế nào, bài hát kia thật tốt đem!" Mạc Trác Tư hỏi.

Mạc Từ Hàm vẫn là rất khó tiếp nhận, nàng rất là khó chịu gật gật đầu: "Quả thật viết rất tốt, người còn hát đi ra, chẳng lẽ. . ."

"Ừ!" Mạc Trác Tư không biết nên giải thích thế nào, liền dứt khoát nói ít.

"Trời ạ!" Mạc Từ Hàm cẩn thận không có cách nào tiếp nhận, nàng đưa điện thoại cho mẹ đưa tới, sau đó chính mình xoay người tỉnh táo một chút.

Nàng mở rộng ra miệng to mà hít thở sâu, tâm lý đừng nói phức tạp hơn.

Loại chuyện này thực sự quá không thể tưởng tượng nổi, cho dù là phát sinh ở người nhà mình trên người, nàng cũng không có biện pháp thoáng cái liền tiếp nhận.

"Mẹ!" Mạc Trác Tư thanh âm lần nữa theo trong điện thoại truyền ra.

"Ta thật không có chuyện, đừng lo lắng, người có thể đem cái này làm là ta một cái thiên phú." Mạc Trác Tư lo lắng nhất hay lại là cha với mẹ bên này không pháp lý biết.

Mạc Tư Thành cũng là thật sâu thở dài một cái, "Người không việc gì là được, buổi tối không sẽ thấy khác (đừng) đồ vật chứ?"

Mạc Trác Tư thoáng cái liền bật cười, "Cha, ta một chút việc cũng không có, ta biết chuyện này rất hoang đường, nhưng các người nhất định phải tin tưởng ta!"

"Tốt tốt tốt, chúng ta tin tưởng người!" Mạc mụ mụ che ngực nói.

Trò chuyện đại khái nửa giờ, Mạc Trác Tư còn nói mình chuẩn bị mua xe rồi, hỏi thăm trong nhà ý kiến.

Lúc này mới cúp điện thoại.

Sau khi cúp điện thoại, Mạc Trác Tư mặt mày vui vẻ trong nháy mắt liền tan biến không còn dấu tích.

Hắn biết, vô luận mình tại sao giải thích, người nhà đều khó hiểu.

"Ai!" Hắn miệng to than thở.

Cái này giá quá lớn.

Hắn bỗng nhiên hơi nhớ đơn vị mái nhà con mèo kia, đại khái là con mèo kia có thể nghe chính mình bày tỏ rồi.

Hơi chút chính dừng một chút tâm tình.

Hắn tự nói với mình cần rằng là có thể chịu đựng được, sau đó gọi đến huynh đệ điện thoại.

"Lão Tổng!" Mạc Trác Tư giọng rất nhát.

"Người nói!" Tổng Hạo Nhiên làm cho mình trầm xuống đứng lên, không có gấp hỏi.

Mạc Trác Tư chân mày hơi hơi khoi mào, cường ép cười nói: "Chẳng qua là xảy ra một chút tiểu nhạc đệm, ta đại khái là một thiên tài."

"Được rồi!" Tổng Hạo Nhiên cười nói: "Đúng rồi, khác (đừng) quá khẩn trương, thứ bảy đi ra đánh cầu lông đi!"

"OK!"

Hai người hơi chút tán dóc rồi đôi câu, sau đó song song cúp điện thoại.

Mạc Trác Tư lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hắn biết Tổng Hạo Nhiên tất nhiên có rất nhiều muốn hỏi chuyện, nhưng từ đối với chính mình tín nhiệm, cũng không hỏi ra miệng.

Hắn hít mắt nhìn để lên bàn MP3, bên trong chứa ba bài hát, cái này ba bài hát cũng có thể đơn khúc tuần hoàn cả ngày chất lượng.

Hắn còn phát hiện một chuyện, đó chính là từ sức ảnh hưởng thẳng cấp sau, mỗi lần đạt được thành thực điểm số liền gấp bội.

Cũng chính là bình thường + 1 + 2 trực tiếp biến thành + 2 + 4.

Đây tuyệt đối là một cái khiến hắn phấn chấn tin tức tốt, lần này Mạc Trác Tư đã nghĩ xong, mặc kệ rút được cái gì đều phải chính mình trước tiêu hóa, sau đó sẽ lấy ra.

Bỗng nhiên!

Lách tách tin nhắn ngắn thanh âm.

"Đi ra ngồi một chút?"

Mạc Trác Tư có chút buồn cười, là Trần Quốc Khánh phát tới tin nhắn ngắn, người này gần đây đều bận rộn không được, lại còn có thời gian hẹn ta?

Hắn đang hào tâm tình phức tạp, suy nghĩ đi ra ngoài chuyển dời một chút cũng tốt.

"Được, người nói cái địa chỉ!"

...

Con đường này.

Người tựa hồ so thường ngày nhiều.

Mạc Trác Tư xuống xe khiến dùng điện thoại di động trả tiền, sau đó ngẩng đầu lên hướng xa xa nhà kia tiếng tăm không tẻ Vương trà tiệm nhỏ đi tới.

Kỳ quái là lúc này tiệm nhỏ bên ngoài treo bài là thời gian nghỉ ngơi.

Hơn nữa trong tiệm đầu cũng đen thui một mảnh, cái gì đều không thấy được, hắn cái này một suy nghĩ chẳng lẽ chính mình tìm lộn mà rồi hả?

Nhưng vào lúc này, tiệm nhỏ cửa bỗng nhiên mở ra, Trần Quốc Khánh ở bên trong mở cửa, sau đó hướng về phía Mạc Trác Tư cười nói: "Chờ người rất lâu rồi!"

"Tình huống gì?" Mạc Trác Tư một mặt tròn mắt há mồm.

Hắn đi vào theo, ngay trong nháy mắt này, trong tiệm toàn bộ đèn bỗng nhiên vang lên.

Phốc phốc phốc! ! !

Tiểu lễ pháo đồng thời khai hỏa, đầy trời cánh hoa bay xuống.

Mạc Trác Tư bị sợ hết hồn, hắn rất kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện trong điểm lại tất cả đều là người quen.

Vương Đình Phi, Trần Quốc Khánh, Phương Phi Vũ, Viên Hiểu Lệ, thậm chí Từ Thanh Thanh lại cũng ở nơi đây.

"U! Chúc mừng chúng ta Mạc đại tài tử sinh nhật vui vẻ, sự nghiệp tiến bộ lớn!"

Đoàn người một trận hoan hô, cười ào ào.

Mạc Trác Tư nhất thời ngẩn ra mắt, "Sinh nhật của ta còn nửa tháng chứ?" Hấn lẩm bẩm nói.

"Ai nha, người đó là lịch cũ, chúng ta trước cho người qua dương lịch." Trần Quốc Khánh đẩy hấn đi về phía trước, cười nói.

"Đúng, thế căn cước người trên viết chính là cái này ngày tháng."

"Người nói, so với lịch cũ, người càng thích dương lịch sinh nhật, bởi vì dễ nhớ." Từ Thanh Thanh nửa mang mỉm cười nói.

Viên Hiểu Lệ hô to: "Điểm cây nến tắt đèn!"

Mạc Trác Tư miệng hơi hơi mở ra, hấn thật không biết nói cái gì cho phải.

Hôm nay tâm tình vốn là thấp rơi tới cực điểm, thậm chí cho nhà người thông điện thoại thời điểm, hấn đều là miễn cưỡng cười vui.

Nhưng là, giờ khắc này, hấn bị đám người này cảm động.

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Gặp lại sau

Bánh ngọt Thượng Sứ rồi bốn cây nến, ngụ ý Mạc Trác Tư năm nay 24 tuổi sinh nhật.

"Ánh sáng đèn tắt đèn!"

Cạch một tiếng, trong tiệm đầu trong nháy mắt một mảnh đen nhánh, chỉ có ánh nến chiếu rọi xuống mọi người gương mặt.

Cũng không biết là ai dẫn đầu, mọi người hát lên rồi khúc ca sinh nhật khúc.

Mạc Trác Tư mũi ửng đỏ, hấn xoa xoa chưa xốt mà mũi, sau đó lên trước Hứa một cái nguyện vọng, sau đó thổi tắt cây nến.

Cây nến tắt sau, lập tức có người chạy tới đem đèn điện mở ra.

"Tốt lắm tốt lắm! Bây giờ Thọ Tinh Công cắt bánh ngọt, ta tới nói hai câu." Trần Quốc Khánh đem cắt bánh ngọt tiểu đao đưa tới.

Mạc Trác Tư rất là buồn cười nhìn một cái Trần Quốc Khánh, sau đó nhận lấy tiểu đao, lúc này tất cả mọi người vị trí đều chia xong bánh ngọt Tiểu Bàn.

"Trác Tư tính cách, mọi người kỳ thực đều tâm lý nắm chắc, đi qua chuyện liền để hấn tới rồi!"

"Ta tin tưởng, hết thấy các thứ này chẳng qua chỉ là bắt đầu, hấn đặc sắc đòi người vừa mới bắt đầu!"

"Ừ ừ!"

Phương Phi Vũ ồn ào lên nói: "Đến đến, phân bánh cake."

Mạc Trác Tư đem bánh ngọt cắt thành sáu khối, cộng thêm chính mình vừa vụn một người một phần.

"Nói về, các người làm sao biết ta thích ăn pho-mát bánh ngọt?" Mạc Trác Tư cười thuận miệng hỏi một câu.

"Người đoán?" Hai người nhìn hấn.

Sau đó Mạc Trác Tư bỗng nhiên nhìn về Từ Thanh Thanh cái hướng kia, chứng kiến Từ Thanh Thanh biểu tình hấn trong nháy mắt liền hiểu.

"Hôm nay mọi người thật cao hứng, tuyệt đối đừng nhắc đến cái gì chuyện thương tâm, nói cách khác cái gì bệnh tâm thần." Trần Quốc Khánh rất là muốn chết nói.

Mạc Trác Tư trong nháy mắt liếc một cái người này, nhưng là mọi người tựa hồ cũng không hề để ý, ngược lại thì lớn tiếng bật cười.

"Một số thời khác, chúng ta luôn là sợ hãi đi đôi mặt." Viên Hiểu Lệ nói đến.

"Đúng đúng đúng, quả nhiên vẫn là Hiểu Lệ tỷ có kinh nghiệm." Phương Phi Vũ trả lời nói.

Viên Hiểu Lệ cười mắng: "Ngươi mới có kinh nghiệm."

Trần Quốc Khánh theo bên cạnh véo một chai rượu bồ đào còn có mấy cái ly tới, sau đó cười cười nhếch mà nói rằng: "Ngươi khẳng định không đoán được cái tiệm này là ai."

"Ai?" Mạc Trác Tư tò mò quét qua bọn họ mặt, nhưng là tất cả mọi người lắc đầu.

Trần Quốc Khánh một bên cho mọi người rót rượu, một bên cười nói: "Ngươi khả năng còn không có ý thức được, bây giờ có thể không chỉ chúng ta nhận biết ngươi."

Mạc Trác Tư vẫn nghe không hiểu những lời này.

"Được rồi, ta sẽ không trêu chọc các ngươi, tiệm này là một mình ngươi Fan mở, ta cũng vậy tìm tới nơi này thời điểm mới biết, hôm nay nhưng là nơi này ông chủ mời khách."

"Lợi hại! !!"

Mạc Trác Tư rất là kinh ngạc, nói đúng ra là kinh hãi, chính mình Fan?

Mình cũng có thể nắm giữ Fan?

"Người đâu? Thế nào không thấy ông chủ?" Từ Thanh Thanh kinh ngạc hỏi.

"Ha ha ha, nói là có chuyện bận rộn, ta xem có thể là không muốn quấy rầy chúng ta tụ họp đi!" Trần Quốc Khánh giải thích.

Vương Đình Phi nói đùa: "Mạc lão sư sau này phải chú ý hình tượng, bây giờ nhưng là nhân vật công chúng!"

Thôi phù một tiếng!

Mọi người đều cười đi ra, Mạc Trác Tư phản bác: "Những thứ kia chứng kiến chúng ta có thể hay không nhượng bộ lui binh."

"Làm sao có thể! Lời này của ngươi thì không đúng, chủ tiệm còn theo ta trung cầu ý kiến, hỏi có thể hay không đem ngươi thơ tại trong tiệm dán ra tới." Trần Quốc Khánh trợn mắt nói.

"Phê phê!" Mạc Trác Tư toét miệng cười to.

"Ta nhất định là một trận gió, ngươi nhất định là một giấc mộng." Phương Phi Vũ lăm bằm nói.

"Đi đi đi, sai lầm rồi! Là ngươi nên là một giấc mộng, ta hẳn là một trận gió." Trần Quốc Khánh cười phê bình nói: "Liên ngươi trí nhớ này."

Đoàn người một hồi vui a.

Ăn bánh ngọt xong, uống rượu mấy ly rượu, bâng hừ mấy người vừa nói vừa cười.

Phương Phi Vũ còn cầm lấy trong tiệm đầu vốn là dùng để trang sức Vu Khắc phòng trong hừ đôi câu.

Một cái chớp mắt giữa, chính là lưỡng giờ trôi qua.

Đoàn người tan cuộc, Trần Quốc Khánh đưa hai cái nữ đồng nghiệp trở về, Phương Phi Vũ liền ở tại phụ cận, chào hỏi liền đi.

Lưu lại Từ Thanh Thanh với Mạc Trác Tư hai người đứng tại chỗ.

"Ngươi đón xe đến đây đi? Đại buổi tối dự tính rất khó có xe, ta đưa ngươi!" Từ Thanh Thanh nói xong câu đó, liền xoay người hướng ngừng ở ven đường xe đi tới.

"Chờ bên dưới!"

Từ Thanh Thanh bước chân trong nháy mắt ngừng lại, bởi vì nàng tay bị kéo lại.

Nàng có chút khẩn trương nắm tay rút về, làm bộ vô tình hỏi: "Ừ?"

Mạc Trác Tư hít sâu một hơi, cái kia lưỡng ly rượu chất tự nhiên không thể nào uống say, hẳn biết rõ mình phi thường thanh tỉnh.

Vốn là rất nhiều nói muốn nói, nhưng là bỗng nhiên lần này, lời hấn tất cả đều nghẹn ngào tại cổ họng.

Từ Thanh Thanh dùng sức nheo mắt lại, sau đó xoay người lại, đưa lưng về phía Mạc Trác Tư nói: "Gần đây, ta đi tương thân."

Mạc Trác Tư trong lòng chợt vừa kéo.

"Ta tuổi không nhỏ!"

Buông xuống những lời này, Từ Thanh Thanh liền hướng xe mình đi tới, hai người đều là người trưởng thành, tự nhiên biết những lời này có ý gì.

Mạc Trác Tư muốn nói, nhưng thật ra là cho ta một chút thời gian, nhưng đúng dịp liền đúng dịp tại, Từ Thanh Thanh nói những lời này, tựa hồ lại nói cho hấn.

Ta không có thời gian.

Từ Thanh Thanh trở lại trên xe, sau đó đốt xe, chậm chạp lái tới.

Mạc Trác Tư mở cửa, ngồi lên.

Hai người cứ như vậy ai cũng không nói nói, đại khái là đêm khuya mười điểm, trên đường xe cũng không nhiều.

Mạc Trác Tư trong đầu rất là phức tạp, hấn không biết mình bây giờ còn là không là ưa thích Từ Thanh Thanh, nhưng là nghe được đối phương nói ra mấy hai chữ, có chút đắm tâm.

Từ Thanh Thanh tuổi không nhỏ, trong nhà thúc giục kết hôn, hấn kỳ thực cũng biết.

Năm nay không được, chậm nhất là đại khái sang năm.

Mà chính mình đây?

Mình mới vừa qua khỏi 24 tuổi sinh nhật, không xe không có nhà, cho dù là Từ Thanh Thanh có thể tiếp nhận, đối phương gia đình sợ là cũng không cách nào tiếp nhận.

Chờ hai năm, tự có cái năng lực kia thời điểm.

Sợ là nàng đã gả làm vợ người khác.

Hấn không nói gì, cũng không có động, chẳng qua là nhìn pha lê cái bóng ngược nàng bóng người.

Đại khái là ăn trộm, đem đoạn này yên lặng thời gian lặng lẽ trộm đi.

Xe, chậm chạp ngừng lại.

Theo con đường này đi vào bên trong năm phút, liền đến Mạc Trác Tư ở địa phương, đối phương Từ Thanh Thanh không có đi vào, nhưng nàng biết.

Hai người đồng thời xuống xe, Từ Thanh Thanh cũng không biết mình tại sao phải xuống xe, nàng mỉm cười với Mạc Trác Tư vẫy tay.

Mạc Trác Tư tâm lý có một luồng kích động, hấn rất muốn bây giờ liền đi qua ôm nàng, sau đó nói cho nàng biết, lần nữa chung một chỗ đi!

Có lẽ sẽ thành công?

Vạn nhất thật thành công đây?

Nhưng cuối cùng hấn vẫn rút lui, hấn sợ hãi chính mình không cho được Từ Thanh Thanh tương lai, ngược lại có chậm trễ nàng hai năm.

Nàng nói đúng, nàng tuổi đã không nhỏ.

Mạc Trác Tư mỉm môi vẫy tay, cường ép sắp xếp nụ cười, "Gấp lại sau!"

"Gấp lại sau!"

Từ Thanh Thanh trong đầu giống như là bỗng nhiên mất cái gì đồ vật, chợt một chút, toàn bộ tâm đều vô ích.

Nàng trở lại chỗ ngồi, đóng cửa xe, sau đó con mắt trong nháy mắt liền ửng hồng, nước mắt không ngừng được mà tuôn ra.

Xe, đúng là vẫn còn đi nha.

Nàng biết, chính mình cho cơ hội đã quá nhiều, ở trên xe, lúc xuống xe sau khi.

Bất kỳ một cái nào thời khắc, dù là bây giờ, nếu như Mạc Trác Tư thật muốn giữ lại chính mình, nàng đều sẽ bất cứ giá nào toàn bộ, dù là người nhà không đồng ý, dù là nhiều hơn nữa lời đồn đại, mình cũng sẽ trở lại bên cạnh hắn.

Nhưng, trên thực tế.

Không có bất kỳ giữ lại, không có!

Mạc Trác Tư đứng tại chỗ, không nhúc nhích, mặc cho gió thổi qua, một chiếc lá rụng vỗ vào tại trên mặt hắn.

Hắn miệng to hít một hơi, xoa xoa khóe mắt nước mắt, sau đó hướng sẽ về nhà phương hướng đi tới.

Hắn cầm điện thoại di động, tại chính mình trong Wechat phát như vậy một cái bằng hữu vòng.

"Ta hy vọng đường nào, mình có thể sống ở trong mơ."

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Khó hiểu

Mặt trời mọc từ phía Đông.

Thái dương như cũ chiếu sáng đất đai.

Mạc Trác Tư vén lên chăn, sau đó đánh răng rửa mặt, hắn nhìn trong kính vành mắt đen chính mình.

Hắn đều không nhớ tới hôm qua rốt cuộc có không có ngủ, trắng đêm suy nghĩ đời người, lần trước hay lại là năm thứ tư đại học trước khi tốt nghiệp.

Lần nữa ra ngoài, lần này Mạc Trác Tư trực tiếp đón xe trở về công ty rồi.

Trên thực tế có không ít "Sinh hoạt nhà" tính qua điều này số lượng, giả thiết bình thường đều là đón xe đi xa, mỗi ngày đón xe hao phí tại 60 nguyên trong khoảng, như vậy một tháng qua cũng chính là hai ngàn khối.

Nhưng người mua một chiếc xe, mỗi tháng cố gắng lên hao phí, bảo dưỡng, năm kiểm tra, tiền đậu xe, cộng lại tiền cũng phải hơn ngàn khối.

Trên thực tế đón xe càng nhanh gọn, càng tiết kiệm tiền.

Đương nhiên, hai người tại tính chất bên trên khác nhau liền lớn.

Mạc Trác Tư cũng không muốn lại đi chen chúc xe buýt rồi, mặc dù chú ý hình tượng những lời này phần lớn đang nói đùa, nhưng ít nhiều gì vẫn còn có chút ảnh hưởng.

Lại nói, thu nhập nếu cao hơn, tự nhiên sẽ theo đuổi cao hơn chất lượng sinh hoạt.

Hắn suy nghĩ nếu như chính mình chẳng qua là mua mấy trăm ngàn xe, vậy thì phải lần nữa tìm một nhà ở cho mượn, tìm một tiểu khu phòng, có thể có chỗ đậu xe.

Đương nhiên, thoải mái nhất hay là về nhà ở, mỗi ngày về nhà ngon lành đồ ăn thức uống, ngủ còn thoải mái.

Trở lại đơn vị.

Mạc Trác Tư hướng về phía trước đài chào hỏi một tiếng, sau đó dựng lên thang máy, có thể nói trước mắt hắn công việc tuyệt đối sẽ không so Từ Thanh Thanh vị trí thấp.

Thậm chí ký xuống "Tạo Thần kế hoạch" sau, hắn không gian phát triển đơn giản là vô hạn.

Trần Quốc Khánh vừa vặn hôm nay công việc phân phối đi xuống, về phần Mạc Trác Tư chuyên mục lượng công việc cũng không nhiều, cũng

không cần phân phát, trực tiếp ở phía sau đài là có thể chứng kiến xin tình phẩm phê bình tác phẩm.

Hắn ngồi xuống còn chưa ngồi nóng đít, bên cạnh Tiết Anh Trác cười xấu hổ nói: "Cho nên ngày ấy, ngươi là thật nghe bài hát?"

Mạc Trác Tư khoe miệng hơi hơi bên trên truyền đi, hỏi ngược một câu: "Nếu không ngươi cho rằng là đây?"

"Ách, là ta hiểu lầm." Tiết Anh Trác cười khỏ nói xin lỗi.

Trên thực tế, đến đơn vị mấy ngày nay.

Tiết Anh Trác một mực không có biện pháp với đồng nghiệp quen thuộc, chủ yếu là lão một nhóm nhân viên với hắn cũng không có lời gì để nói, về phần tuổi trẻ bên này đều với Mạc Trác Tư tương đối quen.

Mà hắn chỗ ngồi, cũng không có với những đồng nghiệp khác cùng nhau, chỉ có Mạc Trác Tư tại bên cạnh hắn.

"Không việc gì, thói quen!" Mạc Trác Tư điểm cái này con chuột thờ ơ trả lời.

Trên thực tế, trong đầu hắn nghĩ là một chuyện khác, đó chính là Trần Thao làm cho mình thử một chút phê bình loại tiểu thuyết tác phẩm.

Hắn cũng biết thi từ loại không gian phát triển quá nhỏ, nhất định phải khuếch trương.

Tiểu thuyết là cả khối trong bánh ngọt mặt cứt đầu, đặc biệt là gần đây gặp may mạng lưới văn học, đó là một cái hòa bạo, tại xe buýt bên trên, trên đường, rất nhiều cúi đầu Tộc đều là tại xem tiểu thuyết.

Mạng lưới văn học nghiêng về vui chơi giải trí hoá, thương nghiệp hóa, thuận theo thị trường nhu cầu, đem truyền thống văn học ép tới không thở nổi.

Cũng đúng là như vậy, truyền thống văn học yên lặng quá lâu.

Ánh Trăng Mờ thơ mặc dù có thể vén lên sóng lớn, rất lớn nhân tố cũng là bởi vì sự khủng bố truyền bá độ.

Hắn tuy nói có phát triển tiểu thuyết thị trường ý tưởng, nhưng bây giờ tựa hồ còn có chút xa.

Buổi sáng hoa rồi một ít thời gian phê bình thị trường tác phẩm.

Làm lần thứ nhất ném thử phê bình loại tiểu thuyết tác phẩm, Mạc Trác Tư rất là cẩn thận.

Nếu chuyên mục xác định vị trí là cao tốt đỉnh xoi mới chuyên khu, hắn lựa chọn phê bình tác phẩm cũng tự nhiên không có thể tùy ý, chọn đều là hiện nay sốt dẻo nhất với cực kỳ có tranh cãi tính tác phẩm.

Mạnh Hạo 《Chấp Pháp Giả》

《Chấp Pháp Giả》 cũng không phải là mới tác phẩm, ngược lại, là ba năm trước đây lão tác phẩm, có thể nói tất cả mọi người hết sức quen thuộc rồi.

Mà bản tác đăng cấp lần này in thêm phát hành, chủ yếu là vì phối hợp điện ảnh Chấp Pháp Giả chiếu phim.

Có thể nói quyển này tác phẩm, khiến Mạnh Hạo kiếm đầy Bát đầy Bàn, tiền tài danh tiếng song mùa thu hoạch.

Quyển này tác phẩm mới ra lúc tới sau khi, cũng là được nghỉ ngơi, thậm chí có rất nhiều quá khích người trở lại Mạnh Hạo trong nhà đập pha lê.

Sau đó lại có người tuôn ra là đồn thổi lên, trên thực tế căn bản không người đập pha lê, chỉ vì đồn thổi lên nhiệt độ.

Đương nhiên, 《Chấp Pháp Giả》 quả thật cả giận!

Điện ảnh đầu tư bao nhiêu tiền Mạc Trác Tư không biết, nhưng ngày hôm qua ngày thứ nhất rạp chiếu phim thượng tuyến, chấm điểm 8.8, phòng bán vé tiếng tăm thật tốt.

Mạc Trác Tư còn cố ý tại trên mạng tìm tay súng bắn nhìn qua một lần, cái này sau khi xem xong đã đến ăn cơm buổi trưa thời gian.

Lúc này, một vị tự xưng Hoa Hạ Văn Đàn hiệp hội người tìm được hắn.

"Mạc tiên sinh, cuối cùng gặp ngài!" Trần Húc vươn tay ra, hai người bắt tay.

Mạc Trác Tư tò mò hỏi: "Ngươi là Hoa Hạ Văn Đàn hiệp hội phái tới?"

"Không sai, Mạc tiên sinh tại thi từ một đạo thiên phú dị bẩm, thậm chí văn học tiểu thuyết cũng viết khá vô cùng, vốn là phải cho ngài phát cái này nhập hội thư mời, nhưng hiệp hội từ đối với tiên sinh coi trọng, cho nên ta có ý tới một chuyến." Trần Húc khẽ mỉm cười.

Loại này hiệp hội, kỳ thực ngoài vòng người cảm thấy rất khó vào vào.

Nhưng Mạc Trác Tư đã tham gia Văn Đàn cúp, biết trên thực tế không khó khăn như vậy.

Chỉ cần có tác phẩm, có nhân mạch, hết thầy đều không phải chuyện.

Cho nên đối phương mới sẽ đích thân tìm tới cửa, đại khái thật sự là tương đối coi trọng đi!

Mạc Trác Tư xoa xoa mũi, hỏi: "Không biết nhập hội có yêu cầu gì?"

"Mạc tiên sinh phương diện này không cần lo lắng, ngài hoàn toàn phù hợp tư cách này, ta hôm nay tới chủ yếu là xác nhận mấy chuyện." Trần Húc nói.

Mạc Trác Tư cái này nghe một chút, đại khái là có thể theo mới ra sáu bảy phân.

"Cố Thành?"

"Không sai, ngài Bút Danh tạm bình tĩnh một chút mấy cái, Cố Thành, Bắc Đảo, Văn Nhất Đa." Trần Húc cười nói: "Có cần hay không bổ sung hoặc là sửa đổi?"

Mạc Trác Tư lắc đầu cười nói: "Thật không tiện, các người thật giống như lắm, đây không phải là ta Bút Danh, bọn họ đều là người độc lập, có chính mình tư tưởng."

"Ồ, như vậy!" Trần Húc nhất thời vỗ đầu, hẳn lúc tới sau khi thì có cân nhắc qua loại tình huống này, nhưng không nghĩ tới thực sự là.

"Cái đó. . . Ta đây ứng làm như thế nào viết?" Trần Húc có chút hơi khó hỏi ngược lại.

"Liên viết tên ta, tác phẩm trước mắt tạm thời chỉ có một quyển 《Người Thất Bại》, về phần thi từ loại tác phẩm cũng không nhiều." Mạc Trác Tư trả lời.

Cái này có gì đặc biệt liên khôi hài.

Bởi vì Trần Húc phát hiện, nếu như chỉ là Mạc Trác Tư tên, là không đủ tư cách gia nhập hiệp hội.

Hắn ngưng ngưng cười một tiếng: "Nhưng là ngài những tác phẩm khác phi thường ưu tú, đối thi từ giới sức ảnh hưởng rất lớn, đặc biệt là Ánh Trăng Mờ thơ cái này sáng tạo."

Mạc Trác Tư đã hiểu, đối phương nhưng thật ra là hướng về phía Cố Thành đến, cái kia liền không có gì để nói.

Hắn không có biện pháp đại biểu Cố Thành, càng sẽ không thừa nhận cái này là mình Bút Danh.

"Ta nghĩ rằng trọng thân một lần, người nói mấy người này, bọn họ không phải ta."

Trần Húc một mặt tròn mắt há mồm, Ánh Trăng Mờ thơ người sáng lập a!

Không nghĩ tới lại thật quật cường như vậy, quả nhiên là thiên tài a!

Mạc Trác Tư không nghĩ tới, Trần Húc chẳng những không có tức giận, ngược lại càng hưng phấn.

"Cho nên những thứ kia tác phẩm, thật là ngài một nhân cách khác sáng tác đi ra?"

"Không có gì nhân cách thứ hai, cái thế giới này không có Cố Thành, chỉ có ta." Mạc Trác Tư trực tiếp đứng dậy: "Liên quan tới Cố Thành tin tức, có thể lưu ý ta trong chuyên mục mặt tác phẩm biểu diễn, bên trong thậm chí có Cố Thành bức họa."

"Chuyện này. . ." Trần Húc thoáng cái choáng váng.

"Cái đó, ngài Ánh Trăng Mờ thơ có thể sẽ đạt được năm nay một chút giải thưởng." Hắn gấp gấp hướng về phía rồi đi Mạc Trác Tư hô to.

Mạc Trác Tư bước chân hơi hơi dừng lại, trả lời một câu: "Hình xem ta chuyên mục, tên viết Cố Thành."

Trần Húc nhất thời một mặt đen, hẳn không thể làm gì khác hơn lộ ra cười khổ.

Quả nhiên.

Thiên tài đều là khó hiểu.

Chương 42: Ca, ta phục

Đầy xuống Văn Đàn hiệp hội người, Mạc Trác Tư không có gì áp lực trong lòng.

Hắn buổi chiều bắt đầu thưởng thức 《Chấp Pháp Giả》 tiểu thuyết tác phẩm, hắn rất kinh ngạc phát hiện quyển này tác phẩm quả thật với chính mình 《Người Thất Bại》 như thế, rất có tranh cãi tính.

Quyển này tác phẩm giảng thuật một cái thập niên 80 bên trong Chấp Pháp Giả gia đình, thông qua quyền lực tới đạt thành chính mình mục lục, cũng có thể nói là lấy việc công làm việc tư.

Nhưng có ý, cái này nhân vật chính cũng làm ra rất nhiều cống hiến.

Cũng chính là, trên mặt nổi rang rõ không gì sánh được, vác ngọn nguồn bản thù đáng sợ.

Quyển này tác phẩm vận dụng rất nhiều nội dung cốt truyện là kéo ra hai mặt mâu thuẫn, để cho người võ án kêu tuyệt là, nhân vật chính ở một cái án mạng bên trong vắt hết óc, rốt cuộc điều tra phá án rồi vụ án.

Nhưng sử dụng thủ pháp, quả thật đe dọa, theo dõi uy hiếp các loại (chờ) thủ pháp ép hỏi ra tới chân tướng.

Thậm chí có rất nhiều độc giả nghi ngờ như vậy chân tướng đến cùng phải hay không thật.

《Chấp Pháp Giả》 cuối cùng nội dung cốt truyện cũng dụ cho người suy nghĩ sâu xa, nhân vật chính cuối cùng đến rất nhiều người ngưỡng mộ độ cao, nhưng lại bởi vì tai nạn xe cộ bỏ mình.

Lễ truy điệu bên trên, không có bất kỳ một người đồng nghiệp tới thăm hỏi tham dự.

Cái này ở trên thực tế là ít ỏi khả năng, nhưng tác giả dùng cực đoan thủ pháp, hết lần này tới lần khác đem chuyện này giải thích rất rõ.

Lễ truy điệu bên trên trống rỗng, cực kỳ chậm chạp.

Mạc Trác Tư nhìn xong quyển này tác phẩm sau hít sâu một hơi, quyển sách này quả thật viết tốt, liền nhìn hắn muốn phải lấy cái gì góc độ đi đánh giá tích rồi.

Là đáng khen, hay lại là đáng?

Cuối cùng Mạc Trác Tư lựa chọn song hướng phê bình như vậy một cái phương thức.

Bản chủ Mạc Trác Tư lời bình: "Khái quát văn bút vững chắc, câu chuyện điều chỉnh rõ ràng, phục bút xếp vào vừa đúng, trong nội dung tâm khiến người khác cốt minh tâm, đúng là tinh phẩm tác phẩm, đem tốt hay xấu viết phát huy tới tận cùng, tốt đến cực hạn, vì giúp người cho dù là không từ thủ đoạn nào cũng ở đây sẽ không tiếc. Hồng cũng đến cực hạn, trên mặt nổi cười vui tâm lý nhưng là cười lạnh, hành hạ người từ hình tra hỏi thời điểm, hắn hóa thân Ác Ma, khiến người không rét mà run."

Bản chủ Mạc Trác Tư lời bình: "Hồng bet tới cực điểm một quyển tác phẩm, hắn chủ đề trung tâm rất rõ ràng, nhưng là thể giới quan lại sai lầm rồi, trong sách phần lớn người vật miêu tả đều lệch hướng thực tế, vì kéo ra mãnh liệt mâu thuẫn, đem cả thể giới vận vẹo, nói cách khác người xấu luôn là được thể, người tốt luôn là bị khi dễ, dù là cuối cùng đoạn kết nhân vật chính rất bi thảm, nhưng cũng không thể phủ nhận hắn vận vẹo cái thể giới này, nếu như thể giới thật là như thế, cái kia nghĩ muốn thành công chỉ có thể không từ thủ đoạn nào? Mà người tốt chỉ có thể tạm thời nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, chúng ta còn muốn hay không làm người tốt rồi hả?"

Cuối cùng quyển này tác phẩm, Mạc Trác Tư cho chấm điểm, 6.0 phân.

Số điểm này không tính là thấp, ít nhất tại hắn trong chuyên mục coi là là không tệ rồi.

Đem điều này phê bình tại trong thư gửi đi cho Trần Quốc Khánh khảo hạch, sau đó gọi bản sao cho Từ Thanh Thanh với Trần Thao.

Làm xong chuyện này sau, Mạc Trác Tư mới bắt đầu đem tâm tư thả vào "Mới này sinh văn học" danh gia phỏng vấn bên trên.

Chiều nay, hắn đã với đối phương hẹn xong.

Phải biết mới này sinh văn học danh gia chuyên mục phỏng vấn chỉ có mỗi tháng độ nhất kỳ có, mà mỗi tháng độ nhất kỳ đều biết đề lên đặc sắc nhất

tuyệt luân tác phẩm

Cho nên đệ nhất kỳ lượng tiêu thụ vĩnh viễn là cao nhất.

Hắn ăn cơm buổi trưa thời điểm, còn cố ý ở dưới lầu tiệm nhỏ mua hai quyển mới này sinh tạp chí văn học trở lại, đều có danh gia phóng đàm thán trước với thán trước nữa nội dung.

Lật lúc trước tác phẩm nhìn, thán trước danh gia phóng đàm phỏng vấn là một gã 90 sau Đại Tân Sinh tác gia Hứa Mặc Mặc.

Sau khi xem xong Mạc Trác Tư còn sợ hết hồn, không nghĩ tới bây giờ học sinh trâu như vậy bức, đang học năm thứ nhất đại học nữ học sinh, tại Wechat sáng lập tự truyền thông, chú ý số người phá một trăm ngàn.

Bởi vì lúc trước đặc biệt ưa thích mới này sinh văn học, cũng từng nhiều lần gửi bản thảo thành công, rốt cuộc leo lên danh gia suu tầm.

Mặc dù chú ý số người mới mười vạn, so với Mạc Trác Tư 300,000 hay lại là số lượng nhỏ.

Nhưng tự truyền thông với APP phần mềm hai người không thể so sánh nổi, tự truyền thông hoàn toàn là cá nhân, mà Mạc Trác Tư chỉ là một đi làm.

Hắn chuyên mục có thể có nhiều như vậy chú ý, hoàn toàn là bởi vì bình luận mạng lưới người sử dụng tài nguyên không lồ ảnh hưởng, mà cái đó tiểu muội muội tự truyền thông cũng không giống nhau, có thể hoàn toàn nói bằng vào năng lực chính mình.

Hắn quan tâm đương nhiên là phỏng vấn nội dung, nhìn xong lưỡng kỳ phỏng vấn đại khái tâm lý nắm chắc.

. . .

Ngày kế tiếp, buổi chiều.

Tại Từ Châu thành sân bay,

Mạc Trác Tư ngồi ở sân bay một tiệm nhỏ bên trong, cái tiểu điểm này tổng cộng chỉ có bốn cái bàn, mà Mạc Trác Tư một người liền chiếm đoạt một cái bàn, hơn nữa còn ngồi hai giờ.

Trong tiệm đầu hai cái nhân viên tiệm luôn là trong lúc lơ đãng liền hướng hắn liếc qua tới liếc mắt, bởi vì các nàng phát hiện người đàn ông này thật giống như không chuẩn bị đi?

Chờ người?

Chờ rồi hai giờ?

Không đến nỗi chứ?

"Vị tiền sinh này, ngài yêu cầu một điểm nhỏ ăn không?" Lúc này một cô gái lấy dừng khí tới hỏi.

"Ồ? Không cần, cảm ơn!" Mạc Trác Tư rất là khách khí trả lời một câu.

"Ách, tốt." Nữ hài mặc dù trên mặt giữ mỉm cười, nhưng trong đầu kỳ thực khinh bỉ không dứt.

Bởi vì các nàng trong tiệm có thể, cho nên tới khách nhân vẫn thật nhiều, ngồi lên một hai giờ cũng không phải là không có.

Bình thường cũng còn khá, nhưng là đụng phải một chút không ít đồ uống công chiếm ngồi vị khách nhân liền phi thường phiền.

Rất rõ ràng, Mạc Trác Tư đã bị liệt vào phạm vi này.

Trên thực tế, Mạc Trác Tư cũng bắt đầu dĩ không được, rõ ràng hẹn xong 10 điểm đồng hồ đến, cái này đã 12 chọn người còn không có bóng dáng.

Điện thoại di động cũng không gọi được!

Đúng lúc buổi trưa, người chung quanh cũng bắt đầu nhiều, không mấy phút trong tiệm vị trí liền ngồi đầy.

Một cái mười bảy mười tám tuổi nữ hài ăn mặc rất là thời thượng, ăn mặc phá động cao bồi, đeo kính mát thoáng cái liền kéo ra Mạc Trác Tư bên cạnh cái ghế ngồi xuống.

Sau đó đem bọc lớn Tiểu Bạch hành lý đặt ở ngoài ra trên ghế, trực tiếp đem Mạc Trác Tư với không khí hóa.

Mạc Trác Tư một mặt tròn mắt há mồm, chuyện này. . .

Cái này cũng không hỏi một chút có người hay không ngồi à?

Nữ hài tựa hồ rót cuộc phát hiện có người vẫn nhìn chăm chăm vào chính mình, nàng hướng Mạc Trác Tư hỏi: "Thế nào? Có chuyện gì sao?"

"Ách! Không. . ."

Mạc Trác Tư là người khách khí một chút nói không việc gì, nhưng vấn đề quả thật có chuyện, thành thực hệ thống chế ước bên dưới, hẳn ngay cả vội vàng dối lời nói: "Không thấy ta ngồi ở đây sao?"

Ủ? ? ?

Nữ hài Hây ah bên dưới nở nụ cười: "Chúng kiến a! Một mình người."

"Bằng hữu của ta khả năng lập tức tới ngay, ta đã tại bức này rồi hai giờ." Mạc Trác Tư khóa chặt lồng mày nói.

"Ồ, vậy người khẳng định bị thả máy bay rồi." Nữ hài đùa giỡn cười nói.

Mạc Trác Tư có chút cảm mạo, không nhìn được hất hơi một cái, "Hắt xì!"

"Này, người làm gì vậy, có thể hay không không sẽ đối đến người khác nhảy mũi." Nữ hài một mặt ghét bỏ mà nhìn Mạc Trác Tư.

"Khó trách người bị thả máy bay, ước hẹn có con gái sinh chứ?" Nàng lăm nhăm không ngừng nói.

Mạc Trác Tư từ trong túi móc ra một bọc khăn giấy, xoa xoa tay với mũi, giải thích: "Ngày hôm qua cảm lạnh rồi, hẹn Khiêm Mạt, không biết có phải hay không là hẳn chuyến bay duyên ngộ còn chưa tới."

Nữ hài chẳng qua là hơi chút nghe một chút, cũng không cách nào để ở trong lòng, nhưng một giây kế tiếp nàng sững sờ.

"Chờ đã, người nói hẹn ai?"

Mạc Trác Tư khoe miệng mang theo mỉm cười, hẳn liền thích nhìn muội tử cái này kinh ngạc biểu tình.

"Khiêm Mạt a!"

Nữ hài sững sờ mấy giây, sau đó thối phù một tiếng bật cười, sau đó giơ lên ngón tay cái nói: "Ca! Người cái này trâu bò ta phục!"

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Đi nhâm đường

Mạc Trác Tư trắng mắt xem thường, cũng không giải thích thêm!

Thích tin hay không, ngược lại không lẽ phép như vậy nữ hài hẳn cũng không có hứng thú bất chuyện.

Nhưng Vu Tĩnh Tuyết lại cảm thấy nam sinh này rất trâu chọc, nàng lúc trước đọc sách thời điểm, lão sư cũng có khiến mua Khiêm Mạt tạp chí văn học.

Nàng một nhìn đối phương biểu tình, chẳng lẽ không đúng đang khoắc lác bức?

"Cái đó? Người là phóng viên?" Vu Tĩnh Tuyết tò mò hỏi.

Mạc Trác Tư viết một cái thức uống, không nói gì chẳng qua là lắc đầu phủ nhận.

"Ồ, vậy là người gửi bản thảo thành công?" Vu Tĩnh Tuyết làm bầm lâu bầu, sau đó lại lắc đầu nói: "Không đúng, gửi bản thảo thành công cũng không cần gặp mặt."

"Nha! Ta biết rồi!" Nàng một mặt bừng tỉnh đại ngộ mà cười nói: "Người là bạn hẳn!"

Mạc Trác Tư bị cái này làm bầm lâu bầu em gái chọc cười, có gì đặc biệt tất cả đều đoán sai rồi.

"Không có!" Mạc Trác Tư xoa xoa mũi, sau đó nói: "Hắn giống như phỏng vấn ta một chút "

"Phụt" một tiếng!

Vu Tĩnh Tuyết vừa cười phun!

Nàng cầm giấy lên khăn lau mép một cái nước đọng, cũng còn khá mới vừa rồi nuốt mất, nếu không thật muốn phun ra ngoài.

Mạc Trác Tư mặt lộ mỉm cười trừng mắt nhìn, hỏi ngược lại: "Rất buồn cười sao?"

Vu Tĩnh Tuyết nhếch miệng một mặt bị chọc cười gât đầu.

Mạc Trác Tư nhún vai cười một tiếng, lười giải thích, ngược lại đợi sẽ thấy người sẽ biết.

Bất quá trong lòng hắn có chút lo lắng, chẳng lẽ thật bị thả máy bay đi?

Nhưng nếu quả thật có chuyện không thể tới, ít nhất trước thời hạn chào hỏi a!

...

Một chiếc máy bay chậm chạp đáp xuống Từ Châu thành sân bay, đây là một cái có lịch sử Cổ Vận thành thị.

Đi trên đường hai người bước chân rất nhanh, chuyển bay bởi vì quân chế duyên ngộ, tới chậm rồi suốt một giờ.

"Tiểu Duyệt, người chạy tới."

Mang mắt kính nữ hài một mặt kính ngạc đến ngây người, "À?"

"Đừng để cho người nóng lòng chờ, ta đi phòng rửa tay trước." Khiêm Mạt 1m82 thân cao, hoàn mỹ lớn chân dài cộng thêm rất có mị lực ria mép nhỏ, được khen là thi từ giới mặt giá trị cao.

Trần Vũ Duyệt bữu môi nói: "Tức giận a!"

Mặc dù ngoài miệng than phiền, nhưng là thân thể thành thực rất, nàng rất không tình nguyện chạy, ôm chính mình cất hai tháng tiền lương mới mua được LT gắng tay.

Rốt cuộc tại hai phút sau, chạy tới ước hẹn địa phương tốt.

Lúc này Mạc Trác Tư đã ngồi hơi không kiên nhẫn rồi.

"A, thật xin lỗi, chúng ta chuyển bay dây dưa!"

Mạc Trác Tư gác chéo chân nghiêng đầu nhìn lại rồi, một cái 1m56 bên cạnh (trái phải) Tiểu Loli thờ hồng học đang nhìn mình.

Ách!

Cũng không phải Tiểu Loli, chỉ bất quá thân cao rất Loli, hơn nữa mang theo một bộ dễ thương mắt to.

"Người là?" Mạc Trác Tư từ từ ngồi thẳng người.

"Ta là Khiêm Mạt trợ thủ, Trần Vũ Duyệt, thật hân hạnh gặp người!" Trần Vũ Duyệt miệng to thở hào hển vươn tay ra.

Mạc Trác Tư khẽ mỉm cười, sau đó cùng đối phương bắt tay.

Lúc này, Vu Tĩnh Tuyết miệng hơi hơi mở ra, một mặt kính ngạc đến ngây người nhìn người đàn ông này.

Nguyên lai.

Nguyên lai hắn không phải khoác lác a!

Mạc Trác Tư cười nói: "Chúng ta đôi một mà đi, cái này không vị trí!"

"A, đừng đứng xa cách có vị trí có vị trí!" Vu Tĩnh Tuyết mau dẩy đem đồ mình thu thập một hồi, sau đó đem hai cái chỗ ngồi trống ra.

Khiêm Mạt trợ thủ Trần Vũ Duyệt còn không biết tình huống gì, nàng đẩy một cái mắt kính, chê cười nói: "Cái kia. . . ?

Nàng tầm mắt nhìn về phía Mạc Trác Tư.

Mạc Trác Tư khoe miệng hơi hơi bên trên thuyền đi, nếu người khác như vậy cho mặt mũi, không có lý do gì không cảm kích.

"Vậy được đi!"

Vu Tĩnh Tuyết cảm một đồng lớn hành lý, cũng không muốn ngốc đứng cái này, nhưng nàng lại muốn Khiêm Mạt lúc tới sau khi chụp tấm hình phát bằng hữu vòng.

Nội tâm đó là không gì sánh được quần quýt!

Trần Vũ Duyệt dài một bộ mặt con nít, không nhìn ra tuổi, thanh âm cũng rất đáng yêu, Mạc Trác Tư thoáng cái đối với (đúng) Khiêm Mạt ấn tượng liền có chút đổi cái nhìn.

Không nghĩ tới lại thứ người như vậy.

"Cái đó, không chậm trễ ngại thời gian chứ?" Trần Vũ Duyệt có chút băn khoăn hỏi.

"Một chút, bất quá hôm nay thời gian của ta đều thuộc về các người." Mạc Trác Tư hài hước mà nói rằng.

"Ừ! Vậy thì tốt!" Trần Vũ Duyệt thờ phào nhẹ nhõm.

Vu Tĩnh Tuyết thờ đầu hỏi: "Cái đó, ngại khỏe chứ, xin hỏi Khiêm Mạt một hồi có phải hay không sẽ đến à?"

"Ừ, hần lập tức tới ngay." Trần Vũ Duyệt lấy là cô gái này là Mạc Trác Tư bằng hữu, ngược lại là vô cùng hữu hảo trả lời vấn đề.

"Trời!"

Vu Tĩnh Tuyết một mặt khó có thể tin nhìn Mạc Trác Tư, "Cái đó, tại sao phải phỏng vấn hần?"

"Ách, các người không nhận biết?" Trần Vũ Duyệt kinh ngạc hỏi.

"Không nhận biết, người qua đường!" Mạc Trác Tư rất vô tình phải nói.

Vu Tĩnh Tuyết thoáng cái liền mân mê miệng đến, "Đừng a! Không phải người qua đường, chúng ta trò chuyện mấy phút đây!"

"Đúng rồi, tại sao Khiêm Mạt muốn phỏng vấn người a! Người là làm gì?"

Đùng đùng một nhóm vấn đề, Mạc Trác Tư liếc nàng một cái.

Trần Vũ Duyệt ở bên cạnh che miệng cười trộm, nàng cũng cảm thấy cô bé này thật đáng yêu, liền nói: "Hần liền lợi hại, người ưa thích thì từ sao?"

Vu Tĩnh Tuyết một mặt đứng đắn lắc đầu, biểu thị không thích.

"Ồ, vậy coi như." Trần Vũ Duyệt có chút thất vọng, dù sao nàng có thể rất ưa thích, cho nên Mạc Trác Tư coi như là nàng một cái khác thần tượng.

Vu Tĩnh Tuyết quyết miệng, lại nhìn Mạc Trác Tư liếc mắt.

Vậy làm sao nhìn cũng không giống là Đại Thi Nhân a!

"Người kế tiếp bình luận mạng lưới APP sẽ biết." Trần Vũ Duyệt cuối cùng giải thích.

"Nha!" Vu Tĩnh Tuyết vẫn thật là lấy điện thoại di động ra tới.

Lúc này, Khiêm Mạt cuối cùng là tới.

Nổi bật nhất chính là Khiêm Mạt 1m8 lớn chân dài, thật là có thể nói là thi từ giới mặt giá trị cao.

"Tới chơi hai giờ, ta nôi." Khiêm Mạt rất thẳng thối mái mà xin lỗi, cũng không quan tâm cái gì mặt mũi.

Hơn nữa hần một mực rất thương thức đối phương, cho dù là cái hậu bối, nhưng dám đi bị người không dám đi bộ, vậy cũng là thiên tài.

"Người biết ta là lúc nào chú ý người sao?" Khiêm Mạt mang theo đùa mà giọng hỏi.

Mạc Trác Tư đó là một trận cười mỉa: "Phê bình đi!"

"Giống như người vậy thẳng thắn người tuổi trẻ dễ dàng lộn nhào." Khiêm Mạt tiếp tục cười nói.

Vu Tĩnh Tuyết ở bên cạnh hần len lén chụp được Khiêm Mạt hình, sau đó trong đầu vui tươi hơn hờ phát bằng hữu vòng.

"Ta ngược lại thật ra hiểu kỳ, làm sao biết phỏng vấn ta!" Mạc Trác Tư như nói thật nói.

"Bởi vì, ta cảm thấy cho ngươi đi nhầm đường." Khiêm Mạt một câu kinh người nói.

Mạc Trác Tư cả người sững sờ, đường nghiêng?

"Ngươi thiên phú nắm chắc khác, không nên làm nhà bình luận, ngươi thích hợp hơn sáng tác."

Mạc Trác Tư cười khúc khích, lập tức khoát tay nói: "Không không không, ngươi sai lầm rồi!"

"Ta đều là miệng lưỡi công phu."

Ở một bên Trần Vũ Duyệt đương nhiên là cẩn thận đem hai người đối thoại đều nhớ kỹ, trong này chính là phỏng vấn nội dung.

"Vậy ngươi càng là đi nhầm đường." Khiêm Mạt vẫn kiên định nói: "Ngươi biết cảnh giới là thế nào phân biệt sao?"

Mạc Trác Tư không nói gì, cái này cái quý gì cảnh giới, tu luyện sao?

"Sẽ viết người, không nhất định sẽ nói, ngươi có thể sẽ cảm giác mình sáng tác đi ra hảo tác phẩm, liền có tư cách phê bình người khác, nhưng trên thực tế cũng không phải là như thế."

Mạc Trác Tư nhất thời trợn mắt hốc mồm, bởi vì Khiêm Mạt nói đúng lúc là hấn nghị.

Hấn cái này một suy nghĩ, chính mình phí hết tâm tư đi sáng tác, thậm chí xuất ra Ánh Trăng Mờ thơ đến, đều là muốn gia tăng chính mình sức lực.

Chẳng lẽ mình thật sai lầm rồi?

Đây quả thật là làm cho mình giờ cao lưng tới, nhưng phê bình bên trên công phu, cũng không có quá lớn tiến triển.

"Sai lầm rồi!" Khiêm Mạt lẩm bẩm nói.

Đương nhiên, ngoại trừ hai người bọn họ, ai đây cũng nghe không hiểu cái này nói có ý gì.

Tại sao Mạc Trác Tư rõ ràng như vậy thành công, Khiêm Mạt lại nói hấn đi nhầm đường.

"Ngươi nên nhiều một chút đánh giá hai quyển tác phẩm, hoa tốn tâm tư nghiên cứu bọn họ kia viết tốt, kia viết không được, thậm chí ngươi có thể cho bọn hấn viết ra tốt hơn đến, nhưng tuyệt không phải mới tinh sáng tác."

Mạc Trác Tư đột nhiên sững sờ, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

【 tích! 】

【 kiểm tra đến kí chủ nguyện vọng giác tỉnh: Hy vọng có thể nhìn rõ tác phẩm ưu khuyết điểm, hơn nữa đạt được tồn tại tại thế giới song song tương tự tác phẩm tham khảo 】

【 nguyện vọng có hiệu lực, thành thực điểm số rút thưởng chức năng tự động thay đổi. 】

【 thành thực chế ước bảo vệ: Không phải nói xuất quan ở hệ thống toàn bộ tin tức, lần nữa phong tỏa kí chủ đối ngoại tài liệu: Tinh thần dị thường, ảo giác ảo giác, thành lập 】

【 theo hệ thống đạt được tác phẩm bị liệt là hư vô tinh thần sản phẩm, danh dự quy về tác phẩm tự mình, kí chủ hưởng thụ tác phẩm thế giới song song toàn bộ quyền đại lý 】

Mạc Trác Tư bị cái này chọc như lên đề tỉnh cả kinh một mực nháy mắt.

Đây ý là, chính mình rốt cuộc không cần trái lương tâm làm bộ nói, ta dùng làm bộ không thèm để ý những thứ kia vinh dự?

Hấn nhất thời vui từ trong đến, mình tại sao khả năng không thèm để ý, chỉ bất quá hấn không có cách nào để ý.

Nhưng bây giờ không giống nhau.

Quyền lựa chọn, ở trong tay mình.

Chương 44: Không người đem người coi là chuyện đáng kể

Mạc Trác Tư đang tiêu hóa hệ thống mạng đến kinh hi, bên kia chính là an tĩnh trả lời Khiêm Mạt phóng vấn.

Phóng vấn vấn đề cũng đều rất bình thường, không có cô ý làm khó.

"Người là lúc nào đi lên con đường này?"

"Có nghĩ tới hay không mình có thể đến cái dạng gì độ cao."

"Sinh ra ảo giác nghe nhầm, đối chính thường sinh hoạt có ảnh hưởng sao?"

"Người cảm thấy cái này là chuyện tốt hay chuyện xấu?"

Mạc Trác Tư tất cả đều trả lời một lần, song phương đều tương đối phối hợp, đại khái nửa giờ thể gian phóng vấn kết thúc.

"Hôm nay phóng vấn nội dung đem sẽ xuất hiện tại ngày mùng 1 tháng 12 trong tạp chí, đến lúc đó cùng lúc cho người gửi tới mười bản." Khiêm Mạt rất là thuần thực nói.

"OK!"

Ba người vẫy tay chia tay, cái đó buồn cười Vu Tĩnh Tuyết hưng hăng mà kéo Mạc Trác Tư, nhất định phải cầm một phương thức liên lạc.

Mạc Trác Tư hoàn toàn bất đắc dĩ, chỉ có thể đem mình Wechat số nộp ra, sau đó dặn dò đối phương đừng làm loạn truyền, nếu không chính mình chỉ có thể đổi số!

"Yên tâm đi!" Vu Tĩnh Tuyết mừng rỡ đáp ứng cái yêu cầu này.

Kết thúc bên này phóng vấn, Mạc Trác Tư trực tiếp đón xe đi đến một địa phương khác, vốn đang cho là có thể có nhiều hơn đến lúc đi xem xe, kết quả bởi vì Khiêm Mạt chuyển bay một chậm trễ, hần ngược lại không có thời gian rồi.

...

Mạn Già

Lâm Ngạn Tổ là nơi này khách quen, thường xuyên lưu có một cái đơn độc phòng riêng với chiếm đoạt lâu một nước trà vị.

Hôm nay, hần liền càng coi trọng rồi.

Vốn chỉ muốn trên mạng đen một lớp Mạc Trác Tư, không nghĩ tới nội dung cốt truyện phong hồi lộ chuyển, thoáng cái lại cài nút thiên tài danh tiếng.

Cái này có thể ngưi bức, ngay cả Lâm Ngạn Tổ loại này không thể nào quan tâm văn nhân động tĩnh người, cũng biết Mạc Trác Tư tin tức, có thể thấy ra ánh sáng dẫn cao bao nhiêu.

"Ngạn Tổ Ca, cái đó Mạc lão sư thật sẽ đến không?" Có người tò mò hỏi.

Muốn nói đến người khác có thể mời đến Mạc Trác Tư, bọn họ là không tin, nhưng Lâm Ngạn Tổ muốn thì nguyện ý hoa một ít tâm tư, ngược cũng không phải là không thể.

Nhưng khiến mọi người cảm thấy không thể tưởng tượng nổi là, trước một trận Lâm Ngạn Tổ rõ ràng đối với (đúng) cái này chuyện mục hận thấu xương, thế nào bỗng nhiên giữa lại sẽ mời đối phương làm khách?

"Các người còn không biết sao!" Lâm Ngạn Tổ thần thần bí bí mà cười nói.

"Ai nha, người nói mà! Người không nói chúng ta làm sao biết!" Một cái em gái tốt không còn cách nào khác mà nói rằng.

"Cho các người nói, ta muốn chính thức bắt đầu tiến quân văn học giới rồi." Lâm Ngạn Tổ lời thề son sắt mà nói rằng.

Phốc một chút, không ít người đều bật cười.

Cái này nghe một chút là tốt, ai cũng không coi là thật.

"Này này này, các người không tin đúng không?" Lâm Ngạn Tổ khoe miệng hơi hơi bên trên truyền đi, cười nói: "Chờ một hồi các người sẽ biết."

"Vây cùng Mạc Trác Tư có quan hệ gì à?" Có người hỏi.

Hai ngày này văn học giới tin giựt gân làm chính là bình luận mạng lưới cái kia cái tin đẩy đưa, Lâm Ngạn Tổ là chơi đùa âm nhạc, cơ hồ có thể nói với hần không quan hệ chút nào.

Nhưng hần vẫn có thể phát hiện chung quanh một chút nhỏ bé biến hóa, nói cách khác trên mạng người bắt chước sáng tác Ánh Trăng Mờ thơ, còn tin đồn có Fan tự phát tổ chức người hâm mộ tổ chức.

Chung quy được là đều biểu thị Mạc Trác Tư quật khởi, Lâm Ngạn Tổ đương nhiên không ngốc, lúc này cầm cái kia 10 vạn đồng giao dịch đi ra liền lộ ra quả tặc khí.

Tại lại, hần mục đích chính là cho chính mình độ một tầng văn nghệ phong phạm ánh sáng, lúc này chỉ cần bạo ra bản thân là Mạc Trác Tư học sinh, hiệu quả lập tức hiển lộ ra, cần bản không cần nói phát biểu cái gì tác phẩm.

Cho nên Lâm Ngạn Tổ liền dứt khoát phát một cái mời khiến Mạc Trác Tư tới chơi đùa, để cho đám này cô nàng biết.

Mặc dù đang rất nhiều người xem ra, hần chính là một cái mê muội mất cả ý chí Phú Nhị Đại, toàn bộ trời mê mết tại một đám nữ nhân chung quanh.

Nhưng trên thực tế, hần có thể rõ ràng, bất cứ tin tức gì khiến đám này nữ biết, rất nhanh sẽ biết tại toàn bộ trong vòng truyền đi.

Còn sẽ có rất nhiều tin đồn từ nơi này một ít cô nàng trong miệng truyền tới, hơn nữa luôn là có thể so sánh Tân Văn Báo giấy sắp một bước.

Tại tin tức thời đại, sắp một bước, đó chính là tính quyết định ưu thế.

Cho nên Lâm Ngạn Tổ cũng không cần khắp nơi tuyên truyền mình là Mạc Trác Tư học sinh, chỉ cần khiến đám người này biết, hần tin tưởng tự nhiên làm theo toàn thể giới sẽ biết.

Lời mới vừa dứt, xa xa liền thấy một cái nhìn quen mắt bóng người.

Lâm Ngạn Tổ kích động nói: "Tới tới, chờ một hồi các người có thể bao ở miệng mình!"

Hai cô bé còn cô ý làm một cái che miệng động tác, sau đó bày ra OK!

Mạc Trác Tư xa xa liền rõ ràng qua roi xuống đất cửa sổ thủy tinh thấy được Lâm Ngạn Tổ bóng người, bất quá làm hần chứng kiến bên cạnh một đồng lớn trang điểm lộng lẫy nữ hài, nhất thời lông mày liền nhíu lại.

"Mạc lão sư, bên này!" Lâm Ngạn Tổ đi ra khỏi cửa la lớn.

Bên trong một hồi nhỏ giọng tiếng thảo luận.

"Thật giống như thật là hần à?"

"Nhất định là, Lâm thiếu cũng không trở thành nói đùa với chúng ta."

"Cái kia đây là tới làm gì?"

"Cái này còn cần nghi? Nhất định là cho Lâm thiếu nói xin lỗi a! Hần như vậy giảm đập dẹt Lâm thiếu tác phẩm"

"À? Thật biết nói xin lỗi sao?"

"Có tiền có thể ma xui quỷ khiến."

"Ngược lại ta không tin!"

Trong lúc nhất thời thất chùy bát thiết, bất quá các nàng cũng chỉ có thể đoán bậy bạ, cho đến Mạc Trác Tư đến gần thời điểm, mọi người mới tính thật khi thấy Mạc Trác Tư tự mình.

Lâm Ngạn Tổ rất là nhiệt tình kéo Mạc Trác Tư đi vào bên trong, nhưng Mạc Trác Tư bước chân lại chột ngừng lại.

"Cái này tình huống gì?"

"Ế? Người nói các nàng? Đều là bằng hữu ta mà thôi." Lâm Ngạn Tổ không cho là đúng nói.

Mạc Trác Tư buồn cười nói: "Người bằng hữu không có nam?"

"Cố a, bọn họ đều bận rộn, lần sau có cơ hội giới thiệu cho người." Lâm Ngạn Tổ sau khi nói xong mới phát hiện Mạc Trác Tư biểu tình có chút không thích.

"Cái đó, ngài đừng hiểu lầm a! Ta cùng với các nàng hoàn toàn chẳng qua là bạn bình thường." Lâm Ngạn Tổ những lời này kỳ thực cũng không coi là khoác lác, trong những người này hẳn mặc dù có thời điểm sẽ sỗ sàng, nhưng cũng không có làm quá mức chuyện.

Mạc Trác Tư rất là nghiêm túc nói: "Hôm nay cho người lên lớp thứ hai, cách nữ nhân xa một chút."

Dứt lời Mạc Trác Tư xoay người rời đi.

Cái này đồ chơi gì.

Hắn còn tưởng rằng có thể qua tới kể một ít chuyện đứng đắn, kết quả nhìn một cái đám kia nữ hài đã cảm thấy không phải là cái gì người đứng đắn.

Cũng không phải Mạc Trác Tư mang thành kiến xem người, dự tính trong mười người có tám người đều sẽ cảm giác được có vấn đề.

Lâm Ngạn Tổ cái này coi như tròn tròn mắt, hẳn kỳ thực cũng không suy nghĩ nhiều, liền muốn làm ra vẻ một lớp bức, thuận tiện cho mình độ độ kim.

"Ồi ôi ôi, chờ chút!"

Lâm Ngạn Tổ đuôi bám chặt theo, sau đó hướng về phía Mạc Trác Tư bóng lưng hô to: "Này, ta có thể là cho tiền."

Mạc Trác Tư bước chân quả nhiên ngừng lại.

Lâm Ngạn Tổ nhất thời lộ ra một vẻ đùa giỡn cười, thu tiền làm việc, ông trời mà Nghĩa.

Hắn vốn tưởng rằng Mạc Trác Tư sẽ quay đầu lại đến, kết quả trên thực tế cũng không có, mà là ném câu tiếp theo: "Không người sẽ đem người coi là chuyện đáng kể, mọi người chẳng qua là đem tiền coi là chuyện đáng kể thôi!"

Nói xong, Mạc Trác Tư thẳng mà rời đi.

Đại khái hiện tại hắn đối với (đúng) 10 vạn đồng cũng không ở ngoài rồi, ghé góm cho lui về.

Lâm Ngạn Tổ ngốc ngây người tại chỗ, chuyện này. . .

Kịch vốn không phải như vậy viết a!

Hắn quay đầu nhìn một cái trong tiệm đầu đám kia nữ sinh, tựa hồ vẫn vui mừng cười nói chuyện phiếm, hoàn toàn liền chú ý tới hắn bên này xảy ra trạng huống.

Lâm Ngạn Tổ hơi hơi nắm quyền, trong đầu nhớ lại thiên hạ kia mưa, cô gái kia hướng trên mặt mình bỏ tiền tình cảnh.

Chẳng lẽ, chính mình thật sai lầm rồi?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Tin tức tốt với tin tức xấu

Làm Mạc Trác Tư về nhà, do dự chốc lát, vẫn là đem 10 vạn đồng cho Lâm Ngạn Tổ cho vòng vo trở về.

Tâm tính một mực ở biến hóa, nếu không mua đất như vậy xe, hơn nữa tên kia tự hồ chỉ là nghĩ bỏ tiền mua đến thú vị, hẳn không cần phải bồi tiếp người khác chơi đùa.

Hắn tùy ý từ trong phòng hương ra một quyển nổi danh kinh điển tác phẩm đồ sộ, là Ai Deni viết kỳ huyền tiểu thuyết 《 Phong Hóa Đại Lục 》.

Quyển tiểu thuyết này nhưng là bán chạy toàn thế giới, thật có thể nói một quyển tác phẩm liền Phong Thần, chủ yếu giảng thuật phong hóa đại lục bên

trong Long cùng kỳ sĩ, đương nhiên còn liên quan đến vương quyền tranh đoạt.

Viết phi thường đặc sắc, điện ảnh truyền hình tên vở kịch trước vẫn tại đời mới.

Quyển sách này Mạc Trác Tư tại thời cấp ba thích vô cùng nhìn, đáng tiếc đại khái là bởi vì in vấn đề, kiểu chữ quá nhỏ, nhìn liếc trông mắt đau, cuối cùng liền ném qua một bên.

Lần này lần nữa cầm quyển sách này lên, hần nghĩ (muốn) phải thử một chút cái gọi là nhìn rõ tác phẩm ưu khuyết điểm, còn có thể chứng kiến thế giới song song tương tự tác phẩm ưu tú rốt cuộc có thể hay không đưa đến tác dụng.

Tỉ tách!

Thời gian một phần một mặt đi qua, còn lại nội dung không nhiều, tốn đại khái khoảng bốn mươi phút, Mạc Trác Tư lại lần nữa đem quyển sách này phần kết phần nhìn xong.

Nhìn hoa cả mắt, không nhìn được dụi dụi con mắt.

Ngay trong nháy mắt này, hần tựa hồ xuất hiện ảo giác, bởi vì 《 Phong Hỏa Đại Lục 》 bên cạnh nằm một cái phân tích nút ấn.

【 có hay không xác nhận phân tích bản tác đẳng cấp? 】

Mạc Trác Tư nhất thời đại hỉ, đây chính là thế giới cấp danh tác, loại này tác phẩm chính mình nếu có thể chà xát bên trong mấy người khác không nói ra được ngành thương, đây chính là thật to tăng thêm.

【 tích! Tự động kiểm tra nội dung tác phẩm, toàn phương vị thấu tích tác phẩm cần phải hao phí 50000 điểm thành thực điểm số 】

【 như cần hỏi đoán tương tự tác phẩm, cần hao phí 200000 điểm thành thực điểm số 】

Mạc Trác Tư trong nháy mắt có loại ăn cá cần phải đâm cảm giác đau đớn, cái này trời ạ!

Động một chút là mấy chục ngàn mấy trăm ngàn, lấy ở đâu nhiều như vậy thành thực điểm số! ! !

Hần âm thầm lau mồ hôi một cái, chính mình quá xung động, vốn là cho là mình không cần bao lâu là có thể đi lên đời người đỉnh phong.

Bây giờ nghĩ lại, còn là mình cả nghĩ quá rồi!

Hần không kìm lòng được lộ ra cười khổ, phải dựa theo thuyết pháp này, còn không bằng rút thưởng đây!

Ít nhất rút thưởng một lần mới bao nhiêu thành thực điểm số, trực tiếp hỏi đoán nói, được tồn bao lâu thành thực điểm số!

Hần có chút lo được lo mất mà rửa mặt, nhưng vào lúc này, điện thoại di động reo đứng lên.

"Phi thường xin lỗi, chính ta nghĩ qua, người nói không sai! Bọn họ quan tâm chẳng qua là tiền, mà không phải ta, lão sư, người dạy ta viết thơ đi!"

Mạc Trác Tư nhất thời miệng hơi hơi mở ra, mẹ nó?

Tiểu tử này đôi tính?

Bỗng nhiên giữa cảm ngộ đời người chân lý, sau đó muốn phải hỏi cái để làm người mới lần nữa làm người?

Nếu là người khác, đại khái sẽ cho là tiểu tử này nói đùa.

Nhưng Mạc Trác Tư chính mình liền đã từng một mực ở tâm lý giằng giụa qua, hần biết có thời điểm người, thật chính là như vậy trong nháy mắt đã nghĩ thông suốt.

Đại khái là bị chính mình xé chiều hôm nay cái kia một phen xúc động?

Chẳng lẽ là mình sức ảnh hưởng đưa đến tác dụng, Mạc Trác Tư đắc ý mà nghĩ, cái này cũng không phải là không thể.

Mạc Trác Tư không có lập tức phản ứng, hần làm ra một loại khác ném thử, đó chính là mở điện thoại di động lên âm nhạc bảng xếp hạng tùy ý gọi một cái đầu bài hát mới.

Bởi vì ban đầu rút thưởng phần thưởng bên trong, là bao gồm toàn bộ tác phẩm, cho dù là ca khúc điện ảnh cũng có.

Hiện tại hần liền muốn thử một chút âm nhạc tác phẩm có thể hay không tiến hành phân tích, nếu như có thể vậy mình liền có thể phát triển toàn diện rồi.

Bởi vì điểm là bài hát mới, Mạc Trác Tư cũng chưa từng nghe qua, dù sao thì thích hợp như vậy nghe một chút.

Nhịp điệu đi là dễ dàng giọng, ngược lại còn có thể.

Ca khúc phương diện hẳn mặc dù phê bình qua, nhưng vậy cũng là nói bậy, trên căn bản sẽ không có hẳn chuyện gì, cho nên nghe xong bài hát này sau, hẳn cũng chỉ có thể phun ra hai chữ: "!"

Hắn bắt đầu ở trong đầu muốn chia tích tác phẩm mấy chữ, quả nhiên lập tức nhảy ra một cái khung đối thoại.

【 xác nhận bắt tác phẩm, đã quét hình! 】

【 tích! Tự động kiểm tra nội dung tác phẩm, toàn phương vị thấu tích tác phẩm cần phải hao phí 1000 điểm thành thực điểm số 】

Mạc Trác Tư đột nhiên cả kinh, mặt lộ vẻ vui mừng!

Mới 1000 điểm, mình có thể trả nổi, đơn giản là ngoài ý liệu kinh hi.

Hắn cũng không có suy nghĩ nóng lên liền lãng phí cái này 1000 điểm thành thực điểm số, dù sao hắn còn không chuẩn bị nhanh như vậy liên quan đến âm nhạc nghệ.

Trần Thao nói không sai, chính mình nên làm tấn công tiểu thuyết giới rồi!

...

Sáng sớm hôm sau.

Sớm tới tìm đến phòng làm việc, phát hiện bầu không khí không đúng.

"Mạc lão sư!"

Tại Mạc Trác Tư chỗ ngồi cách vách Tiết Anh Trác vẫy vẫy tay, sau đó nhỏ giọng nói: "Hôm nay thật giống như có rất nhiều thành viên hội đồng quản trị tới!"

"Tình huống gì?" Mạc Trác Tư hơi kinh ngạc.

Chia sẻ Bát Quái là xúc tiến cảm tình tốt nhất một trong đường giây, đặc biệt là khi các người đứng tại cùng lập trường thời điểm, dễ dàng hơn đưa tới cộng hưởng.

"Không biết, bắt quá bầu không khí trầm trọng như vậy, chỉ sợ không phải tin tức tốt gì." Tiết Anh Trác cười khổ nói.

Kỳ thực Tiết Anh Trác chủ yếu muốn cho Mạc Trác Tư đi hỏi thăm một chút.

Mạc Trác Tư cũng không phải Bát Quái người, hẳn bĩu môi cười một tiếng, sau đó liền ngồi xuống bắt đầu hôm nay công việc.

Hôm nay hắn cho mình bình tĩnh rồi một cái mục tiêu, chính là tại "Phạm vi năng lực" bên trong cho mọi người lên bài học!

Hắn sờ lỗ mũi một cái, liền bắt đầu hôm nay công việc.

Trải qua mấy vòng ném thử, Mạc Trác Tư cũng phát hiện, danh tiếng càng lớn, công lực càng vững chắc tác giả, muốn phải phân tích thì cần muốn tiêu tốn rất nhiều thành thực điểm số.

Hắn phát hiện điểm này sau vui thông thả, nhất thời suy nghĩ linh quang chợt lóe, nghĩ tới một cái khác tác dụng.

Đó chính là thông qua phân tích tác phẩm cần phải tiêu hao thành thực điểm số tới xác định vị trí tác phẩm cấp bậc, rốt cuộc có được hay không, có phải hay không tác phẩm đồ sộ.

Linh hoạt nói vận dụng a!

Mạc Trác Tư tâm tình đang tốt, nhưng vào lúc này Trần Quốc Khánh đi tới, hướng hắn ngoắc ngoắc tay.

"Thế nào?"

"Có chuyện nói cho người một chút, trên lầu đang ở tổ chức Hội đồng quản trị." Trần Quốc Khánh hai tay khoanh ở trước ngực nói.

"Ế? Cho nên?" Mạc Trác Tư nhú mày lại, loại sự tình này với chính mình không có quan hệ gì chứ?

"Ta nhận được tiếng gió, khả năng chủ tịch hội đồng quản trị muốn đổi người." Trần Quốc Khánh nhỏ giọng nói.

Mạc Trác Tư chợt sững sờ, chuyện này nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ.

Đối với (đúng) toàn bộ công ty mà nói, vậy khẳng định là đại sự, nhưng tựa hồ với chính mình quan hệ cũng không phải như vậy mật thiết a!

Trần Quốc Khánh thờ dài một tiếng: "Người biết ngày đó tiệc sinh nhật tại sao Trần Thao không tới sao?",

Mạc Trác Tư hai mắt tròn to, không thể nào!

Cái này chẳng lẽ!

"Cao tăng đều có phân trần doanh, hẳn có thể ngồi vững vàng vị trí này, là bởi vì bây giờ chủ tịch hội đồng quản trị ủng hộ hẳn!" Trần Quốc Khánh vỗ một cái Mạc Trác Tư bả vai nói.

Tại Mạc Trác Tư tâm lý, Trần Thao thật coi là là mình quý nhân, cho tới nay phi thường tín nhiệm chính mình, hơn nữa còn cho rất nhiều cơ hội.

Thậm chí ngay cả hoang đường Tinh Thần Phân Liệt lý do cũng có thể nghĩ ra được, những người khác sợ là trực tiếp đem mình làm ngu đại.

"Ý người là, Trần Thao có thể sẽ bị thay cho?" Mạc Trác Tư tâm tình có chút hồng бет mà hỏi ngược lại.

Trong lúc nhất thời, bầu không khí rơi vào trầm mặc.

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Đồng sự thay đổi đại hội (một)

Buổi sáng, đủ loại tin đồn còn xuyên loạn.

Tất cả mọi người suy đoán cấp lãnh đạo sẽ có hay không có thay đổi, mới đồng sự phương châm như thế nào, lòng người bàng hoàng sau khi, Bát Quái cũng đặc biệt nhiều.

Mạc Trác Tư nhận được thông báo, buổi chiều tham gia đồng sự thay đổi đại hội.

Lúc trước hẳn là không có tư cách tham gia loại hội nghị này, nhưng bây giờ nói thế nào, công ty cũng đập năm triệu ở trên người hẳn, cũng coi như có chút phân lượng.

Đương nhiên, đồng nghiệp Tiết Anh Trác là chỉ có thể chờ tin tức, hẳn mới vừa vào chức không lâu, chuyên mục coi như có chút khởi sắc, nhưng mới đồng sự còn không rõ ràng lắm rồi cuộc sẽ sẽ không tiếp tục ủng hộ tinh phẩm phê bình chuyên mục, cho nên trong lòng cũng là phi thường thấp thòm.

Mạc Trác Tư sau khi ăn cơm xong, nghe lưỡng bài hát liền chuẩn bị đi năm tầng họp.

"Mạc lão sư, có tin tức nhất định phải cho ta biết a!" Tiết Anh Trác rất là lo lắng nói.

"OK!"

Mạc Trác Tư hai tay cầm túi liền hướng cửa thang máy đi tới.

Trong thang máy đến lầu bốn, còn hai cái những ngành khác quản lý đi vào, đều lẫn nhau chào hỏi.

Người chi phí quản lý cười vỗ một cái Mạc Trác Tư bả vai nói: "Người là công ty ủng hộ, chờ một hồi mới đồng sự tới, dự tính sẽ nhắc tới."

Mạc Trác Tư hơi hơi từng cái cười, nhưng cũng không có nói chuyện.

Keng một tiếng!

Cửa thang máy mở, tại năm tầng, chứng kiến tổng hợp bên trong phòng họp người cùng với không ít.

Mạc Trác Tư là lần đầu tiên tham gia loại hội nghị này, khó tránh khỏi có chút khẩn trương, bất quá vị trí ngược lại đều chia xong, bàn dài bên tay trái là Hội đồng quản trị cổ đông chỗ ngồi, bên tay phải là là công ty quản lý cao quản vị trí.

Mạc Trác Tư là thấy được tên mình bên tay phải bên đếm ngược vị trí thứ hai, hần nện bước bước chân liền đi tới.

Nửa đường còn chứng kiến rồi Trần Thao một mặt nghiêm túc biểu tình, hần đi tới vỗ chụp đối phương bả vai, biểu thị ủng hộ!

Trần Thao có thể nói là chuyện hần nghiệp quật khởi chủ yếu nâng đỡ người, Mạc Trác Tư đương nhiên là ủng hộ vô điều kiện, bây giờ lại nghe Trần Quốc Khánh bắn khoả, hần cũng biết Trần Thao chắc hần áp lực rất lớn.

Tất cả mọi người các tụt các vị.

Không khí hiện trường có chút kiềm nén, người mới thay người cũ, chủ tịch hội đồng quản trị thay đổi ảnh hưởng lớn vô cùng.

Mạc Trác Tư cũng là lần đầu tiên thấy công ty những đồng nghiệp khác, tại một chút máu chốt quyết sách bên trên, những thứ này đồng sự đều có bỏ phiếu quyền lựa chọn.

Nói cách khác, chấp hành Tổng giám đốc chức vị này nhân tuyển, trực tiếp sức ảnh hưởng đến ngày sau công ty phát triển.

Mạc Trác Tư còn cố ý bên trên lục soát động cơ phổ cập kiến thức, bây giờ chờ lâm trận thực chiến rồi.

Mới đồng sự lúc trước tam bả thủ, Mạc Trác Tư ở công ty cấp lãnh đạo thông báo tạp chí bên trên từng thấy, mang mắt kính nhìn ý đồ xấu đặc biệt nhiều.

Chắc hần hôm nay có thể làm được người đứng đầu, bên trong cũng hao phí rồi không ít tâm tư.

Vốn liếng sự tình Mạc Trác Tư không phải rất hiểu, bên cạnh hần ngồi là tuyên truyền nội dung Tổng Giám, hai người khẽ gật đầu chào hỏi.

Đại khái mười phút sau, tất cả mọi người đều đến kỳ.

Cơ hồ có thể đoán trước, hôm nay hội nghị, rất lớn trình độ quyết định công ty tương lai phát triển.

Không ít đồng sự đều nói chuyện với nhau, tựa hồ thảo luận cái gì.

Lý Đồng hai tay chống ở trên bàn, biểu tình nghiêm túc nghiêm túc nói: "Hôm nay, Hội đồng quản trị bên trên chúng ta sẽ tuyên bố một món phi thường vô cùng trọng yếu sự tình."

"Bởi vì thứ hai đại cổ đông, Trần Kiến Hoa trên đầu 8% cổ phần bây giờ chuyển tới chúng ta Hoa Khang Bá đồng sự trong tay."

"Cũng chính là Hoa Khang Bá đồng sự, trước mắt cảm bình luận mạng lưới 25% quyền nắm cổ phần, thành vì chúng ta bình luận mạng lưới đệ nhất cổ đông, mọi người hoan nghênh nhiệt liệt!"

Đùng đùng đùng tiếng vỗ tay vang lên.

Ai là đại cổ đông, một điểm này ảnh hưởng rất lớn, đương nhiên phần lớn cổ đông chỉ đề ý có hay không kiếm tiền, thay đổi người không có vấn đề, chỉ cần kiếm tiền là được rồi.

Hoa Khang Bá theo đồng sự cái thứ 3 chỗ ngồi đứng lên, cười với mọi người gật đầu nói cảm ơn, sau đó đi tới Lý Đồng vị trí.

Lý Đồng trên mặt mặc dù không tình nguyện, nhưng là thương trường không tình cảm chút nào có thể nói, hần thua.

"Hôm nay, ta có may mắn trở thành bình luận mạng lưới chủ tịch hội đồng quản trị, ở chỗ này với mọi người bảo đảm ba chuyện!"

Tất cả mọi người lỗ tai đều dựng lên.

Quan mới nhậm chức ba cây lửa, chủ tịch hội đồng quản trị liền càng không cần phải nói, tất nhiên sẽ có chính mình kinh doanh phương châm cải cách.

Hoa Khang Bá nói: "Ta không biết mọi người có hay không rõ ràng, chúng ta xí nghiệp rốt cuộc là từ đâu lòi, chúng ta nên như thế nào đi thành công chuyển hình, đi về phía cao cấp thị trường."

"Chúng ta Trần Thao Tổng giám đốc gần đây xuất ra một phần năm triệu bồi dưỡng hợp đồng ký xuống một tên nhà bình luận."

Lời này vừa nói ra, nhất thời rất nhiều đồng sự đều ồn ào đứng lên.

Năm triệu!

Đây chính là số tiền lớn, cái gì bình luận lớn già cũng có thể mời tới, cái này đập tại trên người một người, có chút quá đáng!

Hoa Khang Bá ánh mắt quét qua mọi người gương mặt, hần cười nói: "Cái này phía đầu tư văn kiện lúc ấy lại chúng ta bên trên một Nhâm chủ tịch tự mình nhóm đi xuống."

Mạc Trác Tư nhất thời cảm thấy sự tình có điểm không đúng, mới Nhâm chủ tịch mặt mày vui vẻ tựa hồ giấu đao?

"Ta là một cái rất chú trọng ý dân người, không thích nhà độc tài, chuyện lớn như vậy tình ta tất nhiên sẽ với những đồng nghiệp khác thương lượng."

Lời này đi ra, chính là trực tiếp chỉ trích nhậm chức giám đốc độc tài bá đạo.

Trần Thao sắc mặt càng âm trầm, hần ban đầu muốn phải đem Mạc Trác Tư đẩy ra ngoài, liền là muốn Tạo Thần, sau đó lập công vững chắc vị trí của mình.

Nhưng bây giờ đối phương lại cái kia chuyện này nói chuyện!

"Chúng ta bây giờ bỏ phiếu, lần nữa cộng thêm chính ta, tổng cộng mười hai vị đồng sự, cảm thấy khoản này đầu tư đáng giá xin giờ tay."

Mạc Trác Tư căng thẳng trong lòng, hần chết chết cắn răng hướng cái kia xếp hàng đồng sự nhìn lại.

"Ba, hai, một! Bỏ phiếu kết thúc!" Hoa Khang Bá lộ ra thắng lợi nụ cười: "Nên làm cũng không cần ta đến thuyết minh vấn đề, chỉ có ba vị đồng sự cảm thấy đây là một bút thành công đầu tư."

Hần lập tức quay đầu nhìn về bên trên Nhâm chủ tịch Lý Đồng, sau đó cười hỏi ngược lại: "Người có cái gì muốn phải giải thích sao?"

"Khục khục khục!" Lúc này Trần Thao cố ý háng giọng một cái.

Lý Đồng hoàn toàn là bởi vì tín nhiệm hần, mới nhóm quyền quyết định, Trần Thao biết rõ mình thế nào cũng tránh không thoát, dứt khoát chủ động đứng ra, nói không chừng có thể tranh thủ những đồng nghiệp khác hảo cảm.

"Chuyện này ta nói ra, ta tiến hành theo vào toàn quyền xử lý, năm triệu quả thật không tính là một số lượng nhỏ, nhưng mọi người có nghĩ tới hay không một cái vấn đề, tại sao chúng ta gần hai năm qua bước chân chậm như vậy?"

"Thị trường đang bị nhanh chóng chia nhỏ, chúng ta sức cạnh tranh cũng không mạnh, một cái có đặc sắc bình luận chủ đề chuyên khu ất không thể thiếu."

Còn không chờ Trần Thao giới thiệu xong, Hoa Khang Bá liền giờ tay lên: "Chờ đã!"

"Ta đồng ý người thuyết pháp này, chúng ta yêu cầu biến cách, cho dù là ta ủng hộ người chuyên mục biến cách, nhưng người có tư cách gì thay thế Lý Đồng lên tiếng?"

Thoáng cái danh tiếng đề xuống, khiến Trần Thao nhất thời á khẩu không tiếng động.

Không sai!

Hỏi là Lý Đồng vì sao lại phê chuẩn cái này quyết sách, cũng không phải là hỏi người Trần Thao, người gấp cái gì?

Trần Thao khoe miệng hơi hơi co quắp, chỉ có thể cắn răng ngồi xuống đi xuống.

Lý Đồng hít vào một hơi, hần biết hôm nay là Hoa Khang Bá tất nhiên sẽ lấy chính mình tới làm mặt trái tài liệu giảng dạy, bởi vì hai người tư tưởng phương châm vẫn luôn tồn tại tranh cãi.

"Ta trả lời là, ta cho là cái này năm trăm đầu tư, có thể gấp bội thậm chí lật gấp năm lần gấp mười lần giá trị, khoản tiền này cũng không nhiều, cho dù là thất bại chúng ta cũng chịu đựng nổi."

Những lời này mới ra đến, Hoa Khang Bá liền cười.

Hoa Khang Bá phản bác: "Người nhìn một chút người những lời này, thất bại chúng ta cố nhiên phải cân nhắc, nhưng người vừa ra tới liền nói thất bại chúng ta cũng chịu đựng nổi, cho nên người căn bản là không có bao lớn lòng tin mà!"

Nhất thời thủ hạ rối loạn tung bùng.

Bởi vì Lý Đồng thái độ quả thật cũng không kiên quyết, tới hôm qua chủ tịch hội đồng quản trị, người không có kiên định như vậy tín niệm thành công, lại nói biến cách chuyển hình, rất dễ dàng chết rồi tỉnh rồi mù.

Lúc này, Từ Thanh Thanh nghẹn mặt đỏ lên, nàng liền nhớ lại thân đem cái này mới nhậm chức đồng sự nhóm một hồi.

Năm triệu Tạo Thần hợp đồng với kế hoạch, nàng đều nhìn rồi, cái này thậm chí có thể để cho toàn bộ người sử dụng đối với (đúng) bình luận mạng lưới đều đổi cái nhìn, cho là đây là một cái cao cấp xí nghiệp nhãn hiệu, với bên ngoài những thứ kia mặt hàng là không giống nhau.

Chỉ là điểm này đáng giá được đầu tư, người cho dù là mọi nổi danh bình luận đại cà ri đến, bọn họ cũng không khả năng một lòng hướng bình luận mạng lưới, điểm này với chính mình bồi dưỡng người, có bản chất khác biệt.

Mạc Trác Tư biểu tình rất là khó coi, hẳn cảm thấy hôm nay không phải đồng sự thay đổi đại hội, mà là quan mới lập uy đại hội, tới liền đem người cho hết miệng lưỡi công kích một hồi.

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Giám đốc thay đổi đại hội (hai)

Chỉ trích vẫn còn tiếp tục.

Các thành viên hội đồng quản trị đều bắt đầu rối loạn lên rồi, mỗi lần Lý Đồng nghị (muốn) phải phản bác, sẽ gặp bị một hồi quở trách.

Trên thực tế, bây giờ người đứng đầu đã đổi người rồi.

Dù là Lý Đồng thật có đạo lý, cũng rất khó đạt được ủng hộ, bởi vì mọi người yêu cầu lấy lòng mới chủ tịch hội đồng quản trị.

Lòng người, luôn là khó đoán.

Người càng kỳ vọng, thất vọng liền càng lớn.

Nghĩ (muốn) Từ Thanh Thanh loại này đối với (đúng) Tạo Thần kế hoạch hài lòng, nghĩ (muốn) phải phản bác người kỳ thực không ít, nhưng ai cũng không dám đứng đứng lên nói chuyện.

Thân phận chênh lệch quá xa!

"Còn nữa, ta hiện tại đang phát động biểu quyết quyền bỏ phiếu, bãi nhiệm Trần Thao chức vị tổng giám đốc, chúng ta ngoài ra lương cao mời có chuyên nghiệp tài nghệ người đảm nhiệm, trước đó do ta tạm thời chấp hành quản lý tổng giám đốc vị trí." Hoa Khang Bá rất là nghiêm túc đánh nhịp nói.

Rầm rầm thoáng cái, tất cả mọi người đều rối loạn lên rồi.

Chủ tịch hội đồng quản trị đổi liền đổi, nhưng tổng giám đốc thay đổi phải cân nhắc sự tình rất nhiều, nói cách khác mới tới quản lý cần phải bao lâu mới có thể hoàn toàn quen thuộc đơn vị tiến vào trạng thái.

Nói cách khác mới tới quản lý năng lực như thế nào, có đáng giá hay không tin cậy.

Nhưng Hoa Khang Bá lại nói, tự mình tiến tới quản lý, điểm này khiến người rất là kinh hoàng.

Phải biết, rất nhiều xí nghiệp nổi danh, cho dù là trăm xí nghiệp mạnh, chủ tịch hội đồng quản trị, tổng tài kiêm CEO đều là cùng một người.

Tốt như vậy chỗ chính là quyền lực tập trung, chỉ phải cái này chân người đủ ưu tú, có thể đi ở đồng hành hàng đầu, liền có thể xông ra một mảnh trời.

Xấu như vậy chỗ chính là nếu như người này không đủ ưu tú, rất có thể trực tiếp phá đổ một công ty.

Vốn là tổng giám đốc chẳng qua là đi làm, liên quan (khô) kém có thể đổi, nhưng nếu là khiến chủ tịch hội đồng quản trị đi làm thêm quản lý, cái này biến thành một người thiên hạ.

Rất nhiều giám đốc đều lộ ra lo âu mặt mũi, bọn họ trong lúc nhất thời có chút khó mà phán đoán rốt cuộc có đúng hay không.

Nhưng vào lúc này, có người giơ tay lên.

"Ta phản đối!"

Quét một chút, tầm mắt mọi người toàn bộ quên tới.

Từ Thanh Thanh cả người đều ngu, bởi vì đứng lên người kia, là Mạc Trác Tư.

"Ta phản đối Hoa đồng đề nghị này, bây giờ là thời kỳ phi thường, không biết đến trước mặt đường là vách đá hay lại là thiên đường, lúc này liền đàm luận thành bại hơi quá sớm."

Hoa Khang Bá lộ ra châm chọc biểu tình, chính mình đề nghị, cho dù là giám đốc cũng chỉ có quyền bỏ phiếu, người lấy ở đâu cự tuyệt quyền?

Thật đúng là đem mình làm cái gì nhân vật trọng yếu?

Mạc Trác Tư kỳ thực cũng là không đếm xỉa đến, hắn có thành thực hào quang mị lực thêm được, thân hòa lực thêm được, gần đây sức ảnh hưởng lại thăng cấp.

Mặc dù mình không có tư cách gì nói những lời này, nhưng mặc kệ có không có tư cách, chỉ cần hiệu quả đạt tới liền có thể, chỉ cần có thể khiến những giám đốc đó nghe vào đã biết câu liền có thể.

"Thật không tiện, vị này lại là ai?" Hoa Khang Bá mang theo cười lạnh cố ý hỏi.

Hắn trên thực tế nhận biết Mạc Trác Tư, sao sao có thể không biết, nhưng hắn vẫn hỏi như vậy, ý tứ kỳ thực rất rõ ràng.

Chính là hỏi, người là mẹ nó là ai?

Mạc Trác Tư cũng không phải nghe không hiểu những lời này, nhưng phải nói đem Trần Thao cách chức, hắn tuyệt đối thứ nhất đứng ra nói không.

"Ngay cả ta cũng không nhận ra, người thật có tư cách quản lý bình luận mạng lưới sao? Ta tin tưởng các vị đang ngồi ở đây cũng chưa có không nhận biết ta, nhưng người lại không nhận biết, người thật có để trong lòng tại công ty chúng ta phía trên sao?"

Rầm rầm một chút!

Không ít người đều lộ vẻ xúc động, những lời này hỏi ngược lại thật là dùng một chút quất vào Hoa Khang Bá trên mặt!

Mọi người cũng đều không ngốc, cũng có thể nghe ra Hoa Khang Bá là cố ý giễu cợt Mạc Trác Tư không tư cách nói chuyện, không nghĩ tới tiểu tử này lại có thể mượn điểm này bắt đầu phản công, ngược lại có chút ý tứ.

Kỳ thực theo rất nhiều giám đốc tâm lý, đều sợ đầu tư xí nghiệp có rất lớn thay đổi, bọn họ hy vọng là ổn định.

Đương nhiên nếu như rõ ràng biết là chuyện tốt, đương nhiên sẽ ủng hộ, nhưng bọn hắn bây giờ không thể chắc chắn, chuyện này không biết tính quá lớn.

Bất quá giám đốc tự nhiên cũng có giám đốc chính mình lập trường, đơn vị cao quản không dám đắc tội chủ tịch hội đồng quản trị, cho nên không một người nói chuyện, giám đốc có thể không giống nhau.

Dù là bây giờ Lý Đồng bị kéo xuống biến thành người đứng thứ hai, hắn vẫn có quyền nói chuyện lợi nhuận.

Lý Đồng bây giờ thật muốn cho Mạc Trác Tư so cái đáng khen, dù là trong lòng của hắn thầm mắng qua tiểu tử này quá kích động, tuổi quá trẻ, nhưng không thể phủ nhận Mạc Trác Tư là duy nhất một dám đứng ra phản đối người!

Phản đối hữu dụng không?

Một mình người tiểu nhân viên, giám đốc đại lão tại nói chuyện, người có chen miệng tư cách sao?

Cơ hồ mỗi người đều nghĩ như vậy, nhưng Mạc Trác Tư không phải như vậy nghĩ (muốn)!

Hắn suy nghĩ phá vỡ lập tức thời cuộc hạn chế, lời hắn phảng phất mang theo ma lực, tại ảnh hưởng mỗi một người.

"Ta bỏ phiếu phản đối!" Lý Đồng giờ tay lên.

"Ta ném phản đối!"

"Phản đối!"

"Phản đối!"

"Phản đối!"

Hoa Khang Bá nhất thời sắc mặt đại biến, ai có thể nghĩ tới, là một cái như vậy gây trộn lẫn lại thật đem sự tình cho bài tới.

"Ta phản đối, ta đề nghị tiếp tục tiên khảo xét suy tính một đoạn thời gian, hơn nữa bây giờ không có càng người tốt chọn thay thế, quá gấp ngược lại hỏng việc!"

Những lời này nói rất rõ ràng, người làm chủ tịch hội đồng quản trị có thể, nhưng chúng ta không tin được đem công ty quản lý toàn bộ giao cho người.

Hoa Khang Bá nhìn chằm chặp dám phản kháng chính mình gia hỏa, người này lại còn cười, đây là đang giễu cợt chính mình sao?

Mạc Trác Tư hơi hơi ngẩng đầu lên, mặc dù không có nói chuyện, nhưng hần quả thật chính là đang giễu cợt đối phương, bởi vì hần khoe miệng liền lộ ra một vẻ cười lạnh.

Giờ khắc này, không ít người đều tròn tròn mắt.

Bao gồm Từ Thanh Thanh ở bên trong đều Đại Kinh Lý, ai mẹ nó nghĩ tới, một cái nhân viên lại dám đứng ra phản kháng chủ tịch hội đồng quản trị quyết sách.

Đáng sợ nhất, lại còn thật mang theo một lớp tiết tấu!

Trần Thao cặp mắt có chút ướt át, vị trí hần rất đặc thù, mới vừa rồi muốn phải lên tiếng thời điểm liền bị cảnh cáo phê bình.

Trong lòng của hần bức bối rất, nhưng không nghĩ đến, Mạc Trác Tư lại đứng dậy.

Mình cũng không dám nữa lần đứng ra phản đối, nhưng người khác lại đứng ra.

Loại tâm tình này rất là phức tạp, thật lâu không thể bình tĩnh! !

"Một, hai ba bốn năm sáu bảy, 7-5, bỏ phiếu kết quả đi ra, Trần Thao tiếp tục đảm nhiệm tổng giám đốc chức, chúng ta sẽ tiếp tục quan sát, nếu như có yêu cầu sẽ tiến hành lần thứ hai bỏ phiếu."

Trong nháy mắt này, không ít người đều thở phào nhẹ nhõm!

Mới nhậm chức chủ tịch hội đồng quản trị cẩn thận quá hà khắc, vừa đến đã oán hận người, khi công nhân viên ai không nghĩ (muốn) có một cái hòa ái lãnh đạo.

Hoa Khang Bá không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như vậy, trên thực tế, cái kia bốn cái không có ném cự tuyệt người xem, tất cả đều là người khác.

Họp trước đã chào hỏi, bốn người bọn họ cộng thêm mình cũng đã có năm người rồi, chỉ cần có một người nghiêng hướng mình, chuyện này tự là.

Cơ hồ là ván đã đóng thuyền chuyện!

Lại không nghĩ rằng bỗng nhiên xảy ra loại biến cố này.

Hoa Khang Bá cắn răng nghiêng lợi nhìn Mạc Trác Tư, đáy mắt vẻ này hận ý hết sức rõ ràng.

Mọi người mặc dù đều thở phào nhẹ nhõm, nhưng là lập tức thay Mạc Trác Tư lo lắng, đặc tội chủ tịch hội đồng quản trị, sau này có thể không chỉ là khó chịu đơn giản như vậy.

Mạc Trác Tư toét miệng cười một tiếng: "Các vị giám đốc nhân quang quả nhiên nhất tuyệt."

"Cái đó Hoa đồng thật giống như nói không nhận biết ta là à? Giới thiệu lần nữa một chút, ta là ngài trong công ty nặng cân nhất nhà bình luận, ta gọi là Mạc Trác Tư, mặc dù không thể nào thích nhận biết người, nhưng vẫn là hi vọng sau này chiếu cố nhiều hơn!"

Phì một tiếng, rốt cuộc có người nhìn không được cười lên.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Tiền đặt cuộc

Bình luận mạng lưới cao ốc bên ngoài, bảo an cản lại không ít phóng viên.

Cái này chủ tịch hội đồng quản trị thay đổi là đại sự, truyền thông lại bị ngăn ở ngoài cửa, bây giờ chỉ có thể chờ đợi khai hoàn sẽ ra thời điểm lại tiến hành phỏng vấn.

Đại khái các loại (chờ) rồi một giờ, cuối cùng là chứng kiến một số đông người theo cửa thang máy đi ra.

Đi tuốt ở đằng trước làm lại chính là mới nhậm chức chủ tịch hội đồng quản trị Hoa Khang Bá, hần đi như mang gió.

Ừ!

Không!

Hần là lúc tới sau khi đi như gió, bây giờ là xụ mặt phi thường nghiêm túc, chứng kiến phóng viên như ong vỡ tổ tràn lên, nhất thời tâm tình thì càng kém.

"Xin chào, ta là Tân Duệ Tuần Báo phóng viên, xin hỏi Hoa đồng tại ngày sau có cái gì mới kế hoạch sao?"

"Liên quan tới 《Bình Luận Mạng Lưới》 gần đây lửa nóng tình phẩm phê bình chuyên mục, ngài là cảm có thái độ gì đây?"

"Ta là phó Wall Nhật Báo phóng viên, xin hỏi bình luận mạng lưới phát triển hoạch định là cái gì?"

Loại chuyện này còn cần ra ánh sáng, yêu cầu tuyên truyền, hần mặc dù rất không nhin được, nhưng vẫn là chọn hai vấn đề trả lời: "Lấy tinh hoa, đi ngoài bã rượu, thứ tốt ta sẽ tiếp tục giữ lại, u ác tính tự nhiên sẽ dọn dẹp."

Những lời này lập tức bị chung quanh phóng viên cho thu lấy.

"Liên quan tới tình phẩm phê bình chuyên mục, điểm xuất phát là tốt, hiệu quả vẫn còn ở chờ đợi."

Có có phóng viên hỏi: "Quý công ty tại lần trước buổi họp báo bên trên đã từng nói, ngày sau bình luận mạng lưới phương hướng phát triển sẽ nghiêng về cao cấp tình phẩm phê bình. . ."

Đại khái là bọn họ không có gì hay hiểu, bí mật thương nghiệp hỏi cũng không kéo!

Còn không bằng hỏi một ít Bát Quái.

"Ngài đối với (đúng) lập tức bình luận hình lưới hình dáng có hài lòng hay không?"

Hoa Khang Bá lông mày hơi mặt nhăn, mở miệng nói: "Ta phải cần một khoảng thời gian tới quan sát, về phần còn lại đơn thuần cơ mật."

Thật vất vả chen lấn lên xe!

Hần câu nói đầu tiên là hướng về phía bên cạnh trợ thủ nói: "Ngươi cho ta nhìn chăm chú cái đó họ Mạc."

Hần giữa chân mày lộ ra một vẻ lạnh lẽo, loại này lúng túng sự tình lúc trước cũng không phải là không có dự định phải, nhưng bị một người trẻ tuổi phá rồi, khiến hần mặt mũi hoàn toàn không có.

"Được, nghe nói tinh thần hần có vấn đề, chúng ta có thể bắt đầu từ hướng này." Trợ thủ đề nghị.

"Có cái gì tốt ý tưởng nói cho ta biết."

Xe chậm chạp mở mà bắt đầu, bởi vì chung quanh đều phóng viên, tài xế cũng không dám mở quá nhanh, đại khái bốn năm giây sau mới bắt đầu gia tăng tốc độ.

. . .

Tại cao ốc Đệ Ngũ Tầng trong phòng làm việc, Trần Thao xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh nhìn đến bên ngoài chiếc xe.

Hần hít sâu một hơi, sau đó ngồi xuống.

Hần phân phó nói: "Gấp độ tiến triển, trực tiếp mở ra đợt thứ hai phổ biến rộng rãi."

Trợ thủ Uông Tiểu Phi có chút băn khoăn mà nói rằng: "Thời gian quá ngắn, hiệu quả sợ rằng không được!"

"Không việc gì, trước phát ra ngoài, thừa dịp lần này giám đốc thay đổi, truyền thông tất nhiên đồn thổi lên một phen, nhiệt độ sẽ không rơi xuống!"

Trần Thao màn ảnh máy vi tính trên mặt bàn còn có một sập văn kiện, là Mạc Trác Tư hòm thư chếp đưa tới tiểu thuyết phê bình.

Hần hai ngày trước không có thời gian nhìn, bây giờ cuối cùng là có thể chậm một hơi thở.

Tương đối vui vẻ yên tâm là, ít nhất chính mình không chọn lầm người, loại này thời kỳ mấu chốt dám đứng ra chống đỡ chính mình, chắc hẳn cũng muốn thừa nhận áp lực rất lớn.

Cho nên hần mới chịu gấp tuyên truyền, khiến Mạc Trác Tư sức lực đầy đủ hơn, lúc trước Trần Thao ít nhiều có một ít băn khoăn, nhưng bây giờ ngược lại không loại ý nghĩ này rồi.

Hắn đã từng lo lắng qua rất nhiều, đủ loại bản thảo, cho nên mới cho phần kia năm năm hợp hẹn đi ra.

Nhưng bây giờ hắn lập trường lại thay đổi, mình cũng nói không chừng có thể ngồi vững vàng bao lâu vị trí này, chẳng đo sức một cái!

Hắn hơi hơi cắn răng một cái, liền cho Từ Thanh Thanh xuống chỉ thị mới.

Lập tức tin tức này liền truyền đến Trần Quốc Khánh trong tay, sau đó bên dưới phát đến trong bộ môn.

Tình phẩm chuyên mục: Tiểu thuyết bình luận chuyên khu chuẩn bị mở phát, chuyên mục bản chủ —— Mạc Trác Tư.

Một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời.

Khả năng này sớm đã có người nghĩ tới, nhưng chân chính chu đáo đi xuống, hay là để cho người ghen tỵ không dứt.

Tiết Anh Trác trước tiên liền trợn mắt há mồm rồi!

Âm nhạc chuyên mục, có thể nói là cực lớn bản khối, hoàn toàn không thua với bất kỳ một nhóm, cho dù là tiểu thuyết chuyên mục, nói đúng ra âm nhạc chịu chúng nên làm càng nhiều.

Trước mắt Tiết Anh Trác chuyên mục đặt số người cố định hình ảnh tại bốn mươi vạn, nhưng thực tế sống động số người hậu trường thống kê ra, cũng chỉ có một trăm ngàn.

Cái này rất bình thường, bởi vì chú ý nhiều người, nhưng mọi người cũng chỉ là có rãnh rồi liếc mắt nhìn.

Ngược lại, Mạc Trác Tư thì từ chuyên mục liền lợi hại hơn, chú ý nhiều người, sống động người càng nhiều.

Tại Tiết Anh Trác nhận thức lực lượng bên trong, văn học có rất lớn hồ thông tính, nếu như là sáng tác khả năng này khác nghề như cách núi.

Nhưng nếu như là miệng lưỡi bên trên bình luận công phu, hơn nữa Mạc Trác Tư tiểu thuyết bên trên dày công tu dưỡng, vậy là đủ rồi!

Tại lúc trước, Tiết Anh Trác cho tới bây giờ không có loại cảm giác này.

Chính là sợ hãi bị người làm hạ thấp đi cảm giác, lúc trước hắn đều là làm một mình, không có bất kỳ sức cạnh tranh, hoàn toàn bằng vào sở thích làm việc.

Tin tức này cũng không chỉ tại nội bộ truyền bá, bình luận mạng lưới APP cũng ở đây sau hai giờ phát ra ngoài thông báo tin tức, lần này là toàn bộ Netcom biết.

Nhất thời tất cả mọi người đều biết phải ra tiểu thuyết chuyên mục rồi, hơn nữa bản chủ hay lại là trước mắt có sắc thái truyền kỳ Mạc Trác Tư.

Hôm nay có đánh vào sự kiện thực sự quá lớn.

Làm tất cả mọi người vẫn còn ở bàn luận sôi nổi buổi trưa giám đốc thay đổi trong buổi họp sự tình, lại vừa là một cái tin tức nặng ký hạ phóng, khiến người ứng phó không kịp, căn bản không có năng lực phản kháng.

Trong đơn vị những đồng nghiệp khác cũng nghe nói Mạc Trác Tư tại phòng họp bên trên "Hành động vĩ đại".

Ngay trước tất cả mọi người mặt phản kháng chủ tịch hội đồng quản trị hơn nữa tại cuối cùng còn châm chọc trên chọc, trong nháy mắt Mạc Trác Tư thành vì tất cả nhân viên trong suy nghĩ thần tượng.

Đi làm cái nào đối với (đúng) lãnh đạo không có oán khí, nhưng người đều nhịn được, ghen.

Cho dù là nói ra, sau đó tiêu sái nghỉ việc, mọi người cũng sẽ vui thông thả so cái đáng khen, nhưng Mạc Trác Tư loại tình huống này liền càng trâu bò rồi.

Tại "Nhậm chức nghi thức" bên trên trực tiếp oán hận chủ tịch hội đồng quản trị, tất cả mọi người đều cho là tiếp theo Mạc Trác Tư sợ rằng sẽ bị chỉnh rất thâm.

Kết quả lại lớn xuất xứ tài liệu, lại còn đem tiểu thuyết chuyên mục cho trao quyền rồi, tiểu thuyết có thể so với thi từ chịu chúng nhiều gấp bội trở lên.

Cái này chuyên mục là phê bình bộ chúng người tha thiết ước mơ công việc, bây giờ rơi xuống Mạc Trác Tư trong tay, nói không người đồ con mắt cái kia đồng ý là giả.

Nhưng tất cả mọi người chờ xem cuộc vui.

Mà những thứ kia đã tham gia hội nghị tầng quản lý, còn những đồng nghiệp khác, đều đánh hơi được không giống nhau mùi.

Đây không chỉ là một cái cử động mạo hiểm, hơn nữa còn là giàu có khiêu khích ý tứ tiền đặt cược.

Trần Thao đánh cược là Mạc Trác Tư quật khởi, chỉ cần tiểu thuyết chuyên mục chinh phục tất cả mọi người, không người nào dám dao động vị trí hắn.

Hắn chính là muốn đánh Hoa Khang Bá mặt.

Đầy đủ mọi thứ, tựa hồ cũng ngăn tại trên thân người kia.

Đương nhiên, mỗi người bởi vì tự thân nhân quang, cùng với có thể biết hiểu được tin tức đều có cục hạn tính, có vài người đồ kỵ, có vài người là lo lắng, nhưng phần lớn người cũng chỉ là trở thành Bất Quái nhìn.

Trần Thao ngồi ở trong phòng làm việc không nói một lời, lại không có hút thuốc, hắn không phải buồn, chẳng qua là khản trương.

Mà vác gánh trách nhiệm nặng nề Mạc Trác Tư hiển nhiên không cảm giác được cái gì áp lực, hắn đang tràn đầy phấn khởi mà nhìn tiểu thuyết, bởi vì mỗi nhìn xong một quyển, liền có thể khiến hệ thống tiến hành quét hình phân tích, dù là hắn không có điểm số hồi đoái kết quả phân tích, lại có thể bằng vào phân tích cần thành thực điểm số để phán đoán tác phẩm chỗ dụng cụ độ cao sức ảnh hưởng.

Dùng loại phương pháp này đi chọn tác phẩm, cho ra chấm điểm, thật là không chỗ nào bất lợi! !

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Thủ Phát chuyên khúc

Lạnh lẽo đầu đường.

Đại khái là xuống chút mưa, không khí trở nên ẩm ướt đứng lên, người đi đường rồi rít che dù.

"Ta nghĩ thông suốt, ngươi nói đúng!"

Lâm Ngạn Tổ về mặt thành thật nhìn với hắn tuổi tác tựa như nam tử.

Mạc Trác Tư ngược ngừng cười nói: "Kỳ thực ta thật không có lợi hại như vậy, ta chẳng qua là đứng tại Cự Nhân trên bả vai thôi!"

Lâm Ngạn Tổ nhất thời nháy mắt một cái, trong đầu nhất thời cảm khái không thôi.

Cái này có người có ăn học chính là không giống nhau.

Giả bộ một khoác lác đều so người khác có độ sâu, quả nhiên lợi hại!

"Khục khục khục, Mạc lão sư, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám!"

"Hôm nay tới, ta là muốn hỏi một chút ngài, bài hát này có phải hay không ngài viết!"

Dứt lời, Lâm Ngạn Tổ tại bên trong điện thoại di động mở ra một tấm hình, sau đó đưa cho Mạc Trác Tư nhìn.

Hình này bên trên đúng là Mạc Trác Tư cho mình tỷ tỷ viết cái kia đầu 《 Ngươi Cũng Không Cần Nhớ Tôi Ta 》.

Mạc Trác Tư lông mày hơi hơi khoi mào, rất là kinh ngạc!

"Ngươi từ đâu xem ra?"

Lâm Ngạn Tổ cười khổ nói: "Mạc lão sư là thật không biết hay là giả không biết, bài hát này ở trên cao Chu liên thân thỉnh âm nhạc bản quyền, Soạn nhạc người tên bên trên vừa vụn vụn, viết ngài tên."

Mạc Trác Tư nhất thời phì một tiếng bật cười.

"Ta biết rồi!"

Nếu như chẳng qua là sẽ viết tiểu thuyết, sẽ làm thơ, cái kia Lâm Ngạn Tổ là không có khả năng cúi đầu nhận sai đến tìm Mạc Trác Tư!

Nhưng tới ngày hôm qua, hắn lại theo bằng hữu cái kia nghe nói bài hát này, nghe nói viết cũng không tệ lắm, bởi vì có nội bộ con đường, cái này sau khi nghe ngóng động tới "Mạc Trác Tư" ba chữ.

Lâm Ngạn Tổ không nói hai lời chủ động cho Mạc Trác Tư nói xin lỗi cũng hẹn đối phương đi ra.

Hắn không hiểu thì từ không hiểu tiểu thuyết, nhưng làm vui chơi giải trí công ty kinh doanh người mới ca sĩ người tổng phụ trách, Lâm Ngạn Tổ đối với (đúng) âm nhạc phương diện độ nhạy cảm cũng không thấp.

Bài hát này dù là không có phát ra ngoài, chỉ cần nghệ thuật ca hát sẽ không quá thiếu, tuyệt đối có thể đi!

Bởi vì ca từ nhảm thẳng vào lòng người!

Bây giờ, Lâm Ngạn Tổ chứng kiến Mạc Trác Tư gật đầu, nhất thời nội tâm đại hỉ!

"Đáng sợ! Mạc lão sư tài hoa thật là làm cho người đồ kỵ." Lâm Ngạn Tổ xuất phát từ nội tâm mà tán thưởng nói.

Một cái có thể đặt chân thì từ vòng, giới tiểu thuyết, còn có thể viết ra hỏa bạo ca từ người, Lâm Ngạn Tổ cơ hồ có thể khẳng định không bao lâu, Mạc Trác Tư giá trị con người sẽ gấp bội tăng vọt! !

Có đầy đủ đòn thổi lên hải húc, điều kiện bản thân vượt qua thử thách, thử người như vậy không có không đồ đạo lý.

Lâm Ngạn Tổ hôm nay sở dĩ tới nhận sai, chính là cân nhắc đến những thứ này rất nhiều nguyên tố.

Hắn chậm thông đồng, cười nói: "Đương nhiên, ta lần nữa giới thiệu mình một chút công việc, 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 là ta cha sản nghiệp!"

Mạc Trác Tư gật đầu nói: "Ta biết!"

"Như vậy chúng ta liền nói trắng ra, ta phi thường thường thức người tài hoa, bao gồm người viết ra bài hát, nếu như người sau này còn phương diện này tác phẩm, ta hy vọng có thể thứ nhất liên lạc ta."

"Đương nhiên, giá cả tuyệt không so còn lại bất kỳ một công ty thấp." Lâm Ngạn Tổ cam kết.

Thật đúng là đừng nói!

Mạc Trác Tư quả thật còn lưỡng bài hát không lấy ra, trước kia là không có con đường, không nghĩ tới dưới cơ duyên xảo hợp, lão đảo khiến Lâm Ngạn Tổ phát hiện.

Lúc đầu hắn tuyển loại hình nhưng là bán chạy lưu hành bài hát, cũng chính là bài hát này chỉ cần không chọn sai người đến hát, tuyệt đối có thể bán nhiều!

Lúc trước, Mạc Trác Tư đối với (đúng) tiền dục vọng, đại khái là mua nhà mua xe, có thể khắp nơi du lịch, không lo ăn uống.

Nhưng bây giờ gặp qua Lâm Ngạn Tổ, gặp qua Hội đồng quản trị bên trên những người đó, hắn đột nhiên cảm giác được người có tiền nói chuyện sức lực sẽ cứng rắn rất nhiều.

Hắn chân mày khẽ động, trên tay ta quả thật còn những tác phẩm khác.

Lâm Ngạn Tổ trong lòng cả kinh, quả nhiên cơ hội đều là để lại cho có chuẩn bị người.

Hắn thiếu không phải tiền, mà là có thể hỏa bạo tác phẩm, ở trong công ty chọn thích hợp thanh âm, tuyệt đối có thể mở một mảnh Tân Thị trấn.

Khi đó có thể kiếm tiền địa phương có thể là thêm.

"Người đại khái nói con số." Mạc Trác Tư dò xét tính hỏi.

Lâm Ngạn Tổ ngăn người một chút, nhất thời cười xấu hổ nói: "Cái đó, chúng ta nhất định phải xem trước qua ca khúc lại quyết định."

"Kỳ thực ca từ phần lớn thông qua thị trường là đầu giá trở lại, không nói gạt người, đầu giá mặc dù có thể bán ra cao giá hơn Cách, nhưng là tác phẩm nhất định phải đủ kinh điển, hơn nữa tốt nhất viết ca khúc người có danh tiếng bảo đảm."

"Dù sao không có đẩy ra thị trường trước, ai cũng không dám bảo đảm tác phẩm có phải là thật hay không được hoan nghênh!"

Mạc Trác Tư ổn định bình thường uống một hớp trà, "Vậy thì chờ thôi!"

"Tỷ của ta hát bài hát kia 《 Người Cũng Không Cần Nhớ Tôi 》，hắn là tối nay bắt đầu đánh bảng."

Lâm Ngạn Tô gật đầu một cái, "Đi! Cái kia ta liền nói rõ rồi, nếu như có tâm tư nghĩ muốn bán, hoan nghênh liên lạc."

Nói xong buôn bán, Mạc Trác Tư cũng không có dừng lại thêm.

Hắn trước cho tỷ tỷ phát một cái chúc phúc Wechat, lúc trước xem TV luôn là nghe nói cái gì Kim Khúc đánh băng, cũng không biết là chuyện gì xảy ra!

...

Buổi tối hôm đó.

Trăng sáng sao thưa, Bắc Phong khoác lác.

Bước vào mười chín điểm sau, một bài tên là 《 Ngươi Cũng Không Cần Nhớ Tôi Ta 》 ca khúc chính thức phát hành tại các đại âm nhạc Website.

Bây giờ đã không có hát rong mảnh, phát chuyên tập nói một chút, mọi người đều là trực tiếp đem ca khúc thả ra, miễn phí nghe.

Bây giờ kiếm không phải bán chuyên tập tiền, kiếm là Fan kinh tế, ngôi sao kinh tế.

Giờ phút này, không ít người đều nhắc lên tâm đến, khẩn trương nhất khẳng định chính là Mạc Từ Hàm rồi, nàng từ đi công việc, liên lạc vài người bạn tốt, sau đó chính mình thuê mướn ghi chép phòng, viết bài hát chia ra Hậu kỳ xử lý tất cả đều là tìm bằng hữu hỗ trợ.

Đương nhiên, đều là trong vòng có chuyên nghiệp tài nghệ bằng hữu.

Mạc Trác Tư vì giúp tỷ tỷ chống đỡ trận, tại chính mình phê bình chuyên trong vùng cô ý mở rồi một cái thiệp.

"Hôm nay tỷ của ta giới đệ nhất đầu nguyên hát Thủ Phát chuyên khúc ra ngoài rồi! Yêu cầu tiếp viện! !!"

Hắn ở phía dưới chia sẻ hai cái thường dùng âm nhạc APP liên tiếp, trực tiếp một chút đi vào là có thể thưởng thức được Mạc Từ Hàm tác phẩm.

Bởi vì không có hậu đài công ty vận doanh, cho nên quảng cáo tuyên truyền cũng không có, có thể tìm được bài hát này rất ít người.

Ca khúc: 《 Ngươi Cũng Không Cần Nhớ Tôi Ta 》; biểu diễn người: Mạc Từ Hàm; viết lời sáng tác: Mạc Trác Tư

Cứ như vậy một hàng chữ bên dưới, rốt cuộc xuất hiện thứ nhất nhấn lại.

"Mạc lão sư đề cử tôi, còn không có nghe, trước điểm cái đáng khen!"

Mạc Từ Hàm nhất thời kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn về phía nàng đồng bạn hợp tác, đáy mắt tràn đầy kinh hi!

"Lợi hại a! Ngươi không phải nói đệ đệ của ngươi gần đây bề bộn nhiều việc, đều không có thời gian về nhà sao?"

"Ta cũng không có thời gian về nhà! Có thể ta cũng như thế có lưu ý hẳn chuyên mục a!" Mạc Từ Hàm mạnh miệng mà phản bác.

Trên thực tế, trong nội tâm nàng đã sớm làm rung động hồng rồi!

Điều thứ nhất nhấn lại, điều thứ hai nhấn lại, chính nàng cũng tìm một chút con đường tới phổ biến rộng rãi, nói cách khác công chúng số, Weibo, Wechat.

Chỉ cần nhóm đầu tiên ra ánh sáng đi ra những người nghe ưa thích, bọn họ liền sẽ chủ động chia sẻ.

"Ngoài ý muốn êm tai, thanh âm rất sạch sẽ, tiết tấu rất ưa thích!"

"Ca sĩ mới?"

"Đơn khúc bên trong. . ."

"Mạc lão sư giới thiệu qua đến, sau khi nghe xong rất kinh diễm cảm giác, kích thích nhất là, nguyên lai ca từ là Mạc lão sư viết!"

Nhất thời nô!

Nhấn lại khu rất nhanh thì bắt đầu náo nhiệt lên, đương nhiên cũng không phải tất cả mọi người đều ưa thích, có vài người nghe một nửa trực tiếp liền điểm đóng cửa.

Nhưng là có đặc biệt ưa thích người sẽ chủ động gọi cho bằng hữu vòng, cùng với khác xã giao phần mềm.

Mà làm lập tức lớn nhất sức ảnh hưởng Hoa Hạ bài hát mới bảng là căn cứ mức tiềm lực xếp hạng.

Mức tiềm lực tính toán, thông qua phát ra số lần, điểm đáng khen số lần, còn nhấn lại khu sống động độ cùng tính một lượt ra mức tiềm lực.

Mà bài hát mới bằng quy củ là bài hát mới phát ra ngoài trong một tháng, vượt qua thời gian sẽ tự động bên dưới bảng, mà lúc này 《 Ngươi Cũng Không Cần Nhớ Tôi Ta 》 xếp hạng 1042 tên.

Bài hát này phát ra ngoài vừa mới một giờ, liền đã vượt qua năm mươi lần gọi cho, một ngàn cái điểm đáng khen, số này đứng ra ở không có vận doanh công ty chỗ dựa người mới mà nói, tuyệt đối là nỗ lực thành tích.

Mạc Trác Tư khoe miệng hơi hơi cong lên, dù là bây giờ xếp hạng gần chót, nhưng thành công tại có đôi khi là tình cờ.

Nhưng có đôi khi là tất nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Thật trời ạ yêu nghiệt

Dương Hoan Hoan đang đang bận rộn theo sát đồng học cùng nhau đặt kế hoạch xây dựng "Mạc Trác Tư người hâm mộ tổ chức" !

Giờ phút này đã tụ tập mười hai người, mặc dù người số không nhiều, nhưng đều là có thể gánh nổi sân bãi người.

Mọi người phân công hợp tác, có tuyên truyền kinh nghiệm phụ trách tuyên truyền phổ biến rộng rãi.

Có đặc biệt phụ trách Hậu kỳ hình ảnh tô điểm cho đẹp, còn học IT chuyên nghiệp đồng học, đủ loại nhân tài.

"Đúng rồi, Hoan Hoan, tiểu thuyết phê bình chuyên mục giới thiệu tóm tắt là như thế nào?" Một người mang kính mắt đàn ông ngồi trước máy vi tính xoay đầu lại hỏi.

"À? Ta cũng không biết ư, APP chẳng qua là phát thông báo." Dương Hoan Hoan trả lời.

"Như vậy không được a! Chúng ta hoàn toàn có thể giành trước tại bình luận mạng lưới phát hành trước bắt được một tay tài liệu a, người hâm mộ tổ chức tin tức nên làm so quan phương công bố nhanh chóng hơn, như vậy mới khả năng hấp dẫn người đến." Có người đề nghị.

Dương Hoan Hoan nghĩ tới đây, cũng đứng nha!

"Ta đây hỏi một chút hần!" Dương Hoan Hoan mím môi lấy điện thoại di động ra, cho Mạc Trác Tư phát một cái Wechat.

Nàng bây giờ còn chưa nói cho đối phương biết, chính mình đang giúp hần thành lập người hâm mộ tổ chức.

Dương Hoan Hoan con người nghịch ngợm cười một tiếng, các loại (chờ) đặt kế hoạch xây dựng xong thời điểm cho thêm Mạc Trác Tư kinh hi đi!

"Người có phải hay không phải chuẩn bị mở tiểu thuyết phê bình chuyên mục à? Khẩu hiệu giới thiệu tóm tắt hay lại là với thi từ chuyên mục như thế sao?"

Mạc Trác Tư lúc này đang đang ngó chừng âm nhạc bảng xếp hạng 《 Ngươi Cũng Không Cần Nhớ Tôi Ta 》 bài hát này toàn bộ số liệu, một mặt là từ đối với tỷ tỷ quan tâm, mặt khác cũng là muốn nhìn một chút tới một cái thế giới khác ca khúc đặt ở cái thế giới này có thể có nhiều lửa.

Bỗng nhiên Wechat bắn ra tin tức, hần nhìn một cái, nhất thời có chút kinh ngạc, không nghĩ tới thứ nhất hỏi mình lại là nhà hàng xóm tiểu muội muội.

Mạc Trác Tư ngón tay nhẹ nhàng tại trên màn ảnh điện thoại di động truyền vào mấy chữ phát ra ngoài.

"Chuyên mục giới thiệu tóm tắt là như thế, nếu như có cái gì thay đổi nói, đại khái là bình cấp số điểm sẽ càng chính xác, không phục hoan nghênh khiếu nại."

Dương Hoan Hoan trên mặt mang vẻ hưng phấn mỉm cười, đây chính là một tay tin tức, hơn nữa nàng đặc biệt ưa thích cuối cùng câu kia không phục hoan nghênh khiếu nại.

Muốn chính là loại khí thế này, không phục thì làm!

Nàng một cái giờ tay lên, cười toe toét hô to: "Có có! Ta đã hỏi tới!"

Nhất thời một đám người tất cả đều vây quanh, bọn họ đều đặc biệt ưa thích Mạc Trác Tư, Dương Hoan Hoan đang chọn người thời điểm liền chọn rất nghiêm khắc.

Những thứ kia chỉ thích Cố Thành người, trực tiếp bị nàng đuổi đi.

"Nhu thế nào đây? Là mới tinh tuyên truyền quảng cáo sao? Vẫn là lấy lúc trước cái?" Tất cả mọi người phi thường mong đợi.

Dương Hoan Hoan cười nói: "Đại khái với thi từ chuyên mục không sai biệt lắm, nhưng là có một cái mới điểm đột phá."

Chúng mắt người tỏa sáng, mới điểm đột phá?

Bọn họ cũng đều biết Mạc Trác Tư viết một vốn tên là 《Người Thất Bại》 tiểu thuyết, nơi này có 1 phần 3 người xem qua quyển sách này.

Cho nên đối với Mạc Trác Tư phê bình tiểu thuyết chuyên mục, bọn họ cũng không phải là quá lo lắng, cũng sẽ không quá kém.

Cái này mới điểm đột phá nhưng là tin tức lớn, mấu chốt nhất là, bên ngoài bây giờ không biết đến, bọn họ là sớm biết nhất nói tin tức này người, cái này không thể nghi ngờ khiến người hưng phấn không thôi.

"Hắn nói, phê bình số điểm sẽ càng chính xác!"

Những lời này vừa ra tới, tất cả mọi người tròn mắt há mồm rồi!

Bởi vì bây giờ chuyên mục số điểm cũng đã rất hà khắc, bọn họ không có biện pháp tương tượng sẽ càng hà khắc, cái này cái gọi là chuẩn xác hơn, rốt cuộc là hướng nói phách lối chính, hay lại là hướng khiêm tốn chính?

Dương Hoan Hoan tiếp tục nói: "Cực kỳ mấu chốt nhất là, chúng ta có thể ở phía sau tăng thêm một câu nói."

"Thêm cái gì?"

Dương Hoan Hoan cười nhếch nhếch mà phun ra bốn chữ: "Không phục tới chiến đấu!"

Nhất thời vén lên mọi người ngẩng cao tâm tình, khí phách! ! !

Treo nổ trời a!

Trong nháy mắt, mọi người thật giống như lại lần nữa tìm được nhiệt tình, tìm được phương hướng.

...

Mà ở bên kia, cũng có một đám người bị kinh diễm đến.

Bọn họ thông qua Mạc Trác Tư nhấn lại chuyên mục tìm được bài hát kia vị trí, sau khi nghe xong kích động đến tâm tình đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Lợi hại anh ta!

Nhất định chính là khiến người hâm mộ không dứt tuyệt thế quý tài, không chỉ biết làm thơ, sẽ viết tiểu thuyết, sẽ còn viết lời sáng tác.

Lúc này dù là chẳng qua là nhất cá lộ nhân giáp, nghe nói tin tức này, cũng sẽ bị câu dẫn ra lòng hiếu kỳ.

Khi mọi người tại tự phát thảo luận thời điểm, tin tức liền sẽ bắt đầu khuếch tán.

Nói cách khác, giờ phút này lại có người gọi điện thoại đi tới Trần Quốc Khánh nơi này.

"Trần ca, lúc nào có thể giới thiệu cho ta người một chút đồng nghiệp a!" Xương văn bản rất là khách khí hỏi.

Trần Quốc Khánh sững sờ, "Cái gì? Cái gì đồng nghiệp?"

"Ài, người trả lại cho ta làm ra vẻ, liền cái đó Mạc Trác Tư!" Xương văn bản đột một điều thuốc cười nói.

Trần Quốc Khánh nhất thời tìm ra manh mối cười nói: "Thế nào? Người là đổi nghề rồi hay lại là nghỉ (muốn) ngang phát triển?"

"Rầm! Ta sẽ chờ tại cái vòng này chịu đựng chết rồi, ta cũng không tin chịu đựng không ra mặt!" Xương văn bản rất là quật cường nói: "Hai ngày trước ta lại chịu đựng chết rồi một người quản lý, lần này có cơ hội nghỉ (muốn) độ sức một cái!"

Trần Quốc Khánh cười nghiêng trước nghiêng sau, "Được rồi được rồi, người cái này tính khí nếu có thể ổn đi xuống, đâu còn đến phiên người khác lên

chức."

"Trần ca, lần này ngươi có thể phải giúp ta a, Mạc Trác Tư tiểu tử kia sáng tác bài hát Chân Tuyết, lại hợp với hần tại thi từ đạt tiêu chuẩn, ta xem có thể làm một lớp."

Trần Quốc Khánh vội vàng hô to: "Dừng lại dừng lại! Nói gì thế ngươi!"

Xuong vẫn cười khổ nói: "Ngươi đừng nói ngươi không biết à? Ngươi có thể theo ta khoác lác, hần là ngươi mang ra ngoài."

"Hần chính là ta mang ra ngoài a!" Trần Quốc Khánh buồn cười nói.

"Vậy thì phải rồi, giúp ta dựng một tuyến, liền hỏi hần có hứng thú hay không viết nhiều vài bài bài hát đi ra bán, nói không chừng có thể mở thị trường." Xuong vẫn nói.

"Chờ bên dưới, cái gì viết ca khúc, hần lúc nào mở viết ca khúc rồi hả?" Trần Quốc Khánh một mặt tròn mắt há mồm, cái này không đúng a!

Xuong vẫn nhất thời sùng sộ lên đến, "Ngươi thật khờ hay là giả ngốc, ta còn cố ý đi xác nhận, hần tại nhấn lại trong khu còn hiệu triệu Fan đi giúp tỷ tỷ của hần cổ động, năng tỷ hát bài hát kia ca từ chính là hần viết."

Trần Quốc Khánh nhất thời ngẩn ra mắt, tâm lý mắng ra một câu: "Mẹ nó? ! ! !"

"Cái này, ta còn thật không biết a!" Trần Quốc Khánh ngượng ngùng cười một tiếng, cái này trời ạ Mạc Trác Tư tiểu tử kia căn bản là không có với mình nói qua.

Xuong vẫn băn khoăn lên miệng nói: "Được rồi, ngược lại ta ý lại vào ngươi, khác (đừng) nói với ta không được!"

"Được được được, lại còn coi ta thiếu ngươi rồi, ta bây giờ đi tìm hiểu tình huống một chút."

Dứt lời, Trần Quốc Khánh cúp điện thoại, hần phát hiện tiểu tử kia luôn là có thể cho mình kinh hi.

Hần điểm vào bình luận mạng lưới APP, tìm tới Mạc Trác Tư chuyên mục nhấn lại khu nhìn một cái, quả thật với Xuong vẫn nói như thế.

Trần Quốc Khánh nhất thời sậm mặt lại tiến vào chia sẻ đi ra ca khúc tiết mục, hần muốn xem thật kỹ một chút, tiểu tử này rốt cuộc viết cái gì ca từ đi ra, lại làm cho mình bạn học cũ Xuong vẫn không tiếc mặt dày cũng phải ý lại vào chính mình.

Bài hát này lời chột nhìn cũng thực không tồi, cho đến hần nghe được câu thứ nhất ca từ, câu thứ hai, câu thứ ba, nhất thời cái trán không nhịn được toát ra mồ hôi lạnh.

Lời viết tốt, Trần Quốc Khánh có thể tiếp nhận, nhưng là mới vừa rồi bạn học cũ nói cái gì?

Khúc cũng là hần bịa?

Trần Quốc Khánh nhất thời không nhịn được chửi một câu: "Thật trời ạ yêu nghiệt!"

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Quý độ hội nghị

Trần Quốc Khánh biết được cái này kiện tin tức sau, đầu tiên là biểu thị kinh ngạc, sau đó chính là cầm điện thoại lên tìm ra Mạc Trác Tư dãy số.

Nhưng nhìn lại thời gian này đã đêm khuya mười một giờ, cũng chưa có bấm đốt lửa.

"Được rồi, ngày mai đi làm thời điểm ngay mặt nói rõ ràng hơn một chút." Trần Quốc Khánh tự mình nói.

Lúc này Mạc Trác Tư cũng không rảnh rồi.

Hần đóng vai một cái công việc điên cuồng, ở đơn vị thời điểm thoáng cái đọc chừng mấy vốn thi tập, buổi tối trở lại tăng giờ làm việc xem tiểu thuyết.

Đem người làm phát hiện một món vui chơi giải trí tiêu khiển chuyện còn có thể kiếm tiền thời điểm, người liền sẽ phát hiện mình sẽ mê mết trong đó, không thể tự kiềm chế!

Mạc Trác Tư liền là như thế.

Hắn biết Trần Thao ý tưởng, tại làm sao thời kỳ mấu chốt, đem tiểu thuyết chuyên mục cho mình trao quyền đi xuống.

Đây chính là muốn với mới nhậm chức đồng sự Hoa Khang Bá khai chiến, trận chiến này thua.

Chính mình nhiều lắm là cũng liền ném người nói xin lỗi, nhưng Trần Thao sợ rằng sẽ phải rời khỏi công ty.

Mạc Trác Tư cái này một suy nghĩ, không được, chính mình nhất định phải mau sớm tiến vào trạng thái.

Bây giờ tỷ tỷ bên kia tin tức tốt truyền tới, Lâm Ngạn Tổ lại tìm tự mua ca từ, hắn đã đem mua xe chuyên tạm thời để một bên rồi.

Bây giờ Mạc Trác Tư lần nữa đem mình chiếc thứ nhất tọa giá mục tiêu kéo cao, phải là Ba Lan Ginni loại giá này giá trị trăm vạn xe thể thao a, mua cái gì mấy trăm ngàn thay đi bộ xe, trâu bò phong thái chưa đủ! !

Mạc Trác Tư nhìn lướt qua chính mình thành thực điểm số, lần trước tại phòng họp phun Chủ tịch hội đồng quản trị, thành thực điểm số tại chỗ bảo tấp.

Bây giờ số điểm này, cũng đủ phân tích hai quyền bên trong truyện ngắn tác phẩm.

Nhưng hắn sẽ không dễ dàng đem những này điểm số cho phung phí xuống, thép tốt thì nhất định phải dùng ở trên lưỡi đao.

Mạc Trác Tư theo số đông nhiều tác phẩm bên trong chọn một quyền tác phẩm, hắn chuẩn bị giống như với phun ra Vương Đông Tuyết thái độ, trực tiếp tại tiểu thuyết giới oán hận ra một mảnh trời.

Chính mình đi nhầm đường đã quá nhiều, lần này dù là không thể một bước đúng chỗ, cũng phải nhanh một chút tạo chính mình Lời nói ác độc xoi mói hình tượng.

Mấu chốt nhất là, phun ra người không ngừng, còn muốn phun người không lời nói.

Lần này Mạc Trác Tư có thể sức lực canh túc, văn học dày công tu dưỡng cần thời gian lắng đọng, nhưng mình có thể hồi đoái tác phẩm phân tích báo cáo a!

Đồ chơi kia so với chính mình phán đoán chính xác hơn nhiều.

Ngược thời điểm đừng nói trên chọc rồi, cho dù là chậm, cũng cho người lựa ra.

Mạc Trác Tư xoa xoa mũi, hắn đã bắt đầu mong đợi.

...

Sáng ngày thứ hai.

Từ Thanh Thanh đem trọn cái bộ môn người đều triệu tập chung một chỗ, nói là mở quý độ hội nghị.

Hội nghị này lúc trước còn không có, cái này còn là lần đầu tiên.

9h sáng đồng hồ.

Toàn bộ bộ môn ba mươi sáu người tất cả đều đồng loạt ngồi ở lầu bốn phòng họp nhiều chức năng bên trong.

Trần Quốc Khánh đang ở máy chiếu hình trước mặt sửa sang lại thiết bị điện tử.

Từ Thanh Thanh hai tay ôm ngực đứng ở chính giữa nói: "Sau này chúng ta bộ môn, mỗi một quý độ đều biết chọn một cái thời gian mở quý độ hội nghị."

"Nội dung hội nghị là đối với công tác nội dung tổng kết cùng với tương lai kế hoạch!"

Tất cả mọi người không dám lơ đãng, Từ Thanh Thanh gương mặt đó nghiêm túc cực kì, chơi đùa cái điện thoại di động đều sợ bị nhéo đi ra ngoài.

"Mọi người nên làm đều biết, tinh phẩm phê bình chuyên mục tiểu thuyết chuyên mục lập tức sẽ khai thông, ta cũng cho mọi người đánh dự phòng châm, công ty tiến hành cách tân, chuyển hình!"

Từ Thanh Thanh một mặt nghiêm túc nói: "Có người mới đi vào, thì có lão nhân rồi đi."

Lúc này tất cả mọi người cảm nhận được cảm giác nguy cơ.

"Sau này công ty mặt hướng cao cấp thị trường, như vậy chúng ta công việc thì không phải là như bây giờ, sẽ phân tiểu tổ tiến hành!"

Tất cả mọi người không kim lòng được vĩnh tai đến, dù sao với chính mình lợi ích thiết thiết liên quan.

Máy chiếu hình đem Từ Thanh Thanh màn ảnh máy vi tính đầu xạ đến trên tường.

Nàng ngồi xuống, sau đó tại máy tính mở ra một phần 《 quý độ hội nghị Văn An 》, rất mở mọi người đều thấy được bên trong nội dung.

"Tiểu tổ là một loại nếm thử, Mạc Trác Tư lập tức phải một người xử lý hai cái phê bình chuyên mục, chỉ có một thi từ chuyên mục ngược lại có thể nhìn qua được đến, nhưng cộng thêm hấp dẫn đại bản khối tiểu thuyết có thể sắc."

"Cho nên ta đem từng cái chuyên mục cần thành viên tiểu tổ đều nặng mới xác định vị trí, tại chuyên mục tiến hành phê bình gọi chuyên mục tổng biên tập!"

"Nhấn lại khu bản chủ yêu cầu một người, phê bình khu bản chủ yêu cầu một người, cũng chính là trước mắt thành lập một cái chuyên mục, chúng ta yêu cầu ba người."

Tất cả mọi người gật đầu một cái biểu thị nghe hiểu.

Nhưng mỗi người tâm tư đều không giống nhau, bởi vì này dạng phân công, bọn họ việc làm liền thay đổi, nói cách khác nếu như đi làm nhấn lại khu bản chủ, vậy thì không phải là bình luận viên rồi, tính chất không giống nhau.

Lúc này có người giơ tay lên đặt câu hỏi.

Triệu Hạo đứng lên nói: "Ta biết 《 Tốt Nhất Bình Luận 》 phân chia 12 cái chuyên khu, ta đại khái đơn vị sau này phát triển chắc cũng sẽ tương tự. Nhưng ta có một vấn đề, tổng biên tập có phải hay không tất cả đều là một lần nữa thuê mới trở lại, còn là nói chúng ta yêu cầu đạt tới cái gì lý lịch mới có thể theo phê bình khu bản chủ tấn thăng đến tổng biên tập?"

Cái vấn đề này rất trực tiếp, cũng mười phần đi sâu vào, thoáng cái liền đem mọi người bản khoãn hỏi được rồi.

Mạc Trác Tư ban đầu thẳng chức, bọn họ là có ý kiến, nhưng bây giờ cũng chịu phục.

Nhưng âm nhạc chuyên mục lại để cho một cái mới tới chiếm đoạt, cứ như vậy khó tránh khỏi sẽ cho người cảm thấy thăng chức không gian bị hoàn toàn phong sát.

Từ Thanh Thanh cười nói: "Liên quan tới điểm này, kỳ thực ta cũng chài vượt qua."

"Bây giờ ta lần nữa phân chia một chút, chúng ta trước mắt là dựa theo bình luận viên một, hai Tam cấp phân chia."

"Như vậy đứng đầu mới biên chế đi ra cương vị cấp bậc là như vậy, Nhị Cấp bình luận viên có thể cùng cấp bậc điều động trở thành nhấn lại khu bản chủ, Tam cấp bình luận viên có thể cùng cấp bậc điều động phê bình khu bản chủ."

"Như vậy theo chúng ta chuyển hình bước chân tiến hành, phổ thông bình luận viên sẽ giảm bớt, sau đó biến thành còn lại bản khối bản chủ."

"Giả thiết bây giờ bình luận viên Tam cấp chức danh cương vị, như vậy chờ hần chuyển đến phê bình khu bản chủ, biến thành phê bình khu bản chủ Nhất cấp, cũng có thể theo bản chủ Nhất cấp lên tới Tam cấp. Nói cách khác sau này mọi người tăng tiền lương cơ hội cũng là thêm."

Đạo lý này kỳ thực rất đơn giản, chính là người lên tới Tam cấp sau liền mở chuyển chức rồi, chuyển chức sau lại có thể bắt đầu lại thăng cấp.

Lúc này lại có người nhắc tay đặt câu hỏi.

"Thanh Thanh tỷ, cái kia giả thiết ta bây giờ là Nhị Cấp chức danh, ta đi qua cho Mạc lão sư làm nhấn lại khu bản chủ rồi, ta đây sau khi tấn thăng nhấn lại khu bản chủ Nhị Cấp, hay lại là phê bình khu bản chủ?"

Từ Thanh Thanh trả lời: "Đương nhiên là Nhị Cấp, nếu như biến thành phê bình khu bản chủ, đây không tính là tấn thăng, đây coi là chuyển cương vị rồi."

Mọi người lại vừa là một hồi bùng tình đại ngộ gật đầu.

Viên Hiểu Lệ tò mò nhắc tay hỏi: "Ta đây muốn biết, phê bình khu bản chủ, có cơ hội tấn thăng tổng biên tập sao?"

Ai không muốn làm tổng biên tập, tất cả mọi người nghĩ (muốn)!

Từ Thanh Thanh cười nói: "Đương nhiên là có, phê bình khu bản chủ thăng tổng biên tập yêu cầu mấy điều kiện, chuyên nghiệp học thuật tính mạnh hơn, cần đi qua đơn vị nhân sĩ chuyên nghiệp nhận định, còn lãnh đạo khảo hạch."

"Đương nhiên, kỳ thực những thứ này đều là nhẹ, trở thành tổng biên tập thấp nhất điều kiện là chuyên mục mười vạn người đặt, ta muốn hỏi mọi người tự có không có chính mình lòng tin với năng lực."

Câu này hỏi ngược lại trực tiếp khiến toàn trường yên lặng như tờ.

Cái này thì với thăng quản lý như thế, người yêu cầu lý lịch, kinh nghiệm, mạng giao thiệp, hơn nữa hiện tại Nhân quản lý không đi, người cũng không có cơ hội!

Nhưng tổng thể đến xem, mọi người tăng lương thăng chức cơ hội đúng là hơn nhiều.

Toàn bộ trong hội nghị, Mạc Trác Tư không nói tiếng nào!

Hắn ngạc nhiên phát hiện, chính mình lại trong lúc vô tình, thoáng cái thăng nhiều cấp như vậy.

Theo bình luận viên Nhị Cấp biến thành bây giờ thì từ chuyên mục tổng biên tập, hơn nữa lập tức là tiểu thuyết chuyên mục tổng biên tập rồi.

Cái này trời ạ ít nhất cấp 8 cấp 9 đi?

Khó trách có người sẽ đổ con mắt chính mình.

Mạc Trác Tư buồn cười lắc đầu một cái, hắn giơ tay lên hỏi: "Cái đó, cái kia quốc khánh với người vị trí thế nào tấn thăng à?"

Trần Quốc Khánh không nhìn được xì một tiếng bật cười, người này lại đến làm gây trộn phân.

Từ Thanh Thanh tốt không còn cách nào khác trừng mắt liếc Mạc Trác Tư, không chút lưu tình mắng: "Thế nào? Người còn muốn ngồi ta vị trí này à?"

Mạc Trác Tư sờ lỗ mũi một cái chế cười nói: "Không muốn làm tướng quân binh lính, không phải tốt binh lính mà!"

Tại ngồi bên cạnh Tiết Anh Trác nhất thời một mặt tròn mắt há mồm, ta X! ! !

Cái này trời ạ!

Khó trách ngay cả Chủ tịch hội đồng quản trị đều ăn quả đắng.

Thật đúng là trâu bò!

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Bán ca từ

Người tụ tập người tản ra.

Nói chung sau một tiếng, mọi người cuối cùng từ phòng họp nhiều chức năng bên trong đi ra.

Lúc này Trần Quốc Khánh gọi lại Mạc Trác Tư, hai người dừng bước lại đến có thể xuyên thấu qua pha lê hàng rào nhìn thấy bên ngoài cảnh sắc hút thuốc khu.

Trần Quốc Khánh đốt lên một điếu thuốc, hắn biết Mạc Trác Tư không hút, cũng không có dâng thuốc lá.

Mạc Trác Tư hai tay chống tại trên hàng rào, hưởng thụ từng cơn gió nhẹ thổi qua gương mặt mát lạnh cảm giác, không kim lòng được cười nói: "Ngán ngủ hai tháng, luôn cảm thấy hoảng hoảng hốt hốt."

"Được, tiểu tử người theo ta thành thật mà nói, khi nào thì bắt đầu viết ca khúc?" Trần Quốc Khánh trong miệng khẽ hô một cái thuốc hỏi.

Mạc Trác Tư lập tức cười quay đầu, kinh ngạc hỏi: "Người cũng biết?"

Trần Quốc Khánh cười búng một cái thuốc, "Bây giờ cũng không ít người nhìn chăm chăm người, ta sao có thể không biết!"

"Bài hát kia kỳ thực không phải ta viết." Mạc Trác Tư sắc mặt treo một vệt kịch vui tính nụ cười.

Trần Quốc Khánh nhất thời liếc một cái người này, tốt không còn cách nào khác mà nói rằng: "Được rồi, ngược lại bất kể có phải hay không là người viết, tất cả mọi người sẽ làm là người viết."

"Vậy coi như ta viết đem, ngược lại quả thật không phải ta tác phẩm." Mạc Trác Tư hai tay cầm túi sau đó xoay người lại, hẳn bây giờ đã không quên những vấn đề này.

Dứt lời, Mạc Trác Tư hướng khu làm việc phương hướng đi tới.

Trần Quốc Khánh nhất thời gấp mà hô to: "Chờ đã, ta một người bạn nói muốn hàn huyên với người trò chuyện, liên quan tới viết lời chuyện, hẳn là chuyên nghiệp điều phối cái này."

Mạc Trác Tư cũng không quay đầu lại, giờ tay lên nói: "Đem điện thoại ta cho hắn đi!"

Trần Quốc Khánh một mặt chịu phục, tiểu tử này là chính mình từng bước một nhìn lớn lên, không nghĩ tới một cái chớp mắt đã đến trình độ này.

Mạc Trác Tư nghĩ (muốn) cũng rất đơn giản, bán một số thứ cũng phải hàng so Tam gia, nhiều đường đi nhiều lựa chọn.

Hắn trở lại chính mình văn phòng chỗ ngồi, rõ ràng có thể cảm giác được không khí chung quanh không giống nhau, mỗi người cảm xúc mạnh mẽ đều bị đốt.

"Mạc lão sư, người nói nhấn lại chuyên mục có phải hay không có cái đáng yêu muội tử quản lý tương đối khá!" Vương Đình Phi cười cười nhếch nhếch môi.

Mạc Trác Tư có chút kinh ngạc ngẩng đầu lên, hẳn không nghĩ tới Vương Đình Phi lại sẽ chủ động hỏi mình.

Trong này ý tứ rất rõ ràng.

Mình bây giờ trong tay có hai cái chuyên mục, cũng chính là dựa theo mới phân phối tiểu tổ công tác nhân viên tới phân công, hẳn có thể tìm bốn cái bản chủ đến giúp đỡ trợ thủ.

Mạc Trác Tư hai tay ôm ngực cười hỏi: "Cho nên người là ưa thích thi từ còn là tiểu thuyết."

Vương Đình Phi cơ hồ không có cân nhắc liền bật thốt lên: "Tiểu thuyết!"

Lúc này, Tiết Anh Trác liền có ý kiến rồi, hẳn lập tức nói: "Cái đó, Phi Phi không phải âm nhạc tốt nghiệp chuyên nghiệp sao? Ta đây khuyết điểm đánh giá khu bản chủ đây!"

Mạc Trác Tư mỉm cười mà xoa xoa mũi, người này là đồ kỵ a, hay lại là đồ kỵ à?

Vương Đình Phi le lưỡi một cái cười nói: "Ta liền hỏi một chút, phê bình khu bản chủ muốn Tam cấp bình luận viên mới có thể xoay qua chỗ khác đây, ta còn không đủ cấp bậc."

"Không nóng nảy, vậy thì chờ một chút!" Tiết Anh Trác ngưng ngưng cười một tiếng an ủi.

Hắn là nhìn cô em gái này giấy đáng đáp không tệ, thanh âm cũng ngọt, không có lý do không kéo vào môn hạ a, hay lại là âm nhạc chuyên nghiệp.

Chờ đến Vương Đình Phi đi xa, Tiết Anh Trác mới với Mạc Trác Tư mở miệng nói: "Mạc Trác Tư, ngưng ngưng a, ta lần này nóng lòng, người xem năng là học âm nhạc, cái này thật vất vả có cái biết âm nhạc người."

Mạc Trác Tư cũng không để ý những thứ này, "Ừ, ta hiểu!"

Kỳ thực Vương Đình Phi rất muốn rõ ràng, âm nhạc bản chủ quả thật thích hợp nhất nàng, nhưng vấn đề là bây giờ lý lịch không đủ, chờ chút năm chính mình lý lịch đủ rồi, sợ rằng bản chủ vị trí sớm đã không có.

So ra mà nói, còn không bằng trước ngồi Mạc Trác Tư chiếc thuyền lớn này.

Thật đúng là đừng nói, ăn cơm buổi trưa thời điểm, Mạc Trác Tư rõ ràng cảm nhận được mọi người nhiệt tình, nói đúng ra là đối với chính mình nhiệt tình rất nhiều.

Lúc trước đều là đồng nghiệp bình thường giữa lẫn nhau trêu ghẹo mấy câu, bây giờ lấy lòng cảm giác càng trần trụi.

...

Buổi tối.

Chỗ cũ.

Lần này Mạc Trác Tư rất đã sớm tới, còn với nhân viên tiệm Tiểu Ca chào hỏi một tiếng.

Đại khái qua mười phút, Lâm Ngạn Tổ lái xe dừng ở đối diện đường phố.

Mạc Trác Tư cũng nghiên cứu qua trên thị trường viết lời người tài sản, Đại Bài Minh Tinh đều có ngụ ý viết lời người, trong này ký hợp đồng tự nhiên chỉ có bọn họ biết.

Nhưng hẳn, hoặc có lẽ là không ra khỏi cửa viết lời người, bọn họ thường thường sẽ đem tác phẩm ngon bên trên tên mình sau, lấy ra đấu giá.

Công ty kinh doanh sẽ căn cứ trong tay mình nghệ sĩ biểu diễn phong cách là có thích hợp hay không tiến hành đấu giá, người trả giá cao được, đại khái có thể bán mấy nghìn 1 vạn tệ.

Dị chủng hình thức, chính là "Chế tác riêng văn", cũng chính là công ty kinh doanh nói lên yêu cầu, cần gì phong cách, trực tiếp khiến Người viết ca khúc viết ra, loại này hơi chút có thể bán đắt một chút, ít nhất năm sáu chục ngàn trở lên.

Tổng thể mà nói, bây giờ nổi danh viết lời người, một năm viết cái năm sáu chục bài hát, cũng có thể năm vào triệu.

Mạc Trác Tư hướng Lâm Ngạn Tổ vẫy vẫy tay.

Lâm Ngạn Tổ hứng thú dâng cao a bây giờ, hẳn đặt mộng ngồi xuống, trực tiếp liền đi thẳng vào vấn đề, chủ yếu là bài hát kia thị trường vừa mới ra ánh sáng thì có như vậy truyền bá độ, hiển nhiên là muốn lừa tiết tấu.

Hắn còn khiến chuyên nghiệp thị trường phân tích đoàn đội đi nghiên cứu, Lâm Ngạn Tổ cười nói: "Mạc lão sư, hôm nay ta nhưng là cho ngài mang đến lưỡng một tin tức tốt."

"Người nói!" Mạc Trác Tư gật đầu.

"Tỷ tỷ người bây giờ còn chưa có chính thức ký hợp đồng công ty, chẳng tới chúng ta!" Lâm Ngạn Tổ hai mắt sáng lên.

Mạc Trác Tư có chút buồn cười nói: "Bây giờ cũng không ít người nhìn chăm chăm."

Hắn những lời này chính là hù dọa đối phó, cũng không biết tình huống gì.

Lâm Ngạn Tổ nhất thời ngưng ngưng cười một tiếng, đây cũng là, bây giờ tất cả mọi người đều biết, nhưng mình cướp chiếm tiên cơ a!

"Như vậy, Mạc lão sư, ta là người làm ăn, liền không vòng vèo một dạng rồi."

Mạc Trác Tư phì một tiếng bật cười: "Ta còn tưởng rằng chỉ các người làm ăn ưa thích vòng vo."

"Nào có, cái kia đều ngoại giới hiểu lầm, ít nhất ta không thích vòng vo." Lâm Ngạn Tổ cười giải thích: "Nếu, người có thể thuyết phục tỷ tỷ người tới công ty chúng ta, chúng ta cho cao nhất Tân Nghệ người đãi ngộ, hơn nữa 《 Người Cũng Không Cần Nhớ Tới Ta 》 bài hát này, chúng ta cũng thay nàng mua lại, hơn nữa người bài hát mới."

Mạc Trác Tư con mắt hơi hơi sáng lên, cái này ngược lại có chút ý tứ.

"Thế nào, người cân nhắc một chút, sau này nếu như người còn viết ra cái gì bài hát, chúng ta mua lại, nếu như thích hợp nói không chừng còn có thể cho người tỷ tỷ tiếp tục biểu diễn, cái này một lần hành động có nhiều, cố sao mà không làm!" Lâm Ngạn Tổ con mắt mang theo cười nói.

Mạc Trác Tư nhũm mày một cái, mở miệng nói: "Cái này ta phải theo ta tỷ nói một chút, ta không có thể bảo đảm cái gì."

"Đương nhiên đương nhiên! Dù là nàng có đừng tuyển chọn, chúng ta đây y nguyên vẫn là có thể tiếp tục hợp tác, nhưng người nhưng cẩn thận nghĩ, khác (đừng) nhà công ty không nhất định có thể thích người tác phẩm phong cách, ta không giống nhau, ta biết Mạc lão sư tài hoa, ta đồng ý người."

Lâm Ngạn Tổ tiếp tục nói: "Hơn nữa người có nghĩ tới không, nếu như tỷ tỷ người tới công ty chúng ta, chúng ta đây trực tiếp liền có thể đưa người ký xuống, biến thành chuyên nghiệp viết lời người."

Mạc Trác Tư nhất thời khoát tay nói: "Cái này không thể được!"

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Ai biết được?

"Ôi, người trước đừng có gấp, ta chính là đánh so sánh."

"Sợ rằng chúng ta không ký bất kỳ hợp đồng nào, nhưng nếu như ngài tác phẩm quá thật đủ ưu tú, chúng ta đây mua lại còn có thể cho tỷ tỷ người hát!" Lâm Ngạn Tổ trách móc cười một tiếng: "Người xem, chúng ta giúp tỷ tỷ người tiêu tiền, người chẳng những có thể kiếm tiền, còn có thể giúp được tỷ tỷ người."

Lâm Ngạn Tổ cố ý sậm mặt lại nói: "Giả thiết, ngài ký đi khác (đừng) công ty, cái kia nhà công ty không muốn người tác phẩm, lúc này người nếu là muốn giúp ngài viết chữ, đó chính là chỉ có thể tặng không tác phẩm bản quyền."

Mạc Trác Tư ngăn người một chút, thật đúng là đừng nói, người này nói rất có đạo lý.

Lâm Ngạn Tổ đương nhiên chú ý tới Mạc Trác Tư biểu tình thay đổi, hẳn biết rõ mình khuyên bảo đưa đến tác dụng, tiếp tục nói: "Cho nên a, nếu như ngài có thể tới chúng ta cái này, không chỉ có nghề trước 10 công ty làm hậu trường, ngài lợi ích có thể được bảo đảm lớn nhất, bằng vào 《 Người Cũng Không Cần Nhớ Tôi Ta 》 bài hát này trước rất nổi tiếng, ta liền có thể cho người 150.000!"

Mạc Trác Tư chân mày khẽ nhú một cái, 150.000!

Hắn nhất thời hơi kinh hãi, phải biết mới vừa vào đi người mới viết ra tác phẩm, cũng liền bán mấy ngàn khối, không tiếng tăm trên căn bản không người phản ứng.

Lâm Ngạn Tổ trên mặt cũng là giữ mỉm cười, hẳn cho cái giá này, là mua một bài trải qua thị trường khảo nghiệm qua tác phẩm, hơn nữa ngay cả người cùng nhau thu hồi lại, chỉ kiếm không lỗ.

"Phải biết, cho dù là nổi danh Người viết ca khúc, đi ra tác phẩm cũng liền bán cái một hai vạn." Lâm Ngạn Tổ cố ý nói.

Mạc Trác Tư cũng là trắng người này liếc mắt, phản bác: "Đó là một năm trao quyền, ít nhất ký cái ba năm, nếu là toàn bộ bản quyền mua đứt giá cả liền cao hơn."

Lâm Ngạn Tổ nhất thời lúng túng ngượng ngừng cười một tiếng, không nghĩ tới đôi phương lại còn biết điểm này.

"Người ý kiến này, ta sẽ cân nhắc." Mạc Trác Tư gật đầu một cái.

Hắn trên tay mình còn lưỡng bài hát, đều là cùng một người hát, đã như vậy, cái kia cho chị mình cũng khẳng định không thành vấn đề.

Đối mặt Lâm Ngạn Tổ dần dần tốt đạo, hẳn thật là có điểm động lòng.

Ba bài hát, nếu như một bài bán cái 150.000, bốn trăm năm mươi ngàn tới tay, còn có thể thổi cho nổi tiếng tỷ tỷ!

Khoản giao dịch này thấy thế nào cũng không thua thiệt a!

Mạc Trác Tư đảo tròn mắt một vòng, nhất thời nói: "Như vậy, nếu như ngài đáp ứng, cái kia 《 Người Cũng Không Cần Nhớ Tôi Ta 》 bài hát này, toàn bộ bản quyền bán cho các người, bao gồm sau này truyền tin, ca khúc covert lại, hai trăm ngàn."

Lâm Ngạn Tổ hít vào một hơi, chút tiền này ngược lại không nhiều, nhưng mua một ca khúc liền lộ ra lãng phí.

"Về phần sau này ca khúc trao quyền, ta có một cái yêu cầu, không lừa không cần tiền!"

Lâm Ngạn Tổ nhất thời ngăn ra.

Không lừa không cần tiền?

Mạc Trác Tư sờ lỗ mũi một cái cười nói: "Cả giận nói, cũng nhất định phải dựa theo hai trăm ngàn một bài toàn bộ mua đứt."

Lâm Ngạn Tổ biểu tình liền khó xem rồi.

Đại ca!

Ta là suy nghĩ mua một tặng một mới cho người cao như vậy giá cả, người người này liền nói giá không hạn độ nữa nha!

Cho dù là bán chạy Thiên Vương Chu Đồng ngự dụng viết lời người, tác phẩm cũng không dám kêu giá một bài hai trăm ngàn a!

Cái này trời ạ, còn không bằng cướp?

Mạc Trác Tư lòi thề son sắt mà nói rằng: "Chúng ta hợp đồng như vậy ký, nếu như không lừa ta một phần tiền không thu, cả giận trực tiếp mua đứt, thấy thế nào cũng là các người kiếm!"

Lâm Ngạn Tổ cười xấu hổ nói: "Người có lòng tin như vậy?"

Mạc Trác Tư hít một hơi trái xoài sữa nấp, sau đó hỏi ngược lại: "Tặng không người sẽ không không nên đâu?"

"Muốn!" Lâm Ngạn Tổ nghĩ tới đây, thật muốn cả giận hai trăm ngàn mua đứt không thua thiệt.

Mạc Trác Tư vươn tay ra: "Đến, hợp tác vui sướng."

"Hợp tác vui sướng!"

...

Đêm khuya.

Hoa Khang Bá cầm trong tay thám tử tư đưa tới hình, nhất thời có chút kinh ngạc nói: "Không nghĩ tới a!"

"Không nghĩ tới chúng ta chó Đại Thi Nhân lại còn với làng giải trí ông chủ công tử gia có giao tình!"

Từ lần trước bị ngay trước mặt mọi người đánh mặt sau, Hoa Khang Bá sẽ không ít lưu ý Mạc Trác Tư.

Tình phẩm phê bình tiểu thuyết chuyên mục trao quyền, hắn cũng không có ngăn cản, mặc dù không thoải mái Trần Thao, nhưng Hoa Khang Bá cũng sẽ không với tiền gây khó dễ.

Nếu là thật có thể kiếm tiền, hắn sẽ còn khiến Trần Thao tiếp tục đợi tại nguyên lai vị trí.

"Chúng ta có muốn hay không đem những hình này tuôn ra đi?" Phụ tá riêng cười nói: "Đòn thổi lên một phen đối với hắn khai triển tiểu thuyết chuyên mục có trợ giúp."

Hoa Khang Bá nhất thời ngẩng đầu mắng: "Người ngốc à? Hắn theo ta mạnh miệng ta còn giúp hắn?"

Phụ tá riêng nhất thời lúng túng điếm nói xin lỗi, "Ta sai, ta Sai!"

Hoa Khang Bá cũng chính là qua qua Chùy nghiệm, hắn liếc mắt một cái đối phương, "Tiếp tục cho ta nhìn chăm chăm, những hình này trước khác (đùng) tuôn ra đi, với hắn nói chuyện phiếm người này scandal rất nhiều, đây không tính là chính diện tính tin tức!"

Phụ tá riêng mới chợt hiểu ra, thì ra là như vậy, hắn thiếu chút nữa thì cho là ông chủ đối tính, lại với tiền gây khó dễ.

Hoa Khang Bá ở công ty nhân viên danh bạ bên trong, tìm được Mạc Trác Tư điện thoại.

Hắn cầm phòng làm việc máy bay riêng liền đánh tới.

Mạc Trác Tư lúc này đang ở cho tỷ tỷ tại Wechat bên trên trò chuyện liên quan tới ký hợp đồng công ty kinh doanh chuyện, bỗng nhiên điện thoại liên vang lên.

"Này? Vị nào?"

"Cú điện thoại là này lãnh đạo cao ông chủ phòng làm việc điện thoại, người nhớ một chút, cũng đừng mất mặt!" Hoa Khang Bá cảnh cáo nói.

Lãnh đạo cao ông chủ?

Mạc Trác Tư một chút liền kịp phản ứng, thanh âm này chính là Hoa Khang Bá thanh âm mà!

"A, Hoa chủ tịch a! Ngoài ý liệu kinh hỉ a!" Mạc Trác Tư trêu nói.

Hoa Khang Bá mặt mày vui vẻ chậm chạp thu vào, sau đó chính là xụ mặt nói: "Người có nghĩ tới hay không, ta vì sao lại đồng ý cho người phụ trách tiểu thuyết chuyên mục?"

"Người sẽ không phải là ngưỡng mộ ta tài hoa chứ?" Mạc Trác Tư cố ý hỏi ngược lại.

Nhất thời, Hoa Khang Bá mặt liền đen!

Ai mẹ nó ngưỡng mộ người tài hoa!

"Người nghe rõ ràng, ta có thể bùng người, liền có thể cho người té cái nát bét!" Hoa Khang Bá uy hiếp nói.

Mạc Trác Tư chân mày hơi hơi khóa chặt, mang trên mặt hài hước nụ cười, "A, Hoa đồng cái này trong lời nói có hàm ý a!"

Hoa Khang Bá vốn là muốn phải ép đề một cái người này, không nghĩ tới đối phương lại còn kiêu ngạo như vậy.

"Năm năm, người chắc chắn người phải cùng ta chơi đùa?" Hoa Khang Bá cười lạnh, hẳn có thể không tâm tư đem tinh lực đặt tại một tên tiểu tử trên người.

Hắn thấy, chính mình đứng ở thế bất bại, cho dù là Mạc Trác Tư tiểu thuyết chuyên mục làm phong sinh thủy khởi, có lợi còn là mình.

Mạc Trác Tư có thể không thích người khác uy hiếp hắn, bất quá vừa nhắc tới cái đó Khế Ước Bán Thân, hắn phát hiện mình thật đúng là bị động.

Đại khái là bởi vì Mạc Trác Tư không lên tiếng, Hoa Khang Bá cảm thấy hắn bóp đối phương vết thương trí mạng miệng, nhất thời cười nói: "Phòng hợp lời nói kia, ta không trách người, Trần Thao đối với người có ân, người giúp hắn ta có thể lý giải."

Mạc Trác Tư kinh ngạc nói: "A, không nghĩ tới Hoa đồng còn rất thân thiện mà!"

Hoa Khang Bá ngồi đang xoay tròn trên ghế, hai chân trực tiếp giả ở trên bàn, nhìn một cái trên mặt bàn cái kia phản hợp đồng bản sao, toét miệng cười nói: "Không đúng, ta mới vừa nhớ tới, cho dù là năm năm kỳ mãn, người rồi đi đơn vị, người đang ở đây chức trong lúc toàn bộ bình luận tác phẩm, chúng ta vẫn là có thể dùng, hơn nữa dù là người nhảy hăng đi ra, ta đập người một cước, người còn phải thí diện thí diện cho công ty của ta tuyên truyền."

Dứt lời, Hoa Khang Bá không nhịn được "Ha ha ha" mà bật cười.

Mạc Trác Tư khoe miệng hơi hơi co quắp, hẳn không nghĩ tới, chính mình cho là không có vấn đề một cái điều ước, lại thoáng cái buồn nôn đến hắn.

"Thế nào, không phản đối?" Hoa Khang Bá được như ý mà nói châm chọc.

"Ách, ngược lại cũng không nhất định." Mạc Trác Tư lông mày chau lên, có chút khó chịu phản bác.

"Ồ? Người muốn vi ước, người thường nổi sao?" Hoa Khang Bá một bộ tư thái người thắng mà dậm chân.

Mạc Trác Tư con mắt híp lại hỏi ngược lại: "Làm sao người biết, năm năm sau, công ty cũng là người?"

Hoa Khang Bá đầu tiên là chột sững sờ, sau đó là tùy ý bật cười.

"Ha ha ha, không phải ta, chẳng lẽ còn là người?" Hắn cảm thấy cái vấn đề này thật là khôi hài.

Mạc Trác Tư khoe miệng hơi hơi vén lên một vệt đường vòng cung, "Ai biết được!"

Hoa Khang Bá đang chuẩn bị cười nhạo người này ý nghĩ viễn vông, nhưng Microphone bỗng nhiên bíp một tiếng, đầu điện thoại bên kia một mảnh yên lặng, không có bất kỳ thanh âm.

Hắn hai mắt ngẩn ngơ, mẹ nó ? ! !

Cúp điện thoại ta?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Tới chiến đấu a!

Ngày nghỉ, Mạc Trác Tư về nhà một chuyến, với người nhà tán dóc rồi hai ngày, ăn một chút cơm.

Hắn phát hiện tỷ tỷ bây giờ cũng bắt đầu bận rộn, so với chính mình còn bận hơn.

Với người nhà trò chuyện trò chuyện trong công tác sự tình, người một nhà vui vẻ a vui vẻ a.

Từ nhỏ người nhà liền phi thường ủng hộ Mạc Trác Tư lựa chọn, từ tiểu học đọc đến đại học, thậm chí ra làm việc, người nhà cũng cũng không có phản

đổi qua hân.

Cái này làm cho Mạc Trác Tư ngoại trừ tư tưởng sống động bên ngoài, còn phi thường dám ném thử còn lại sự vật mới mẻ.

Nói cách khác, hồ lý hồ đồ viết quyển sách, sau đó liền dám kéo xuống tiểu thuyết chuyên mục tổng biên tập vị trí, người bình thường còn thật không có gan này.

Thứ hai

Trong phòng làm việc, tất cả mọi người cẩn trọng.

Mạc Trác Tư chọn hai cái đồng nghiệp cho mình hỗ trợ, thơ này lời chuyên mục phê bình khu bản chủ, nguyện ý người phụ trách không nhiều.

Dù sao thi từ không tính lớn chúng, một vị trong đó công nhân viên kỳ cựu có hứng thú này, Mạc Trác Tư cũng liền gật đầu đồng ý.

Bởi vì hân cẩn thận có chút không giúp được.

Trương Đức Trạch có độ cao mắt cận thị, lấy xuống mắt kính đó chính là sáu mét ở ngoài nam nữ chẳng phân biệt được, hân đẩy một cái mắt kính nói: "Mạc lão sư yên tâm đi, ta cũng coi như Lão Văn thanh, thi từ ta quen thuộc!"

Mạc Trác Tư gật đầu cười nói: "Có một chút ta muốn đề tỉnh, lúc trước chúng ta đều theo chiều khách hàng cấp cho mình yêu cầu tới viết lời bình, bây giờ nhất định phải có chính mình chủ kiến."

Trương Đức Trạch thành thi từ chuyên mục phê bình khu bản chủ, bình thường cũng sẽ chọn tác phẩm tiến hành phê bình phân tích, nhưng cuối cùng nhất định phải trải qua Mạc Trác Tư cái này tổng biên tập kiểm định khảo hạch mới có thể ra bên ngoài phát.

Mà Mạc Trác Tư cũng đem chính mình tại thi từ chuyên mục lượng công việc cho cắt giảm, trước kia là mỗi ngày ít nhất đề cử năm bản thi từ tác phẩm, hơn nữa tiến hành phê bình, bây giờ giảm bớt là hai quyển.

Về phần tiểu thuyết chuyên mục phê bình khu bản chủ, chính là người quen cũ Phương Phi Vũ tới phụ trách.

Phương Phi Vũ tiểu từ này rất cổ quái, Mạc Trác Tư còn rất khó tin Phương Phi Vũ là ngành Trung văn nghiên cứu sinh tốt nghiệp, lại lớn hơn mình ba tuổi, bình thường mặt dày tại ở đơn vị bên trong trêu đùa muối từ.

Mạc Trác Tư hướng về phía Phương Phi Vũ dặn dò: "Tiểu thuyết khu, người trước đừng có gấp phê bình tác phẩm, trước cho ta sàng lọc tác phẩm, cao không tới, thấp không xong ta liền không nhìn, muốn xem liền nhìn có tranh cãi tính, hoặc là siêu hóa bạo với siêu lãnh môn."

"OK, BOSS!" Phương Phi Vũ cố ý nghiêm cho hân chào.

Mạc Trác Tư nhất thời mặt đen, còn kém không một cước đạp tới.

Về phần hai cái bản khối nhấn lại khu, hay lại là Mạc Trác Tư chính mình nhìn chăm chăm, hân yêu cầu theo nhấn lại khu thu thập càng suy nghĩ nhiều phương pháp với ý kiến.

Mạc Trác Tư tối ngày hôm qua tại sao dám đánh Hoa Khang Bá, nguyên nhân rất lớn là tiểu thuyết thị trường sức ảnh hưởng rất lớn.

Theo tờ giấy xuất bản, đến TV điện ảnh, đến điện ảnh soạn lại, thậm chí hoạt hình soạn lại, lợi hại tác phẩm còn có thể sinh ra phá giá nước ngoài.

Mạc Trác Tư sờ lỗ mũi một cái, theo thời gian đồng hồ đi qua 9 điểm chính.

Bình luận mạng lưới APP chính thức phát hành mới nhất đổi mới, cái này đổi mới bên trong tinh phẩm phê bình chuyên khu gặp nhau có tam đại bản khối.

Thi từ, âm nhạc, tiểu thuyết.

Tiểu thuyết bản khối bên trong còn phân chia tỉ mỉ, chia làm truyền thống văn học còn mạng lưới văn học.

Mạc Trác Tư tâm lý đừng nói áp lực bao lớn, nếu không phải có thể thông qua tác phẩm phân tích cần hao phí điểm số tới khác nhau thật xấu, hân còn thật không dám đeo cái này đội lên mũ cao.

Tất cả mọi người con mắt đều đang ngó chừng tiểu thuyết chuyên mục bản khối.

Trần Thao cũng là khiêng áp lực thật lớn, hân thậm chí có một ít hối hận chính mình xúc động như vậy, bây giờ cũng lo lắng bất an.

Nhưng mà một giây kế tiếp, những thứ kia chờ chế giễu người ngay lập tức mặt sắc liền cứng lại tới.

Mẹ nó?

Tình huống gì a đây là!

Tiểu thuyết chuyên mục phần đầu tiên phê bình còn không có phát ra ngoài, đặt số người cũng đã bắt đầu đi lên bão, tăng tới rồi hơn ba ngàn người!

Đồng Thiếu Hoa lúc này ngồi tại trước bàn làm việc hai mắt tròn to, mặt đầy khó tin.

"Cái này, quét đi ra số liệu chứ?"

Bất quá một giây kế tiếp hần liền bỏ ý nghĩ này, bình luận mạng lưới số liệu đều là thật, nếu không không người nguyên ý bỏ tiền mua xong đánh giá.

"Giờ làm việc ít chơi điện thoại di động!"

Mới vừa lãnh đạo tốt đi qua hần văn phòng vị, nghiêm túc phê bình nói.

Đồng Thiếu Hoa hắc đầu nói xin lỗi: "Thoáng cái không khống chế được."

Ai cũng không thể ngờ tới, Đồng Thiếu Hoa luân lạc đến đây, lại chỉ có thể khuất thân tại một nhà Internet công ty làm phòng làm việc Tiểu Tổ Trưởng, thậm chí ngay cả chủ quản đều không phải là.

...

"Ba nghìn đặt số người bên trong chúng ta chiếm 1 phần 3." Viên Hiểu Phân kích động nói.

Dương Hoan Hoan cắn môi một cái, "Đáng tiếc người chúng ta hay lại là quá ít, nếu như có thể với những minh tinh kia người hâm mộ tổ chức như thế, động một tý là mấy vạn người, cái kia trực tiếp liền quét lên rồi!"

Ngay cả Mạc Trác Tư cũng không nghĩ tới, nguyên lai là chính mình người hâm mộ tổ chức đang giúp hần chống đỡ trận.

Một cái tác phẩm cũng không có, liền trực tiếp có người đặt, cái này quá nói rõ vấn đề, mấy con số này càng cao, nói rõ Mạc Trác Tư danh tiếng với sức ảnh hưởng càng lớn.

Mười phút thời gian, chú ý số người liền vượt qua 5000 người.

Lần trước thi từ chuyên mục ước chừng nửa giờ mới đạt tới cái thành tích này, Mạc Trác Tư hít sâu một hơi, nhấn gửi đi nút ấn.

Hần ở phía sau đài đã biên tập tốt lắm ba cái tác phẩm phê bình, hần đã sớm chuẩn bị xong.

"Lời nói ác độc, pháo miệng, xoi mói, người không cách nào tưởng tượng phong cách, đến từ một cái thế giới khác nhãn quang, chuẩn xác hơn càng đúng chỗ phê bình phân tích, cho người thể nghiệm phát huy tới tận cùng đọc vui vẻ!"

Cái này là tiểu thuyết khu chuyên mục mới giới thiệu tóm tắt.

Mạc Trác Tư đang ở quét mới giới diện, từ phía sau đài phát hành tác phẩm, lại đồng bộ đến khách hàng đoạn phải cần một khoảng thời gian, hần liền dứt khoát điểm tiến vào nhấn lại khu

Nhất thời chứng kiến một màn kinh người.

"Mạc Trác Tư người hâm mộ tổ chức chống đỡ trận chuyển lời cho người khác: Nguyễn Mạc lão sư tại tiểu thuyết trong thiên địa mở ra Tân Thế Giới!"

Mạc Trác Tư ngăn người một chút, cái quỷ gì?

Hần ngược lại nghe nói qua có cái gì Cổ Thành người hâm mộ tổ chức, nghe nói còn tụ tập 2000 người, vạn vạn không nghĩ tới, lại còn có đơn độc thuộc về mình người hâm mộ tổ chức.

Điều này thiếp mời (bài viết) người phát khởi ID: Dương muội muội -

Dương muội muội -: "Hần dùng kinh diễm tác phẩm hấp dẫn mọi người ánh mắt, hần không nhiễm Phàm Trần hư vinh, hần thế giới muôn màu muôn vẻ, khiến người bội phục không thôi, dù là nhiều hơn nữa thế tục nhãn quang, cũng không thể ngăn che hần phát tán hào quang, chúng ta đều đang mong đợi người xuất hiện, đi công thành chiếm đất đi! Theo tiểu thuyết này giới gặp nhau lưu lại người truyền kỳ —— Mạc Trác Tư!"

Mạc Trác Tư sau khi xem xong khoe miệng hơi hơi bên trên truyền đi, mang theo chút đến nụ cười, sau đó gõ bàn phím ở phía sau giữ lại một câu nói.

Bản chủ Mạc Trác Tư: "Chủ động điểm đáng khen!"

Lập tức người hâm mộ tổ chức người liền sôi trào.

"Trời ạ! Mạc lão sư trả lời rồi!" Một cái mười bảy mười tám tuổi nữ hài hưng phấn nhảy cẫng lên.

"Ta cũng phải mở topic, ta đặc biệt ưa thích tiểu thuyết, gần đây thường thường ồn ào thư hoang, ưa thích có thể có được hóa giải!"

Bắt quá rất nhanh, mọi người con mắt đều tập trung ở thứ nhất phê bình trong tác phẩm.

Bởi vì rốt cuộc có hay không thực lực, chuyên mục làm có được hay không, phê bình phong cách có hay không như cũ, theo thi từ vượt qua đến tiểu thuyết sẽ hay không có chút không khõe, những thứ này đều là mọi người trong đầu bản khoãn.

Trần Thao ngược lại hít một hơi, bởi vì hắn phát hiện, Mạc Trác Tư tiểu tử kia phát ra ngoài lại không phải gọi bản sao qua hắn tác phẩm.

Hắn nhất thời có chút kinh hoàng, không khéo hạch qua đồ vật, hắn lo lắng sẽ cho ra xảy ra vấn đề.

《Hoàng Tử Là Con Chó》; tác giả: Lưu lăng thổ miêu; tác phẩm giới thiệu tóm tắt: Trọng sinh đi qua biến thành chó, đây là một cái động vật cùng mỹ nữ câu chuyện.

Tên sách, giới thiệu tóm tắt, tên tác giả, đều thấp tới cực điểm.

Trần Quốc Khánh cũng nhìn hai mắt thẳng trừng, hắn âm thầm cầu nguyện, đại ca!

Cái này thời kỳ máu chó, người cũng đừng đùa lừa a!

Phía sau bất ngờ nổi bật một con số khiến người không kịp lòng được ngừng thở, tác phẩm chấm điểm: 8. 0 phân.

Trần Quốc Khánh thoáng cái còn chưa ngồi vững rồi, hắn phát hiện thứ này lại có thể là một quyển mạng lưới tác phẩm văn học, cho ra cao như vậy chấm điểm, hiển nhiên cân nhắc không chu toàn a!

Mạc Trác Tư hai tay ôm đầu, vác tựa lưng vào ghế ngồi, khỏe miệng lộ ra vẻ đắc ý nụ cười.

Hắn lần này chọn lựa đến, là một quyển đánh vỡ mọi người thông thường suy nghĩ, đồng dạng là chuyển kiếp, nhưng nhân vật chính lại trở thành một con chó câu chuyện.

Hắn đã cơ hồ có thể tưởng tượng lập tức chính mình sẽ nghênh đón vô số tiếng mắng, bởi vì bộ tác phẩm này bên dưới, là nổi danh Tiểu Thuyết Gia, Chu Hiểu Phong tác phẩm.

Chu Hiểu Phong 《Trở Lại Tổng Triều》 bây giờ bị soạn lại quay chụp phim truyền hình, khen ngợi như nước thủy triều, mà Mạc Trác Tư chấm điểm là: 7. 8 phân.

Đúng, hắn liền là có ý đem hai cái này tác phẩm đặt chung một chỗ phát ra ngoài.

Một cái Vô Danh tiểu bối, viết không biết đồ chơi gì, chấm điểm lại vượt trên rồi nổi danh tác giả bán chạy tác phẩm?

Mạc Trác Tư liếm môi một cái cười nói: "Tôi chiến đấu a!"

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Chu Hiểu Phong

Tôi chiến đấu à?

Mạc Trác Tư câu này khiêu khích, có thể không cần chột miệng truyền đạt, bởi vì một giây kế tiếp Chu Hiểu Phong sẽ biết.

Ngay sau đó đại hồng đại tử (hàng hot), có thể nói là được cả danh và lợi.

Tổng nghệ tiết mục vào tháng trước còn phỏng vấn qua Chu Hiểu Phong tự mình liên quan tới sáng tác thời kỳ một chút tâm tình, có thể nói gần đây người này phi thường lừa.

Leng keng leng keng điện thoại reo.

Một cái uống cà phê ước chừng ba mươi tuổi ra mặt nam nhân nhận nghe điện thoại, trong điện thoại vang lên vang dội tiếng chất vấn: "Hiểu Phong, phê

bình mạng lưới là tình huống gì?"

"Rời đi" một tiếng!

Chu Hiểu Phong để ly xuống kinh ngạc nói: "Cái gì tình huống gì?"

"Người là không biết chứ? Người kế tiếp một cái APP, gọi bình luận mạng lưới, bây giờ là hơn bốn triệu người dùng cái này phần mềm, bên trong một cái chuyên mục cho người 《 Trờ Lại Tống Triều 》 đánh giá rồi 7. 8 phân."

Chu Hiểu Phong đầu tiên là sửng sốt, sau đó chân mày nhíu lại, "Chờ đã, người nói bình luận mạng lưới?"

"Đúng, liên bình luận mạng lưới!" Trong điện thoại trả lời.

Chu Hiểu Phong thư thái bật cười: "Làm đi, bình luận mạng lưới ta biết, ta nghe nói, có một cái chuyên mục phê bình thi từ tác phẩm, nghe nói chấm điểm kẻ gian thấp, người khác chín điểm đến cái kia liền thay đổi bảy điểm rồi."

"Người cũng biết à? Tiểu tử kia bây giờ mở tiểu thuyết chuyên mục rồi." Điện thoại người kia cười khỏ một hồi.

"Cái gì?" Chu Hiểu Phong trong nháy mắt tròn mắt há mồm rồi.

Đầu điện thoại bên kia bất đắc dĩ cười nói: "Người trước đi xem một chút đi, 7. 8 phân kỳ thực không tính là thấp, người so Khiêm Mạt cao hơn nhiều."

Chu Hiểu Phong lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hẳn có thể nghe nói gần đây Văn Đàn hiệp hội đi mời đối phương nhập hội, kết quả còn bị người cự tuyệt rồi, trong vòng truyền xôn xao, còn nói cái này họ Mạc tính cách cố chấp cực kì.

Hắn toét miệng cười nói: "Vậy thì phải rồi chứ, còn cao hơn Khiêm Mạt phân, ủa a!"

"Hiệu Phong a, đừng nói ta không nhắc nhở người, cái này chấm điểm mặc dù không thấp, nhưng ảnh hưởng quá ác liệt, bởi vì một quyển chưa nghe nói qua sách đề ở trên đầu người."

Thật đúng là đừng nói, Chu Hiểu Phong bỗng nhiên liền hứng thú rồi.

"Được, ta đi xem một chút!" Hắn cười đáp một tiếng, sau đó cúp điện thoại.

"Đề ở trên đầu ta, ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút rốt cuộc là Thần hay lại là quỷ!" Hắn tự lẩm bầm.

Chu Hiểu Phong là Hoa Hạ Văn Đàn hiệp hội Thanh Thành Phó Hội Trưởng, thân phận này cũng coi là xứng với địa vị hắn rồi, hắn đương nhiên biết Mạc Trác Tư đủ loại tin đồn.

Hắn cái tuổi này, coi như là phong nhã hào hoa, trẻ tuổi nóng tính, bạn cùng lứa tuổi không có phục qua ai.

Phải nói thế hệ trước ép đầu hắn, cái này thì coi như xong đi, chưa từng nghe qua tên người, hẳn có thể rất tốt nhìn một chút.

Đem bình luận mạng lưới APP kế tiếp xong, trực tiếp sử dụng du khách thân phận đăng nhập đi vào, căn bản không yêu cầu tìm, tình phẩm phê bình tiểu thuyết chuyên khu vị trí phi thường nổi bật.

Một điểm này đi vào, là có thể chứng kiến trong chuyên mục mặt giới thiệu tóm tắt.

Ngắm thừa nhận trang đầu chính là tác phẩm phê bình chuyên khu, bên trong bây giờ chỉ nằm ba quyển tác phẩm, mà hắn tác phẩm ở vào cuốn thứ hai vị trí.

Cái này ngắm thừa nhận là dựa theo chấm điểm cao thấp xếp hàng, đề ở hắn phía trên là một vốn tên là 《 Hoàng Tử Là Con Chó 》 tiểu thuyết.

Thật đúng là ta X?

"Ai đây à?"

Chu Hiểu Phong căn bản không đi xem chính mình tác phẩm phê bình, trực tiếp liền tiến vào 《 Hoàng Tử Là Con Chó 》 quyển sách này bình luận giới thiệu.

Bút Danh: Lưu lăng thổ miêu

Hắn nhất thời một trận cười nhạo, cái này đồ chơi gì? Đây là Vồng Văn tên tác giả chữ chứ?

Chợt, Chu Hiểu Phong cuối cùng là thấy được trong truyền thuyết "Mạc lão sư" cái gọi là hà khắc đánh giá.

Tổng biên tập Mạc Trác Tư lời bình: "Chính gọi là kẻ trong cuộc thì mê kẻ đứng ngoài thì tỉnh, mọi người thường thường đang phán đoán với chính mình liên hệ sự tình thời điểm có thể phi thường lý trí, nhưng có nghĩ tới hay không, nếu như người là một con chó, người là định thế nào người chủ nhân, nhìn

chủ nhân chỗ ở gia đình, nhân loại vậy là cái gì nhân vật?"

"Theo một cái bị người ghét bỏ, đến một cái bị người ủng hộ sùng vật chó, dùng loại khác nhãn quang nhìn cái thế giới này, nhìn hết phồn hoa, nhìn hết lòng người."

"Quyển này tác phẩm lúc kết hợp còn mạng lưới văn học, xuyên việt trọng sinh nguyên tố, phối hợp với sùng vật chó thị giác, tác giả Bút Danh mặc dù không như ý, nhưng văn bút lại không ngờ lưu loát, cho quyển sách đánh giá ra cao phân mấy cái điểm, 1, đặc biệt thị giác; 2, câu chuyện thú vị; 3, văn học tính cùng buôn bán tính đem kết hợp; 4, đề tài thích hợp quay chụp điện ảnh tác phẩm; 5, lập ý sâu sắc."

Mạc Trác Tư phân tích quyển này tác phẩm cần điểm số, so 《 Trở Lại Tổng Triều 》 cao, cho nên tự nhiên làm theo quyển này tác phẩm càng ưu tú.

Nhưng bởi vì hần điểm số có hạn, cho nên cũng không có phân tích 《 Hoàng Tử Là Con Chó 》, hần tồn chút cân nhắc đi toàn bộ dùng để phân tích 《 Trở Lại Tổng Triều 》.

Về phần trước mặt phê bình 《 Hoàng Tử Là Con Chó 》, hoàn toàn là bằng vào cá nhân hần tích lũy công lực với mặt dày đồ ba hoa, đồ khoác lác thái độ biên đi ra.

Chu Hiểu Phong nhìn xong cái điểm này đánh giá sau, nhất thời lắc đầu cười một tiếng, đều là quan phương lời khách sáo, trên thực tế hần thấy những thứ này phê bình tương đương với nói bậy, không có bất kỳ giá trị thực dụng.

Về phần tại sao cho quyển này tác phẩm cao như vậy phân, còn ép tại trên đỉnh đầu của mình, không cần suy nghĩ liền biết chắc là đồn thổi lên rồi.

Chu Hiểu Phong mới đầu còn thật sự cho rằng cái này Mạc Trác Tư là cái gì quật cường thiên tài, Tinh Thần Phân Liệt, có đa nhân cách, sẽ làm thơ sẽ viết tiểu thuyết.

Kết quả làm nửa ngày, hay lại là một cái thương nghiệp hóa nhà bình luận, thu tiền làm việc.

Nhưng hần cũng không có để ở trong lòng, bây giờ cơ hồ các hành các nghiệp đều tại thương nghiệp hóa, nhưng lấy chính mình tác phẩm làm làm nổi bật hần nhất định là không muốn.

Chu Hiểu Phong còn chưa kịp nhìn chính mình tác phẩm phê bình, điện thoại di động điện thoại liền vang lên.

"Này? Người khỏe, là Chu Hiểu Phong tiền sinh sao?" Một cái khách khí phái nam thanh âm truyền ra.

"Đúng, là ta!" Chu Hiểu Phong lại uống một hớp cà phê.

Trong điện thoại di động truyền lên tiếng: "Ngài khỏe chứ, ta là Vương Thiên điện ảnh Lý Trạch Đông."

Chu Hiểu Phong nhất thời sắp xếp mặt mày vui vẻ, "Ừ, Lý quản lý, chúng ta lần trước gặp qua."

"Đúng, Chu tiền sinh, chúng ta hy vọng có thể lần nữa thương lượng với ngài một chút, liên quan tới bộ phận chi tiết soạn lại vấn đề." Lý Trạch Đông nói.

Chu Hiểu Phong nhất thời ngẩng đầu lên, lông mày nhíu lại, "Không đúng, ta tuần trước với các người câu thông qua rồi."

Lý Trạch Đông cười khổ nói: "Là câu thông qua rồi, nhưng hôm nay chúng ta phát hiện trong này chỗ sơ hở lớn."

Chỗ sơ hở?

Nói mình tác phẩm có chỗ sơ hở?

Điểm này Chu Hiểu Phong cũng không thể thừa nhận, dù là có chút nhỏ vấn đề chi tiết, nhưng không nên tồn tại cái gì đại chỗ sơ hở.

"Được, người nói một chút!" Chu Hiểu Phong rất có hăng hái hỏi.

"Chu tiền sinh a, người xem ta hay lại là rút ra cái thời gian gấp mặt đi, cái này đầu điện thoại bên kia trong thời gian ngắn không nói rõ ràng." Lý Trạch Đông đề nghị.

Chu Hiểu Phong mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng điện ảnh bản quyền giá bán Cách cao vô cùng, không có lý do không nể mặt mũi, lại nói hần cũng có nghĩa vụ phải phối hợp soạn lại.

"Được rồi!" Chu Hiểu Phong bắt đầu đáp ứng, sau đó hai người lần nữa ước hẹn một cái thời gian gấp mặt.

Sau khi cúp điện thoại, Chu Hiểu Phong cũng không dám trì hoãn, hần cảm thấy có cần phải mau sớm cải chính tin đồn, mặc dù nói bình luận mạng lưới sức ảnh hưởng không tính lớn, nhưng tùy ý đồn thổi lên cuối cùng không tốt.

Chu Hiểu Phong gọi đến chính mình một vị trách nhiệm biên tập điện thoại, vị soạn giả này giúp hần phụ trách toàn bộ tác phẩm bản quyền vấn đề.

"Khánh ca a, ta Hiểu Đông!" Hần thân thiết hô to.

Mặc dù bây giờ thành danh, nhưng Chu Hiểu Phong không phải cái loại này qua sông rút cầu người, ban đầu biên tập phi thường coi trọng hần, hần lúc này mới có hôm nay, những ân tình này đương nhiên sẽ không quên.

"Người có thể tính đánh tới, ta còn muốn tìm người." Lý Khánh không hảo tâm tình mà nói rằng.

Chu Hiểu Phong mở miệng nói: "Ta phát hiện bình luận mạng lưới tại nói xấu ta, người xem ta nên xử lý như thế nào, là một phương diện trong sạch một chút vẫn chủ động liên lạc bọn họ?"

Lý Khánh ngăn người một chút, "Trong sạch? Người muốn đến phương án giải quyết đi?"

"Phương án giải quyết? Không phải là khiêu nại hoặc là với các độc giả giải thích sao?" Chu Hiểu Phong rất là ngạc nhiên trả lời.

Lý Khánh nhất thời cười khổ một hồi, "Ôi a, Hiểu Phong a, ta bây giờ phát hiện vấn đề, không thể giả bộ không biết, nhất định phải coi trọng!"

Chu Hiểu Phong nhất thời á khẩu không tiếng động, tình huống gì?

"Cái này, Khánh ca? Tại sao ta cảm giác hai ta nói không phải một chuyện?" Hần kinh ngạc nói.

Lý Khánh bữu môi nói: "Sao không phải thì sao? Bình luận mạng lưới thoáng cái điểm ra 《 Trở Lại Tổng Triều 》 không thể coi thường vết thương trí mạng, ta biết người không phục, bình luận mặc dù thối hơi có chút, nhưng nói đều tại lý lẽ."

Mẹ nó?

Chu Hiểu Phong nhất thời hai mắt ngẩn ngơ, tình huống gì?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Chỗ sơ hở

Một phen giải thích bên dưới, Chu Hiểu Phong cuối cùng là hiểu rõ tình huống.

Hần nhất thời ngượng ngùng cười khổ nói: "Khó trách ta nói điện ảnh soạn lại người phụ trách bỗng nhiên liên lạc ta, nguyên lai có cái này vừa ra!"

Lý Khánh gật đầu nói: "Đúng, chuyện này có thể không thể qua loa."

Chu Hiểu Phong sợ hãi than một câu: "Cái này chuyên mục thật không đơn giản a!"

"Quả thật không đơn giản, cái thanh này Tổng Triều đề một cái, còn nói có lý có chứng cứ, bây giờ người thật đúng là nhanh hơn một ít tay chân nhìn một chút thế nào đem chỗ sơ hở cho lấp bên trên." Lý Khánh lắc đầu lộ ra bất đắc dĩ tiểu thuyết.

Dứt lời!

Hai người gần như cùng lúc đó treo điểm điện thoại.

Chu Hiểu Phong hít sâu một hơi, sau đó sẽ lần tiên vào bình luận mạng lưới APP, hần thật là hoàn toàn không nghĩ tới, 《 Trở Lại Tổng Triều 》 phê bình bên trong, lại còn thật có giấu "Hoa quả khô".

Đầu năm nay, nhà bình luận sơ dĩ có địa vị rất cao, đó cũng là bởi vì có thực lực danh gia luôn là có thể giải đúng chỗ ngứa chỉ ra tác phẩm thiếu sót.

Đương nhiên, nếu là danh gia phê bình, Chu Hiểu Phong là không có khả năng sơ sót không nhìn, hết lần này tới lần khác chính là nhìn 《 Hoàng Tử Là Con Chó 》 phê bình, khiến hần cảm thấy Mạc Trác Tư thực lực rất bình thường.

Thật là vụn vặt không nghĩ tới sẽ đến một cái này ra, bất kể là mèo mù vớ cá rán, hay là thật có một bộ, bây giờ Chu Hiểu Phong cũng không dám khinh thường.

Hần điểm đi vào 《 Trở Lại Tổng Triều 》 tác phẩm phê bình tiết mục, bất ngờ đại 7. 8 phân dị thường nổi bật.

Chăm điểm vị trí bên cạnh, còn có một ngón tay cái điểm đáng khen lựa chọn, lúc này điểm khen người cân nhắc đã vượt qua một ngàn người.

Nếu là dựa theo bình luận mạng lưới APP người sử dụng số người mà nói, ngược lại cũng không coi vào đâu, ít nhất bây giờ truyền bá độ vẫn không tính là rộng rãi, đều là một chút thời khắc chú ý chính mình tác phẩm người mới biết.

Nhưng vừa vặn bộ phận này người, lại vừa là trọng yếu nhất, bất kể là đồng bạn hợp tác vẫn là chết trung phần, hần đều phải mau sớm giải quyết.

Tổng biên tập Mạc Trác Tư lời bình: "Danh gia tác phẩm, lại không nhìn văn bút, nội dung cốt truyện lên xuống cuộn cuộn, rất nhiều tình cảnh khiến người không khỏi vỗ tay khen hay, đúng là như vậy quyền này tác phẩm còn sinh sôi điện ảnh bản quyền."

"Tại các đại bình luận Website, đông đảo bình luận danh gia cũng đều đối với (đúng) quyền này tác phẩm tiến hành cặn kẽ phân tích giải thích, đại khái là tác phẩm bị thị trường ủng hộ, rất nhiều người cũng là đem quyền này tác phẩm nâng lên trời, nhưng ta hôm nay chính là phải đem quyền này Thần Tác đánh rớt Phàm Trần."

Nhìn đến đây, Chu Hiểu Phong khoe miệng không kìm lòng được vén lên một vệt lạnh lùng chế giễu, người tốt! Khẩu khí này thật cứng a!

Hần tiếp tục đi xuống mặt đọc.

"Quyền này tác phẩm nếu như không có trí mạng chỗ sơ hở, quả thật đến gần cái gọi là Thần Tác, nhưng tiếc là tác giả cũng không có nhận ra được hành văn bên trong chỗ sơ hở."

"Tại mở đầu chương thứ ba nói tới Tổng Triều đương thời kéo dài Hán Triều thời kỳ nặng Nông ức thương nhân, đưa đến buôn bán phát triển cực kỳ chật vật, câu chuyện lúc bắt đầu, đúng là nặng Nông ức thương nhân chính sách hơi chút buông ra thời kỳ."

"Mà ở đến tiếp sau này đông đảo tình tiết bên trong, tuy nhiên cũng có nói tới nhân vật chính người mặc tơ lụa Cẩm Y, mua bán ruộng đất, Đương Triều làm quan, chỗ tốt chỉ vớt, nào ngờ Hán Triều bắt đầu, cũng đã có rõ ràng phương pháp lệnh cấm chỉ thương nhân ăn mặc tơ lụa, cũng không cho phép thương nhân xử lý quan chức."

"Người nếu là Giá Không Lịch Sử, cần gì phải không dứt khoát đem nặng Nông ức thương nhân điều ước trực tiếp vứt đi, nếu muốn tiếp tục dùng điều ước, là không nên khiến nhân vật chính siêu thoát đương thời luật lệ ở ngoài."

Chu Hiểu Phong nhất thời không nói gì ngưng tụ nuốt, chuyện này. . .

Hần quả thật không có cân nhắc điểm này, coi như là một cái khu không thấy được, cũng không thể đem Tổng Triều mỗi một cái luật lệ đều phân tích một lần chứ?

Không đúng không đúng!

Chu Hiểu Phong lắc đầu, hần nhớ được bản thân hần là có điều tra rất nhiều Tổng Triều bối cảnh tài liệu, Tổng Triều là đông đảo triều đại bên trong nặng Nông ức thương nhân nhất cõi mở, cho nên ra đời rất nhiều phát minh, cũng đẩy tới phát triển kinh tế.

Hần tới ngay đến thư phòng mình bắt đầu phiên dịch tài liệu, không chừng có thể lật đổ điều này bình luận sách.

Lúc này bình luận trong vùng âm âm

Nhiều cái học lịch sử đều nhảy ra ngoài, giảng thuật Tổng Triều thời đại bối cảnh.

Không biết chân tướng người qua đường chính là biểu thị xem cuộc vui.

Trần Quốc Khánh trực tiếp theo trong phòng làm việc đi tới Mạc Trác Tư trước bàn, hai tay chống đến văn phòng vị bên trên hàng rào hỏi: "Người chắc chắn chứ? Chuyện này muốn là đã ra Ô Long có thể không có cách nào thu trang, ta biết người lịch sử có thể không thể nào tốt."

Trần Quốc Khánh sở dĩ lo lắng, là bởi vì Mạc Trác Tư lúc trước đã từng tiết lộ qua đối với (đúng) lịch sử không có hứng thú chút nào.

Nhưng bây giờ dùng điểm này tới công kích bán chạy tiểu thuyết lịch sử, nguy hiểm quá lớn, vạn nhất là Mạc Trác Tư chính mình làm, sự tình liền làm lớn lên.

Mạc Trác Tư cười nói: "Yên tâm đi, chi tiết này ta đã xác nhận qua."

Hần lúc ấy còn sợ hãi hệ thống trực tiếp đem thế giới song song lịch sử dời tới, làm liền ra com rồi, cho nên Mạc Trác Tư có ý phiên dịch qua tài liệu.

Tổng Triều quả thật bắt đầu buông lỏng nặng Nông ức thương nhân chính sách, nhưng thương nhân Đương Triều làm quan, xuyên tơ lụa Cẩm Y là nghiêm cấm bằng sắc lệnh.

Trần Quốc Khánh cười khổ một hồi, ngón tay điểm một cái.

"Người a, khác (đùng) luôn là suy nghĩ làm tin tức lớn, có lúc khiêm tốn một chút không thua thiệt."

Mạc Trác Tư toét miệng cười một tiếng. "Khiêm tốn làm người, cao điều làm việc, đây là ta công việc, nhất định phải nói phách lối a!"

Trần Quốc Khánh nhất thời trắng mắt xem thường. : "Được rồi, chính ngươi chịu trách nhiệm, bây giờ ta có thể không giúp được ngươi kháng cự áp lực."

"OK!" Mạc Trác Tư khoát tay cười một tiếng.

Phương Phi Vũ cũng là hùng lược mà chạy tới, nhỏ giọng hỏi: "Trác Tư, trở về Tổng thật giống như chuẩn bị chụp phim truyền hình, chúng ta như vậy làm không có sao chứ?"

"Có chuyện a!" Mạc Trác Tư cao giọng cười nói: "Làm sao có thể không việc gì!"

"Mẹ nó, đây chẳng phải là nửa phút muốn nhảy vế?" Phương Phi Vũ kinh ngạc cái miệng nói.

Mạc Trác Tư lắc đầu nói: "Cái kia cũng không trở thành, ta cũng chính là khiến mọi người tỉnh táo lại, quyển sách này không tương tượng bên trong như vậy truyền kỳ."

"Được rồi! Bất quá 《 Hoàng Tử Là Con Chó 》 quyển sách kia phê bình khu phía dưới có chút loạn, bọn họ không phục!" Phương Phi Vũ lúng túng nói.

Bởi vì Phương Phi Vũ tự mình cũng chưa có xem qua quyển sách này, cho nên cũng không dám nói lung tung.

Mạc Trác Tư khoe miệng mỉm cười: "Vậy hãy để cho bọn họ ồn ào."

Phương Phi Vũ nhất thời không còn gì để nói, "Được rồi!"

Mạc Trác Tư làm nhưng đã đem 《 Hoàng Tử Là Con Chó 》 quyển này tác phẩm xem xong, là một quyển cực kỳ thú vị cục lệ tác phẩm, nhưng nếu như không có cách nào tĩnh hạ tâm, sợ là rất khó tiến vào trạng thái.

Hắn sờ dĩ qua loa biên một đoạn quan phương lời bình đi lên, cũng là bởi vì lấy trước mắt hắn công lực, thật đúng là không có biện pháp chi tiết khái quát quyển sách này, chẳng quan phương cửa hàng lấp liếm cho qua.

Tiếng nằng nặc dù nhiều, nhưng hắn tin tưởng quần chúng con mắt thủy chung là sáng như tuyết, trước mắt mọi người chẳng qua là bị hồng bét tên sách với Bút Danh chỗ nói gạt.

Mạc Trác Tư buồn cười lắc đầu một cái, sau đó hướng bên cạnh bàn làm việc Tiết Anh Trác hỏi: "Đúng rồi, ngươi biết một ca khúc có thể bán bao nhiêu tiền không?"

"Bán bài hát?" Tiết Anh Trác ngăn người một chút, hiển nhiên không có phản ứng kịp.

"Ta chỉ là một bài bán chạy ca khúc ca từ." Mạc Trác Tư nói chính xác nói.

Tiết Anh Trác cố nín cười ý, cái này hình dung từ hắn vẫn là lần đầu tiên nghe được.

"Không, Mạc lão sư, cái này cần xem là ai viết lời, còn phải nhìn loại hình, nói cách khác Cổ Phong loại hình thi từ hàng năm giá cả rất bất đồng."

Mạc Trác Tư nhất thời vỗ một cái đầu mình, bên người tài nguyên thiếu chút nữa thì lãng phí, sớm nên tới hỏi ý kiến Tiết Anh Trác, người này hiểu được cũng không ít.

Tiết Anh Trác hai mắt sáng lên, nhất thời sợ cười hỏi: "《 Ngươi Cũng Không Cần Nhớ Tôi Ta 》 đúng không?"

Mạc Trác Tư rất là kinh ngạc nhìn đối phương.

Tiết Anh Trác chung quanh nhìn một cái, đập một cái chân đem cái ghế dời qua đi, nhỏ giọng hướng về phía Mạc Trác Tư nói: "Ta ngược lại thật ra có cái đề nghị. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: 《 May Mẩn Nhỏ 》

"Ta đề nghị, người trực tiếp đem tác phẩm vứt xuống bình luận trong khu, khiến mọi người đi trước xem qua, sau đó người trả giá cao được, hoàn toàn không cần bắt được thị trường đi đâu giá." Tiết Anh Trác cười nói.

Mạc Trác Tư ngăn người một chút, nghiêng đầu nhìn Tiết Anh Trác.

"Người chắc chắn có thể?"

"Sách, Mạc lão sư, người đây có thể có chỗ không biết, bây giờ Thiên Vương hát cái gì bài hát, cái gì bài hát liền lửa, tiểu thị tươi chụp cái gì đùa giỡn, cái gì đùa giỡn liền lửa, có phải hay không đạo lý này." Tiết Anh Trác cười hỏi ngược lại.

Mạc Trác Tư hơi do dự chỉ chốc lát, gật đầu nói: "Ý người là, lửa kỳ thực không phải tác phẩm bản thân?"

Tiết Anh Trác một mặt thương thức gật đầu nói: "Đúng, Mạc lão sư quả nhiên là người thông minh, người cái này tác phẩm xuất ra đi bán, ta đã nói với người bán không được bao nhiêu tiền."

Hắn dừng một chút nói tiếp: "Nhưng. . . Nếu như trước lấy ra, ra ánh sáng đi qua, tất cả mọi người cảm thấy tốt, hơn nữa làm cho tất cả mọi người đều biết người tác phẩm, như vậy không chỉ có ra ánh sáng, còn cạnh tranh."

Cái này mặc dù nói để ý tới, nhưng là Mạc Trác Tư hay lại là phản bác: "Vậy tại sao ta liền không thấy những người khác viết bài hát trực tiếp thả ra?"

Tiết Anh Trác mỉm cười nói: "Không giống nhau a! Bọn họ ngoại trừ viết lời còn có thể làm gì? Nhưng người viết lời là nghề tay trái!"

"Cái này nghề tay trái nhất định phải căn cứ vào nghề chính nhân khí, hơn nữa còn có thể cho người nguyên lai Fan biết, oa oa, nguyên lai Mạc lão sư lợi hại như vậy, sẽ còn viết ca khúc!"

Mạc Trác Tư cười giờ giờ lên đầu, người này, ý đồ xấu ngược lại rất có đạo lý.

"Được, dựa theo người thuyết pháp này, ta đi thử một chút." Mạc Trác Tư rất có hăng hái nói.

Ngược lại tiểu thuyết bên kia còn cần một ít thời gian đi tiêu hóa, hắn chính mình về tiền bạc bây giờ thành thực điểm số bởi vì phân tích một quyền nhân khí bán chạy tác phẩm xài hết rồi.

Cho nên bây giờ bình luận bên này cũng không dám khinh thường, dứt khoát đem trọng tâm đặt ở bán bài hát bên này, trước kiểm ít tiền lại nói.

Mạc Trác Tư cũng không có cân nhắc còn lại quá thâm nhập, trong tay hắn đầu còn lưỡng bài hát, theo thứ tự là 《 May Mẩn Nhỏ 》, 《 Ma Quỷ Bên Trong Thiên Sứ 》.

Cái này lưỡng bài hát, diễn tả tình cảm là không giống nhau, người trước càng nghiêng về cùng thời kỳ trưởng thành yêu đương cảm tình, người sau tương đối nặng nề, cũng có thể nói yêu sâu hơn.

Đương nhiên, hắn chẳng qua là nghe qua bài hát, cũng không biết những thứ này ca khúc phía sau có hay không chính mình không biết câu chuyện.

Mặc dù có, hắn cũng không có biện pháp đi tìm hiểu.

Mạc Trác Tư hơi do dự rồi hai giây, liền đem 《 May Mẩn Nhỏ 》 cho chọn lựa đi ra, nguyên nhân rất đơn giản, hắn cảm thấy 《 May Mẩn Nhỏ 》 chịu mọi người cân nhắc càng nhiều.

May mẩn nhỏ bài hát này ca từ hắn cũng liền nhớ mấy câu, nhưng hắn có thể hừ ra tới.

Hắn cũng liền một bên nhỏ giọng hừ, vừa đem ca từ lẳng lẽ viết ra.

"Ta nghe thấy giọt mưa rơi vào xanh cỏ xanh "

"Ta nghe thấy phương xa tiếng chuông tan học vang lên "

". . ."

"Là ai trong gió trong mưa một mực yên lặng lặng lẽ thủ hộ tại chỗ "

"Nguyên lai người là ta đứng đầu muốn giữ lại may mắn "

"Nguyên lai chúng ta và ái tình đã từng dựa gần như vậy "

"Cái kia cho ta đối kháng thế giới quyết định "

"..."

"Gặp người nhất định O H "

"Bạn sẽ có nhiều may mắn "

Hắn hừ rất chậm, chậm chậm từ từ lúc này mới đem chính bài hát cho hắn đi ra, còn không có phát ra ngoài, lại phát hiện Tiết Anh Trác một mặt tròn mắt há mồm mà nhìn mình.

Mạc Trác Tư rất là kinh ngạc vặn quay đầu đi, "Thế nào?"

Tiết Anh Trác khó có thể tin nuốt một cái nước, sau đó hỏi: "Cái đó, người không chỉ có viết lời sẽ còn soạn nhạc?"

"À? Cái đó không phải như vậy." Mạc Trác Tư ngượng ngùng cười một tiếng.

"Cái này khúc là người khác làm?" Tiết Anh Trác tự thân chính là đối với (đúng) âm nhạc phi thường nhạy cảm, hắn mặc dù không nhìn kỹ lời viết thế nào, nhưng chỉ là cái này nhịp điệu, cũng làm người ta rất thoải mái.

Mạc Trác Tư chân mày hơi hơi khoi mào, trong đầu suy tư chuyện này xử lý như thế nào.

"Kỳ thực a, cái này tác phẩm ta cũng chính là một người thay mặt, chẳng qua chỉ là toàn quyền đại lý." Mạc Trác Tư giải thích.

Tiết Anh Trác suy nghĩ còn không có lộn lại, còn thật sự cho rằng là cho bằng hữu đại lý, hắn khẽ gật đầu tỏ ý biết.

Bất quá đại khái 10 giây sau.

Tiết Anh Trác nhất thời xoay người nói: "À? Không đúng! Nếu như tại người trong chuyên mục mặt ra ánh sáng, ta nói là người tác phẩm."

Mạc Trác Tư trắng mắt xem thường, "Không việc gì, ta biết nên làm như thế nào!"

"Được rồi!" Tiết Anh Trác khoe miệng lộ ra vẻ lúng túng thần sắc.

Bài hát này Mạc Trác Tư trực tiếp tại chính mình tiểu thuyết phê bình chuyên mục nhấn lại bản khối phát ra, dù sao tiểu thuyết so thì từ chịu chứng rộng rãi, hắn là như vậy thận trọng cân nhắc qua mới làm như vậy.

"Đúng rồi, nếu không người cũng giúp ta tuyên truyền một chút?" Mạc Trác Tư chủ động nói với Tiết Anh Trác.

"Cái đó, Mạc lão sư ngài cần phải hiểu rõ a, đây không phải là người tác phẩm, cái này tuyên truyền chưa chắc thấu hiệu." Tiết Anh Trác có chút hơi khó, hắn không phải nghĩ như vậy hỗ trợ.

Mạc Trác Tư nhất thời liền Trâu lên lông mày, nhếch miệng nhìn người này, cái này nhất định phải chính mình giải thích rõ ràng như vậy.

"Được được được, ta đã nói với người, cái này với Cổ Thành thi từ tác phẩm như thế."

Tiết Anh Trác ngăn người một chút, suy nghĩ còn có chút mơ hồ.

Hắn bỗng nhiên chợt một trận, kinh ngạc hỏi: "Ngày đó? Người mang tai nghe, chẳng lẽ?"

Mạc Trác Tư cười gật đầu gật đầu, "Người còn nhớ đúng không, ta khi đó nghe ba bài hát, đây là trong đó một bài, ngoài ra một bài ta đưa tỷ của ta đi hát."

Tiết Anh Trác có chút khó có thể tin nuốt một cái nước, tròn mắt há mồm nhìn Mạc Trác Tư.

Mạc Trác Tư buồn cười trừng mắt nhìn, "Như thế nào đây? Giúp ta tuyên truyền một chút, người nhấn lại khu cũng đều là ưa thích âm nhạc, so với ta hiệu quả tốt hơn nhiều."

Ở đơn vị bên trong, Tiết Anh Trác cũng liền với Mạc Trác Tư tương đối quen, hắn hơi làm do dự liền gật đầu nói: "Được, ta đi thẳng đến người nhấn lại khu đem thiệp mời (bài viết) sao chép được, sau đó thêm tình đưa lên cao nhất."

"Được!" Mạc Trác Tư đáp một tiếng cảm ơn, cười nói: "Nếu là được, ta đơn độc mời người ăn cơm."

Tiết Anh Trác cũng là cười nhếch mép, "Vậy coi như nói như vậy định."

Tin tức này phát ra ngoài sau, hai cái phê bình chuyên mục nhấn lại khu đồng thời nở hoa, bởi vì chỉ có ca từ, cho nên mọi người cũng không có biện pháp phán đoán rốt cuộc có dễ nghe hay không.

Đương nhiên, người ngoài nghề xem nào nhiệt, người trong nghề xem môn đạo.

Vẫn đang ngó chừng Mạc Trác Tư ca khúc tác phẩm tới hai tên kia lập tức có rồi động tác, Xương Văn Bản gấp gấp theo trong phòng làm việc mình đi đến, đến hành lang vị trí lấy điện thoại di động ra.

Mà Lâm Ngạn Tổ chính là tự mình đến một cái khác bộ môn, tìm đặc biệt phụ trách đầu giá ca khúc tác phẩm Trần quản lý nói một chút chuyện này.

Mạc Trác Tư rút một ly nước trở lại, liền phát hiện mình màn hình điện thoại di động sáng lên, không có một người chú thích đây số đánh tới.

"Này?" Mạc Trác Tư ngồi xuống lập tức nhận nghe điện thoại.

"Ngài khỏe? Xin hỏi một chút, là Mạc lão sư sao?" Xương Văn Bản đó là một cái khách khí, mặt mày vui vẻ hi hi.

"Đúng, ngài là?" Mạc Trác Tư nháy mắt hỏi.

Xương Văn Bản mấp máy hé miệng nói: "Quốc khánh nên làm nói với ngài qua đi, ta là bạn hân."

"Ừ, nói qua." Mạc Trác Tư uống một hớp trà, bất ty bất kháng trả lời, mặc dù hân là suy nghĩ bán cái giá tiền cao, nhưng bây giờ hiển nhiên muốn treo đôi phương mới phải.

Xương Văn Bản mặt dày cười nói: "Cái đó a, ta đứng dịp thấy ngài chuyên mục nhấn lại trong khu, ngài viết một bài 《 May Mắn Nhỏ 》."

Mạc Trác Tư nhất thời giơ tay lên nói: "Trước nói rõ với người a, bài hát này còn thật không phải là ta viết."

"À?" Xương Văn Bản nhất thời liền tròn mắt há mồm rồi.

Hắn đều đã nghe tốt liền, 《 Người Cũng Không Cần Nhớ Tới Ta 》 bài hát này trước mắt là đại hồng đại tử (hàng hot) dấu hiệu, thừa dịp bây giờ tìm bên trên Mạc Trác Tư người không nhiều, hân suy nghĩ chiếm cái tiên cơ, kết quả Mạc Trác Tư một câu nói đưa hân chặn lại, thoáng cái không biết nói cái gì cho phải.

Tiết Anh Trác ngồi ở bên cạnh cười khỏ lắc đầu một cái, hân mặc dù là Lý Thanh ý nghĩ, nhưng dự tính đầu điện thoại bên kia người kia khẳng định đầu óc choáng váng.

Xương Văn Bản khoe miệng hơi hơi co quắp, hiện tại hân liền giống như bắt được Trần Quốc Khánh chửi mắng một trận, cái này làm nửa ngày lại không phải Mạc Trác Tư viết.

"Nguyên lai là như vậy, cái kia Mạc lão sư có thể giúp ta liên lạc với tác phẩm sáng tác giả tự mình sao?" Xương Văn Bản có chút chột dạ hỏi.

"Cái đó, ngưng ngưng, không giúp được người." Mạc Trác Tư cũng không có nhiều dừng lại, trực tiếp liền nói: "Nhưng ta có thể toàn quyền đại lý."

"Tốt tốt, ta đây trở về đi suy tính một chút." Xương Văn Bản sau khi nói xong liền treo điểm điện thoại.

Mạc Trác Tư cầm điện thoại di động ngẩn ra, lại trực tiếp cúp điện thoại ta?

Tiết Anh Trác ở bên cạnh trên ghẹo cười nói: "Không việc gì, đây nếu là ai bỏ lỡ, khẳng định được hối hận."

"Ta là nghĩ như vậy!" Mạc Trác Tư lắc đầu cười nói, người này lần sau lại tìm chính mình, chính mình nhưng là không còn có khách khí như thế.

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Phát hiện máy mới

Mạc Trác Tư tĩnh tâm xuống bắt đầu công việc, lại phát hiện một món phi thường chuyện quý dị, đó chính là thường cách một đoạn thời gian, thành thực điểm số sẽ gia tăng.

Đây rốt cuộc là tình huống gì?

Chính mình căn bản không nói gì a! Cái này đều không nói gì làm sao sẽ bị phán định là thành thực đây?

Hắn vội đầu phê bình mấy quyển thi từ tác phẩm, coi như là đem ngày đó công việc đều hoàn thành, lúc này mới vờn người một cái buồng lỏng một chút.

"Một mỗi a!" Mạc Trác Tư thở dài một cái.

Tiết Anh Trác cười nói: "Ta đi ra ngoài mua ly đông uống, ánh sáng làm cái mông đều đau."

"Được!" Mạc Trác Tư gật đầu cười, "Cầm mang cho ta một ly trà sữa kem tươi đi!"

Tiết Anh Trác đứng dậy đối với (đứng) thứ người như vậy vỗ tay một cái, "Ta đi xuống mua ly uống, có còn hay không phải dẫn!"

"Ta ta ta!" Phương bay cười hô to.

"Ta cũng phải!"

"Ta muốn một ly đậu đỏ trà sữa!"

Tiết Anh Trác làm tổng biên tập, hẳn đương nhiên không cần phải tự mình cho mọi người làm chân chạy, nhưng nếu đều cho Mạc Trác Tư mang theo, chẳng thuận tay nhiều hơn nữa làm chút ân tình.

Mạc Trác Tư chính là con mắt híp lại đang suy tư, bởi vì hắn phát hiện cái này thành thực điểm số, phòng rồi một buổi chiều vẫn còn ở phòng!

Muốn là theo như theo tốc độ này, chính mình đã phát tài!

Ngày mai không chừng có thể gọi thêm đánh giá một quyển không sai biệt lắm tác phẩm

Nhưng Mạc Trác Tư còn muốn phải hiểu rõ, rốt cuộc chuyện gì xảy ra, cái này thành thực điểm số là thế nào tới.

Lúc này điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, là Lâm Ngạn Tổ đánh tới, không cần nghĩ cũng biết nhất định là hướng về phía ca từ tới.

"Này, Mạc lão sư a!" Lâm Ngạn Tổ đứng tại cửa phòng làm việc đối với (đứng) điện thoại di động cười nói.

Hắn vội phụ trách đầu giá ca khúc tác phẩm quản lý nói chuyện rất lâu, cuối cùng là thuyết phục đối phương tiếp nhận tha phương văn kiện.

Mặc dù là Thái Tử Gia, nhưng chuyện công vẫn phải là công, quản lý tự nhiên cũng sẽ cho hắn mặt mũi này.

"Mạc lão sư, được nói cho người một cái tin tốt!"

Mạc Trác Tư mang theo nụ cười, "Được, người nói!"

"Nói xong, hai trăm ngàn mua đứt giá cả." Lâm Ngạn Tổ cười nói.

"Tỷ của ta còn đang do dự đây, chuyện này được nghĩ cận kề." Mạc Trác Tư mở miệng nói.

Lâm Ngạn Tổ một bên cười một bên hướng hành lang đi tới, bởi vì gọi điện thoại điện thoại, dứt khoát không dựng thang máy rồi.

"Ta minh bạch, đây là đòi người đại sự, dù là nàng không đến, ngài tác phẩm, còn là dựa theo chúng ta nói, cả giận hai trăm ngàn trực tiếp mua đứt."

Mạc Trác Tư theo Tiết Anh Trác vậy cũng nghe ngóng, rất ít người sẽ trực tiếp mua đứt tác phẩm, trừ phi thật rất thiếu tiền.

Bất quá.

Mạc Trác Tư quả thật rất thiếu tiền, mặt khác mà nói, đây chẳng qua là hắn thu nhập ngoại ngạch, suy nghĩ kiếm cái nhanh tiền thôi!

Theo Tiết Anh Trác tiết lộ, liền trước mắt Mạc Trác Tư danh tiếng, mua đứt giá cả một bài một trăm ngàn coi là là bình thường, 150.000 đó là hơn giá.

Hai trăm ngàn a! Vậy thì thật là cả giận mới giá trị, không lừa thật không đáng cái giá này!

"Được a! Nếu không Mạc lão sư tối nay chúng ta đi ra trò chuyện tiếp trò chuyện, liên quan tới cái này lừa không lừa thế nào đi khác nhau." Lâm Ngạn Tổ đề nghị.

"Được, chuyện này sớm quyết định đi!" Mạc Trác Tư cười đáp ứng, cái này lập tức có người đưa tiền đến cửa, không có lý do không đáp ứng.

Hắn đang chuẩn bị cúp điện thoại, Lâm Ngạn Tổ liền gấp gấp nói: "A, đúng rồi, Mạc lão sư ngài cái điểm kia đánh giá a, thật là sắc bén, ta tại bằng hữu vòng chứng kiến ta một cái huynh đệ đều sẽ lo lắng, bọn họ chuẩn bị soạn lại 《 Trở Lại Tống Triều 》 kia tác phẩm chụp phim truyền hình, Kịch Tổ, diễn viên, Đạo Diễn đều bắt đầu liên lạc xong, ngài điểm này đánh giá vừa ra, trong nháy mắt toàn bộ độ tiến triển đều đòi lại."

Mạc Trác Tư cũng là có chút kinh ngạc, không nghĩ tới chính mình phê bình sức ảnh hưởng lại lớn như vậy.

Lâm Ngạn Tổ thối phồng nói: "Điều này nói rõ vấn đề gì, nói rõ Mạc lão sư ngài quả thật gãi đúng chỗ ngứa, bọn họ cũng không cách nào phản bác, chỉ có thể dừng lại đôi vãn rồi!"

"Ha ha ha!" Mạc Trác Tư bị chọc cho cười.

"Ta cảm thấy được, bình luận khu thì phải nhiều mấy cái ngài người như vậy, lớn mật miệng thẳng, có năng lực có trách nhiệm, cái điểm kia đánh giá ta cũng nhìn, thật là vượt quá bình thường, tác giả thế nào ngay cả Tổng Triều cơ bản khuôn phép cũng không biết, vậy hắn còn viết cái gì tiểu thuyết a!" Lâm Ngạn Tổ cố ý mắng.

Mạc Trác Tư cũng biết, người này liền là muốn tâng bốc mình.

Bất quá có thể bị lâm đại bút nịnh hót, Mạc Trác Tư vẫn là rất hưởng thụ, hắn toét miệng cười nói: "Được rồi được rồi, tối nay thấy!"

"Tốt tốt!" Lâm Ngạn Tổ cười mặt mày vui vẻ cúp điện thoại.

Mạc Trác Tư cầm điện thoại di động vẫn về mặt vô cùng nghi hoặc, bởi vì thành thực điểm số cách một hồi lại bắt đầu phồng, chính mình mặc dù có thể làm bộ không thấy được, nhưng hắn phải hiểu rõ vì sao lại phồng.

Lúc này hắn linh quang chợt lóe, chợt nhớ tới mới vừa rồi Lâm Ngạn Tổ thối phồng chính mình câu nói kia, lớn mật miệng thẳng, có năng lực có trách nhiệm.

Chẳng lẽ điểm này đánh giá, cũng coi như ở bên trong?

Thật đúng là đừng nói, càng muốn khả năng này lại càng lớn, phê bình cũng coi là chính mình ý kiến, chỉ bất quá không phải chót miệng nói ra, mà là dùng văn tự biểu đạt khái quát.

Lúc đầu hắn phun Vương Đông Tuyết sau, muốn phải đổi đến bình luận sách, hệ thống lại bắn ra nhắc nhở, cũng xác nhận hệ thống là thừa nhận trên Internet ngôn ngữ.

Mạc Trác Tư cưỡng ép ấn ở nội tâm kích động, cái này coi như trực tiếp mở ra hắn Tân Thế Giới đại môn.

Hắn còn khổ não đến thành thực điểm số đáng đáp quá chậm, muốn phân tích một quyển tác phẩm phải đợi tới khi nào, nhưng bây giờ không giống nhau, theo như theo tốc độ này, chính mình không cần bao lâu là có thể lần nữa "Chỉ điểm giang sơn".

Lợi dụng trước khi tan việc còn thừa lại thời gian, Mạc Trác Tư bắt đầu tìm một chút một quyển "Mở phun ra" tác phẩm.

Hắn lúc trước liền cận kề tháo qua, thành thực điểm số tăng trưởng là theo liên quan với nhau chân tướng của sự tình sức ảnh hưởng có liên quan, tại sao trước phê bình không có phồng thành thực điểm số, rất có thể là bởi vì sức ảnh hưởng không đủ.

Nhưng là 《Trở Lại Tổng Triều》 quyển này tác phẩm, nhưng là trực tiếp làm cho mình oán hận xong, theo Thần Tác ngã xuống dưới, ngay cả điện ảnh soạn lại đều trễ thêm rồi, đủ để chứng minh rất nhiều vấn đề.

Mạc Trác Tư lập tức liền nghĩ đến, chính mình hoàn toàn có thể lợi dụng loại phương thức này tiến hành Quả cầu tuyết.

Thế nào Quả cầu tuyết?

Rất đơn giản, đó chính là lợi dụng những thứ này thành thực điểm số, lựa chọn một quyển mọi người cho là thật tốt tác phẩm, sau đó tiến hành một hồi phun ra, hơn nữa còn là đứng tại thành thực lập trường, không thể qua loa phun ra!

Giả thiết một quyển tác phẩm, vốn là mọi người đều biết rất dở, chính mình lại phun ra liền không có ý nghĩa.

Muốn phải phồng thành thực điểm số, tốt nhất là tất cả mọi người không làm rõ ràng chân thực tình trạng, lúc này chợt tỉnh ngộ, tương phản càng lớn, hiệu quả càng tốt, phồng điểm số tự nhiên cũng càng nhiều.

Mạc Trác Tư lông mày nhất thời nhảy lên, hắn biết phải hạ thủ như thế nào, trước theo lúc trước bỏ tiền mua qua khen ngợi danh gia hạ thủ, những thứ này danh gia mua xong đánh giá, khẳng định không chỉ tại bình luận mạng lưới, địa phương khác cũng sẽ có.

Như vậy thứ nhất rất dễ dàng lừa dối độc giả, cho dù là xem qua tác phẩm người, cũng đều sẽ cho là mình không có phân tích tới.

Loại tình huống này tại tiểu thuyết giới vẫn không tính là nhiều, tại cái khác nghệ thuật tăng diện là thêm, nói cách khác cái gì nghệ thuật âm nhạc mở ra, hội họa tác phẩm, loại này thật là vào chỗ chết hãm hại, bởi vì người quả thật xem không hiểu tốt chỗ nào!

Dù là thật viết không hay lắm, người cũng không dám khó mà nói, bởi vì toàn thế giới đều nói tốt, người nếu là khó mà nói, ngược lại sẽ khiến người cảm thấy người nhân quang thiểu.

Mạc Trác Tư quyết định, sau này mình phê bình đối tượng chính là chỗ này những người này tác phẩm, nhất định phải từng cái bắt tới.

Chỉ cần tuyệt này cầu cút đứng lên, thành thực điểm số tăng vọt, chính mình là có thể phân tích tăng thứ cao hơn tác phẩm, những thứ này tác phẩm nửa phút là qua được nào đó một cái giải thưởng lớn, sức ảnh hưởng lớn hơn.

Sức ảnh hưởng càng mãnh liệt đẳng cấp, phun ra xong rất nhiều người trợn mắt há mồm, đến lúc đó chính mình đạt được thành thực điểm số tất nhiên càng nhiều.

Cái này tuyệt cầu sẽ càng thêm quảng đại!

Mạc Trác Tư khoe miệng hơi hơi nâng lên một vệt đường vòng cung, có chút ý tứ!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Nghe nhầm

Tại Từ Châu thành, mỗi khi rơi vào đêm khuya, người đi đường liền sẽ giảm mạnh.

Người luôn là đều ở nhà, với người nhà lại nhai chuyện nhà, hay hoặc giả là tránh ở cái góc nào uống rượu vung quỳên, xem bóng, chơi game. . .

Tất cả mọi người phi thường quý trọng thời gian sau giờ làm việc mỗi một phút mỗi một giây.

Phòng trò chơi bên trong nhiệt nhiệt nháo nháo, Lâm Ngạn Tổ với bằng hữu chào hỏi một tiếng, liền mặc vào áo khoác đi ra.

Đi ở xuống lầu nấc thang bên trong, Lâm Ngạn Tổ móc điện thoại di động ra nhìn lướt qua thời gian, vừa vặn!

Trong ví tin bắn ra một cái tin.

"Lâm thiếu, người đưa tới bộ kia điện thoại di động, sửa chữa đứng lên rất khó, tài liệu thiếu sót là 100%, nếu như không phải bên trong có trọng yếu văn kiện, ta không đề nghị hao phí cái này khí lực!" Lâm Ngạn Tổ nhất thời dừng bước lại.

Hắn có thể không quên được Tiết Dĩ An lúc ấy tại đem tiền đập tại trên mặt mình cảm giác, người này bây giờ còn khí đến, thật vất vả đáp ứng đem điện thoại di động cho mình cầm đi sửa chữa, nếu như không sửa được thật là đánh mặt rồi.

Lâm Ngạn Tổ đề xuống giọng nói gửi đi: "Người cứ việc nói thẳng đem, muốn hao phí bao nhiêu khí lực?"

"Đem bên trong văn kiện bản chính đi ra, khả năng chỉ có thể đọc đến một phần tư."

Bên trong điện thoại di động lập tức hồi phục lại.

Lâm Ngạn Tổ hơi hơi lắc lắc Inuzuka Kiba: "Như vậy, người mua đài giống nhau như đúc điện thoại di động, sau đó có thể bản chính tài liệu ngược đi qua."

"Được, ta hiện muộn thức đêm thử một chút!"

Cuối cùng là đem chuyện này cho chắc chắn, Lâm Ngạn Tổ thở phào nhẹ nhõm, gần đây công việc có chút bận rộn lục, chờ hắn tỉnh lại thời điểm, lại có thể có người đưa tới cho hắn Tiết Dĩ An mới nhất.

Sợ là dưới tay người cho là cái đó scandal là thực sự, muốn phải lấy lòng Lâm Ngạn Tổ.

Lâm Ngạn Tổ nhân rồi buồn chán, liền đem tài liệu đều xem xong, phát hiện cô nàng này lại khắp nơi hỏi thăm điện thoại di động tiệm sửa chữa.

Như vậy đủ để nhìn ra được đồ bên trong trọng yếu bao nhiêu.

Lâm Ngạn Tổ lòng mềm nhũn, đáp ứng hỗ trợ.

Đương nhiên, còn bị Tiết Dĩ An phun ra một trận, nói vốn chính là hắn trách nhiệm.

Sau ba phút.

Lâm Ngan Tổ đi xuống lầu dưới khúc quanh toàn quốc mắc xích tiệm cà phê 《mèo quan》, hần vẫn thứ thứ nhất, mới vừa vào cửa thấy được nổi bật tiêu thuyết mặt bìa phổ biến rộng rãi.

Đây là một gian đặc biệt cho bạn trên mạng sau gặp mặt chế tạo quán cà phê, bên trong mỗi một ly cà phê tên đều phi thường có ý tứ.

Lâm Ngan Tổ sau khi ngồi xuống liền dùng điện thoại di động APP trực tiếp một chút bữa ăn, nơi này phục vụ viên chỉ có ba cái, khách nhân ngược lại thật nhiều, đều trò chuyện rất nầy.

Cái này làm cho Lâm Ngan Tổ có chút giật mình, ở trong đầu hần, bạn trên mạng gặp mặt là một kiện rất nguy hiểm và lúng túng chuyện.

《mèo quan》 thành công khiến không ít người mở rộng tầm mắt, mới đầu đây là truyện online độc giả mặt cơ thánh địa, sau đó bởi vì xác định vị trí đặc biệt với tân triều phục vụ, lại hợp với mới mẽ độc đáo thức uống tên, trở thành rất nhiều người trong lòng tốt.

"Chúc ngài hôm nay hảo tâm tình!" Phục vụ viên cười đưa một ly cà phê tới.

Nơi này cà phê tên đều phi thường có ý tứ, nói cách khác hai cái bạn trên mạng gặp mặt, có thể điểm một ly "Quý tộc độc thân" tới ám chỉ đối phương chính mình còn độc thân.

Cũng có thể điểm một ly "Mị lực mười phần" tới tán thưởng bằng hữu.

Dùng để biểu lộ thức uống tên rất nhiều, cự tuyệt người khác cũng không ít, Lâm Ngan Tổ một bên nhìn một bên cười.

Lúc này, mèo quan đại môn bị một người trẻ tuổi đẩy ra.

Mạc Trác Tư liếc mắt liền thấy được ngồi ở pha lê bên cạnh Lâm Ngan Tổ, nhất thời đi tới.

"Mạc lão sư!" Lâm Ngan Tổ cười vẫy tay.

Mạc Trác Tư đi tới kéo ra băng ghế, đặt mông ngồi xuống, cười nói: "Người biết ta tại sao phải chọn chỗ này sao?"

"Tại sao?" Lâm Ngan Tổ lắc đầu hỏi.

"Người không cảm thấy nơi này rất có ý tứ sao? Vô số người ở chỗ này lần đầu tiên gặp, dù là lúc trước bọn họ tại trên mạng trò chuyện rất nầy, nhưng lần đầu tiên gặp mặt tuy nhiên cũng trò chuyện rất thoải mái." Mạc Trác Tư giải thích.

Lâm Ngan Tổ gật đầu một cái, "Đúng, thật có ý tứ."

Bất quá hần vẫn không hiểu rõ rốt cuộc Mạc Trác Tư là có ý gì, những lời này hiển nhiên muốn phải dẫn dắt chính mình hướng một cái hướng khác suy nghĩ.

Mạc Trác Tư cầm điện thoại di động lên quét một ly thức uống, sau đó cười nói: "Mỗi người gặp nhau đều có nguyên nhân, ở chỗ này gặp nhau vậy đã nói rõ bọn họ đều thích cùng bản tác đẳng cấp."

Lâm Ngan Tổ ngăn người một chút, sau đó trả lời nói: "Nếu như có yêu thích chung, quả thật dễ dàng có nói chuyện phiếm đề tài."

Mạc Trác Tư hai tay ép ở trên bàn, mười ngón tay đan xen, toét miệng cười nói: "Ta cho là, ta cho là bán chạy với hỏa bạo, là chẳng những có thể thu hẹp một nhóm lớn Fan, còn có thể để cho bọn họ tụ chung một chỗ."

Lâm Ngan Tổ trừng hai mắt một cái, hần không nghĩ tới tán gẫu đề tài, thoáng cái liền chuyển đến nòng cốt bên trên.

"Ý người là?" Lâm Ngan Tổ cảm giác mình bắt được cái gì, nhưng vẫn không thể nào hoàn toàn hiểu.

Mạc Trác Tư cũng không chuẩn bị vòng vo, đơn súng thẳng vào: "Được rồi, chúng ta tới nói chính là, thế nào phán đoán tác phẩm là không phải đồ."

"Đúng." Lâm Ngan Tổ phát hiện mình một mực ở gật đầu.

"Đây chính là đồ, ta nghe bài hát này, người cũng nghe bài hát này, sau đó chúng ta vì vậy tụ chung một chỗ." Mạc Trác Tư vạch trần hần muốn nói mê đề.

Lúc này nhân viên phục vụ cũng đem Mạc Trác Tư điểm thức uống đưa tới, hơn nữa mỉm cười nói: "Thật cao hứng gặp người!"

Lâm Ngan Tổ rất là kinh ngạc ngẩng đầu nhìn tên kia phục vụ viên, đây là báo cáo tên món ăn a, nhưng là lại là nhìn mình báo lại.

Bất quá lập tức hần liền biết, đây chính là cho thức uống đặt tên hàm nghĩa chân chính, có mấy lời không cần tự mình mở miệng, mà là do nhân viên phục vụ mở miệng.

Giấy biết!

Lâm Ngạn Tổ ngược lại hít một hơi, người tốt, cái này đầu óc buồn bán không đơn giản!

"Tiệm này có thể hẹn trước, hẹn trước thời điểm APP sẽ bắn ra một cái tuyên hạng, để cho bọn họ lựa chọn là quyền nào tác phẩm Fan." Mạc Trác Tư tiếp tục giới thiệu: "Cái này có thể coi như là một con số thu thập, rất nhiều tác gia cũng ưa thích ở chỗ này sống động động, bởi vì có thể thông qua quan phương APP cho Fan thống nhất phát tin tức nhắc nhở."

"Hiểu hiểu!" Lâm Ngạn Tổ gật một cái rồi, uống một hớp cà phê.

Cà phê mang theo một luồng nhân nhật thoang thoảng, bắt quá để cho hần kinh ngạc là, rất ngọt!

Mạc Trác Tư nhìn đối phương một cái, cũng biết là tình huống gì.

Hần hỗ trợ giải đáp nói: "Mỗi một ly thức uống tên đều không giống nhau, người điểm nếu như là hảo tâm tình, đó chính là ngọt, người điểm là thương tâm, đó chính là khổ."

Lâm Ngạn Tổ không nhịn được tán thưởng nói: "Có một bộ!"

"Trở lại chuyện chính, người cảm thấy thế nào mới xem như đồ?" Mạc Trác Tư uống một hớp thức uống cười hỏi.

"Như vậy đi! Chúng ta tựu lấy 《 Người Cũng Không Cần Nhớ Tới Ta 》 làm quan sát, bây giờ bài hát này không có sân thượng đây, cho nên số liệu là tuyệt đối chân thực." Lâm Ngạn Tổ cười nói: "Sau này người tác phẩm có chúng ta phổ biến rộng rãi, chỉ phải giữ vững tiêu chuẩn, thành tích tất nhiên so bây giờ tốt."

Lâm Ngạn Tổ lúc trước cũng không dám nói lời này, bây giờ không chỉ có 《 Người Cũng Không Cần Nhớ Tới Ta 》 làm thực chiến quan sát, mới tác phẩm 《 May Mắn Nhỏ 》 cũng viết rất không tồi, chỉ từ tên rồi đến lời, không dám nói có nhiều lừa, nhưng vẫn là rất đáng để mong chờ.

Điểm này Lâm Ngạn Tổ vẫn có thể đoán được, hần từ nhỏ đã tiếp xúc âm nhạc thị trường.

Đương nhiên chọn ai tới hát, Soạn nhạc soạn nhạc cũng là một cái điểm mấu chốt.

Ngay tại Lâm Ngạn Tổ hơi chút phân tâm tư kiểm tra thời điểm, Mạc Trác Tư lên tiếng.

"Kỳ thực bài hát này tại lỗ tai ta bên tuần hoàn rất nhiều lần, ta đều có thể hừ ra đến, Cá nhân ta là cảm thấy rất tốt nghe."

Lâm Ngạn Tổ ngay từ đầu không phản ứng kịp, sau đó trực tiếp liền cứng lại!

Khóe miệng của hần hơi hơi mở ra, hiện ra vẻ khiếp sợ mà nhìn đối phương: "Người nói người đã nghe qua?"

"Nghe nhầm nghe nhầm!" Mạc Trác Tư ngược ngừng cười một tiếng giải thích.

Lâm Ngạn Tổ trong nháy mắt mắt choáng váng, không biết nên nói thế nào, nghe nhầm?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Tài xế này thật buồn cười

Mạc Trác Tư cái này hơi chút một giải thích, Lâm Ngạn Tổ đó là nghe cả kinh, sau đó là cười vui không dứt.

"Được rồi được rồi, Mạc lão sư, ta chuyện này liền quyết định có được hay không?"

Mạc Trác Tư cười không nói mà uống một hớp thức uống, quả nhiên thương nhân đều là "Thấy lợi nhuận nẩy lòng tham" .

Cái này biết ca khúc lai lịch "Thần kỳ", lập tức quả quyết đánh nhịp quyết định.

"Được, hợp tác vui sướng!" Mạc Trác Tư vươn tay ra.

Lâm Ngạn Tổ đó là cười miệng toe toét, hần vốn tưởng rằng chẳng qua là nhặt cái tiện nghi, không nghĩ tới là lượm đại tiện nghi.

Mạc Trác Tư bởi vì ảo giác một tay chế tạo thịnh hành văn học vòng Ánh Trăng Mờ thơ, bây giờ có xuất hiện nghe nhầm, Lâm Ngạn Tổ cảm thấy có cần phải ném thư đồn thổi lên một lớp.

Hai người tán dóc rồi mấy câu, lại trò chuyện một ít còn lại Bát Quái.

Mạc Trác Tư cũng cười rất sung sướng, bởi vì thành thực điểm số thật vẫn tăng lên không có ngừng qua, đây không thể nghi ngờ là khiến hần nắm giữ rồi chế thắng pháp bảo.

Như vậy phòng đi xuống, Mạc Trác Tư không chỉ có thể công hãm bình luận giới, thật là có thể càn quét toàn ngu vui về sản phẩm phê bình giới.

Đương nhiên, muốn thì nguyên ý tiêu phí giá đắt một chút cân nhắc, trực tiếp hối đoái một quyền thế giới song song tương tự tác phẩm đi ra, lại có một phen tác dụng.

Nửa giờ sau, hai người vẫy tay gặp lại sau!

...

Lúc này, Trần Quốc Khánh đang ở nhà bên trong xào đến thức ăn, thơm ngát quả dưa gà, rất là mỹ vị mê người.

Điện thoại di động ở trong phòng khách vang lên.

Trần Quốc Khánh trực tiếp đem lửa giảm, sau đó trở về phòng khách sờ lên điện thoại di động, bước chân lần nữa trở lại phòng bếp.

"Này? Văn Bản à?"

"Ồi a, đại ca, người đây không phải là trêu chọc ta sao?" Xương Văn Bản rất là bất đắc dĩ nhỏ nước bọt nói.

Trần Quốc Khánh một mặt tròn mắt há mồm, nhất thời phản bác: "Người nói, ta lúc nào đùa bốn người?"

"Sách, người cũng đừng nói không biết, liền đơn vị các người cái đó Mạc Trác Tư, hần nói những thứ kia bài hát căn bản không phải hần viết." Xương Văn Bản tốt không còn cách nào khác mà nói rằng.

"Ế? Sau đó thì sao?" Trần Quốc Khánh tay trái cầm điện thoại di động, tay phải cầm lên com cái xềng.

"Sau đó? Nào còn có sau đó?" Xương Văn Bản cười khổ một hồi nói: "Ca a! Ta còn lời thề son sắt tại trước mặt lãnh đạo vĩ ngực, nói, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ, người xem chuyện này. . ."

Trần Quốc Khánh sớm liền nghĩ đến chuyện gì xảy ra, hần cười miệng hỏi: "Làm sao lại không có sau đó? Người không hỏi hần tác phẩm làm sao tới?"

"Hỏi, hần nói hần có thể toàn quyền đại lý." Xương Văn Bản bĩu môi nói: "Đại lý cái gì a, ta liền hướng về phía hần đa tài đa nghệ đến, người nói cái này lại có thể làm thơ vừa có thể viết, còn có thể viết lời, nếu như không phải hần tác phẩm, vậy thì không có gì đáng xem rồi."

Trần Quốc Khánh nhìn không được cười lên, khó trách Xương Văn Bản người này nhìn nhiều năm như vậy không ra mặt, liền tính tình này.

"Người chẳng lẽ không điều tra qua hần chứ?"

Xương Văn Bản sững sờ, hỏi ngược lại: "Điều tra cái gì? Ta không có người sao? Người còn không rõ ràng lắm hần?"

Trần Quốc Khánh một mặt buồn cười nói: "Ta là rõ ràng a, có thể người không biết, Ánh Trăng Mờ thơ người biết chưa? Cổ Thành người biết chưa? Hần cũng đều nói không phải mình tác phẩm."

Xương Văn Bản rất là kinh ngạc "A " một tiếng, "Cái này chuyện gì à? Làm nửa ngày chúng ta đều bị dao động rồi hả?"

"Lừa dối cái rắm, Xương Văn Bản ta đã nói với người, người cái này năng lực làm việc, ta là phục rồi." Trần Quốc Khánh nhỏ nước bọt nói.

"Được rồi được rồi, ta lãnh đạo phê bình ta thì nhìn, người thế nào cũng làm lãnh đạo làm gì?" Xương Văn Bản trắng mắt xem thường phản bác.

"Thế nào? Người còn không tin? Người sẽ không phải là nghe nói không phải bản thân hần tác phẩm, người sẽ không phản ứng người ta chứ?" Trần Quốc Khánh lấy tay "Đùng" một tiếng đóng lại lò bên trong lửa.

Xương Văn Bản một bộ ta có đạo lý mà nói rằng: "Đúng vậy? Nếu không phải hần tác phẩm, vậy ta còn quấy rầy người khác làm gì? Ta tùy tiện nhét một câu nói đi qua liền cúp điện thoại."

"Được, tiểu tử kia tính khí, người dự tính đã bị liệt vào danh sách đen, sau này là không vui!" Trần Quốc Khánh một trận trò cười lắc đầu.

Xương Văn Bản dừng một chút, cười nhạo nói: "Không đùa sẽ không đùa giỡn chứ, nếu không phải hấn tác phẩm, vậy ta còn quán quít lấy hấn làm gì?"

Trần Quốc Khánh thờ dài một cái, thật là bần nhảo không dính lên tường được, "Tốt lắm, ngược lại người chuyện này, ta là giúp! Về phần người không có thể nắm chặt cơ hội, không quan hệ với ta."

Dứt lời Trần Quốc Khánh trực tiếp "Bíp" một tiếng cúp điện thoại.

Xương Văn Bản đó là bức bối trong lòng, vốn là hấn là chuẩn bị với Trần Quốc Khánh hưng sư vấn tội đến, thế nào làm nửa ngày? Chính mình còn bị nhóm một trận!

Không được không được!

Xương Văn Bản khí không đánh một nơi ra, hấn đặt mông ngồi xuống, cái gì gọi là chính mình không nắm chắc ở cơ hội?

Đây không phải là nói bậy sao?

Hấn hít sâu một hơi, sau đó đánh mở laptop, đề xuống nút mở máy, Mạc Trác Tư tài liệu hấn điều tra.

Nhà bình luận, nhà, thi nhân, ba cái nghề rất có hải hước, nếu như còn có thể thêm một viết lời người khẳng định hóa bạo.

Đây là Xương Văn Bản ban đầu ý tưởng, nhưng bạn học cũ Trần Quốc Khánh lại "Tiết lộ" Ánh Trăng Mờ thơ cũng không phải Mạc Trác Tư tác phẩm!

Chẳng lẽ trên mạng đều làm sai?

...

Mạc Trác Tư tại ven đường đón một chiếc xe taxi về nhà, trên đường còn với tài xế tán dóc rồi mấy câu.

"Ôi, sư phụ, ngài có hay không nhìn thói quen?"

Bác tài trong tay tay lái, cười quay đầu đáp một tiếng: "Nhìn, buồn chán giết thời gian!"

"Vậy ngài có không có cảm thấy, có chút tác phẩm bị thổi phồng quá cao, trên thực tế căn bản không đẹp như thế?" Mạc Trác Tư dò xét tính hỏi.

"Có a!" Tài xế thoáng cái tựa hồ tìm tới đề tài, nghiêng người sang tới liền nói: "Bây giờ cái gì bảng xếp hạng, ta đã nói với người đều là giả!"

"Ế?" Mạc Trác Tư trừng mắt nhìn, cười phụ họa nói: "Đều là thương nghiệp hóa đồn thổi lên đi lên đúng không?"

"Không không không, cái này không phải đồn thổi lên, đây là hộp tối thao tác, tốn tiền người là có thể lên bảng!" Tài xế thờ dài nói: "Rất nhiều lúc, tốt tác phẩm đều bị mai một."

"Bảng xếp hạng không cho phép, quét đi lên mà, người có thể xem chút đánh giá mạng lưới đề cử a! Bây giờ không đều tốt một hộp này?" Mạc Trác Tư cười đề nghị.

Tài xế vừa lái xe một bên khoát tay nói: "Không được, bây giờ nhà bình luận đều thu tiền trà nước, không mấy cái nói thật, ta đều là tùy tiện lật, lật tới một quyển nhìn một quyển, không thích liền đổi."

Mạc Trác Tư gật đầu một cái tỏ ra là đã hiểu.

Tài xế cũng thuận miệng nói: "Bất quá ta ngược lại nghe nói, gần đây bình luận mạng lưới có cái thật có ý tứ chuyên mục."

Mạc Trác Tư ánh mắt sáng lên, trả lời nói: "Thật sao?"

"Bên trong giới thiệu một quyển gọi 《Hoàng Tử Là Con Chó》 như vậy một quyển sách, ta hai ngày này đều tại nhìn, viết không tệ."

"Thật tinh mắt!" Mạc Trác Tư cười khen.

"Thật sao? Người cũng xem qua?" Tài xế khẩu khí rất là kinh ngạc, hấn biết quyển sách này rất ít lưu ý, lúc trước thật chưa nghe nói qua.

"Xem qua, tác phẩm xuất sắc!" Mạc Trác Tư dựa lưng vào ghế ngồi cười nói.

Hai người tán gẫu một hồi, xe rất nhanh là đến Mạc Trác Tư chỗ ở phương.

"Ôi, ta dám không nhớ nổi tên gì chuyên mục, người có thể đi nhìn một chút!" Tài xế sờ một cái sau ót buồn rầu nói nói.

"Được, ta có không nhìn một chút!" Mạc Trác Tư vui vẻ thông thả dưới đất xe, sau đó thông qua phần mềm trả tiền xe.

Tài xế dừng một chút, sờ lên điện thoại di động vừa vặn chứng kiến nhắc nhở thu khoản tin tức, trong miệng hần lăm bầm nói: "Cái gì chuyện mục tới, ta nhớ được người kia tên còn rất trâu chọc, chứ muốn chết!"

Dứt lời, tài xế mở ra bình luận mạng lưới APP, liếc mắt liền thấy được trang đầu thượng lưu động hình phổ biến rộng rãi.

Hần chú ý tới bức tranh bên dưới viết "Mạc Trác Tư" ba chữ, nhất thời toét miệng cười nói: "Chắc là cái này!"

Tài xế dùng ngón tay trở điểm đi vào, trong nháy mắt bắn ra tới một video.

"Cái thế giới này không có Cố Thành, nếu như người nguyện ý, người chính là Cố Thành!" —— Mạc Trác Tư

Tài xế bỗng nhiên trừng hai mắt một cái, tâm lý hô to một tiếng, con mẹ nó ? ?

Hần đột nhiên nghiêng đầu nhìn về ngoài cửa xe, còn có thể mơ hồ chứng kiến mới vừa rồi vị khách nhân kia bóng lưng.

"Nguyên lai là hần à?" Tài xế rất là cười xấu hổ đến vỗ một cái đầu mình, "Hồ đồ hồ đồ, còn nói cho người ta giới thiệu tới."

Mạc Trác Tư hai tay cầm túi, khoe miệng mang theo như có như không nụ cười, hần thấp giọng nói: "Tài xế này, thật buồn cười!"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Đường Diệu Mộng

Buổi tối.

Không ít người đều đang sôi nổi nghị luận, liên quan tới 《 Trở Lại Tổng Triều 》 không phù hợp lúc ấy luật lệ khuyết điểm này, rốt cuộc ứng làm như thế nào đi tự bào chữa.

Mà, đơn giản chính là tự bào chữa.

Mạc Trác Tư cũng hiểu được đạo lý này, vừa vặn hần trên đầu, cũng nắm giữ như thế nào đi tu bù đắp phương pháp.

Đây mới là phân tích tác phẩm chân chính có giá trị tin tức, nếu không chỉ là phán xét tác phẩm khuyết điểm, không đến nỗi tiêu hao nhiều như vậy thành thực điểm số.

Mạc Trác Tư gác chéo chân nghe bài hát, sau đó tại một đồng lớn tác phẩm bên trong, lựa ra bị quảng cáo giả dối quét đi lên tác phẩm.

Nhưng không có đường tắt có thể đi, hần nhất định phải đem những này tác phẩm toàn bộ học xong, như vậy hệ thống mới có thể bắn ra nhắc nhở để biểu hiện cần phải hao phí điểm số.

Cho dù là đọc nhanh như gió tốc độ, Mạc Trác Tư đều cảm thấy có chút không đủ dùng.

...

Tại một nhà kiểu pháp trong phòng ăn.

Hoa Khang Bá vỗ tay phát ra tiếng, nhân viên phục vụ phi thường có lễ phép hỏi: "Ngài khỏe?"

"Ta muốn một chai 95 năm nước Đức rượu vang, Hán Đức trang viên đi ra."

Phục vụ viên cười giải thích: "Thật không tiện, chúng ta chỉ có thể cung cấp 98 năm."

Hoa Khang Bá chân mày nhíu lại, nhìn một cái ngòi đối diện hần cô nương, cố ý xếp đặt dáng vẻ nói: "Được rồi, tốt nhất là được."

"Tốt! Xin chờ một chút!" Phục vụ viên cười điểm khom người bái một cái, sau đó mới rời đi.

Ngồi ở Hoa Khang Bá đối diện nữ hài ăn mặc màu đỏ áo ngực váy, cử chỉ ưu nhã, cười lên có một phen đặc biệt mùi vị.

Đường Diệu Mộng lông mi rất dài, lúc này khẽ mỉm cười, thật là mê người.

"Hoa đồng, quá khách khí!"

Hoa Khang Bá nhất thời khoát tay nói: "Không không không, rượu ngon phân phối giai nhân, cái này hẳn!"

Dứt lời!

Hoa Khang Bá còn cố ý vỗ một cái Đường Diệu Mộng tay, khoe mắt mang theo cười nói: "Đường tiểu thư nên làm thường xuyên đến những chỗ này chứ?"

Đường Diệu Mộng khoe miệng cong cong cười lên: "Tại sao hỏi như vậy?"

"Ta điều tra qua, Đường tiểu thư vẫn còn độc thân, người theo đuổi đông đảo!" Hoa Khang Bá nhếch miệng cười một tiếng, sau đó cầm dao nĩa lên cất bát tết bò.

Đường Diệu Mộng hiển nhiên thói quen đối phó loại trường hợp này, cho dù là mới vừa rồi hẳn cố ý sờ tay nàng vác, cũng không có quá lớn phản ứng.

Nhưng khoe mắt thoáng qua trong nháy mắt kinh hoàng, hay là để cho Hoa Khang Bá thấy được.

Điều này nói rõ cái gì, điều này nói rõ đối phương rất coi trọng chuyện này, dù là ăn một ít thua thiệt cũng phải nhịn xuống.

"Hoa đồng, ngài là người biết." Đường Diệu Mộng hơi hơi lắc lắc đôi môi, mới vừa rồi nàng không dám lập tức rút tay ra, nhưng bây giờ tay đã rút trở về.

"Minh bạch, ta đương nhiên minh bạch, ta tại sao phải bắt lại bình luận mạng lưới, nhìn trúng chính là điểm này!" Hoa Khang Bá cười nói: "Dự luận rất trọng yếu!"

"Bất quá a! Cũng không phải là nói ta không giúp người, mà là cái này Mạc Trác Tư a, hẳn cố chấp!"

Đường Diệu Mộng lộ ra điểm đậm đáng yêu biểu tình, vênh miệng nói: "Lại cố chấp ngài cũng là Chủ tịch hội đồng quản trị a, người xem, ta muốn yêu cầu cũng không cao, liền phân!"

Hoa Khang Bá thở dài một cái: "Phân cũng không thấp rồi!"

Hắn cố ý nhìn đối phương con mắt.

"Người xem, Ngụy Duyên bên trên bản tác đẳng cấp, tất cả đều là chia xon đánh giá đi!" Đường Diệu Mộng nhếch miệng nghiêm túc nói.

"Ừ, Đúng!" Hoa Khang Bá ổn định ung dung nói: "Nhưng là cái này chuyên mục không thuộc ta coi!"

Đường Diệu Mộng nhất thời che miệng cười khẽ, "Hoa đồng, ngài lại khiêm nhường, ngài công ty, ai còn với không nghe ngài?"

Hoa Khang Bá lắc đầu cười nói: "Đường tiểu thư là có chỗ không biết a, cái này Mạc Trác Tư nơi này có vấn đề!" Hẳn chỉ chỉ đầu mình.

Đường Diệu Mộng giận cười nói: "Ta biết, ta sao có thể không biết đây, có thể không phải là ngài nhân viên sao?"

Lúc này phục vụ viên vừa vận đem rượu vang đưa tới.

Hai người ly đều rót, Hoa Khang Bá nâng ly cười híp mắt nói: "Khó, nhưng cũng không phải nói không được!"

Đường Diệu Mộng duy trì mỉm cười, trong đầu lại mắng không chỉ một lần, lão sắc quỷ này, lúc tới sau khi liền cố ý lâu lâu ôm ấp, bây giờ lại muốn uống rượu?

"Tới! Hãy!" Hoa Khang Bá rất là khí phách mà một cái rót cuộc.

Đường Diệu Mộng uống gần nửa miệng liền ngừng lại.

"A, cũng đừng nói người không hiểu quy củ, ta đều uống xong!" Hoa Khang Bá chỉ Đường Diệu Mộng còn lại cái kia hơn nửa ly nói.

"Thật sao! Ta không dám uống nhiều lắm, từ lượng không được!" Đường Diệu Mộng dùng cầu xin tha thứ mà ánh mắt nhìn đối phương.

Nhưng không ngờ, ánh mắt này chính giữa đều Hoa Khang Bá mong muốn, hắn sùng sộ lên ngược: "Đó chính là không nể mặt mũi rồi!"

Đường Diệu Mộng tâm lý hung ác, bung chén rượu lên liền một cái buồn bực.

Nhìn Hoa Khang Bá đó là một cái sáng khoái, khoe miệng của hắn không khỏi vén lên về đắc ý nụ cười.

Đối phương sắc đẹp thượng cấp, hôm nay còn xuyên như thể mê người, không phải là muốn cùng chính mình mỹ nhân kế, nếu nếu như, hắn dứt khoát tới một tương kế tựu kế.

Đường Diệu Mộng uống xong phía sau thiếu chút nữa thoáng cái phun ra ngoài, che miệng lúc này mới cưỡng ép nhịn được.

Nàng thật vất vả chậm thờ ra một hơi, sau đó cười nói: "Ta uống xong, Hoa đồng có thể giúp chuyện này đi!"

"Ồi ôi ôi, nhìn ngươi nói!" Hoa Khang Bá một bên khách khí một bên cho hai người lần nữa rót rượu.

Cái này rượu vang, rất khó uống say người!

Nhưng Hán Đức trang viên đi ra phổ biến độ còn khá cao.

Làm thương trường lão tài xế, Hoa Khang Bá cười híp mắt, trong đầu cũng đã ăn chắc nữ nhân này rồi.

Đường Diệu Mộng khó có thể không biết, tự đối mặt là một cái chó sói, nhưng nàng không thể thua trận, nàng hôm nay tới liền là muốn giúp bạn trai khai thông khai thông quan hệ.

Hi vọng bạn trai mới tác phẩm có thể ở trước mắt cái này rất có thể hòa bạo phê bình trong chuyên mục mặt khai hóa phát súng đầu tiên.

Hai người mỗi người ôm tâm tư, uống chừng mấy ly.

Hoa Khang Bá chứng kiến đối phương uống sắc mặt hồng hào, động tác có chút không yên, nhất thời không nhịn được đem tầm mắt rơi xuống địa phương khác.

Nói cách khác, cái kia nổi lên áo ngực chỗ, còn có thể mơ hồ chứng kiến rãnh sâu.

Đường Diệu Mộng biết rõ mình số lượng, hiện tại hoàn hảo, nhưng uống nữa liền khẳng định không được, cho nên hắn khoát tay nói: "Ta chợt nhớ tới, ta còn một ít chuyện cần nói."

Hoa Khang Bá đó là người biết, nữ nhân này từ lượng đến, làm sao có thể lừa dối được hắn.

Hắn một cái đứng lên, ra về gấp gấp đỡ dậy Đường Diệu Mộng, "Ngươi không sao chứ? Ngươi đều như vậy còn nói gì, ta trước đưa ngươi trở về đi thôi!"

Đường Diệu Mộng cũng là uống có chút hôn mê, nàng đứng lên, dùng sức chi tiêu nụ cười, "Không cần không cần, ta đón xe trở về!"

"Sách, sao có thể!" Hoa Khang Bá hướng về phía phục vụ viên vẫy vẫy tay, sau đó đưa một tấm thẻ đi qua: "Trước tính tiền!"

Tồn chừng mười giây thời gian, kết xong sổ sách, hắn vừa quay đầu lại phát hiện Đường Diệu Mộng không thấy.

Nhất thời gấp mà đuổi theo, cái này lập tức tới ngay tay, cũng không thể bay!

Hắn đi đi ra bên ngoài, rốt cuộc thấy được Đường Diệu Mộng bóng người, cũng không có đi xa, chẳng qua là tại ven đường chờ xe.

Hoa Khang Bá đi tới qua kéo Đường Diệu Mộng tay, hướng xe mình phương hướng đi, "Ta đưa ngươi, trực tiếp đưa ngươi về nhà có được hay không?"

Nhưng vào lúc này, một người nam nhân theo mặt đất đường xe chạy chạy tới.

Ngụy Duyên vừa vặn có bạn ở nhà này trong tiệm đi làm, tại nửa giờ sau, đã có người với hắn báo tin, nói là hắn trợ thủ với một cái lão nam nhân ở trong phòng ăn bộ dạng khả nghi.

Hai người quan hệ không có công khai, đối ngoại, Đường Diệu Mộng chẳng qua là hắn trợ thủ.

Nhưng trên thực tế là hắn bạn gái, Ngụy Duyên cái này nghe một chút liền gấp chạy tới.

Còn chưa tới chỗ, còn không có gọi điện thoại, sẽ nhìn một chút Đường Diệu Mộng bị một người nam nhân kéo tay đi, hắn nóng tính trong nháy mắt liền lên tới.

Đi lên chính là lời Đường Diệu Mộng, "Đừng" một tiếng!

Cạo một cái tát tới.

Trong nháy mắt, Hoa Khang Bá trợn mắt há mồm rồi!

Đường Diệu Mộng bị đập đầy miệng ba, cũng thì càng thêm thanh tỉnh, nàng khó có thể tin ngẩng đầu lên.

"Ngụy Duyên?" Nàng ánh mắt mang theo khó tin ánh mắt.

Nàng không nghĩ tới, đánh người một nhà, lại là nàng thích nhất người nam nhân kia.

Ngụy Duyên khoe miệng co quắp lên, cười lạnh nói: "Người còn không thấy ngại gọi ta? Hắn là ai?"

Đường Diệu Mộng muốn phải giải thích, nhưng là trong chớp nhoáng này, nàng lại cảm thấy không gì sánh được ủy khuất, trong nháy mắt hốc mắt liền hồng nhuận.

"Người không biết hắn là ai, vậy người dựa vào cái gì đánh ta?" Nàng hỏi ngược lại.

Hoa Khang Bá chỉ muốn nhân cơ hội hưởng điểm tiện nghi, thật đúng là không muốn dính vào phiền toái gì, hắn lập tức buông lỏng tay ra, nghiêm túc giải thích: "Người nghĩ gì vậy? Nàng là tìm ta nói chuyện làm ăn."

"Buôn bán? Nàng còn có cái gì buôn bán?" Ngụy Duyên cảm thấy thật là buồn cười, Đường Diệu Mộng là hắn bạn gái, cũng là hắn trợ thủ, nàng có thể có buôn bán gì nói.

Đường Diệu Mộng tâm lý đừng nói khó chịu bao nhiêu, nàng nuốt một cái nước, nàng nhìn người đàn ông này, chính mình chịu rồi nhiều như vậy ủy khuất, mình làm toàn bộ cũng là vì hắn.

Nhưng là đây?

Kết quả thế nào ?

Giờ khắc này, nàng bỗng nhiên buông tha giải thích cơ hội, nàng rất là thất vọng nhìn Ngụy Duyên liếc mắt, nhưng phía sau xoay người rời đi.

Ngụy Duyên bỗng nhiên sững sờ, bởi vì hắn chứng kiến Hoa Khang Bá biểu tình không đúng lắm.

Hoa Khang Bá theo trong quần áo nhảy ra danh thiếp đưa tới: "Đây là ta danh thiếp, nàng tới tìm ta là muốn giúp một cái gọi Ngụy Duyên tác giả, nàng hi vọng chúng ta cho Ngụy Duyên tác phẩm hơi chút cao hơn một chút số điểm!"

Cái này vừa nói, Ngụy Duyên trong đầu âm một cái!

Cả người đều choáng váng!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Không khoác lác

Đền tựa hồ đang chập chờn.

Tối nay gió đặc biệt lớn, tựa hồ có một trận bão táp muốn tới.

Mạc Trác Tư căn phòng vẫn sáng thông suốt đền, hắn ngồi trước máy vi tính đang đang đọc nhất thiên truyện online 《 Hòa Thượng Ký 》.

Quyển tiểu thuyết này thú vị cực kỳ, kết hợp Đông Phương chuyện thần thoại xưa, lợi dụng cái này giá không bối cảnh giảng thuật thầy trò mấy người đi về phía nam bắt yêu câu chuyện.

Lúc này sắp tới rạng sáng, Mạc Trác Tư ngáp một cái, dụi dụi con mắt, lại không có chuẩn bị ngủ.

Điện thoại di động ở trên bàn chấn động.

Hắn tự tay sờ lên điện thoại di động, nhìn một cái là Tống Hạo Nhiên đánh tới, lập tức nhận nghe điện thoại.

"Trác Tư a, có chuyện gì (muốn) hàn huyên với người một chút" Tống Hạo Nhiên mặc đồ ngủ một người ngồi ở đèn âm u trong phòng khách, trong căn phòng đầu đang đèn sáng lửa.

"Trễ như vậy, người nói!" Mạc Trác Tư cầm điện thoại di động dán ở bên tai, xoay người liền nằm ở trên giường.

"Ta đề cử cho người một quyển sách, người đi phê bình một chút như thế nào đây?" Tống Hạo Nhiên nhẹ giọng nói.

Mạc Trác Tư nhất thời nở nụ cười: "Chuyện này dễ lắm, chỉ cần không phải tìm ta mua xong đánh giá là được."

Tống Hạo Nhiên nói tiếp: "Ngụy Duyên một quyển sách, gọi 《 Từ Cảnh Quan 》, nghe nói viết còn có thể."

"Được, ta dành thời gian nhìn một chút!" Mạc Trác Tư cười đáp ứng nói.

"Ai, nói cho người, vợ ta muội muội, tối hôm nay đến trong nhà của ta khóc rồi một buổi tối." Tống Hạo Nhiên một mặt bất đắc dĩ.

"Tình huống gì?" Mạc Trác Tư tò mò hỏi.

Tống Hạo Nhiên khẽ thở dài một hơi, "Vấn đề tình cảm, bạn trai nàng đập nàng một cái và miệng một dạng."

Mạc Trác Tư trừng hai mắt một cái, sạch sẽ gọn gàng mà nói rằng: "Phân, trực tiếp phân!"

Tống Hạo Nhiên ngượng ngùng cười một tiếng nói: "Đánh phụ nữ nam nhân, cái kia quả thật đạt được, chẳng qua bốn năm cảm tình, lão thương tâm"

"Ồi, lão Tống, người nhưng là cảm tình chuyên gia, chuyện này ta có thể ra không là cái gì ý kiến." Mạc Trác Tư ôm gối nói.

"Người hãy nghe ta nói, người biết tại sao nàng sẽ bị vả bạt tại sao?" Tống Hạo Nhiên hỏi ngược lại.

"Được, vậy người nói, tại sao?" Mạc Trác Tư chịu quyết tâm tới hỏi.

"Ồi a, vậy coi như liên lụy đến người vị này lớn nhà bình luận trên người!" Tống Hạo Nhiên xoa xoa huyệt Thái dương cười nói.

Mạc Trác Tư nhất thời sững sờ, hắn vội vàng giải thích: "Ta có thể cái gì cũng không biết a!"

"Người là không biết, có thể là các người Chủ tịch hội đồng quản trị, Hoa đồng chuyện biết." Tống Hạo Nhiên tiếp tục nói: "Không nói gạt người, ta cái kia cô em vợ bạn trai, chính là mới vừa giới thiệu cho người Ngụy Duyên."

Mạc Trác Tư một mặt tròn mắt há mồm, không giải thích được liền kéo tới trên người mình.

"Người chuyên mục là không cho phép mua xong đánh giá, chuyện này người đang ở đây Wechat nói qua, ta cô em vợ này không biết hai ta quan hệ, nàng tìm người nghe ngóng các người Chủ tịch hội đồng quản trị phương thức liên lạc."

"Ta nên làm trước giới thiệu một chút, ta cô em vợ này đã là Ngụy Duyên bạn gái, cũng là hắn trợ thủ."

Mạc Trác Tư nháy mắt gật đầu: "Ừ?"

"Cho nên a, bình thường Ngụy Duyên tác phẩm đi ra, đều là nàng phụ trách đi ra bên ngoài tìm ra bản thương nhân, tìm người tuyên truyền." Tống Hạo Nhiên cười khổ một hồi, "Sao có thể ngờ tới, các người chủ tịch kia thật đúng là động khởi ý đồ xấu tới."

Mạc Trác Tư cái này coi như hứng thú rồi, cười hỏi: "Là tấy máy tay chân, vẫn là phải tiền?"

"Tiền chuyện còn không có nói, vốn là đưa tiền, nhưng là ta cái kia cô em vợ rất xinh đẹp." Tống Hạo Nhiên một trận nụ cười khổ sở.

"Ta hiểu rồi!" Mạc Trác Tư đáp một tiếng.

"Nàng hẹn các người Chủ tịch hội đồng quản trị, đi ra ăn cơm, uống hơi có chút rượu, Hoa Khang Bá liền bắt đầu tấy máy tay chân, nàng khẳng định liền không muốn, liền muốn đi, kết quả Hoa Khang Bá nhất định phải đưa nàng về nhà!" Tống Hạo Nhiên đại khái mà miêu tả một chút.

"Ừ?" Mạc Trác Tư trong đầu đã nào bỏ tốt hình ảnh.

"Lúc này, Hoa Khang Bá tới kéo tay nàng, nói nhất định phải đưa nàng về nhà, vừa vặn bạn trai xuất hiện."

Sự tình thoáng cái liền sáng suốt, Mạc Trác Tư miệng hơi cười nói hỏi: "Cái này thì hiểu lắm chứ?"

"Đúng vậy! Hiểu lắm rồi coi như xong, nam kia còn động thủ, hắn không hỏi một tiếng liền động thủ đánh người." Tống Hạo Nhiên nhủ mảy rất là khó chịu nói.

Mạc Trác Tư cũng là im lìm không một tiếng.

"Sự tình đại khái cứ như vậy, người nghĩ đi ta xuất đầu lộ diện là tại sao, kết quả thế nào?" Tống Hạo Nhiên hỏi ngược một câu: "Lúc ấy nàng khóc lại tìm vợ ta tới tổ khổ."

"Hiểu hiểu!" Mạc Trác Tư phân tích nói: "Dựa theo người nói cái tình huống này, ta xem hẳn là nàng một cô nương nhà, thường thường chạy khắp nơi, bạn trai không cảm giác an toàn, thậm chí khả năng bên ngoài còn lời đồn đại, cho nên liền cho rằng tóm gọn, trực tiếp tính khí liền lên tới."

Tống Hạo Nhiên bĩu môi nói: "Không, bọn họ căn bản sẽ không công khai quan hệ."

Mạc Trác Tư thoáng cái liền nghẹn ngào ở, hỏi ngược lại: "Tại sao không công khai, không phải nói đến mấy năm rồi sao?"

"Cho nên a, ta nói người nam này không đáng tin cậy." Tống Hạo Nhiên nhếch miệng nói.

"Mặc kệ từ đảm nhiệm nguyên nhân gì, cùng một chỗ mấy năm còn không có công khai, ta là không tiếp thụ nổi." Mạc Trác Tư lắc đầu cười nói.

"Ta cái kia cô em vợ, ở trường học thời điểm cũng rất sùng bái Ngụy Duyên, cũng chính là bạn trai nàng, một nhãn nhin nữa, liền làm thành như bây giờ." Tống Hạo Nhiên giải thích.

Mạc Trác Tư híp mắt vuốt vuốt ý nghĩ, hẳn đại khái hiểu rõ, chính là cô gái kia vì bạn trai tìm tới Hoa Khang Bá, kết quả Hoa Khang Bá tẩy máy tay chân, lúc này bạn trai xuất hiện, cho là chân đạp nhiều thuyền.

"Người nói nàng tổn thương không thương tâm, hiện tại cũng nhanh mười hai giờ khuya rồi, còn ở trong phòng với vợ ta khóc lóc kể lể, ta hiện tại cũng bị chạy tới phòng khách rồi." Tống Hạo Nhiên đùa mà nhỏ nước bọt nói.

Mạc Trác Tư cười ha ha, "Được, chuyện này ta hiểu được!"

Tống Hạo Nhiên rất kiên quyết nói: "Ta cùng với các nàng nói hết rồi, ta nói loại đàn ông này nhất định phải phân, sau này không thể nào ủng hộ bọn họ cùng một chỗ."

"Ngụy Duyên 《 Từ Cảnh Quan 》 đúng không? Ta ghi lại đến, quay đầu khẳng định nghiêm túc nhìn." Mạc Trác Tư toét miệng cười nói: "Cho dù là Sử Thi tác phẩm đồ sộ, ta cũng chiếu phun ra!"

Tống Hạo Nhiên cười gật đầu nói: "Cuối tuần sáu, kêu lên lão Tiêu, thật lâu không đi trượt băng rồi."

"Được, người hãy cùng người cô em vợ nói, không khoắc lác, chỉ cần ta xuất thủ, Thiên vương lão tử văn chương ta cũng cho hắn nắm chặt sinh ra sai lầm." Mạc Trác Tư vỗ ngực cười nói.

"Được được được, ta tin người!"

Hai người cũng không có nhiều tán dóc, không sai biệt lắm liền cúp điện thoại.

Tống Hạo Nhiên đi tới căn phòng, hẳn nhìn bị bệnh liệt giường nàng dâu, còn ngồi ở đầu giường kể khổ Đường Diệu Mộng, hẳn cố ý gõ cửa một cái.

Hai nữ nhân tầm mắt lập tức nhìn sang.

"Ta nói với Trác Tư qua." Tống Hạo Nhiên hai tay ôm ngực dựa vào ở trên cửa.

Đường Diệu Mộng hít sâu một hơi, muốn nói điều gì, lại lại không thể nào mở miệng.

Nàng với tỷ tỷ trò chuyện rồi một buổi tối, cũng coi như là thấy rõ Ngụy Duyên người đàn ông này mặt mũi thực, chỉ là muốn tới có chút giữu cột.

Lúc trước toàn bộ sinh hoạt đều là vây quanh cái này Ngụy Duyên, nằm mơ đều muốn đến hắn thành danh phía sau đón dâu chính mình hình ảnh.

Nàng không quan tâm người ngoài nhãn quang, mặt dày khắp nơi cầu người, quay đầu lại lại là cái kết quả này.

Tống Hạo Nhiên nói: "Thực ra, thông qua chuyện này thấy rõ một người, cũng không thua thiệt, hôm nay tổng cộng cũng liền cấp người đánh bốn lần điện thoại, không có nhận sẽ không đánh.

Đường Diệu Mộng không nhịn được giúp Ngụy Duyên giải thích: "Hắn khả năng bận bịu, tối nay hắn muốn tham gia một người bạn học sẽ!"

"Hợp lớp? Ta đã nói với người, nếu quả thật là bởi vì chuyện này, ta sau này chứng kiến hẳn ta còn muốn phần thưởng hắn một bạt tai, đồ chơi gì!" Tống Hạo Nhiên không nhịn được mắng.

"Được rồi! Đề đi qua!" Đường Xảo Vân vỗ muội muội tay nói: "Sau này a, có chuyện gì, nhiều nói cho ta một chút."

Đường Diệu Mộng mũi chưa xót mà, khóc rồi một buổi tối, nước mắt cũng làm.

Nàng gật đầu một cái, khóc thút thít mà nói rằng: "Ta biết."

Bên kia.

Mạc Trác Tư ngón tay nhẹ nhàng gõ ở trên chần, thật không nghĩ tới Hoa Khang Bá lại là thứ người như vậy, xem ra thật là không cần cho mặt mũi.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến

Trời vừa hơi sáng.

Mạc Trác Tư liền mở mắt, hần sờ lên điện thoại di động, phát hiện lại mới sáu giờ, đồng hồ báo thức đều không vang.

Loại cảm giác này rất là mơ hồ, hần phi thường mong đợi hôm nay đến.

Lúc này trong đầu xác nhận thành thực điểm số.

【Thành thực điểm số: 3521 điểm】

Mạc Trác Tư thoáng cái liền từ trên giường ngồi dậy, cả ngày hôm qua thời gian, hần tăng gần như 2000 thành thực điểm số.

Mà phân tích kia 《Trở Lại Tống Triều》cũng bắt quá là tốn 3500 thành thực điểm số.

Cũng chính là hôm nay chính mình còn có thể phê bình một quyển tương tự tác phẩm, cái này làm cho Mạc Trác Tư hưng phấn không thôi, hần không có một lần như hôm nay như vậy mong đợi đi làm.

Mong đợi mỗi một ngày ngày mai!

Tại rửa mặt quá trình, hần lưu ý đến thành thực điểm số vẫn còn đang phòng, chỉ bắt quá với ngày hôm qua so sánh chậm không ít, hần cho rằng là phê bình nhiệt triều đã qua, sức ảnh hưởng bắt đầu yếu đi quan hệ.

Chẳng qua không liên quan, chỉ cần cuốn thứ hai tác phẩm chọn xong, là có thể vô hạn tuần hoàn đi xuống.

Hần ở dưới lầu mua sớm một chút phía sau trực tiếp đón xe trở lại đơn vị.

Lúc này ước chừng so bình thường sớm nửa giờ đến đơn vị, so Mạc Trác Tư sớm cũng liền một vị đồng nghiệp, đó chính là trong nhà ở ở đơn vị phụ cận Phương Phi Vũ.

Mạc Trác Tư cầm ra bản thân sữa bò bánh mì, với Phương Phi Vũ vẫy vẫy tay.

Phương Phi Vũ đem mới vừa ăn điểm tâm xong cái hộp vứt bỏ, lại đánh cửa sổ thông gió, cái này mới đi tới, bán miệng lưỡi nói: "Mạc lão sư ngài có gì phân phó?"

"Hôm nay có cái nhiệm vụ!" Mạc Trác Tư uống sữa bò nói.

"Được, người nói!" Phương Phi Vũ đối với chính mình tiểu thuyết chuyên mục bình luận khu bản chủ cái này mới cương vị vô cùng hài lòng.

Đặc biệt là hiện tại cũng là Mạc Trác Tư một tay nắm chắc đại quyền, Phương Phi Vũ cơ hồ là vui vẻ thông thả sống qua ngày.

"Người trước đem 《Hoàng Tử Là Con Chó》trường đánh giá cho ta sửa sang lại đến, thứ yếu là lúc sau chọn tác phẩm phương hướng, muốn lần nữa điều chỉnh." Mạc Trác Tư đem sữa bò buông xuống, lời nói thâm thúy nói: "Chọn những thứ kia hào nhoáng bên ngoài tác phẩm, bị thị trường thôi thủ cưỡng ép đẩy lên đi tác phẩm, ta tới đưa bọn họ từng cái một đánh rớt Thần Đàn."

"A, người thật chuẩn bị cùng toàn thế giới là địch à?" Phương Phi Vũ đùa.

Mạc Trác Tư liếc một cái người này, "Không đến nỗi đi!"

"Ngược lại nỗi này ta là không công." Phương Phi Vũ rất là thần thần nhếch miệng nói.

"Được được được, ta tới công, chúng ta chuyên mục nếu xác định vị trí là xoi mói, ánh mắt đặc biệt, vậy thì không thể hàm hồ chuyện, chính là một cái chữ, làm!" Mạc Trác Tư nụ cười liên tục mà nói rằng.

Hắn hiện tại đang nắm giữ một cái cái có thể vô hạn tuần hoàn phê bình phương pháp, sức lực thật nhiều.

"Người là tổng biên tập, ta đương nhiên nghe người." Phương Phi Vũ gác chéo chân nói.

Hai người đối với (đúng) chuyên mục phê bình chuyện trò chuyện chừng mười phút đồng hồ, Mạc Trác Tư cũng theo Phương Phi Vũ chỗ góp nhặt không ít tin tức hữu dụng, nói cách khác lập tức tương đối đồ rục một chút tác phẩm.

Lúc này, đơn vị đồng nghiệp đều lục tục trở lại.

Trần Quốc Khánh dưới quần kẹp ví da nhỏ liền đi vào, đầu tiên là tới Mạc Trác Tư văn phòng vị nhắc nhở một câu.

"Hôm nay Hoa đồng tới công ty, ta theo hắn lúc trước dựng thang máy."

Mạc Trác Tư mắt trái lông mày nhướn lên, nghiêng mặt buồn cười nói: "Hôm nay là muốn tới lập uy."

"Mặc kệ đứng không lập uy, người cho cao nhất phần quyền sách kia, bây giờ tranh cãi tính còn rất lớn, ta lo lắng hắn sẽ nắm điểm này nói chuyện!" Trần Quốc Khánh nói.

"Thật sao? Nếu là hắn dám cầm cái này nói chuyện, ta nhưng cũng muốn bạo hắn tài liệu rồi!" Mạc Trác Tư nhún vai cười một tiếng.

"A, người còn Hoa đồng tài liệu? Đến, nói nghe một chút?" Trần Quốc Khánh cái này thì hứng thú rồi.

Mạc Trác Tư khoát tay, "Đừng, ta từ trước đến giờ là trả lễ lại người, người khác bây giờ còn chưa tìm cớ, ta không thể chủ động làm người xấu."

Trần Quốc Khánh liếc mắt một cái người này, sau đó nghiêng đầu liền hướng chủ quản phòng làm việc đi tới.

Lâu làm việc bên trong.

Hoa Khang Bá phòng làm việc tại năm tầng một xó xinh, hắn mỗi thứ tư năm sẽ tới một lần đi làm.

Hắn mấy ngày nay đều đang quen thuộc công ty nghiệp vụ.

"Hoa đồng!"

"Hoa đồng được!"

Đi ngang qua nhân viên rồi rít cho hắn chào hỏi, đó là một cái nhiệt tình.

Hoa Khang Bá chưa ngồi được bao lâu, liền gọi tới một tên trợ lý, "Khiến Từ Thanh Thanh tới tìm ta, mang theo tính phẩm phê bình kế hoạch với tài liệu!"

"Được!"

Ở trong quan trường, đó là quan lớn một cấp đề chết người.

Ở công ty trong đơn vị, cái kia lãnh đạo chính là người áo com cha mẹ.

Từ Thanh Thanh cũng là vừa tới đơn vị, liền vội vội vàng vàng mang theo tài liệu chạy tới.

Nàng đối mặt Hoa Khang Bá vẫn còn có chút khản trương, ngồi xuống cường ép sắp xếp nụ cười báo cáo: "Đây là liên quan tới tính phẩm phê bình chuyên mục tương lai kế hoạch."

"Được, ta trước xem một chút, người theo ta chót miệng giới thiệu một chút, hai ngày này chúng ta tiểu thuyết chuyên mục tình huống." Hoa Khang Bá nhận lấy tài liệu liền bắt đầu nghiêm túc nhìn.

Nếu như lúc đầu họp, hắn không có đề nghị đem Trần Thao cách chức, cái kia toàn bộ còn dễ nói.

Hoa Khang Bá bây giờ chỉ sợ Trần Thao thù dai, cố ý cho mình tạo ra bấy hổ.

Từ Thanh Thanh mở miệng nói: "Tình phẩm phê bình tiểu thuyết chuyên mục sau khi ra ngoài, 24 tiểu thuyết đặt số người là hai mươi mốt vạn, chúng ta dự tính mục tiêu là bốn mươi vạn."

"Ồ? Một cái thi từ chuyên mục có thể có 300,000, tiểu thuyết mới bốn mươi vạn?" Hoa Khang Bá ngẩng đầu lên, con ngươi liếc một cái Từ Thanh Thanh.

Chỉ là cái này một nhìn, sẽ để cho Từ Thanh Thanh căng thẳng trong lòng.

"Bởi vì hần tại thi từ vòng tròn sức ảnh hưởng khá lớn, tiểu thuyết không giống nhau, hơn nữa chúng ta người sử dụng cơ sở chỉ có bốn triệu, 10% người chú ý đã là cao vô cùng rồi." Từ Thanh Thanh giải thích.

"Ồ? Nếu hần tại tiểu thuyết phương diện rất bình thường, chúng ta là không phải có thể cân nhắc tìm giới tiểu thuyết có sức ảnh hưởng người tới đảm nhiệm tổng biên tập vị trí?" Hoa Khang Bá thuận miệng nói một câu.

Từ Thanh Thanh nhất thời liền luống cuống, nàng có thể dự tính đến Hoa Khang Bá sẽ làm khó Mạc Trác Tư, nhưng không nghĩ tới vừa đến đã nói thay đổi người.

"Ta cho là trước mắt không thích hợp có quá biến động lớn, đương nhiên Hoa đồng ý nếu như có càng người tốt chọn, cái kia ngoài ra cân nhắc." Từ Thanh Thanh trả lời.

Hoa Khang Bá coi như là đã nhìn ra, cái này Từ Thanh Thanh cuối cùng cũng chỉ là một quản lý chi nhánh, ở trước mặt mình không dám buông ra nói chuyện.

Lúc này hần dứt khoát trực tiếp tới một cái ra oai phủ đầu!

"Người có phải hay không nghĩ (muốn) bao che hần? Ta biết hai người các người quan hệ." Hoa Khang Bá cố ý nhằm vào nói.

Từ Thanh Thanh kiên quyết phủ nhận nói: "Không có chuyện này, ta theo hần chỉ có thượng hạ cấp quan hệ đồng nghiệp, nếu như hần năng lực quả thật không đủ, ta gặp nhau trước tiên đưa hần rút lui hết."

Hoa Khang Bá trong nháy mắt nghiêm túc, "Trước tiên? Cái gì gọi là trước tiên, người bây giờ có người chọn sao? Liền hần gan này, ai dám cũng dám chọn, xảy ra chuyện người có thể khiêng?"

Từ Thanh Thanh trong lòng nhất thời liền ngạnh ờ, nàng tới khiêng?

Nàng quả thật có thể khiêng, nhưng vì Mạc Trác Tư nhất định phải thế ư?

Hoa Khang Bá xụ mặt rất là nghiêm túc, trong đầu nhưng vẫn quan sát Từ Thanh Thanh biểu tình biến hóa, hần cũng liền hù dọa một chút đối phương.

Nhưng vào lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên vang lên tiếng gõ cửa.

"Đi vào!" Hoa Khang Bá ngẩng đầu hô to.

Hai người đều hướng vào cửa vị trí nhìn lại, Từ Thanh Thanh bỗng nhiên miệng hơi hơi mở ra, nàng vạn vạn không nghĩ tới, lại là Mạc Trác Tư tới.

"A, thật là một nhấc Tào Tháo, Tào Tháo liền đến!" Hoa Khang Bá vui vẻ khoan thai nói.

Mạc Trác Tư mới vừa nghe nói Từ Thanh Thanh bị Chủ tịch hội đồng quản trị "Triệu đến", hần liền trước tiên liền chạy tới, ngày đó điện thoại có thể với Hoa Khang Bá trở mặt, ngày hôm qua lại xảy ra loại chuyện đó.

Bây giờ Trần Quốc Khánh đều biết, Hoa Khang Bá hôm nay tới đi làm, nhất định sẽ tìm hần vụ.

Mạc Trác Tư hướng Hoa Khang Bá trách móc cười một tiếng, sau đó đem cửa phòng làm việc đóng lại.

Từ Thanh Thanh cảm giác Mạc Trác Tư khí thế hung hung, liền rất sợ hai người ở trong phòng làm việc âm ỉ lên, nàng trợn lên giận dữ nhìn rồi Mạc Trác Tư một cái, nhắc nhở đối phương không nên nói bậy bạ.

"Đến, ngồi!" Hoa Khang Bá nhếch lên chân nói.

"Nếu không mời Từ quản lý đi về trước công việc?" Mạc Trác Tư có thâm ý khác mà đề nghị.

Hoa Khang Bá khoát tay cười nói: "Không cần, chúng ta đang thảo luận người vấn đề đây!"

Hoa Khang Bá một mặt kinh ngạc nhìn Mạc Trác Tư, Mạc Trác Tư trực tiếp đi mấy bước đi tới hần bên tai thấp giọng nói: "Không bằng chúng ta tới trò chuyện một chút, liên quan tới Đường Diệu Mộng chuyện?"

Hoa Khang Bá nhất thời đánh ròi giật mình một cái, hần hai mắt trợn to, khó có thể tin nhìn Mạc Trác Tư.

Mạc Trác Tư khoe miệng mỉm cười, lúc này mới xoay người đặt mông ngồi xuống.

Hoa Khang Bá rất mau đem kinh hoàng biểu tình ỉn núp, sau đó nhìn Từ Thanh Thanh nói: "Được rồi! Từ Thanh Thanh ngươi hãy đi về trước công việc, cái đề tài này lần sau bàn lại."

Từ Thanh Thanh một mặt gặp quý biểu tình nhìn Mạc Trác Tư, rất là kinh ngạc đến ngây người! !

Mạc Trác Tư khoe miệng vang lên một vết đường vòng cung, xoay đầu lại hướng đến Từ Thanh Thanh nói: "Ngươi đi về trước, ta theo Hoa đồng còn càng chuyện trọng yếu cần nói."

Từ Thanh Thanh nuốt một cái nước, có loại tránh được một kiếp cảm giác, lúc này mới đứng dậy với Hoa Khang Bá gật đầu tỏ ý, mở cửa đi ra phòng làm việc.

Vừa đóng cửa, Hoa Khang Bá nhất thời liền biến sắc mặt, hẩn một mặt đen mà nhìn Mạc Trác Tư hỏi: "Làm sao ngươi biết? Ai nói cho ngươi biết?"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Chớ không dối rồi ăn cút

Mạc Trác Tư mặc dù không có thể nói láo, nhưng hẩn có thể cự tuyệt trả lời thẳng.

"Ngươi tìm khắp đến chỗ ta, ngươi nói là làm sao biết?"

Hoa Khang Bá bình tĩnh lại, ngừng đầu hỏi: "Cho nên? Ngươi muốn nói cái gì?"

"Ta đang suy nghĩ Hoa đồng hôm nay có thể sẽ có gì phân phó! !" Mạc Trác Tư ngoài cười nhưng trong không cười mà nói rằng.

"A, chớ Đại Thi Nhân, ta nào dám phân phó ngài a!" Hoa Khang Bá trêu ghẹo cười nói.

Mạc Trác Tư cũng không hàm hồ, theo miệng liền nói: "Vây cũng được tốt, bắt quá ta nhưng là đáp ứng ngươi."

"Ồ? Ngươi đáp ứng?" Hoa Khang Bá có chút kinh ngạc.

Cái này ở hẩn trong nhận thức biết, Mạc Trác Tư là cái loại này ai cũng không phục, cứng rắn tính khí không hiểu đối nhân xử thế gia hòa.

"Chẳng qua a, ta đáp ứng có thể với Hoa đồng nguyện vọng có chút sai lệch, người khác yêu cầu ngươi là muốn hướng cao phân đi, ta lại đáp ứng hướng thấp phân phê bình." Mạc Trác Tư cô ý nói.

Hoa Khang Bá ngẩn người một chút, sau đó biểu tình rất là coi thường.

"Thế nào? Có ý theo ta đối nghịch?" Hẩn có chút giễu cợt hỏi ngược lại.

"Đó cũng không phải, ngài lần trước nhắc nhở ta à, ta còn phải ở đơn vị phục vụ năm năm" Mạc Trác Tư gác chéo chân nói.

Hoa Khang Bá một mặt buồn cười, "Ừ?"

"Ta cũng không thể trái với điều ước a! Ta rất tốt liên quan (khô), nghiêm túc làm! Ngược lại ta muốn là đồ thừa không đi, ngài cũng không thể một phương diện trái với điều ước, nên cho ta phổ biến rộng rãi vẫn phải là phổ biến rộng rãi, nên cho ta tiền thưởng vẫn là phải cho tiền thưởng, Hoa đồng ngài nói có đúng hay không?" Mạc Trác Tư cô ý khiêu khích nói.

Hoa Khang Bá cười uống một hớp trà. "Ta còn thực sự nghĩ đến ngươi muốn nói cái gì, nguyên lai là loại này tất cả mọi người lòng biết rõ chuyện."

Mạc Trác Tư kéo một cái chính mình cổ áo, cười nói: "Ta còn có việc phải làm, sẽ không phụng bồi."

Dứt lời Mạc Trác Tư liền đứng lên tới.

Hoa Khang Bá mắt lạnh hỏi ngược lại: "Ta có nói cho ngươi đi sao?"

"Có cơ hội trò chuyện tiếp, ta hôm nay có thể bận bịu đây!" Mạc Trác Tư cũng không quan tâm, ném câu nói tiếp theo liền trực tiếp đẩy cửa cười đi ra ngoài.

Giận đến Hoa Khang Bá quét một chút đứng lên, hất một tay chỉ bị đóng lại cửa, lời còn không mắng ra, người liền đi.

"Lẽ nào lại như vậy, thật là trong mắt không người."

Hoa Thị tập đoàn.

Hoa Thị tập đoàn dưới cờ có thật nhiều chi nhánh công ty, liên quan đến tin tức nghề, vui chơi giải trí phê bình nghề, truyền trực tiếp nghề, còn điện ảnh quay chụp nghề.

《 Phê Bình Nhỏ 》 chính là Hoa Thị tập đoàn dưới cờ đặc biệt nhằm vào vui chơi giải trí phê bình thị trường thiết lập công ty.

Trên căn bản tất cả mọi người đều biết, Hoa Thị tập đoàn đây là đang bố trí, vượt qua nhiều nghề bày toàn cục.

Một giờ trưa đồng hồ.

Lưu Đức Chúng phòng làm việc điện thoại vang lên.

"Người chúng ta chứng kiến, tối ngày hôm qua có một nữ nhân hẹn bình luận mạng lưới mới Chủ tịch hội đồng quản trị ở bên ngoài ăn cơm, nữ nhân kia là tác gia Ngụy Duyên trợ thủ."

"Hôm nay, vừa vặn Hoa Khang Bá đến công ty một chuyến, có người chứng kiến tiểu thuyết chuyên mục tổng biên tập Mạc Trác Tư theo Hoa Khang Bá trong phòng làm việc cười đi ra."

Lưu Đức Chúng ánh mắt sáng lên, hướng về phía nói điện thoại nói: "Được, các ngươi tiếp tục lưu ý."

Lúc đầu hấn bày cuộc, muốn phải lợi dụng Đồng Thiếu Hoa tiết lộ, chèn ép bình luận mạng lưới, một khi chèn ép thành công.

Hoa Khang Bá lúc ấy khẳng định cũng không dám ăn những thứ kia cô phần, cũng làm như không được Chủ tịch hội đồng quản trị.

Mà Hoa Thị tập đoàn người liên có cơ hội nhân cơ hội đem bình luận mạng lưới thu mua trở lại, đến lúc đó đem 《 Phê Bình Nhỏ 》 với 《 Bình Luận Mạng Lưới 》 hai nhà chính hợp.

Vậy coi như có thể bước lên tiến vào phê bình giới tiền tam mạnh mẽ.

Nhưng kế hoạch không cần nổi biến hóa.

Lưu Đức Chúng cũng không nghĩ tới, Hoa Khang Bá so hấn tưởng tượng phải có quyết đoán, lại đang chuyển hình Sơ kỳ liền lấy bên dưới Chủ tịch hội đồng quản trị vị trí, hơn nữa còn muốn thay đổi Tổng giám đốc.

Cái này vừa vặn lại cho Lưu Đức Chúng cơ hội.

Điều này nói rõ bình luận trong lưới bộ xuất hiện tín nhiệm nguy cơ.

Chủ tịch hội đồng quản trị không tín nhiệm chấp hành người quản lý, rất khó hoàn thành chuyện gì.

Lưu Đức Chúng đang máy bay riêng bên cạnh nút ấn hò hét: "Hoa thanh tới đây một chút."

Đại khái ba mươi giây sau.

Ngày đó, đã từng đem Đồng Thiếu Hoa chọc giận gần chết Kim Hoa Thanh đi vào, hấn hắc đầu dò hỏi: "Lưu đồng có gì phân phó?"

Lưu Đức Chúng mang theo hồi ức mà giọng nói: "Ngươi nói lần trước, Hoa Khang Bá nhậm chức Hội đồng quản trị nghị bên trên, với họ Mạc kết xuống lương từ?"

"Đúng!" Kim Hoa Thanh gật đầu nói: "Tin tức này rất nhiều người đều biết."

"Vậy ngươi cảm thấy, cái đó Mạc Trác Tư, có khả năng hay không độc lập độc hành, không nghe bọn hấn Chủ tịch hội đồng quản trị?" Lưu Đức Chúng hỏi.

Kim Hoa Thanh khoe mắt nhấc lên phảng phất đang suy tư, trả lời: "Cái này nếu như là trong công tác chuyện, sợ rằng đây không thoát được chứ?"

"Theo đạo lý hấn là như vậy, nhưng nếu như là chuyện riêng đây?" Lưu Đức Chúng hiểu có hăng hái hỏi.

"Chuyện riêng nói, mười có tám chín sẽ cự tuyệt." Kim Hoa Thanh lần này không có lo lắng nhiều phải trả lời.

Lưu Đức Chúng toét miệng cười một tiếng: "Ta biết trong đơn vị có không ít người đều nói xấu ta, nhưng ta muốn để cho bọn họ làm việc, ai dám không làm?"

"Nếu như hần không làm, Hoa Khang Bá sẽ để cho hần phụ trách tiểu thuyết chuyên mục? Trọng yếu như vậy một cái thị trường bản khối thể nào cũng phải khống chế ở trong tay mình chứ?"

Kim Hoa Thanh chân mày nhíu lại, "Cho nên Lưu đồng cảm thấy? Mạc Trác Tư dù là không muốn, nhưng hần cũng không thể cự tuyệt?"

"Từ phi hần không nghĩ ở công ty lẫn vào." Lưu Đức Chúng lời thề son sắt mà nói rằng.

"Vậy ngược lại cũng là, cánh tay từ đầu đến cuối không cường được bắp đùi!" Kim Hoa Thanh gật đầu đồng ý.

Lưu Đức Chúng đứng lên, hai tay xen vào ở trong túi, xoay người xuyên thấu qua rơi xuống đất pha lê nhìn xa xa phong cảnh.

"Tối ngày hôm qua, có người tìm Hoa Khang Bá muốn phải đi cửa sau, là một cái tiểu thuyết tác giả trợ lý, theo sát hôm nay đã có người chứng kiến Mạc Trác Tư theo Hoa Khang Bá trong phòng làm việc đi ra."

"Người nói nếu như bọn họ thể như nước với lửa, tại sao hai người sẽ ở trong phòng làm việc trò chuyện vui vẻ như vậy, hơn nữa họ Mạc vẫn cười đến đi ra."

Kim Hoa Thanh lập tức kinh ngạc nói: "Cười đi ra?"

"Đúng vậy!" Lưu Đức Chúng thật giống như phát hiện bí mật gì bình thường, cười nói: "Ta dám khẳng định bọn họ khẳng định nhắc tới cái đó gọi Ngụy Duyên tác giả."

Kim Hoa Thanh cũng là trong vòng lão nhân, tự nhiên biết có ý gì, loại chuyện này rất tầm thường, tất cả mọi người lòng biết rõ.

Bây giờ bình luận mạng lưới loáng thoáng có quét khỏi dấu hiệu, tinh phẩm phê bình chuyên mục rất là hòa bạo, muốn phải bùng một quyền tác phẩm cũng phi thường dễ dàng.

"Đúng rồi, còn có một việc, tại Mạc Trác Tư trong chuyên mục, cao nhất chấm điểm tác phẩm là một người mới tác phẩm, tên sách là 《Hoàng Tử Là Con Chó》, quyển sách này tranh cãi tính rất lớn, có khả năng hay không là có ý đẩy lên đi?" Kim Hoa Thanh bỗng nhiên nghĩ tới đây chuyện!

Lưu Đức Chúng cũng là lập tức quay đầu cười nói: "Quả nhiên, chó không đổi rồi ăn cứt, ta xem mười có tám chín, là đem công khai ghi giá mua xong đánh giá, biến thành trong tôi quy tắc ngầm."

"Chúng ta đây?" Kim Hoa Thanh giảo hoạt cười một tiếng.

Lưu Đức Chúng phân phó nói: "Cho ta nhìn chăm chú, tìm vài người khí thu được chủ, Weibo đại V (người bình luận), mạng lưới dư luận công kích, một khi cái này Mạc Trác Tư ở trong chuyên mục mặt phê bình Ngụy Duyên tác phẩm, lập tức khuếch tán, chúng ta muốn đem điều này xào làm thiên tài thi nhân, không để bình luận nhà lớn cà ri cho trực tiếp đập đi!"

Kim Hoa Thanh vỗ ngực cười nói: "Chuyện này bao ở trên người của ta."

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 65: Chúng ta hoà nhau

Mạc Trác Tư tốn sáng sớm thời gian, đem Ngụy Duyên 《Từ Cảnh Quan》 nhìn qua một lần.

【 phong tỏa tác phẩm, đã quét hình xong. 】

【 phân tích tác phẩm cần phải tiêu hao: 1500 thành thực điểm số 】

Mạc Trác Tư dùng một chút, phải tốn điểm số mặc dù không nhiều, nhưng là hắn cũng không muốn tại thời khắc mấu chốt này, đem còn sót lại điểm số lãng phí.

Ít nhất người được kiểm lấy vốn lại chứ?

Nếu không 1500 thành thực điểm số, vậy cần phải tồn tốt ít ngày.

《 Từ Cảnh Quan 》 nội dung Mạc Trác Tư là xem xong, tổng thể mà nói viết coi như tập hợp, đề tài vốn là rất thích hợp điện ảnh soạn lại, nhưng nội dung cốt truyện với đặc sắc trình độ không đạt tới thay đổi yêu cầu.

Tổng thể mà nói, chỉ thích hợp dùng để tiêu khiển thời gian.

Cứ như vậy một quyển tác phẩm, Mạc Trác Tư tâm lý đại khái có thể chấm điểm 5 phân.

Lúc này đặt ở hán mặt bàn, là một quyển khác tác phẩm

"Mạc lão sư, tiểu thuyết khoa huyền dẫn quân người Trần Đông Đông biết chưa?" Phương Phi Vũ cười giới thiệu.

"Thế nào? Cái này Trần Tiểu Đông chẳng lẽ còn có quan hệ?" Mạc Trác Tư trêu ghẹo cười nói.

Phương Phi Vũ cười hắc hắc, xách băng ghế an vị đi qua, nhỏ giọng nói: "Cái này Trần Tiểu Đông chính là con trai của Trần Đông Đông."

Mạc Trác Tư nhất thời hiểu ra, cười thờ dài nói: "Khó trách, ta nói nội dung cốt truyện thế nào như vậy quen thuộc?"

"Ta đã nói rồi, người cũng đã nhìn ra? Người này thực ra chính là cầm cha hắn tác phẩm, hơi chút sửa lại một ít kiểu đoạn, nội dung cốt truyện đều rất tương tự, trực tiếp liền lấy ra tới lừa dối người." Phương Phi Vũ còn cười nhạo nói: "Người biết người này giải thích thế nào sao? Hắn nói, hắn với hắn cha chính là một cái phong cách, cho nên mọi người mới sẽ cảm thấy giống như!"

"Phốc" một tiếng!

Mạc Trác Tư liền bật cười.

"Có chút ý tứ!" Hắn cười nhìn một cái trên mặt bàn kia 《 Siêu Khoa Huyền Du Lịch 》，bìa bắt ngờ viết "Trần Tiểu Đông" ba chữ to.

"Được, ta nhìn kỹ một chút quyển sách này!" Mạc Trác Tư đem cái ghế lộn lại, sau đó cầm quyển sách này lên.

Hắn mở ra một trang cuối cùng mặt bìa dưới góc phải vị trí, có thể chứng kiến quyển sách này tổng cộng có bao nhiêu chữ.

Một trăm tám chục ngàn chữ.

Cũng liền hai giờ công phu.

Phương Phi Vũ hưng phấn quá mức trở lại chỗ mình ngồi, hắn bây giờ cảm thấy lúc trước thật là một chút sức mạnh cũng không có, không chút ý tứ, chính là thu tiền làm việc.

Bây giờ nhưng là khác rồi, quyển sách kia hắn nghiên cứu hai ngày, chất lượng cực kém, mấu chốt nhất là liên quan đến chép lại.

Cái này Trần Đông Đông nhưng là Cổ Thành Văn Đàn hiệp hội Thủ Tịch danh dự Hội trưởng, làm việc nội địa vị cực kỳ cao, không có ai sẽ nhàn rỗi buồn chán quản bọn hắn gia sản chuyện.

Nhưng Mạc Trác Tư chuyên mục đi chính là cái này phong cách, chính là xoi mói, chính là bắt người chân đau, hơn nữa không một chút nào cho mặt mũi.

Tỉ tách.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Hắn hôm nay chẳng qua là tiện tay phê bình hai quyển thi tập, cũng liền tiêu hao 300 thành thực điểm số, trọng tâm đều dời đến tiểu thuyết bên này.

Cuối cùng là tại trước khi tan việc nửa giờ, đem 《 Siêu Khoa Huyền Du Lịch 》 quyển sách này xem xong.

Trên thực tế chính là chép lại Trần Đông Đông 《 Ngân Hà Chi Lữ 》，dựa theo Mạc Trác Tư trí nhớ, đó là tương tự độ cao đạt đến 70%.

【 phong tỏa tác phẩm, đã quét hình xong. 】

【 phân tích tác phẩm cần phải tiêu hao: 900 thành thực điểm số 】

Mạc Trác Tư không nhịn được xì một tiếng bật cười, thiếu chút nữa đem uống vào đi trà đều phun ra ngoài.

"Thế nào kích động như vậy?" Tiết Anh Trác kinh ngạc hỏi.

"Không việc gì không việc gì!" Mạc Trác Tư cường ép nín cười vẩy vẩy tay.

Cái này thật đúng là là không ngờ, vốn là cho là kém đi nữa cũng phải xài hơn 1000 thành thực điểm số, kết quả lại so Ngụy Duyên tác phẩm còn thấp hơn một cấp bậc.

Hắn cơ hồ không có do dự liền lựa chọn phân tích.

Phân tích tốc độ rất nhanh, cũng bất quá là trong chớp mắt, quyển sách này ưu khuyết điểm, toàn bộ chỗ sơ hở đều hiện lên tại trước mắt hắn.

【trí mạng khuyết điểm: Liên quan nghi chép lại, cùng tác phẩm 《Ngân Hà Chi Lữ》 nội dung cốt truyện trọng điệp, nhân vật tính cách, không gian thiết lập vô cùng tương tự, tương tự độ cao độ 64. 24%】

Mạc Trác Tư rất là kinh ngạc, lại chính xác đến phần trăm chi Zero mấy, xem ra đã tiến hành số liệu so sánh!

【chủ yếu ưu điểm: Số người tạo nên sinh động, tình huynh đệ khắc họa tận xương ba phần, nhân loại ngắn ngủi tuổi thọ cùng vũ trụ Vĩnh Hằng biểu đạt đến mức phát huy tới tận cùng.】

Phân tích nội dung rất nhiều, nhưng Mạc Trác Tư phê bình cũng sẽ không đi tra cứu chi tiết, hắn lại liếc một cái còn lại khuyết điểm.

Tâm lý nắm chắc.

Bây giờ sẽ bắt đầu gõ bàn phím rồi, động tác thuần thục tại trên mạng tìm tới quyển này 《Siêu Khoa Huyền Du Lịch》 mặt bìa, sau đó áp vào phê bình trong chuyên mục đầu.

Chuyên mục tổng biên tập Mạc Trác Tư lời bình: "Chép lại tác phẩm, cùng tác phẩm 《ngân hàng lữ trình》 tương tự độ cao đạt đến 60% trở lên, thừa kế Trần Đông Đông tác phẩm đặc sắc, nhân vật tạo nên căn cơ nhất lưu, tình huynh đệ là át chủ bài nhịp điệu, thuộc về ăn thì không ngon, bỏ thì tiếc tác phẩm."

Tác phẩm chấm điểm "4. 0 phần "

Hắn đề xuống trở về xe chót phía sau, đứng lên hướng về phía ngồi ở phía xa Phương Phi Vũ nói: "Mới phê bình ta phát ra ngoài, người chú ý nhìn chăm chăm!"

Phương Phi Vũ lúc này đang gác chân nhàn nhã xem tiểu thuyết, hắn cười nói: "Tốt, động tác này thật nhanh chóng."

"Chẳng qua a! Trước kia là tiểu thuyết điện ảnh thay phiên nhìn, Mạc lão sư người nhìn lúc nào ta đem điện ảnh chuyên mục cũng kéo xuống tới?" Hắn nói đùa.

"Kéo cái đầu người, kéo xuống tới người cũng chỉ có thể xem tiểu thuyết!" Mạc Trác Tư cười mắng.

Điện ảnh!

Đây chính là tắc đất tắc vàng thị trường, trước mắt Mạc Trác Tư còn không có cái tâm đó suy nghĩ, tiểu thuyết khối này bánh ngọt đã đủ hắn ăn quá no.

Mạc Trác Tư ngồi xuống không bao lâu, yên lặng phòng làm việc liền vang lên một tiếng "Mẹ nó!"

Tiết Anh Trác thò đầu nhìn một cái, đúng là Phương Phi Vũ một mặt kinh ngạc đến ngây người hình dáng, tầm mắt còn nhìn Mạc Trác Tư bên này.

Phương Phi Vũ vội vàng chạy tới, "Người đây thật là mở đầu ba chữ liền nói nhân gia chép lại à?"

"Chép lại tác phẩm, là bốn chữ!" Mạc Trác Tư trêu ghẹo cười nói.

"Được được được, bốn chữ, nhưng là như vậy có thể hay không quá cao điều động? Ta ý là quá đáng đánh rồi!" Phương Phi Vũ vốn là cho là Mạc Trác Tư chẳng qua là theo mặt bên chăm chọc một chút

Ai mẹ nó có thể nghĩ đến, cái này không phải mặt bên chăm chọc, là mình bạch này mặt làm!

"Muốn chính là cái này hiệu quả!" Mạc Trác Tư rất là bình tĩnh trả lời.

Cơ hồ tại đồng thời, hắn thành thực điểm số đi từ từ tăng lên, người khác không dám nói chuyện, hắn nói ra.

Loại này không biết sợ tinh thần, cũng là thành thực Mỹ Đức một trong

Phuong Phi Vũ một mặt đen, hẳn biết chuyện này làm lớn lên, với hẳn theo dự liệu chênh lệch khá xa, hẳn thấp giọng lẩm bẩm nói: "Cái này nửa phút phải bị cáo a!"

"Ồ? Nói thật còn muốn bị cáo?" Mạc Trác Tư ngược lại không nhẹ.

"Sách, nhìn người nói đơn giản như vậy, ta cá là, không ra hai phút, quốc khánh muốn qua tới tìm người." Phuong Phi Vũ nhìn có chút hả hê nói.

"Không việc gì, đây là ta chuyên mục, với hẳn kéo không được quan hệ." Mạc Trác Tư cái này vừa mới nói xong, quả nhiên Trần Quốc Khánh liền từ chủ quản phòng làm việc đi ra.

Tiết Anh Trác không nhịn được cười nói: "Thật đúng là tới!"

"Mạc! Trác! Tư! , ta gọi người ca, cái này quý độ tiền thưởng người có thể hay không cho ta giữ lại điểm." Trần Quốc Khánh đơn giản là khóc tới.

"Đừng đừng xa cách người là ca, ta là tiểu đệ!" Mạc Trác Tư khoát tay cười nói.

Trần Quốc Khánh đập mũi nói: "Người chuyện này nghiêm trọng, ta mới vừa rồi đã với Từ Thanh Thanh báo lên rồi, nằng để phán đoán có muốn hay không xóa bỏ."

"Xóa a, bây giờ liền xóa!" Phuong Phi Vũ có chút nóng nảy, hẳn cảm thấy chuyện này hẳn cũng có trách nhiệm, phải xóa.

"Không thể xóa, đều là tâm huyết ta đây!" Mạc Trác Tư trực tiếp phản bác.

Hắn còn trông cậy vào làm một ít tin tức lớn, tăng cao thành thực điểm số đây, cái này xóa bỏ chẳng phải là thất bại trong gang tấc.

Trần Quốc Khánh trắng mắt xem thường nhìn hai người, sau đó nói: "Ngược lại cái này nòi ta là không công, hai người các người công!"

"Đừng a! Ta vẫn chờ thêm tiền thưởng đi du lịch đây!" Phuong Phi Vũ cười khỏ nói.

Trần Quốc Khánh hai tay ôm ngực, liền đứng ở bên cạnh các loại, hẳn nói rất là tự tin: "Ta bảo đảm, không ra hai phút, Từ Thanh Thanh sẽ điện thoại cho người, cho người xóa bỏ cái này bình luận sách."

Tất cả mọi người đợi!

Chờ a chờ!

Một phút hai phút

Năm phút trời qua, Mạc Trác Tư khoan thai nói: "Không sai biệt lắm tan việc!"

Trần Quốc Khánh lúc này mới bối rối: "Không đúng! Không khoa học a!"

Nỗi này hẳn cho Từ Thanh Thanh hồi báo, Từ Thanh Thanh không ép xuống nỗi, trừ phi là Trần Thao dè xuống.

Nhưng là Trần Thao cũng không lý tới do vì một cái bình luận sách làm lớn chuyện, hơn nữa bây giờ Chủ tịch hội đồng quản trị còn suy nghĩ đối một cái Tổng giám đốc, dưới loại tình thế này, Trần Thao không thể nào dè xuống.

Trần Quốc Khánh đủ loại phân tích, đủ loại nãi bỏ, cũng là không suy nghĩ ra.

Lúc này Mạc Trác Tư điện thoại di động lóe lóe, nhận được một cái tin nhắn ngắn, là Từ Thanh Thanh phát tới.

"Chúng ta hoà nhau!"

Mạc Trác Tư sững sốt một chút, sau đó mới thư thái.

"Đi một chút đi, thu dọn đồ đạc tan việc!" Mạc Trác Tư đắp hai người bả vai cười nói.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Hỏi thăm

Một trận mưa.

Tôi không giải thích được, toàn bộ Cổ Thành, liền trước thời hạn tiến vào mùa đông.

Sau cơn mưa không khí, lạnh lẽo lòng người.

"Người nói cái gì? Ta sách bị người tố cáo?" Trần Đông Minh đang kéo cặp da một dạng theo trong phi trường đi ra.

"Người nói cẩn thận một chút, ai tố cáo? Tố cáo cái gì? Quyền sách kia?"

Trần Đông Minh xụ mặt cầm điện thoại di động, đứng tại người đến người đi quốc nội đến cửa ra A3, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

"Chó má, ta viết sách theo ta cha giống như, với hấn có quan hệ gì!"

"Được rồi được rồi, ta còn tại sân bay, trở về rồi hãy nói!"

Trần Đông Minh giận đến không được, lại còn có người dám chỉ mũi nói mình chép lại?

Hắn kéo hành lý liền ở bên ngoài vẫy tay, tới một chiếc chờ đã lâu xe taxi.

"Đông Vũ vườn hoa!"

"Được!" Xe taxi tài xế xuống xe giúp hấn đem hành lý bỏ vào phía sau đuôi rương.

Xe chậm rãi đi trước

Trần Đông Minh lập tức kể tiếp bình luận mạng lưới APP, đi vào không tới một hồi liền tìm cái điểm kia đánh giá chuyên mục.

Cái này nhìn xong phê bình phía sau, nhất thời hoặc bốc lên nổi lên bốn phía.

"Ai đây à? Có đầu óc hay không?" Trần Đông Minh nhỏ giọng mắng.

Dứt lời, hấn tại danh bạ bên trong nhảy ra một cái mã số.

Tút tut tut!

"Này? Đông Minh à?" Tại điện thoại một đầu khác, là một người có mái tóc trắng bệch trung lão niên người.

"Lý thúc, có chuyện nói cho người một chút, người biết nhiều người, có thể hay không giúp ta tìm đến bình luận mạng lưới một người?" Trần Đông Minh hỏi.

"Tìm người? Người tìm ai? Ta ngược lại thật ra biết bọn hấn một người quản lý, phê bình bộ quản lý." Lý Hào Tề cười hỏi.

Trần Đông Minh ánh mắt sáng lên: "Được, giới thiệu cho ta một chút "

"Không, người chuyện gì à? Gấp như vậy?" Lý Hào Tề kẹp rãnh chồm hỏi.

"Lý thúc, người không biết, bọn họ cái đó tiểu thuyết phê bình chuyên mục, nói ta chép tập đây!" Trần Đông Minh không tính khí tốt phản bác: "Ta chính là chép thì thế nào, với hấn có quan hệ gì?"

Lý Hào Tề dừng một chút, hấn đã sớm khuyên qua Trần Đông Minh, nhưng không quản đến dừng, cái này quả nhiên xảy ra chuyện.

"Cái đó, nói thế nào người chép lại à? Người nói cho ta một chút tình huống, ta đi hỏi một chút." Lý Hào Tề cũng là một gã văn nhân.

Chép lại, toàn bộ tác giả thống hận nhất sự tình.

Hắn mặc dù phản đối, nhưng Trần Đông Minh phụ thân lại thà chấp nhận làm như vậy, cho nên tất cả mọi người chỉ có thể mở một con mắt, nhắm một con mắt, làm bộ không thấy.

"Cái điểm kia đánh giá ta xem, trực tiếp thì nói ta chép lại, còn nói tương tự độ nhiều ít hơn bao nhiêu, ăn thì không ngon, bỏ thì tiếc!" Trần Đông Minh bĩu môi nói: "Ta thừa nhận ta là tham khảo không ít cha ta nội dung tác phẩm, nhưng lấy ở đâu 60%-70% tương tự độ?"

Lý Hào Tề ngượng ngùng cười một tiếng, "Được được được, ta cho người hỏi một chút, ta đây đánh liền cho điện thoại cho người hỏi một chút!"

"Được, vậy bạn ta Lý thúc tin tức tốt!" Trần Đông Minh lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm.

Hắn sờ dĩ trước tiên tìm tới Lý Hào Tề, đó là bởi vì, Lý Hào Tề lúc trước tại phụ thân hắn dưới tay làm qua chuyện.

Bây giờ bỏ văn theo kinh doanh, lợi dụng văn học vòng tròn mạng giao thiệp quan hệ, tìm đầu tư, tìm tác giả, tổ chức lễ ra mắt, hoạt động biết, nhân tế quan hệ cực kỳ rộng lớn.

Lý Hào Tề nhấp máy hé miệng, bất đắc dĩ thờ dài một cái.

Hắn lúc trước gia nhập Văn Đàn hiệp hội, cũng là bởi vì Trần Đông Đông đề cử, sau đó lên đường xuôi gió thuận thủy, chuyện này hắn thật đúng là không thể không quản.

Đại khái do dự mười mấy giây.

Lý Hào Tề hay là ở điện thoại di động danh bạ bên trong nhảy ra khỏi một cái mã số, phía trên chú thích: "Bình luận mạng Internet đánh giá bộ quản lý —— Đồng Thiếu Hoa."

Tút tut tut.

Điện thoại đánh tới.

Đồng Thiếu Hoa lúc này đang lái xe đi bệnh viện, lão bà hắn với con gái đều ngồi ở chỗ ngồi phía sau, con gái phát sốt cao rất là khổ cực.

Vốn là rất gấp, bây giờ điện thoại lại vang lên.

Hắn tốt không tình nguyện tiếp thông cái này điện thoại xa lạ.

"Ôi? Ngài khỏe? Là Đồng quản lý sao?"

Đồng Thiếu Hoa ngăn người một chút, hắn đã có một đoạn thời gian không nghe được xưng hô như vậy rồi, đương nhiên chính mình nghĩ việc sự tình là có chút đột nhiên, rất nhiều người cũng không biết.

"Người là?" Hắn không trả lời, hỏi ngược.

"Ta là Trung Văn liên hợp công ty Lý Hào Tề, lần trước chúng ta tại Cổ Thành một lần trong hoạt động gặp mặt qua."

Đồng Thiếu Hoa cũng nghĩ tới, nhất thời cười hô to: "Nghĩ tới, Lý lão tiên sinh."

"Có cái chuyện nghĩ (muốn) với người hỏi thăm một chút." Lý Hào Tề khách khí nói.

Đồng Thiếu Hoa khó khăn cười khổ nói: "Ta bây giờ đã không có ở bình luận lưới."

"À? ! ! !" Lý Hào Tề nhất thời cả kinh.

"Cho nên a, người có thể hỏi, nhưng ta không nhất định có thể biết!" Đồng Thiếu Hoa có chút lúng túng trả lời.

Lúc này, ngồi ở sau xe xếp hàng nàng đầu cau mày dặn dò: "Lái xe cũng đừng gọi di động rồi."

"Như vậy à? Cái kia sẽ không quấy rầy rồi."

Đồng Thiếu Hoa đó là không từ bỏ ý định a, cái này Lý Hào nói không chừng có thể để cho hắn có cơ hội lần nữa trở lại trong vòng.

"Không, ngài nói, ta không chừng có thể biết!"

Lý Hào Tề cắn răng, mở miệng nói: "Bình luận mạng lưới có một cái tiểu thuyết phê bình chuyên mục, hôm nay trong chuyên mục mặt chỉ danh điểm họ nói có vị tác giả chép lại, ta liền muốn biết một chút chuyện này!"

Đồng Thiếu Hoa nhất thời lộ ra cười khổ, hắn đương nhiên biết tiểu thuyết chuyên mục cũng là Mạc Trác Tư tới phụ trách.

Chuyện này nghe một chút, vẫn thật là là Mạc Trác Tư hành vi phong cách.

"Người đồng nghiệp kia tính cách ta biết, rất không được người ta yêu thích, làm việc cũng không biết phân tặc, đáng tiếc ta bây giờ không giúp được ngài giúp cái gì." Đồng Thiếu Hoa hắn tiếp tục nói: "Bất quá ta vẫn có không ít bằng hữu ở đó, nếu không ta giúp ngài hỏi thăm một chút?"

"Được, vậy cảm ơn người a!" Lý Hào Tề gật đầu cười.

Hai người cúp điện thoại.

"Người nghĩ gì vậy?" Đồng Thiếu Hoa lão bà rất là bất mãn hỏi.

Đồng Thiếu Hoa nghiêm mặt nói: "Ta đang nghĩ biện pháp!"

"Nghĩ (muốn) biện pháp gì? Với người lại không liên quan, làm gì tranh đoạt vũng nước đục này." Nàng ôm con gái một bộ nóng nảy biểu tình.

"Ta biết, nhưng là ta còn nhân tế quan hệ, ta công việc bây giờ không có thể dài lâu, chỉ có thể tạm thời quá độ." Đồng Thiếu Hoa phản bác.

Bên trong xe trong lúc nhất thời lâm vào yên tĩnh.

Ai cũng không không lên tiếng.

Bọn họ cũng đều biết, tình huống bây giờ rất không xong.

Nhưng là không có cách nào, nàng thật rất sợ, Đồng Thiếu Hoa sẽ đi nhầm đường, bởi vì thiếu chút nữa liền đi nhầm.

Đại khái yên lặng quá lâu, Đồng Thiếu Hoa thấp giọng nói: "Ta không biết phải làm sao, nhưng ta không muốn bỏ qua bất kỳ lần nào cơ hội."

"Nhưng là, vạn nhất là sai đây?" Lão bà hần hỏi ngược lại.

"Chẳng qua là hỏi thăm một chút mà thôi." Đồng Thiếu Hoa đánh tay lái.

Bầu không khí lại thoáng cái cứng lại tới.

Xe chậm chạp dừng ở cửa bệnh viện, Đồng Thiếu Hoa đem sau khi xe dừng lại, liền ở trong ghế sau đem nữ nhi mình ôm, sau đó bước nhanh hướng bệnh viện đi tới.

Sinh hoạt, còn phải tiếp tục.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Ký hợp đồng 《 Tinh Thành Điện Ảnh 》

Ngoài cửa sổ còn lưu lại giọt nước.

Mạc Trác Tư liên tục đánh lưỡng cái nhảy mũi phía sau, không thể không từ từ quần áo bên trong nhảy ra duy nhất một cái dây áo khoác choàng bên trên, đã từng hần là như vậy muốn phong độ không muốn nhiệt độ nam nhân.

Nhưng bây giờ a, thân thể trọng yếu.

Hắn đi bây giờ đường đều tại cười, cười cái gì?

Vậy khẳng định là thành thực điểm số đang tăng cao, thật là khiến hắn thấy được thắng lợi Ánh sáng ban mai.

Quyển này 《 Siêu Khoa Huyền Du Lịch 》 chỉ hao tốn 900 điểm thành thực điểm số, sáu giờ không tới, hắn đã kiểm gấp bội.

Chuyện tốt như vậy, có thể nhiều tới mấy chỉ riêng thoải mái ngất trời, duy nhất băn khoăn chính là lo lắng về nhà trên đường bị người đâm dao.

《 Siêu Khoa Huyền Du Lịch 》 liên quan nghi chép lại, hơn nữa được đưa lên rồi bên ngoài.

Phần lớn độc giả thấy rồi mới hiểu, dù sao không phải là thâm niên cấp độc giả, không làm rõ được bên trong rắc rối phức tạp quan hệ, rất nhiều người không có đọc qua Trần Đông Đông tác phẩm, tự nhiên cũng không biết là chép lại.

Chép lại lần gió, thoáng cái liền cuốn lên.

Hoa Khang Bá lúc này đang cùng Trần Thao thông điện thoại.

"Chép lại chép lại, chúng ta không phải tin tức truyền thông, không phải trái lại chép lại tổ chức, chuyện này người nhất định phải cho ta một cái giải thích."

Trần Thao với người nhà chào hỏi một tiếng, sau đó trở về gian phòng của mình bên trong thông điện thoại.

"Chuyện này phát sinh rất khẩn cấp, ta biết tin tức muốn ngăn chặn thời điểm, lại phát hiện phê bình trong chuyên mục mặt một mảnh ôn ào, ủng hộ với phản đối, chênh lệch khác xa."

Hoa Khang Bá hỏi ngược lại: "Thế nào chênh lệch khác xa?"

Hắn chính là muốn tóm lấy một cái cơ hội, thật tốt sửa chữa một chút cái này ngang ngược căn rễ Mạc Trác Tư.

Trần Thao cười nhạt nói: "Điểm khen người cân nhắc vượt qua tám chục ngàn, mà phản đối số người chỉ có hai vạn, điều này nói rõ phê bình đưa đến chính diện tính tác dụng."

Hoa Khang Bá khoe miệng hơi hơi co quắp: "Đừng mặc kệ, nghiêm trọng như vậy sự tình, tại sao người không có trước tiên nhận được tin tức, đây là người không làm tròn bổn phận, hay là hắn không làm tròn bổn phận?"

Trần Thao coi như là nghe rõ, chuyện này mặc kệ đúng sai, Hoa Khang Bá đều phải tìm một người đi ra công nổi trùng phạt, có thể là chính mình, cũng có thể là Mạc Trác Tư.

Hắn hơi làm do dự, trả lời: "Là không có có báo lên."

"Được, bộ môn chủ quản quý độ tích hiệu về không, quản lý quý độ tích hiệu giảm phân nửa, phê bình tự mình hàng năm tích hiệu về không." Hoa Khang Bá rất dứt khoát nói.

Trần Thao âm thầm cả kinh, đây là muốn một tổ đoạn a!

Hắn thừa dịp tiếng nói: "Ta đề nghị mở một buổi họp nghị, mọi người bỏ phiếu giải quyết."

"Không cần bỏ phiếu, đây là nghiêm trọng không làm tròn bổn phận, bây giờ còn chưa tạo thành ảnh hưởng tồi tệ, nhưng vạn nhất tạo thành ảnh hưởng tồi tệ, ai tới nói ai tới gánh?" Hoa Khang Bá lập trường kiên định.

Trần Thao không có lên tiếng, cái này tỏ rõ liền là có ý ra oai phủ đầu.

"Được, ta sẽ vào thứ sáu phòng họp trọng điểm thảo luận chuyện này, nhất định cho Hoa đồng một cái hài lòng câu trả lời."

Dứt lời, Trần Thao trực tiếp cúp điện thoại.

Ngược lại đã vạch mặt, hắn cũng không cần phải hoàn toàn nghe theo Hoa Khang Bá chỉ thị.

Hoa Khang Bá phát hiện mình bị cúp điện thoại, nhất thời mặt đều đen rồi.

"Người tốt, một cái hai cái, đây là muốn phiên thiên đúng không?" Hắn cố nén tức giận nói.

"Được, ta cứ nhìn các người thế nào tự chịu diệt vong."

"Tiểu Trương, tháng này tổ chức đại hội cổ đông, hơn nữa an bài đại hội cổ đông phía sau một cái buổi họp báo tin tức." Hắn phân phó nói.

Tiểu Trương là hắn mới trợ lý, lúc này đang dùng bút đem nhiệm vụ nhớ kỹ.

Trần Quốc Khánh đang ở nhà bên trong theo hài tử làm bài tập, bỗng nhiên nhận được một cái tin nhắn ngắn, nhất thời liền không nhin được mắt lên.

Hắn cầm điện thoại di động lên, đi tới đường đi vị trí gọi đến Mạc Trác Tư điện thoại.

"Đại ca, ta thật gọi đại ca người, ta đây cái quý độ tiền thưởng bị trừ xong rồi."

Mạc Trác Tư ngăn người một chút, có chút không dám tin tưởng, "Không thể nào?"

"Không biết cái gì, liền người chép lại sự kiện kia, nói chúng ta không có trước tiên trước thời hạn chào hỏi, không có báo lên, bộ môn chủ quản quý độ tích hiệu về không, quản lý chi nhánh tích hiệu giảm phân nửa." Trần Quốc Khánh đây là là thực sự có chút khó chịu.

Hắn lúc ấy cũng biết nhất định phải ngăn lại Mạc Trác Tư hành vi, nhưng bây giờ chuyên mục không về hắn để ý tới, cho nên chỉ có thể báo lên Từ Thanh Thanh.

Kết quả đợi nửa ngày, Từ Thanh Thanh đều không có phản ứng.

Lần này xong rồi.

"Không, ai nói với ngươi à?" Mạc Trác Tư hay là không tin, chút chuyện nhỏ này không đến nỗi đều nằm cũng trúng đạn chứ?

"Từ Thanh Thanh nói với ta, Trần Thao thông tri một chút đến, đây là Hoa đồng chỉ định trừng phạt, chẳng qua thứ năm hội nghị thường lệ bên trên, sẽ lần nữa thảo luận." Trần Quốc Khánh tốt không còn cách nào khác mà nói rằng: "Ta nói ngươi có thể hay không để cho chúng ta tiết kiệm một chút trái tim, một cái quý độ tiền thường cũng không ít a!"

Mạc Trác Tư chân mày hơi nhíu lên, cá nhân hắn cảm giác mình không có làm sai, dù là lần nữa cân nhắc được mất, hắn vẫn sẽ làm như vậy, bởi vì kiểm lấy thành thực điểm số cực kỳ trọng yếu.

Nhưng khiến Trần Quốc Khánh với Từ Thanh Thanh với chính mình cùng nhau cộng nôi, hắn quả thật có chút áy náy.

"Chuyện này ta ngày mai trở về công ty với Trần tổng thương lượng một chút, cái này nôi ta tới cộng." Mạc Trác Tư nhếch miệng nói.

"Ngươi tới cộng, ngươi hàng năm tích hiệu về không?" Trần Quốc Khánh cười mắng: "Ngươi cho rằng là ngươi không cần cộng a!"

"Mẹ nó!" Mạc Trác Tư một chút liền kêu lên, hàng năm tích hiệu a!

Trời ạ!

Hắn tiền lương mỗi tháng hơn ba vạn, hàng năm tích hiệu là hai tháng tiền lương, đó chính là trực tiếp mất sáu bảy chục ngàn.

Cái này tính toán một chút, Mạc Trác Tư cả người liền bối rối!

"Dừng lại dừng lại, ta là hàng năm?" Hắn hốt hoảng hỏi.

"Chính là a, cái này rõ ràng liền là cố ý chinh ngươi, ngay cả chúng ta cùng nhau thu thập." Trần Quốc Khánh bĩu môi mắng.

"Thật đúng là một chút tính khí cũng không có!" Mạc Trác Tư lẩm bẩm nói: "Được rồi, chuyện này ta biết rồi, ta sẽ xử lý, thật muốn liên lụy các ngươi, ta làm bồi thường."

Trần Quốc Khánh tức thì tức, nhưng còn không đến mức nói muốn Mạc Trác Tư bỏ tiền ra.

"Cái kia cũng không cần, ngươi sau này muốn làm gì, trước theo ta thông một trận khí, cũng không phải là nói không để cho ngươi làm!"

Mạc Trác Tư ngượng ngùng cười một tiếng, loại chuyện này thông xong khí, hắn thật đúng là sợ Trần Quốc Khánh không dám nhóm.

Sau khi cúp điện thoại, hắn thật sâu hô thở ra một hơi.

Được nghĩ biện pháp, lấy lại danh dự! !

Ba người này tồn thất cộng lại, như vậy cũng có 10 vạn đồng, 10 vạn đồng mua điểm này thành thực điểm số, còn không tính thật quá kiếm.

Mạc Trác Tư lần nữa điều chỉnh tâm tính, trên đầu sự tình một đồng lớn, nhất định phải từ từ giải quyết.

Lúc này điểm vào Wechat, cuối cùng là truyền tới tin tức tốt.

"Ta cũng nghĩ xong, mấy ngày nay rất nhiều người đều tới tìm ta, 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 ra giá không phải cao nhất, nhưng đãi ngộ là tốt nhất." Mạc Từ Hàm phát tới một hàng chữ.

Mạc Trác Tư lập tức trả lời: "Tỷ chính ngươi nghĩ xong a, đừng cân nhắc ta bên này, trọng yếu là chính ngươi."

"Ta suy nghĩ kỹ, liền 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 đi!"

Mạc Từ Hàm nói không cân nhắc em trai tình huống, vậy khẳng định là giả, nhưng nhiều phương diện cân nhắc, còn có bạn ý kiến, cuối cùng vẫn lựa chọn Lâm Ngạn Tổ cha công ty 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》.

Mạc Trác Tư sao có thể không biết, người một nhà này đều là mạnh mẽ mềm lòng, nhất định là chiều cổ đến mình.

Hắn thở dài một cái, nói chuyện cũng tốt.

Lâm Ngạn Tổ chính mình quen thuộc, ít nhất không đến nỗi dùng công ty, bị khi dễ không tìm được người, thế nào cũng phải chiều cổ một chút đi!

Hắn lập tức đem tin tức này cho Lâm Ngạn Tổ phát tới.

Lâm Ngạn Tổ lúc này đang ở nhà bên trong theo người nhà ăn cơm, nhận được tin tức nhất thời lộ ra vui vẻ.

"Cha, ta đã nói với người, ta thoảng cái trời hai người vào tới công ty." Hấn hưng phấn quá mức hướng về phía Lâm Thiệu Đông nói.

Lâm Thiệu Đông buồn cười nói: "Thế nào? Trói đi vào? Không trói còn chưa tới rồi hả?"

《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 đây chính là nghiệp giới Thập Cường công ty, bao nhiêu người muốn phải hướng bên trong chen chúc, hấn nhìn con trai nói trói đi vào, nhất thời liền cười.

"Cha, người biết gần đây huyền não phí sôi trào nhảy cái đó Ánh Trăng Mờ thơ người sáng lập chứ?" Lâm Ngạn Tổ cười hỏi.

"Biết a! Chỉ nghe kỳ danh, không thấy người, nghe nói rất ư thần bí!" Lâm Thiệu Đông khẽ mỉm cười, xốc lên một cái đầu giác.

Lâm Ngạn Tổ mơ hồ mà nói rằng: "Thực ra, Ánh Trăng Mờ thơ người sáng lập, chẳng qua là Mạc Trác Tư một cái tinh thần ảo ảnh, hấn có nghe nhầm ảo giác, ảo giác đức Ánh Trăng Mờ thơ Cổ Thành, nghe nhầm còn có thể nghe được ca khúc."

"A? Người đem người trói vào công ty?" Lâm Thiệu Đông chân mày nâng lên, lộ vẻ cười hỏi.

"Mới vừa rồi nhận được tin tức, Mạc Trác Tư tỷ tỷ đồng ý để cho chúng ta ký xuống, ca sĩ, gần đây thật tốt một người mới, hơn nữa ca hát, đúng là Mạc Trác Tư Huyền nghe được." Lâm Ngạn Tổ toét miệng cười nói: "Thế nào, truyền kỳ chứ?"

"Có thể, cái kia trói đi vào một cái khác đây?" Lâm Thiệu Đông hiểu có hăng hái hỏi.

Lâm Ngạn Tổ cười hắc hắc: "Một người khác, khẳng định chính là Mạc Trác Tư tự mình, hấn thật là cái loại này đi đến chỗ nào đều là tiêu điểm, đây không phải là gần đây ồn ào trái lại chẹp lại, hồng hồng hòa hòa."

"Được, coi như tiểu tử người làm chút chuyện!" Lâm Thiệu Đông cười gật đầu.

Rất nhanh, tin tức này liền truyền ra.

Ca sĩ mới Mạc Tử Hàm bị 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 ký xuống, cùng nhau mua đứt chuyên khúc 《 Người Cũng Không Cần Nhớ Tôi Ta 》 ca khúc bản quyền, viết lời sáng tác người Mạc Trác Tư là Ánh Trăng Mờ thơ Cổ Thành hóa thân, là lập tức hòa bạo mới sắc bén nhà bình luận.

Lâm Ngạn Tổ còn cố ý thả ra tin tức, một ca khúc mua đứt giá cả hai trăm ngàn, hơn nữa trước mắt đã quyết định dựa theo cái này giá cả mua vào Mạc Trác Tư mới tác phẩm 《 May Mắn Nhỏ 》 .

Hai trăm ngàn ca từ mua đứt giá cả tại trong vòng thành vì mọi người trò cười điểm nóng.

Có vài người cảm thấy là nhiều tiền lắm của, cố ý đồn thổi lên.

Nhưng phần lớn người đều cảm thấy hơn giá quá nhiều, không đáng giá.

Đương nhiên, Cổ Thành hóa thân cũng để cho Mạc Trác Tư ca khúc tác phẩm đắp lên một tầng khăn che mặt bí ẩn.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Không lửa không cần tiền

Sáng sớm.

Mạc Trác Tư mở mắt, làm chuyện thứ nhất, chính là xác nhận chính mình thành thực điểm số.

【 Thành thực điểm số: 5206 điểm 】

Hắn thoáng cái liền nhảy, kiểm lật, so theo dự liệu tốc độ tăng còn nhiều hơn, hắn suy nghĩ hôm nay còn có thể phòng không ít.

Xem ra tương phản càng mãnh liệt đẳng cấp phê bình, hiệu quả càng khoa trương.

Mạc Trác Tư tay chân lạnh lẽo đánh răng rửa mặt, mặc dù thành thực điểm số kiểm về, nhưng trở lại đơn vị vẫn còn có chút phiền toái phải xử lý.

Hắn biết chắc là Từ Thanh Thanh đề không có báo lên, sau đó mới phát hiện mắng tiếng không lớn, ngược lại rất nhiều người ủng hộ, lúc này mới báo lên.

Nhưng nếu là Hoa Khang Bá cắn chết không có kịp thời báo lên điểm này tới trừng phạt, là không có biện pháp phản bác, chỉ có thể hạ thấp trừng phạt cường độ.

Trở lại đơn vị.

Mạc Trác Tư mới vừa ngồi xuống, liền nhìn Trần Quốc Khánh ném qua tới một cái liếc mắt, hắn chỉ có thể ném lấy ánh mắt ấy này.

Trần Quốc Khánh ngày hôm qua lúc ngủ sau khi, lão bà còn ở trên giường lái nhai một đêm, đưa đến tinh thần cực kém.

Cái này rót một ly cà phê, nói một chút Thần.

Hắn trở lại chủ quản phòng làm việc, còn chưa ngồi nóng đít, điện thoại di động liền vang lên.

Trần Quốc Khánh cầm điện thoại di động lên nhìn một cái, là Xương Văn Bản đánh tới, thật đúng là không nghĩ tiếp.

Điện thoại này vang lên ước chừng mười mấy giây, hoàn toàn bất đắc dĩ, Trần Quốc Khánh mới tiếp thông điện thoại.

"Quốc khánh a, ngươi không thể như vậy chơi đùa ta à!" Xương Văn Bản thật là khóc lên, hắn hôm nay nghe nói Mạc Trác Tư mới tác phẩm 《 May Mắn Nhỏ 》 lại mua đứt giá cả bán đi hai trăm ngàn.

Cái này hắn rõ ràng có cơ hội trước thời hạn chặn lại đến, kết quả vứt bỏ cơ hội thật tốt.

Trần Quốc Khánh rất không nhịn được nói: "Ta hôm nay mới vừa bị khấu trừ quý độ tiền thưởng, tâm tình không tốt, ngươi nói điểm chính!"

"Được, ta nói điểm chính, vậy thì các ngươi đơn vị cái đó Mạc Trác Tư chuyện!" Xương Văn Bản bừa bãi nói.

Trần Quốc Khánh nhổ nước bọt nói: "Có thể hay không khỏi phải nói hắn, ta hôm nay thật không nghĩ (muốn) nói hắn!"

Xương Văn Bản đau khổ tiếng nói: "Ngươi biết cái kia vài bài hát bán bao nhiêu tiền không?"

" Bao nhiêu?" Trần Quốc Khánh còn không còn cách nào khác hỏi.

"Hai trăm ngàn, một bài hai trăm ngàn, bán lưỡng đầu!" Xương Văn Bản thật là muốn học máu!

Trần Quốc Khánh hai mắt tròn to, cầm ly tay trong nháy mắt liền cứng lại đến, một mặt tròn mắt há mồm.

"Thật, ngươi tra một chút sẽ biết, ta nhận được tin tức tương đối nhanh, nhưng cái này không phải là cái gì bí mật." Xương Văn Bản một bên đầm ngực miệng một bên oán giận nói: "Ngươi lúc đó làm sao lại không nói với ta rõ ràng, rõ ràng Cố Thành chính là hắn, ngươi còn nói gạt ta."

"Ta nói gạt ngươi?" Trần Quốc Khánh lúc này liền muốn "Ha ha ", rõ ràng là Xương Văn Bản hành sự bất lực, không có điều tra liền trực tiếp kết luận, bây giờ trách nhiệm còn ngờ đến trên đầu mình?

"Đây chẳng phải là sao? Ngươi cái gì cũng biết, sẽ không nói với ta!" Xương Văn Bản bắt mất chất vấn lên.

Trần Quốc Khánh lập tức tâm tình sẽ không tốt, làm nửa ngày, chính mình giúp cá nhân còn giúp ra tội tới?

"Được được được, trách ta, đều tại ta!"

Dứt lời, hắn trực tiếp "Bíp" một tiếng liền cúp điện thoại.

Thật là cái ngày chó gì vậy, vốn là tâm tình còn kém, trực tiếp cút đi đi đi ! !

Hắn uống một hớp lớn cà phê, lúc này nhớ tới tới ngày hôm qua, Mạc Trác Tư nói muốn bồi thường bọn họ, nhất thời không khỏi nở nụ cười khổ: "Khó trách người này hào phóng như vậy, nguyên lai là kiếm nhiều tiền rồi."

Một ca khúc hai trăm ngàn, lưỡng bài hát bốn mươi vạn, cái này có thể kiếm bọn rồi.

Trần Quốc Khánh vạn vạn không nghĩ tới có thể bán ra cái giá này, hắn không Đồng thị trận, nhưng đại khái cũng có một cân nhắc, không đạo lý có thể bán đắt như vậy a!

Càng nghĩ càng thấy được có vấn đề.

Điện thoại một đầu khác.

Xương Văn Bản ngốc ngây ngốc bất động đứng nguyên tại chỗ, hần phát hiện mình lại bị bạn cũ cúp điện thoại.

Trong nháy mắt liền biệt trụ rồi!

Thật là muốn chọc giận nó!!

Mạc Trác Tư lúc này đang suy nghĩ có muốn hay không đem 《 Từ Cảnh Quan 》 quyền sách này cũng phê bình, lãng phí 1500 thành thực điểm số, hiện tại hần cũng có vốn liếng này.

Chẳng qua dự tính thua thiệt rất nhiều, có thể trở về vốn 500 cũng đã lợi hại, dự tính còn không có.

Loại này không có danh tiếng gì tác phẩm, đồn thổi lên không đứng lên, tại lại tiếng tăm cũng không phải cực tốt hoặc là cực kém, không được một cái "Rung động" hiệu quả.

Nhưng hần suy nghĩ tỉ mỉ phía sau, vẫn là quyết định gia nhập phê bình chuyên mục, thứ nhất là đáp ứng huynh đệ, thứ hai chính là buồn nôn một chút Hoa Khang Bá người này.

Đang đang bận rộn thời điểm, Trần Quốc Khánh đi tới.

"A, đại tác phẩm Từ Nhân lại muốn xen vào thi từ, lại phải phụ trách tiểu thuyết chuyên mục, không dễ dàng a!"

Mạc Trác Tư trêu ghẹo cười nói: "Được rồi người, cũng đừng lạnh lẽo trộn lẫn ta rồi, biết ta thiếu người."

"Biết liền có thể, nghe nói người bán bài hát kiếm lời mấy trăm ngàn a!" Trần Quốc Khánh thanh âm không tính lớn, nhưng người chung quanh có thể đều nghe được.

Quét một chút, nhiều người đều tràn đầy kinh ngạc nhìn sang.

Mấy trăm ngàn?

Bán bài hát?

Mạc Trác Tư cười ngẩng đầu lên nói: "Người tin tức này ngược lại thật nhạy thông a!"

Tại Mạc Trác Tư cách đó không xa Tiết Anh Trác cũng là thoáng cái mắt choáng váng, "Hơi cường điệu quá a!"

"Ta cũng cảm thấy hơi cường điệu quá, ta mới vừa rồi cẩn thận tra xét một chút, mua đứt giá cả theo như người trước mắt danh tiếng không bán được cao như vậy giá cả a! Chẳng lẽ tiểu tử người sau lưng làm giao dịch gì chứ?" Trần Quốc Khánh trắng mắt xem thường hỏi.

Mạc Trác Tư "Phốc" một tiếng bật cười, "Giao dịch gì? PY giao dịch?"

Tiết Anh Trác ở bên cạnh nói đùa: "PY giao dịch, là hay lại là à?"

"Vậy phải xem với hần giao dịch là nam hay lại là nữ." Trần Quốc Khánh cũng là theo đề tài đùa.

Mạc Trác Tư sừng sộ lên so với ngón giữa cho hai người, sau đó giải thích: "Tỷ của ta trực tiếp đang lúc bọn hần công ty ký xuống, coi như là bổ sung thêm phúc lợi đi!"

Hai người nghe một chút, nhất thời biết, đây cũng là có thể giải thích đi qua.

Lúc này Phương Phi Vũ cũng bu lại, cười nhếch nhếch mà hô to: "Cái kia được mời ăn cơm a!"

Mạc Trác Tư liếc nhìn người này, "Đi đi đi, người bận rộn công việc xong chưa?"

"Có thể a, lãnh đạo phong phạm từng bộ từng bộ." Trần Quốc Khánh cố ý cười nói.

"Đó là, chẳng qua mời ăn cơm cho ta tiền vào tài khoản lại nói." Mạc Trác Tư đuổi người, rồi mới lên tiếng: "Ta cái kia hai trăm ngàn, là phô trương thanh thế, trên thực tế tiền còn chưa nhất định có thể bắt vào tay."

Mọi người sững sờ, không là rất rõ ràng.

"《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 công ty lớn a, không thể nào bẫy người chút tiền này chứ?" Tiết Anh Trác dửng dưng hỏi ngược lại.

"Ôi, ta và các ngươi nói một cái lời, các ngươi liền hiểu." Mạc Trác Tư thần thần bí bí mà dùng ánh mắt quét qua mấy người.

Trần Quốc Khánh trắng mắt xem thường, người này lại treo người khẫu vị.

Chờ một cái biết.

Mạc Trác Tư lúc này mới lên tiếng: "Không lừa không cần tiền!"

Cái này vừa nói, nhất thời đưa tới một trận cười trợn.

"Mẹ nó! Như vậy trâu bò?"

Tiết Anh Trác cười nghiêng trước nghiêng sau, hiển nhiên là lần đầu tiên nghe nói có loại giao dịch này phương thức.

Trần Quốc Khánh cưỡng ép nín cười nói: "Không, vạn nhất không lừa, ngươi chẳng phải là một mao tiền đều không lấy được?"

"Đúng vậy, cho nên ta mới nói các loại (chờ) tiền vào tài khoản rồi lại mời khách!" Mạc Trác Tư buồn cười lắc đầu một cái.

Vừa mới bắt đầu mọi người nghe nói một ca khúc hai trăm ngàn, đều thiếu chút nữa không thể tin được, bây giờ nhất thời đều cười phun, đồ chơi gì!

Đây không phải là làm trò cười sao!

Không lừa không cần tiền, Mạc Trác Tư cũng không phải là chuyên nghiệp viết lời người, chính là tùy tiện đùa giỡn, cái này hai trăm ngàn trên căn bản là không vui.

Trần Quốc Khánh nghĩ đến liền chuyện này, Xương Văn Bản còn với chính mình ồn ào, thật là khờ dại!

Mạc Trác Tư gõ bàn phím khẽ khẽ nói: "Ta à, chờ chút còn phải đi tìm Trần tổng cho các ngươi van nài, đều là ta sai."

Trần Quốc Khánh cảm lên bên cạnh sách gỗ xuống Mạc Trác Tư đầu, cười mắng: "Nhìn ngươi sau này còn dám gây họa!"

Mọi người rồi rít cười to.

Tất cả mọi người trở lại chính mình việc làm, mới vừa rồi chuyện, đều cảm thấy khẳng định chính là phù dung sớm nở tối tàn, không phía sau vẫn.

Nhưng Mạc Trác Tư cũng không nghĩ như vậy!

Hắn biết, cái này bốn mươi vạn, hắn là quyết định!

Vừa vặn Tiết Anh Trác cũng hướng bên này nhìn sang, hai người mắt đối mắt cười một tiếng, tâm tư khác nhau, rất là thú vị.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Chuyện phiên lòng

Đại khái buổi trưa mười một giờ.

Ngoài cửa sổ có chút tối, mây đen bao phủ trời xanh.

Mạc Trác Tư hai tay cầm túi đứng trong thang máy, thang máy đang ở theo lầu 3 đi lên trên.

Tầng 4.

Tầng 5.

Keng một tiếng, cửa thang máy mở ra.

Mạc Trác Tư đi ra ngoài đồng thời, một tên đồng nghiệp cũng đi vào, hai người gặp thoáng qua.

Người này có chút quen mắt, nhưng không nhớ nổi là ai, hẳn là một cái quản lý chi nhánh trợ thủ.

Mạc Trác Tư bước chân rất nhanh đi tới Trần Thao cửa phòng làm việc, hít sâu một hơi mới gõ cửa, lón dề qua ba bốn giây, Trần Thao thanh âm truyền ra.

"Đi vào!"

"Xoạt xoạt" một tiếng, Mạc Trác Tư vịn ra rồi cửa phòng làm việc đi vào.

Trần Thao ngẩng đầu nhìn lên, nhất thời cười mắg: "Ngồi đi, người cái này gây chuyện gia hòa!"

Mạc Trác Tư đặt mông ngồi xuống, rất ngay thẳng mà nói rằng: "Dù là ta biết kết quả, ta còn là sẽ chọn làm như vậy."

Cái này vừa tiến đến liền tỏ thái độ, khiến Trần Thao có chút kinh ngạc.

"Người chuyện này không có làm sai, chuyên mục phong cách liền phải như vậy." Trần Thao cười ngồi xuống.

Mạc Trác Tư chính là cảm thấy đến vui mừng thời điểm, Trần Thao tiếp tục mở miệng nói: "Nhưng là người sẽ đối người bất kỳ ngôn hành cử chỉ phụ trách, bao gồm chuyện này."

"Ta biết!" Mạc Trác Tư gật đầu một cái.

Trần Thao gác chân nói: "Ngày mai ta sẽ đang họp thời điểm với mọi người thảo luận chuyện này, trừng phạt sẽ có, nhưng sẽ không quá nặng, điểm này người không cần lo lắng."

Mạc Trác Tư rất là kinh ngạc ngẩng đầu.

"Những chuyện khác người không cần phải để ý đến!" Trần Thao biết Mạc Trác Tư lo lắng cái gì, nhưng nếu hắn dám tiếp tục ngồi ở vị trí này, tự nhiên muốn dựa theo chính mình quản lý tới vận hành công ty.

"Được, nếu như vậy ta cũng cho Trần tổng mang tới một cái tin tốt." Mạc Trác Tư chính mình theo trên mặt bàn xuất ra duy nhất ly, rót một ly nước cười nói: "Ta đối với tiểu thuyết chuyên mục rất có nắm chắc, ngày hôm qua lại thành công bán đi lượng bài hát, một lần nữa vượt lĩnh vực."

"Cái này ta nghe nói, người tiểu tử này trò gian rất nhiều a!" Trần Thao cười dùng ngón tay điểm một cái Mạc Trác Tư.

Mạc Trác Tư ôm đầu gối nói: "Cho nên, nếu là thật có trừng phạt, hay lại là chủ yếu hướng trên người của ta phạt, chớ liên lụy những người khác."

"Thực ra chuyện này, là Từ Thanh Thanh giúp người lừa gạt tiếp!" Trần Thao có thâm ý khác mà nhìn Mạc Trác Tư.

Mạc Trác Tư không nói gì.

"Nàng hẳn biết chuyện này nếu như không xử lý xong nghiêm trọng đến mức nào." Trần Thao tự nhiên uống trà, mặc dù hẳn tại Hoa Khang Bá bên kia tỏ rõ thái độ phải che chở Mạc Trác Tư.

Nhưng nên có phê bình, hay lại là nhất định phải đánh thức một chút, vạ nhất sự hình dáng xuất hiện ngoài ý liệu biến cố, cái này coi như phiền phức lớn rồi.

"Nếu như chép lại chuyện này là giả, nàng lừa gạt đến không báo, liền có thể thu dọn đồ đạc về nhà."

Mạc Trác Tư cưỡng ép sắp xếp nụ cười nói: "Không đến nỗi nghiêm trọng như vậy chứ?"

"Người nói sao? Trần Đông Đông cũng không phải là ai cũng dám dẫn đến." Trần Thao nhắc nhở.

"Ta có không chọc giận hắn, ta chọc con của hắn mà thôi." Mạc Trác Tư một bộ heo chết không sợ khai thủy năng hình dáng.

Trần Thao cười lắc đầu: "Người nếu là gia nhập Văn Đàn hiệp hội, vậy thật là được xem sắc mặt."

"A, nói như vậy ta không nhập hội hay là đối với." Mạc Trác Tư có chút ngoài ý liệu kinh hi.

"Có được có mất đi! Bất quá ta cũng nhắc nhở người, bất kỳ một câu nói đều không thể hàm hồ chuyện, liền người nói chép lại tương tự độ, số này theo đứng vững được bước chân sao? Nhiều một phần người khác đều có thể nói người vu oan!" Trần Thao cảnh cáo nói.

"Cái này yên tâm, ta nếu là không có nắm chặt, không thể nào chuyển chuyển này lời." Mạc Trác Tư giải thích.

Trần Thao nhấp một miếng trà, không nói gì, phảng phất đang suy tư cái gì.

"Ta đây cái chuyên mục, là chân chính xoi mói tới cực điểm, tiếp theo ta cũng sẽ tiếp tục đi cái này phong cách." Mạc Trác Tư giới thiệu.

"Gió gì Cách? Đánh giá?" Trần Thao buồn cười nói.

"Không phải, ta trước mắt phương hướng, chính là đem trên thị trường một chút nhẹ cao đánh giá tác phẩm đánh xuống, những người này thường thường lúc trước mua xong đánh giá mạnh nhất đám người kia." Mạc Trác Tư cắn răng nói.

Hắn biết rõ mình cái này cách làm, theo toàn bộ xí nghiệp đơn vị đến xem, có chút qua sông rút cầu cảm giác.

Bởi vì lúc trước bình luận mạng lưới chính là thu tiền mua xong đánh giá, bây giờ quét lên rồi, lại đánh xuống!

Trần Thao nhũn mày suy tính một hồi, sau đó mở lời nói: "Tận lực chọn nhà khác."

"Ta mình bạch!"

Mạc Trác Tư thở dài một cái, quả nhiên vẫn là không thể chọn nhà mình khách nhân.

Hai người hơi chút thông thông khí, Trần Thao chính là chuyển thuật một chút Hoa Khang Bá thái độ, lúc này Mạc Trác Tư cũng minh xác thẳng thắn, mình đã với Hoa Khang Bá xé rách mặt nhon.

Một trận than thở.

Mạc Trác Tư theo năm tầng trở lại lầu ba.

Cái này rửa tay trở lại văn phòng vị, Tiết Anh Trác liền lén lén lút lút mà với hắn thu nhận.

Mạc Trác Tư tò mò đi qua ngòai.

"Ôi, ta hỏi người chuyện này, trước kia là không phải có một người gọi là Đồng Thiếu Hoa làm quản lý chi nhánh." Tiết Anh Trác nhỏ giọng hỏi.

"Đúng!" Mạc Trác Tư trừng mắt nhìn.

"Mới vừa rồi người lúc đi, bọn họ cũng đang thảo luận đây, nói lúc trước khí thế phấn khởi, bây giờ có thể sa sút." Tiết Anh Trác tò mò hỏi: "Là thế nào nghị việc à?"

Mạc Trác Tư dở khóc dở cười nói: "Ta nói là bởi vì theo ta âm ỉ một trận, không sống được nữa người có tin hay không?"

"Thư a! Mạc lão sư ngài nhưng là nhất định không thể thiếu nhân tài, nhưng quản lý nhưng có thể tùy ý thay đổi." Tiết Anh Trác nói nịnh.

"Đi đi đi!" Mạc Trác Tư cười phui người này một cái, sau đó trở lại vị trí của mình.

Những lời này mặc dù giống như là tại thời phỏng chính mình, nhưng là cũng không đạo lý.

Hết lần này tới lần khác Mạc Trác Tư để ý không phải trước mặt câu kia, mà là phía sau câu kia, "Quản lý có thể tùy ý thay đổi!"

Hắn liền nghĩ tới Trần Thao nói với Từ Thanh Thanh phương pháp, nhất thời cau mày.

Hắn hôm nay không có chút đánh giá bất kỳ tác phẩm, bởi vì còn không tìm được thích hợp, hơn nữa liên quan tới chép lại chuyện, còn cần thời gian tiêu hóa.

Lúc tan việc, Mạc Trác Tư tại cửa thang máy đợi vài chục phút.

Cuối cùng là chứng kiến Từ Thanh Thanh theo trong thang máy đi ra, nàng chẳng qua là nhìn một cái Mạc Trác Tư, sau đó thẳng được hướng bãi đậu xe phương hướng đi tới.

"Ta có thể mời người ăn bữa cơm sao?" Mạc Trác Tư hướng về phía Từ Thanh Thanh bóng lưng hỏi.

Từ Thanh Thanh bước chân ngừng lại, mặt không thay đổi trả lời một câu: "Không cần, chúng ta "

Nàng thanh âm hơi ngừng, bởi vì Mạc Trác Tư căn bản không có để ý tới nàng trả lời, mà là trực tiếp kéo nàng cánh tay liền đi về phía bãi đậu xe.

Tại làm sao trong nháy mắt, nhìn Mạc Trác Tư bóng lưng, nàng thất thần.

"Người không cần cảm ơn ta, ta chỉ là làm ta nghĩ rằng làm." Từ Thanh Thanh miệng vừa nói.

Mạc Trác Tư mở miệng nói: "Ta cũng chỉ là làm ta nghĩ rằng làm việc, bây giờ liền muốn mời người ăn cơm, nếu như người nguyện ý nói, chúng ta còn có

thể đi xem phim."

Từ Thanh Thanh lộ ra cười trào phúng cho, sau đó tránh thoát Mạc Trác Tư tay, hỏi ngược một câu: "Người cảm thấy khả năng sao?"

Mạc Trác Tư thoáng cái sững sờ, khả năng sao?

Hắn rất là quyết nhiên hỏi ngược lại: "Tại sao không thể nào!"

Từ Thanh Thanh cúi đầu vượt qua hắn hướng xe đi tới, nàng không muốn trả lời cái vấn đề này, cũng không trả lời cần phải.

"Người biết người thiếu chút nữa thì ném công việc này rồi không?" Mạc Trác Tư xoay người lại hướng về phía nàng nói.

Từ Thanh Thanh mím môi không nói gì, xuất ra chìa khóa xe mở cửa xe ra.

Nàng không có nghĩ qua chuyện này, nàng cho là không có nghiêm trọng như vậy, nhưng sự thật lại nói cho nàng biết, thật giống như thật thật nghiêm trọng.

"Người không nên bao che ta, người nên báo lên, khiến Trần Thao tới quyết định." Mạc Trác Tư bình tĩnh vừa nói nói.

Nàng có chút phiền não, trực tiếp đóng cửa lại, sau đó đốt xe, theo chỗ đậu xe bên trong quay xe đi ra, trực tiếp theo Mạc Trác Tư trước mắt lái ra khỏi bãi đậu xe.

Mạc Trác Tư ôm đầu trầm trầm mà thở dài một cái: "Nữ nhân a!"

Hắn lấy điện thoại di động ra, trực tiếp gọi cho Tống Hạo Nhiên điện thoại.

"Đi ra uống hai chén, có chút chuyện phiền lòng!"

"Được! Gặp ở chỗ cũ!"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: 《 Từ Cảnh Quan 》

Từ Châu thành, có một cái phố cũ.

Rất già rất già đường phố, nơi này gạch vẫn là tràn đầy hoa văn cẩm thạch, bán đứng đầu truyền thống lão BJ giày vải, hơn hai mươi năm thủ công kéo tràng, kẹo hồ lô, Popcorn.

Nơi này có già nhất văn hóa, cũng có mới nhất văn hóa.

Nơi này dòng người rất nhiều, nhưng cũng không ồn ào, chỉ có Từ Châu thành ở mười năm trở lên người địa phương, mới ưa thích ở chỗ này tụ họp.

Nơi này có tràn đầy hồi ức, còn thời thơ ấu cười vui.

Tống Hạo Nhiên ngồi ở ghế ngồi tròn bên trên, uống nhiều năm trước cách điều chế trà sữa trân châu, chỉ bất quá mùi vị lại cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng.

Mạc Trác Tư đem gần đây phát sinh chuyện tổng kết lại, trọng điểm đem Từ Thanh Thanh với chuyện mình lựa ra nói.

Chuyện tình cảm, người bên cạnh tựa hồ cũng không nói được.

Nhưng là có dị chủng cách nói, kẻ trong cuộc thì mê kẻ đứng ngoài thì tỉnh.

Tống Hạo Nhiên sau khi nghe xong cười như điên lắc đầu không dứt, "Người nói thế nào trời, nàng đưa người về nhà, người đường một câu nói không

nói?"

"Ta không biết nói cái gì." Mạc Trác Tư ôm đầu rất là thống khổ, "Nàng nói nhà nàng bức bách tương thân, nàng tuổi không nhỏ."

"Trác Tư, ta là người thật là khờ được hoàn toàn!" Tống Hạo Nhiên cười mắng: "Người cho rằng là nàng nghĩ (muốn) nói cho người biết cái gì?"

Mạc Trác Tư khóa chặt lồng mày: "Cái gì?"

"Ta đã nói với người, một cái chân lý!" Tống Hạo Nhiên cười nói: "Mỗi người đàn bà hỏi vấn đề, trong lòng chính nàng đầu đều có nghĩ (muốn) muốn câu trả lời."

"Người cho rằng là nàng thật nói cho người tuổi lớn? Thật thiếu đối tượng?"

Mạc Trác Tư không là rất rõ ràng, cuống cuống nói: "Nàng chính là chỗ này có ý tứ a, người nhà thúc giục nàng, không có thời gian rồi!"

"Mẹ nó thật muốn đập một chân người!" Tống Hạo Nhiên tức giận mà mắng: "Người liền nói với nàng lẫn nhau cái gì hôn, ta cười người."

"Phụt" một tiếng, Mạc Trác Tư liền cười phun ra ngoài.

"Người thật đúng là dám nói a người!" Mạc Trác Tư trắng mắt xem thường phản bác: "Ta theo nàng đã phân, ta dùng thân phận gì, ta có tư cách gì nói với nàng?"

Tống Hạo Nhiên hít một hơi trà sữa, phê bình nói: "Người nói cũng không đúng như vậy, ta rất tốt với người học một khóa!"

"Được, người nói!" Mạc Trác Tư buồn rầu không được.

"Người suy nghĩ một chút hai người các người là quan hệ như thế nào, các người không phải phổ thông quan hệ a, các người đã từng có một chân!" Tống Hạo Nhiên miệng lưỡi lưu loát mà nói rằng: "Nàng nói như vậy, có lượng loại khả năng, loại thứ nhất là khiến người tuyệt vọng, loại thứ hai là nói cho người biết là cơ hội cuối cùng."

"Nàng nếu đưa người về nhà, cái kia rất hiển nhiên là loại tình huống thứ hai."

Mạc Trác Tư ngăn người một chút, còn giống như thật là chuyện như vậy.

"Kết quả đây, người liền đàn độn cho là muốn phải với người vạch rõ giới hạn, đây không phải là ngốc à!" Tống Hạo Nhiên thật là không có mắt thấy rồi!

Mạc Trác Tư thở dài một cái, không nói gì.

"Còn nữa, ta đã nói với người, lần này nàng giúp người, người nói mời nàng ăn cơm đi!" Tống Hạo Nhiên nói tiếp.

"Đúng! Nhưng là nàng không cảm kích." Mạc Trác Tư bĩu môi nói.

Tống Hạo Nhiên một mặt hận thiết bất thành cương biểu tình: "Đó là người nói sai, người lại không thể dụ dỗ một chút, da mặt dày một chút, người khác bốc lên nguy hiểm lớn như vậy giúp người, kết quả người còn phê bình nàng không nên làm như vậy."

"Ta" Mạc Trác Tư thoáng cái nganh ỡ, nghĩ (muốn) phải phản bác.

"Người cái gì người, người thì không nên nói những lời này, nàng như vậy giúp người, toan tính gì?" Tống Hạo Nhiên sinh động mà nói rằng: "Người khác cái gì cũng không bức tranh, cũng không muốn người báo đáp, kết quả người ngược lại tốt, còn đem người mắng cho một trận."

Mạc Trác Tư cúi đầu cười khổ, không lời nào để nói.

"Thế nào, bây giờ người còn cảm thấy là nàng vấn đề sao? Ta đã nói với người, thực ra chính là người vấn đề." Tống Hạo Nhiên không lưu tình chút nào mà nói rằng.

Đã lâu.

Mạc Trác Tư mới ngẩng đầu lên, tự lẩm bẫm: "Thực ra ta tình thương cũng không thấp a, tại sao sẽ không suy nghĩ ra?"

"Người không thể không suy nghĩ ra, người là căn bản không suy nghĩ." Tống Hạo Nhiên trả lời nói.

Mạc Trác Tư thở sâu thở ra một hơi, "Ta là chưa nghĩ ra, cho nên làm bộ nghe không hiểu, thực ra ta khẳng định cũng biết cái ý này."

Tống Hạo Nhiên nhún vai một cái, cái này không có biện pháp!

"Ta chưa nghĩ ra, có muốn hay không cùng nàng đi xuống, mà nàng hao không nổi rồi, trừ phi ta thật cười nàng!" Mạc Trác Tư lời nói thắm thía nói.

"Chưa nghĩ ra liền không nên trề nãi người ta." Tống Hạo Nhiên đem trà sữa cuối cùng một chút xiu uống xong.

Mạc Trác Tư không có lên tiếng.

Hắn vốn là thật là cảm thấy duyên phận chặt đứt, cho tới hôm nay, biết nàng mạo hiểm lớn như vậy hiểm giúp mình, trái tim một chút lại nổi lên ngọn sóng.

"Ta đã nói với ngươi, ta cảm thấy được văn nhân đều có một cái bệnh chung." Tống Hạo Nhiên con mắt liếc Mạc Trác Tư một cái.

"Cái gì bệnh chung?" Mạc Trác Tư hiểu có hăng hái hỏi.

"Yêu không sâu không cạn, lè mề!" Tống Hạo Nhiên nếu có kỳ sự nói.

"Thật sao?" Mạc Trác Tư sắp xếp khó coi nụ cười.

Tống Hạo Nhiên đứng dậy vỗ mông một cái, sau đó nói: "Nếu như thích hợp, các ngươi tự nhiên sẽ đi lên hôn nhân cung điện, nếu như không thích hợp, tổng hội tản ra!"

"Bây giờ thế nào, căn (cái) vốn không có việc của ngươi, ngươi mà suy nghĩ gì?"

"Nghĩ (muốn) yêu phải đi yêu, suy nghĩ nhiều như vậy nguyên nhân hậu quả, chẳng lẽ còn thật sự cho rằng toàn bộ tình yêu cũng có thể đi tới cuối cùng?" Tống Hạo Nhiên rất là buồn cười lắc đầu một cái, sau đó vẫy tay hô to: "Ta đi trước, lão bà chờ ta về nhà ăn cơm đây!"

Mạc Trác Tư ngồi bất động đứng nguyên tại chỗ.

Chốc lát, hắn cười tự giễu nói: "Nhưng là ta đã cảm thấy, nếu yêu, nên quyết tâm đi tới cuối cùng a! Không kết hôn, ta yêu tới làm gì? "

Đứt lòi, hắn xoay người rời đi, khiến cô quanh cô thù tại chỗ.

Thứ năm sáng sớm.

Chim tước nam thuộc về, chính thức tiến vào thu đông cuối kỳ.

Hôm nay gió không lớn, nhưng lại thật lạnh, Mạc Trác Tư nhận được Lâm Ngạn Tổ thông báo, nay ngày trôi qua 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 ký hợp đồng, chính thức quyết định hợp tác công việc.

Mạc Trác Tư trở lại đơn vị, trực tiếp liền bắt đầu gõ bàn phím, hắn hôm nay nhiệm vụ là đem Ngụy Duyên 《 Từ Cảnh Quan 》 phê bình.

Bây giờ có sắp tới 700 0 điểm thành thực điểm số, hắn hơi chút có thể sống một cái.

【 phong tỏa tác phẩm, đã quét hình xong. 】

【 phân tích tác phẩm cần phải tiêu hao: 1500 thành thực điểm số 】

【 xác nhận sử dụng, bắt đầu phân tích 】

Mạc Trác Tư đem phê bình nội dung ghi vào trong đầu, quy nạp sửa sang lại thành chính mình dự ngôn.

Tác phẩm 《 Từ Cảnh Quan 》; tác giả: Ngụy Duyên

Giới thiệu tóm tắt: "Một trận mưa kẻ ti mi vụ án giết người, liên hoàn mười sáu người bỏ mình, cái này phía sau là đạo đức tiêu vong, còn là nhân tính mất đi?"

Chuyên mục tổng biên tập Mạc Trác Tư lời bình: "Kịch đề lộ điện ảnh khó coi, quyền này tác phẩm phạm một cái to sai lầm lớn, đó chính là tại giới thiệu tóm tắt bại lộ số người chết, mở ra cục chẳng qua là thứ tám nhân từ vong, cho nên dù là nội dung cốt truyện lên xuống đặc sắc, độc giả cũng biết chắc không tìm ra hung thủ, loại này vô lực cảm giác tràn ngập toàn văn, khiến toàn thể khả duyệt đọc tính hạ xuống một cấp bậc."

"Tiểu thuyết huyền nghi, một khi mất đi huyền nghi, mất đi mong đợi, đó đúng là trí mạng, quyền này tác phẩm không tính là thành công, nội dung cốt truyện phong cách cũ, đối thoại tái nhợt, điểm sáng duy nhất hẳn là nhân vật chính thân phận hai lần lộn, thư hoang có thể thử đọc, không đề cử mua cất giữ."

Mạc Trác Tư cũng không có cố ý đi giẫm đạp quyền này tác phẩm, chỉ bất quá bất kỳ một quyển sách, một người, chỉ cần ngươi nghĩ mường, ngươi đều có thể tìm được lý do, tìm tới một cái đột phá khẩu.

Hắn đem tác phẩm khuyết điểm bày khắp toàn bộ bình luận, mà đem điểm sáng đặt ở cuối cùng, liền là cho mọi người một loại cảm giác, quyển sách này rất kém cỏi!

Nếu là đem giống vậy nói, đem điểm sáng thả ở trước mặt, thái độ đó chính là lại không giống nhau!

Cái điểm này đánh giá sau khi rời khỏi đây, Mạc Trác Tư cũng không có để ý thành thực điểm số phòng không tăng, ngược lại trương không được bao

nhieu.

Nhưng lần này, tình thế phát triển, nhưng có chút ra ngoài ý hấn tài liệu.

Chẳng ai nghĩ tới.

Có như vậy một đám người, liền nhìn chăm chăm Mạc Trác Tư chuyên mục.

Những người này là Weibo đại V (người bình luận), có chút là Bát Quái nhân khí thu được chủ, làm Mạc Trác Tư trong chuyên mục mặt bắn ra tác phẩm mới phê bình, hơn nữa xác định là Ngụy Duyên tác phẩm phía sau, Kim Hoa Thanh liền hưng phấn bấm điện thoại.

"Để cho bọn họ lập tức đem đơn tố cáo chuyện phát ra ngoài, còn đem chuyên mục phê bình tiết lộ tốt, bảo lưu chứng cứ, để ngừa bọn họ tạm thời xóa bỏ phê bình."

Treo chút điện nói phía sau, Kim Hoa Thanh xoa xoa đôi bàn tay, cười nhếch nhếch mà hướng Chủ tịch hội đồng quản trị phòng làm việc đi tới, đợi hai ngày, cuối cùng là đến lúc.

Đẩy cửa vào!

Kim Hoa Thanh hướng về phía trong phòng làm việc lưu đức văn giành công nói: "Lưu đồng, Ngụy Duyên sách thật lên tinh phẩm phê bình, ta trước tiên khiến thủy quân phát ra thể công, lần này dư luận công kích trải rộng toàn bộ mạng lưới, bọn họ phải xong rồi!"

Lưu Đức Chúng cũng là kích động chụp lên tay đến, "Được! Làm rất khá!"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Trùng hợp

Lưu Đức Chúng trực tiếp tại trong máy vi tính mở ra bình luận đứng, mặc dù phần lớn lưu lượng đều tụ tập ở điện thoại di động khách hàng đoạn, nhưng truyền thống mạng lưới đương nhiên cũng có Website.

Đầu trang web, là cực kỳ dễ thấy lớn mặt bìa quảng cáo, trực tiếp liền đem Mạc Trác Tư hình dán lên.

Trên tấm ảnh còn chú thích rồi đủ loại danh xưng, nói cách khác thi nhân, Ánh Trăng Mờ thơ người sáng lập, nhà bình luận văn văn.

Hắn trực tiếp theo trang đầu quảng cáo điểm đi vào, liền có thể đi vào tiểu thuyết phê bình chuyên mục, ngay sau đó quả nhiên còn thật thấy được mới nhất phê bình trong tác phẩm mặt tên tác giả chữ "Ngụy Duyên".

Một mực đứng ở bên cạnh Kim Hoa Thanh cũng là hưng phấn nói: "Chờ rồi hai ngày cuối cùng không có phí công tâm cơ."

Lưu Đức Chúng con mắt rất nhanh liếc tới tác phẩm số điểm, trái tim thoáng cái chặt ở, số điểm này cũng không cao a!

Tác phẩm chấm điểm: 5 phân

Lưu Đức Chúng nhú mày lại điểm vào đi kiểm tra nội dung cận kề, sắc mặt quét một chút trở nên trắng bệch, biểu tình rất là khó coi!

Kim Hoa Thanh lúng túng nói: "Cái đó, ta còn chưa kịp nhìn nội dung đây!"

Lưu Đức Chúng tầm mắt rơi vào phê bình hàng chữ thứ nhất bên trên, "Kịch đề lộ tác phẩm khó coi, quyền sách này phạm một cái to sai lầm lớn "

Đáy lòng của hắn trong nháy mắt vén lên sóng to gió lớn, cái này căn bản không là theo dự đoán chuyện kia, hắn chợt một chút quay đầu mắng: "Đây chính là người nói đi cửa sau? Đem Ngụy Duyên giấu đáp thành như vậy, coi là cái gì đi cửa sau? A! Người nói cho ta biết!"

Lưu Đức Chúng thanh âm rất lớn, bị dọa sợ đến Kim Hoa Thanh không kim lòng được lui về phía sau hai bước, chờ đến hắn thấy rõ ràng trong màn hình chữ phía sau, phần phật tâm lý trái tim chết như tro bụi.

Kim Hoa Thanh hốt hoảng, miệng hần ăn nói: "Cái này cái này, không đúng!"

"Đùng" một thanh âm vang lên!

Lưu Đức Chúng dùng sức nện ở trên bàn gỗ, chỉ mũi mẹ nói: "Còn lằng ở nơi này làm gì? Lập tức để cho bọn họ hủy bỏ hành động!"

Thật là muốn chọc giận chết, cái này đồ chơi gì, cao đều không làm rõ ràng, còn dám với chính mình giành công?

Kim Hoa Thanh bị dọa đến còn có chút chưa tỉnh hồn, cả người đều choáng váng mắt, hần sờ một cái lên điện thoại di động mới phát hiện có người truyền bá điện thoại tới.

Sắc mặt hần trắng bệch hỏi: "Các người không đem văn chương phát ra ngoài đem?"

Đầu điện thoại bên kia người sừng sốt một chút một, sau đó mở miệng: "Ta để cho bọn họ hành động, mới vừa rồi có người phản hồi nói tình huống thực tế với nội dung không phù hợp, cự tuyệt mở topic."

"Hành động dừng lại, khiến tất cả mọi người bọn họ đem phát ra ngoài thiếp mời (bài viết) xóa." Kim Hoa Thanh cơ hồ là gọi ra.

Bất tri bất giác, hần cái trán bắt đầu đỏ mồ hôi, thật đúng là cái ngày chó gì vậy!

Loại chuyện này thật là lúng túng không được, đặc biệt là vạn nhất gây ra phiền toái đến, liền thăm.

Nhưng nếu như bị bắt tại chỗ, vậy thì liên quan nghi bịa đặt phi báng, mấu chốt nhất là, vạn nhất liên lụy đến 《 Phê Bình Nhỏ 》, thì trở thành ác ý buôn bán cạnh tranh, hần có thể công không dậy nổi cái này nổi.

"Được! Ta lập tức theo chân bọn họ câu thông!"

Lưu Đức Chúng xụ mặt rất là dọa người, hần trực tiếp ngẩng đầu phẫn nộ quát: "Loại sai lầm cấp thấp này, người nghĩ (muốn) giải thích thế nào?"

"Ta "

"Ta đề nghị người tiện đem nhất cái bông lau sạch." Lưu Đức Chúng thanh âm mang theo thấy lạnh cả người, khiến người rợn cả tóc gáy.

Kim Hoa Thanh lau qua mồ hôi lạnh trên trán giải thích: "Bọn họ đã có người phát hiện vấn đề, nên làm còn không có phát ra ngoài."

"Cái này vạn nhất có cái nào suy nghĩ với người như thế đây?" Lưu Đức Chúng cười lạnh nói.

Vừa mới nói xong,

Đối địch công ty, bình luận mạng lưới phòng làm việc liền náo loạn lên.

"Xảy ra chuyện! Có người ở Weibo mở topic nói chúng ta tinh phẩm chuyên mục thơ đi cửa sau, quy tắc ngầm tốt mua đánh giá!"

Phương Phi Vũ cười mắng: "Bịa đặt đem? Chúng ta đều đem người phun cầu huyết lâm đầu, ai có gì đặc biệt ngu như vậy chính mình tìm tới cửa!"

"Xóa xóa! Cái đó Weibo xóa bỏ rồi!" Tên kia đồng nghiệp cả kinh kêu lên.

Lúc này Mạc Trác Tư Wechat cũng nghĩ tới, là Tiêu Tân Vinh phát tới một tấm thiệp đồ, bên trong là một cái Weibo đại V (người bình luận) phát ra ngoài tin tức.

"Chung quy là có người oán trách thị trường không công bình, lập quan hệ đi cửa sau, ngay cả văn học vòng tròn lại cũng xuất hiện loại sự tình này, Ngụy Duyên đẹp nữ phụ tá lớn buổi tối đêm khuya hẹn hò bình luận mạng lưới Chủ tịch hội đồng quản trị Hoa Khang Bá, cách hai ngày, Ngụy Duyên tác phẩm là leo lên tiểu thuyết chuyên mục, cái này phía sau thật đúng là dụ cho người suy nghĩ sâu xa a!"

Mạc Trác Tư cười sờ lỗ mũi một cái, cái này viết có thể a! Từng bộ từng bộ!

Còn chưa tới ba mươi giây, Tiêu Tân Vinh lại phát tới tấm thứ hai thiệp đồ.

"Tin tức lớn! ! Bình luận mạng lưới mới nhậm chức chủ tịch hội đồng quản trị nhậm chức mới phong cách, cùng một tác giả nữ phụ tá riêng tư bên dưới ước hẹn, hơn nửa ngày thứ hai phía sau, nên tác giả tác phẩm lấy được bình luận mạng lưới tinh phẩm phê bình cao phân đánh giá, phân phối bên trong ảnh, mọi người tự nhìn!"

Tiêu Tân Vinh tại trong Wechat phát cái cười to biểu tình đi ra, "Có người muốn đen người a, hơn nữa còn làm cái Đại Ô Long, phân phối bên trong ảnh bên trong người đem người phun ra máu chó lâm đầu, kết quả bọn họ còn nói là cao phân đánh giá!"

"Cái này Weibo phát ra ngoài mười giây đồng hồ liền xóa!"

Trần Quốc Khánh biết được sau chuyện này, lập tức khiến mọi người ngừng tay trên đầu công việc, "Mọi người trước đừng có gấp, đều đến trên mạng tìm xem một chút, lục soát một chút có hay không liên quan lời bàn, ta đã với thông báo phía trên lãnh đạo, đây tuyệt đối là bịa đặt hoàn toàn, cố ý hãm hại."

Mạc Trác Tư cũng là thất kinh, điều này hiển nhiên là có người chỉ huy, nếu không động tác không thể nào nhanh như vậy, tới cũng nhanh, rút lui được cũng mau.

Nhưng tại trong đơn vị người, đều đối với cái tin đồn này khịt mũi coi thường, bởi vì Mạc Trác Tư với Hoa Khang Bá quan hệ, cơ hồ người người đều biết, huyền nào rất căng, không thể nào riêng tư bên dưới hợp tác.

Làm sao có thể sẽ đi cửa sau?

Trừ phi!

Có vài người nhất thời khiếp sợ xoay đầu lại nhìn Mạc Trác Tư, bọn họ tốt giống như nghĩ tới điều gì.

Cái này nếu như là thật, cái này rất có thể chính là thật!

Hoa Khang Bá thật muốn đi cửa sau, chỉ bất quá Mạc Trác Tư cũng không có dựa theo đối phương yêu cầu đi làm, ngược lại là phun ra một trận, cố ý nghịch kỳ đạo mà đi, khả năng này cực lớn.

"Không tìm được, đều xóa!"

"Ta bên này tìm được một cái Blog, nhưng là cũng xóa bỏ rồi, bọn họ động tác rất nhanh a!"

Phương Phi Vũ cười nhếch nhếch nói: "Làm sai mà, đó là đương nhiên nhanh rồi."

Trần Quốc Khánh giận đùng đùng mắng: "Lại còn coi mạng lưới lời bàn có thể tùy tiện kéo?"

"Ta xem a, mười có tám chín nói là chuyện thật, chỉ bất quá không nghĩ tới chúng ta chó Đại Thi Nhân, căn bản không mua Hoa Khang Bá nợ!" Tiết Anh Trác bao lấy ngực cười nói.

Mạc Trác Tư cũng không muốn giải thích nhiều như vậy.

Tất cả mọi người hướng bên này quên đi qua, Mạc Trác Tư lúc này mới giờ tay lên nói cười nói: "Nếu như ta nói là trùng hợp các người không có tin hay không?"

Trần Quốc Khánh liếc một cái, khịt mũi coi thường giọng nói: "Tin người liền có quỷ!"

"Chẳng qua, nếu quả thật là như vậy, hẳn có thể coi là cứu công ty, nếu không một khi thật dựa theo Hoa đồng phân phó đi làm, chuyển hình liền trực tiếp có thể tuyên bố thất bại!" Viên Hiểu Lệ mở miệng cười nói.

Mọi người hơi chút suy nghĩ một chút, thật đúng là đạo lý này.

"Ta đoán, Hoa đồng bây giờ biểu tình, khẳng định rất đặc sắc." Tiết Anh Trác toét miệng cười nói.

Mạc Trác Tư cười híp mắt uống một hớp nước, cười không nói.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Cục diện rối rắm

Gió thổi hoa rơi mà.

Lúc này Hoa Khang Bá ngồi ở tư nhân trong phòng làm việc, bắt đầu phát động tất cả mọi người mạch lực lượng, hẳn biết được sau chuyện này đó là dờ

khóc dở cười.

Nhưng một giây kế tiếp, hần lại ngộ ra được cơ hội làm ăn.

Vô tâm cảm liễu, liễu thành rừng, Mạc Trác Tư cố ý chơi đùa cái này vừa ra, trực tiếp làm rối loạn tất cả mọi người tiết tấu.

Như vậy thứ nhất, những thứ kia nghĩ (muốn) giữ thủ đoạn người chỉ có thể chịu không nổi, đây là Hoa Khang Bá lần đầu tiên cảm thấy, Mạc Trác Tư người này thật là có điểm dừng.

Mặc dù là chó ngáp phải ruồi, nhưng lần này kỳ ngộ là to lớn.

Làm một tên nhà tư bản, hần khừu giác tại thị trường bên trên cực kỳ nhanh nhẹn, đây tuyệt đối là hiếm thấy Phán Kích cơ hội.

Hoa Khang Bá căn bản không có tâm tư đi truy cứu Mạc Trác Tư cố ý làm khó mình chuyện này, nếu như không phải để ý mặt mũi, hần thật đúng là nghĩ (muốn) khen ngợi người này.

Thật là làm được quá xinh đẹp.

Hần tin tưởng tìm hiểu nguồn gốc, rất lớn tỷ lệ có thể tìm được hắc thủ sau màn, cân nhắc lợi ích quan hệ, cân nhắc có cạnh tranh quan hệ, cố ý phát động cái này vòng chiến tranh người, khẳng định chuẩn bị đã lâu.

"Không muốn giới hạn ở trên mạng, nhiều tại đồng hành đối thủ cạnh tranh bỏ công sức, đặc biệt là 《 Phê Bình Nhỏ 》 còn 《 bản về tiểu thuyết 》, hai cái này một cái thị tử đối đầu, một cái khác là chúng ta chuyên mục tiểu thuyết Wechat đến mới dịch nhân."

Đại khái hơn mười phút, người khác ngay tại trên mạng tìm được liên quan tiết đồ.

Dù là xóa topic tốc độ mau hơn nữa, cũng không tránh khỏi mọi người tiết đồ chia sẻ chỗ lưu lại chứng cứ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

"Thế nào như thế nào đây?" Kim Hoa Thanh gấp gấp dò hỏi.

Trong điện thoại do dự một hồi, mới truyền lên tiếng, tiền Từ Hiên nói: "Có ba người phát hiện có cái gì không đúng, cho nên không phát, nhưng là những người khác, hai cái Blog chủ, còn ba cái Weibo đại V (người bình luận), đều phát ra ngoài."

"Ngày!" Kim Hoa Thanh không nhịn được mắng lên.

Quét một chút, phòng làm việc đồng nghiệp tất cả đều nhìn sang.

Hần cười xấu hổ cười, sau đó trốn ở góc phòng đầu, thấp giọng nói: "Xóa bỏ hết đi? Đừng lưu bên dưới dấu vết gì."

"Cái này ngài yên tâm, chẳng qua còn có một việc được nói một chút." Tiền Từ Hiên xoa xoa đôi bàn tay, mở miệng nói: "Ngươi xem ngươi bố trí nhiệm vụ này, tin tức nguyên không đáng tin, còn sai lầm, bọn họ biểu thị bị lừa dối, hơn nữa để cho bọn họ mạng lưới tài khoản trên danh dự bị tổn thương, cho nên "

Còn không chờ tiền Từ Hiên nói xong, Kim Hoa Thanh liền nặng: "Diễn rồi bọn họ."

"Ngài đừng nóng giận a, sự thật liền là như thế, người xem là tin tức giả, bọn họ Fan khẳng định cũng sẽ mắng, cái kia ngươi nói có đúng hay không?" Tiền Từ Hiên ngoài cười nhưng trong không cười mà nói rằng.

Kim Hoa Thanh nhất thời lại nổi giận, "Chuyện này sẽ cho bọn hần bồi thường, bây giờ trước tiên đem cái mông lau sạch."

Tựa hồ cảm giác đối phương tính khí đi lên, tiền Từ Hiên cười nhếch nhếch nói: "Đương nhiên, bọn họ so với ai khác đều khản trương, không thể phá hủy chén cơm, điểm này ngươi yên tâm."

Nghe được cái này trả lời, Kim Hoa Thanh lúc này mới coi là thờ phào nhẹ nhõm.

"Đúng rồi, ta bên này vừa lấy được một tin tức, không biết ngài có hứng thú hay không?" Tiền Từ Hiên dò xét tính hỏi.

"Ta bây giờ không tâm tình để ý tới những chuyện khác, ngươi cũng đừng đao đằng." Kim Hoa Thanh nén giận nói.

"Ai nha, nhìn Kim tiên sinh ngươi điều này gấp, đây đương nhiên là trọng yếu tin tức mới nói cho ngươi a!" Tiền Từ Hiên rút ra một cái thuốc, cười nói.

Kim Hoa Thanh hai cái mũi hã giận, bức ra một chữ: "Nói!"

Tiền Từ Hiên cố ý thờ ơ nói: "Mới vừa rồi a, có vị bằng hữu hỏi thăm liên quan tới Weibo bịa đặt sự kiện, hỏi ta có biết chuyện này hay không."

"Ách!" Kim Hoa Thanh thoáng cái liền ngạnh ở.

"Ra giá còn dọa người, ngài nói, ta có phải hay không được cho người thông báo một tiếng." Tiền Từ Hiên con mắt lộ vẻ cười hỏi.

Kim Hoa Thanh sắc mặt trong nháy mắt trở nên không gì sánh được khó coi, hần lạnh lẽo âm thanh hỏi: "Người đây là uy hiếp ta?"

"Đây là đầu người sai vật uy hiếp, ta là trước thời hạn cho ngài thông báo một tiếng." Tiền Từ Hiên dùng ngón tay búng một cái tro thuốc lá, không chút nào cho đôi phương mặt mũi.

Đáng chết!

Nhân cơ hội đánh cướp!

Kim Hoa Thanh thấy đôi phương là đang ở nhân cơ hội đánh cướp, hần giận mà nắm tay, nổi gân xanh, cắn răng nghiêng lợi.

"Nói, người muốn bao nhiêu!"

Nếu lời đã đến nơi này, hần dứt khoát cũng liền mở ra mà nói, không cần phải dò xét lẫn nhau.

"Một triệu, giúp người lau sạch cái mông, sẽ không có người biết chuyện gì xảy ra, cho dù là bại lộ, cũng với người không quan hệ." Tiền Từ Hiên thổi một cái thuốc nói.

Kim Hoa Thanh cái kính không dứt, nhưng lại không dám bùng nổ, đơn giản là không gì sánh được bức bối.

"Chớ cùng ta nói giá Cách." Tiền Từ Hiên lạnh nhạt nói.

Liền một câu như vậy, kiên cường được không được, làm cho Kim Hoa Thanh học máu.

"Bíp" mà một tiếng, hần trực tiếp cúp điện thoại.

Cái này một triệu hần khẳng định không lấy ra được, chỉ có thể với Lưu Đức Chúng thương lượng, hần sậm mặt lại liền hướng phòng làm việc đi tới.

Cái này đi tới cửa phòng làm việc trước, liền bắt đầu sợ hãi.

Cái này tỏ rõ là nói giá không hạn độ, chính mình chẳng những không có phản bác, còn tiếp theo.

Nhưng là nếu như không làm như vậy, vạn nhất thật thống xuất khứ, cái này cái sợ hần có thể cũng không được.

Nhiều lần cân nhắc, Kim Hoa Thanh hay lại là gõ cửa.

"Đi vào!" Lưu Đức Chúng thanh âm lộ ra hơi không kiên nhẫn.

Cửa bị đẩy ra phía sau, Lưu Đức Chúng nhìn một cái đi vào người, biểu tình trong nháy mắt liền âm trầm.

"Lưu đồng, sự tình ra một ít biến cố." Kim Hoa Thanh gỡ lấy can đảm nói.

Lưu Đức Chúng con mắt đều không mang liếc hần một cái, tiếp tục trên đầu công việc, cúi đầu nói: "Có rắc thì phóng!"

"Mời những mạng lưới đó thủy quân, nói chúng ta tin tức không chính xác, muốn bồi thường bọn họ danh dự tổn thất phí, hơn nữa bây giờ có người ở hỏi thăm chuyện này, bọn họ nói giá không hạn độ uy hiếp chúng ta." Kim Hoa Thanh báo cáo.

Lưu Đức Chúng nhất thời một mặt nghiêm túc khoát tay nói: "Người nói rõ một chút, là uy hiếp người, không phải uy hiếp chúng ta, là người tin tức không chính xác, theo ta không có nửa xu quan hệ."

Tựa hồ cảm thấy không có nói rõ, hần tiếp tục nói: "Còn nữa, là người ra lệnh, người hành động trước không có cho ta biết."

Kim Hoa Thanh nhất thời liền hốt hoảng, hần hai mắt tròn to, khó có thể tin nhìn Lưu Đức Chúng.

Hần không thể tin được, cái này là mình lãnh đạo, Lưu đồng nói ra nói.

Chính mình cho tới nay, làm nhiều chuyện như vậy, bây giờ vì như vậy một triệu, vừa muốn đem chính mình đá văng ra?

Kim Hoa Thanh lạnh mắt hỏi: "Lưu đồng lời này có ý gì?"

"Chính mình cục diện rồi rắc, chính mình thu thập!" Lưu Đức Chúng không lưu tình chút nào, lạnh lùng nói.

Kim Hoa Thanh nín một hồi, nhưng một câu nói cũng không nói, trực tiếp nghiêng đầu đi ra phòng làm việc.

Chính mình nắm trong tay Lưu Đức Chúng nhiều bí mật như vậy, hần cũng không tin, trừ phi muốn ôm đến cùng chết!

Hắn đặt mông ngồi về vị trí của mình, Lưu Đức Chúng thái độ làm cho hắn kinh hãi không thôi, hắn cảm thấy rất có cần phải mau sớm tìm tới đường lui.

Mặc dù bây giờ còn không có xé ra, nhưng vạn nhất xé ra, hắn quyết không thể ngược ở chỗ này.

Đột nhiên, Kim Hoa Thanh linh quang chợt lóe, nhớ lại một cái đêm Lưu Đức Chúng hận đến tận xương nam nhân.

Người tên gì?

Hình như là bình luận mạng lưới lúc trước quản lý, gọi Đồng Thiếu Hoa.

Chính gọi là địch nhân địch nhân, chính là mình bằng hữu, hắn chân mày khẽ động, từ trong lòng ngực móc ra một cuốn sách nhỏ, bên trong ghi chép một chút không thể ra ánh sáng sự tình.

Trong đó, liên bao gồm Đồng Thiếu Hoa số điện thoại.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Chú trọng

Một chiếc xe con, ngừng ở hoa cầu tây đường buổi hoa bên cạnh.

Mạc Trác Tư đã trả tiền xe phía sau, liền từ đường xe chạy đầu này hướng đối diện cao ốc đi tới, xa xa liền thấy 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 trước cửa tụ tập một nhóm lớn người hâm mộ.

"Mau mau nhanh, đi ra!"

"Một tiếng gọi, điên cuồng người hâm mộ trong nháy mắt vọt tiến lên."

Đường Tinh Hải đang lúc mọi người bao vây bên dưới đi ra, hắn đeo kính mát, bên cạnh (trái phải) đều là ăn mặc âu phục đen bảo tiêu.

Hắn lễ phép tính mà hướng những người ái mộ vẫy vẫy tay.

Mạc Trác Tư thật đúng là biết cái này là ai, Đường Tinh Hải, một cái Tuyến hai ca sĩ, không tính là hồng hỏa, nhưng còn có chút danh tiếng.

Những người ái mộ cầm hoa, cầm camera, giờ điện thoại di động, một trận ầm ầm.

Mạc Trác Tư không có đi qua tham gia náo nhiệt, hắn đứng ở cửa gọi đến Lâm Ngạn Tổ số điện thoại di động.

"Ồi! Mạc lão sư!" Lâm Ngạn Tổ thanh âm theo bên trong điện thoại truyền ra.

Mạc Trác Tư mở miệng nói: "Ta đã đến cửa công ty, nếu không người phái một người tới đón ta một chút "

"Được, ta lập tức khiến người đi đón người!"

Dứt lời, Lâm Ngạn Tổ cúp điện thoại, sau đó theo bên trong phòng làm việc đi ra ngoài, hướng về phía một người tuổi còn trẻ tiểu tử vẫy tay hô to: "Tiểu Lâm, người tới đây một chút."

Lâm Tiểu Kiệt theo văn phòng vị trí bên trong đứng lên, đi tới hỏi: "Có chuyện gì sao?"

"Ta một người bạn đến cửa công ty rồi, người đi giúp ta tiếp đi vào, dẫn hắn đi lầu ba tìm Lương Hưng Hoài quản lý." Lâm Ngạn Tổ phân phó nói.

"Có tấm ảnh sao?" Lâm Tiểu Kiệt hỏi.

Lâm Ngạn Tổ suy nghĩ một chút, còn thật không có tấm ảnh, "Như vậy, điện thoại di động của người lục soát một chút, phê bình mạng lưới nhà bình

hắn, gọi Mạc Trác Tư, trên mạng chắc có hẳn tấm ảnh."

"Được!" Lâm Tiểu Kiệt bình thường tương đối ra sức, loại này chân chạy công việc không làm thiếu.

Bước chân hắn không nhanh không chậm, tiến vào thang máy thời điểm tại điện thoại di động trình duyệt máy bên trong truyền vào "Mạc Trác Tư" ba chữ.

Chờ đến thang máy đi tới lầu một, hắn đi ra thang máy lúc, lục soát trong động cơ bắt ra Mạc Trác Tư bách khoa tài liệu với tấm ảnh, phi thường toàn diện.

Lúc này ở ngoài cửa Mạc Trác Tư nhìn xa xa đám kia điên cuồng người hâm mộ, hắn không phải rất có thể hiểu được những người này hành vi, tham gia ca nhạc hội là đối ca tay có lực nhất ủng hộ, loại này ngấn ở cửa hành vi chỉ sẽ để cho người cảm thấy rất ngốc.

Đường Tinh Hải tại bảo tiêu dưới sự hộ tống ngồi lên xe, hắn nhìn một cái đứng ở trước cửa người xa lạ kia, người này hiển nhiên không phải mình người hâm mộ, nhưng hắn cảm thấy có chút quen mắt.

"Triệu ca, người xem cái đó người có phải hay không khá quen?" Đường Tinh Hải ở trong xe dùng ngón tay một chút Mạc Trác Tư.

Tài xế Triệu ca lắc đầu cười nói: "Không nhận biết, đoán chừng là người mình tỉnh nào người đại diện đi?"

"Cái kia không việc gì, đi thôi!" Đường Tinh Hải mở miệng nói.

Ai cũng không ngờ tới, liền một cái động tác như vậy, khiến bên ngoài xe người hâm mộ cho thấy được, trong nháy mắt tất cả mọi người đều nhìn sang.

Mạc Trác Tư mặt đầy tròn mắt há mồm, không biết xảy ra chuyện gì.

Lúc này có tốt vị trí kỳ tâm tăng cao người hâm mộ rất là kinh ngạc, tại sao chính mình thần tượng sẽ chỉ người đàn ông này, liền hướng đến Mạc Trác Tư đi tới.

Có người dẫn đầu, dĩ nhiên là có người theo ở phía sau.

Mạc Trác Tư cái này nhìn một cái, nhất thời sợ hãi, tình huống gì?

Năm cũng trúng thương?

Ti vi tin tức, mạng lưới Tân Văn Báo Đạo, điên cuồng người hâm mộ hành vi rất là khoa trương, cái này làm cho Mạc Trác Tư để lại ấn tượng sâu sắc, nói đúng ra, là không lương ấn tượng.

Mạc Trác Tư thoáng cái trái tim liền nắm chặt, lúc này xa xa truyền tới một đạo tiếng kêu.

"Mạc lão sư!"

Quét một chút, Mạc Trác Tư nhìn ngay lập tức đi qua, tại cửa công ty bên trong, có cái tuổi không sai biệt lắm phái nam vội vàng vàng liền chạy tới.

"Ta ở nơi này!" Mạc Trác Tư cảm giác giờ tay lên.

Lâm Tiểu Kiệt cũng là sợ hãi, cho là lên cái gì xung đột, cho nên mới chạy tới.

Hắn với lính gác cửa giải thích đôi câu, lúc này mới đem Mạc Trác Tư để vào, về phần những thứ kia người hâm mộ thì bị ngăn ở ngoài cửa.

"Ồi a, cái này chuyện gì xảy ra à?" Lâm Tiểu Kiệt khẩn trương hỏi.

Mạc Trác Tư đùa hỏi: "Ta cũng không biết, khí thế hung hung, tới phiên người muộn nửa bước, ta khả năng sẽ bị quần áo." "

Mới vừa rồi lại lịch bên trên, hắn có thể kiểm tra rõ ràng bản thân muốn đón người là thân phận gì, đây chính là Ánh Trăng Mờ thơ người sáng lập a!

Thân phận này không bình thường, lại vừa là Lâm Ngạn Tổ bằng hữu, thì càng thêm không thể chậm trễ.

Mạc Trác Tư đi theo Lâm Tiểu Kiệt hướng bên trong đại lâu đi, một màn này bị hữu tâm nhân chụp hình bảo tồn, hơn nữa phát đến trên mạng.

Đại khái sau ba phút.

Mạc Trác Tư đi theo đến một cái phòng làm việc, Lâm Tiểu Kiệt mở miệng nói: "Lương quản lý, đây là Lâm thiếu để cho ta mang tới tìm người, Mạc tiên sinh."

"Ừ, Mạc lão sư, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu!" Lương Hưng Hoài rất là khách sáo mà cười đi tới bắt tay.

"Ta đây liền trước đi về làm việc!" Lâm Tiểu Kiệt phát phát tay, xoay người rồi đi.

Lương Hưng Hoài ở bên cạnh trong ngăn kéo nhảy ra duy nhất ly, sau đó cười nói: "Mạc lão sư ngồi, sớm nghe nói ngài đại danh, lần này có cơ hội hợp tác, nhất định là cường cường liên thủ!"

Mạc Trác Tư ngồi xuống, hai người hết sức chăm chú mà nói chuyện nói hợp đồng sự hạng.

Liên quan tới 《 Người Cũng Không Cần Nhớ Tôi Ta 》 bài hát này, hợp đồng tương đối đơn giản, song phương ký cái tên chứng minh một chút, bản quyền coi như là bán rồi.

Nhưng bài hát mới 《 May Mắn Nhỏ 》 thì lại khác, điều lệ Reed rất nhỏ, hơn nữa khoản tiền này cũng không phải là lập tức thanh toán, mà là ca khúc đờn rục phía sau, mới tiến hành thanh toán.

"Có một việc ta còn phải nói rõ ràng, bản quyền là trước thời hạn cho các người, dù là bài hát này không đờn, nhưng vạn nhất ngày nào đó đờn, đạt tới chúng ta thỏa mãn điều kiện, cũng chắc chắn!" Mạc Trác Tư nói.

Lương Hưng Hoài cười mở cười to, "Đó là đương nhiên, Mạc lão sư yên tâm, điểm này ta cũng có cân nhắc đến, tất lại có chút ca khúc cần thời gian đi khuếch tán, yêu cầu lắng đọng "

Thực ra lúc đầu Lương Hưng Hoài là cự tuyệt loại giao dịch này, hai trăm ngàn một ca khúc, chẳng qua là đem mua ca từ trở lại, vậy thì thật sự là ngoại giới truyền giả trên trời.

Nhưng cộng thêm không lừa không cần tiền cái này hạn chế, tự là thực tế.

Đối với 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 mà nói, vô luận loại tình huống nào đều là kiếm được, nếu là ổn định buôn bán, Lương Hưng Hoài thì cũng đồng ý khoản này "Giá trên trời" giao dịch.

Mạc Trác Tư ký xuống cái này lưỡng phần hợp đồng phía sau, tương đương với có hai trăm ngàn là chu đáo đi xuống, về phần trong tay đầu còn thứ ba bài hát.

Hắn không nóng nảy bán đi, coi như là cho chính mình lưu một lá bài tẩy, lúc cần thiết mới có thể có càng nhiều lựa chọn đường sống.

Thỏa đàm buôn bán phía sau, Lương Hưng Hoài lại vừa là một trận thối phòng.

"Mạc lão sư ngài tác phẩm ta cũng đều thích vô cùng, đúng rồi, nghe nói ngài còn chuẩn bị dạy dỗ Lâm thiếu sáng tác?"

Mạc Trác Tư trong nháy mắt sững sờ, lúc trước mặc dù có qua loại ý nghĩ này, nhưng sau đó bỏ đi.

Chẳng qua cái này Lương quản lý là làm sao biết?

Lương Hưng Hoài thoáng qua một tia bí mật nụ cười, hắn vỗ một cái Mạc Trác Tư cánh tay nói: "Ngài cái gì cũng không cần nói, chuyện này là Lâm thiếu theo ta tiết lộ, yên tâm! Ta sẽ bảo mật."

"Ế? ? ?" Mạc Trác Tư một mặt tròn mắt há mồm, bảo mật?

Hắn đang chuẩn bị giải thích thời điểm, Lâm Ngạn Tổ vội vã chạy tới, cảm giác giành nói: "Mạc lão sư Mạc lão sư, ngài đừng hiểu lầm, ta là thật muốn theo người học tập, ta không làm thơ, viết ca khúc!"

Lời này Lâm Ngạn Tổ ban đầu là vì lừa dối Lương Hưng Hoài mua cái này lưỡng bài hát, lúc này mới nói láo, hắn mới vừa rồi trong lúc vô tình nhớ tới, cho nên mới vội vội vàng vàng chạy tới, sinh sợ làm cho còn lại hiểu lầm.

Mạc Trác Tư rất không còn cách nào khác mà liếc mắt một cái người này, biểu thị chính mình không vừa lòng.

Lâm Ngạn Tổ hướng về phía Lương Hưng Hoài cười một tiếng, sau đó kéo Mạc Trác Tư đi ra phòng làm việc, cường ép giải thích: "Ta vốn là tự mình phải đi đón ngài, đề cập với người trước nói một chút chuyện này, nhưng là gần đây trong bộ môn chủ quản từ chức, cái gì đều phải ta nhìn chăm chăm, không đi được."

"Ừ? Cho nên?" Mạc Trác Tư có chút buồn cười mà nhìn người này, da trâu từng bộ từng bộ.

"Thật, ta là thật muốn học, cho dù là không viết ra được tác phẩm, ít nhất có thể đề cao phân tích tài nghệ chứ?"

Lâm Ngạn Tổ mặt dày nói.

Mạc Trác Tư cười thầm người này không biết xấu hổ, nhưng cũng không có chút miệng phản bác, hắn chuẩn bị tùy ý qua loa lấy lệ một câu, bỗng nhiên linh cảm chợt lóe, hỏi: "Người nói, phòng làm việc chủ quản vị trí vô ích?"

"Đúng!" Lâm Ngạn Tổ hung hăng gật đầu, hắn cũng không phải thối loạn, quả thật chủ quản nghỉ việc.

Mạc Trác Tư nhớ lại hôm nay trong đơn vị, mọi người thảo luận tới Đồng Thiếu Hoa tại một nhà Khoa Kỹ Công Ty làm thành phần trí thức, nghe nói

sống đến mức rất thê thảm.

Lúc đầu Đồng Thiếu Hoa cũng học qua âm nhạc, Mạc Trác Tư liền thuận miệng giới thiệu: "Ta bên này nhận biết một người, trước kia là chúng ta đơn vị quản lý, năng lực làm việc mạnh, chính là có một ít hà khắc, quá nghiêm túc."

"Có thể à!" Lâm Ngạn Tổ ngửa đầu nói: "Vậy hãy để cho hắn tới thử một chút thôi!"

"Như vậy, ta đem số điện thoại hắn để lại cho ngươi, các ngươi hỏi một chút hắn có hứng thú hay không, bởi vì ta không có nói trước chào hỏi hắn." Mạc Trác Tư mở miệng nói.

"Được, không thành vấn đề!" Lâm Ngạn Tổ vỗ ngực nói, loại này chuyện nhỏ hắn không có lý do không bang.

Mạc Trác Tư biết Đồng Thiếu Hoa nghi việc, tự có trách nhiệm rất lớn, chỉ có thể nói không nghĩ tới tình thế sẽ nghiêm trọng như vậy, hắn lúc ấy chỉ là muốn chinh đốn một chút đối phương.

Bây giờ cuối cùng là tìm tới cơ hội bồi thường.

Hắn không kìm lòng được thở phào nhẹ nhõm, làm người làm việc, chú trọng là không phụ lòng chính mình.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Bằng hữu đề cử

Mặt trời lặn.

Hoàng hôn càng lúc càng xa.

Người đi đường bóng dáng bị kéo rất dài, giống như là một cây đao, hoặc như là một cái cô độc đũa.

Đồng Thiếu Hoa ngồi ở trong xe đầu, sắp xếp nụ cười hướng về phía nói điện thoại nói: "Tình huống chính là như vậy, người này tính khí thật cứng, ta xem không dễ làm, trừ phi. . ."

"Trừ phi cái gì?" Trần Đông Minh gác chéo chân ngồi ở một trên ghế.

"Trừ phi ngươi tới cứng rắn!" Đồng Thiếu Hoa lạnh tiếng nói.

Hắn mặc dù trên đầu môi không với bất cứ người nào nói qua chính mình với Mạc Trác Tư có thù oán, nhưng đáy lòng lại không tìm được một cái lý do đi thuyết phục chính mình, cuối cùng chỉ có thể đem trách nhiệm đều đẩy tới Mạc Trác Tư trên đầu.

Nếu như không phải là bởi vì Mạc Trác Tư, hắn đang hợp thời điểm, cũng không khả năng làm cho hôn mê đầu.

Hắn biết Trần Đông Minh hậu trường thật cứng, cho nên mới nói như vậy.

Trần Đông Minh trầm mặc thật lâu giây, lúc này mới lên tiếng nói: "Ngươi xác định không dùng biện pháp có thể giải quyết??"

"Nói cách khác, tiền, hoặc là làm hiệp lực tư cách?"

Đồng Thiếu Hoa nhất thời trong lòng cả kinh, đối phương lại còn muốn nhận mua Mạc Trác Tư, chỗ tốt này há coi là chính mình đưa tới cửa?

Hắn vội vàng mở miệng phản bác: "Ta không đề nghị làm như vậy, nếu là hắn có thể thu mua, ngươi cảm thấy khả năng xuất hiện bây giờ cục diện sao?"

"Bất kể như thế nào, đều phải thử một chút, quyển sách này trên căn bản cũng đã phế, nhưng nếu như hắn không rút lui hết phê bình, đối với thanh danh của ta tạo thành tổn thương to lớn." Trần Đông Minh khàn trương nói.

Đồng Thiếu Hoa lúng túng cười một tiếng, ngươi còn có thể có cái gì danh tiếng? Toàn thế giới đều biết ngươi chép lại, chẳng qua là mọi người không nói

mà thôi.

Bíp một tiếng, cúp điện thoại.

Đồng Thiếu Hoa hít sâu một hơi, cảm giác mắt mấp mĩm liệt mà đến, tựa hồ mình tại sao đều không có biện pháp thay đổi thực tế, hoàn toàn chẳng qua là làm nhất cá lộ nhân giáp.

Không giúp một tay!

Cũng chính là không kiểm được nhân tình!

Hắn hít một hơi thuốc, sau đó liền đem tàn thuốc nhét vào ngoài xe.

Đạp chân ga, xe rất nhanh thì dừng ở một nhà trong nhà hàng nhỏ.

Đồng Thiếu Hoa đối với công việc bây giờ cũng không hài lòng, nhưng lại không dám từ chức, tâm lý đặc biệt phiền muộn.

"Thế nào à?" Bạn học chung thời đại học Khương Phi tiếng kêu hỏi.

Đồng Thiếu Hoa cười thâm mà lắc đầu một cái: "Còn có thể thế nào, cứ như vậy!"

"Không thể nào, người không đến nổi lẫn lộn kém như vậy đi!" Khương Phi tiếng kêu vui tươi hơn hờ nói: "Chúng ta trong phòng ngủ, liền người với Nhị Phát sống đến mức tốt nhất."

"Nhị Phát?" Đồng Thiếu Hoa lộ ra kinh ngạc biểu tình, hắn rất lâu không với đồng học liên lạc.

"Đúng, hắn bây giờ là cái gì liên hợp người sáng lập, lão lợi hại, mở Porsche!" Khương Phi tiếng kêu một trận khâm phục.

Đồng Thiếu Hoa lộ ra chật vật nụ cười: "Cái kia quả thật lợi hại!"

"Ôi, hôm nay người hẹn ta đi ra, người nói người nghĩ nhảy hăng?" Khương Phi tiếng kêu tò mò hỏi: "Người đây là nghĩ việc hội chứng à?"

Đồng Thiếu Hoa tâm lý đừng nói nhiều khổ, vốn là cho là có thể ngồi lên Trần Đông Đông chiếc thuyền này, thế nào cũng phải kéo một quan hệ đi!

Kết quả làm không công nửa ngày, người khác còn không nghe chính mình.

Hắn không kìm lòng được nắm lên quả đấm, lộ ra phi thường không cam lòng!

"Người sao không nói lời nào?" Khương Phi tiếng kêu ngăn người một chút hỏi.

"Không, không việc gì!" Đồng Thiếu Hoa qua loa lấy lệ nói.

"Ta nói, người bây giờ thừa dịp hài tử tuổi còn nhỏ, nên chịu đựng vẫn phải là chịu đựng, nếu không hài tử đi học, người áp lực lớn hơn." Khương Phi tiếng kêu thờ dãi một cái.

Đồng Thiếu Hoa uống một ly bia: "Ta biết, gần đây thật đặc biệt không thuận."

Khương Phi tiếng kêu cũng đi theo uống bia, hắn nhử mảy hỏi: "Có phải hay không ngại tiền lương thấp?"

Thực ra công việc này chính là Khương Phi tiếng kêu giới thiệu, kết quả mới không bao lâu, Đồng Thiếu Hoa liền nói nghĩ (muốn) nhảy hăng, cái này làm cho hắn không có biện pháp tiếp nhận.

"Thấp cũng không tính là quá thấp, còn có thể tiếp nhận, chính là mỗi ngày cảm giác mình mơ mơ màng màng." Đồng Thiếu Hoa lẩm bẩm nói.

"Người a, hay lại là vấn đề tâm tính." Khương Phi tiếng kêu cười lắc đầu một cái.

Nhưng vào lúc này, Đồng Thiếu Hoa điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, là một cái điện thoại xa lạ.

Hắn do dự một hồi, lúc này mới kết nối.

"Ngài khỏe chứ, xin hỏi là Đồng Thiếu Hoa tiên sinh sao?"

Đồng Thiếu Hoa cau mày: "Đúng, là ta, người là?"

"Ta là 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 tài nguyên nhân lực Trần Văn Hà, xin hỏi ngài có hứng thú hay không đến công ty chúng ta gánh bộ môn chủ quản đây? Là phụ trách. . ."

Còn không chờ đối phương nói xong, Đồng Thiếu Hoa liền buồn bực, hắn mở miệng nói: "Không đúng, ta không có đến các người cái kia ném lý lịch

tóm tắt a!"

"Không phải như vậy, là bằng hữu ngài giới thiệu đến, ngài là Đồng Thiếu Hoa tiên sinh, từng tại bình luận mạng lưới đảm nhiệm một năm rưỡi phê bình bộ quản lý, tốt nghiệp từ Hải Thiên học viện âm nhạc."

Đồng Thiếu Hoa trong nháy mắt liền bối rối, nói rõ ràng như vậy, xem ra là không làm a!

Hắn bỗng nhiên có loại không ngờ kinh hãi, 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 đây chính là bá chủ công ty a!

"Cái đó, vậy người nói là cái gì chủ quản?" Trên mặt hắn là không giấu được vẻ vui thích, mặc dù không nói rõ ràng là loại hình gì, nhưng chủ quản dù sao cũng hơn bây giờ tiểu nhân viên mạnh mẽ chứ?

"Chủ yếu là phụ trách Tân Nghệ người tiến cử quản lý hạng mục."

Cái này vừa nói, Đồng Thiếu Hoa đột nhiên cả kinh, đây cũng không phải là bình thường cương vị a!

Tân Nghệ người thu nhận, đây chính là phân lượng chân, mờ nhiều cương vị, hay lại là chủ quản, này thiên đại chuyện tốt a!

"Ta đây ngày mai đi qua khảo hạch?" Đồng Thiếu Hoa mặc dù trong đầu còn hoài nghi, nhưng lại không muốn bỏ qua cơ hội như vậy.

"Tốt lắm, ngài là sớm tới tìm, hay lại là buổi chiều tới?" Đối phương phi thường khách khí dò hỏi.

Đồng Thiếu Hoa cau mày, đây là khảo hạch a! Thế nào cảm giác đối với chính mình khách khí như vậy, sẽ không phải là trò lừa bịp chứ?

Hắn ngược lại hít một hơi, hỏi lại lần nữa: "Ta là đi 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 khảo hạch sao?"

"Đúng, ngài thuận lợi lời nói, buổi sáng đến đây đi."

Đồng Thiếu Hoa vẫn còn có chút mơ màng, tốt như vậy cương vị làm sao biết đến phiên mình? Là chuyện gì xảy ra?

Hắn chợt nhớ tới, điện thoại lúc mới tới sau khi, nói là là bằng hữu của mình giới thiệu?

Hắn vội vàng hỏi: "Ngài khỏe chứ, bên ta liền hỏi một chút, là vị bằng hữu kia đề cử ta đi sao?"

Đồng Thiếu Hoa ở trong đầu lật qua một lần, cũng không nhớ nổi cái gì tại làng giải trí lớn cả rì à? Càng không có tại 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 công việc lãnh đạo à?

Điện thoại bên kia do dự một hồi, lúc này mới trả lời: "Cái này Lâm thiếu gia an bài."

Đồng Thiếu Hoa tâm lý vén lên sóng to gió lớn, cái này không thể nào a!

Chính mình căn bản không nhận biết cái gì Lâm thiếu.

Trong điện thoại trầm mặc mấy giây.

"Ngài khỏe? Xin hỏi có hay không xác định ngày mai tới sao?" Tựa hồ không nghe được thanh âm, đối phương đến dò xét tính mà hỏi một câu.

"Được, không thành vấn đề, ta sáng sớm ngày mai chín giờ đi qua." Đồng Thiếu Hoa vội vàng đáp ứng, nếu quả thật là trò lừa bịp, cũng không khả năng lừa gạt đến 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 lâu làm việc bên trong.

Bíp một tiếng, cúp điện thoại.

Khương Phi tiếng kêu nhìn đồng học Đồng Thiếu Hoa cả kinh, nhất thời buồn cười hỏi: "Ai đây điện thoại à? Trả thế nào kéo tới 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 rồi."

Đồng Thiếu Hoa cảm giác nằm mơ giống nhau, hắn hai mắt tròn to mà nói rằng: "Mới vừa rồi 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 người hỏi ta, có muốn hay không đi khảo hạch, làm cái chủ quản, hay lại là quản nghệ sĩ thu nhận."

"Mẹ nó, công việc béo bở a!" Khương Phi tiếng kêu cả kinh kêu lên.

Đồ chơi này, hơi chút suy nghĩ suy nghĩ một chút, cũng biết có nhiều thoải mái.

"Đúng, nói là ta một người bạn đề cử, ta hiện tại cũng không nghĩ ra tới là ai!" Đồng Thiếu Hoa thật là có loại không thể tin được cảm giác, hạnh phúc tới quá đột nhiên, không kịp chuẩn bị.

Nhưng vào lúc này, hắn điện thoại di động nhận được một cái tin nhắn ngắn.

"Mới vừa bạn tốt tác phẩm văn xuôi cửa có cái chủ quản vị trí trống ra, ta đề cử người đi."

Cứ như vậy đơn giản một câu nói, khiến Đồng Thiếu Hoa cả người ngốc ngây người không nhúc nhích, giống như là mất hồn dường như.

Lại . .

Là hần?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Người hâm mộ tổ chức Hội trưởng

Đồng Thiếu Hoa suy nghĩ nát óc, cũng không nghĩ tới lại là Mạc Trác Tư cho mình đề cử công việc.

Sắc mặt hần chỉ một thoáng trắng bệch, khó coi dị thường.

Khurong Phi tiếng kêu tò mò hỏi: "Thế nào?"

"Không, không việc gì!" Đồng Thiếu Hoa chột dạ nói.

Hần vụn vụn không nghĩ tới, chính mình trăm phurong ngàn kể, phí hết tâm tư, muốn đi hại người khác.

Cuối cùng lại rơi vào như thế chằm chọc kết quả, cái này làm cho hần như thế nào mở miệng được, hần bắt đầu hoài nghi đời người, hoài nghi mình.

Bởi vì tính thần hoảng hốt, chưa cùng Khurong Phi tiếng kêu trò chuyện bao lâu, hai người liền cáo biệt.

Bóng đêm lần đầu tiên rơi xuống.

Đèn đường chiếu sáng đường xe chạy, Đồng Thiếu Hoa hai tay vịn ở vô lăng, đáy mắt tràn đầy mê mang không tìm được phurong hướng.

Chẳng lẽ mình thật sai lầm rồi?

Mới vừa từ chức thời điểm, hần thật là giận điên lên, cho nên mới với 《 Phê Bình Nhỏ 》 Chủ tịch hội đồng quản trị muốn phải liên thủ bố trí.

Hần chặt chẽ cầm tay lái, rất dùng sức rất dùng sức.

Một luồng không hiểu tâm tình xông lên đầu, rất là phức tạp, nói không ra mùi vị gì.

Đồng Thiếu Hoa cau mày thật chặt, hần tự giấu bật cười, cặp mắt hồng hào, "Đồng Thiếu Hoa a Đồng Thiếu Hoa! Ngươi đúng là hết chữa!"

Hần lên xe trước, còn cố ý lục soát qua mới vừa rồi số điện thoại, đúng là 《 Tinh Thành Điện Ảnh 》 tài nguyên nhân lực điện thoại, nói rõ hết thảy các thứ này đều là thật.

Chỉ bất quá, hần cho tới bây giờ, vẫn như cũ không thể nào tiếp thu được.

Không thể nào tiếp thu được, lại là chính mình hận thấu xương cái đó người, tại gian nan nhất thời điểm kéo chính mình một cái.

Chân chính trên ý nghĩa giúp người đang gặp nạn, so cái gì đều kịp thời.

Nhưng đúng là như vậy, hần mới không thể tin được, sâu trong nội tâm thậm chí có một ít mâu thuẫn.

Đây quả thực là náo loạn chuyện cười lớn, về nhà như thế nào với lão bà bàn giao?

Đồng Thiếu Hoa mang trên mặt giấu cợt cười thâm, giờ khắc này, thật trái tim cảm giác mình quá thê lương.

...

Mạc Trác Tư lúc này đang giúp mẫu thân thu thập chén cơm.

"Người nói thế nào một ít ca khúc lưu hành?" Mạc mụ mụ mặt đầy khiếp sợ đang nhìn mình con trai.

Nàng lúc trước ưa thích những ca sĩ đó rất nhiều đã thối lui ra ca đàn rồi, cho nên đối với đương thời lưu hành bài hát cũng không biết, nhưng nói thế nào con gái cũng là xử lý loại này nghề, cho nên vẫn là có khái niệm.

Nhưng một ca khúc, lại bán hai trăm ngàn, vậy cũng đem nàng làm cho sợ hãi.

Mạc Trác Tư cười đem trong khay xương cá đầu quét vào thùng rác, sau đó mở miệng nói: "Mẹ, đó là đặc thù dưới điều kiện mới có thể có cái giá này, người suy nghĩ một chút nếu là lừa không đứng lên, ta liền một khối tiền không lấy được."

Mạc mụ mụ gật đầu nói: "Đó cũng là!"

"Cho nên a, cái này thật không đắt, cả gian bọn họ có thể kiếm, không lừa bọn họ trắng kiếm!" Mạc Trác Tư cười ha hả hình dáng.

Mạc Tư Thành đẩy một cái mắt kính, dặn dò: "Chính người chú ý một chút, tiền vào tài khoản rồi không?"

Hắn từ đầu đến cuối đều cảm thấy loại này hợp đồng quá mức mạo hiểm, không lừa sẽ không tiền, vậy làm sao phán đoán có phải hay không lừa, lại nói lừa có khả năng quá nhỏ.

"Cái này không việc gì, hợp đồng ta đều nhìn đến rất cẩn thận, không thành vấn đề." Mạc Trác Tư quay đầu về cha nói.

"Ta liền cho người đề tỉnh, tỷ tỷ người bây giờ cũng ở đó cái công ty, không thể lơ là!" Mạc Tư Thành cân nhắc càng thâm nhập, nếu như cái này làm em trai với 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 ồn ào bài rồi, sợ là làm tỷ tỷ cũng sẽ chịu ảnh hưởng.

Người một nhà tán gẫu tán dóc một cái biết, mẹ liền nói muốn đi ra bên ngoài đi một chút, tiêu cơm một chút.

Mạc Trác Tư hiếm thấy về nhà một lần, liền theo mẫu thân cùng bên ngoài tản bộ.

Ánh trăng rất sáng, trên đường rất nhiều người.

Hàng xóm đi hôn điều này ngốc manh củi chó đi ra hóng mát, lại vừa là một phen hỏi, Mạc Trác Tư cười nói: "Cái này tiểu thuyết chuyên mục, so thì từ thú vị, thị trường cũng lớn."

"Nhà chúng ta hài tử kia a, mềm lòng mạnh miệng, bình thường người được nhiều hiểu nàng." Hàng xóm đi cười nói.

Mạc Trác Tư nhất thời liền ngây dại, lời này hắn làm sao lại nghe không hiểu rồi.

"Dì, người nói Dương Hoan Hoan?" Hắn kinh ngạc hỏi.

Dì kinh ngạc xoay người nói: "Người không biết sao? Nàng bây giờ là người người hâm mộ tổ chức Hội trường."

Một tiếng ầm vang!

Mạc Trác Tư cả người liền choáng váng, chuyện này. . .

Hắn thật là không có chút nào biết, mặc dù có nghe nói qua cái này người hâm mộ tổ chức, nhưng thế nào lại là nàng?

Nhưng mà một giây kế tiếp, hắn đột nhiên cả kinh, chợt nhớ tới trước một trận, Dương Hoan Hoan chủ động liên lạc chính mình, lúc ấy tiểu thuyết chuyên mục còn không có chính thức thượng tuyến, nàng lại chạy tới hỏi mình chuyên mục sự tình.

Hắn cười khổ nói: "Chuyện này ngài nói ta mới biết, nàng không nói với ta!"

Dì thoáng cái liền bật cười, "Nàng dự tính thật không tiện nói cho người, đứa nhỏ này liền tính tính này Cách."

Mạc Trác Tư tìm ra manh mối ngưng ngưng cười một tiếng, "Nàng lúc nào trở lại?"

"Không có chuẩn, nói không chừng ngày mai sẽ sờ trở lại!" Nói tới chỗ này, dì vui vẻ nói: "Nếu không ta nói với nàng một chút, người tuần này trở lại."

"Ôi, đừng đừng đừng!" Mạc Trác Tư lập tức gấp gấp khoát tay, hắn còn nghĩ tới nay tìm cái nha đầu kia trò chuyện một chút, còn không đến mức vì mình trở lại.

Ba người ở bên ngoài đi dạo một vòng, tới gần chín giờ mới về đến nhà.

Mạc Trác Tư sau khi về đến nhà đầu tiên là tắm, sau đó theo trong ngăn kéo nhảy ra máy sấy tóc, thuận tay cầm lên điện thoại di động cho Dương Hoan Hoan phát tới một cái tin nhắn ngắn.

"Ra để báo cáo đi! Ta Hội Trưởng Đại Nhân!"

Khóe miệng của hắn mỉm cười, mỗi lần nhớ tới nha đầu này đều có loại muốn phải đùa bốn cảm giác, đại khái là nàng càng kiên cường, chính mình càng thích giẫm đạp nàng.

Chẳng qua nghe nói nàng lại là chính mình người hâm mộ tổ chức Hội trưởng lúc, trong đầu lại có loại không hiểu ầm ập.

Thổi tóc.

Đại khái qua hai phút, màn hình điện thoại di động bỗng nhiên bắn ra một cái Wechat tin tức.

Mạc Trác Tư một tay thổi tóc, một cái tay khác giải tỏa màn ảnh, Dương Hoan Hoan trả lời tin tức: "Người mới biết a! Thất vọng!" Dứt lời phía sau còn đi theo một cái liếc mắt biểu tình.

Hắn buồn cười đưa điện thoại di động gác lại, thành thành thật thật thổi khô tóc, lại bò lên giường với nha đầu này tán dóc.

"Muốn ta tham gia cái gì người hâm mộ hoạt động không?" Mạc Trác Tư cố ý đùa hỏi.

Hắn cái này một suy nghĩ, Dương Hoan Hoan tính cách, nhất định sẽ tổn hại chính mình một hồi.

Kết quả lại để cho hắn kinh ngạc không thôi, bởi vì Dương Hoan Hoan trả lời: "Nhất định phải a, người chừng nào thì có thời gian?"

Mạc Trác Tư miệng thoáng cái "O" lên, sau đó gõ chữ hỏi: "Cái này người hâm mộ tổ chức, sẽ không phải là người tổ chức chứ?"

"Liền đúng a! Thế nào, có phải hay không rất làm rung động, muốn phải cảm kích ta!" Dương Hoan Hoan ngồi ở nhà trọ giường ôm gối một mặt đắc ý trả lời.

"Phốc!" Mạc Trác Tư cười phun!

Khóe miệng của hắn hơi cong lên, sau đó đùa hỏi: "Sẽ không cần ta lấy thân báo đáp chứ?"

"Cút! Ai muốn người lấy thân báo đáp, sau này chúng ta người hâm mộ tổ chức, theo gọi theo đến liền có thể!" Dương Hoan Hoan cười giận một câu.

Mạc Trác Tư sờ lỗ mũi một cái, hắn phát hiện mình đã tìm được phá giải "Thành thực hệ thống" từ đó khoắc lác phương pháp, đó chính là nói ít câu trần thuật, nói nhiều câu nghi vấn!

Lúc này, theo thư viện trở lại phòng ngủ Trương Tuyết hân cười yếu ớt nói: "Cười cái gì vui vẻ như vậy?"

"Không có a!" Dương Hoan Hoan một mặt "Thản nhiên" mà nói rằng.

Trương Tuyết hân trắng mắt xem thường, sau đó nói: "Vậy người còn vui vẻ như vậy, gần đây người hâm mộ tổ chức cảm giác muốn chết, liền trước một trận có người ở trong bày cãi nhau xong, cho tới bây giờ liền mấy người chúng ta ở bên trong nói chuyện."

Dương Hoan Hoan ánh mắt sáng lên hỏi: "Nếu không? Tổ chức chúng ta một chút hoạt động?"

"Cái gì hoạt động?" Trương Tuyết hân mở mắt to nhìn nàng.

"Ách, nếu không làm một lễ ra mắt?" Dương Hoan Hoan dò xét tính hỏi.

"Có thể a! Người có thể hẹn đến Mạc lão sư đi ra không?" Trương Tuyết hân thoáng cái liền hứng thú rồi.

Dương Hoan Hoan lòng tin mười phần nói: "Có thể!"

"Nếu là hắn không đến, ta sẽ để cho mẹ ta đi trong nhà hắn tố cáo!" Nàng con người nghịch ngợm cười nói.

Trương Tuyết hân che miệng cười khê, rất là khâm phục mà cho nàng điểm một cái đáng khen.

Mạc Trác Tư vừa ôn Wechat, một bên sử dụng máy tính đăng nhập chính mình công việc sản thượng, tại thi từ chuyên mục nhấn lại khu viết một câu nói.

"Nhà người không có đèn, nhưng thế giới bên ngoài nhưng rất sáng, cần gì phải không đi ra ngoài một chút?" —— Mạc Trác Tư

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Đắc tội với người thật không ít

Có lẽ sáng sớm gió có chút lạnh.

Mạc Trác Tư thức dậy thời điểm, còn bị cảm, liên đã mấy cái hắt xì!

Hôm nay là thứ bảy, hẳn có lượng lớn thời gian, tối ngày hôm qua đáp ứng Dương Hoan Hoan tại nguyên đán thời điểm đến Cổ Thành làm một cái người hâm mộ lễ ra mắt.

Nhưng kinh phí hoạt động, trận lựa chọn, nhân viên tổ chức còn cần tiêu phí rất nhiều tâm tư.

Hắn ngược lại giờ cao mong đợi, người hâm mộ cái từ này lúc trước thật không có cảm tưởng, bây giờ lại thật là có rồi người hâm mộ, vậy khẳng định được coi trọng, được quý trọng.

Mặc dù hôm nay là kỳ nghỉ, rất nhiều người đều nhàn rỗi.

Nhưng có vài người lại bối rối rồi, nói cách khác dùng sức che giấu chân tướng Kim Hoa Thanh, còn tác phẩm chỗ sơ hở làm hoa mắt văng đầu Chu Hiểu Phong.

Đã qua đã mấy ngày, mặc dù nhưng cái vấn đề này không tính là nghiêm trọng, nhưng nếu bị nổ đi ra, là nhất định phải giải quyết.

Chính là bởi vì áp lực ở bên ngoài quá lớn, đưa đến 《 Trở Lại Tổng Triều 》 soạn lại quay chụp chỉ có thể kéo dài hậu tiến hành.

Chu Hiểu Phong lúc này đang ở vắt hết óc, biên tập đủ loại thức giục, thậm chí còn cung cấp rất nhiều phương án.

Đơn giản nhất có thể được phương án là đem "Nặng Nông ức thương nhân" luật lệ chương hồi nội dung thủ tiêu, không đề cập, như vậy ảnh hưởng cũng không lớn rồi.

Nhưng là Chu Hiểu Phong lại khoát tay nói không được, bởi vì nếu như không có nặng Nông ức thương nhân, toàn bộ thời đại nên làm càng phồn hoa, những thương nhân khác phát triển cũng sẽ rất nhanh chóng.

Biên tập coi như đầu mướng hẳn một hồi, loại chuyện này căn bản không người chú ý, không người sẽ đi suy nghĩ một cái chính sách thay đổi sẽ cải biến toàn bộ thời đại.

Nhưng Chu Hiểu Phong lại giữ vững nguyên tắc, không thể xóa bỏ liên chuyện, cái này sẽ có về phi thường không có thành ý.

Hắn mấy ngày nay thế nào cũng đều không ngủ được, cái này nhìn như là đơn giản vấn đề, nhưng liên quan với nhau cũng rất rộng rãi, rút giây động rùng.

Thế nào đổi?

Chu Hiểu Phong gãi đầu thống khổ không dứt, nếu là kịch ti vì này chụp xong, dự tính liền không nhìn thẳng, không thể nào chụp lại!

Nhưng cố ý bây giờ còn có cứu vãn cơ hội, cho nên tất cả mọi người chờ hắn tìm ra lấp bù đắp phương pháp.

"Phiền chết đi được!"

Chu Hiểu Phong khổ não được không được, cầm chìa khóa xe liền đi ra ngoài đi, đi ra ngoài hóng gió một chút.

Xe ở bên ngoài đi vòng vo mấy vòng.

Bỗng nhiên hắn nhớ tới một cái vị bằng hữu đề nghị, lúc ấy hắn xem thường, nhưng bây giờ lại cảm thấy có thể là một con đường.

Chu Hiểu Phong sờ lên điện thoại di động liền cho mình biên tập gọi điện thoại.

"Khánh ca, người nói ta có muốn hay không đi tìm cái tên kia hỏi một chút." Hắn hướng về phía nói điện thoại nói.

Lý Khánh không có nghe biết, kinh ngạc nói: "Ai?"

"Cái đó họ Mạc nhà bình luận!" Chu Hiểu Phong mặt dày nói.

Mặc dù nói trong nghề tác giả tìm nhà bình luận cho mình tác phẩm độ sâu phân tích, đây là thường có chuyện, nhưng Chu Hiểu Phong vẫn là lần đầu tiên, cho nên cảm thấy phi thường lúng túng.

Lý Khánh ngưng ngừng cười một tiếng, "Ta còn tưởng rằng ngươi nghĩ đến biện pháp gì tốt rồi."

Hắn là phi thường không coi trọng loại này, ngoại trừ quốc nội siêu nhất lưu nhà bình luận, còn lại trên căn bản đều là nói bậy, cho dù là biết nơi nào có chỗ sơ hở, cũng sẽ không đi suy nghĩ biện pháp giải quyết.

Bình luận mạng lưới cái đó Mạc Trác Tư, còn chưa tới cấp bậc này, sáng tác phương diện kinh nghiệm cũng tích lũy không đủ, cho nên hi vọng không lớn.

"Được rồi! Thử một lần cũng được!" Lý Khánh cũng không có không đồng ý.

Chu Hiểu Phong cho là bây giờ chỉ có thể ngựa chết thành ngựa sống rồi, cho nên sau khi cúp điện thoại, ngay tại trên mạng xuống một tấm đi Từ Châu thành về phi cơ.

Hắn không kìm lòng được thở dài một cái, "Hi vọng đừng để cho ta thất vọng!"

...

Thứ hai

Từ Châu thành.

Bình luận mạng lưới trong đơn vị người đầu xi xào bàn tán, bởi vì 《Trở Lại Tổng Triều》 tác giả Chu Hiểu Phong, lại đã tìm tới cửa.

Loại chuyện này cũng không thấy nhiều, trong phòng làm việc cũng đang thảo luận.

Trần Quốc Khánh đang ở khách quý chiêu đãi trong phòng với Chu Hiểu Phong tiến hành câu thông, hắn cười nói: "Hắn mặc dù Lời nói ác độc, nhưng tài nghệ của ta cũng không dám hứa chắc."

Chu Hiểu Phong ngưng ngừng cười một tiếng, hai tay đặt ở trên đầu gối, "Thực ra ta cũng liền thử một chút, ngựa chết thành ngựa sống đi!"

Đại khái sau năm phút, chó trác này theo trong thang máy đi ra, bước chân thẳng hướng khách quý chiêu đãi phòng, đi tới.

Hắn đẩy cửa vào, chứng kiến một người đàn ông xa lạ.

Còn chưa mở miệng, Chu Hiểu Phong liền đứng lên, cười đưa tay nói: "Mạc lão sư được!"

Mạc Trác Tư đưa tay nắm chặt, liền tìm một băng ghế ngồi xuống, hắn vốn cho là mình như thế xoi mói đối phương tác phẩm, sẽ lưu lại phi thường thiếu ấn tượng.

Ai có thể nghĩ tới, cái này kéo đến tận một tiếng Mạc lão sư, quả nhiên là có chuyện nhờ mà tới.

Chu Hiểu Phong cũng không có lời khách sáo, đi thẳng vào vấn đề liền nói: "Hôm nay a, ta tới liền nghĩ (muốn) thỉnh giáo một chút Mạc lão sư, liên quan tới ta tác phẩm, 《Trở Lại Tổng Triều》 quyển sách kia, chỗ sơ hở kia ngươi có không có nghĩ được biện pháp gì có thể giải quyết?"

Thật đúng là đừng nói, ban đầu ở phân tích quyển này tác phẩm ưu khuyết điểm thời điểm, không chỉ có điểm ra thiếu sót, cũng cung cấp sửa đổi phương pháp.

Đương nhiên, Mạc Trác Tư cũng không có quá mức sốt ruột biểu hiện mình, hắn khẽ mỉm cười.

Chu Hiểu Phong nhìn một cái vẻ mặt này, cũng biết có triển vọng!

Trong nháy mắt liền hưng phấn lên! ,

Trần Quốc Khánh ở bên cạnh không nói gì, khóe miệng lại treo rồi một nụ cười, hắn biết tiểu tử này lại bắt đầu giả bộ.

"Mạc lão sư, người xem, ta đều thật xa tới, ngài cũng đừng thừa nước đục thả câu!" Chu Hiểu Phong xoa xoa đôi bàn tay, có chút mong đợi nhìn Mạc Trác Tư.

Mạc Trác Tư mỉm môi, liên quan tới như thế nào sửa đổi quyển này tác phẩm, thực ra giá trị ở một trình độ nào đó, vượt xa ở phát hiện tác phẩm bản thân ưu khuyết điểm.

Hắn đương nhiên không thể nào trực tiếp hãy nói ra đi, nhưng nếu đều đã tìm tới cửa, ngược lại là có thể cân nhắc chỉ điểm một phen.

Trần Quốc Khánh chào hỏi một tiếng, rồi đi khách quý phòng họp, khiến hai người bọn họ lưu ở bên trong.

Chỉ còn lại hai người bọn họ, Chu Hiểu Phong kể khổ nói: "Bây giờ toàn thế giới đều đang đợi đến ta, áp lực quá lớn, mấy ngày nay một mực ngủ không ngon, chính là không nghĩ ra tới thế nào đi tu đổi."

Nếu lời đã nói đến nơi này, Mạc Trác Tư cũng không có từ chối, hần lạnh nhạt như thường cười nói: "Ta quả thật biết rõ làm sao đi tu đổi!"

Vừa mới nói xong, Chu Hiểu Phong thật hưng phấn mà đứng lên, trực tiếp đặt móng an vị tại Mạc Trác Tư bên cạnh trên ghế, hần xoay người lại liền đối với Mạc Trác Tư hô to: "Ngài nói!"

Chu Hiểu Phong đã là bán chạy tác giả, giá trị con người qua ngàn vạn, còn có thể như vậy nói chuyện với chính mình, Mạc Trác Tư cũng liền bán hần mặt mũi này.

"Thực ra nói khó cũng không khó, trọng điểm một chữ, biến hóa!" Mạc Trác Tư mở miệng nói.

Chu Hiểu Phong sững sốt một chút, biến hóa? Thế nào cái biến pháp?

Mạc Trác Tư cũng lười vòng vo, hần cười nói: "Thực ra khuyết điểm ở chỗ lúc ấy triều đại là có cái này luật lệ, những thương nhân khác cũng đều tuân thủ cái này luật lệ, duy chỉ có nhân vật chính nhẩy ra hạn chế."

"Tại sao mọi người ngay từ đầu cũng không có phát hiện đây! Thực ra cũng bởi vì tất cả mọi người tiềm thức cảm thấy nhân vật chính thì không nên bị cái này hạn chế."

Chu Hiểu Phong một mực ở gật đầu, đúng là đạo lý này.

Mạc Trác Tư thư thái cười một tiếng, "Cho nên, tại nhân vật chính sau khi chuyển kiếp, nhiều gia tăng một cái điều kiện có thể giải quyết."

Nói tới chỗ này, Chu Hiểu Phong nhịp tim bắt đầu gia tăng tốc độ, con mắt chăm chú nhìn Mạc Trác Tư, chờ hần câu nói tiếp theo rồi.

"Đem nhân vật chính bối cảnh gia đình lần nữa thiết lập, gia tăng một cái gia gia, gia gia của hần đã từng lập được qua vô số công tích, sau đó quy ẩn điền viên, tại nhân vật chính lúc sinh ra đời đã qua đời, cho nên Tiên Đế ban cho gia tộc của bọn họ Đệ tam, dù là không có làm hướng làm quan, cũng nắm giữ mặc cảm y mua bán đất địa quyền lợi."

Chu Hiểu Phong sau khi nghe xong, hưng phấn không thôi, vỗ tay liên khen: "Lợi hại! Mạc lão sư cái phương pháp này thật là quá tuyệt!"

"Ta chỉ cần thông báo một chút, gia gia qua đời phía sau, không có ai chiếu cố gia tộc của bọn họ, cho nên tại triều đình không có thể lực không có nhân mạch, phía sau nội dung cốt truyện là không cần sửa đổi."

Dứt lời, Chu Hiểu Phong cái kia là bội phục sát đất.

Còn không chờ hần khen ngợi lời nói nói ra khỏi miệng, bỗng nhiên giữa, Trần Quốc Khánh lại đi vào, hần hướng về phía Mạc Trác Tư cười khổ nói: "Lại có người tới tìm người, hơn nữa người đến không tốt."

Mạc Trác Tư nhíu mày, hỏi: "Ai?"

"Con trai của Trần Đông Đông, Trần Đông Minh!" Trần Quốc Khánh lúng túng nói, ta hiển nhiên chính là bên trên đến tìm cơ.

"Không có vấn đề, đem hần mang vào!" Mạc Trác Tư thấy buồn cười.

Đại khái hai phút.

Trần Đông Minh khí thế hung hung đi vào, đem hần chứng kiến Chu Hiểu Phong thời điểm, nhất thời ám phúng nói: "Thật là đúng dịp, xem ra người khác đặc tội với người còn thật không ít."

Văn học vòng thì lớn như vậy!

Chu Hiểu Phong xuất bản 《Trở Lại Tổng Triều》 muốn soạn lại lại bị Mạc Trác Tư gài bẫy, Trần Đông Minh đương nhiên biết chuyện này.

Cho nên hần vừa nhìn thấy Chu Hiểu Phong, liền cảm giác mình tìm được tổ chức, tìm tới đồng đội.

Mạc Trác Tư rất là buồn cười với Chu Hiểu Phong hai mắt nhìn nhau một cái, hai người đều là cười không nói.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Chương 77: Ba người một tuồng kịch

Trần Quốc Khánh quét Mạc Trác Tư một cái, ra hiệu nói: "Người tự xem làm!"

Mạc Trác Tư thẳng nhảy chủ đề, mở miệng nói: "Người là bởi vì chép lại chuyện đến đây đi!"

Trần Đông Minh mặt dày, kéo cái ghế ngồi xuống, cười hỏi ngược lại: "Có phải hay không chép lại là có đặc biệt bộ môn, đi giám sát đi quản lý."

Lúc này Mạc Trác Tư phản bác: "Vậy mọi người cũng có thể giúp một tay giám sát chứ?"

Hai người đối chọi gay gắt, ai cũng không có nhượng bộ.

Trần Đông Minh nghiêng người hướng về phía Chu Hiểu Phong hỏi: "Chu tiên sinh ngài nói có đúng hay không? Ta luôn luôn kính trọng Chu tiên sinh!"

Trên mặt hần lộ vẻ cười, liền muốn hai người cùng nhau liên thủ phê phán Mạc Trác Tư.

Trần Quốc Khánh cũng là lộ ra cười khở, đứng dịp tới thật là thoáng cái hai người cùng nhau tìm tới cửa.

Kết quả một giây kế tiếp bọn họ đều trợn mắt há mồm rồi.

Trần Đông Minh ngốc đến mắt thấy Chu Hiểu Phong, trên mặt là khó tin về mặt.

Bởi vì Trần Đông Minh mở miệng nói: "Ta cảm thấy được Mạc lão sư nói rất có đạo lý, tác phẩm văn học không thể chỉ dựa vào đặc biệt bộ môn tới giám sát, quần chúng tố cáo cũng là vô cùng trọng yếu."

"Đùng" một chút, Trần Đông Minh mặt đều bị đánh sưng, sắc mặt khó coi tới cực điểm.

Vốn là hi vọng nào Chu Hiểu Phong giúp hần nói chuyện, kết quả lại trái lại rút chính mình một chủy ba tử, đau đến trên mặt đều đỏ.

Trần Quốc Khánh trong nháy mắt miệng một chút "O " đứng lên, thật là cười té đài rồi!

Chu Hiểu Phong lại giúp Mạc Trác Tư nói chuyện?

Chẳng lẽ chỗ sơ hở kia vấn đề khó khăn thật giải quyết?

Trần Đông Minh lúc này mới phát hiện, Chu Hiểu Phong nhìn về phía Mạc Trác Tư ánh mắt hiển nhiên với chính mình không giống nhau, đây rốt cuộc là chuyện gì?

"Ta nói là bêu xấu người, mọi người có thể tòa án thấy!" Mạc Trác Tư phi thường kiên cường nói.

Lần này ngay cả Trần Quốc Khánh cũng lấy làm kinh hãi.

Trần Đông Minh trong nháy mắt sùng sộ lên, hần phát hiện Đồng Thiếu Hoa nói thật đúng là không sai, người này thật cứng, không dễ dàng thuyết phục.

Hần thấp giọng nói: "Thật không có khả năng cứu vãn?"

Mạc Trác Tư rất là kiên quyết lắc đầu, phun ra hai chữ, "Không có!"

Chu Hiểu Phong nhếch miệng cười một tiếng, người tốt, thật là một chút mặt mũi cũng không cho!

"Người biết tại sao không người nào dám nói ta chép tập sao?" Trần Đông Minh mang theo uy hiếp hỏi.

"Biết a!" Mạc Trác Tư thư thái cười một tiếng: "Có quan hệ gì với ta?"

"Người..." Trần Đông Minh lộ vẻ tức giận, không biết nói cái gì.

Chu Hiểu Phong khuyên: "Đồng Minh a! Có một số việc có thể làm, có một số việc không thể làm, dù là người khác không nói, tâm lý có thể như vậy nghĩ, người chặn lại người khác miệng, không chặn nổi người khác trái tim!"

"Cho nên a, quay đầu lại là bờ đi!"

Trần Đông Minh gất gao cắn răng, cho dù là không có thuyết phục đối phương, hấn vốn định uy hiếp một phen, nhưng Chu Hiểu Phong ở chỗ này, hấn kế hoạch cũng chỉ có thể đổ xuống sông xuống biển rồi.

Cứ như vậy thoáng cái, ba người đều cứng lại!

Mạc Trác Tư sờ lỗ mũi một cái chỉ Trần Hiểu Phong cười nói: "Người liền theo ta nói làm đi! Đừng để cho độc giả chờ quá lâu!"

"Được, lần này thật cảm ơn Mạc lão sư người, giúp đỡ ta một đại ân!" Chu Hiểu Phong thành khẩn nói.

Mặc dù nhưng chỗ sơ hở này là Mạc Trác Tư chính mình tìm ra, nhưng nếu không phải bịa đặt hoàn toàn, vậy nói rõ quả thật là chính bản thân hấn cân nhắc không đủ đầy đủ, bây giờ có thể giải quyết cũng là vô cùng may mắn!

Trần Đông Minh thoáng cái luống cuống, mới vừa rồi không hiểu nổi tại sao Chu Tiểu Phong sẽ giúp nói chuyện, bây giờ thật giống như biết.

Hơn nữa nhìn lại cái tình huống này, tựa hồ hai người quan hệ cũng không tệ lắm!

Tình huống thoáng cái vượt ra khỏi hấn dự đoán, Trần Đông Minh cũng không muốn làm quá lớn, sự tình ồn ào quá căng ngược lại, không có khả năng cứu vãn, thật muốn âm ỉ tòa án đi, chính mình chép lại khả năng liền trực tiếp khẳng định!

Cũng đúng là như vậy, Mạc Trác Tư mới có thể không có sợ hãi, hấn một mặt nụ cười mà nhìn đối phương, rất có cái loại này, ta liền thích người hận ta, nhưng lại đánh không tới ta loại cảm giác đó.

Trần Quốc Khánh cố nín cười, thật đúng là phong hồi lộ chuyển, ai có thể nghĩ tới Trần Đông Minh ngàn dặm xa xôi tìm tới cửa, lại còn ăn nệ!

Mạc Trác Tư càng đắc ý, Trần Đông Minh càng cắn răng nghiêng lợi, hận thấu xương!

Chu Hiểu Phong mặc dù không về phần đắc tội Trần Đông Minh, nhưng lại không cần cho đối phương mặt mũi, ngồi ở một bên liền là một loại khiếp sợ, nếu lập trường đã biểu lộ, hấn liền muốn nhìn một chút Trần Đông Minh rốt cuộc còn muốn thế nào?

Bầu không khí thoáng cái giăng co đi xuống!

Mạc Trác Tư đứng lên vỗ mông một cái, du tự nhiên nói ra: "Cứ như vậy đi, ta hôm nay công việc còn chưa hoàn thành đây!"

Chu Hiểu Phong cũng là theo đứng lên, cười nói: "Được, chờ sự việc kết thúc, phải dành thời gian mời Mạc lão sư ăn bữa cơm."

Lời này tuy là lời khách sáo, nhưng rơi vào Trần Đông Minh trong lỗ tai, lại tương đương với cảnh cáo ám chỉ!

Hai người trái tim vốn không có để ý Trần Đông Minh, vừa trò chuyện vừa đi.

Trần Đông Minh ngồi tại chỗ, tức giận thoáng cái xông lên đầu, thật là lẽ nào lại như vậy, đây là làm chính mình không tới?

Trần Quốc Khánh cố ý nhắc nhở nói: "Trần tiên sinh còn phải ở chỗ này nghỉ ngơi một chút sao?"

"Nghỉ ngơi cái rắm, các người chờ!"

Dứt lời, Trần Đông Minh sậm mặt lại trợn lên giận dữ nhìn đến Mạc Trác Tư, lớn tiếng hỏi: "Một câu cuối cùng, người đòi vẫn còn không đòi?"

"Không thay đổi!" Mạc Trác Tư sạch sẽ gọn gàng mà trả lời.

"Được, rất tốt, là ta tự tìm khổ ăn!" Trần Đông Minh tức giận âm phúng nói.

Mạc Trác Tư buồn cười nhìn Chu Hiểu Phong hỏi: "Khổ à người?"

"Khổ a!" Chu Hiểu Phong rất là phối hợp mở miệng cười nói: "Nhưng là thu được ích lợi rất nhiều!"

Cái này một người một câu, rõ ràng liền là cố ý diễn xuất.

Nhưng chính là như thế, có thể đem Trần Đông Minh chọc giận gần chết, đơn giản là cả người run rẩy!

Trần Quốc Khánh rốt cuộc nhẫn không không ngừng "Phốc" một tiếng bật cười, đến nơi này, Trần Đông Minh cuối cùng là không có mặt mũi đòi tiếp, giận dùng dùng rồi đi.

Sự tình sau khi kết thúc.

Chuyện này liền tại trong đơn vị truyền ra.

Tất cả mọi người tràn đầy phấn khởi mà thảo luận, đặc biệt là Trần Quốc Khánh ở đơn vị bên trong một trận thổi phồng, mọi người càng là nhiệt tình

dâng cao.

Nói đến Trần Đông Minh tự phụ mà khen ngợi Chu Hiểu Phong, muốn kéo quan hệ lực tổng hợp phê phán Mạc Trác Tư, lại bị trái lại đánh mặt lúc, tất cả mọi người đều cười nghiêng trước nghiêng sau.

"Quá trâu chọc!" Phương Phi Vũ cười mắng: "Trần Đông Minh chính là một khốn kiếp, dựa vào cha mình thân phận địa vị, chuyện gì cũng dám làm!"

Một phen thảo luận phía sau, mọi người trở lại chỗ ngồi tiếp tục công việc.

Mạc Trác Tư chính là kéo Trần Quốc Khánh hỏi: "Đúng rồi, Weibo vu oan sự kiện kia có hay không tiến triển?"

"Không có, chẳng qua nghe nói Hoa đồng rất coi trọng." Trần Quốc Khánh tức cười mà cười nói.

"Thật sao? Hần liên rất tốt khen ngợi ta, nếu không sự tình liên đại đan rồi!" Mạc Trác Tư mặt dày cười nói.

Trần Quốc Khánh cười con mắt đều nheo lại, "Nếu là hần tuyên dương ngươi, chẳng phải là tương đương với đánh chính mình mặt?"

Mạc Trác Tư nói đùa: "Nói không chừng hần có tự ngược thói quen đây?"

Hai người nhất thời cười ha ha.

...

Chu Hiểu Phong tại sân bay chuẩn bị bay trở về, lúc này điện thoại di động reo, là biên tập Lý Khánh đánh tới.

"Hiểu Phong, ta có một tin tức tốt!" Lý Khánh hưng phấn nói.

"Ta cũng có một tin tức tốt!" Chu Hiểu Phong ngồi ở sân bay khách quý nghỉ ngơi thời gian cười bĩu môi nói.

Lý Khánh ngần người một chút, sau đó nói: "Nổi danh phê bình nhà Lý Huân nói có thể giúp ngươi."

Chu Hiểu Phong sắc mặt âm trầm xuống, người này hần phi thường không thích, "Không phải không có đền bù chứ?"

"Ai, đều đến lúc này, ngươi còn quan cái gì không khỏi không có đền bù, trước giải quyết vấn đề!" Lý Khánh khuyên.

Chu Hiểu Phong cười lạnh nói: "Ngươi khiến hần tiết kiệm điểm tâm đi! Ta không cần xin hần đại giá!"

"Chuyện này..." Lý Khánh thoáng cái choáng váng, hần khó có thể tin hỏi: "Ngươi phải nói tin tức tốt, nên không phải là đã nghĩ tới đây sao giải quyết chứ?"

Chu Hiểu Phong toét miệng cười một tiếng: "Trở về nói đi! Tiểu thuyết phê bình giới, khả năng thật muốn nhô ra một cái không thể gia hỏa!"

Lý Khánh bán tín bán nghi hỏi: "Có lợi hại như vậy?"

"Không đơn giản a!" Chu Hiểu Phong tán thưởng nói.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Tiến triển

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Mạc Trác Tư danh tiếng đi từ từ tăng lên.

Tối hôm nay toàn bộ tiểu thuyết phê bình chuyên mục đều nổ!

《Trở Lại Tổng Triều》 quyển này tác phẩm tác phẩm chấm điểm 7.9 phân, là trước nhất phê bình trong chuyên mục mặt thứ hai điểm số cao, nhưng bởi

vì phía trước có một quyển 《Hoàng Tử Là Con Chó》 đề.

Cho nên rất nhiều người không phục, tiểu thuyết phê bình chuyên mục cũng là một mục không nóng không lạnh.

Chính như Từ Thanh Thanh nói như vậy, Mạc Trác Tư tại tiểu thuyết phương diện sức ảnh hưởng cũng không lớn, cho nên hấp dẫn người không coi là nhiều.

Trước mắt chú ý tiểu thuyết phê bình chuyên mục số người cũng liền ổn định tại hai trăm năm chục ngàn, cái này cùng Mạc Trác Tư chính mình dự tính còn có chút sai lệch.

Nhưng là lúc này, có người đột nhiên phát hiện, 《Trở Lại Tổng Triều》 quyển này tác phẩm trả lời bên trong, có một cái bị bản chủ Phương Phi Vũ đưa lên cao nhất trả lời.

"Cảm tạ Mạc lão sư hướng dẫn, không chỉ có nói ra tác phẩm khuyết điểm, còn giúp bạn rộn giải quyết!"

Liền một câu như vậy, trong nháy mắt vén nổi sóng!

Bởi vì này câu nhấn lại người, đúng là 《Trở Lại Tổng Triều》 tác giả Chu Hiểu Phong.

Cái này giống như là tại bình tĩnh mặt hồ đập một viên đá lớn, văng lên vô số nước!

Mới đầu chỉ có lẻ loi mấy người chứng kiến, nhưng theo thời gian trôi qua, truyền miệng, lại bị người tiết lộ phát đến trên mạng, trong nháy mắt liền lưu truyền ra.

Chu Hiểu Phong, nổi danh bán chạy tác gia!

Loại này cấp bậc tác gia tác phẩm không chỉ có bán chạy, còn có thể cải biên phim truyền hình, nghĩ (muốn) Chu Hiểu Phong sức ảnh hưởng bao lớn!

Nhưng là bởi vì Mạc Trác Tư chỉ ra khuyết điểm là thực sự tồn tại, cho nên cũng không có gặp phải công kích, cũng liền một chút nhỏ nước bọt thanh âm, nhưng càng nhiều là tán thưởng.

Nhưng lần này liền lợi hại, Chu Hiểu Phong lại tự mình đến trong chuyên mục mặt cảm tạ, bộ phận tin tức tiểu đàn trực tiếp liền đem tiết lộ bỏ vào trên tin tức.

Trong nháy mắt điểm bạo thị trường!

Làm cần phải soạn lại ip tác phẩm, tự nhiên đạt được rất nhiều người chú ý, cho nên cái này tin tức một khi xuất hiện, liền đưa tới vây xem.

"Mẹ nó, cái này Mạc Trác Tư là ai?"

"Nghe nói nổi danh nhà bình luận có thể giải đúng chỗ ngựa mà chỉ ra tác phẩm khuyết điểm, còn có thể đưa ra ý kiến!"

"Cuối cùng là giải quyết, chờ thật là khổ cực, nhanh lên một chút quay chụp chiếu phim đi!"

"Ta thích nhất chính là Chu Hiểu Phong thái độ, cho tới bây giờ đều không tùy ý lừa bịp, cho dù là bị người chỉ ra khuyết điểm cũng sẽ đi thành tâm thỉnh giáo!"

Tin tức hiệu quả là phi thường khoa trương, vì hấp dẫn con mắt, tiểu đàn phi thường cơ trí đem Mạc Trác Tư ngoài ra một thân phận cũng giới thiệu.

"Đã từng cự tuyệt gia nhập Văn Đàn hiệp hội, Cổ Thành chẳng qua là tinh thần hán nhân vật, mặc có tinh thần dị thường thiên tài nhà bình luận Mạc Trác Tư."

Mạc Trác Tư sau khi thấy đều cười miệng toét, mình cũng không thu mua tiểu đàn a, làm sao lại như vậy khen mình.

Đương nhiên, tin tức đều thích làm hài hước, "Thiên tài, Cổ Thành" hai cái này lời đều rất dễ dàng đưa tới chú ý.

Trần Thao biết sau chuyện này, đương nhiên cũng bắt đầu vận dụng truyền thông lực lượng tiến hành tuyên truyền.

Dù sao Mạc Trác Tư nhưng là ký kết "Tạo Thần kế hoạch", chỉ cần có cơ hội liền nhất định sẽ đẩy một cái!

Tiểu thuyết chuyên mục đặt số người, cũng coi như là bắt đầu đợt thứ hai tăng trưởng, đợt thứ nhất là vừa chứng bày thời điểm toàn bộ phần mềm tiến hành phổ biến rộng rãi.

Đợt thứ hai chính là lần này tin tức tăng nhiệt độ!

Hơn nữa phía sau còn đám fans hâm mộ đội lực lượng tự đi tuyên truyền, Mạc Trác Tư sức ảnh hưởng đã càng đi càng cao.

Hắn thành thực điểm số phòng cũng rất nhanh chóng, trực tiếp đã đột phá "1000 0 điểm" đại quan!

Cái này làm cho Mạc Trác Tư mừng rỡ như điên!

Điều này nói rõ cái gì, nói rõ chính mình không chỉ có thể đi phân tích tác phẩm, còn có thể có cơ hội hỏi đáp thể giới song song đồng loại tác phẩm.

Hắn phải cân nhắc là, rốt cuộc đạt được cái nào tác phẩm, mới có thể chân chính trên ý nghĩa đạt được giá trị tối đại hóa.

Chính mình hoàn toàn lựa chọn một quyển lập tức thị trường lưu hành nhất tác phẩm, sau đó tiến hành hỏi đáp, nếu là đồng loại tác phẩm, vậy cũng rất có thể sẽ phải chịu oan nghiệt.

Ca khúc tác phẩm thứ nhất loại bỏ, thơ ca tác phẩm cái thứ hai loại bỏ, hẳn tầm mắt rơi vào tiểu thuyết trong tác phẩm.

Rất đơn giản, bởi vì hẳn chính mình đã từng sáng tác qua một quyển sách, hơn nữa còn có Nhân chủ động liên lạc xuất bản.

《Người Thất Bại》 đạt được Đại Tân Sinh văn học thịnh điển xếp hàng thứ hai mươi một, không có thể đi vào trước 10 mạnh, cho nên độ chú ý tới trình độ nhất định liền tắt máy.

Chỉ có thể nói có lưu ý biết đến, không lưu ý người trên căn bản chưa nghe nói qua.

Hoa rồi một ít thời gian cẩn thận nghĩ tới, Mạc Trác Tư cảm giác mình hoàn toàn có thể hỏi đáp một quyển đồng loại tác phẩm, sau đó chính mình tiến hành soạn lại, bất chước, giống như là Ánh Trăng Mờ thơ giống nhau.

Mình bây giờ cũng có thể viết ra khá vô cùng Ánh Trăng Mờ thơ, không cần thiết lại đi chép lại.

Đương nhiên, chép lại cũng là một con đường.

Nếu như có thể có lựa chọn, thực ra không cần phải chép lại, bàn tay mình nắm người khác không biết tác phẩm, chỉ cần hấp thu quy nạp bất chước, là có thể viết ra bản thân tác phẩm.

Có cái phương hướng này, hẳn liền bắt đầu tại bán chạy tác phẩm bên trong chọn lựa.

Cũng không có thể quá mức bán chạy, nếu không điểm số chưa đủ!

Thứ yếu vì phối hợp Quả cầu tuyết, tốt nhất là có thể kéo ra tương phản, nói cách khác chỉ ra khuyết điểm, sau đó chính mình tiến hành phân tích cùng với hỏi đáp, như vậy sẽ không lãng phí dư thừa điểm số.

...

Hoa Khang Bá ngồi ở trong phòng làm việc, phi thường sốt ruột.

Hắn phát động rất nhiều lực lượng đi tìm đầu mối, mấy có lẽ đã có thể nhất định là có người ở phía sau gây sự, nhưng theo thời gian trôi qua.

Chuyện này rất dễ dàng bị mọi người quên, cái này sẽ bỏ qua một lần đả kích địch nhân tuyệt hảo cơ hội.

"Két đạt đến" một tiếng, cửa mở ra.

Trợ thủ đi vào, Hoa Khang Bá hỏi: "Như thế nào đây?"

"Không được, trừ phi chúng ta nguyện ý cắt thịt, nếu hẳn không là đem không muốn nhà." Trợ thủ khổ não nói.

Bởi vì không thể xác định đối tượng là ai, cho nên Hoa Khang Bá cũng không thể tùy tiện cảm thấy, vạn nhất người sau lưng vật không đủ nặng lượng cấp, tiền này thì đồng nghĩa với đổ xuống sông xuống biển rồi.

"Bọn họ muốn bao nhiêu?" Hoa Khang Bá ngón tay nhẹ nhàng gõ ở trên bàn.

"Một trăm năm mươi vạn!" Trợ thủ khó khăn nói.

Hoa Khang Bá giễu cợt cười một tiếng, "Còn không bằng cướp."

Sự tình thoáng cái lâm vào thế bí, một trăm năm mươi vạn không phải số lượng nhỏ, tin tức cũng không nhất định chính xác, loại này há mồm chờ sung rụng sự tình thường thường phát sinh, hẳn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

...

Đồng Thiếu Hoa hôm nay trải qua mộng ảo một ngày, khảo hạch vấn đề phần lớn lưu loát thông qua, đặc biệt là khảo hạch nhân viên thái độ, khiến hẳn cực kỳ sâu sắc.

Cũng đúng là như vậy, hỏi thăm phía sau mới biết, cái gọi là Lâm thiếu lại chính là Tân Nghệ người người tổng phụ trách, cũng là 《Tĩnh Thành Điện Ảnh

» con trai của lão tổng

Chẳng trách mình kháo hạch cư nhiên như thế tùy ý.

Người chi phí khiến hắn ngày mai là có thể đi làm, tiền lương phương diện lương căn bản là 15,000, tiền thưởng ngoài ra coi là!

Đây thật là với nằm mơ giống nhau.

Về nhà, hắn hưng phấn nói với lão bà: "Kháo hạch thành công!"

"Quá tuyệt vời lão công!" Dứt lời lão bà hắn không nhìn được ôm lấy, tại trên mặt hắn hôn một cái.

Đồng Thiếu Hoa cười mặt nói: "Đều vợ chồng, hài tử coi không được."

"Sợ cái gì, chứng kiến liền thấy!" Nàng nhếch miệng cười nói.

Sinh hoạt chính là như vậy kỳ quái, có lúc dầu sôi lửa bỏng, có lúc bình thản hạnh phúc.

Đồng Thiếu Hoa cẩn thận nghĩ đến, lúc trước cuộc sống thực ra cũng không kém, nhưng lúc này lại cảm thấy đặc biệt quý trọng.

Hắn sờ lên điện thoại di động phía sau nhìn một cái danh bạ, Lưu Đức Chúng trợ lý cho mình đánh một lần điện thoại, lúc ấy hắn không có tiếp.

Bởi vì Lưu Đức Chúng đã hoàn toàn khiến hắn thất vọng, không có gì hay trao đổi.

Nhưng bây giờ, Đồng Thiếu Hoa lại động khởi tâm tư đến, hắn lần nữa gọi đến cái này Kim Hoa Thanh điện thoại.

Tút tut tut. . .

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Thư mời

Lúc này Kim Hoa Thanh đang ngồi ở văn phòng vị trí bên trên, hai ngày này hắn đều đang lo âu, Lưu Đức Chúng cuối cùng vẫn là lấy ra một trăm vạn chặn lại đám người kia miệng.

Đây là hoàn toàn bất đắc dĩ sự tình, mặc dù nhìn như tránh thoát một kiếp.

Nhưng Kim Hoa Thanh biết, tự mình ở "Phê Bình Nhỏ" tấn thăng con đường đã chật đút, Lưu Đức Chúng sẽ đem khoản tiền này nhớ tại trên người mình.

Lúc này điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, điện thoại gọi đến lại là Đồng Thiếu Hoa.

Mấy ngày trước đây, Kim Hoa Thanh nổi giận dưng dưng bầm đối phương điện thoại, kết quả lại không có đã thông, cái này hoàn toàn chặt đút hắn nhớ nhưng.

Bây giờ lại lần nữa đánh tới, chẳng lẽ còn có đùa giỡn?

Kim Hoa Thanh cầm điện thoại di động đi tới một cái không người hành lang, sau đó mới tiếp thông điện thoại.

"Này, là ta!" Hắn mở miệng nói.

"Mấy ngày trước người đánh tới ta không có nhận đến, hôm nay mới chứng kiến." Đồng Thiếu Hoa giải thích.

Kim Hoa Thanh do dự trong chốc lát, hắn vốn là muốn đem chuyện này báo cáo Đồng Thiếu Hoa, khiến Đồng Thiếu Hoa đi uy hiếp Lưu Đức Chúng.

Đương nhiên đó là bức bội lên trong lòng làm chuyện ngu xuẩn, bây giờ tỉnh táo lại, thật muốn đem chuyện này tuôn ra đến chính mình cũng chạy không thoát quan hệ.

Kim Hoa Thanh sắp xếp mặt mày vui vẻ: "Thực ra cũng không chuyện gì lớn."

"Có chuyện gì ngại cứ nói đi! Chỉ cần là có thể buồn nôn một chút bình luận mạng lưới, ta cũng sẽ đi làm!" Đồng Thiếu Hoa cố ý nói.

Kim Hoa Thanh ngăn người một chút, linh quang chợt lóe.

Không bằng với Đồng Thiếu Hoa liên thủ, cái hồ Lưu Đức Chúng một lớp, sau đó từ chức đi?

Ý tưởng này vừa ra tới liền không thể thu thập, Kim Hoa Thanh nhỏ giọng nói: "Ta biết ngại Lưu đồng có ý kiến, bây giờ có một cái cơ hội có thể trả thù hấn."

Đồng Thiếu Hoa ánh mắt sáng lên, đương nhiên hấn cũng hết sức cẩn thận, khả năng này là một cạm bẫy.

"Ngươi nói!" Đồng Thiếu Hoa thanh âm rất nhạt, tựa hồ hứng thú không lớn.

"Ta với ngại thẳng thắn đi! Ta theo Lưu Đức Chúng đã náo loạn, ta nắm trong tay hấn rất nhiều người không nhận ra bí mật." Kim Hoa Thanh dè dặt nói, sau khi nói xong hấn còn cố ý quan sát chung quanh có người hay không xuất hiện.

Đồng Thiếu Hoa đột nhiên cả kinh, đây là ý gì?

Dù là có thể là cạm bẫy, hấn cũng phải gặp lại cái này Kim Hoa Thanh, nếu như là thật vậy coi như thú vị.

"Gặp mặt nói đi!" Đồng Thiếu Hoa dè nghị.

"Được, ước hẹn cái thời gian, ta đi tìm ngại!" Kim Hoa Thanh biểu hiện hết sức chủ động.

...

"Cả giận cả giận!" Vương Đình Phi cả kinh kêu lên.

"Cái quỷ gì à?" Trần Quốc Khánh rót một ly nước đứng tại cửa phòng làm việc.

"Từ Châu Nhật Báo bên trên báo cáo Mạc lão sư chuyên mục, đặc biệt nhắc tới 《 Trở Lại Tổng Triều 》 quyển này tác phẩm soạn lại gặp phải thất bại." Vương Đình Phi giải thích.

Phương Phi Vũ là quản lý tiểu thuyết phê bình chuyên khu bản chủ, hấn quyền phát ngôn là cao nhất, hấn chính là nhìn tận mắt những thứ kia tiếng mắng một chút xú biến mất hầu như không còn.

"Ta và các ngại nói, bây giờ tiểu thuyết tác giả đều cẩn thận, sợ bị chúng ta Mạc lão sư theo dõi!"

Dứt lời, mọi người đều cười đi ra.

Mạc Trác Tư cũng là có chút kinh ngạc, chính hấn sức ảnh hưởng hiển nhiên là không đủ đăng lên báo, đoán chừng là dính Chu Hiểu Phong ánh sáng.

Hấn vừa hừ bài hát một bên xem tác phẩm, bỗng nhiên máy tính dưới góc phải bắn ra một phong email.

Bởi vì là công việc hòm thư, cho nên email hấn cũng có thuận tay kiểm tra.

《 Từ Châu thành lần thứ tư nhà bình luận hoạt động giao lưu hội thư mời 》

Mạc Trác Tư kinh ngạc miệng hơi hơi mở ra, loại này giao lưu hội hấn biết, mỗi lần hội nghị sau khi kết thúc đều sẽ có được truyền thông báo cáo.

Giao lưu hội tại Từ Châu thành mở ra, những địa phương khác người cũng có khả năng sẽ tới, nhưng đại đa số đều là địa phương nhà bình luận.

Mạc Trác Tư nghiêm túc tinh tế đọc cái này Phong thư mời, là Từ Thanh Thanh theo trong thư gợi ý cho mình, bên trong mời tên đúng là chính mình.

Điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ tự mình ở Từ Châu đã hơi có danh tiếng, cho nên mới có thể được thỉnh mời, cũng không phải là tất cả mọi người đều có tư cách này.

Hấn tại nghiêm túc nhìn chằm chằm màn ảnh thời điểm, Tiết Anh Trác thanh âm theo bên phải truyền tới, "Ồi, chúng ta có thể cùng đi."

Mạc Trác Tư quay đầu nhìn một cái, chân mày nâng lên hỏi: "Ngươi cũng nhận được thư mời rồi hả?"

"Đúng, ta năm ngoái bắt đầu nhận được, năm ngoái tại Mạc Thành tổ chức, đây chính là thịnh cảnh, ngại có thể đụng tới rất nhiều trong ngành sản xuất

lão tiền bối." Tiết Anh Trác hưng phấn giới thiệu.

"Ồ? Vậy xem ra thật có ý tứ mà!" Mạc Trác Tư sò mũi cười nói.

Bởi vì thư mời cũng không có cho ra tham gia hoạt động danh sách, cho nên bây giờ cũng chỉ có thể mong đợi.

Nhà bình luận là không có một người ràng buộc phân tán tổ chức, cũng không có cái gọi là hiệp hội, loại này giao lưu hội cũng là vì chính hợp đồng hành, trao đổi lẫn nhau học tập mới tổ chức.

Hắn đem ngày tháng nhớ kỹ, ngày 10 tháng 1, Từ Châu thành phủ đức buôn bán Đại Từ Điểm.

Lúc này truyền tới khác một tin tức, ngân hàng phát tới tin nhắn ngắn, nhắc nhở chính mình tài khoản vào sổ sách 200000 nguyên.

Mạc Trác Tư hưng phấn đứng lên, vỗ tay nói: "Đến đến, hôm nay Hồng Tụ Đức, ta mời khách!"

Mọi người thoáng cái còn chưa kịp phản ứng, một giây kế tiếp chính là đều nổ!

"Con bà nó? Thật à?"

"Hồng Tụ Đức à?"

"Buổi trưa không ăn, buổi tối đại khai sát giới." Phương Phi Vũ mặt dày cười nói.

Mạc Trác Tư nhìn Tiết Anh Trác một cái, cười nói: "Tôi nay có rảnh rồi chứ?"

"Đương nhiên, Mạc lão sư mời ta cũng không dám hàm hồ chuyện, còn lại ước hẹn toàn bộ đẩy xuống!" Tiết Anh Trác nói đùa.

Viên Hiểu Lệ cười hỏi: "Chuyện gì vui vẻ như vậy à? Có phải hay không bên trên tin tức?"

Mạc Trác Tư khoe miệng mỉm cười: "Các người đoán!"

Phương Phi Vũ tích cực nhắc tay nói: "Ta biết ta biết, nhất định là Chu Hiểu Phong tự mình đến cửa, lần có mặt mũi!"

"Ha ha ha, vậy không bằng nói chép lại chó bị mất mặt!"

Nhưng vào lúc này, Tiết Anh Trác kinh ngạc hô to: "Sẽ không phải là cái kia hai trăm ngàn vào tài khoản đi?"

"Bi O! Đáp đúng!" Mạc Trác Tư trong mắt lộ vẻ cười.

Rầm rầm thoáng cái, tất cả mọi người đều sôi trào rồi.

Tất cả mọi người khiếp sợ không thôi!

Mới đầu, đều cho là hai trăm ngàn chẳng qua là đồn thổi lên hài hước, ai có thể nghĩ tới là thực sự!

Ngay cả Tiết Anh Trác cũng phi thường kinh ngạc, hẳn một mực có lưu ý, 《 Người Cũng Không Cần Nhớ Tôi Ta 》 bài hát này tăng lên thể đầu rất mạnh, có gì đặc biệt là ca sĩ ký tại 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 phía sau lần thứ hai tuyên truyền.

Cho nên hẳn cảm thấy có khả năng này, nhưng phải nói thật bán hai trăm ngàn, vẫn còn có chút khó mà tiếp nhận.

Quá đáng sợ!

Giờ khắc này, Tiết Anh Trác thật là đối với người đàn ông này chịu phục không được, mặc dù vừa tới đơn vị thời điểm hẳn đối với Mạc Trác Tư là chẳng thêm ngó tới, bây giờ hoàn toàn thay đổi cái nhìn!

Tiểu thuyết chuyên mục không kém gì chính mình âm nhạc chuyên mục thị trường, thật không tốt lắm, nhưng là Mạc Trác Tư lại dám kiểm tẩu thiên phong, không chỉ có như thế, thật đúng là cố gắng tràn từ!

Thật là thiên tài a!

Phương Phi Vũ tròn mắt hốc mồm, hẳn hiểu rõ nhất Mạc Trác Tư tại tiểu thuyết trong chuyên mục mặt sức ảnh hưởng, có thể nói phi thường ưu tú, cái này những phương diện khác cũng đáng sợ như vậy, thật là dọa người!

Cái này quá nghịch thiên đi?

Trần Quốc Khánh cười khỏ nói: "Người so với người làm người ta tức chết, người cái tên này!"

"Ta quyết định, tối nay vào chỗ chết ăn!" Viên Hiểu Lệ nói đùa.

Mạc Trác Tư đặt mông ngồi xuống, hần hôm nay không tìm được thích hợp tác phẩm phê bình, dứt khoát trước để một bên, thì từ chuyên mục cũng trước dừng lại.

Hần tại trong máy vi tính ghi danh long trọng mạng tiếng Trung, đây là Internet văn học phồn hoa nhất địa phương.

Mạc Trác Tư cân nhắc qua, truyền thống tác phẩm văn học, chỉ cần là sức ảnh hưởng đại tác phẩm phẩm, phân tích đều phải vô cùng nhiều thành thực điểm số, hỏi đòi liên càng không cần phải nói.

Muốn truyền bá độ, phải kiểm tiền, Internet văn học là một cái tốt vô cùng đường.

Nhưng khiến Mạc Trác Tư dờ khóc dờ cười là Internet tác phẩm văn học mỗi một vốn đều quá dài, chính mình nhất định phải đem chính quyền sách học xong, mới có thể biết phân tích một quyển tác phẩm muốn bao nhiêu thành thực điểm số.

Hần xoa xoa đôi bàn tay, mở ra một quyển tên là 《 Internet Thần Hào 》 tác phẩm.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Hồng Tụ Đức

Tích tắc tích tắc.

Treo trên tường đồng hồ từng giây từng phút đi qua.

Trong chớp mắt, Mạc Trác Tư liền đem bản tác phẩm 1 phần 3 xem xong, quyển này tác phẩm nhân khí rất không sai, thuộc về Internet trong văn học mới cất xuất xác.

Nhưng cũng không thuộc về ở Thần hào kiệt lưu người khai sáng, cái này cũng đang thỏa mãn Mạc Trác Tư các loại yêu cầu.

Lúc tan việc bước bước ép tới gần.

Bụng hần đã xì xào vang dội, tại trước khi tan việc năm phút, Trần Quốc Khánh cũng đã giải quyết hết tất cả mọi người công việc, nhất định phải diệt sạch làm thêm giờ!

Mạc Trác Tư móc điện thoại di động ra, muốn phải cho Từ Thanh Thanh gửi tin nhắn kêu lên nàng, nhưng do dự một hồi, lại tiêu diệt loại năm này đầu.

Bây giờ Từ Thanh Thanh là quản lí chi nhánh, nếu là nàng cũng tới, mọi người khó tránh khỏi có chút không buông ra.

"Đi một chút đi!" Phương Phi Vũ thứ nhất theo chỗ ngồi nhảy.

Trần Quốc Khánh cũng theo trong phòng làm việc đi ra, sau đó hướng về phía Phương Phi Vũ cười mắng: "Còn hai phút đây, ngươi có tin ta hay không nhớ ngươi về sớm!"

"Biết biết!" Phương Phi Vũ tốt không còn cách nào khác mà ngồi xuống.

Mạc Trác Tư bắt đầu sửa sang lại chính mình mặt bàn, tính ra hôm nay là chuyện gì cũng không liên quan (khô) thành, cuối cùng trước khi lúc tan việc, Trần Quốc Khánh lại tuyên bố một tin tức.

"Đúng rồi, hôm nay nhận được Từ quản lý thông báo, chúng ta chuẩn bị chuẩn bị phim truyền hình phê bình chuyên mục, có hứng thú sáng sớm ngày mai tìm ta ghi danh, viết lên một phong tự tiến cử thư."

Tin tức này vừa ra tới, không ít người đều nảy sinh tâm tư.

Công nhân viên kỳ cựu Kỹ Chí Thượng nhắc tay hỏi: "Có yêu cầu gì không?"

"Yêu cầu thì nhất định phải dựa theo mọi người nhân viên chức danh tới làm, trừ phi biểu hiện mười phần kinh điểm, có thể thông qua quản lý cùng với Tổng giám đốc gật đầu, nếu không nhất định phải bình luận viên Tam cấp mới có tư cách xin."

Lúc này trẻ tuổi chỉ có thể lộ ra cười khổ, trừ phi công việc ba năm trở lên, nếu không không thể nào đạt tới Tam cấp.

Đương nhiên, đối với công nhân viên kỳ cựu mà nói, đây chính là tuyệt hảo cơ hội.

Cái quyết định này là Từ Thanh Thanh quyết định, theo tuổi trẻ đến xem, thế hệ trước càng thích xem ti vi, tân nhất bối càng nghiền internet, cho nên phim truyền hình phê bình chuyên mục tổng biên tập chọn phương hướng, đương nhiên là lý lịch càng công nhân viên kỳ cựu.

"Đúng rồi, nhắc nhở mọi người, cái này cương vị cũng cùng lúc đối ngoại tuyển mộ, cho nên thật tốt ước lượng chính mình ưu thế." Trần Quốc Khánh cười nhắc nhở nói: "Nói cách khác xí nghiệp văn hóa biết."

Tuy nói như vậy, nhưng sức cạnh tranh cũng lớn vô cùng.

Nhưng thế nào cũng cũng coi là một cái tin tốt, dù sao trở thành tổng biên tập, vậy coi như là về phía trước nhảy vào một bước dài.

Nói chuyện cái này mấy câu phía sau, cuối cùng là đến lúc tan việc.

Đoàn người ồn ào ầm ầm mà đi ra ngoài, Hồng Tụ Đức là phi thường nổi danh gà quay tiệm vịt quay, tiếng tăm rất tốt, chính là có một ít hơi đất.

Mạc Trác Tư lần này thật là lớn ra máu, sáu bảy người ít nhất cũng phải xài hơn ngàn khối.

Mặc dù là hướng về phía tất cả mọi người nói mời khách ăn cơm, nhưng dù sao thuộc về tư cách cá nhân, cũng liền tương đối quen mấy người tới cổ động.

Bình thường mấy người kia hơn nữa Mạc Trác Tư thì từ chuyên mục phê bình khu bản chủ Trương Đức Trạch, bọn họ tại cửa công ty kêu hai chiếc xe.

Mạc Trác Tư với Trương Đức Trạch còn Phương Phi Vũ, cộng thêm Trần Quốc Khánh bốn người một chiếc xe.

"Ôi, hôm nay người thật giống như không có chút đánh giá đúng không?" Trần Quốc Khánh ngồi ở vị trí kế bên người lái quay đầu hỏi.

Mạc Trác Tư một mặt vô tội biểu tình, "Đúng! Còn chuẩn bị người kế tiếp phê bình tác phẩm!"

Trần Quốc Khánh buồn cười lắc đầu một cái, "Ngược lại chính người không chế xong, ta có cái đề nghị, nếu như không thể mỗi ngày đổi mới, người có thể một ba năm, nói cách khác một ba năm tiểu thuyết chuyên mục, hai, bốn đổi mới thì từ chuyên mục."

"Ôi, cái này có thể a!" Phương Phi Vũ mở miệng nói.

Trương Đức Trạch mở miệng: "Gần đây thì từ nhân khí có chút giảm xuống."

Mạc Trác Tư đương nhiên minh bạch tại sao, gần đây thì từ không có chọn cái gì đại tác phẩm tới phê bình, cho nên không có cách nào tạo thành đề tài, nhân khí khẳng định liền giảm.

"Như vậy, người cũng với Phi Vũ giống nhau, thật tốt chọn một chút tác phẩm, tốt nhất chính là trên thị trường nhẹ cao đánh giá, ta đem tác phẩm đánh hạ Thần Đàn, cũng có thể là yên lặng Vô Danh tác phẩm, ta đẩy hấn một cái!" Mạc Trác Tư đề nghị.

"Được, ta gần đây cũng có lưu ý, chọn ba quyển, ngày mai cho người xem một chút." Trương Đức Trạch thật thà mà cười nói.

"Không cần, người tới nay cho ta phát tới." Mạc Trác Tư quay đầu lại nói.

Trần Quốc Khánh trêu ghẹo cười nói: "A, về đến nhà còn làm thêm giờ a!"

"Đương nhiên, ta đây là hứng thú, không phải công việc!" Mạc Trác Tư toét miệng cười một tiếng!

Phương Phi Vũ cười nghiêng trước nghiêng sau, giơ lên ngón tay cái nói: "Cái này buộc ta phục!"

"Ta nói là thực sự!" Mạc Trác Tư liếc một cái người này.

Xe rất nhanh đi tới Xuyên ra phố, ngừng ở Hồng Tụ Đức cửa, bốn người mở cửa xe xuống xe, Phương Phi Vũ tại xe con trong phần mềm mặt trả tiền xe, còn nói đùa: "Mạc lão sư, ta đây cái có thể hay không thanh toán."

"Bảo cáo cái đầu người, chờ một hồi người ăn nhiều cái đùi gà trở về." Mạc Trác Tư khinh bỉ cười nói.

"Cái gì à? Ta vốn là quyết định hướng vào chỗ chết ăn!" Phương Phi Vũ cười hắc hắc.

Bốn người đi vào, ngoài ra chiếc xe kia có ba người, Viên Hiểu Lệ, Vương Đình Phi, Tiết Anh Trác.

Nhân viên phục vụ cười nói: "Bồn vị sang bên này."

"Chúng ta bảy người, tìm một lớn một chút bàn đi!" Trần Quốc Khánh đi ở phía trước hướng về phía nhân viên phục vụ nói.

"Cái kia hướng bên này."

Bốn người tới tương đối bên trong vị trí, đó là một cái có thể chấp vá lương cái bàn, bây giờ đúng lúc là lúc tan việc, trong tiệm thủ lĩnh vẫn thật nhiều.

Mới vừa ngồi xuống không lâu, Tiết Anh Trác ba người cũng đều vào trong tiệm, Phương Phi Vũ giờ cao tay hô to: "Bên này!"

Mọi người ngồi xuống, Mạc Trác Tư cười nói: "Đến đến, có cừu báo cừu, có oán báo oán!"

"Ha ha ha!" Tiết Anh Trác bị người này hài hước chọc cười.

"Ta đây có thể không khách khí, cái này. . . Cái này. . ." Trần Quốc Khánh bắt đầu với phục vụ viên chọn món ăn, mọi người nhìn không được cười lên.

Tiết Anh Trác là lần đầu tiên theo chân bọn họ đi ra ăn chung, biểu hiện tương đối tích cực.

"Đúng rồi, Phi Vũ thật giống như còn chưa kết hôn đúng không?" Hỏi hân.

Phương Phi Vũ trả lời: "Nhanh, dư tiền đi tuần trăng mật đây, bên dưới đầu năm kết hôn!"

"Hâm mộ a!" Vương Đình Phi hai tay chống đến cằm.

Viên Hiểu Lệ rất kinh ngạc xoay đầu lại, hỏi: "Ngươi chẳng lẽ vẫn còn độc thân chứ?"

"Đúng vậy!" Vương Đình Phi buồn bực nói: "Mùa xuân trở về, lại được bị buộc tương thân."

Mạc Trác Tư kinh ngạc hỏi: "Ngươi nhanh như vậy liền bị buộc tương thân?"

"Ngươi cũng cảm thấy chứ? Ta cũng cảm thấy nên làm chơi nhiều vài năm." Vương Đình Phi vênh miệng nói.

Mạc Trác Tư ngượng ngừng cười một tiếng, Vương Đình Phi mới 23 tuổi liền bị buộc tương thân, áp lực này quả thật có chút lớn, hân không kìm lòng được nhớ tới Từ Thanh Thanh, quả thật thời gian không nhiều lắm.

"Ôi, vậy còn ngươi?" Tiết Anh Trác nhìn Mạc Trác Tư hỏi.

Mọi người thoáng cái đều cười đầu không lên tiếng, Mạc Trác Tư ra vẻ dễ dàng nói: "Ta? Ta trước kiếm nhiều tiền một chút đi! Ngươi xem ta không xe không có nhà, có thể có người muốn sao?"

"Có a!" Vương Đình Phi bật thốt lên.

"A?" Tiết Anh Trác nhất thời hăng hái, buồn cười hỏi: "Ngươi nói?"

Mạc Trác Tư trừng mắt một cái cô gái nhỏ này, Vương Đình Phi che miệng, lắc đầu biểu thị không thể nói.

"Không nói? Không nói cũng không chuyện, bất quá ta được nói một câu, ta cũng coi như là người từng trải, lúc trước ở trường học có thể được hoan nghênh rồi!" Tiết Anh Trác một trận buồn cười, sau đó bắt đầu nói từ bản thân câu chuyện.

"Ngược lại a, vẫn phải là quý trọng, có vài người ngươi một khi bỏ qua, liền thật không trở về được!" Tiết Anh Trác rất có cảm khái nói.

Mạc Trác Tư cười một tiếng, cũng không nói gì.

"Nhất định phải mặt dày, ngươi nếu là không Tâm Nghi đối tượng, tìm ta, ta tới giới thiệu!" Tiết Anh Trác lời thề son sắt mà nói rằng.

Mạc Trác Tư khoe miệng khê ním cười, "Ta hiện năm a, mục tiêu chính là mua một chiếc xe!"

"Cũng đúng, mua trước xe!" Viên Hiểu Lệ biểu thị đồng ý.

Trần Quốc Khánh buồn cười hỏi: "Thế nào? Chọn xong xe?"

"Bây giờ còn không mua nổi, sẽ không khoác lác rồi!" Mạc Trác Tư ngượng ngừng cười nói.

Mọi người một trận cười to, Vương Đình Phi cười nói: "Đây là ta nghe Mạc lão sư nói qua đúng đầu khiêm tốn lời nói!"

"Hai trăm ngàn còn chưa đủ à?" Tiết Anh Trác kinh ngạc nói.

"Coi trọng một cái, muốn hơn một triệu đây!" Mạc Trác Tư có chút xấu hổ nói.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều sợ ngẩn ra, sau đó ồn ào cười to.

"Trâu bò trâu bò! Bàn về khoác lác, ta ai cũng không phục, liền phục ngươi!" Phương Phi Vũ toét miệng cười nói.

Trần Quốc Khánh cố ý trêu ghẹo nói: "Nói vậy, không một trăm vạn có thể xứng với chúng ta Mạc lão sư không?"

"Có đạo lý có đạo lý!" Phương Phi Vũ chụp lên nói nhỉnh: "Nhất định phải cấp bậc này, thấp ta lại bất đồng ý."

Mạc Trác Tư buồn cười lắc đầu một cái, đám người kia, xem ra còn thật sự coi chính mình nói đùa.

Hắn du du nhiên địa thờ dài một câu: "Ài, đầu năm nay, nói thật cũng không ai tin rồi!"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Đánh cò

Bữa cơm này, mọi người ăn nồng nhiệt.

Tiết Anh Trác cũng coi là thuận lợi dung nhập vào trong vòng nhỏ, thuận tay tăng thêm mấy người phương thức liên lạc.

Mạc Trác Tư tính tiền tốn hơn một ngàn ba trăm, nhất thời cười mắng một câu: "Các ngươi thật đúng là có thể ăn!"

"Nhất định phải a, nói muốn đau nhức làm thịt ngươi một bữa." Trần Quốc Khánh ợ một cái nói.

Phương Phi Vũ cười nhếch nhếch nói: "Bữa này không thua thiệt, tiền xe cuối cùng là kiếm về."

Mọi người đường ai nấy đi, ai về nhà nấy.

Mạc Trác Tư tại ven đường đón một chiếc xe, trong mấy người cũng chỉ có Tiết Anh Trác có xe, vừa vận đưa hai vị nữ sĩ về nhà.

Trời bắt đầu tối.

Mây đen che đỉnh, giống như là có một trận mưa to muốn tới.

Mạc Trác Tư điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Hắn chân mày hơi nhíu lại, hơi kinh ngạc, có chút phức tạp.

Bởi vì điện thoại tới là Đồng Thiếu Hoa, từng theo chính mình cãi nhau một trận thể như nước với lửa địch nhân.

Loại tâm tình này rất là khó có thể dùng lời diễn tả được, hắn xoa trán một cái, sau đó tiếp thông điện thoại.

"Này?"

Bên trong điện thoại trầm mặc mấy giây, Đồng Thiếu Hoa thanh âm truyền ra tới: "Ta khảo hạch thành công."

"Vậy thì tốt!" Mạc Trác Tư thanh âm rất thông thả.

Hai người quan hệ rất vi diệu.

"Gần đây trên mạng đã từng có một chút tin nhảm phù dung sớm nở tối tàn, ta biết là chuyện gì xảy ra!" Đồng Thiếu Hoa mở miệng nói.

Mạc Trác Tư trong lòng cả kinh, hỏi: "Ngươi biết ai làm?"

"Ta muốn biết bình luận mạng lưới bây giờ đối với chuyện này điều tra đến một bước kia." Đồng Thiếu Hoa lớn mật hỏi.

Thực ra hẳn biết rõ mình nhân vật, cái vấn đề này Mạc Trác Tư không nhất định sẽ trả lời, cũng không nhất định sẽ tin tưởng chính mình.

Nhưng thử một chút không sao cả!

Mạc Trác Tư rơi vào trầm mặc, hẳn hơi hơi cắn răng, loại sự tình này chính mình cũng không biết, hẳn đề ý là Đồng Thiếu Hoa rốt cuộc muốn làm gì?

"Người đứng ở bên nào?" Mạc Trác Tư lạnh âm thanh hỏi.

Những lời này hỏi có chút đường đột, bởi vì hẳn cũng không có cách nào xác định Đồng Thiếu Hoa sẽ nói thật, nhưng hẳn chính là muốn hỏi.

Đồng Thiếu Hoa thư thái mà bật cười: "Ta đã từng nghĩ tới muốn chinh suy sụp bình luận mạng lưới, cuối cùng vẫn là bị người phá giải!"

"A? Còn chuyện này?" Mạc Trác Tư có chút kinh ngạc, chính mình còn thật không biết có loại tình huống này.

"Lúc trước chuyện cũng không nhắc lại, ta rất hài lòng công tác mới, đúng dịp liền đúng dịp tại, từng theo ta họp bọn muốn phá đổ bình luận mạng lưới người, lại lần nữa tìm tới ta!" Đồng Thiếu Hoa cười có chút tức cười, hẳn cảm thấy chuyện này thật là thú vị cực kỳ.

Đối phương mặc dù không trả lời thẳng chính mình vấn đề, nhưng Mạc Trác Tư có thể nghe ra Đồng Thiếu Hoa lập trường.

"Ta cũng không quá hiểu bây giờ kiểm tra đến đâu rồi, hẳn không có đột phá tính tiến triển." Mạc Trác Tư trả lời.

Đồng Thiếu Hoa ngậm một điều thuốc, hẳn cẩn thận suy nghĩ rất lâu, đặc biệt là Kim Hoa Thanh đem một cái lớn mật ý kiến nói ra phía sau, hai người trong nháy mắt ăn nhập với nhau.

Hắn có thâm ý khác mà cười nói: "Người biết có một loại quân cờ, gọi quân kỳ sao?"

"Bên dưới quân kỳ thời điểm, là sẽ đụng phải địa lôi, mà chỉ có tầm thường nhất công binh có thể gỡ mìn, còn lại đều phải chết!"

"Cho nên a, nói cho chúng ta biết một cái đạo lý, vĩnh viễn không nên coi thường một cái công nhân Bình, đặc biệt là trên người mình có lôi thời điểm."

Mạc Trác Tư cái hiểu cái không, không nói gì.

Đồng Thiếu Hoa khoé môi nhếch lên nụ cười, "Những lời này người đoán là ai nói?"

"Không phải người nói?" Mạc Trác Tư có chút kinh ngạc, không nghĩ tới nói hỏi lâu, lại kéo tới rồi trên người người khác.

"Vừa mới cái kia câu chuyện, là Phê Bình Nhỏ Chủ tịch hội đồng quản trị thích nhất một người trợ thủ nói với ta."

Một lời kinh người!

Mạc Trác Tư đồng tử phóng đại, Phê Bình Nhỏ?

Lại kéo ra rồi bình luận mạng lưới từ đối đầu, tựa hồ mê đề đã đến gần chân tướng.

"Tối nay ra gặp mặt, Hoàng Bộ Đông đường phố có một nhà cửa hàng đồ ngọt, vừa vặn cho vợ của ta với con gái mang một ít trở về ăn." Đồng Thiếu Hoa cười nói.

"Được, vậy thì ước hẹn 9 giờ!" Mạc Trác Tư trả lời một câu.

...

Hắn về nhà tắm, sau đó cho Trần Thao gọi điện thoại, hỏi thăm một chút trước mắt điều tra tình huống.

"Còn không có tiến triển, có người kết tin tức không thả." Trần Thao ở trong phòng khách với con mình rơi xuống phi hành cờ.

"Cha, đến người!"

"Tốt tốt tốt!" Trần Thao cười ném ra xúc xắc, "Người giúp ta đi!"

Dứt lời, Trần Thao tiếp tục đối với đến nói điện thoại nói: "Chuyện này khả năng chỉ có thể trước đề một bên, dù sao ảnh hưởng không lớn, xóa rất nhanh."

"Được, ta đại khái hiểu!" Mạc Trác Tư cười nhạt nói: "Cái kia sẽ không quấy rầy người."

Sau khi cúp điện thoại, Mạc Trác Tư phủ thêm một món áo da áo khoác ra ngoài.

Hoàng Bộ Đông đường phố là một cái phố thức ăn ngon, khắp nơi đều là ăn, cả con đường bay mùi thơm

Thịt nướng, đùi gà nướng, trà sữa. . .

Thời gian vừa vặn bước vào chín giờ tối.

Mạc Trác Tư tìm được cái kia ở giữa cửa hàng đồ ngọt, vào cửa mới phát hiện tiệm này sửa sang rất rất khác biệt, là cái loại này những năm 80 phòng ăn cảm giác.

Phi thường thích hợp chụp hình phát bằng hữu vòng.

Hắn liếc mắt liền thấy được ngồi ở trong góc cái đó quen thuộc bóng lưng, nhất thời đi nhanh tới.

Hai người gặp mặt lẫn nhau chào hỏi.

Mạc Trác Tư giờ tay lên nói: "Ta muốn một ly đậu đỏ nước dừa, cảm ơn!"

Đồng Thiếu Hoa nhếch miệng cười nói: "Nghe nói người với mới đồng sự quan hệ có chút cứng, ta nên làm trực tiếp tìm Hoa đồng nói."

"Vây cũng không thể nói như vậy, ta còn là có một chút quyền phát biểu." Mạc Trác Tư thú vị mà cười nói.

Đồng Thiếu Hoa bắt đầu đem lúc đầu chính mình với Phê Bình Nhỏ hợp tác sự tình lý lẽ qua một lần, đương nhiên cũng là chú trọng nói Lưu Đức Chúng tâm tư, với kẻ chuyện xưa dường như, biến đổi bất ngờ.

Mạc Trác Tư thở dài nói: "Nếu như lúc ấy ta đi nhầm một bước, chẳng phải là!"

"Không sai, rất có thể Lưu Đức Chúng sẽ thừa dịp cơ hội nuốt trọn bình luận mạng lưới!" Đồng Thiếu Hoa nếu có kỳ sự nói.

"Cho nên người lần này nghĩ đến nghịch kỳ đạo mà đi?" Mạc Trác Tư dùng kính ngạc ánh mắt nhìn đối phương.

Đồng Thiếu Hoa lớn mật nói: "Hoàn toàn lật đổ Phê Bình Nhỏ!"

"Từ phi người nói thế nào cái gì trợ lý phản bội." Mạc Trác Tư nói đùa.

Đồng Thiếu Hoa uống một hớp trà sữa, cười nói: "Có gì không thể?"

Mạc Trác Tư ngăn người một chút, cái này mới kính ngạc nói: "Không phải là thật chứ?"

"Chính là thật, bởi vì người không theo lẽ thường xuất bài, không có dựa theo Hoa Khang Bá phân phó, đưa đến chuẩn bị xong mạng lưới dư luận thể công biến thành nét bút hồng, đám người kia lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác bọn họ một trăm vạn tiền ếm miệng, Lưu Đức Chúng không cho!" Đồng Thiếu Hoa giải thích.

Kim Hoa Thanh vì tranh thủ hán tín nhiệm, tiết lộ rất nhiều bí mật, bao gồm mạng lưới dư luận thể công thất bại tình huống cận kề, cho nên bây giờ Đồng Thiếu Hoa biết còn thật không ít.

Mạc Trác Tư cả kinh, "Không nghĩ tới a!"

"Người không nghĩ tới chuyện còn nhiều nữa!" Đồng Thiếu Hoa nghiêm túc nói: "Hơn nữa, lần này có chín mươi phần trăm chắc chắn có thể làm hồng Phê Bình Nhỏ."

"Ta hiểu rồi, tôi một trong ứng ngoài hợp, nếu như cái kia người phụ tá ngã về phía chúng ta bên này, trên căn bản liền ổn thoả thắng khoán." Mạc Trác Tư giống như là ở trong mộng mới tỉnh, tất cả đều suy nghĩ minh bạch.

"Chính là cái đạo lý này, cho nên ta phải theo người cái này lấy được một chút có giá trị tin tức, sau đó đi lừa gạt Lưu Đức Chúng tín nhiệm." Đồng Thiếu Hoa ổn định bình thường nói.

Mạc Trác Tư công dựa vào ghế, trêu ghẹo cười nói: "Người xuống một bàn cờ lớn a!"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Trần Quốc Khánh sợ hãi

Đồng Thiếu Hoa tận lực che giấu một ít điểm mấu chốt, đương nhiên, một phần trong đó hẳn cũng chỉ là suy đoán.

"Có khả năng hay không, là một bẫy rập?" Mạc Trác Tư khá là cẩn thận hỏi.

"Có, khả năng này là có!" Đồng Thiếu Hoa hai tay khoanh ép ở trên bàn, "Bình đi hiểm tướng, hai chúng ta quan hệ là một cái rất tốt che chở điểm."

Mạc Trác Tư cái này mới chợt tỉnh ngộ, đúng là chuyện như thế.

"Có thể thử một chút."

Hai người hơi chút vừa thương lượng, cũng sắp phương hướng bình tĩnh xuống dưới.

Mạc Trác Tư đứng tại chính mình trên lập trường, thực ra hẳn đối với Phê Bình Nhỏ cũng không có quá lớn cừu hận.

Cho dù là bình luận mạng lưới quả thật chiếm đoạt càng nhiều thị trường, hẳn cũng chỉ có thể là gián tiếp chịu lợi ích.

Ngược lại thì Đồng Thiếu Hoa với Lưu Đức Chúng có thù oán, nhưng phải nói có thù oán, bình luận mạng lưới cũng có thù.

"Kim Hoa Thanh ý kiến là, hẳn cho ta thông khí, ta tới uy hiếp Lưu Đức Chúng, kiếm một bút." Đồng Thiếu Hoa mở miệng nói.

Mạc Trác Tư uống một hớp thức uống, dò xét tính hỏi: "Cho nên? Phải thêm bên trên hẳn một phần?"

"Hẳn là ắt không thể thiếu nhân vật, nhưng là bánh ngọt bao lớn ta bây giờ còn không dám nói." Đồng Thiếu Hoa cắn răng nói: "Vậy phải xem người."

"Ta? Ta có thể làm gì?" Mạc Trác Tư nhẹ giọng cười một tiếng.

"Người nếu là không có biện pháp tại Hoa Khang Bá cái kia cướp được bánh ngọt, chúng ta đây hành vi sẽ không có ý nghĩa." Đồng Thiếu Hoa lộ ra bất đắc dĩ biểu tình.

Mạc Trác Tư chân mày hơi mở, hỏi tới: "Ta ý là, người muốn cái gì?"

"Ta muốn cổ phần, hoặc là ngang hàng số lượng tiền!" Đồng Thiếu Hoa nghiêm túc nhìn chăm chú Mạc Trác Tư con mắt.

"Ta thử một chút!" Mạc Trác Tư ngón tay nhẹ nhàng gõ ở trên bàn, giống như là đang suy tư.

Hắn không có biện pháp đáp ứng, chỉ có thể nói thử một chút!

Đồng Thiếu Hoa có biết Mạc Trác Tư không đơn giản, chính mình rời đi đơn vị phía sau đối phương liền một bước lên mây, bây giờ có thể nói là bình luận mạng lưới không thể thiếu linh hồn nhân vật.

Hai người bắt tay mà cười, nói chuyện phía sau tản ra.

...

Mạc Trác Tư về nhà trên đường, một mực ở suy nghĩ cái vấn đề này, chính mình có muốn hay không xen vào một cái chân đi vào.

Đoạn đường này dài đằng đẳng.

Giống như là đi so bình thường phải nhiều gấp mấy lần đường.

Hắn đứng ở nơi này cái cũ kỹ phòng thuê một dạng trước dừng lại một khắc, một con chuột thi thể nằm ở nơi hẻo lánh, giống như là bị người đánh chết, còn có chút vết máu.

Sau đó hắn liền thư thái mà bật cười, tựa hồ căn bản không có gì hay do dự.

Hắn cực kỳ lâu trước liền muốn đổi một cái tốt nhà ở, nhưng là vẫn không có quyết định, gần đây mặc dù trong tay dần ra, có đủ vốn liếng.

Nhưng sinh hoạt tựa hồ cũng không có quá lớn thay đổi.

Xe vẫn là không có mua, trở lại trước nhà hay lại là nhất định phải trải qua hẹp hòi Hắc Ám mang theo điểm ẩm ướt toà nhà cũ nói.

Hắn cảm thấy xã hội này liền là như thế, người nếu nhường một bước, liền có người đi ở người trước mặt, người không chủ động đi tranh thủ, không người sẽ đem tiền đưa đến trong tay người.

Mạc Trác Tư trở lại trong phòng, rửa mặt liền bắt đầu công việc.

Trương Đức Trạch phát ba quyển thi tập tên tới, trong đó lưỡng đầu là bị cưỡng ép quét đi ra nhân khí, nhưng cũng không tính quá mức.

Cuối cùng một bài chính là theo chưa từng nghe qua tác phẩm, Trương Đức Trạch đề cử nói là một quyển bị chôn giấu tác phẩm

Mạc Trác Tư hít sâu một hơi, sau đó tại trên mạng mở lục soát quyển này cái gọi là bị chôn giấu tác phẩm

Tác phẩm 《 Hiệp Đạo 》

Tác giả: Cố Hoành Thắng

Hắn tốn nửa giờ đem quyển này thi tập học xong, nhất thời có loại bừng tỉnh như mộng cảm giác, bởi vì tác phẩm phi thường có ý tứ.

Mặc dù cũng không có quá mức chú trọng thi từ vận luật, nhưng câu chuyện phi thường có ý tứ.

Mạc Trác Tư cảm giác đầu tiên chính là cái này tác giả thích hợp hơn viết tiểu thuyết, mà không thích hợp làm thơ lời.

Hắn tại trên mạng tìm tòi "Cố Hoành Thắng" ba chữ, nhất thời bị hoa cả mắt tài liệu làm cho sợ hết hồn.

Hoàn toàn vượt quá hắn trong dự liệu nữa.

"Cố Hoành Thắng rơi vào chép lại cửa "

"Hư hư thực thực cuộc sống riêng không bị kiểm chế "

"Bách Quỷ tạp chí chính thức hạ giá Cố Hoành Thắng võ hiệp tác phẩm "

Mạc Trác Tư chân mày động một cái, hắn lúc này mới phát hiện, người tác giả này nguyên lai trước kia là tiểu thuyết võ hiệp.

"Nhiều nhà xuất bản thương nhân cự tuyệt xuất bản Cố Hoành Thắng tác phẩm!"

Mạc Trác Tư lẩm bẩm nói: "Không đúng! Cái này lời đồn xấu cũng nhiều quá rồi đấy đi! So ngôi sao còn nhiều hơn!"

Hắn cười khổ một hồi, chẳng lẽ là đa tình tài tử?

Trên mạng đối với Cố Hoành Thắng tiếng tăm rất lớn, mặc dù phần lớn đều là dừng lại ở nhiều năm trước, bây giờ đã yên lặng hồi lâu.

Mạc Trác Tư hay lại là xiên xuống cái này Website, Cố Hoành Thắng thi từ tác phẩm còn chưa đủ hắn phê bình phân số.

Mặc dù đồn thổi lên điểm nóng là có, nhưng hiển nhiên tiêu chuẩn có chút thiếu sót.

Còn lại hai quyển tác phẩm hắn đang buồn ngủ trước đều đọc qua một lần, yêu cầu phân tích điểm số quá cao, sợ là hao tổn thành thực điểm số phía sau rất khó lấy vốn lại.

Thi từ tác phẩm chú ý đám người cuối cùng là con số nhỏ, trừ phi là vượt thời đại tác phẩm, nếu không hoa thành thực điểm số phân tích trên căn bản đều phải thua thiệt.

Ngày kế tiếp.

Trở lại đơn vị.

Mạc Trác Tư với Trương Đức Trạch cười nói: "Hôm nay người lại cẩn thận chọn chọn, cái kia ba quyển tác phẩm đều không thích hợp, ta yêu cầu càng bùng nổ."

"À? Cái đó Cố Hoành Thắng cũng rất bùng nổ a! Ta cố ý chọn." Trương Đức Trạch kinh ngạc trả lời.

"Hắn, hắn một cái viết tiểu thuyết!" Mạc Trác Tư lắc đầu cười nói.

Trương Đức Trạch ngạc nhiên nói: "Chính là viết tiểu thuyết, làm thơ cũng như vậy có đặc sắc, cho nên mới đáng giá phê bình, hơn nữa người này mặc dù tiếng tăm rất cao, nhưng trên thực tế tác phẩm tài nghệ rất cao."

"Tài nghệ rất cao? Cho nên là nhân phẩm không được?" Mạc Trác Tư nhếch miệng nói.

Trương Đức Trạch cười khổ một hồi: "Cái này ta liền không dám khẳng định rồi, đen hắn rất nhiều người, nhưng là có tin đồn nói là có người cố ý chính

hắn, đã yên lặng một đoạn thời gian rất dài."

"Có ý? Chính hắn?" Mạc Trác Tư nhất thời hứng thú rồi.

"Đúng!" Trương Đức Trạch gật đầu nói: "Vây ta còn lại hơi nhếch còn lại."

Mạc Trác Tư đáp một tiếng phía sau, trở lại chỗ ngồi, hắn tại trên mạng lục soát Cố Hoành Thắng tác phẩm, phát hiện loại tiểu thuyết tác phẩm có bốn bản.

Tất cả đều là vô hiệp loại, xem ra là tình hữu độc chung.

Hắn tiểu thuyết phê bình tác phẩm còn không có chọn lựa ra, vừa vận thuận tiện nhìn một chút.

Kết quả cái này nhìn một cái, trong nháy mắt liền mê mẩn rồi.

Thời gian đang nhanh chóng trôi qua.

Mạc Trác Tư có cái thói quen nhỏ, đó chính là đọc sách trước tuyệt đối không đọc sách đánh giá, nếu không rất dễ dàng sẽ bị mang lệch.

Chờ đến hắn nhìn xong một quyển, cảm thấy hiểu được vô cùng thời điểm, mới phát hiện chỗ bình luận truyện một nhóm tiếng mắng.

"Chép lại chó sách trả thế nào không Phong?"

"Thực ra viết cũng không tệ lắm, chính là nhân phẩm không được!"

"Đáng tiếc tốt như vậy thiên phú, không bị kiểm chế!"

"Mọi người không cần nhìn, 《 Từ Thiên Ký 》 chính là chép lại 《 Lạc Diệp Phi Dao 》."

Mạc Trác Tư chân mày hơi nhíu lên, 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 tại năm năm trước phim truyền hình phát hình thời điểm, hắn còn nhìn mấy tập, đúng lúc lúc ấy tại đại học dừng chân, không có đuổi theo phim truyền hình.

Nhưng tổng thể ấn tượng khá vô cùng, cho nên nói Cố Hoành Thắng là chép lại trở lại?

Cái này làm cho hắn rơi vào trầm tư, mơ hồ cảm thấy không đúng.

Nếu quả thật là chép lại, vậy làm sao có thể làm thơ lời cũng như vậy có vô hiệp hàm súc.

Hắn nhanh chóng gõ bàn phím, trực tiếp phục chế 《 Từ Thiên Ký 》 với 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 tại lục soát trong động cơ.

Kết quả lập tức bắn ra tới một đồng lớn chép lại tài liệu.

《 Lạc Diệp Phi Dao 》 tại phát hình một tuần sau, 《 Từ Thiên Ký 》 tác giả Cố Hoành Thắng nắn tới đối phương chép lại chính mình tác phẩm.

Trong nháy mắt 《 Từ Thiên Ký 》 lấy được rất nhiều người chú ý, cũng xác nhận cái này hai quyển tác phẩm quả thật rất tương tự.

Nhưng kết quả cuối cùng lại để cho người mở rộng tầm mắt, hồ to bị tịch thu tập Cố Hoành Thắng cuối cùng bị 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 tác giả trăm dặm bay kiện ra rồi tòa án, hơn nữa còn thắng kiện rồi.

《 Lạc Diệp Phi Dao 》 lúc ấy là nhiệt bá Phim vô hiệp, thậm chí trên mạng cũng một mảnh bán nhiều.

Ngược lại.

Cố Hoành Thắng bồi thường kénch xù chép lại tiền phạt, bắt đầu đủ loại say rượu, xuất nhập phố đèn đỏ, chưa gượng dậy nổi.

Mạc Trác Tư khóa chặt lồng mày chậm chạp buông ra, câu chuyện này thật là có thể viết thành tiểu thuyết, nhưng điều kiện tiên quyết là Cố Hoành Thắng là bị oan uổng.

Hắn sở dĩ có loại cảm giác này, cái kia là bởi vì mình đối thi từ cùng tiểu thuyết hiểu đều tương đối sâu vào.

Cố Hoành Thắng thi từ tác phẩm lộ ra dày đặc vô hiệp khí tức, loại nội tình này cũng không cần vây lại tập, hơn nữa còn có một cái điểm chính là, Cố Hoành Thắng là chủ động kêu oan bị tịch thu tập.

Nếu như một cái chép lại người khác tác phẩm người, còn dám lớn lối như vậy, sợ là không hợp tình lý, trừ phi thật là dày mặt không biết xấu hổ.

Mạc Trác Tư bỗng nhiên nhớ lại, tại phê bình Trần Đông Minh 《 Siêu Khoa Huyền Du Lịch 》 thời điểm, gợi ý của hệ thống là chép lại tác phẩm.

Cũng chính là mình mặc dù không hiểu nổi ai chép lại ai, nhưng hệ thống lại biết.

Hắn ánh mắt sáng lên, sau đó hướng về phía Phương Phi Vũ ngoắc tay nói: "Đến đây, có một cái vô cùng trọng yếu chuyện muốn làm cho ngươi!"

Phương Phi Vũ một mặt mừng mà đi tới, "Cái gì chuyện trọng yếu?"

"Giúp ta liên lạc với cái này 《 Từ Thiên Ký 》 tác giả Cố Hoàn Thắng, ta nghĩ rằng với hắn trò chuyện một chút." Mạc Trác Tư phân phó nói.

"OK!" Phương Phi Vũ khoát tay đáp ứng.

Đại khái sau năm phút, Phương Phi Vũ chợt đứng lên, kinh ngạc nói: "Mẹ nó, Mạc lão sư ngươi vừa chuẩn bị làm tin tức lớn à?"

Rầm rầm thoáng cái, tất cả mọi người đều nhìn sang.

Bọn hắn bây giờ đều không khiếp sợ rồi, bọn họ là hiểu kỳ, Bát Quái.

Trần Quốc Khánh nhìn một cái bên ngoài phòng làm việc mặt âm âm mà, lập tức đi ra.

"Làm cái gì tin tức lớn?"

Phương Phi Vũ lúng túng gãi đầu một cái, sợ ý một chút nói lộ ra miệng, khiến Trần Quốc Khánh nghe được.

Mạc Trác Tư giải thích: "Không có gì lớn tin tức, còn chưa quyết định tới."

"Ta cảnh cáo ngươi a! Có chuyện gì trước tiên theo ta báo cáo!" Trần Quốc Khánh thật là sợ, lần trước trừng phạt sẽ không có một cái quý độ tiền thưởng, hắn cũng không muốn hàng năm tiền thưởng cũng mất.

Mạc Trác Tư bình tĩnh mà cười nói: "Ổn định ổn định, không chứng cứ sự tình, ta không biết làm."

"Ngược lại trước thời hạn theo ta chào hỏi một tiếng." Trần Quốc Khánh giữ vững nói.

"Tốt tốt tốt, sẽ nói cho ngươi." Mạc Trác Tư cười khỏ đáp ứng, thật là không có biện pháp!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Cố Hoàn Thắng

Lão khu nhà ở.

Tiệm uốn tóc, quầy bán đồ lát vật, sạp trái cây, tiệm ăn sáng.

Trong hành lang đi bên dưới một người có mái tóc có chút lộn xộn, mang theo kiếng lão trung niên nam nhân, hành lang khúc quanh tiệm uốn tóc bên trong ngồi hai cái quần áo bại lộ nữ tính.

Cố Hoàn Thắng từ ngõ nhỏ bên trong thẳng đi ra ngoài, hắn muốn tìm một mà hót tóc một cái, quá lâu không để ý tới phát.

Rất rõ ràng dưới lầu tiệm uốn tóc không phải là cái gì đứng đắn thích hợp địa phương.

Hắn râu rất to rất loạn, cả người nhìn với hơn 40 tuổi lão đầu từ giống nhau, nếu như không báo tuổi tác, căn bản không biết đến hắn mới ba mươi lăm tuổi.

Đi tới một gian cũ kỹ tiệm làm tóc, lão bản nương gọi đầu hót tóc toàn bộ một mình ôm lấy mọi việc, có câu nói, cũng chính là giặt rửa cắt tóc một bộ cũng liền mười đồng tiền.

Cố Hoàn Thắng từ trong túi móc ra mười khối, nhìn đến trong gương chính mình, bưng tỉnh cách một đời.

Hắn đã năm năm chưa có trở về nhà.

Ở cái địa phương này bốc mùi!

Cố Hoành Thắng tại quán có ven đường nhặt lên một phần báo chí, mặc dù mạng lưới phi thường phát đạt, nhưng hắn vẫn ưa thích mua một phần báo chí.

Bởi vì có chút tin tức, trên Internet là xào không đồ, nhưng qua báo chí lại thường thường nói.

Đang chuẩn bị hướng trong nhà đi, đi tới một gian không bằng số máy chơi game cửa phòng dừng lại, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Hắn có chút kinh ngạc lấy điện thoại di động ra, từ với bằng hữu đoạn tuyệt, với người nhà rất ít liên lạc phía sau, hắn cơ hồ không có bất kỳ điện thoại.

Duy nhất điện thoại chính là tác phẩm in xuất bản, hoặc là tạp chí xã gửi bản thảo đi mất thời gian sau khi.

Cho nên điện thoại di động vừa vang lên, liền đại biểu có tiền đến.

Cố Hoành Thắng không hiểu mừng rỡ, lập tức tiếp thông điện thoại.

". . ."

"Năm trăm? Năm trăm liền năm trăm!"

"Được, ta lần này trở về đuổi bản thảo!"

Một nhà tạp chí xã lại nguyện ý tiếp nhận hắn gửi bản thảo, cái này làm cho Cố Hoành Thắng kích động không thôi, đã nhiều năm như vậy rồi.

Mình bị đuổi ra khỏi phía sau, trên căn bản không người nào dám tiếp nhận hắn tác phẩm.

Đây là một tin tức tốt!

Điều này nói rõ chính mình tác phẩm có khả năng một lần nữa xuất hiện tại thể nhân trong tầm mắt.

Cố Hoành Thắng bước chân rất gấp, hắn sinh hoạt ngoại trừ sáng tác bên ngoài, cơ hồ không có mọi ... khác hứng thú.

Hắn tuyệt phần lớn thời gian đều tốn ở đọc sách với viết sách bên trên.

Mười năm mài một kiếm!

Hắn đã từng có hoành đồ đại chí, cũng từng huy hoàng qua, chỉ bất quá hết thầy đều theo mây khói tiêu đi.

Cố Hoành Thắng đi lên thang lầu, hắn cho mướn nhà nhỏ tại lầu ba.

Đẩy cửa vào, bên trong trống rỗng, vị trí thật lớn. Nhưng không có quá nhiều đồ gia dụng, chỉ có một cái bàn một cái ghế, còn có một đài ít ỏi mờ như thể nào tí vị.

Tại trên bàn, đặt ở rất nhiều phần báo chí.

Năm trăm khối một phần gửi bản thảo, có thể giải quyết hắn nửa tháng sinh hoạt tiêu xài.

Cố Hoành Thắng đang cười, hoặc như là đang khóc.

Ánh mắt hắn ướt át, không hiểu nổi là kích động hay lại là bi thương.

Lúc này điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, hắn đột nhiên vui mừng, chẳng lẽ còn có tin tức tốt!

Đánh tới là một cái điện thoại xa lạ, là điện thoại di động cây số số, nhất thời tưới tắt hắn tâm tình kích động, bởi vì xuất bản thương nhân hoặc là tòa báo trên căn bản đều là máy bay riêng đánh tới.

"Này, chào người! Xin hỏi là Cố Hoành Thắng tiên sinh sao?" Vô cùng trẻ tuổi thanh âm trong điện thoại xuất hiện.

Cố Hoành Thắng gật đầu một cái, "Đúng, là ta!"

"Đúng như vậy, ta là bình luận mạng lưới tinh phẩm phê bình tiểu thuyết chuyên mục bản chủ." Phương Phi Vũ tự giới thiệu mình.

"Ế?" Cố Hoành Thắng ngẩn người một chút.

"Chúng ta tổng biên tập nhìn trúng người một quyển tác phẩm, không biết có thể hay không rút ra cái thời gian gấp mặt." Phương Phi Vũ dò hỏi.

Trong nháy mắt đó, Cố Hoành Thắng thiếu chút nữa lấy là mình nghe lầm.

"Người. . . Người nói lại lần nữa!" Hấn tâm tình kích động nói.

"Chúng ta tổng biên tập nghĩ (muốn) hàn huyên với người trò chuyện, liên quan tới tác phẩm 《 Từ Thiên Ký 》 tình huống, hấn phi thường thường thức người tác phẩm, bao gồm người 《 Hiệp Đạo 》 hấn cũng xem qua." Phương Phi Vũ nói.

Cố Hoành Thắng mặc dù không biết bình luận mới đến ngọn nguồn cụ thể là cái nào, nhưng là tổng biên tập hấn biết là có ý gì.

Biên tập phía trên chính là tổng biên tập, bình thường tác giả tài nghệ không đủ, trên căn bản không có cơ hội thấy tổng biên tập.

"Tốt a tốt a! Ước hẹn cái thời gian, ta đều có thể!" Cố Hoành Thắng không kìm lòng được nuốt một cái nước.

Phương Phi Vũ cũng không nghĩ tới đối phương như vậy phối hợp, "Như vậy đi! Hẹn buổi chiều, ngài coi lúc nào có rảnh rồi."

"Đều có thể đều có thể, chủ nếu như các người thuận lợi!" Cố Hoành Thắng đem mình tư thái thả phi thường thấp, đó cũng không phải cố ý, mà là mấy năm qua này, hấn đều là như vậy sống qua ngày.

Phương Phi Vũ mình làm cái quyết định, "Vậy được, chúng ta tại Từ Châu thành, ngài ở chỗ nào?"

Cố Hoành Thắng thoáng cái tâm tình lại rơi xuống.

Từ Châu thành, xa như vậy rồi, còn phải ngồi máy bay.

"Ta à, ta tại Phụng Thành cây Bạch dương." Cố Hoành Thắng cười thâm nói.

"Không việc gì, chúng ta tổng biên tập nói, nhất định phải gặp ngài!" Phương Phi Vũ toét miệng cười một tiếng.

Cố Hoành Thắng khó khăn mở miệng: "Cái kia. . ."

"Ách, như vậy, ta còn phải hỏi hỏi lãnh đạo chúng ta, muốn là có thể thanh toán vé phi cơ, cho ngài tiêu tùng!" Phương Phi Vũ hướng về phía nói điện thoại nói.

Cố Hoành Thắng nhất thời vui mừng, "Vậy thì tốt, nếu như vé phi cơ không được, ta có thể ngồi xe lửa, không, xe lửa cũng được!"

"Được, ngài thời khắc chú ý tin nhắn ngắn, sẽ cho ngài tin tức." Phương Phi Vũ lễ phép nói.

Sau khi cúp điện thoại, Cố Hoành Thắng từng ngum từng ngum hít hơi, còn có chút không phản ứng kịp.

Hơn năm năm rồi!

Những năm gần đây, hấn cơ hồ đi đâu gửi bản thảo đều đụng vách tường, cuối cùng vì kiếm cơm, chỉ có thể đổi nghề làm thơ lời, như vậy mới có thể miễn cưỡng sống qua ngày.

Trong này chua cay, nói không ra, nói vô tận.

. . .

Mạc Trác Tư đang trong thang máy đi ra, hấn muốn tìm Hoa Khang Bá trò chuyện một chút, nhưng là quên hôm nay Hoa Khang Bá cũng không có tới công ty.

Lần này đến lầu ba, liền thấy Phương Phi Vũ đang cùng chính mình vẫy tay.

"Mạc lão sư, người tìm được, hơn nữa thái độ cực kỳ tốt!" Phương Phi Vũ huoi tay múa chân nói: "Hơn nữa ta xem hấn mấy năm này là trải qua rất thâm, ta vừa nhắc tới tổng biên tập, hấn liền hăng hái."

Mạc Trác Tư buồn cười nói: "Chẳng lẽ cho là chúng ta là xuất bản thương nhân chứ?"

"Ôi? Khoan hãy nói, có thể!" Phương Phi Vũ không nhịn được cười nói.

"Được, vậy người hẹn đến người sao?" Mạc Trác Tư đi tới Phương Phi Vũ văn phòng vị trí trước.

Phương Phi Vũ lúng túng nói: "Có chút xa, tại Phụng Thành."

Mạc Trác Tư lời thề son sắt nói: "Người này, ta phải thấy."

"Ta biết, ta cũng giống vậy nói với hấn, tốt nhất là có thể thanh toán vé phi cơ." Phương Phi Vũ cố ý nhìn một cái Trần Quốc Khánh phòng làm việc, ám

chỉ tìm lãnh đạo thương lượng.

Mạc Trác Tư liếc một cái người này, ý đồ xấu còn thật không ít.

"Đi! Ta theo lãnh đạo hồi báo một chút!" Hắn chậm rãi bước đi tới Trần Quốc Khánh cửa phòng làm việc.

Thùng thùng thùng! Gõ cửa!

"Đi vào!" Trần Quốc Khánh đang ở trên bàn gỗ phấn bút.

Mạc Trác Tư đi vào, sau đó đóng cửa lại.

"A, chớ Đại Chủ Biên rốt cuộc có chuyện tìm ta rồi!" Trần Quốc Khánh trêu ghẹo cười nói.

"Chuyện đứng đắn, 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 người biết chưa?" Mạc Trác Tư hai tay ôm ngực tựa vào cửa trên lưng hỏi.

Trần Quốc Khánh do dự một hồi, sau đó mở miệng nói: "Thật giống như có như vậy một bộ phim truyền hình."

"Ta hoài nghi cái này kịch là chép lại trở lại, mà bị chép lại chính chủ bây giờ rất thê thảm, đều bị buộc đổi nghề làm thơ lời rồi!" Mạc Trác Tư nửa đoán nửa nghi mà nói rằng.

Trần Quốc Khánh nhất thời dừng tay lại chân, với Mạc Trác Tư mắt đối mắt.

"Người chẳng lẽ mới vừa đánh xong già, liền ghiền chứ?" Hắn có chút đùa giỡn cười giọng nói.

Mạc Trác Tư nghiêm túc phản bác: "Vạn nhất là thật đấy? Tin tức lớn!"

"Được, Từ Thanh Thanh mới theo ta dạo dò qua, không thể để cho người lại làm tin tức lớn." Trần Quốc Khánh liếc một cái Mạc Trác Tư.

Mạc Trác Tư sờ lỗ mũi một cái, "Ta yêu cầu thanh toán một chút vé phi cơ, qua lại vé phi cơ!"

"Không đùa!" Trần Quốc Khánh trực tiếp cự tuyệt, "Không thể nào!"

"Tin tức lớn a! Người không thể cứ như vậy bỏ qua cho chứ?" Mạc Trác Tư đi tới hai tay chống ở trên bàn nói.

"Chúng ta cũng không phải là phóng viên, làm cái gì tin tức lớn, ta đã nói với người, ta nhớ được 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 bộ này phim truyền hình rất lừa, nếu là chép lại đã sớm bùng nổ." Trần Quốc Khánh tức giận nói.

Mạc Trác Tư đặt mông ngồi xuống, tự do phóng khoáng mà nói rằng: "Ngược lại chuyện này ta với người báo, về phần qua lại vé phi cơ người có phê chuẩn hay không, ta cũng xin, ngược lại người này ta nhất định phải thấy!"

"Người. . ." Trần Quốc Khánh không còn gì để nói nghẹn ngào.

Mạc Trác Tư khoe miệng hơi hơi nâng lên, vỗ mông một cái sau đó đi.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Cơ hội

Bầu trời đêm sạch sẽ.

Còn có một chút lạnh tanh.

Roi vào tháng mười hai, mấy ngày nữa chính là lễ Giáng sinh, rõ ràng có thể cảm nhận được người đi đường bước chân vội vàng.

Mạc Trác Tư lấy ra một tờ tờ giấy nhỏ, sau đó đem mấy cái trọng điểm nhóm đi ra.

Hoa Khang Bá là một lão hồ ly, chính mình rất dễ dàng rơi vào hạ phong, cho nên mỗi một câu nói đều không thể tùy tiện nói ra khỏi miệng.

Hắn gọi số điện thoại này trước, lên mạng xem rất nhiều Phê Bình Nhỏ tài liệu, bao gồm Phê Bình Nhỏ kích thích, thị trường chiếm giữ dẫn, còn trước mặt mấy lần trọng đại hoạt động.

Phê Bình Nhỏ hậu trường là Hoa Thị tập đoàn, đây là một cái bá chủ xí nghiệp, rút giây động rừng.

Cho nên chân chính cứng rắn mới vừa đây, trình độ nguy hiểm rất lớn.

Mạc Trác Tư tại trên tờ giấy trọng điểm tìm một cái lần ngang, lần ngang trên đó viết bốn chữ "Tu bản lực lượng".

Đem Phê Bình Nhỏ toàn bộ cấu tạo còn kinh doanh phương hướng, còn đối với Hoa Thị tập đoàn mà nói thuộc về một cái vị trí nào, những thứ này đều điều động tra rõ phía sau, hắn tại danh bạ bên trong tìm tới Hoa Khang Bá điện thoại.

Hắn chỉ có Hoa Khang Bá văn phòng điện thoại máy bay riêng, máy bay riêng rất dễ dàng bị thu âm, hắn không thể không thức tỉnh mười hai phần tinh thần.

Tút tut tut!

Hoa Khang Bá đang đánh ngáp, mấy ngày nay tinh thần độ cao tập trung, đáng tiếc cũng không có quá lớn tiến triển.

Hắn thờ ơ cầm điện thoại lên.

"Hoa đồng, có hứng thú hay không nói chuyện làm ăn." Mạc Trác Tư tận lực đi bắt chước Lâm Ngạn Tổ nói chuyện làm ăn khẩu khí.

"Ồ? Chớ Đại Chủ Biên?" Hoa Khang Bá mặt rã rời đẩy mắt khỏi phục tinh thần.

Hắn cảm thấy Mạc Trác Tư là chó ngáp phải ruồi, đem Phê Bình Nhỏ quý kế cho khuấy đục, nhưng đòn phản công này cơ hội bây giờ đã bỏ lỡ.

"Nói!" Hoa Khang Bá gác chéo chân nằm ngồi ở trên ghế, hắn bây giờ đối với cái này dám chống đối chính mình gia hoá giận bót giận rất nhiều.

Cẩn thận nghĩ đến, Mạc Trác Tư còn giúp hắn kiếm không ít tiền, là hắn dưới tay nổi danh nhất nhà bình luận, không cần phải đấu cái người chết ta sống.

"Người có phải hay không cho là, ta là vì đấu với người bức bối, cho nên mới cố ý giẫm đạp kia 《 Từ Cảnh Quan 》?" Mạc Trác Tư giữ mỉm cười.

"Chẳng lẽ không đúng?" Hoa Khang Bá giọng rất nhạt, nghe không ra tâm tình.

"Nếu như ta nói, ta biết vậy là ai bày cuộc, cũng lại còn có cơ hội chiếu ngược một quân, người có hay không có hứng thú?" Mạc Trác Tư mỗi một câu đều là câu hỏi, đây không chỉ là vì ứng đối thu âm, vẫn là vì tránh được thành thực hệ thống hạn chế.

Dù sao câu nghi vấn, với giải bày câu không giống nhau.

Hoa Khang Bá nhất thời ngồi thẳng người, hai người tư nhân quan hệ chẳng qua chỉ là chuyện nhỏ, nếu quả thật có thể đem phía sau hắc thủ liên quan kéo ra, trong này có thể có lớn văn chương có thể làm.

"Là ai?" Hắn cố ý đề xuống giọng, đồng thời đem máy bay riêng bên trên thu âm phím ấn đề xuống.

"Ta biết là ai, ta đoán người nên cũng biết, nhưng là không chứng có đúng không?" Mạc Trác Tư dò xét tính hỏi.

Hoa Khang Bá nhạt cười một tiếng, "Người cũng không cần theo ta vòng quanh, có chứng cứ liền lấy ra tới."

"Chứng cứ? Cái gì là chứng cứ, người là phải phản kích chứng cứ, vẫn là phải làm suy sụp một cái xí nghiệp chứng cứ?" Mạc Trác Tư liên tiếp mấy cái truy hỏi, muốn đem nói chuyện quyền chủ động nắm chắc ở trong tay mình.

Hoa Khang Bá sắc mặt bắt đầu nghiêm túc, hắn khừu giác tự nói với mình, cái này rất có thể là thật, nếu không Mạc Trác Tư không thể nào biết tìm tới chính mình.

"Người như thế nào đây?" Hoa Khang Bá chân mày hơi nhíu lên.

Mạc Trác Tư ngón tay nhẹ nhàng gõ tại cái ghế tay vịn, mở miệng nói: "Rất đơn giản, ta muốn chia một chén canh."

Hoa Khang Bá thoáng cái liền bật cười: "Không nghĩ tới a! Mạc lão sư, thật là có hoành đồ đại chí."

"Kiếm ít tiền sống qua ngày mà! Người xem ta không xe không có nhà." Mạc Trác Tư tùy ý qua loa tặc trách một câu lý do đi qua.

"Đi! Vậy phải xem trong tay người lời đồ vật giá trị không đáng cái giá này, rốt cuộc là giá trị một chiếc xe, hay lại là một bộ phòng!" Hoa Khang Bá

cũng rất hào phóng

"Đừng nóng a! Đùa giỡn muốn từ từ đấy, nếu như chúng ta có thể để cho cái ngựa, tiếp theo kiếm nhiều một cái xe." Mạc Trác Tư có thâm ý khác mà nói rằng.

Hoa Khang Bá trầm xuống, không nói gì.

Hắn nhất định phải làm rõ ràng, Mạc Trác Tư rút cuộc cầm trong tay đẳng cấp gì chứng cứ, mà chính mình địch nhân lại là ai?

"Chỉ cần không quá phận, ta đều có thể thỏa mãn ngươi, đương nhiên điều kiện tiên quyết là có cái giá này giá trị." Hoa Khang Bá trải qua qua cân nhắc phía sau trả lời.

"Đương nhiên, ta cho ngươi để lộ cái bức bối, Phê Bình Nhỏ." Mạc Trác Tư chậm chạp mở miệng nói.

Hoa Khang Bá căng thẳng trong lòng, quả nhiên là Phê Bình Nhỏ, hắn đã sớm đoán được.

Nếu như là Phê Bình Nhỏ khối này bánh ngọt, thật đúng là không tốt lắm.

"Lời nói liên đến nơi này, ta điều kiện là, ngươi làm bộ buông tha điều tra, sau đó tiết lộ có người muốn tìm ngươi buôn bán tin tức, nhưng ngươi đừng nói là ai." Mạc Trác Tư khoé miệng cong cong cười một tiếng.

Hoa Khang Bá trầm mặc ba giây, ở trong đầu phân tích chuyện này được mất, sau đó mở miệng nói: "Không thành vấn đề!"

"Hợp tác vui sướng, Hoa đồng." Mạc Trác Tư khẽ mỉm cười, sau đó cúp điện thoại.

Hoa Khang Bá sau khi cúp điện thoại, liền ngồi xuống rơi vào trầm tư.

Cái này có phải hay không là một trận cục?

Có khả năng nhiều đến bao nhiêu?

Làm suy sụp Phê Bình Nhỏ, Mạc Trác Tư dựa vào cái gì có cái này sức lực?

Kiểm tra, nhất định phải kiểm tra rõ ràng!

Mạc Trác Tư sau khi cúp điện thoại, cho Đồng Thiếu Hoa phát đi tin tức, thứ một lần dò xét đã đem thân phận của mình lấy ra, bây giờ liền nhìn Đồng Thiếu Hoa phải thế nào bên dưới trận này cờ.

Đồng Thiếu Hoa nhận được tin nhắn ngắn phía sau, lập tức hồi phục Kim Hoa Thanh.

"Ta đáp ứng ngươi, chúng ta liên thủ bắt chẹt Lưu Đức Chúng."

Hắn trong thư phòng vẽ một tấm quan hệ bức tranh, đem vài người quan hệ làm theo, như thế nào mới có thể giấu trời qua biển, như thế nào mới có thể bảo đảm nhất kích tất sát?

Hắn hít một hơi thật sâu, cho đến đêm khuya, căn phòng đèn không diệt!

...

Sáng ngày thứ hai.

Mạc Trác Tư khiến Phương Phi Vũ hỗ trợ mua Phương Thành đến Từ Châu thành qua lại vé phi cơ, tổng cộng tiêu phí 2300 nguyên, bởi vì thanh toán xin không có thông qua, cho nên chỉ có thể chính hắn móc tiền túi.

Đương nhiên, Trần Quốc Khánh cũng buông lời.

Nếu như Cố Hoàn Thẳng thật là người bị hại, khoản này phí có thể thanh toán, nhưng nếu như làm sai, cũng chỉ có thể Mạc Trác Tư chính mình ra!

Mạc Trác Tư vì sao không phải là muốn gặp được người này, bởi vì hắn đem 《 Từ Thiên Ký 》 sau khi xem xong, phân tích quyền này tác phẩm yêu cầu thành thực điểm số lại muốn cao đến 900 0 điểm.

Số này trán hắn có thể không dám mạo hiểm, vạn nhất làm sai, chính mình khả năng lại phải trọng đầu trở lại, hắn chịu đựng không dậy nổi, cũng không muốn chịu đựng.

Về phần 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 quyền này tác phẩm, cần phải hao phí 800 0 điểm thành thực điểm số, cũng chính là chỉ từ nhìn bề ngoài không ra rõ ràng chép lại vết tích.

Đương nhiên, 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 như thế nổi danh, sức ảnh hưởng lớn như vậy, phải tiêu hao thành thực điểm số so với 《 Từ Thiên Ký 》 thấp, cái

này thì có thể nói rõ vấn đề.

Nhưng nói như thế nào đây!

Nhất định phải ổn thỏa, trước tiên gặp gỡ cái này Cố Hoành Thắng, toàn bộ mê đoàn là có thể giải khai.

Ba giờ chiều, một khung máy bay đáp xuống Từ Châu thành sân bay.

Một người mặc thật dày lớn áo bông nam nhân theo trong phi cơ đi ra.

Hắn phảng phất cùng chung quanh lũ khách hoàn toàn xa lạ, ngoại trừ hoá trang bên ngoài, hắn vẻ mặt rất là nghiêm túc khản trương.

Cố Hoành Thắng biết, đây là thay đổi vận mạng mình cơ hội.

Hắn hoa rồi rất nhiều thời gian đi tìm hiểu cái này tiểu thuyết bình luận khu tổng biên tập Mạc Trác Tư, từng tăng một hào quang mười phần chói mắt, Ánh Trăng Mờ thơ tại lập tức Thi Đàn địa vị có thể nói là không người có thể rung chuyển.

Nhưng Mạc Trác Tư lại cự tuyệt gia nhập Văn Đàn hiệp hội, hơn nữa còn chủ động tố cáo Văn Đàn hiệp hội một chỗ nào đó khu vinh dự Phó Hội Trưởng con trai của Trần Đông Đông liên quan nghi chép lại.

Điều này nói rõ Mạc Trác Tư là một không sợ cường quyền, dám nói chuyện, phi thường có cá tính người.

Cố Hoành Thắng cường ép đề lại nội tâm kích động, hắn không kịp chờ đợi muốn gặp được người này.

Dù là tại hắn nghèo khó vất vả thời điểm, hắn cũng chưa từng buông tha cho một tia hy vọng cuối cùng, bây giờ, rốt cuộc chờ đến cơ hội này.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Ta giúp người

Người đến người đi.

Từ Châu thành là một cái sinh hoạt tiết tấu chậm chạp thành thị.

Tốc độ cao phát triển phía sau, rơi vào một cái mềm nhũn kỳ, giá phòng cũng không có lộn một cái lại lật, coi như là tương đối thích hợp sinh hoạt cư trú thành thị.

Cố Hoành Thắng cũng không có tâm tư đi thưởng thức chung quanh cảnh sắc, dù là gió thu cuốn hết lá vàng, ở dưới ống kính cũng sẽ trở nên đặc biệt hữu chất cảm giác.

Ngựa xe như nước.

Hắn tại ven đường vẫy tay kêu một chiếc xe.

"Đi bình luận mạng lưới!" Cố Hoành Thắng sau khi lên xe nói.

"Có cụ thể địa chỉ sao?" Tài xế hỏi.

Cố Hoành Thắng ngượng ngùng cười một tiếng: "Ta cũng mới vừa đến, nếu không người dẫn đường một chút!"

"Được rồi! Giấy nịt an toàn trói một chút, chúng ta cái này tóm đến chặt." Tài xế khách khí cười nói.

Xe bắt đầu đi trước, chung quanh cảnh sắc từ từ quay ngược lại.

Thời gian, giống như là trở lại nhiều năm trước.

Cố Hoành Thắng cực kỳ lâu không có ra ngoài, loại cảm giác này khiến hắn đặc biệt hoài niệm, hoài niệm sau khi, lại cảm thấy không gì sánh được chua cay.

Nửa giờ.

Xe dừng ở bình luận mạng lưới cao ốc dưới lầu.

Cố Hoành Thắng thanh toán tiền xe phía sau, gọi đến lúc đầu liên lạc với chính mình cái đó bình luận khu bản chủ điện thoại.

"Ngài khỏe?"

Phương Phi Vũ lúc này đang ghé vào Tiết Anh Trác bên này hỏi thăm gần đây có cái gì tốt bài hát nghe, lúc này điện thoại di động vừa vang lên, hắn mới nhớ lại hôm nay nhưng là hẹn trọng yếu người.

"Ôi ôi ôi, Mạc lão sư, người thật giống như đến." Dứt lời, Phương Phi Vũ hướng Mạc Trác Tư giờ giờ lên điện thoại di động biểu thị điện thoại tới.

"Được, ta đi phòng khách quý chờ người, người đón hắn vào." Mạc Trác Tư vỗ mông một cái, cái này ngồi một ngày được hoạt động một chút.

Phương Phi Vũ nhận nghe điện thoại, sau đó hướng nơi thang lầu đi tới.

"Này, người khỏe, đã tới chưa?"

. . .

Mạc Trác Tư với Trần Quốc Khánh chào hỏi một tiếng, sau đó liền đi tới lầu hai khách nhân phòng tiếp tân, bên này lâu dài trống rỗng, ngoại trừ mở buổi họp báo thời điểm sẽ chen đầy nhóm người bên ngoài, bình thường đều là cửa sổ cửa đóng kín.

Hắn đi tới phòng tiếp tân đem cửa sổ mở ra, máy điều hòa không khí mở ra.

Đại khái sau năm phút, bên ngoài truyền tới tiếng bước chân.

"Mời tới bên này!" Phương Phi Vũ thanh âm truyền tới.

Cửa bị đẩy ra.

Mạc Trác Tư xoay đầu lại, cuối cùng là thấy được Cố Hoành Thắng, hắn biểu tình có chút cứng, sau đó dẫn ra đi xuống, ngoắc tay nói: "Cố tiên sinh, rất cuộc nhìn thấy người!"

Cố Hoành Thắng sắc mặt thoáng qua một vẻ kinh ngạc, hắn không nghĩ tới Mạc Trác Tư cư nhiên như thế tuổi trẻ.

Hắn chỉ là nhìn đối phương lý lịch, tấm ảnh mặc dù đã gấp, nhưng cho là lúc trước tấm ảnh, không nghĩ tới lại là ảnh.

Cố Hoành Thắng sau khi ngồi xuống, tâm tình thật lâu không thể bình tĩnh.

Mạc Trác Tư đánh rơi một cái ánh mắt, Phương Phi Vũ cho hai người rót một chén trà, sau đó trở về đi công tác.

Hai người.

Trầm mặc chốc lát.

Mạc Trác Tư mở miệng nói: "Ta hoài nghi, người mới là người bị hại, 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 là chép lại người 《 Từ Thiên Ký 》 có đúng hay không?"

Cố Hoành Thắng lộ ra một vết giễu cợt khổ, "Không dùng, đánh kiện rồi, đánh không thắng, ta ngược lại thường hơn một triệu."

Mạc Trác Tư chân mày hơi nhíu lên, ngẩng đầu lên, nghiêm túc hỏi: "Người trả lời ta, là hắn chép người, cũng là người chép hắn?"

"Hắn chép ta, hơn nữa người này rất có bối cảnh, hắn chép xong ta sách lập tức liên lạc với xuất bản thương nhân với người đầu tư bắt đầu điện ảnh soạn lại, ta biết thời điểm, đã bắt đầu tại trên ti vi chiếu." Cố Hoành Thắng tâm tình kích động nói: "Hắn chính là một người cần bả!"

"Ta đã nói với người, hắn ngay từ đầu tìm ta âm thầm giải quyết, nói cho ta bồi thường bao nhiêu tiền, ta nói không được, ta muốn tiếp nói quyền!"

"Kết quả, hắn kiếm lời đồng tiền lớn, sai người tìm quan hệ, mua được rồi ta mời luật sư, cho nên ta thua kiện rồi!"

Mạc Trác Tư một mặt kinh ngạc đến ngây người, chuyện này. . . Cái này trời ạ cũng được?

Cố Hoành Thắng tự giễu bật cười: "Ta giống như kẻ ngu giống nhau, lúc ấy người biết không? Luật sư lời thề son sắt nói với ta, nhất định có thể đánh thắng,

Kết quả thua rồi tình rồi mù."

"Thường hơn một triệu?" Mạc Trác Tư có chút khó có thể tin hỏi.

"Đúng, ta toàn bộ tích góp đều đền sạch rồi, tòa án người còn nhiều lần đến cửa tìm ta, ta mắt mắt đối với người nhà, ta đã năm năm không về nhà!" Cố Hoành Thắng mở ra lời đáy lòng, khoe mắt có chút ướt át.

"Ta thật là tuyệt vọng người biết không?"

"Ta không biết còn có thể làm sao, ta thua kiện rồi, tiền không có, lại phải đối mặt đuổi ra khỏi."

Thanh âm hần mang theo vẻ run rẩy, sắc mặt phi thường thống khổ, rất là lòng chua xót.

Mạc Trác Tư có thể từ đối phương trong lời nói, cảm nhận được vẻ này tuyệt vọng khí tức, đang giãy giụa lại lại bất lực tâm tình.

"Ta lúc ấy núp vào, phát hiện mình tác phẩm đều bị hạ giá, trong nháy mắt đó thật là cả cuộc sống đều là Hắc Ám."

"Những cái được gọi là xuất nhập phổ đèn đồ tẩm ảnh, đều là giả, nhưng hần mẹ căn bản không người nói giúp ta!" Cố Hoành Thắng cuối cùng câu này, là lớn tiếng mắng ra.

"Không có, một cái giúp ta người cũng không có, tất cả đều là thấy lợi nhuận nghĩa khí người, ta tất cả đều tuyệt giao." Cố Hoành Thắng cắn răng nghiến lợi nói.

Mạc Trác Tư rất là kinh ngạc: "Ý người là, thua kiện sau đó, còn có người cố ý giả tạo giả tẩm ảnh muốn vu oan người?"

"Đúng, cho nên ta nói hần chính là một người căn bản, cướp đoạt người khác tác phẩm, còn cắn ngược lại người một cái." Cố Hoành Thắng rất là tức giận.

"Hần vì sao muốn vu oan ta, chính là để cho ta hoàn toàn không có biện pháp xoay mình." Cố Hoành Thắng lãnh trào đạo: "Người xem phía sau hần tác phẩm, tất cả đều rồi tình rồi mù, đều dựa vào nhân khí chống lên tới."

Mạc Trác Tư không nói gì, điểm này quả thật đáng giá cân nhắc.

"Nhưng không dùng, sáng tác vốn là không có một bảo đảm, người một quyển sách viết tốt, không có nghĩa là phía sau sách liền viết tốt, cho nên không thể trở thành chứng cứ." Cố Hoành Thắng tự lẩm bầm.

"Nói một chút đuổi ra khỏi chuyện đi!" Mạc Trác Tư uống một hớp nước.

Cố Hoành Thắng dùng sức ôm đầu, đó là hần chán nản nhất thời kỳ.

Làm một lấy sáng tác mà sống người, tác phẩm bị đóng chặt giết, đó chính là tương đương với bị đập chén com.

"Người có thể tưởng tượng sao? Ta thẻ ngân hàng bị đóng kết rồi, một phần tiền không có, ta không muốn về nhà, cũng không muốn liên lụy bọn họ, càng không muốn nhìn thấy những thân thích kia vận vẹo mặt nhon."

"Ta đói gần chết, tại Tiệm bánh bao cầm bánh mì xoay người chạy."

Cố Hoành Thắng mặt lộ vẻ giễu cợt, giống như là đang giễu cợt chính mình, hoặc như là đang giễu cợt vận mệnh.

Mạc Trác Tư không có lên tiếng, hần có thể tưởng tượng, đó là đáng sợ đường nào thật đáng buồn một màn.

"Sau thế nào hả, ta quả thực tuyệt lộ, là một vị bạn đọc tiếp nhận ta rồi, nhưng ta cũng không thể một mực chậm trễ người ta, cho nên ta tự chạy đi ra, bắt đầu dùng còn lại Bút Danh viết sách."

"Nhưng tình huống cũng không tốt, dù là dùng còn lại Bút Danh, xuất bản thời điểm vẫn như cũ muốn khảo hạch thân phận tin tức, đến bước này, bọn họ trực tiếp liền đem ta bắt đứt."

"Sau đó, ta bắt đầu làm thơ, viết đồ chơi gì, nhưng còn có người nhìn."

Cố Hoành Thắng khoe mắt mang theo u buồn thêm tức giận, hần từ đầu tới cuối không có rơi lệ.

Hần cắn răng đôi môi nói: "Ta một mực ở nói với tự mình, ngày mai, ngày mai sẽ tốt!"

Mạc Trác Tư hơi hơi nắm quyền, hần cảm thấy, mình cũng Hứa nên làm thử một chút trợ giúp người này.

Cái thế giới này cho tới bây giờ không có công bình vừa nói như vậy.

Nhưng ít ra, chúng ta có thể đi tranh thủ.

"Ta giúp người."

Mạc Trác Tư một câu nói này, rất nhạt, rất nhẹ, lại có một luồng không hiểu lực lượng, khiến Cố Hoành Thắng cả người ngây dại.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Ngày mai bên trong ánh mặt trời

Một phen nói tì mĩ.

Mạc Trác Tư cộng thêm chính mình phán đoán, đã có thể kết luận Cố Hoành Thắng đúng là người bị hại, nhưng sự tình ra ngoài ý hấn tài liệu.

Vốn là chỉ là muốn xác thực nhận rõ ràng, sau đó bắt đầu phê bình, hỗ trợ sửa lại án xử sai.

Bây giờ còn dính đến tòa án lập án, cũng chính là mình nếu như muốn cưỡng ép giải thích lời nói, còn phải lật đổ nguyên lai chứng nhận.

Cái này cũng có chút khó làm, cũng không dễ dàng.

Đây cũng là Cố Hoành Thắng nhiều năm trước tới nay chỉ có thể im hơi lặng tiếng nguyên nhân.

Lợi ích quan hệ, trong này lợi ích quan hệ rất lớn, một bộ đồ rục phim truyền hình cộng thêm IP giá trị, sợ là từng có ức tiền vốn liên quan với nhau.

"Chuyện này, ta đặt ở gần đây công việc vị trí đầu não, ta sẽ giúp người, nhưng hiệu quả không nhất định tốt, ta còn cần làm một chút những công việc khác." Mạc Trác Tư mở miệng nói.

"Ta biết, ngài nguyện ý giúp ta, đã phi thường cảm tạ." Cố Hoành Thắng cảm thấy kính nể, đứng dậy sâu sắc bái một cái.

"Như vậy, ta cảm thấy được có thể đổi một góc độ, người đem 《 Từ Thiên Ký 》 nội dung cốt truyện phát triển tuyến còn có người vật thiết lập toàn bộ lần nữa sửa sang lại, mà ta tới sửa sang lại 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 tài liệu." Mạc Trác Tư mở miệng nói.

"Được!" Cố Hoành Thắng trong đầu thờ phào nhẹ nhõm, giống như là buông xuống một tảng đá lớn.

Dù là không có thể thành công, ít nhất có một chút hi vọng sống, hấn cũng nguyện ý đi ném thử.

Trước khi đi, Mạc Trác Tư mở miệng nói: "Giữ vững chính mình đường là Đúng, khác (đừng) làm thơ lời rồi, trước tìm một chút nguyên lai mình."

Cố Hoành Thắng không nói gì, hấn cắn răng môi dưới, sau đó ngẩng đầu đi ra ngoài.

Mạc Trác Tư ý kiến rất đơn giản.

Chính mình trực tiếp đem Cố Hoành Thắng tác phẩm lấy ra, ra ánh sáng dẫn không đủ, hơn nữa dễ dàng tìm mắng.

Hấn chẳng trực tiếp phân tích 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 quyền này tác phẩm, dù sao quyền sách này xem qua rất nhiều người, nhìn đã từng truyền hình kịch người cũng rất nhiều, chỉ cần có thể chỉ ra cứng nhắc khuyết điểm chỗ sơ hở, mọi người không lời nào để nói, tự nhiên có thể gia tăng phê bình độ tin cậy.

Sau đó sẽ tiến hành mặt bên bên cạnh đánh liên quan tới chép lại vấn đề, đưa tới mọi người chú ý.

Về phần thế nào đi chứng minh chép lại, chuyện đương nhiên muốn xem chứng cứ.

Theo Cố Hoành Thắng trong lời nói, Mạc Trác Tư cũng tìm được phương hướng, tại sao lúc đầu đối phương muốn mua thông Cố Hoành Thắng luật sư?

Rất đơn giản, bởi vì nếu như không mua được luật sư, có thể sẽ thua kiện.

Cái này cũng đủ để chứng minh lúc ấy chứng cứ là có thể thắng kiện, bình thường kiện lời nói, khả năng 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 sẽ trên lưng chép lại tên, cho nên đối phương mới có thể tìm luật sư tẩy máy tay chân.

Nếu soạn lại quay chụp liên quan với nhau tiền vốn nhiều như vậy, chắc hẳn có lợi ích quan hệ một số người đều biết dùng đủ loại biện pháp che chân tướng.

Hắn trước tiên liền nghĩ đến Chu Hiểu Phong.

Chu Hiểu Phong tác phẩm cũng là đang ở soạn lại, mặc dù phân tích 《 Trở Lại Tổng Triều 》 thời điểm, hắn tiêu hao điểm số không nhiều, nhưng nếu như một khi soạn lại lên ti vi, đến lúc đó sức ảnh hưởng nhanh tăng, tất nhiên muốn leo lên một nấc thang.

Rất nhiều tác phẩm tại tiểu thuyết thời kỳ cũng không biết tên, đều là soạn lại điện ảnh ra ánh sáng phía sau mới nổi danh.

Chu Hiểu Phong có soạn lại kinh nghiệm, có nhân mạch, hơn nữa còn thiếu mình nhân tình.

Mạc Trác Tư theo trong hành lang đi lên, đi tới lầu ba.

Hắn không có với Trần Quốc Khánh trước tiên báo cáo tình huống, mà là ngồi xuống yên lặng suy nghĩ.

Phương Phi Vũ đang nghĩ (muốn) tới hỏi một chút, Mạc Trác Tư lại giơ tay lên ngăn cản đối phương, "Ta Lý Thanh ý nghĩ sẽ cho người nói."

"Ồ, được!" Phương Phi Vũ bất đắc dĩ nhún vai một cái.

Mạc Trác Tư rót một ly cà phê nói một chút Thần, sau đó đem lầu làm việc cửa sổ đóng lại, lạnh muốn chết.

Hắn cuối cùng vẫn là lựa chọn tìm Chu Hiểu Phong hỏi thăm một chút tình huống.

"Mạc lão sư!" Chu Hiểu Phong thái độ nhiệt tình hô to.

"Đúng như vậy, có chuyện muốn cùng người hỏi ý kiến một chút" Mạc Trác Tư nói.

Chu Hiểu Phong gật đầu một cái: "Được, ngài nói!"

"Ta muốn biết một quyền tác phẩm soạn lại điện ảnh, cần phải có cái nào khâu, hoặc có lẽ là liên quan đến lợi ích lớn nhất là cái nào, xảy ra chuyện trước tiên nghĩ (muốn) giữ được tác phẩm người đều là người nào!" Mạc Trác Tư đại khái mà tổng kết một chút

Chu Hiểu Phong ngăn người một chút, sau đó đùa mà trêu ghẹo nói: "Thế nào, Mạc lão sư lại để mắt tới quyền nào đại tác?"

"Một quyển võ hiệp tác phẩm, mấy năm trước rất lửa." Mạc Trác Tư cười giải thích: "Ta hoài nghi kia tác phẩm là chép lại."

Chu Hiểu Phong dừng một chút, sau đó lập tức hỏi: "Có phải hay không kia trăm dặm bay kia 《 Lạc Diệp Phi Dao 》?"

Mạc Trác Tư nhất thời kinh ngạc hỏi: "Làm sao người biết?"

"Ta chắc chắn biết a!" Chu Hiểu Phong cười to nói: "Lúc ấy huyền náo ồn ào ầm ầm, không bao lâu Cố Hoành Thắng liền truyền ra nghiện rượu, chơi gái tin nhảm."

"Vậy sao người nhìn?" Mạc Trác Tư dò xét tính hỏi.

"Ta? Ta cảm thấy được bây giờ là có tiền có thể ma xui quỷ khiến, 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 lúc ấy như vậy lửa, cho dù là cáo trắng, cũng liền đền chút tiền chuyện." Chu Hiểu Phong trỏ cười nói: "Không nghĩ tới cuối cùng phong hồi lộ chuyên!"

Mạc Trác Tư khẽ cười một tiếng, hỏi: "Ta ý là, người cảm thấy là ai chép ai?"

Chu Hiểu Phong chần chờ chốc lát, lúc này mới lên tiếng nói: "Cái này không nói được, nhưng cá nhân ta thiên hướng về Cố Hoành Thắng là nguyên tác."

Đây đối với Mạc Trác Tư mà nói, coi như là một tin tức tốt.

"Bởi vì, trăm dặm bay thành danh phía sau những tác phẩm khác đều là rồi tỉnh rồi mù, nhưng là không loại bỏ là kiếm tiền, trái tim không chừng." Chu Hiểu Phong cười hỏi: "Thế nào? Mạc lão sư chẳng lẽ nghĩ (muốn) thò một chân vào vào đi thôi?"

"Ta còn thực sự loại nghĩ gì này, người nói Cố Hoành Thắng sửa lại án xử sai, mấu chốt nhất là một bước kia?" Mạc Trác Tư rất dứt khoát trực bạch hỏi, cũng không có chuẩn bị giấu giếm.

Chu Hiểu Phong cũng là thuận miệng hỏi một chút, không nghĩ tới hay là thật, cái này không khỏi không cẩn thận trả lời.

Hắn trầm tư mấy giây, mở miệng nói: "Ta cảm thấy được cũng không phải không có cơ hội, chủ yếu là chứng cứ vấn đề, hiện tại trong quá khứ lâu như

vậy, đã không người sẽ kéo hấn một cái!"

Mạc Trác Tư cũng là bình tĩnh đại ngộ, những lời này nói đúng, lúc ấy rất nhiều người hỗ trợ, là bởi vì điện ảnh kịch mới ra, chết cũng phải tuân thủ ở.

Bây giờ tiền đều kiếm xong rồi, không người sẽ để ý tới trăm dặm bay sống chết.

"Ta đây hiểu, không quá rầy người!" Mạc Trác Tư khách khí cười nói.

Hai người cúp điện thoại.

Chu Hiểu Phong cảm thấy Mạc Trác Tư là một hành động quái, nếu tìm tới mình, nhất định sẽ có động tác.

Xem ra, giới tiểu thuyết một dạng muốn nổi sóng rồi.

Mạc Trác Tư cũng suy nghĩ minh bạch, năm năm trước với bây giờ không giống nhau, bây giờ bạn trên mạng như ong vỡ tổ đi ra, cho dù là truyền thông đều ngăn cản trụ hay không trụ.

Không thể nào có cái loại này một tay che trời tình huống.

Mạc Trác Tư hơi lăm suy nghĩ, liền hướng đến Trần Quốc Khánh phòng làm việc đi tới.

Hắn không có gõ cửa, trực tiếp đẩy cửa vào.

"Người. . ." Trần Quốc Khánh đang chuẩn bị giáo huấn, nhìn một cái là Mạc Trác Tư, nhất thời liền không nóng nảy.

Trần Quốc Khánh liếc một cái người này, "Nói!"

"Ta quyết định không phê bình 《 Từ Thiên Ký 》, ta muốn phê bình 《 Lạc Diệp Phi Dao 》." Mạc Trác Tư mở miệng nói.

"Được, sau đó thì sao? Nói hấn chép lại?" Trần Quốc Khánh cười hỏi ngược lại: "Người có chứng cứ sao?"

Mạc Trác Tư đem ý nghĩ của mình nói ra: "Ta muốn nhiều góc độ tăng thứ phân tích quyền này tác phẩm, về phần có phải hay không chép lại, ta không phát biểu lập trường, khiến quần chúng nói chuyện."

"Được, người không đề cập tới chép lại hai chữ, tùy ý phê bình." Trần Quốc Khánh cam kết.

Mạc Trác Tư trở lại chỗ mình ngồi, bắt đầu gõ bàn phím.

Hắn tại thi từ chuyên mục nhấn lại trong vùng, lật ra bản thân tác phẩm biểu diễn thiếp mời (bài viết), đổi mới một câu nói.

"Vĩnh viễn không nên cự tuyệt, ngày mai bên trong ánh mặt trời." —— Mạc Trác Tư

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: 《 Thế Giới Diên Đảo, Người Mới Có Thể Lên Nghĩ Tới Ta 》

Hắn cũng không có gấp phân tích 《 Lạc Diệp Phi Dao 》, bởi vì chỉ cần mấy hơi thở liền có thể cho ra kết quả, chẳng trước các loại (chờ) Cố Hoàn Thắng đem 《 Từ Thiên Ký 》 nội dung tổng kết khái quát đi ra.

Hắn đem chuyện này nhìn đến rất nặng.

Đặc biệt là Cố Hoàn Thắng gấp gáp, khiến hắn không khỏi hoài nghi, rốt cuộc có bao nhiêu người bị tư bản thị trường ép thở không thông.

Loại này cảm giác vô lực tại Cổ Hoành Thắng trên người biểu hiện phát huy tới tận cùng.

Xã hội thật đen như vậy tới?

Mạc Trác Tư còn thật không tin rồi! Hắn càng muốn nghịch kỳ đạo mà đi.

Buổi trưa thời gian nghỉ ngơi.

Lâu làm việc bên trong đưa đến rất nhiều cây giáng sinh, không khí ngày lễ càng ngày càng đậm, mới đầu những thứ này ngày lễ đều là thương gia vì bán giảm giá mà chế tạo.

Vừa vận thị trường có cái nhu cầu này, mọi người yêu cầu một cái phát tiết nghỉ ngơi ngày nghỉ lễ, tự nhiên đánh một cái hai hiệp.

"Mạc lão sư, tới nay có muốn hay không đi ra ngoài ca hát?" Tiết Anh Trác hỏi.

"Ừ? Ta gần đây nhiều chuyện đến." Mạc Trác Tư lạnh nhạt trả lời một câu.

Phương Phi Vũ cũng đi tới, trêu ghẹo cười nói: "Đi a! Người bây giờ là lãnh đạo, nhiều lắm thể nghiệm cơ sở nhân viên sinh hoạt."

"Người còn cơ sở? Điều lập tức sẽ xuất ngoại tuần trăng mật, ta ngược lại thật ra nghỉ (muốn) thể nghiệm." Mạc Trác Tư cười mắng.

Phương Phi Vũ ném ra một cái liếc mắt, sau đó hướng về phía Tiết Anh Trác nhún vai một cái, biểu thị chính mình không có năng lực làm.

"Thật không đi?" Tiết Anh Trác lại hỏi.

Mạc Trác Tư ngáp một cái, xoay người nói: "Không đi, lần sau đi! Ta Nguyên Đán còn có một người hâm mộ lễ ra mắt, mấy ngày nữa còn phải cùng đi nhà bình luận giao lưu hội, ta không muốn đem cuộc sống trải qua thật chật!"

"Được!" Tiết Anh Trác cố ý hô to: "Các người có nghe hay không, chúng ta Mạc lão sư muốn mở người hâm mộ lễ ra mắt rồi!"

Hoa lạp lạp một nhóm người vây quanh.

"Lúc nào mở à?"

"Bây giờ có bao nhiêu người hâm mộ rồi hả?"

"Có mười tử sao?"

Mạc Trác Tư buồn cười khinh bỉ một cái đám người kia, "Nguyên Đán mở, tại Cổ Thành, bây giờ chắc có hơn một ngàn không sai biệt lắm 2000 người đi!"

"Mẹ nó, lợi hại a!" Phương Phi Vũ kinh ngạc vui mừng hô to: "Ta có thể đi không?"

"Có thể a! Không báo tiêu tiền xe." Mạc Trác Tư khéo miệng hơi hơi nâng lên.

Phương Phi Vũ nhiệt tình trong nháy mắt bị giới tắt, "Vậy coi như xong, Cổ Thành qua lại một chuyến, nhanh không nửa tháng tiền lương!"

Vương Đình Phi một mặt mê trai mà ngưỡng mộ nói: "Người hâm mộ lễ ra mắt, ta muốn ngày nào nếu là có người hâm mộ ở trên đường tìm ta cầm ký tên, đời này đáng giá!"

"Đến đến, người cho ta ký một cái!" Tiết Anh Trác rất là phối hợp cười nói.

"Ồi, không đúng, ta thể nào nghe nói người hâm mộ tổ chức có hơn sáu ngàn người rồi!" Lúc này Viên Hiểu Lệ giơ tay lên hỏi.

Nàng còn cố ý tìm tòi một chút, trên mạng bài viết biểu thị có hơn sáu ngàn người.

"À? Ta xem một chút!" Mạc Trác Tư ngăn người một chút, không đạo lý a!

Kết quả hắn nhìn một cái màn ảnh nhất thời liền cười nghiêng ngửa, mở miệng nói: "Người cái này không đúng, cái này là Cổ Thành người hâm mộ tổ chức, bọn họ là Ánh Trăng Mờ thơ chết phần, ta người hâm mộ tổ chức là lấy tên ta đặt tên."

Mọi người xem xong phía sau cảm thấy kinh động như gặp thiên nhân.

"Lợi hại! Trâu bò!" Phương Phi Vũ cố ý nịnh hót nói: "Liền người hâm mộ tổ chức đều có hai cái!"

"Đám người này là tự phát tổ chức, ta nói rồi bọn họ có thể phần Cổ Thành, theo ta không có quan hệ gì!" Mạc Trác Tư nhẹ giọng cười một câu, sau đó trở lại chỗ mình ngồi.

Lúc này mọi người mới nhớ, tựa hồ rất nhiều liên quan tới Cố Thành vinh dự, Mạc Trác Tư cũng không có tiếp nhận.

"Đúng rồi, gần đây thật giống như không có gì Cố Thành mới tác phẩm?" Trương Đức Trạch bỗng nhiên nói.

Mạc Trác Tư trầm tư chốc lát, sau đó mở miệng nói: "Đúng, ta chờ một hồi nghỉ một hồi còn có cái gì thơ, rất lâu không cày tác phẩm mới rồi."

Bởi vì quá sớm đem kinh điển tác phẩm lấy ra, mặc dù đặt Ánh Trăng Mờ thơ địa vị, nhưng lại nghiêm trọng thiếu tác dụng chậm.

Một khi có còn lại Ánh Trăng Mờ thơ thi nhân bộc lộ tài năng, Cố Thành địa vị liền dễ dàng bị kéo xuống.

Đây là Mạc Trác Tư không muốn thấy.

Cũng không phải là bởi vì quan hệ đến chính mình lợi ích, mà là quan hệ đến Cố Thành vinh dự.

Mạc Trác Tư từ đáy lòng khâm phục cái này tài hoa hơn người thi nhân, mặc dù không cách nào biết được Cố Thành tại một cái thế giới khác địa vị cùng với sinh hoạt như thế nào.

Nhưng ít ra, chính mình nếu lấy ra Cố Thành tác phẩm, nên bảo đảm hẳn bị nên còn chờ gặp.

Mạc Trác Tư ở trong đầu nhảy ra khỏi 《 Ánh Trăng Mờ Thơ Chọn Lọc 》, trong này ngoại trừ Cố Thành thơ bên ngoài, còn có những tác phẩm khác.

Đương nhiên, nếu để cho Mạc Trác Tư nặng tới một lần, hẳn có thể sẽ từng bước một đi, mà không đến nỗi thoảng cái liền lấy ra đứng đầu tốt tác phẩm, đưa đến bây giờ tình huống hết sức khó xử.

"Theo bán khí cầu người nơi đó, mỗi đứa bé liên quan đi một cái tâm nguyện." —— Bắc Đao

"Thảo tại kết nó hạt giống, gió ở đông đưa nó lá cây. Chúng ta đứng, không nói lời nào, liền mười phần tốt đẹp." —— Cố Thành

"Con cua tại bóc ta xác, máy vi tính xách tay tại viết ta.

Đầy trời ta rơi vào Phong Diệp bên trên trên bông tuyết.

Mà người đang nhớ ta." —— Tiểu Vũ 《 thế giới điên đảo người mới sẽ nhớ đến ta 》

Mạc Trác Tư chọn ba tác phẩm riêng đang làm phẩm biểu diễn khu dán lên, sau đó bắt đầu tĩnh tâm xuống đem trăm dặm bay những tác phẩm khác đều đọc một lần.

Nhìn một chút có phải hay không với lời đồn đãi nói như vậy, đều viết hết sức tệ hại.

...

Đường Tinh Hải rất mệt mỏi mà nằm ở quán rượu trên giường.

Hắn xuất đạo đã ba năm rồi, nhìn như rạn rờ phía sau, nói là không ra chặt vật.

Mặc dù có một ít nhóm đáng yêu người hâm mộ, nhưng mỗi ngày bốn ba phía sau, nhưng là vô tận cô quạnh.

Từ sau khi xuất đạo, liền bận rộn cái không ngừng, cảm tình giống như là một chiếc bị mắc cạn thuyền.

Tiến thoái không được, cứng ngắc tại chỗ.

Hắn nằm ở trên giường, dám tại chỗ phát sắp tới nửa giờ ngây ngốc.

Rèm cửa sổ bên ngoài loáng thoáng chiếu vào một vệt ánh sáng.

Đường Tinh Hải cảm giác mình rất thật đáng buồn, nghĩ (muốn) muốn tìm người nói chuyện trời đất sau khi, lại không tìm được một cái có thể nói chuyện phiếm bằng hữu.

Không biết lúc nào, bằng hữu vòng cũng không muốn phát!

Có một loại cách nói, không thích phát bằng hữu vòng người là bởi vì tìm tới một cái rất yêu rất yêu người, toàn bộ lời nói đều có thể nói với nàng, cho nên không nữa yêu cầu phát bằng hữu vòng.

Cũng có một loại cách nói khác, đó chính là bằng hữu trong vòng ít đi cái đó người, liền không có phát ý nghĩa.

Đường Tinh Hải cho là mình là người sau, hẳn không kìm lòng được mở ra bạn tốt xin danh sách.

Bên trong lẳng lặng nằm ở một cái bạn tốt xin, hẳn lựa chọn đồng ý.

Một cô gái Wechat hình cái đầu tiên vào nói chuyện phiếm khùng, song khi hần suy nghĩ rất lâu mới lấy dũng khí phát ra một câu nói, hệ thống lại bắn ra nhắc nhở.

"Đôi phương cự tuyệt tiếp thu ngài tin tức, mời trước tăng thêm bạn tốt."

Hần điểm xuống tăng thêm bạn tốt xin, một giây kế tiếp, liền lại bắn ra một cái nhắc nhở.

"Bởi vì riêng tư thiết trí, đôi phương cự tuyệt ngài khỏe bạn bè xin."

Đường Tinh Hải nhất thời lộ ra thảm đạm nụ cười, thật là đứt sạch sẽ gọn gàng.

Trong nháy mắt đó.

Cô độc giống như là ngoài cửa sổ ánh mặt trời.

Đường Tinh Hải tự giấu cười một tiếng, sau đó mở ra bình luận mạng lưới APP, lần trước hần ở bên trong thấy được Cố Thành một bài thơ, đặc biệt ưa thích.

Hần bây giờ còn có thể công đi ra.

Ngươi nên là một giấc mộng, ta hần là một trận gió.

Những lời này giống như là chà xát trúng sâu trong nội tâm hần điểm đau, thật lâu không thể tự thoát ra được.

Lần này tiến vào bình luận mạng lưới APP, hần thờ ơ mở ra tính phẩm phê bình thi từ chuyên mục tác phẩm biểu diễn khu.

Một giây kế tiếp.

Cả người hần đều ngây dại, hốc mắt trong nháy mắt ửng hồng.

"Con của tại bóc ta xác, máy vi tính xách tay tại viết ta.

Đầy trời ta rơi vào Phong Diệp bên trên trên bông tuyết.

Mà ngươi đang nhớ ta."

Một khắc kia, lệ nóng tràn mi mà ra, Đường Tinh Hải cả người khóc thút thít, hần ôm chần khóc ào ào.

Bởi vì, trừ phi thế giới điên đảo, ngươi mới sẽ nhớ đến ta.

PS: Hội thất tình...

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Người hâm mộ lực lượng

Trên đường cửa hàng treo đầy làm đèn lồng.

Lễ Giáng sinh náo nhiệt nhất, đại khái chính là đêm Giáng sinh, lúc này một cái táo đỏ giá tiền là bình thường gấp bốn năm lần.

Mặc dù là Tây Phương ngày lễ.

Nhưng bầu không khí rất dày, trên đường tình nhân một đôi, cười trò chuyện vén lên đến.

Trừ ra là trên đường rất náo nhiệt, trên mạng cũng một mảnh lâm âm ỉ nháy.

Khắp nơi đều là độc thân chó vui vẻ lời chúc phúc, đương nhiên cũng có quần chủ mặc đồ con gái đủ loại thét to.

Nhưng vào lúc này.

Mạc Trác Tư người hâm mộ tổ chức trong bầy phát ra một cái quần thông báo thông báo.

"Nguyên Đán hoạt động —— người hâm mộ lễ ra mắt."

"Địa điểm: Cổ Thành, Hồng Hội quảng trường."

"Thời gian: Buổi tối mười sáu điểm"

"Muốn tham gia người tình nguyện những người ái mộ tìm quản lý bọn hỗ trợ, cần số lớn nhân viên tiến hành chuẩn bị quản lý, ngoài ra yêu cầu kim chủ thật to bọn tiếp viện."

Trong nháy mắt, toàn bộ đám người ái mộ liền nổ.

1,600 người đám người ái mộ, ngoại trừ cực kì cá biệt sống động người, đều đem quần tin tức cho che giấu, lần này trực tiếp @ tất cả mọi người cùng với bao tiền lì xì nổ đi ra.

"Cực lớn lớn sẽ xuất tịch sao?" Một cái đáng yêu muội tử hình cái đầu nam sinh nổi bọt.

"Oa oa! Cổ Thành, ta ngay tại Cổ Thành!"

"Có chút xa, nhìn tình huống đi!"

"Lần đầu tiên lễ ra mắt, khẳng định nổ động!"

Lúc này bỗng nhiên bay ra một cái bao tiền lì xì "Ta muốn biết hoạt động an bài!"

Cướp được bao tiền lì xì người hưng phấn quát nổi lên "Cám ơn!" Biểu tình, bởi vì thứ này lại có thể là một cái trăm người bọc lớn.

Tổng cộng hai ngàn khối liều mạng vận may bao tiền lì xì, người đều hai mươi.

Có vài người đoạt mười khối, có vài người vận khí tốt đoạt năm mươi khối, lặn xuống nước đại quân như ong vỡ tổ tuôn ra ngoài.

"Cám ơn kim chủ ba ba!"

"Giữ được thổ hào chân!"

"Oa oa, cám ơn!"

"Cám ơn lão bản bao tiền lì xì, ông chủ chuyện tốt!"

Bị đủ loại ôm bắp đùi thổ hào là một người nữ sinh, ID tên là A Kiều không có vàng phòng, thoáng cái thật là nhiều người thêm nàng bạn tốt.

A Kiều xếp chân ngồi trước máy vi tính, sau đó @ một cái bên dưới quần chủ.

"Hoạt động kế hoạch phát ta xem một chút, nếu như có thể mà nói, ta có thể ra điểm lực."

Viên Hiểu Phân hưng phấn hô to: "Dương Hoan Hoan, có kim ba ba xuất hiện! ! !"

"Cái nào cái nào?" Dương Hoan Hoan kích động theo phòng ngủ giường trên chạy xuống dưới.

"Cái này, A Kiều không có vàng phòng, ta xem tài liệu giống như là một nữ sinh, mới vừa rồi phát hai ngàn khối bao tiền lì xì!" Viên Hiểu Phân nhảy mất hưng phấn quá mức nói.

"Trò chuyện riêng nàng, đem chúng ta hoạt động sơ cao phát tới!" Dương Hoan Hoan nói.

Viên Hiểu Phân do dự một hồi: "Nếu không đổi nữa một chút, chúng ta cái này có chút loạn!"

"Ai nha, ta tới đổi, người trước với kim chủ ba ba tán gẫu một chút!" Dương Hoan Hoan đặt mông ngồi xuống, đem máy tính đoạt, dùng con chuột mở ra hoạt động kế hoạch văn bản.

Theo thứ nhất kim chủ ba ba ló đầu, cũng có những người khác rồi rút trò chuyện riêng nhân viên quản lý ghi danh người tình nguyện.

Lần đầu tiên người hâm mộ lễ ra mắt, tựa hồ so tưởng tượng muốn thuận lợi.

Mới đầu, còn có thật nhiều người không biết người hâm mộ tổ chức tồn tại.

Bọn họ tại Mạc Trác Tư phê bình chuyên mục nhấn lại khu hùng hùng hồ hồ tuyên truyền một cái đêm, đẩy ra người hâm mộ lễ ra mắt hoạt động phía sau một nhóm người lớn tập nập ghi danh.

Sau hai giờ, các nàng liền mở ra cái thứ hai quần, bởi vì là thứ nhất cái nhóm lớn 2000 người đã đầy.

Tiếp viện lễ ra mắt kim ba ba danh sách bị liệt rồi đi ra.

Hạng nhất: A Kiều không có vào nhà 66666 nguyên.

Tên thứ hai: Đường Tinh Hải 50000 nguyên.

Hạng ba: Buồn cười thi nhân 30000 nguyên.

...

Mới đầu cho là có 100 người ghi danh liền rất lợi hại, không nghĩ tới muốn phải tham gia lễ ra mắt người lại đem gần ngàn người, cũng chính là yêu cầu lần nữa hoạch định hoạt động, lần nữa an bài sẵn.

Cái này có thể đem các nàng giấy vò hồng rồi, có thể nói đau nhức cũng vui về đến.

Sự tình cũng không có như vậy thì kết thúc,

Một cái tin đang nhanh chóng truyền ra.

Mạc Trác Tư lễ ra mắt quyền tặng tên thứ hai kim ba ba lại là 《 Tinh Thành Điện Ảnh 》 dưới cò một tên ca sĩ Đường Tinh Hải.

Tin tức này khiến những người ái mộ hưng phấn không thôi.

Xem một chút đi, chúng ta Mạc lão sư thật lợi hại, lại còn có ngôi sao người hâm mộ!

Đường Tinh Hải tại chính mình Weibo công chúng số bên trong cũng đang mặt đáp lại chuyện này, chính mình xác thực chính là trong danh sách người.

Rầm rầm thoáng cái!

Lại vừa là vén lên một lớp nhiệt tình cao triều, ngay cả Mạc Trác Tư cũng lấy làm kinh hãi.

Đem hẳn biết được tin tức này thời điểm, còn cố ý đi thăm dò Đường Tinh Hải tài liệu, lúc này mới nhớ tới, hai người tại 《 Tinh Thành Điện Ảnh 》 cửa gặp qua mặt.

Trùng hợp?

Hay lại là duyên phận?

Mấy chục ngàn khối cũng không coi là thiếu, phần tâm ý này ngược lại không ngờ.

Mạc Trác Tư suy nghĩ lần sau đi 《 Tinh Thành Điện Ảnh 》 được chào hỏi một tiếng, thật tốt với cái này Đường Tinh Hải trò chuyện một chút.

Mặc dù mình cũng không chuẩn bị nhanh như vậy phát triển âm nhạc chuyên mục, nhưng nếu là chỉ điểm một, hai, vẫn là không có vấn đề.

Đương nhiên, cũng có thể là hỏi thăm được chính mình với Lâm Ngạn Tổ quan hệ, cho nên cố ý tới lập quan hệ.

Cho nên Mạc Trác Tư cũng không có gấp đi tìm đến người này.

...

Có vài người một mực ở lưu ý Mạc Trác Tư.

Nói cách khác, hẳn bạn cũ Tiêu Tân Vinh.

Tiêu Tân Vinh lần trước với Mạc Trác Tư nói tới qua cùng nhau gây dựng sự nghiệp, mặc dù là đùa thành phần khá lớn, nhưng hẳn thị trường bén nhạy tính lại cảm thấy thật có thể được.

Bên trên lần gặp gỡ phía sau, hẳn liền đối với "Mạc Trác Tư" ba chữ tiến hành toàn cục theo phân tích, theo nhiều phương diện tiến hành khảo sát.

Hắn phát hiện một món phi thường thú vị là, đó chính là "Cố Thành người hâm mộ tổ chức" người bắt đầu chạy mất, sau đó gia nhập vào "Mạc Trác Tư người hâm mộ tổ chức" bên trong.

Cái này mặc dù chỉ là một phần nhỏ, nhưng là đủ để chứng minh vấn đề.

Nói rõ Mạc Trác Tư sức ảnh hưởng một mực ở lên cao, hơn nữa lấy được một nhóm người đồng ý, cho nên mới xuất hiện loại tình huống này.

Lần trước hắn mặc dù có thể trước tiên tiết lộ đến Weibo Blog dư luận bịa đặt tình huống, mặc dù với Mạc Trác Tư giải thích là vừa đẹp mắt đến.

Trên thực tế, hắn sớm liền vẫn nhìn chăm chăm vào Mạc Trác Tư mấy cái lục soát mẩu chột lòi, một khi có bất kỳ gió thổi cỏ lay có thể trước tiên biết.

Tiêu Tân Vinh điều tra qua gây dựng sự nghiệp thị trường, bây giờ náo nhiệt nhất là người nổi tiếng trên Internet kinh tế.

Nói cách khác người nổi tiếng trên Internet tiết mục ngắn tay PP nước tương, người nổi tiếng trên Internet mỹ thực tiểu thịt tươi bánh, người nổi tiếng trên Internet thức uống nước 7-up trà.

Tại sao cộng thêm người nổi tiếng trên Internet là có thể hỏa bạo, bởi vì mạng lưới thực ra liền là một loại cột hướng gió, đứng tại cột hướng gió lồi vào người, đương nhiên có thể hướng dẫn thời thượng.

Hắn cảm thấy Mạc Trác Tư chính là Nắm giữ lấy cái này tiềm lực, từ vừa mới bắt đầu Ánh Trăng Mờ thịnh hành mạng lưới, Tiêu Tân Vinh đã cảm thấy có triển vọng.

Đoạn này là thời gian tiến hành toàn cục theo thống kê, hắn cảm giác mình ý kiến hoàn toàn có thể được.

Bởi vì Mạc Trác Tư bước ngang qua mấy cái lĩnh vực, thi từ, tiểu thuyết, ca khúc, cái này ba cái đều là văn hóa vui chơi giải trí sản phẩm, đều có lẫn nhau cộng thông điểm.

Hoàn toàn có thể lấy "Mạc Trác Tư" ba chữ chế tạo một cái người nổi tiếng trên Internet nhãn hiệu, xoi mói, đặc biệt, thiên tài, những thứ này nhãn hiệu đều là hiện nay hot nhất.

Tiêu Tân Vinh cũng không có đem chuyện này nói cho bất luận kẻ nào, bao gồm Mạc Trác Tư tự mình.

Chờ hắn cảm thấy thời cơ chín muồi, tự nhiên sẽ đem cái này chuẩn bị xong toàn bộ dõ ra ngoài, bao gồm số liệu phân tích, thị trường phân tích, gây dựng sự nghiệp kế hoạch.

Mặc dù nghe có chút hoang đường, nhưng vạn nhất thành công đây?

Người mà, dù sao phải có chút mơ mộng.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Làn điệu

Lễ Giáng sinh ngày đó.

Một cái tin tốt truyền ra, Mạc Tử Hàm 《Ngươi Cũng Không Cần Nhớ Tôi Ta》 chính thức xông lên người mới ca sĩ mới tên thứ mười.

Dù là chẳng qua là tên thứ mười, đó cũng là đáng quý.

Điều này nói rõ tại nghề giải trí bùng nổ thời đại, Mạc Tử Hàm quả thật có nhất định sức cạnh tranh, hơn nữa bộc lộ tài năng.

Mạc Trác Tư tâm tình vui thích, tại phòng vệ sinh quét một vòng kiểu tóc.

"A, Mạc lão sư tối nay xem ra ước hẹn à?" Đồng nghiệp trên ghẹo cười nói.

"Không có, chẳng qua là tâm tình tốt!" Mạc Trác Tư cười một tiếng, rút ra khăn giấy xoa xoa tay.

Hắn trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống, mấy ngày trôi qua rồi, Cố Hoành Thắng còn không có cho mình phát tới 《 Từ Thiên Ký 》 tài liệu.

Hắn tối ngày hôm qua phát cái tin nhắn ngắn, Cố Hoành Thắng trả lời vẫn còn ở sửa sang lại.

Đoán chừng là quá lâu không đụng, hơn nữa những năm gần đây một mực có khúc mắc, cho nên muốn đến phải thật tốt nắm chặt cơ hội, không chừng sẽ đặc biệt tài liệu cần kể phát cho mình.

Mạc Trác Tư cười lắc đầu một cái, thực ra hắn chỉ là muốn cầm hai quyển sách tiến hành so sánh, mấy ngày nay hắn cũng có tiến triển mới nhất.

Tiểu thuyết chuyên mục đã ba ngày không phê bình, Trần Quốc Khánh cũng ám chỉ hắn tốt nhất khác (đừng) nghỉ được quá lâu.

Mấy ngày nay, Mạc Trác Tư bình tĩnh lại, đem Bút Danh trăm dặm bay những tác phẩm khác nhìn xong, lúc này mới phát hiện có mới chuyện cơ.

Còn phải thua thiệt tự mình ở bình luận mạng lưới liên quan (khô) lâu, lịch duyệt nếu so với phần lớn tiểu thuyết mê hoặc còn nhiều hơn, tiểu thuyết mê hoặc chẳng qua chỉ là gánh sách đến xem, mình là phải nhìn.

Chênh lệch này cũng không phải là một tia phân nửa.

Cẩn thận học xong phía sau, Mạc Trác Tư cảm giác có dũng khí, những tác phẩm khác cũng có chép lại bóng dáng, về phần cụ thể chép lại quyển sách kia, hắn còn thật không tốt nói, giống như là món thập cẩm.

Đặc biệt có thú vị là, 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 sau đó một quyển tác phẩm 《 lam son 》 thành tích phi thường thâm, tiếp theo một quyển 《 Hòa Thượng Môn Phủ 》 thành tích hơi chút khôi phục, đứng đầu tác phẩm mới 《 Long Cốt đường phố 》 u ám không sáng, không người hỏi thăm.

Bởi vì 《 Hòa Thượng Môn Phủ 》 giảng thuật là Phật Môn tiểu thuyết, cho nên Mạc Trác Tư ấn tượng tương đối sâu thòai gian, đầu năm nay viết Phật Môn tiểu thuyết còn thật không nhiều, hắn hơi chút một đối so, mới phát hiện quyển này 《 Hòa Thượng Môn Phủ 》 khả năng liên quan nghỉ chép lại nhiều vốn đồng loại tác phẩm.

Đây không phải là quơ tới một, mà là quơ tới nhiều.

《 Hòa Thượng Môn Phủ 》 yêu cầu 1000 điểm thành thực điểm số tới phân tích, quyển sách này xuất bản in thành tích cũng không tệ lắm, nhưng không có ảnh hưởng chút nào lực lượng.

Chung quy đến xem, Hiện Tại Phật cửa tác phẩm đều chỉ có thể là Tiểu chúng, Tiểu chúng lại không tính là xuất sắc, đương nhiên không có mấy người xem qua.

Mạc Trác Tư cũng không có xem qua, nhưng đứng dịp liền đứng dịp tại hắn xem qua còn lại Phật Môn tiểu thuyết, trong này khá hơn một chút nội dung cốt truyện lẫn nhau tương tự.

Hắn bây giờ trên căn bản có thể phân tích ra trăm dặm bay người tác giả này ý nghĩ, một quyển chép lại cả giận, cuốn thứ hai suy nghĩ không chép, kết quả nát rồi tỉnh rồi mù, cuốn thứ ba tiếp tục chép, món thập cẩm.

Cuốn thứ ba hơi có khởi sắc, cuốn thứ tư tiếp tục tự viết, tiếp tục bại danh tiếng, tiếng tăm càng ngày càng nát.

Mạc Trác Tư cảm thấy điểm đột phá chính là ở chỗ quyển này 《 Hòa Thượng Môn Phủ 》， chính gọi là chó không đòi rồi ăn cứt, người tự nhiên cũng không dễ dàng từ bỏ thói quen.

Bốn bản tác phẩm, hai quyển thành tích tốt đều liên quan nghỉ chép lại, hắn tin tưởng quần chúng con mắt là sáng như tuyết.

Hắn tốn không ít thời gian, đem 《 Hòa Thượng Môn Phủ 》 liên quan nghỉ nội dung cốt truyện phụ họa tài liệu sửa sang lại.

Bây giờ chờ Cố Hoành Thắng đem 《 Từ Thiên Ký 》 tài liệu lấy ra, chính mình lại theo 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 tiến hành so sánh, rất nhanh chân tướng là có thể mọi chuyện rõ ràng.

Ngồi một cái buổi sáng, Mạc Trác Tư không nhìn được vuron người một cái.

Lúc này điện thoại di động bỗng nhiên giữa nhận được một cái Wechat, là tỷ tỷ phát tới, hắn nhìn một cái.

"Hôm nay để cho ta thử hát 《 May Mắn Nhỏ 》， vốn là ta là bài hát này đệ nhất nhân tuyển, đáng tiếc hát hai ngày không thích hợp, có thể phải nhường cho những người khác hát."

Mạc Trác Tư có thể theo giữa những hàng chữ cảm thụ được ra tỷ tỷ tâm tình, giống như là thương tiếc, rất đáng tiếc cảm giác.

Hắn rất là kinh ngạc, không đúng!

Tự cảm đến cái này ba bài hát thời điểm,

Đều là cùng một người hát, không có lý do 《 May Mẩn Nhỏ 》 không thích hợp.

Hắn hỏi phục một câu: "Người ngâm nga đòi câu ta nghe nghe."

Cái yêu cầu này có chút dã man, Mạc Tử Hàm cười khổ một hồi, nhưng từ đối với lão đệ tín nhiệm, vẫn là đem cái này đầu không chính chắn bài hát hừ mấy câu.

Đại khái một phút đồng hồ sau, Mạc Trác Tư nghe xong bài hát này.

Như vậy nghe một chút, hắn nhất thời liền sạm mặt lại, đây nhất định không thích hợp a!

Cái này giọng với nguyên khúc cảm giác cũng không giống nhau, cái này là sai lầm soạn lại.

Bất quá hắn lập tức lại bình thường trở lại, lúc đầu lúc ký hợp đồng sau khi, chính mình mặc dù có nói tới hắn có thể cung cấp Soạn nhạc, nhưng rất hiển nhiên đối phương không có để ở trong lòng.

Hắn mím môi cảm giác như vậy không được, bài hát này khiến người khác tới hát, hơn nữa còn là cái này giọng, vạn nhất lửa không đứng lên, chính mình cái kia hai trăm ngàn liền đổ xuống sông xuống biển rồi!

Hiện tại hắn muốn phải nặng mới chiếm được một bài tác phẩm, vậy thì phải trước phân tích lại hồi đoái, phi thường phiền toái.

Hắn suy nghĩ một chút, liền trực tiếp phát giọng nói đi qua.

"Người cái này giọng không đúng, ta giúp người đổi một chút "

Dứt lời, Mạc Trác Tư sẽ đến hành lang khúc quanh, nhỏ giọng đem trong đầu của chính mình cái kia đầu 《 May Mẩn Nhỏ 》 hừ đi ra.

Bài hát này hát lên không khó, nhưng là chuẩn âm khó tránh khỏi có chút đi lệch, chẳng qua chắc hẳn Mạc Tử Hàm sẽ tự mình điều chỉnh.

Mạc Tử Hàm sau khi nghe xong cả người liền sững sờ.

Nàng không thể thoát cái đoán được cái nào tốt hơn, bởi vì Mạc Trác Tư nghệ thuật ca hát quả thật có chút quá vụn, chẳng qua quả thật có thể hướng cái phương hướng này đi thử một chút.

Lúc này, nàng đã từng xử lý hòa thanh nghề nghiệp này kinh nghiệm liền đưa đến rất tốt tác dụng phụ trợ.

Làm một hòa thanh, nhất định phải thời khắc cùng chủ xướng giữ tại giống vậy tần đạo bên trên, cho nên đối với âm sắc, âm điệu đều phi thường nhạy cảm.

Nàng phát rồi một cái liếc mắt, sau đó nhấn lại: "Ta thử một chút!"

Mạc Trác Tư bữu môi cười một tiếng, tại bên trong điện thoại di động truyền vào: "Yên tâm, người cứ dựa theo ta đây cái đến, không được ta đi tìm Lâm Ngạn Tổ."

Hắn quả thật có ý nghĩ này, nếu như bài hát này không cho chị mình hát, hắn là có thể tiếp nhận.

Nhưng phải nói đem bài hát này cho hoàn toàn bỏ đi, hắn là không có biện pháp tiếp nhận, đặc biệt là đối còn không tốt.

Mạc Tử Hàm bán tín bán nghi trở lại phòng thu âm, cũng không có với đồng nghiệp nói rõ ràng rốt cuộc chuyện gì, liền chính mình luyện.

Bởi vì Mạc Tử Hàm là Lâm Ngạn Tổ ký xuống, hơn nữa còn cố ý chào hỏi, cho nên tất cả mọi người không có ngoài sáng mặt nói cái gì.

Cho dù là có oán khí, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn đến.

Đương nhiên, vẫn còn có chút người sẽ chạy đến nói lời nói mát.

Cảm ơn tuyệt xoay chuyển đồ lấy một con rất thời thượng tóc quăn, nàng nhỏ giọng nói: "Nhìn, nàng lại trở lại luyện, thật đúng là chưa từ bỏ ý định!"

Lý Hiểu nhà nhận ăn mặc váy ngắn đem đuôi thon dài lộ rõ, nàng khoi mào xem thường khinh thường nói: "Chẳng phải là mà! Thật sự cho rằng là bọn hắn nhà viết ca khúc liền có thể chính mình hát?"

"Xuyt, nhỏ tiếng một chút, thế nào cũng là Lâm thiếu người."

"Sợ cái gì?"

Hai người vừa mới nói xong, một đạo thân ảnh liền từ trong thang máy đi ra.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Cạnh tranh

Hai người vừa mới nói xong, một đạo thân ảnh liền từ trong thang máy đi ra.

Cái này hai cô bé lập tức trở mặt, hắc đầu cười nói: "Lâm thiếu tốt!"

Lâm Ngạn Tổ nghe nói bài hát mới 《May Mắn Nhỏ》có thể phải phân cho người khác, cho nên cố ý tới một chuyến, phải hiểu tìm hiểu tình huống.

Hắn gật đầu nói: "Các người thế nào đều ở đây, đều chép xong ca sao?"

"Không có, phòng thu âm lại bị cái đó. . ." Tạ Tuyết xoay chuyển đang chuẩn bị nhỏ nước bọt, lập tức bị Lý Hiểu Nhân chặn lại miệng.

"Không việc gì không việc gì, chúng ta tại cái này nói chuyện phiếm đây! Ngại làm việc trước!" Lý Hiểu Nhân sắp xếp khó coi nụ cười nói.

Lâm Ngạn Tổ thật là càng xem những nữ sinh này càng không vừa mắt, hắn nhấc chân lên hướng phòng thu âm đi tới.

Hắn mới vừa đi không bao lâu, bên này liền cái vả.

Tạ Tuyết xoay chuyển hỏi: "Người làm gì vậy? Ta nói nói không được sao?"

"Không phải không được., không cần phải tại Lâm thiếu trước mặt nói." Lý Hiểu Nhân giải thích.

"Ngược lại nàng không phải là cho là Lâm thiếu sẽ che chở nàng, ta vậy mới không tin đây! Dù bao nhiêu tuổi, còn ra tới lần lộn!" Tạ Tuyết xoay chuyển rất là bất mãn nói.

Lý Hiểu Nhân che miệng khẽ cười nói: "Bài hát kia căn bản không thích hợp với nàng hát, chờ một hồi Lâm thiếu nghe xong, dự tính sẽ hối hận!"

Nàng chúng ta đối với Mạc Từ Hàm có thể có đặc thù "Chiếu cố" cảm thấy bất mãn, hơn nữa bài hát này nếu như không để cho Mạc Từ Hàm hát, các nàng liền đều có cơ hội hát.

Lâm Ngạn Tổ đi tới phòng thu âm, chứng kiến Mạc Từ Hàm còn ở bên trong, liền cầm lên tai nghe đeo lên, muốn nghe một chút có phải là thật hay không hát không tốt.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

Lâm Ngạn Tổ biểu tình càng ngày càng nghi ngờ, thậm chí là lông mày khóa chặt, rất là kinh ngạc biểu tình.

Tạ Tuyết xoay chuyển với Lý Hiểu Nhân đều là mang theo xem cuộc vui cười nhạo, thầm nghĩ lần này người ra com rồi chứ?

Hát như vậy nát, còn hết lần này tới lần khác muốn bá chiếm phòng thu âm.

Nói chung nửa phút, Lâm Ngạn Tổ đem tai nghe tháo xuống, liếc mắt nhìn hai phía, sau đó nhìn Lý Hiểu Nhân hỏi: "Nàng hát không được sao?"

"À? Cá nhân ta cảm thấy sao?" Lý Hiểu Nhân cẩn thận từng li từng tí cẩn rằng, sau đó cười nói: "Ta hát có thể sẽ khá một chút!"

"Ta, ta cũng có thể!" Tạ Tuyết xoay chuyển chủ động nhấc tay nói.

Lâm Ngạn Tổ hít sâu một hơi, xoa xoa huyệt Thái dương, sau đó nhìn một cái Lý Hiểu Nhân, cô gái này hắn nhìn quen mắt, "Người vào đi thử một chút, ta nghe nghe!"

Lý Hiểu Nhân nhất thời vui mừng, đây là cho mình cơ hội a!

Tạ Tuyết xoay chuyển mặc dù có chút đồ kỵ, nhưng cũng chỉ có thể giữ mình cười, còn mạnh hơn đi sắp xếp cứng nhắc nụ cười khích lệ.

Lý Hiểu Nhân đi vào phòng thu âm phía sau một mặt đắc ý nói: "Lâm thiếu nói để cho ta tới thử một chút, người trước dựa một bên các loại (chờ) đi!"

Mạc Từ Hàm cũng chứng kiến Lâm Ngạn Tổ xuất hiện, lúc này nghe một chút Lý Hiểu Nhân lời nói, nhất thời tâm lý có chút thấp thỏm.

Mới vừa rồi nàng dựa theo đệ đệ mình cách nói đi hát, tựa hồ khá hơn một chút, nhưng là tự mình đổi làn điệu, cái này là không cho phép.

Cho nên hẳn có chút chột dạ không dám nói lời nào, lại nói cái này soạn nhạc chính là căn cứ nguyên điều tới, chính hẳn một khúc còn nhất định phải nặng Tần Biên Kịch.

Đi ra thời điểm, Tạ Tuyết xoay chuyển còn hướng về phía nàng lật rồi một cái liếc mắt.

Lý Hiểu Nhân đi vào hít sâu một hơi, sau đó ra vẻ kiều thái địa đối với Lâm Ngạn Tổ cười một tiếng, lúc này mới lên tiếng hát.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

Lâm Ngạn Tổ nghe rất nghiêm túc, hẳn biểu tình đặc biệt kỳ quái, sau đó tầm mắt rơi xuống Mạc Từ Hàm trên người, hẳn phát hiện hai người hát lại hoàn toàn khác nhau.

Cái này không phải là bởi vì ca sĩ vấn đề, mà là hai người làn điệu hoàn toàn bất đồng.

Lý Hiểu Nhân đang ghi âm trong phòng một mực ở hát, nàng có thể thông qua pha lê quan sát tình huống bên ngoài, hẳn chứng kiến Lâm Ngạn Tổ một mặt kinh ngạc đến ngây người nhìn đến Mạc Từ Hàm, nhất thời mừng rỡ trong lòng.

Thật là vận khí quá tốt, chính mình mặc dù hát bình thường thôi, nhưng là có Mạc Từ Hàm so sánh, chênh lệch thoáng cái liền đi ra, nói không chừng Lâm thiếu sẽ trực tiếp liền đem bài hát này cho mình hát.

Lý Hiểu Nhân càng nghĩ trong lòng càng vui thích, càng hát càng có cảm tình.

Lâm Ngạn Tổ cuối cùng bất đắc dĩ thở dài một cái, hướng về phía phòng thu âm bên trong Lý Hiểu Nhân vẫy vẫy tay, ra hiệu có thể ngừng.

Lý Hiểu Nhân nụ cười liên tục mà chạy đến, hưng phấn quá mức hỏi: "Như thế nào đây? Ta hát như thế nào đây?"

Lúc này một mực ở bên cạnh kỹ thuật viên ghi âm cười xấu hổ cười, sau đó cúi người tại Lâm Ngạn Tổ bên tai thấp giọng nói: "Mạc Từ Hàm hát là mình soạn lại, ta cảm thấy rất tốt."

Thoáng cái, Lâm Ngạn Tổ liền bình thường trở lại.

Khó trách không giống nhau, nhất thời đối với Mạc Từ Hàm ấn tượng lại kéo cao thêm vài phần, đặc biệt là có Lý Hiểu Nhân phiên bản so sánh, càng lộ ra ưu tú.

Tạ Tuyết xoay chuyển sợ mình không có cơ hội, nàng vội vàng nhắc tay nói: "Nếu không ta đi thử một chút?"

Lâm Ngạn Tổ giễu cợt nói: "Không cần, cứ như vậy quyết định đi!"

Lý Hiểu Nhân hưng phấn quá mức hỏi: "Ta sao? Để cho ta tới hát sao?"

"Không phải người, người hát quá bình thường rồi, ta nói khiến tím hàm hát!" Lâm Ngạn Tổ cười nói.

Một câu nói, trong nháy mắt khiến tình cảnh bầu không khí tới một trăm tám mươi độ độ lộn.

Lý Hiểu Nhân cả người ngốc ngậy người, miệng hơi hơi mở ra, có chút không có cách nào tiếp nhận đáp án này.

Mạc Từ Hàm đáy mắt toát ra kinh hi vạn phần thần sắc, nàng thoáng cái hưng phấn ngẩng đầu đến, "Thật?"

"Thật, chênh lệch rất rõ ràng, cái này soạn lại rất không tồi." Lâm Ngạn Tổ khích lệ nói: "Liên theo người cái này đến, nguyên lai phiên bản trực tiếp lật đổ."

"Là ta Đệ đổi, hẳn nghe một chút nguyên lai cái đó phiên bản liền nói không được." Mạc Từ Hàm cắn môi nói.

Lâm Ngạn Tổ nhất thời cảm giác mình lại có bất ngờ tính thu hoạch, hần mở miệng cười nói: "Lần sau a, ta phải phải mời Mạc lão sư ăn thật ngon bữa cơm, hần có chịu không ta muốn dạy ta viết như thế nào bài hát."

Mạc Từ Hàm cho là Lâm Ngạn Tổ chẳng qua là khách khí, theo miệng cười nói: "Em ta không lợi hại như vậy đi!"

"Đâu chỉ lợi hại, ngươi không biết, ta thiếu chút nữa thì thành hần người hâm mộ, ta đã nói với ngươi, Đường Tinh Hải chính là hần người hâm mộ." Lâm Ngạn Tổ trêu ghẹo cười nói: "Ta hiện tại đang suy nghĩ hần người hâm mộ lẽ ra mất, ta có muốn hay không đi đánh nước tương."

Người chung quanh tất cả đều là một mặt nụ cười, lại không ai dám nói chuyện.

"Vậy được, ta liền đi trước rồi, ngươi tiếp tục giữ cái này thế đầu, rất không tồi!" Lâm Ngạn Tổ khẽ ngoắc một cái rồi đi.

Hần đi xa phía sau.

Mạc Từ Hàm liền hướng về phía Lý Hiểu Nhân, rất là khách khí hỏi: "Ngài còn muốn luyện sao?"

Lần này, bầu không khí liền lúng túng tới cực điểm.

Mạc Từ Hàm trên mặt mang Quốc ngon nụ cười, lộ sáu răng, một tay chỉ phòng thu âm, ra hiệu ngài có thể tùy ý.

Lý Hiểu Nhân thoáng cái biệt trụ rồi, mới vừa rồi Lâm Ngạn Tổ lập trường đã rất rõ ràng rồi, hơn nữa cái này mở miệng một tiếng Mạc lão sư, nàng thật đúng là không dám phát đại tiểu thư tính khí.

Chứng kiến đối phương không nói lời nào, Mạc Từ Hàm lúc này mới lên tiếng nói: "Vậy ngươi không luyện, ta luyện!"

Dứt lời, nàng thẳng mà hướng thu âm cửa đi tới, một chút mặt mũi cũng không để lại.

Lý Hiểu Nhân thậm chí một tiếng không dám cổ họng, còn phải giữ vững khó coi nụ cười, cho đến phòng thu âm cửa hoàn toàn đóng lại, nàng mới gắt gao nắm chặt quả đấm.

Câu này hỏi ngược lại, thật là so một bàn tay quất tại trên mặt nàng còn muốn đau.

Lý Hiểu Nhân cắn răng nghiền lợi cũng không dám nổi giận, người ở đây còn nhiều hơn đến, loại này bức bối cảm giác thật làm người ta phát điên.

Nàng từng ngum từng ngum hít thở sâu, sau đó hướng thang máy đi tới.

Mạc Từ Hàm liền là có ý, có thù oán không báo, chẳng lẽ các loại (chò) sang năm đây?

Có thể tổn hại một cái liền tổn hại một cái!

Ai bảo nha đầu kia mới vừa rồi lại dám xem thường chính mình!

Lúc này rốt cuộc trót lọt, thoải mái!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Không muốn chết

Trước tết tịch.

Toàn bộ Từ Châu thành rơi vào một loại nghỉ ngơi giai đoạn trước hội chứng, mọi người bước chân luôn là không khỏi tăng nhanh, không có tâm tư công việc, đầy đầu suy nghĩ đi đâu chơi đùa!

Bọn họ sẽ vừa trách móc kỳ nghỉ nhiều người, một bên hướng trong đám người chen chúc.

Cố Hoành Thắng cuối cùng là đem chăm chú sửa sang lại tài liệu phát đi qua, khiến Mạc Trác Tư dở khóc dở cười là, phát tới lại là viết tay bản thảo.

Cái này khó trách tốn thời gian lâu như vậy, hiện tại cũng là trong máy vi tính gõ chữ, cực ít người sẽ chuẩn bị viết tay bản thảo rồi.

Cố Hoành Thắng lần nữa đem nhân vật nội dung cốt truyện ý nghĩ có điều lý lẽ mà ly biệt viết ra, tờ này tờ giấy bên trên, chỉnh tề trang bìa, kiểu chữ cương ngạnh rõ ràng, nhìn ra được phí rồi không ít tâm tư.

Phuong Phi Vũ một vừa sửa sang lại một bên nhỏ nước bọt, nếu là điện tử bản sẽ không nhiều chuyện như vậy.

Tiết Anh Trác ở bên cạnh trên ghẹo cười nói: "Có thể là cảm thấy, bằng giấy bản càng có cảm giác, hoặc có lẽ là thượng pháp viện đáng sợ hơn có sức thuyết phục."

"Bây giờ điện tử tin tức cũng coi là chứng cứ." Phuong Phi Vũ ngẩng đầu nói.

"Khác (đừng) trò chuyện, vội vàng sửa sang lại, ta trở về đem ta chuẩn bị tài liệu in ra." Mạc Trác Tư dặn dò.

Hắn trở lại chỗ ngồi, sau đó đem mấy ngày nay sửa sang lại 《 Hòa Thượng Môn Phủ 》 cùng những tác phẩm khác nội dung cốt truyện phụ họa tài liệu in ra.

Sau đó ở trong đầu nhớ lại tác giả Bách Lý Phi tác phẩm 《 Lạc Diệp Phi Dao 》.

【 phong tỏa tác phẩm, đã quét hình xong. 】

【 phân tích tác phẩm cần phải tiêu hao: 8000 thành thực điểm số 】

【 xác nhận sử dụng, bắt đầu phân tích. . . 】

【 khấu trừ thành thực điểm số thành công 】

【 Thành thực điểm số số còn lại: 1221 điểm 】

Thoáng cái tiêu hết nhiều như vậy thành thực điểm số, Mạc Trác Tư thật ra thì vẫn là đỡ lấy áp lực.

Mặc dù nói còn có thể lần nữa tích lũy, nhưng hắn trông chờ là có thể Quả cầu tuyết cứ đứng lên, loại này lo được lo mất cảm giác rất là hồng bét.

Cơ hồ ở giây tiếp theo, 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 quyền này tác phẩm ưu khuyết điểm toàn bộ bại lộ ngay dưới mắt, nếu như tiêu phí 20000 thành thực điểm số còn có thể hồi đoái một quyền thể giới song song tương tự tác phẩm.

Khoan hãy nói, võ hiệp loại tiểu thuyết tác phẩm một khi đẩy ra thị trường, chất lượng chỉ cần vượt qua kiểm tra, rất dễ dàng vén lên nhiệt triều.

Đương nhiên, trước mắt hắn nhất định là không cảm ra nhiều như vậy thành thực điểm số, cho dù là thật có thể lấy ra, cũng sẽ không chọn một quyền chép lại tác phẩm tới hồi đoái.

Ngón tay hắn nhanh chóng gõ tại trên bàn gỗ, đem trong đầu của chính mình giả tưởng văn tự "Đồ vật biến hóa" đến thế giới hiện thật.

Đừng đừng!

Bởi vì chứng minh chép lại tài liệu càng nhiều càng tốt, cho nên Mạc Trác Tư lần đầu tiên lấy ra hoàn chỉnh phân tích nội dung, cơ hồ có thể nói đem quyền này tác phẩm hoàn mỹ thấu tích.

Máy in vang lên không ngừng, nói chung hai phút phía sau mới an tĩnh lại.

Trong phòng làm việc cũng đang thảo luận liên quan tới ghi danh phim truyền hình phê bình chuyên mục sự hạng, mọi người tất cả đều bận rộn chuyện mình.

"Nguyên Đán ba ngày, kỳ nghỉ nghỉ ngơi cho khỏe, nhưng đúng giờ đổi mới đều thiết trí tốt rồi!" Trần Quốc Khánh dặn dò.

"Quốc Khánh, giúp ta đem in tài liệu cầm một chút" Mạc Trác Tư hướng Trần Quốc Khánh hô to.

Trần Quốc Khánh theo máy in bên trong xuất ra một đại giấy gấp tờ giấy, mép lẩm bẩm nói: "Cái gì chứ ? In nhiều như vậy?"

Đem hắn nhìn một cái phía sau, nhất thời kinh ngạc vui mừng mở miệng nói: "《 Lạc Diệp Phi Dao 》 tác phẩm toàn phương diện phân tích?"

Hắn trên ghẹo cười nói: "Cái kia ta phải đọc học hỏi học hỏi, tăng cao tư thế."

Đây là một câu nói đùa, thực ra chính là nghĩ (muốn) nhìn chăm chăm Mạc Trác Tư, đừng để cho người này làm một ít vào vòng kể chuyện.

Hắn cầm tài liệu hướng rộng rãi cái bàn tròn đi tới lúc, càng xem càng là kinh hãi!

Hắn đột nhiên ngẩng đầu lên khiếp sợ hỏi: "Những thứ này đều là nguoi viết ra?"

"Theo ta mới vừa in ra, thế nào?" Mạc Trác Tư một mặt kinh ngạc hỏi.

"Mẹ nó! Trâu bò a!" Trần Quốc Khánh rất là hưng phấn tán thưởng nói: "Quá có gì đặc biệt chuyên nghiệp, ta phát hiện nguoi lại hay là thực lực phải?"

"Ồ? Cho nên các nguoi vẫn cho rằng ta là ngẫu tượng phải đúng không?" Mạc Trác Tư toét miệng cười nói.

"Phốc" một tiếng!

Phương Phi Vũ liền bật cười, "Mặt cũng không cần, còn ngẫu tượng phải!"

"Nguoi là thần tượng thêm thực lực phải, được không?" Trần Quốc Khánh mặt dày đi tới, sau đó đem tài liệu cho đưa tới.

"Đến, những thứ này là ta theo máy tính gõ đi ra 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 tài liệu, nguoi cầm cái này với 《 Từ Thiên Ký 》 lẫn nhau so sánh, tìm tương tự còn có trọng hợp địa phương." Mạc Trác Tư hướng về phía Phương Phi Vũ bàn giao nói, sau đó kéo ghế ra ngồi xuống.

Bọn họ tại là khu làm việc bên cạnh hưu nhân khu, bình thường ăn cơm trưa nói chuyện phiếm cũng sẽ ở cái này, ba người trực tiếp liền đem vị trí chiếm đoạt.

Trần Quốc Khánh cũng hứng thú rồi, cái này dù sao cũng là một cái "Đại hạng mục", hắn biết Mạc Trác Tư mấy ngày nay đều không phê bình tác phẩm, chính là vì chuyện này.

"Ta tới xem một chút." Hắn tự tay nói.

"Nguoi xem cái này, cái này là Bách Lý Phi cuốn thứ ba tác phẩm 《 Hòa Thượng Môn Phụ 》 có chép lại vết tích, cái này là ta chu đáo đi xuống, nguoi có thể xác nhận một chút." Mạc Trác Tư đưa tay bên một phần khác tài liệu đưa tới cho Trần Quốc Khánh.

Phương Phi Vũ xạm mặt lại, cười khổ nói: "Cái đó, chúng ta có thể hay không gọi người hỗ trợ, đây cũng quá nhiều chứ?"

"Ta không phải là đến giúp đỡ sao?" Trần Quốc Khánh phê bình nói.

Thoáng cái, Phương Phi Vũ không lời có thể nói, chỉ có thể cúi đầu làm việc.

Trần Quốc Khánh nghiêm túc nhìn một cái, phát hiện vấn đề còn thật không nhỏ, quyển này 《 Hòa Thượng Môn Phụ 》 lại cùng các sáu bảy vốn đồng loại tác phẩm đều có tương tự nội dung cốt truyện, có cái khác (đừng) thậm chí là bên trong dịch bên trong.

"Cái này bên trong dịch bên trong nhất định phải trọng điểm vạch ra đến, không nghiêm túc so sánh nguoi còn thật không biết." Trần Quốc Khánh dận dỏ.

"Ta không phải là cho nguoi hỗ trợ à?" Mạc Trác Tư cười phản bác.

"Nguoi. . . Nguoi lại còn coi ta là khổ lực a!" Trần Quốc Khánh cười khổ một hồi.

Phương Phi Vũ cố nín cười ý, dùng đáng đời ánh mắt hướng Trần Quốc Khánh nhìn lại.

Đơn vị này bên trong dám để cho chủ quản hỗ trợ làm việc, sợ cũng chỉ có Mạc Trác Tư cái này không lớn không nhỏ chủ.

Trần Quốc Khánh liếc một cái hai người, theo trong túi áo trên móc ra một cái bút, sau đó bần thiêu nói: "Ta và các nguoi nói, thả xong giả trở lại, không mời ta ăn cơm, ta phải đi quản lý cái kia tổ cáo hai người các nguoi!"

Tuy là nói như vậy, hắn đã bắt đầu động bút đem trọng điểm có lực chứng cứ câu chọn lựa tới.

Về phần còn lại mặc dù có chép lại hiềm nghi, nhưng cũng không rõ ràng, chỉ có thể làm làm hoài nghi tham khảo.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Mạc Trác Tư nhìn đồng hồ, sau đó đứng lên nói: "Các nguoi tiếp tục, ta chuẩn bị đem 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 phê bình trước phát ra ngoài, Nguyên Đán ngày nghỉ này Hoàng Kim thời gian nhất định phải nắm chặt."

Trần Quốc Khánh còn có chút thấp thỏm, hắn quay đầu hỏi: "Thật đã phát tài?"

"Ừ, ta chỉ là đơn thuần Địa Toàn mặt phân tích bộ tác phẩm này. Các loại (chò) thả xong giả trở lại, chúng ta lần nữa đem chép lại nội dung để lên, nhất cổ tác khí công hạ hắn!" Mạc Trác Tư đem chính mình kế hoạch nói ra.

Hắn trở lại chính mình văn phòng vị trí bên trên, sau đó tiến vào bình luận mạng lưới công việc hậu trường, điểm đi vào tiểu thuyết phê bình chuyên mục.

Mới vừa rồi tại trong máy vi tính đã đem 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 phân tích hoàn toàn, hẳn chỉ cần tổ chức lần nữa một chút ngôn ngữ là được.

Tác phẩm: 《 Lạc Diệp Phi Dao 》

Tác giả: Bách Lý Phi

Chấm điểm: 5. 9 phân

Tổng biên tập Mạc Trác Tư lời bình: "Nên tác phẩm lúc đầu xuất hiện ở trên màn ảnh truyền hình, khen ngợi như nước thủy triều, làm kinh điển Phim võ hiệp đem hiệp khách nhu tình biểu đạt phát huy tới tận cùng, đáng quý là truyền thống võ hiệp sa sút thời đại bên trong, chống lên một mảnh Tân Thiên Địa, càng là tham khảo võ hiệp tác phẩm 《 Từ Thiên Ký 》 tinh túy, bao gồm nhân vật trong võ kịch đều trực tiếp dời chờ tới đây, lấy được huy hoàng thành công.

"Khai sơn Sư Tổ chưa chắc là đứng đầu tác phẩm đỉnh cao, nhưng theo gió tác phẩm lại có thể lấy tinh hoa đi ngoài bể rạn."

"《 Từ Thiên Ký 》 bên trong nhân vật chính Hiệp Can Nghĩa Đằm, nhi nữ tình trường, khiến người võ tay khen hay kiêu đoạn tại 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 tất cả đều có xuất hiện, 《 Từ Thiên Ký 》 bên trong Long Môn thiết yến, cá thành phố lão kiếm khách, Tảo Địa Tăng, đồ tể a buồn. Mà ở 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 bên trong biến thành Hoa Sơn tụ họp, phố xá sầm uất Lão Đồ phu, trong miếu Tảo Địa Tăng, đảo phủ A Tam."

"Ngoại trừ đem kinh điển kiêu đoạn sao chép sử dụng, 《 Từ Thiên Ký 》 bên trong đứng đầu gặp hận nội dung cốt truyện là Yên Nhiên trọng thương đang nhào thành phố bị điều đũa giỡn thiếu chút nữa mất đi trình tiết, mà đoạn này tại 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 bên trong đổi thành một cái ra anh hùng cứu mỹ nhân."

"Nên làm lấy được không cách nào sao chép thành công, xét thấy ngoài sáng tác tính chất, cuối cùng chấm điểm 5. 9 phân."

Điều này bình luận sách phát ra ngoài phía sau.

Giống như là một viên đá lớn đập ở trong biển, ồm một tiếng sau đó văng lên chút nước.

Mọi người cảm giác đầu tiên là. . .

"What (cái gì)? ? ?"

"Tình huống gì?"

"Đứng đầu mấy năm duy nhất có thể nhìn Phim võ hiệp 5. 9 phân? Không đạt tiêu chuẩn?"

"Ta cảm giác được, Mạc lão sư muốn gây sự tình!"

"Mấy ngày không càng tác phẩm mới, cách lâu như vậy xuất ra một quyển năm xưa Phim võ hiệp, đây là ồn ào loại nào?"

"Vốn là 《 Từ Thiên Ký 》 chính là chép lại 《 Lạc Diệp Phi Dao 》， cái này có gì được rồi?"

"Trên lầu Ngủ Văn hẳn là giáo viên thể dục dạy, không có nhìn ra sao? Mạc lão sư nói là 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 chép 《 Từ Thiên Ký 》 hơn nửa trò giỏi hơn thầy."

Một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời. . .

Trần Đông Minh cười lạnh một tiếng: "Thường tại đi bờ sông nào có không ướt giày, chẳng lẽ không biết tòa án đã xử 《 Từ Thiên Ký 》 là chép lại?"

Đồng Thiếu Hoa đã sớm biết rồi lần này động tác, hẳn đã trước thời hạn với 《 Phê Bình Nhỏ 》 thông qua tức, tranh thủ tín nhiệm, là chính là đem Lưu Đức Chúng kéo vào cái hố.

Lúc này Lưu Đức Chúng trước máy vi tính nhìn chằm chằm bình luận trang, hẳn vụn vụn không nghĩ tới Đồng Thiếu Hoa mang đến tin tức là thực sự.

Công khai khiêu chiến quyền uy phán định?

Cái này Mạc Trác Tư, lại chính mình muốn chết!

"Mạc Trác Tư a Mạc Trác Tư, cho người khác (đừng) muốn chết, người nhất định phải muốn chết!"

Lưu Đức Chúng nhìn không được cười lên, càng cười càng phách lối.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: 【 Lợn Chết Không Sợ Nước Sôi 】

Lúc này, phản ứng đứng đầu kịch liệt, đương nhiên là Bút Danh là Bách Lý Phi Hoa lương huê vốn người.

Hắn tại sau năm phút, chiếm được tin tức này, nhìn xong phê bình phía sau bắt đầu mắng to: "Thiên hạ văn chương một đại chép, hắn chẳng lẽ không biết?"

"Hắn là muốn ta dạy hắn sao? Tòa án đều xử, hắn có phải hay không ngốc?"

Điều này cũng tại không thể Hoa lương bình tức miệng mắng to.

Mặc dù trong bình luận nặt không có bất luận một chữ nào nói tới là chép lại, nhưng rất rõ ràng liền đang nói mình chép lại.

Chuyện này hắn cũng chỉ là tức giận, cũng không có lo lắng quá mức.

Ngược lại sự tình qua đi rất lâu rồi, lúc ấy cũng có kết quả, bây giờ chuyện xưa nhắc lại, không có ý nghĩa gì.

Hoa lương bình cảm giác mình không có thể im hơi lặng tiếng. 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 là hắn vẫn lấy làm hưng thịnh tác phẩm, không thể cứ như vậy làm bản.

Dù là đến tiếp sau này tác phẩm rất dở, nhưng đọc giả đối với hắn vẫn có mong đợi.

Nếu như lúc này bị ngồi vững là chép lại, hắn là không có biện pháp tiếp nhận.

Làm Thạch Xuyên Tác Hiệp quản lý, hắn trực tiếp đang làm hiệp lực trong bày đối với Mạc Trác Tư tiến hành nghiêm nghị phê bình.

Đại khái hai phút phía sau, Thạch Xuyên Tác Hiệp phụ trách tác phẩm quyền lợi bảo đảm liên quan phụ trách tìm được Hoa lương bình tiến hành câu thông.

Trong lúc nói chuyện với nhau cho như sau:

Hoa lương bình: "Ta cho là nên kiên quyết nghiêm trị khuếch tán tin nhảm người."

Đường cao cao lớn: "Chuyện này chúng ta sẽ cùng vào, nếu như người cảm thấy có nhu cầu, ta đề nghị chọn lựa luật pháp đường tắt tiếp nối quyền."

Đại khái yên lặng một hồi.

Hoa lương bình: "Bốn năm trước đã có kết quả, không cần phải lãng phí nhân lực vật lực."

Đường cao cao lớn: "Thạch Xuyên Tác Hiệp sẽ cho xuất cảnh cáo, nếu như muốn tiến một bước tiếp nối quyền, ta vẫn đề nghị người chọn lựa luật pháp đường tắt."

Hoa lương yên ổn trận căn rằng nghiêng lợi, hắn lúc đầu mặc dù có thể đánh thắng kiện, là động tay chân.

Lần này nếu như lần nữa dòi lên sân khấu, sợ là dễ dàng lộ hãm!

Nhưng làm sao bây giờ?

Nếu như chẳng qua là bình thường báo chí hoặc là tin đồn, hắn hoàn toàn không cần phải để ý, ngược lại không tạo nổi sóng gió gì.

Nhưng có ý phát biểu cái điểm này đánh giá người, hắn không thể hoàn toàn xem nhẹ.

Mạc Trác Tư nhà bình luận thân phận có lẽ không có bao nhiêu người để ý, nhưng ở trong vòng, người này tại Thi Đàn địa vị đó là không cần nói cũng biết.

Dù là đối phương không gia nhập Văn Đàn hiệp hội, cũng không có ai sẽ xem nhẹ Mạc Trác Tư tồn tại.

Cũng đúng là như vậy, Hoa lương bình cho là mình không thể nào làm bộ không thấy được.

Hắn ngược lại hít một hơi, bây giờ chỉ có thể nhìn một chút hiệp hội đưa ra cảnh cáo có hữu dụng hay không rồi.

Trên thực tế hắn biết, vật này hãy cùng luật sư văn kiện giống nhau, chỉ có thể hù dọa người, không được cái gì tác dụng thực tế.

...

Sau hai giờ.

Trần Quốc Khánh với Mạc Trác Tư đi tới Từ Thanh Thanh trong phòng làm việc.

Từ Thanh Thanh hai tay ôm ở trước ngực nói: "Thạch Xuyên Tác Hiệp đã cho chúng ta phát tới cảnh cáo văn kiện."

"Hắn thật đúng là dám?" Mạc Trác Tư có chút giật mình.

"Có cái gì không dám, nếu luật pháp văn kiện tương quan chứng minh đều xuống, người bây giờ không có gì phản kháng." Từ Thanh Thanh không lưu tình chút nào mà phê bình nói.

Cái này thời điểm, Trần Quốc Khánh giơ tay lên, hắn dè dặt nói: "Ta có một ý tưởng, người trước đem hắn ngược dọn ra tài liệu nhìn xong, sau đó sẽ quyết định."

Trần Quốc Khánh vì sao nói như vậy, là bởi vì, hắn cho là Mạc Trác Tư trên đầu chứng cứ đã phi thường đầy đủ.

Cho dù là lật đổ nhiều năm trước tòa án phán định kết quả, cũng cũng không phải là không thể nào.

Từ Thanh Thanh trầm mặc chốc lát, nàng ngẩng đầu lên nhìn đến Mạc Trác Tư, hỏi: "Tại sao phải làm như vậy, người chẳng lẽ thật muốn đem phê bình chuyên mục cải tạo thành đánh giá chuyên mục chứ?"

"Nếu như ta nói là bởi vì Cố Hoàn Thắng gặp bi thảm tao ngộ để cho ta động tâm, người có tin hay không?" Mạc Trác Tư mím môi hỏi ngược lại.

Từ Thanh Thanh lười trả lời cái vấn đề này, nàng mở miệng nói: "Bất kể như thế nào, toàn bộ phải lấy công ty lợi ích làm chủ, chuyện này nếu như không được chính diện tính ảnh hưởng, ta đề nghị xóa bỏ."

Trần Quốc Khánh bất đắc dĩ nhún vai một cái, hắn cũng suy nghĩ minh bạch, cho dù là Cố Hoàn Thắng Chân Bình ngược, bình luận mạng lưới cũng không chiếm được cái gì thực tế chỗ tốt, hơn nữa còn muốn cản gió hiềm.

Mạc Trác Tư động linh cơ một cái, thẳng thắn nói nói: "Lời không thể nói như vậy, ta không phải muốn một cái có thể đánh giá chuyên mục,

Mà là một cái có sức ảnh hưởng chuyên mục."

"Sức ảnh hưởng người biết không? Không chỉ là nổi tiếng sức ảnh hưởng, mà là chân chính trên ý nghĩa có thể thay đổi độc giả đối với tác phẩm cái nhìn sức ảnh hưởng."

Trần Quốc Khánh hít vào một hơi, hắn còn tưởng rằng Mạc Trác Tư sẽ thổi phồng hư một phen, nhưng không nghĩ tới thổi phồng lại tương đối có thành tựu.

Mạc Trác Tư thực ra sâu trong nội tâm liền có ý nghĩ này, hơn nữa hắn cũng có loại năng lực này.

Từ Thanh Thanh ngăn người một chút, nàng chần chờ một chút hỏi: "Có phải hay không tương tự quốc tế Thời Thượng Tạp Chí?"

Đơn giản là một lời thức tỉnh người trong mộng.

Mạc Trác Tư nhất thời vỗ tay cười nói: "Đúng đúng đúng, nói cách khác chỉ nếu có thể bị quốc tế Thời Thượng Tạp Chí phát hành nhân vật, cho dù là lúc trước không có tiếng tăm gì, cũng có thể thoát cái xuất hiện ở toàn thế giới con mắt bên trong, loại này tạp chí mới có thể nói có sức ảnh hưởng, bởi vì cho mọi người đối với hắn công nhận trình độ cao."

Trần Quốc Khánh cũng trả lời nói: "Không sai, công nhận độ là một cái rất mấu chốt lời, độc giả càng công nhận người tác phẩm, bọn họ đối với người lại càng tín nhiệm, người lời nói dĩ nhiên là có sức ảnh hưởng rồi, cái gọi là ngôi sao sức ảnh hưởng cũng tương tự."

Từ Thanh Thanh bỗng nhiên cười một tiếng, "Cho nên? Cái này cùng hắn chuyên mục có quan hệ gì? Cố ý ở không đi gây sự, khiến mọi người công nhận người?"

Câu này hỏi ngược lại, cũng là chọc trúng Mạc Trác Tư đáy lòng.

Hắn thật đúng là có điểm ở không đi gây sự, nhưng kỳ thật cuối cùng, là muốn thông qua đồn thổi lên có giá trị tác phẩm tin tức, đem thành thực điểm số lẫn lộn.

Bầu không khí trầm mặc một hồi.

Từ Thanh Thanh mở miệng nói: "Ta theo Trần tổng ý là, trừ phi ngươi có tất thắng lý do hoặc là năng lực, nếu không không đề nghị làm như vậy."

"Ta có tất thắng năng lực!" Mạc Trác Tư nói rất là tự tin.

Trần Quốc Khánh thoáng cái liền biệt trụ rồi, hai mắt tròn to, người này thật đúng là dám nói?

Mạc Trác Tư động linh cơ một cái, "Như vậy, ta đề nghị chuyện này trực tiếp đi lên báo, đừng đề!"

"Ta đã với Trần tổng câu thông qua rồi!" Từ Thanh Thanh tức giận nói, nàng đương nhiên sẽ không đề thêm đến loại chuyện này.

Mạc Trác Tư nhếch miệng cười một tiếng: "Ta nói tiếp tục đi lên báo, vạn nhất ta chọc phải kiện rồi, toàn bộ binh luận mạng lưới đều phải xui xẻo, chuyện này có thể lớn có thể nhỏ."

Trần Quốc Khánh giống như là nhìn người điên bình thường, nhìn đến Mạc Trác Tư.

"Ngươi. . . Ngươi điên rồi?"

Từ Thanh Thanh cũng là ngốc ngây người, cái này ở đi lên đã đến Hoa đồng vị trí, Hoa đồng với Mạc Trác Tư quan hệ mọi người đều biết, đây không phải là. . .

"Không việc gì, vạn nhất Hoa đồng ủng hộ đây? Có đúng hay không?" Mạc Trác Tư cố nín cười ý nói.

Hai người với nhìn kẻ ngu dường như nhìn đến Mạc Trác Tư, điều này sao có thể?

Trừ phi Hoa Khang Bá điên rồi, không thể làm sao có thể sẽ nhóm người?

Từ Thanh Thanh rất không tin nhiệm mà phui một cái người này, sau đó cho Trần Thao phòng làm việc gọi điện thoại.

"Trần tổng, hần nói không bằng trực tiếp báo lên Hoa đồng, khiến Hoa đồng tới quyết định."

"Hần điên rồi sao?" Trần Thao cười mắng: "Ngươi nói với hần, chớ chọc xảy ra chuyện tới là được."

Từ Thanh Thanh liếc một cái Mạc Trác Tư, sau đó hướng về phía nói điện thoại nói: "Ta cũng vậy cái ý này, có thể là chuyện này dù sao ảnh hưởng khá lớn, Thạch Xuyên Tác Hiệp cũng phát tới cảnh cáo, có thể sẽ chọc kiện."

Trần Thao dừng một chút, nếu là chọc kiện, cái này thì dễ dàng khiến binh luận mạng lưới đi lên dư luận danh tiếng đình sững, thật đúng là với Chủ tịch hội đồng quản trị báo một tiếng.

Nếu không đã xảy ra chuyện gì, Hoa Khang Bá khẳng định trước tiên tìm hần tính sổ.

Trần Thao suy tính một hồi, "Được, ta đây hãy cùng Hoa đồng nói một chút."

Hai người cúp điện thoại.

Từ Thanh Thanh rất không còn cách nào khác mà nói rằng: "Trần tổng chuẩn bị báo lên, ngươi chờ đó bị thu thập đi!"

Trần Quốc Khánh cũng là ghen một mặt nụ cười, nhìn đến Mạc Trác Tư biểu tình chính là: "Tiểu tử ngươi tự tìm, đừng trách huynh đệ không giúp ngươi."

Mạc Trác Tư cái kia là một bộ lộn chết không sợ khai thủy năng biểu tình.

Hần vẻ mặt này nhìn đến Từ Thanh Thanh rất là khó chịu, nhất định phải tìm cơ hội thật tốt giáo huấn người này một hồi.

Tút tut tut điện thoại reo.

Từ Thanh Thanh nhất thời bật cười, xem ra kết quả đi ra.

Nàng hướng Mạc Trác Tư hài hước cười một tiếng, xem ta thu thập ngươi!

Bên trong điện thoại truyền ra Trần Thao thanh âm.

"Ách, Hoa đồng nói tại trong phạm vi không chế là được." Trần Thao lúng túng nói, liền chính hần cũng có chút mộng.

Từ Thanh Thanh mặt mày vui vẻ thoáng cái liền cứng, không thể nào a!

Nàng chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu nói: "Cái kia. . . Tốt lắm!"

Đùng một tiếng, cúp điện thoại.

Trần Quốc Khánh lập tức bùm mặt nói: "Ai, không mặt mũi nhìn! Tự mình làm bậy thì không thể sống được!"

"Khục khục!" Từ Thanh Thanh về mặt lúng túng hắng giọng một cái, "Ngươi vận khí tốt, Hoa đồng khả năng đụng phải chuyện tốt gì, chỉ cần không quá bất hợp lý là được!"

Cái này lời vừa dứt, Trần Quốc Khánh liền trong nháy mắt tròn mắt há mồm rồi.

"Mẹ nó? Không thể nào?" Hắn tròn to cặp mắt hỏi.

Từ Thanh Thanh mím môi nghiêm mặt nói: "Trần tổng chính là ý này, không có chuyện gì trở về đi công tác đi!"

Mạc Trác Tư nhìn đến hai người này biểu tình, trong lòng nhất thời vui vẻ nở hoa, khó trách đều nói mặt trên có người dễ làm chuyện!

Hiện tại tại chính mình lãnh đạo cao nhất có người, thật là có thể nói là đi ngang!

Hai người đi ra phòng làm việc phía sau, Trần Quốc Khánh thật là nổ, hắn khó có thể tin hỏi: "Ngươi nên sẽ không biết Hoa đồng sẽ nhóm chứ?"

Mạc Trác Tư cố nín cười ý hỏi ngược lại: "Ngươi cảm thấy khả năng sao?"

"Không thể nào, làm sao có thể!" Trần Quốc Khánh mình một chút liền bỏ ý nghĩ này!

Mạc Trác Tư cười thờ dài một câu: "Thiên thời địa lợi cùng người hòa, xem ra đều tại ta cái này a!"

"Chó má vận khí!" Trần Quốc Khánh trắng mắt xem thường, người này thật là không làm không chết!

Hai người trở lại lầu ba, Phương Phi Vũ đầu tiên là chạy tới hỏi: "Thế nào như thế nào đây?"

"Không thể nào! Trở về đi công tác!" Mạc Trác Tư bình tĩnh hướng chính mình văn phòng vị trí đi tới.

Mọi người xem trận thế này thì có loại không hiểu rõ được cảm giác.

Hết thấy đều dựa theo kế hoạch tại tiến triển bên trong.

Vì để cho Hoa Khang Bá phối hợp, hắn chính là xuống một phen công phu, mặc dù không có bại lộ Đồng Thiếu Hoa, nhưng lại đem Phê Bình Nhỏ liên quan tới dư luận scandal công kích sự tình nói ra.

Chuyện này thực ra tất cả mọi người lòng biết rõ, nhưng phải xuất ra chứng cứ tới rất khó, không có cái nào mạng lưới lớn V sẽ vì tiền hủy diệt chính mình tương lai.

Mạc Trác Tư ý kiến là, Nguyên Đán cái này mấy ngày nghỉ, trước đem mọi người chú ý lực lượng hấp dẫn tới.

Khiến mọi người có thời gian đi xem một chút 《 Từ Thiên Ký 》 còn có 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 cái này hai quyển tác phẩm, nhất định phải chân chính đi đọc mới biết nói chuyện gì xảy ra.

Chờ thả xong già, lại đem 《 Hòa Thượng Môn Phụ 》 vớt ra, tuyệt đối có thể nổ ra một mảnh Tân Thế Giới.

Mạc Trác Tư về nhà trên đường, cố ý cho Cố Hoành Thắng phát một cái tin nhắn ngắn, để cho đối phương yên tâm, tự có nắm chặt.

Còn không có về đến nhà, điện thoại reo.

"Mạc lão sư a, nghe nói ngài Nguyên Đán tại Cổ Thành có cái người hâm mộ lẻ ra mất?" Lâm Ngạn Tổ trong điện thoại rất khách khí thăm hỏi sức khỏe.

"Ừ, Đúng! Làm sao ngươi biết?" Mạc Trác Tư nụ cười nồng nặc mà đi trên đường.

Lâm Ngạn Tổ mặt dày nói: "Cái đó, mang ta đi chung như thế nào đây?"

Mạc Trác Tư sừng sốt một chút, kinh ngạc hỏi: "Ngươi đi làm gì?"

"Đem ngươi làm người hâm mộ a!" Lâm Ngạn Tổ bật thốt lên.

Mạc Trác Tư ở trên đường trực tiếp cười phun ra ngoài, "Lâm thiếu đây là trêu chọc ta đi?"

"Không có trêu chọc ngươi, thật!" Lâm Ngạn Tổ ra vẻ thẳng thắn nói: "Ta là thật cảm tạ ngài!"

Mạc Trác Tư cũng là lần đầu tiên đụng phải loại này da chết mặt dày, thật là dở khóc dở cười, "Được được được, đúng!"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: 【 nghênh đón máy bay 】

Nguyên Đán.

9h sáng.

Cổ Thành sân bay, quốc nội đến khu E cửa ra, nơi này đầy áp người rất là náo nhiệt.

Diễn cuồng người hâm mộ đem trọn cái đường đi chiếm đoạt, lũ khách chỉ có thể từ trong đám người gạt ra đi ra ngoài.

Đáng sợ nhất là, từng tại mấy năm trước xuất hiện qua người hâm mộ vì thấy thân tượng một mặt phát sinh đập sự kiện.

Cho nên sân bay quản lý phương cố ý tăng thêm nhân thủ duy trì trật tự.

Những người ái mộ giờ cao nghênh đón máy bay bảng hiệu, hoan nghênh bảng hiệu, có chút là dùng viết tay, có chút chính là mang theo ánh huỳnh quang, nhìn một cái cũng biết đến có chuẩn bị.

"Tới chưa?"

"Còn không có đây!"

"Chúng ta đây làm sao bây giờ? Muốn chen qua đi không?"

Tại đám người nơi hẻo lánh, có như vậy ba người đang thấp giọng xì xào bàn tán.

Hàn bình an mềm một mặt vẻ lúng túng, "Thế nào đúng lúc như vậy, đụng phải T O T cũng tới."

"Bọn họ gần đây rất nóng, người hâm mộ quá nhiều!"

Trương Tuyết Hân nhếch miệng nói: "Có thể là chúng ta đều tới, không có lý do liền từ bỏ như vậy a!"

Tựa hồ nghe được các nàng đang thảo luận, chung quanh lập tức có cảm thù ánh mắt nhìn sang.

Ba người các nàng lộ ra cùng chung quanh hoàn toàn xa lạ.

Chung quanh toàn bộ người hâm mộ đều là giờ cao "T O T", gần đây một cái phi thường hỏa bạo mặt giá trị nam ca sĩ nhân khí tổ hợp.

Dù là chẳng qua là một lần khiêm tốn đi xa, biết được tin tức người hâm mộ cũng có thể đem cửa ra phi trường cho chen bề.

Mà Trương Tuyết Hân trong tay giờ một tấm bảng nhỏ, phía trên dán vào một tờ giấy trắng, viết "Mạc Trác Tư" ba chữ.

Các nàng với "T O T" người hâm mộ so, đơn giản là bị nghiền ép.

Trương Tuyết Hân khóc mặt, không có so sánh liền không có tổn hại, những lời này quả nhiên là chân lý.

"Làm sao bây giờ? Nếu như chúng ta không chen đến hàng thứ nhất, khả năng không thấy được chúng ta." Hàn bình an mềm lo lắng nói.

Trương Tuyết Hân cắn răng một cái, "Mặc kệ, chen qua đi!"

Dứt lời!

Ba nữ tử lấy dũng khí, giờ một tấm bảng nhỏ trong đám người liễu mạng hướng mặt trước chen chúc.

"Nhường một chút!"

"Nhường cái một chút! Cảm ơn!"

Hoa dốc hết sức lực bình sinh, cuối cùng là đi tới gần trước xếp hàng thứ ba, khi nàng giờ lên viết "Mạc Trác Tư" ba chữ bằng hiệu lúc, nhất thời rước lấy mất một trận.

"Này? Các người là ai à?" Một người mặc quần cực ngắn cây ọt nhỏ nữ sinh tức giận hỏi.

Đây nếu là ở trường học, Trương Tuyết Hân quay đầu chính là một hồi không mang theo chữ bản mà mắng lại.

Cái này Tiểu Lạt Muội vừa mở miệng, trong nháy mắt không ít người nhìn sang.

Trương Tuyết Hân thoáng cái liền sợ hãi, nhiều như vậy cảm thù ánh mắt, nàng còn thật không dám nổi giận!

"Mạc. . . Trác. . . Tư? ? ?" Cây ọt nhỏ rất là khô hài hỏi: "Cái này ai vậy?"

Chung quanh một nhóm người lắc đầu.

"Không nhận biết!"

"Chưa từng nghe qua!"

Trương Tuyết Hân thật là vừa tức vừa gấp, nàng gắt gao cắn răng.

"Cái đó, nếu không chúng ta hay là chớ chen lấn?" Hàn bình an nhu nhược yếu mà nói rằng, nàng còn thật sợ rồi.

"Không được, lần đầu tiên nghênh đón máy bay, không thể cứ tính như vậy." Trương Tuyết Hân rất kiên quyết nói.

Nàng không chỉ không có nhượng bộ, ngược lại thì tiếp tục hướng trước mặt chen qua đi.

Trong nháy mắt chọc cho nhân thân cộng phần!

Hàn bình an mềm nhừn một cái chung quanh ánh mắt đã biết xấu, nàng nhưng là nghe nói có chút người hâm mộ đặc biệt đừng xung động, thậm chí nổi lên đánh người chuyện đều thường thường phát sinh.

Xong rồi xong rồi!

Bầu không khí khẩn trương muốn chết, tất cả mọi người cho là lập tức sẽ bùng nổ "Chiến đấu" !

Nhưng vào lúc này, có người lớn tiếng rất hô to: "Tới tới!"

Quét một chút!

Tất cả mọi người đều kẹp lên mũi chân, hưng phấn gào thét mình thích tên!

"Đại Trúc! ! !"

"Rất yêu thích tóc đen! ! !"

Loại này điên cuồng thét chói tai cũng không phải là không có lý do, bởi vì T O T tổ hợp bốn cái nam sinh đều là Nam Thần cấp bậc, hơn nữa có phong cách!

Được gọi là Đại Trúc là chân dài Nam Thần, ưa thích màu trắng quần áo sạch, tuyệt đối ánh mặt trời nam sinh.

Mà tóc đen chính là trò chơi Trạch Nam loại hình, nói chuyện đặc biệt ngốc ngây ngốc, rất dễ dàng khô hài cười.

Lần này tổ hợp chỉ có hai người tới, là vì tham gia một cái buôn bán diễn xuất hoạt động.

Điên cuồng những người ái mộ xa xa nhìn tới, có vài người tò mò phát hiện, chính mình Nam Thần bên cạnh lại nhiều lưỡng người đàn ông xa lạ.

Nhìn cũng không giống Nam Thần bọn trợ lý, trợ lý bình thường ăn mặc âu phục, hoặc là hỗ trợ nhắc theo đồ vật, đi ở phía sau.

Lúc này cái kia hai nam nhân nhưng là với hai vị ngôi sao sáng vai đi, có loại tương tự bằng hữu cảm giác.

Xoạt xoạt xoạt xoạt địa tương máy một mực chụp.

Lâm Ngan Tô đắp tóc đen bả vai cười nói: "Đứng dịp thật đúng là, các người là tôi với Hoa Thương điện ảnh sống động động đúng không?"

Tóc đen mặc một bộ phim hoạt hình hoạt hình nhân vật quần áo, chết đốt chết đốt!

Hắn cười lên còn sẽ lộ ra hai cái tiểu hồ nha, "Đúng vậy!"

Đại Trúc 1m83 thân cao, đứng tại Mạc Trác Tư bên cạnh rõ ràng cao hơn một cái đầu.

"Ta và các người hai nói, Mạc lão sư viết ca khúc thật là nhất lưu, sau này có hứng thú có thể nhiều trao đổi." Lâm Ngan Tô đối với hai người giới thiệu.

Lâm Ngan Tô không uống dư lực cho hai người đề cử Mạc Trác Tư.

Đại Trúc cũng là phi thường cho mặt mũi, toét miệng cười nói: "Vây sau này Mạc lão sư có bài hát mới, trước tiên đề cho chúng ta thử hát!"

Bọn họ bước chân mới đi ra, bên ngoài tiếng thét chói tai trong nháy mắt nổ tung.

Trương Tuyết Hân bị chen lấn thiếu chút nữa đứng không vững, tay run một cái, đem nghênh đón máy bay bảng hiệu cho tuột xuống, dùng một tiếng té ở trên sàn nhà.

Cái này có thể dọa mọi người giật mình, quét một chút tất cả mọi người đều tỉnh.

Đại Trúc nhảy tới trước một bước, đem bảng hiệu nhặt lên, sau đó hướng đám người nhìn lại, hỏi: "Ai đây xuống?"

Trương Tuyết Hân hai mắt ngẩn ngơ, thấp thòm giọng tay lên: "Ta. . ."

Hắn cười nhạt: "Cầm chắc, khác (đừng) đập phải người rồi!"

Dứt lời, Đại Trúc tự mình đi tới đem bảng hiệu đưa tới Trương Tuyết Hân trong tay.

Chung quanh người hâm mộ đó là một cái mê trai: "Thật là đẹp trai!"

"Tốt lắm, yêu người chết được!"

Lâm Ngan Tô hắn lập tức nhìn về Mạc Trác Tư, hỏi: "Ồ? Cái đó không là tôi đón chúng ta sao?"

Mạc Trác Tư lúc này đang chuẩn bị bấm nghênh đón máy bay người điện thoại, quả nhiên một giây kế tiếp.

Trương Tuyết Hân điện thoại di động reo đứng lên.

Hiện trường có chút hỗn loạn, camera đủ loại chụp hình.

Đặc biệt một ít tin tức tiểu đàn, còn có cuồng nhiệt người hâm mộ mê hoặc, bọn họ để ý là hai cái này đi cùng cùng đi ra khỏi tới thần bí nhân rốt cuộc là ai?

Lâm Ngan Tô với công ty mình hai cái nghệ sĩ chào hỏi một tiếng, sau đó cùng Mạc Trác Tư đi tới Trương Tuyết Hân bên này.

"Trời ạ! Làm ta sợ muốn chết!" Trương Tuyết Hân che ngực nói.

Bên cạnh còn có một đồng lớn ấn đưa quần chúng, tò mò chen tới.

Bên kia.

Truy tìm thần tượng cây ớt nhỏ bị bày người ép ra ngoài, nàng chỉ có thể trở mắt nhìn mình thần tượng lên xe, bắt đầu đi sau khi, động linh cơ một cái, lập tức trở về chạy.

Mạc Trác Tư đang chuẩn bị với Trương Tuyết Hân trò chuyện đôi câu, bên cạnh một cô gái thờ hồng học chạy tới.

Nàng còn chưa mở miệng, Mạc Trác Tư buồn cười hỏi: "Nàng cũng là ta người hâm mộ sao?"

"Không phải!"

"Đúng!"

Trương Tuyết Hân với cây ớt nhỏ đồng thời mở miệng, đứng dịp liền đứng dịp tại, Trương Tuyết Hân phủ nhận.

Mà cây ớt nhỏ lại nói đúng!

"Nàng không phải!" Trương Tuyết Hân nhú mày bất mãn nói.

"Ta lúc trước không phải, bây giờ là!" Cây Ớt nhỏ sắp xếp mặt mày vui vẻ, sau đó đưa tay nói: "Xin chào, ta gọi là Mục Thiên Dung, là người người hâm mộ nhỏ!"

Mạc Trác Tư cũng không biết vừa mới phát sinh chuyện, hắn còn tưởng rằng thật là mình người hâm mộ, nhất thời treu ghẹo cười nói: "Rất hân hạnh được biết người!"

Trương Tuyết Hân với mới vừa rồi hai cô bé nhất thời một mặt tròn mắt há mồm.

Tình huống gì?

Mục Thiên Dung cười thật ngọt ngào, nàng mới vừa rồi nhưng khi nhìn đến nam sinh này với chính mình Nam Thần Đại Trúc cùng nhau nói chuyện phiếm, ngược lại không chen vào được đám người, còn không bằng mặt bên đột phá.

Mạc Trác Tư vỗ mông một cái, "Đi đi nha."

"Có hẹn trước xe chứ?" Lâm Ngan Tổ chủ động hỏi.

"Có a! Quán rượu chuẩn bị xong, ách. . . Chẳng qua chỉ có một gian phòng!" Trương Tuyết Hân lúng túng nói.

Lâm Ngan Tổ cười thờ dài nói: "Không việc gì, không thiếu tiền!"

Mạc Trác Tư khinh bỉ liếc một cái người này, sau đó mở miệng nói: "Khiêm tốn một chút có được hay không."

"Ta chỉ nói là nói thật a!" Lâm Ngan Tổ mặt thẳng thắn nói.

Nhìn Mạc Trác Tư chỉ muốn một chân đạp tới, thật trời ạ người so với người làm người ta tức chết!

"Thực ra tiết kiệm một chút tiền cũng được, ta với người ở một gian phòng, vừa vặn buổi tối có một số việc nghĩ (muốn) hàn huyên với người trò chuyện." Lâm Ngan Tổ nửa đùa nửa thật nói.

Mạc Trác Tư là đã hiểu, người này dây dưa tới chính mình, mới vừa rồi còn hung hăng mà lấy lòng, nhất định là muốn cầu cạnh tới.

Cây Ớt nhỏ Mục Thiên Dung che kính ngạc nói: "Nguyên lai, nguyên lai các người là gay à?"

"Người mới là gay!" Mạc Trác Tư cười mắng một câu.

Mấy người đi tới ngoài phi trường mặt, lên một chiếc có thể ngồi bảy người xe thương vụ.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: 【 sách nhỏ 】

Văn Đàn hiệp hội, đây là một cái quan phương tổ chức.

Tác Giả hiệp hội, là thuộc về dân gian tổ chức.

Nhà Bình Luận hiệp hội, là dân gian phân tán tổ chức.

Tầng này tầng đi lên, càng đi lên quyền lực càng lớn, sức ảnh hưởng càng lớn, chịu chúng cũng càng rộng hiện lên.

Lần thứ tư Từ Châu thành Nhà Bình Luận hiệp hội đang ở chuẩn bị mở bên trong, chuẩn bị mở mới là Hán Ngữ văn hóa tập đoàn, phía đầu tư là Đa Bảo điện ảnh.

Loại này giao lưu hội bên trên, ngoại trừ học thuật bên ngoài trao đổi, sẽ còn liên quan đến nhiều tầng diện buôn bán trao đổi.

Lúc này Hán Ngữ văn hóa tập đoàn lâu ba trong phòng làm việc, lại xảy ra ý kiến khác nhau.

"Thư mời đã phát, bây giờ đem tên loại trừ không thích hợp!" Đồng Văn Khang nghiêm mặt nói.

Cố Thừa Chí mím môi không nói lời nào.

Hai người trầm mặc chốc lát.

"Người biết, đây không phải là ta ý tứ." Cố Thừa Chí lạnh vừa nói nói.

"Cái kia sẽ giả bộ không thấy ta, ta không biết." Đồng Văn Khang tiếp tục vận quay đầu lại, tiếp tục chính mình công việc.

Cố Thừa Chí nhất thời bật cười, "Lão Khang, ta biết chuyện này người làm khó, ta cũng làm khó."

"Không phải vì không làm khó dễ vấn đề, là nguyên tắc làm người vấn đề, mặc dù danh sách là ta tới định, nhưng thông báo phát ra, người bây giờ để cho ta đem hấn đá ra, ta giải thích như thế nào?" Đồng Văn Khang đẩy một cái mắt kính, lộ ra hơi không kiên nhẫn.

"Lão Khang, ta cũng ngoài sáng nói cho người, là Cố Thành Văn Dân hiệp hội vinh dự Phó Hội Trưởng Trần Đông Đông tìm tới ta, hấn biết người phát thư mời, còn cố ý tìm ta hủy bỏ hấn vị trí, khiến hấn ăn bị sập cửa vào mặt!" Cố Thừa Chí trực tiếp liền mở ra mà nói rồi.

Đồng Văn Khang nhất thời ngạnh ở, sau đó lại thư thái mở, hỏi: "Bọn họ có ân oán?"

"Cái này Mạc Trác Tư quá phách lối, mới vừa đắc tội Trần Đông Đông, bây giờ lại đụng trên tấm sắt rồi, bây giờ người khác mở miệng, người nếu là cự tuyệt thì tương đương với chọn đội." Cố Thừa Chí bậm mặt nói.

Đồng Văn Khang chần chờ chốc lát nói: "Đụng tấm sắt? Người nói là 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 kia võ hiệp?"

"Đúng vậy! Hoi có chút lý lịch đều biết mấy năm trước quyền sách này cũng đã bạo qua chép lại, hấn còn ngu hồ hồ một chân giẫm vào đi." Cố Thừa Chí có chút không lời nói.

Đồng Văn Khang xoay người lại đến, kinh ngạc hỏi: "Trần Đông Đông là bởi vì hấn con trai chuyện chứ?"

"Đúng, cái này ta vừa mới bắt đầu cũng không biết, phía sau đến điều tra một cái bên dưới, mới phát hiện ở nơi này Mạc Trác Tư vì sao ló đầu nhanh như vậy, cũng là bởi vì không hiểu quy củ, đánh bậy đánh bạ!" Cố Thừa Chí nếu có kỳ sự nói.

Đồng Văn Khang cũng coi như biết, cái này thực ra liền là cố ý, liền chờ mình đem thư mời phát tới, muốn mạnh mẽ đánh mặt!

Nhưng vấn đề là, Trần Đông Đông mặt mũi có thể không cho, nhưng nhất định phải có lý do chính đáng.

Trước mắt chính mình không tìm ra chính mình lý do.

Một là Văn Dân hiệp hội Phó Hội Trưởng, dù là không có thực quyền, nhưng mạng giao thiệp tài nguyên cũng hoàn toàn không phải Mạc Trác Tư một cái kẻ không đầu óc có thể so.

Cố Thừa Chí bị thương thờ dài một cái: "Ngược lại lời nói liền đến nơi này, người tự xem làm, ta không phải phụ trách chuyện này, nếu là không đi ta chỉ có thể nói không có năng lực làm."

Đồng Văn Khang tốt không còn cách nào khác mà trắng người này một cái, đều gần mười năm đồng nghiệp, đối phương tính cách gì hấn hiểu rất rõ.

"Ta đã nói với người, sau này loại sự tình này trực tiếp đẩy xuống, liền nói người theo ta không quen, hai chúng ta không lời nói." Đồng Văn Khang rất là ghét bỏ mà nói rằng.

"Đó chính là quyết định?" Cố Thừa Chí có chút kinh ngạc vui mừng hỏi.

"Ta mới vừa nói gì? Hai chúng ta không quen." Đồng Văn Khang trực tiếp sậm mặt lại không để ý tới hấn.

Cố Thừa Chí cười vỗ mông một cái, "Tốt tốt tốt, sau này không phiền người!"

"Một lần cuối cùng, lần sau không được phá lệ." Đồng Văn Khang cũng không quay đầu lại mà nói rằng.

Cố Thừa Chí đi tới hút thuốc đi, trả lại một cú điện thoại.

Hấn lấy lòng cười nói: "Ồi, Trần hội trưởng, đã đem tên hấn trừ đi, yên tâm đi!"

"Vậy thật là là làm phiền người, có rảnh rồi tới Cố Thành, ăn thật ngon bữa cơm." Trần Đông Đông thanh âm theo trong điện thoại truyền ra.

Hai người khách khí rồi mấy câu, lúc này mới cúp điện thoại.

Cố Thừa Chí thật là có một ít thất vọng, cái này mời ăn cơm còn được bản thân đi Cố Thành, không chỉ là khách sáo, hơn nữa còn phi thường không thành ý.

"Bây giờ a! Có vài người đều xem thường người rồi!" Hấn thăm thở dài một câu,

Sau đó hướng phòng làm việc của mình đi tới.

...

Trong quán rượu.

Dương Hoan Hoan tại quán rượu theo chân bọn họ hội họp, hơn nữa lật ra trong hình thần bí sách nhỏ.

Mạc Trác Tư cả người đều sợ ngây người.

Dương Hoan Hoan giải thích: "Trong này là mọi người chúng ta đối với người chúc phúc, bao gồm rất nhiều người nhập hội thời điểm viết lời chúc phúc, có chút là rất thích người thơ, ngược lại đều viết ở bên trong, tuyệt hân theo ta cùng nhau làm rồi một cuốn sách nhỏ, sao chụp hai trăm vốn."

Nàng dò khóc dò cười nói: "Nhưng là ta không nghĩ tới, ghi danh người sẽ có 900 người, cho nên không đủ."

Mạc Trác Tư thuận tay cầm lên một ít vốn, không phải rất dày đại khái chỉ có chừng mười trang, bên trong trang thứ nhất chính là mình trích lời.

"Cái thế giới này không có Cố Thành, nếu như người nguyện ý người chính là Cố Thành." —— Mạc Trác Tư

"Người nên là một giấc mộng, ta hấn là một trận gió." —— Cố Thành

"Người cho tới bây giờ đều mất ngủ, người cho tới bây giờ cũng không có mộng." —— Mạc Trác Tư

Tờ thứ hai là Mạc Trác Tư chính mình tấm ảnh cùng với người hâm mộ tổ chức thành lập thời gian địa điểm, dùng phi thường nhớ thuở xưa sắc điệu phối hợp ra cảm giác.

Trang thứ ba, là người hâm mộ thành viên viết ra chuyên lời cho người khác.

"Ta lúc trước vẫn cảm thấy, mình cũng sống không được, nào còn có tâm tư đi làm người hâm mộ."

"Cho đến một ngày nào đó ngày ấy, Cố Thành thơ càn quét toàn bộ bạn bè vòng, ta cảm thấy được người này thật là thật lợi hại."

"Cách một đoạn thời gian, có bạn nói với ta thực ra căn bản không có Cố Thành người này, ta còn khịt mũi coi thường mà mắng hấn một hồi."

"Người nói đúng, thực ra mỗi một người đều là Cố Thành." —— Hoàng Giai Giai

"Có chút đường nhất định phải đi một mình." —— Hà Tuấn Phong

"Ta mỗi ngày trước khi ngủ cũng sẽ ở bằng hữu vòng quét một lần, người cho tới bây giờ đều mất ngủ, người cho tới bây giờ cũng không có mộng." —— Cố Kiến Nhiên

Mạc Trác Tư miệng hơi hơi mở to, hấn thấy được rất nhiều rất nhiều người ở phía trên viết lời nói, có chút là sáng tác, có chút là cảm nghĩ, còn rất nhiều ủng hộ khích lệ chính mình câu.

Có lẽ chẳng qua là đơn giản một câu nói, nhưng là trong những người này trái tim chỗ sâu tình cảm thả ra.

"Có lẽ rất nhiều người không hiểu, nhưng người đi ra thuộc về mình đường, dù là dọc theo đường đi lao đảo, nguyện người đi ra nửa đời, trở về vẫn là thiếu niên."

Loại cảm giác này rất khó đi diễn tả, nhưng Mạc Trác Tư cảm động.

Hấn chưa từng nghĩ vì những người này làm chuyện gì, chẳng qua là đang làm mình thích, đối với chính mình có lợi chuyện.

Nhưng lại không nghĩ rằng, lại có nhiều người như vậy ưa thích chính mình, yên lặng giúp đỡ chính mình.

Trong nháy mắt, ý thức trách nhiệm cùng vinh dự cảm giác kịch tăng!

Hấn thoáng cái lại không phải nói cái gì, nói chuỗi dài lộ ra phiền tinh lời nói tựa hồ có hơi quá sớm, nói cảm ơn lại sợ không đủ coi trọng.

Hấn do dự chốc lát, gơ tay lên nói: "Cầm bút đến, hai trăm vốn là chứ?"

Dương Hoan Hoan cười nhếch nhếch mà đưa một cây viết đi qua, "A, kiểu chữ ngay ngắn điểm, ít nhất phải nhìn ra được tên gì."

Mạc Trác Tư không nói gì, chẳng qua là đứng ở cái kia bắt đầu hung hăng mà ký tên.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: 【 thứ nhất lần lễ gia mắt 】

Tối gần chạng vạng tối.

Mạc Trác Tư tại trong quán rượu với chính mình người hâm mộ tổ chức mấy cái "Nòng cốt nòng cốt" trò chuyện toàn bộ buổi chiều, hắn cũng tiết lộ chính mình gần đây phê bình ý hướng.

"Trời ạ!"

"Người nói hắn chép lại còn cầm nguyên đến cho tố cáo?" Trương Tuyết Hân khiếp sợ che miệng.

"Thế nào có người không biết xấu hổ như vậy a!" Mục Thiên Dung không nhịn được mắng.

Mạc Trác Tư buồn cười nhún vai một cái, "Kiếm tiền là thứ yếu, không chỉ có chép lại tác phẩm, còn cần ngược một cái, bây giờ Cố Hoành Thắng bị đuổi ra khỏi, tác phẩm cũng không có xuất bản thương nhân dám tiếp."

Mọi người càng nghe càng là tức giận, hận không được cầm Bách Lý Phi người tác giả này lột da hủy đi xương.

"Bất kể như thế nào, tòa án đã xử, người chẳng lẽ muốn giúp hắn khiếu nại chứ?" Lâm Ngạn Tổ ngồi ở ti vi bên cạnh trên ghế nhếch lên chân hỏi.

Mạc Trác Tư giải thích: "Đây chỉ là mở đầu, lợi dụng Nguyên Đán thời gian mọi người lẫn nhau truyền bá, tiêu hóa một chút "

"Nói như vậy, người là có hậu thủ rồi hả?" Lâm Ngạn Tổ tò mò hỏi.

"Công đạo tự ở lòng người mà!" Mạc Trác Tư trêu ghẹo cười một tiếng, sau đó vỗ mông một cái, "Tốt rồi, mọi người thu thập một chút, chuẩn bị lên đường, ta có thể đang mong đợi."

Dương Hoan Hoan đứng ở cửa điện thoại đánh không ngừng, cơ hồ đủ loại chuyện lớn chuyện nhỏ, ngôn ngữ hạng mục phụ đều phải nàng tới xử lý.

"Chúng ta hãy đi trước bố trí, sau đó phân phát một chút còn lại hoạt động vật phẩm" Viên Hiểu Phân mở miệng nói.

Đoàn người người đều đi ra khỏi phòng, phải đem thời phát sáng, còn có sáng lên vòng tay, ánh huỳnh quang bảng tên trước thời hạn bắt được hoạt động hội trường phân phát.

Mục Thiên Dung mặc dù là một giả phẩn, nhưng có việc động tham gia vẫn là vô cùng tích cực.

...

Buổi tối.

Mười chín điểm.

Màn đêm bao phủ không trung, đèn yến sẽ bắt đầu rồi.

Mạc Trác Tư bị bật mắt theo trong xe kéo đi ra, đem hân thảo xuống che tại trong mắt vài lúc, trong nháy mắt sợ ngây người.

Vô số thời phát sáng đang huy động, một nhóm người kêu gào cái này Mạc Trác Tư tên.

Ngay cả Lâm Ngạn Tổ cũng không nhịn được bị loại này lây, có vài thứ là tiền không mua được, đó chính là đồng ý cảm giác.

Dù là bằng hữu đều nghe ý hấn cách nhìn, thủ hạ nhân viên gọi cái gì làm gì, nhưng loại cảm giác đó với bây giờ hoàn toàn là một trời một vực.

"Là hấn, để cho chúng ta tụ tập với nhau."

"Tại đêm khuya, mắt ngủ thời điểm tự nói với mình nhất định phải có mộng."

"Tại tuyệt vọng thời điểm, nhất định không thể cự tuyệt ngày mai bên trong ánh mặt trời."

Dương Hoan Hoan cầm Microphone, nhớ tới những thứ này lời, nàng thanh âm thông qua kèn truyền khắp toàn bộ hội trường.

Chỉ một thoáng, thời phát sáng tạo thành một lớp người sóng, rất là thú vị.

Vừa cảm động!

Mạc Trác Tư biết, những người này thực ra đều là lần đầu tiên gặp mặt, trên căn bản đều là tự móc tiền túi tới, khả năng trong nhà cảm thấy điên cuồng, khả năng bị người hiểu lầm, nhưng lại vẫn đi tới hiện trường.

Hấn thoáng cái nhớ lại những thứ kia sách nhỏ, những thứ kia từng câu trong trái tim lời nói.

Hốc mắt trong nháy mắt ướt.

Cái hội này trận là tạm thời thuê mướn, vốn là kế hoạch sân không cách nào chứa vài trăm người, hoàn toàn bắt đắc dĩ tìm tới một quán rượu!

Trực tiếp đem chính cái quầy rượu cho mướn xuống dưới, có thể nói góp vốn phần lớn tiêu xài đều ở bên trong.

Tại ánh đèn chiếu rọi xuống, Mạc Trác Tư từ trong đám người đi qua, hấn cuối cùng là thấy được đã biết một ít người hâm mộ.

Phần lớn là học sinh, nam nữ tỷ lệ đại khái 1-2 giữa.

Mọi người cũng không có giống sân bay những thứ kia điên cuồng người hâm mộ kêu gào, chẳng qua là chính tề mà vỗ tay cổ vũ.

Mạc Trác Tư bắt được Microphone câu nói đầu tiên, không phải cảm tạ cũng không phải thương các người.

"Ta đã cho ta là một người, nguyên lai, ta còn các người nữa!"

Phát ra nội tâm, chân thành một câu nói, khiến đoàn người nở nụ cười, sau đó lại là một trận tiếng vỗ tay.

Mạc Trác Tư cường ép nhìn được hốc mắt nước mắt, hấn rất dễ dàng bị làm rung động, nói cách khác lớn như vậy đám người tụ tập cùng một chỗ, chỉ là vì một cái lễ ra mắt.

Loại chuyện này nếu là đặt ở trên người người khác, sẽ cảm thấy chân thực buồn cười.

Nhưng chân chính phát sinh ở trên người mình lúc, hấn cảm thấy không gì sánh được vui mừng.

"Ta nhớ được, Bắc Đảo có một câu như vậy, đang không có anh hùng trong niên đại, ta chỉ muốn làm một người." Mạc Trác Tư nhíu mày nghiêm túc nói: "Ta lúc đầu tương đối thường thức ý cảnh như thế này."

"

"Nhưng bây giờ ta nghĩ rằng cảm những lời này đối một chút, tại có các người trong niên đại, ta nghĩ rằng làm một người anh hùng."

Lâm Ngạn Tổ ánh mắt sáng lên, người này thật là có một tay.

Mấy trăm người sân bãi rất là huyền ảo, rất nhiều người ưa thích loại không khí này, bọn họ rối rít cầm điện thoại di động chụp hình, muốn kỷ niệm đến có lịch sử ý nghĩa một khắc.

Mục Thiên Dung cả người đều ngây dại, nàng đã tham gia rất nhiều người hâm mộ hoạt động, đại đa số đều là đủ loại hét chói tai, tặng quà tặng hoa.

Thần tượng hát mấy câu cái, hô to thương các người!

Có chút thần tượng còn biết khiếu vũ, kích thích mọi người kêu gào, rất nhiều người đều biết chụp coi thường nhiều lần.

Nhưng nàng thật đúng là là lần đầu tiên đụng phải, đặc biệt như vậy người hâm mộ lễ ra mắt, lại tại đọc thơ? ? ?

Toàn bộ suy nghĩ đều trọn mắt há mồm rồi!

Mình tại sao một cái chớp mắt tự là văn nghệ thanh niên?

Không đúng, hay lại là điên cuồng văn nghệ nữ thanh niên, nếu không làm sao sẽ tới người hâm mộ lễ ra mắt?

"Tiếp đó, mời chúng ta mời Đại Kim ba ba ra sân, cảm tạ bọn họ ủng hộ mạnh mẽ." Dương Hoan Hoan tạm thời làm rồi hoạt động này người chủ trì.

Mọi người thời phát sáng đều huy động.

Kim ba ba bọn lên một lượt đài đủ loại tiến hành tự giới thiệu mình, nhưng mà nói chuyện ý nghĩ của mình.

Một cái nóng đại ba lẳng tóc vàng nữ sinh lên đài nhất thời nghênh đón không ít nam sinh kêu lên.

"Mọi người khỏe, ta là A Kiều, rất vinh hạnh có thể tham gia Mạc lão sư lần đầu tiên người hâm mộ lễ ra mắt, bởi vì ta phần lớn thời gian sống động ở nước ngoài, nhưng bình thường còn thích xem quốc nội tác phẩm, lúc này ta phát hiện một cái phi thường thú vị chuyên mục."

"Chắc hẳn mọi người cũng biết, chính là Mạc lão sư chuyên mục, có lúc vòng vo một chút hấn bình luận khu, nhấn lại khu, có thể so với đọc sách còn có ý tứ."

Mọi người một trận cười, còn giống như thật là như vậy.

"Chúng ta số hai kim chủ ba ba nhưng là ca sĩ được ưa thích, hẳn không thể tham dự, bất quá hôm nay chúng ta còn có nặng ký khách nhân đến, xin mời 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 Lâm Ngạn Tổ tiên sinh lên đài."

Vốn là không có cái kế hoạch này, nhưng Lâm Ngạn Tổ nếu đã tới, liền dứt khoát cắm vào cái này khâu.

Tất cả mọi người một mặt tròn mắt há mồm thò miệng, Lâm Ngạn Tổ toét miệng cười nói: "Mọi người khả năng không nhận biết ta, nhưng các người khẳng định đều biết, Mạc Trác Tư ngoại trừ sẽ viết tiểu thuyết, thì từ bên ngoài, còn biết cái gì?"

Dưới đài lập tức có người hô to: "Viết lời!"

"Đáp đúng! Ta biết các người đều có mình thích hấn lý do, nhưng ta có thể cho các người nói, ta thích hấn lý do là độc nhất vô nhị." Lâm Ngạn Tổ lời này sau khi ra ngoài, lập tức thu được một số đông người ủng hộ.

"Ta đặc biệt ưa thích hấn tự tin, còn có tùy hứng." Lâm Ngạn Tổ cười mắg: "Quá tùy hứng, rõ ràng tài hoa hơn người, lại cự tuyệt gia nhập Văn Đàn hiệp hội, Ánh Trăng Mờ thơ người sáng lập Cổ Thành cũng bất quá là tinh thần hấn ảo ảnh, rảnh rồi viết viết ca khúc, không cần thận liên cả giận."

Mọi người đều bị hấn hài hước ngôn ngữ chọc cười, còn có một số người không biết Mạc Trác Tư viết lời, giống như là phát hiện tân đại lục.

Nói cách khác giả người hâm mộ Mục Thiên Dung, nàng một mặt kinh ngạc đến ngây người.

Như vậy quá trâu bò đi?

Liên quan tới Cổ Thành, rất nhiều người biểu thị không hiểu, rốt cuộc là tại sao?

Nhưng Mạc Trác Tư nói một câu, mỗi người đều là Cổ Thành, những lời này trong nháy mắt thịnh hành toàn bộ vòng tròn, diễn dịch loại khác phong thái.

Mọi người tổng kết câu nói đầu tiên là, thiên tài, luôn là không bị hiểu.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: 【 Đường Về 】

Lần đầu tiên người hâm mộ lễ ra mắt, coi như là có một cái so với hài lòng kết quả.

Đặc biệt là tại cuối cùng phân phát kỷ niệm hoạt động ký tên sách nhỏ thời điểm, không lấy được quà tặng người hâm mộ biểu thị không vừa lòng.

Cuối cùng không thể không đáp ứng các vị, đến tiếp sau này chuyển phát nhanh bổ sung tên đầy đủ vốn, lúc này mới coi là đem bầu không khí ổn định.

Trong này có rất nhiều nơi là kinh nghiệm chưa đủ, không làm được vị trí.

Nói cách khác trận lựa chọn, rõ ràng là một đám đi học người yêu thích, kết quả nhưng ở quầy rượu tụ họp, chính là sân chưa chuẩn bị xong.

Bao gồm sách nhỏ số lượng dự bị không đầy đủ, kế hoạch xuất hành chỗ sơ hở quá nhiều, bao gồm nghênh đón máy bay!

Nếu như không phải vừa vận dụng phải ngôi sao là 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 nghệ sĩ, sợ rằng nghênh đón máy bay tựa là một truyện cười.

Ngày kế tiếp.

Lâm Ngạn Tổ với Mạc Trác Tư ngồi ở đường về chuyển bay bên trên.

"Ngày hôm qua còn chưa kịp nói cho người, ta muốn nói với người chuyện." Lâm Ngạn Tổ mở miệng nói.

"Ừ, người nói!" Mạc Trác Tư cúi đầu sửa sang lại chính mình giấy nịt an toàn.

Lâm Ngạn Tổ giống như là đùa giọng hỏi: "Có hứng thú hay không xuất đạo?"

Mạc Trác Tư trong nháy mắt ngây dại, một mặt tròn mắt há mồm, hần hỏi tới: "Người nói cái gì?"

"Ta nói người có hứng thú hay không xuất đạo?"

Những lời này vừa ra, hai bên trái phải lữ khách rồi rít nhìn sang, xuất đạo không phải là làm tài tử màn bạc không?

"Người nói đùa sao? Ta làm cái gì nghệ sĩ? Buột miệng nói ra nở hoa sao? Bất được người một hồi phun ra!" Mạc Trác Tư hài hước mà nói rằng.

"Ha ha ha!" Lâm Ngạn Tổ nhìn không được cười lên: "Không phải, chính là một cái Đại Sư Hình Tượng người."

"Tìm ta quay quảng cáo đây?" Mạc Trác Tư kinh ngạc hỏi.

"Không phải ý đó, ta ý là, sau này sẽ có người tìm người quay quảng cáo, đến lúc đó có thể do chúng ta tới tiếp nối nghiệp vụ này!" Lâm Ngạn Tổ nghiêm trang nói: "Chúng ta có đứng đầu chuyên nghiệp đóng gói tuyên truyền con đường, có rất nhiều hợp tác thương nhân."

Mạc Trác Tư gật đầu một cái, hần coi như là nghe rõ, có chút tương tự ngôi sao người đại diện.

"Tạm thời không cái ý nghĩ này, có nhu cầu lời nói sẽ tìm người nói, thế nào cũng phải chờ ta chuyên mục phá một trăm vạn đặt số người đi!" Mạc Trác Tư mở miệng nói.

Thực ra hần trong lòng mình có một đường tia, thế nào mới tính lợi hại? Thế nào mới tính nổi danh?

Bây giờ có hai ba trăm ngàn đặt số người nhà bình luận vừa nắm một bó to!

Chính mình hơi có chút danh tiếng, phần lớn dính Cố Thành ánh sáng, còn có vượt con đường đồn thổi lên đi ra nhân khí.

Chân chân chính chính, tại nhà bình luận cái nghề này, mình cũng chính là một cái tân tú.

Nhưng là nếu như chuyên mục đặt số người vượt qua một trăm vạn, đó chính là một cái khác lần cảnh tượng!

"Đây chính là ta muốn nói với người sự tình." Lâm Ngạn Tổ biểu tình nghiêm túc nghiêm túc nói: "Nói trắng ra là, ta cảm thấy được bình luận mạng lưới quá nhỏ!"

"Quá nhỏ?" Mạc Trác Tư chân mày nhíu lại, không hiểu lắm những lời này.

"Cho dù là bây giờ một mục ở lên cao thế đâu, chính khách hàng đoạn sử dụng số người cũng bất quá là bốn trăm vạn, người chỉ có thể ở cái này bốn triệu dặm mặt vòng phần, cũng chính là trung bình mỗi bốn người liền muốn có một người thích người, cái này độ khó có thể tương đương nhiều đến bao nhiêu?" Lâm Ngạn Tổ một lời bên trong mà nói rằng: "Quá khó khăn!"

Mạc Trác Tư mấp máy hé miệng, không nói gì!

Đạo lý đúng là đạo lý này, nhưng bình luận mạng lưới tại toàn bộ phê bình nghề mà nói, cũng coi là một luồng không thể coi thường lực lượng.

"Ta lấy một thí dụ,

Bây giờ tốt nhất phê bình khách hàng đoạn số người là 19 triệu, sắp tới hai chục triệu!" Lâm Ngạn Tổ nửa cười nói.

"Người sẽ không phải là tới làm liệt đầu chứ?" Mạc Trác Tư cười mắng.

Lâm Ngạn Tổ rất tức giận phui hấn một cái, "Người suy nghĩ một chút, cho dù là người văn tự có đồng dạng sức ảnh hưởng, nếu như ở một cái hai chục triệu khách nhân nhà đoạn trong bình đài, tích lũy 10%, đó cũng là hai triệu người hâm mộ!"

"Cái này thực ra chính là người bây giờ đang ở bình luận mạng lưới sức ảnh hưởng, không sai biệt lắm 10% người sử dụng đặt người!"

Mạc Trác Tư chìm một chút tức, hấn ngược là cho tới bây giờ không có nghĩ tới loại chuyện này.

Chẳng trách mình thì từ chuyên mục đặt số người ít như vậy, theo lý mà nói liền Cổ Thành hai chữ tại thì từ giới sức ảnh hưởng không nên ít như vậy.

Ngược lại Lâm Ngạn Tổ nói một chút, hấn coi như là suy nghĩ minh bạch.

Đúng là khách hàng quần cơ số hạn chế phát triển.

Mạc Trác Tư mở miệng nói: "Ta cũng với người thẳng thắn, ta ký Khế Ước Bán Thân, trong vòng năm năm không có cách nào nhảy hăng."

Lâm Ngạn Tổ chột sùng sốt một chút!

Chuyện này. . .

"Đây cũng không phải là không có chưa chỗ thương lượng, phi công người biết chưa?" Lâm Ngạn Tổ đưa ra ví dụ nói: "Bồi dưỡng một cái phi công phải hao phí ít nhất hai triệu, trở thành cơ trưởng phía sau một lương tính theo năm sẽ phải bị 2,3 triệu."

"Phi công nhảy hăng đều phải cần đền to phí bồi thường vi phạm hợp đồng, bởi vì công ty hàng không nuôi một người như thế không dễ dàng."

"Nhưng vẫn là rất nhiều phi công đổi nghề, kia nhà công ty muốn hấn, liền kia nhà công ty ra khoản này trái với điều ước chi phí."

Mạc Trác Tư đồng tử hơi ngẩn ra, đây đúng là một đi thông phương hướng.

Lâm Ngạn Tổ xoa xoa đôi bàn tay cười nói: "Ta đương nhiên không phải cho người nhảy hăng đi tốt nhất phê bình, ta ý là người suy nghĩ không muốn nhốt ở bên trong, phải nhiều suy nghĩ một chút thế giới bên ngoài."

Mạc Trác Tư cười thờ dài nói: "Người thật ra khiến người lên cho ta một cái giờ học."

"Cái kia nhất định phải a! Thuật nghiệp có chuyên về một phía, ta đã nói với người đi! 《 Tỉnh Thành Điện Ảnh 》 ngoại trừ ca sĩ diễn viên, sẽ còn phát triển người nổi tiếng trên Internet kinh tế." Lâm Ngạn Tổ thao thao bất tuyệt nói: "Những thứ này người nổi tiếng trên Internet liền tương tự người tình huống, tại mình sở trường lĩnh vực tích lũy người hâm mộ, sau đó đối ngoại khuếch tán."

Mạc Trác Tư tức giận hỏi: "Người cứ việc nói thẳng đi! Có phải hay không nghĩ tới ta tại các người cái kia ký hợp đồng?"

"Ngược lại cũng không phải, ta theo cha ta có cái đồ ước." Lâm Ngạn Tổ rất có hăng hái cười nói: "Ta nói ta có năng lực khiến công ty mở ra Tân Thị trấn."

"Làm nửa ngày, ta cứ như vậy bị người dối theo?" Mạc Trác Tư trêu ghẹo cười nói.

Lâm Ngạn Tổ hung hăng mà đưa ra ví dụ một dạng, nào đó một cái người thể nào đó, thể nào kiếm tiền. . .

Nghe Mạc Trác Tư đó là sùng sốt một chút.

Nói đến kiếm tiền ai không muốn?

Đặc biệt là hấn một cái còn ở rách phòng, ra ngoài còn phải đón xe con nhà nghèo.

"Được được được, ta đồng ý người nói phương pháp, nhưng ta cần thời gian lo lắng, hơn nữa trước mắt ta tình lực không ở phương diện này." Mạc Trác Tư dờ khóc dờ cười nói.

"Ai, nói đúng là các người a! Có tiền sẽ không kiếm, cả ngày còn than thở kiếm tiền khó, thực ra chính là mình không muốn đi ra." Lâm Ngạn Tổ rất có cảm ngộ mà nói rằng.

"Người một cái xí nghiệp đại thiếu ánh mắt, có thể với dân chúng bình thường so sao?" Mạc Trác Tư trắng người này một cái.

Máy bay chậm chạp rơi vào Từ Châu thành sân bay đường băng bên trên.

Hai người theo trong phi trường đi ra, Cổ Thành chuyến này, cũng coi là khiến Mạc Trác Tư thấy được không giống nhau thế giới.

Bao gồm thấy rõ trên người mình trách nhiệm.

Hấn bên dưới máy bay phía sau, điện thoại vang lên.

"Có người uy hiếp ta rồi!"

Mạc Trác Tư đột nhiên rung một cái, vội vàng hỏi: "Người nói rõ ràng, chuyện gì xảy ra?"

Cố Hoành Thắng cắn răng nói: "Không biết đám người này làm sao tìm được ta, mới vừa rồi ta ở trên đường, thiếu chút nữa bị xe đụng, tài xế trốn mất nhìn ta một cái, ta cảm thấy phải là cảnh cáo."

Mạc Trác Tư chân mày hơi nhíu lên, lại còn dám chơi đùa cái này loại thủ đoạn này.

"Ta biết rồi, mấy ngày nay người cẩn thận một chút, ta đề nghị người bắt đầu liên lạc luật sư, chuẩn bị khiếu nại!"

Cố Hoành Thắng hung hăng gật đầu, "Được!"

Hai người cúp điện thoại, Mạc Trác Tư đứng tại máy bãi, neho mắt lại nhìn một cái sân bay đài quan sát.

"Phải chuẩn bị khai chiến rồi!"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: 【 Trước Oán Hận Là Tôn Kính! 】

Nguyên Đán kết thúc.

Mạc Trác Tư thừa dịp ngày cuối cùng nghỉ phép, đi dạo một vòng nhà ở.

Đại khái hiểu một chút Từ Châu thành trước mắt giá phòng, đương nhiên, thực ra chẳng qua là mướn một phòng.

Hắn cảm thấy rất có cần phải, đổi một cái hồng cảnh dễ chịu địa phương, buổi tối hóng gió một chút, nghe một chút âm nhạc, cả người tinh khí thần đều không giống nhau.

Tháng trước tiền lương đã vào trương mục, thẻ ngân hàng thượng lưu nước tin tức nói cho hắn biết một cái đạo lý, mình đã là một tháng vào mấy vạn người!

Lúc này thẻ ngân hàng bên trong nằm hơn ba mươi vạn, xe con cũng có thể thoả cái toàn khoản trả hết.

Đương nhiên, Mạc Trác Tư là một cái ngực (Xi A) mang (được) lớn (Z hoa) chí (Bi) người, một chiếc ba mươi bốn vạn xe con đương nhiên không thỏa mãn được.

Hắn phải đem tiền giữ lên, muốn mua thì mua chiếc sa hoa xe thể thao, cho dù là không tán gái, hóng gió một chút cũng tốt.

Tầm thường là tầm thường một chút, nhưng làm là một tiểu nhân vật mơ mộng cũng là như vậy.

Trong tầm mắt Động Đình Hồ bên ngược lại tìm tới một cái tiểu khu, phong cảnh cực kỳ đẹp đẽ, giá phòng muốn 28000 nguyên một hòa, về phần cho mướn một tháng muốn 4500 nguyên.

Mạc Trác Tư ngược lại liên lạc xong một cái chủ nhà, hai ngày nữa đi xem một chút nhà ở.

Mình bây giờ phá phòng cũng phải bắt đầu dọn dẹp một chút, cũ kỹ phá phòng 1000 một tháng, cứ tính toán như thế đến, cái này mấy ngàn khối ngược lại thật đúng là giá trị.

Cả người khí chất đều kéo lên, nói đúng ra là còn có trâu bò phong thái!

Quét thẻ đi làm

Lúc này mới phát hiện lâu một chỗ tiếp đãi Ly Ly thật giống như từ chức đi, đổi một cái tóc dài em gái, đang giúp bận rộn thu chuyển phát nhanh.

Keng một tiếng, thang máy ngừng ở lầu ba.

Thang máy đi ra bên trái khúc quanh là khu làm việc, bên phải phòng giải khát còn có phòng vệ sinh, cùng với tạm thời tài liệu cất giữ chỗ.

Mạc Trác Tư bước chân vừa mới đến khu làm việc, liền thấy một đám người vây ở Trần Quốc Khánh cửa phòng làm việc.

"Tình huống gì à?" Mạc Trác Tư tò mò hỏi.

Phuong Phi Vũ vận quay đầu lại nhìn người vừa tới một cái, phát hiện là mình cấp trên, lập tức cười nói: "Hôm nay là phim truyền hình chuyên mục tổng biên tập khảo hạch cuộc sống, bên này công bố khảo hạch danh sách."

Mạc Trác Tư nện bước bước chân đi tới, sáu bảy người vây ở chỗ này, hần cũng không nhìn thấy cái gì.

Dứt khoát trở lại chỗ ngồi cảm lý rửa sạch sẽ, sau đó chậm rãi ngược một ly cà phê.

Lúc này đồng nghiệp Tiết Anh Trác cũng đến công ty, hai người chào hỏi một tiếng.

Chờ Mạc Trác Tư đem cà phê hưởng tốt, quần chúng vây xem cuối cùng là tản ra, hần lúc này mới uống cà phê đi tới.

Tại chủ quản cửa phòng làm việc trước thiếp đến một tấm khảo hạch danh sách, bên trong bao gồm nội bộ công ty nhân viên khảo hạch, còn có nhân viên bên ngoài khảo hạch.

Khảo hạch khâu: Tổng cộng ba cái khâu, sơ thí, thi viết, thi lại.

Nội bộ nhân viên trực tiếp tiến vào thi viết, mà bên ngoài ghi danh người yêu cầu trước trải qua sơ thí.

Nhìn ngược lại rất phù hợp thức, do bộ môn chủ quản Trần Quốc Khánh cùng với quản lý chi nhánh Từ Thanh Thanh phụ trách khảo hạch khảo hạch.

Mạc Trác Tư chân mày hơi hơi khơi mào, chính mình chính mình thoảng cái làm hai cái chuyên mục tổng biên tập, mới gọi một cái cương vị tiền lương, có phải hay không thua thiệt?

Hần buồn cười lắc đầu một cái, sau đó trở lại chỗ mình ngồi.

Đi ngang qua thời điểm, Phuong Phi Vũ trả lời nói: "Đúng rồi, Mạc Trác Tư người hâm mộ gặp mặt sẽ như thế nào à?"

Mọi người đều là vô cùng hiếu kỳ, người hâm mộ lễ ra mắt a!

Mạc Trác Tư lúc này mới nhớ tới, chính mình thật giống như không phát bằng hữu vòng, hần toét miệng cười nói: "Chờ một hồi người sẽ biết."

"Có ý gì?" Phuong Phi Vũ một mặt nghi hoặc.

Mạc Trác Tư sau khi ngồi xuống, tại bằng hữu trong vòng biên tập một đoạn văn, sau đó xúng mẩy cái bức tranh phát ra ngoài.

"Ta mở mắt, liền gặp các người."

Bên dưới bức tranh là trong bóng tối rất nhiều huy động thời phát sáng, khoan hãy nói, thời phát sáng còn có ánh huỳnh quang vòng tay, nhiều người chụp hình đứng lên đặc biệt đẹp đẽ, lộ ra phi thường náo nhiệt.

Làm xong hết thấy các thứ này phía sau, hần mới mở ra chính mình tổng biên tập Website hậu trường.

Tin tức nhắc nhở nhất thời bão đi ra sắp tới một vạn cái, bao gồm nhấn lại khu với bình luận khu trả lời.

Hần còn phát hiện khá hơn một chút xin phê bình tác phẩm biến mất, cũng chính là những người này hủy bỏ xin, hiển nhiên là sợ hãi!

Kia 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 chấm điểm khu đập cục gạch số người còn thật không ít,

Lại vượt trên một chút khen người cân nhắc một đầu.

"Suy nghĩ bối rối chứ? Rõ ràng cho thấy 《 Từ Thiên Ký 》 chép lại quyển này, người môn học không làm đủ, mất thể diện đi!"

"Không quá khoa học a! Mạc lão sư làm sao biết mắc loại sai lầm cấp thấp này?"

"Rác rưởi chuyên mục, lấy đóng!"

Mạc Trác Tư liếc một cái chuyên mục đặt số người, Nguyên Đán đi qua không chỉ không có phồng, ngược lại thì xuống hơn một ngàn chú ý.

Hắn không khỏi thở dài một tiếng, đã biết tiền lương sợ là rất khó phòng đầy rồi.

Lúc này ở máy tính chủ cơ nắp bên trên lấy xuống sửa sang lại tài liệu, đây là liên quan tới Bách Lý Phi cuốn thứ ba võ hiệp tác phẩm 《 Hòa Thượng Môn Phủ 》 chép lại chứng cứ.

Hơn nữa đây là vấn đề đã đóng thuyền chuyện, thoáng cái là có thể ngồi chết Bách Lý Phi chép lại.

Mạc Trác Tư hít sâu một hơi, sau đó bắt đầu ở bàn phím bên trong gõ. . .

Đại khái sau mười lăm phút, hắn lập đi lập lại đem câu tính giản ước hóa, khiến mọi người có thể vừa xem hiểu ngay, sẽ không có đọc cảm giác mệt mỏi.

Lúc này Phương Phi Vũ bỗng nhiên vỗ tay một cái, hắn cười lão lỉnh nói: "Khó trách nói chờ một hồi sẽ biết."

Dứt lời, Phương Phi Vũ ở đó cái bằng hữu đầu chấm rồi cái đáng khen, thuận tay nhấn lại nói: "Oa oa, Đại thúc!"

Mạc Trác Tư đề xuống gửi đi trước, đi tới Trần Quốc Khánh cửa phòng làm việc gõ cửa một cái.

"Ta chuẩn bị đem 《 Hòa Thượng Môn Phủ 》 chép lại chứng cứ oán hận lên rồi."

Trần Quốc Khánh ngừng đầu một cái, sờ trán cười nói: "Oán hận? Ngươi xác định là cái từ này?"

"Đúng, chính là trực tiếp oán hận, Cố Hoàn Thắng nói với ta hắn bây giờ có nguy hiểm tánh mạng, có người ở uy hiếp hắn!" Mạc Trác Tư một tay xanh tại khung cửa bên cạnh nói.

Trần Quốc Khánh đương nhiên biết chuyện này liên quan đến rất rộng, hắn hít một hơi, cân nhắc đại khái năm sáu giây, "Được, ngươi phát ra ngoài đi!"

Hắn nhớ tới đến, chuyện này đã được đến Trần tổng, thậm chí Hoa đồng phê chuẩn, ngược lại đều đồng ý, chính mình không bất kỳ lý do gì phản đối.

"Ta sẽ thời khắc chú ý ngươi chuyên mục, còn có. . ." Trần Quốc Khánh không có sợ hãi mà nói rằng: "Ta theo IT thân thỉnh ngươi chuyên mục hậu trường biên tập quyền, dự tính hai ngày nữa rồi xuống."

Mạc Trác Tư liếc một cái người này, nhưng sau đó xoay người đi.

Trở lại chỗ ngồi.

Mạc Trác Tư uống một hộp lớn cà phê, sau đó đề xuống gửi đi chốt.

Tác phẩm: 《 Hòa Thượng Môn Phủ 》

Tác giả: Bách Lý Phi

Chấm điểm: 3.9 phân

Tổng biên tập Mạc Trác Tư lời bình: "Đặc sắc kiểu đoạn tổ hợp tác phẩm, khái quát chỉnh hợp 《 Cái Bang 》 《 thiên hạ đệ nhất kiếm 》 《 hồng trần quán rượu 》 《 say tháng Phi Tuyết 》. . . Tám bản võ hiệp tác phẩm kinh điển kiểu đoạn, sau đó biên tạo thành một quyển món thập cẩm võ hiệp tác phẩm."

"Chính gọi là độc chép chép không bằng chúng chép chép, chép một quyển không bằng chép nhiều vốn!"

"Quyển này tác phẩm chép phi thường thất bại, chẳng qua là cưỡng ép đem những tác phẩm khác tinh hoa nhét vào, cuối cùng biến thành Tứ Bất Tượng, mặc dù cục bộ nội dung cốt truyện có thể đưa tới độc giả cộng hưởng, nhưng ưu khuyết trộn lẫn nửa, cùng cuốn thứ nhất tác phẩm 《 Lạc Diệp Phi Dao 》 so sánh, quyển này tác phẩm giống như là phí hết tâm tư nhưng không cách nào lấy lòng độc giả dốc hết tâm can tác phẩm."

"Nên xuất một chút màu địa phương, công nhận là vai phụ nhân vật tạo nên rất có màu sắc, đại khái chính là đem những tác phẩm khác nhân vật dời tiến vào, viết như một người, cuối cùng chấm điểm: 3.9 phân."

"Cho nhiều 0.1 phân, coi như ta thua!"

Mạc Trác Tư buồn cười dậm chân, sờ lỗ mũi một cái, "Ta trước oán hận là tôn kính!"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Chương 98: 【 Liên Quan Gì Đến Người 】

Một cái phê bình có thể tạo được tác dụng gì?

Cũng chẳng qua là rất phần nhỏ người chứng kiến, hơn nữa còn chưa nhất định lại có bao nhiêu người đồng ý loại thuyết pháp này.

Nhưng có ý, Mạc Trác Tư thành thực hào quang có một cái sức ảnh hưởng thêm được tác dụng.

Mặc dù sức ảnh hưởng thêm được sẽ không quá khoa trương, nhưng biến đổi ngầm tác dụng lực lượng vẫn là vô cùng đáng sợ.

Cái này một chút xúi sức ảnh hưởng còn chưa đủ để lấy thuyết phục bọn họ, dù là chẳng qua là nhiều chút hoài nghi như vậy, mọi người sẽ đi tự mình tìm tòi, chính mình điều tra.

Tiết sửa chữa bình là chuẩn bị tốt nghiệp sinh viên năm thứ ba đại học, hần đang ngồi ở trong phòng học đầu quét bằng hữu vòng, lần này đi tham gia Mạc Trác Tư người hâm mộ lễ ra mắt, được ích lợi không nhỏ.

Thêm không ít em gái Wechat, cho nên hần bây giờ phi thường hứng thú với tham gia người hâm mộ tổ chức hoạt động.

Lúc này, bỗng nhiên có người ở trong bày một cái trương tiết đề, đúng là Mạc Trác Tư mới phê bình tác phẩm.

Tiết sửa chữa ngay ngăn đứng dịp xem qua bên trong hai quyển sách còn nữa, hần lập tức nói: "Ta đi xem một chút, nếu như là thật chép lại, như vậy mọi người chuyển."

Liên một câu nói như vậy.

Tiết tẩu trong nháy mắt mang theo tới.

Dù là trong bày sống động cũng không có nhiều người, nhưng Viên Hiểu Phân hiện tại sau chuyện này, lập tức quản điều động mọi người tất cả lực lượng.

"Nếu như có xem qua quyển này tác phẩm bằng hữu, phiền toái giành thời gian tổng kết một chút quyển sách này nội dung cốt truyện, xem qua những tác phẩm khác bằng hữu cũng hầu như kết một chút, chúng ta nhìn một chút có phải hay không có tương tự nội dung cốt truyện."

Cái này một điều động, rảnh rồi người liền bắt đầu đủ loại kiểm tra tài liệu.

Chính gọi là nhiều người sức mạnh lớn.

Mạc Trác Tư hoa hai ngày sửa sang lại chép lại chứng cứ, một buổi chiều thời gian, trong bày liền sửa sang lại rồi.

Đặc biệt có ý là, Mạc Trác Tư còn không có công khai cái này một một phần chứng cứ.

Đám người ái mộ bên trong người chính là chủ động đem mọi người kết quả phân tích tại chuyên mục nhấn lại trong vùng thiếp biểu diễn.

Rầm rầm thoáng cái!

Sự tình nhiệt độ trong nháy mắt tăng lên.

Chú ý chuyện này người càng ngày càng nhiều, Mạc Trác Tư chính là giữ lại một câu nói: "Phạm qua sai lầm người rất dễ dàng mắc lần thứ hai, dù là hần cho là mình hơi chút học thông minh."

Đùng một tiếng!

Một quyển sách đập vào cửa thư phòng bên trên.

Hoa lương bình tức giận lên đầu, thật là lẽ nào lại như vậy!

Người này lại được vào tác thước, thật coi chính mình dễ khi dễ?

Hoa lương bình trực tiếp liền tại chính mình Weibo công chúng số bên trong nói: "Có vài người sợ mình không tiếng tăm, liền đủ loại chuyện thù dật, là chép lại ta chuyện này tất cả mọi người đều biết, cũng chỉ có những thứ kia suy nghĩ không tốt lắm người mới sẽ cho là mình phát hiện mới Đại Lục."

Hần có loại then quá thành giận cảm giác, đặc biệt là chứng kiến câu kia, độc chép chép không bằng chúng chép chép!

Những lời này rõ ràng cho thấy tôi ngón tay mình chính là chép lại!

Đầu năm nay, nào có sách không chép?

Chỉ bất quá có chút chép thiếu, có chút chép nhiều lắm.

Một cái kiểu đoạn dùng qua sau đó, mọi người cảm thấy rất đẹp mắt, tự nhiên sẽ có những người khác dùng, hẳn đây mẹ gọi chép lại?

Cái này nhiều lắm là gọi tham khảo!

Hoa lương bình Weibo sau khi rời khỏi đây, cũng coi như là lần đầu tiên chính diện làm ra đáp lại, bên dưới một đồng lớn ủng hộ độc giả.

Tại rất nhiều độc giả trong mắt, đẹp mắt chính là đẹp mắt, hơn nữa đều đã nhiều năm như vậy rồi, còn có luật pháp dưới văn kiện đến, lấy ở đâu chép lại?

Cho nên độc giả tiếng gào cũng lớn vô cùng!

Rất nhiều người đều đang xem kịch!

Bao gồm lập tức sẽ tham gia Từ Châu thành nhà bình luận trao đổi những người khác, bọn họ ngược lại muốn nhìn một chút cái này kẻ không đầu óc rốt cuộc thể nào đụng cái bể đầu chảy máu.

Có vài người có thể tùy tiện chọc, giống như là lúc đầu Vương Đông Tuyết, mắng liền mắng rồi! Căn bản không chuyện!

Nhưng là Trần Đông Minh có thể không giống nhau, đây chính là có hậu đãi.

Đứng tại không giống nhau vị trí, nhìn chuyện này hiển nhiên cũng không giống nhau.

Nói cách khác làm Hán Ngữ văn hóa tập đoàn nắm tổng giám đốc Hành Phí Tuấn Quân, hẳn ngược lại cảm thấy cái này Mạc Trác Tư thật có ý tứ, làm Từ Châu thành mới sắc bén nhà bình luận, rất là xuất sắc.

Trước mấy giới Từ Châu thành nhà bình luận giao lưu hội đều là hẳn đọc diễn văn mở màn, cho nên đối với nhà bình luận nghề nghiệp này tiếp xúc rất nhiều, cũng sâu sắc biết trong này rất nhiều người tính cách.

Toàn bộ nghề đều phi thường đáng ghét loại này kẻ không đầu óc, nhưng Phí Tuấn Quân lại cảm thấy nên làm làm cái điển hình, thứ nhất phê bình rõ ràng cho thấy đang hút cừu hận,

Đội mọi người lấy vì cái này Mạc Trác Tư muốn nghênh đón phiên toái thời điểm, ném ra cái này quả bom.

Phải nói không phải cố ý, hẳn vậy mới không tin!

Có đúng có mưu!

Chẳng qua ngược lại đắc tội không ít người, Phí Tuấn Quân có cần phải đánh thức vị này mới sắc bén nhà bình luận, tiếp tục như vậy sớm muộn sẽ xảy ra chuyện.

Hắn ở trong phòng làm việc bấm điện thoại, "Văn khang a, là ta!"

Đồng Văn Khang đẩy một cái mắt kính, hẳn đại khái đoán được đối phương tìm chính mình hẳn là liên quan tới nhà bình luận giao lưu hội chuyện.

"Đúng như vậy, ta nghĩ rằng với người xác nhận một chút, cái đó Mạc Trác Tư bị người an bài đến vị trí nào rồi hả?" Phí Tuấn Quân mở miệng nói.

Đồng Văn Khang cả người ngẩn ra, có chút khó khăn cười nói: "Hắn. . . Ta xem một chút tài liệu."

"Ừ, ta nhớ được trong danh sách có hắn, hôm nay ta xem trên mạng ầm ầm, ta làm một trong nghề tiền bối, muốn cùng hắn nói mấy câu, người tận lực đưa hắn an bài tại hàng thứ hai, tốt nhất là ta vị trí phía sau." Phí Tuấn Quân phân phó nói.

Đồng Văn Khang cái kia là xuất mồ hôi lạnh cả người, hẳn buổi sáng mới đưa chỗ ngồi phân phối xong, Mạc Trác Tư vị trí đã sớm bị hắn xóa bỏ rồi.

"Thế nào? Không có thanh âm rồi hả?" Phí Tuấn Quân khóa chặt lông mày hỏi.

Đồng Văn Khang vội vàng nói: "Tìm được tìm được, ta an bài ở một cái hẻo lánh vị trí, hẳn dù sao cũng là người mới, hơn nữa đắc tội với người nhiều."

"Đúng vậy! Người tận lực an bài, ta thật thương thức tiểu tử này, nhưng là cương ngành dịch chiết." Phí Tuấn Quân cười nhạt nói.

"Tốt tốt tốt, ta xem một chút, hẳn không có vấn đề!" Đồng Văn Khang chê cười nói.

"Được, vậy không làm phiền người!" Phí Tuấn Quân cúp điện thoại.

Cái này chợt như đứng lên một thông điện thoại, bị dọa sợ đến Đồng Văn Khang khắp trán đầu mồ hôi, hần đều không dám nói chính mình cảm đối phương tư cách cho trừ đi.

Đây căn bản giải thích không thông!

Đây là cấp trên an bài, hần cảm giác lập tức bấm khác một cú điện thoại: "Ồi, tiểu Lưu a! Cái chỗ ngồi kia người cho ta lần nữa xếp hàng một chút, cắm vào một người, an bài đến phí chung quy chỗ ngồi phía sau một hàng."

"A! Nhưng là người vừa vịn xếp hàng đây, thêm không vào đi!"

"Ta đã nói với người, chuyện này không có thương lượng, nhét người cũng cho ta nhét vào, nhất định phải tại phí chung quy phía sau vị trí, phí chung quy tự mình lên tiếng."

"Được!"

Cái này nghe một chút là phí chung quy an bài, đối phương lập tức liền đáp ứng, dù sao trời lớn đất lớn, cũng không có chính mình tiền lương lãnh đạo lớn.

"Đúng rồi, trong danh sách lại thêm một người, gọi Mạc Trắc Tư, là bình luận mạng lưới nhà bình luận!" Đồng Văn Khang dặn dò: "Chuyện này người có thể đề ý một chút, không nên xuất hiện khách nhân tới, kết quả không vào được cục diện khó xử."

"Tốt tốt!"

Giao phó xong phía sau, Đồng Văn Khang mới thở phào nhẹ nhõm.

Đây quả thực làm trò cười rồi, thiếu chút nữa bị Cố Thừa Chí hại!

May mắn Phí Tuấn Quân cho mình điện thoại tới, nếu như đến hội trường mới phát hiện tại trong danh sách người bị chính mình đá rơi xuống, vậy thì thật là trăm miệng cũng không thể bào chữa rồi.

Đồng Văn Khang sậm mặt lại, bức bối, tại bên trong điện thoại di động nhảy ra khỏi Cố Thừa Chí điện thoại.

Hần hít sâu một hơi, sau đó đem điện thoại buông xuống.

Không đánh, cũng lười giải thích.

Nên như thế nào thế nào!

Vốn tới mình chính là an bài như vậy, bây giờ chẳng qua chỉ là khôi phục nguyên lai danh sách!

Về phần Cố Thừa Chí bên kia, khiến chính hần thu thập đi!

Đến lúc đó cái kia cái gì Văn Đàn hiệp hội Phó Hội Trường truy cứu đi lên, hần cũng hốt do đầy đủ, chính mình lãnh đạo điểm danh phải gặp người, liên quan gì đến người?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngu Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: 【 ngon ngọt 】

Chính gọi là hần cường mặc hần cường, gió mát thổi sông lớn. ??

Một khi liên quan đến cá nhân lợi ích thời điểm, thường thường loại này lạnh nhạt cõi tâm tính sẽ quên đi.

Điện ảnh bản quyền năm đó bán 1500 vạn, điện ảnh soạn lại đầu nhập 78 O O vạn, thu được ích lợi qua mười nghìn vạn nguyên.

Mà nên tác phẩm dọc theo tổng thể giá trị xa ba cái ức, tác phẩm phần lớn bản quyền đều nắm trong lòng bàn tay.

"Luật sư đã đến!"

"Khiến hắn đi vào phòng làm việc nói!"

Đại khái một phút đồng hồ sau, luật sư đẩy một cái mắt kính, sau đó cười đi tới giới thiệu: "Ngài khỏe! Ta là Tân Duệ luật sư Sự vụ sở Trần Chu Văn."

"Trần luật sư chào ngài! Mời ngồi!" Phòng Chu xây cười nói: "Tình huống ngài nên làm đại khái biết chứ?"

"Đúng, liên quan tới tác phẩm bản quyền một khối này ta quen thuộc, tiếp nối quyền cũng không khó." Trần Chu Văn lại là đẩy một cái mắt kính cười nói: "Lúc ấy luật pháp văn kiện sau khi ra ngoài, đã xác nhận là bị chép lại tác phẩm, mà không phải chép lại tác phẩm, ta đã nghĩ tốt rồi luật sư văn kiện, cùng với chuẩn bị xong toàn bộ tiếp nối quyền khiếu nại."

Phòng Chu xây gật đầu một cái: "Ta có một cái yêu cầu, độ nhất định phải nhanh, thường bao nhiêu tiền ta không quan tâm, quan tâm là có thể hay không lập tức thanh trừ tác dụng phụ."

"Đương nhiên, ta Trần Chu Văn làm việc ngài yên tâm, trước khi tới ta cũng đã cầm luật sư văn kiện đến bình luận lưới, một khi qua hai mươi bốn giờ không có xóa bỏ bình luận, ta lập tức đệ giao khiếu nại, đến lúc đó liền tòa án thấy." Trần Chu Văn ôm chính mình xách tay nói.

"Trước cảnh cáo là Đúng, nếu như không cần thượng pháp viện hay là chớ bên trên, tận lực hạ xuống ảnh hưởng, ngài cũng yên tâm, ngài thù lao một phần không thiếu." Phòng Chu xây cam kết.

Người thông minh nói chuyện, chính là dứt khoát.

Không tới mười phút liền đạt thành nhận thức chung.

...

Lúc này Hoa Khang Bá đang ở trên đường, hắn có tư nhân tài xế, mình thì là ngồi ở băng sau xe mờ máy vì tính ra.

Hắn quan tâm nhất là, là trên mạng đối với bình luận mạng lưới đánh giá, toàn cục theo đại thị trường, không quan tâm trong thời gian ngắn thành bại.

Tình huống trước mắt là ưu khuyết trộn lẫn nửa, đặc biệt là một ít cảm quyền nắm cổ phần đồng sự bắt đầu nghi ngờ phản đối.

Thậm chí có người cảm thấy cổ tay hắn không rất cứng, lại khiến một cái nhân viên lập đi lập lại phổ xá sầm uất.

Hoàn toàn bất đắc dĩ, vì bảo mật, hắn còn không có biện pháp trả lời nhưng thật ra là cố ý mà thôi.

Đương nhiên, Phê Bình Nhỏ cũng rút cuộc lộ ra chân tướng.

Tại Hoa thị Tuần Báo trong đưa tin, bình luận mạng lưới thành một cái nóng lòng cầu thành, cố ý biên tạo thời sự điểm nóng Nhị Lưu xí nghiệp.

Bên trong còn lớn hơn lực lượng đánh, phê bình tinh phẩm phê bình sáng lập dự tính ban đầu, là càng tài nghệ cao càng xoi mói bình luận, mà không phải giống như một kẻ không đầu óc giống nhau, không tiếc phạm sai lầm cũng phải đồn thổi lên.

Bị tịch thu tập kích một chuyện đã chu đáo, chẳng lẽ tại phê bình thời điểm liền cái này cũng không biết?

Đây rốt cuộc có hay không bỏ công sức?

Chỉ là vì lừa dối người, vì nỗ con mắt liền có thể không ranh giới cuối cùng rồi hả?

Hoa thị Tuần Báo có thể nói ít ỏi lưu dư lực đủ loại phê bình bình luận mạng lưới, khiến người ghé mắt là nhìn ư ủng hộ cái này cách nói số người còn rất nhiều.

"Khôi hài, thật sự cho rằng hắn Hoa Thị tập đoàn có thể điều khiển dư luận rồi hả?" Hoa Khang Bá tại trong máy vì tính tắt đi tin tức này.

Trong tay hắn đã lấy được rồi liên quan tới Phê Bình Nhỏ vu oan chứng cứ, tiêu tiền chế tạo mạng lưới dư luận, mặc dù kịp thời xóa bỏ, nhưng cũng bắt quá là tự và miệng một dạng.

Hoa Khang Bá nghĩ cận kề, hắn gọi đến Mạc Trác Tư điện thoại.

"Thời cơ chín muồi, là thời điểm để cho bọn họ ăn chút ngon ngọt."

Mạc Trác Tư buồn cười sờ một cái đầu, "Vậy thì động thủ đi!"

Hai người cũng liền nói một câu nói, liền lẫn nhau nhìn về phía ngoài cửa sổ, chứng kiến cái kia tối tăm trời, chưa tới một ít ngày giờ chính là tân xuân ngày hội.

Năm đầu, chắc hẳn sẽ có một cái khác lần quang cảnh.

Một giây kế tiếp.

Toàn bộ phòng làm việc người đều nhìn sang.

"Xong rồi!"

Phuong Phi Vũ tại chỗ ngồi bên trong nhảy, chạy đến chủ quản phòng làm việc đẩy cửa vào, gấp gấp hô to: "Xảy ra chuyện!"

"Chuyện gì xảy ra à? Hoang mang rối loạn?" Trần Quốc Khánh tốt không còn cách nào khác trừng mắt liếc Phuong Phi Vũ.

"Mạc lão sư chuyên mục bị đóng!" Phuong Phi Vũ có chút tim đập rộn lên mà nói rằng.

Trần Quốc Khánh ngẩn người một chút, còn không có tỉnh táo lại.

Đại khái trăm mặc ba giây,

Hắn đột nhiên xoay người, tại trong máy vi tính một hồi phím ấn bàn, dừng dừng tiến vào Website Logo.

"Ta trời!" Trần Quốc Khánh một mặt tròn mắt há mồm mà che đầu.

Hắn mặt đầy khiếp sợ, trên mặt là khó tin thần sắc, "Chuyện gì xảy ra?"

"Ta. . . Ta cũng không biết!" Phuong Phi Vũ lắc đầu một cái.

Trong máy vi tính biểu thị: "Chuyên mục đang đang chỉnh đốn bên trong. . ."

"Không phải là thật bị toà án lệnh truyền đi?" Phuong Phi Vũ khó khăn hỏi, hắn có thể nghĩ đến cũng chính là cái này tình huống.

"Ta hỏi một chút tình huống!" Trần Quốc Khánh trả lời một câu, sau đó lợi dụng phòng làm việc máy bay riêng cho Từ Thanh Thanh làm đánh tới.

Từ Thanh Thanh cũng mới phát hiện loại tình huống này, nàng còn chưa kịp suy nghĩ, điện thoại liền vang lên.

"Từ quản lý, Mạc Trác Tư chuyên mục có phải hay không hệ thống xảy ra vấn đề? Thế nào biểu thị không ra?" Trần Quốc Khánh hỏi.

"Không phải, ta mới vừa với IT xác nhận qua, nói là Hoa đồng ý tứ, yêu cầu chỉnh sửa." Từ Thanh Thanh sắc mặt khó coi mà nói rằng.

Àm thoáng cái!

Trần Quốc Khánh sắc mặt quết một chút trắng.

"Ta hiểu rồi!" Hắn tự giễu cười một tiếng, "Xem ra là một cục!"

"Khả năng Hoa đồng chỉnh là chỗ này một khác, danh chính ngôn thuận đưa hắn kéo xuống!" Từ Thanh Thanh cắn răng nói: "Ta sẽ với Trần tổng tìm hiểu tình huống, hắn hẳn biết chuyện gì xảy ra."

"Hỏi một chút cũng tốt, nói thật ta nghĩ rằng qua có phiền toái, nhưng không nghĩ tới như vậy hoàn toàn, trực tiếp đem chuyên mục đều che!" Trần Quốc Khánh cười khổ nói.

Bầu không khí một chút băng lạnh tới cực điểm.

Mạc Trác Tư biết chuyện này nhất định sẽ nổ tung, vì không cần thiết phiền toái, hắn lúc này đang ở dưới lầu quầy bán đồ lật vật găm băng côn,

"Ôi, ông chủ, hỏi một mình ngại chuyện, chính là nếu như ta mấy năm trước một cái kiện đánh thua, ta bây giờ lần nữa khiêu nại lời nói, trước mặt kiện có phải hay không thì không được đứng, nhất định phải chờ ta khiêu nại kết quả đi ra mới tính?" Mạc Trác Tư hỏi.

"Không biết, cái này ngại được tìm luật sư." Ông chủ cười nói: "Thế nào? Ngươi muốn kiện?"

"Không phải ta, hiểu một chút!" Mạc Trác Tư cười nhạt.

Hắn ngồi ở trong tiệm đầu nhìn đến bên ngoài xe lui tới, đang suy nghĩ xe mình mua màu gì tốt.

Màu trắng?

Quá phổ biến, thật giống như không có gì đặc sắc.

Màu xanh da trời?

Màu đỏ?

Có thể hay không quá cao điệu sắc sỡ?

Tin tức này thoáng cái liền truyền ra, toàn bộ phòng làm việc âm ỉ mà, mọi người mới phát hiện Mạc Trác Tư người không thấy.

"Hắn thật giống như nửa giờ sau đi ra ngoài." Tiết Anh Trác nháy mắt nói: "Nói ra giải sầu một chút."

"Giải sầu một chút? Chẳng lẽ hắn đã sớm biết rồi chứ?"

Vương Đình Phi có chút rầu rĩ nói: "Làm sao đây? Là Hoa đồng muốn bắt đầu đuổi ra khỏi Mạc lão sư rồi không?"

"Làm người lưu lại một đường, sau chuyện này tốt gặp lại." Trần Quốc Khánh than thở nói: "Hắn tại Hội đồng quản trị bên trên không lưu tình chút nào, quả nhiên, lúc này bị bắt đầu sam nhỏ rồi."

Lúc này Mạc Trác Tư chậm rãi theo trong thang máy đi ra, ngẩng đầu một cái liền thấy vô số con mắt nhìn mình chằm chằm.

Hắn một mặt ôn định ung dung, không nhanh không chậm mà đi tới, sau đó hỏi: "Thế nào? Từng cái?"

Mọi người đều là ngượng ngùng cười một tiếng, ai cũng không tiện đem tin tức xấu này nói ra.

"Không có chuyện gì liền tản đi đi!" Mạc Trác Tư vung tay lên, sau đó bằng chân như vại mà trở lại chỗ mình ngồi.

Mọi người đều là trơ mắt nhìn hắn, thậm chí có một ít thương hại.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngư Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: 【 điện thoại không ngừng 】

Mạc Trác Tư nhìn đến máy tính sau đó sờ một cái trán, cuối cùng biết đám người này làm gì hành vi quỷ dị, nguyên lai là chính mình chuyên mục bị đóng.

Hắn hậu trường biểu thị: "Bởi vì nội dung liên quan đến phạm pháp sát biên hành vi, mời sửa đổi phía sau lần nữa xin giải phong."

Tiết Anh Trác thò đầu nhìn một cái, nhất thời cả người ngây người.

Hoa lạp lạp, nhóm lớn người vây quanh.

"Ta đi!"

"Thật đúng là che a!"

"Phạm pháp sát biên?"

"Lý do này thật đúng là tuyệt, muốn phản bác đều phản bác không được."

Trần Quốc Khánh nhìn Mạc Trác Tư một cái, sau đó hỏi: "Làm sao bây giờ? Có muốn hay không viết một phong kiểm điểm thư một chút?"

"Đúng vậy! Lúc này sắp là nguy cấp rồi!" Phương Phi Vũ rất là buồn bực nói: "Bây giờ không thể như xe bị tuột xích."

Mạc Trác Tư sâu sắc cười một tiếng, lắc đầu nói: "Không đơn giản như vậy!"

Cái này vừa nói, tất cả mọi người khuyên nhủ: "Người cũng đừng buông tha a! Thật vất vả mới làm chuyên mục, không thể nói không sẽ không có."

"Ta không buông tha, mọi người chớ khấn trương!" Mạc Trác Tư ôm đầu cười nói: "Tất cả đi về làm việc đi! Ổn định điểm!"

Trần Quốc Khánh liếc một cái người này, cũng thật là không thể không bội phục, đều lúc này còn ra vẻ trấn định.

"Tản đi tản đi, đều trở về đi thôi!"

Trần Quốc Khánh lời nói phía sau, mọi người cũng liền tan cuộc.

"Đi! Ta với người đi tìm Trần tổng thông thông khí, dự tính Từ Thanh Thanh cũng ở đó!" Trần Quốc Khánh hướng Mạc Trác Tư hô to.

"Không cần, ta uống miếng nước, trước yên lặng một chút!" Mạc Trác Tư khoát tay nói.

"Đây cũng không phải là ta biết cái đó Mạc Trác Tư, điểm này đánh rắm không đến nỗi cho người từ bỏ chống lại chứ?" Trần Quốc Khánh híp mắt khuyên.

Mạc Trác Tư hít sâu một hơi, nhiều người nhiều miệng, hẳn thật đúng là không thể tại cái này nói.

Hơn nữa dựa theo kịch bản đi về phía, hiện tại tại chính mình hẳn là lớn tính khí, sau đó chửi mắng Hoa Khang Bá một hồi.

Hắn trầm trù khí chậm chậm nói: "Không cần phải! Bây giờ yêu cầu là thời gian, thời gian sẽ chứng minh toàn bộ."

"Người. . . Người sao như vậy cố chấp đây! Trần tổng khẳng định đứng tại người bên này, chúng ta phải nghĩ thế nào giải quyết." Trần Quốc Khánh trực tiếp duệ khởi Mạc Trác Tư tay liền hướng trong thang máy đi.

Càng ngày càng nhiều người xuất hiện phê bình chuyên mục xảy ra vấn đề.

Mới đầu còn có người cho là hệ thống Đại Di Mục, sau đó mới phát hiện nguyên lai không phải chuyện như vậy.

Trong nháy mắt nổ!

Đặc biệt là Mạc Trác Tư người hâm mộ tổ chức, bởi vì vừa mới kết thúc người hâm mộ lễ ra mắt, cho nên trong bảy người đều đặc biệt sống động.

Đều đang toàn lực ủng hộ lần này trái lại chếp lại hành động.

Kết quả thoáng cái, lại đem chuyên mục đều che!

Mẹ nó?

"Tình huống gì? Chính đồn bên trong?"

"Ta bên này cũng là biểu thị chính đồn bên trong?"

"Chính đồn cái gì à? Không phải lập tức chân tướng rõ ràng sao?"

Phản về tức giận là rất khó tin, nói cách khác bây giờ, bình luận mạng lưới khiêu nại điện thoại trực tiếp bị đánh bẻ!

Cái này không chút nào khoa trương, mười cái khách phục tuyến hồng ngoại đều đang dính đầy!

"Ta và các người nói, làm chuyện gì cũng phải có một cái lý do, rốt cuộc là vì sao lại che giấu chính đồn?" Lỗ thu được nghệ rất là bất mãn hỏi, hẳn chính là tại chức luật sư.

"Nếu như bị người khác cáo, tìm ta, ta có nắm chắc đánh thắng trận này kiện."

"Thật là phi thường xin lỗi, chúng ta hiện nay đang biết với các người giống nhau, chỉ biết là tại chỉnh sửa, nếu như có càng tin tức chính xác, sẽ trước tiên cho mọi người một hợp lý giải thích." Khách phục nhân viên cường ép sắp xếp nụ cười.

Cơ hồ tại đồng thời, khách phục tiếp đãi trong phòng làm việc, điện thoại vang lên không ngừng, tất cả mọi người đều là thống nhất đường kính.

Dương Hoan Hoan giận đến lửa giận nổi lên bốn phía, còn kém không đập đồ vật.

"Tổ chức chúng ta liên danh khiêu nại!"

Nhất thời có gan khởi nghĩa khởi nghĩa cảm giác, một nhóm người ầm ầm viết khiêu nại thư. . .

Tiêu Tân Vinh chính là gọi một cú điện thoại cho Tổng Hạo Nhiên.

"Lão Tống, gần đây Trác Tư có hay không hàn huyên với người qua?" Hồi hấn.

"Gần đây không có chứ! Ta biết hấn rất bận rộn, hai ngày trước còn có người hâm mộ lễ ra mắt!" Tống Hạo Nhiên khẽ cười một tiếng.

"Hôm nay kỳ quái, hấn chuyên mục bỗng nhiên bị che giấu chỉnh đốn." Tiêu Tân Vinh một trán kinh ngạc.

Hấn dám không suy nghĩ ra chuyện gì xảy ra,

Giống như là cố ý có người ở nhằm vào Mạc Trác Tư dường như.

Tống Hạo Nhiên kinh ngạc một câu: "Che giấu? Cái này ta còn thật không biết!"

"Được rồi! Cái kia không sao rồi, chính ta hỏi một chút!" Tiêu Tân Vinh về mặt đau khổ cúp điện thoại.

Mạc Trác Tư điện thoại rất nhanh thì vang lên.

Đánh tới cũng không phải là Tiêu Tân Vinh, mà là Đồng Thiếu Hoa.

"Một chiều này rất đẹp, ta lập tức đi gặp lại Lưu Đức Chúng, người trước lôi kéo!"

Mạc Trác Tư ngồi đang nghỉ ngơi khu uống trà, hấn cầm điện thoại di động nói: "Nhanh lên một chút đi! Con người của ta không quá biết diễn trò."

"Lập tức, có tin tức thông báo người, còn có! Một khi chuyện này rơi quyết định, thì nhất định phải khiến Hoa Khang Bá cắt thịt rồi." Đồng Thiếu Hoa mang theo tự tin tự cười nói: "Ta sẽ không ra gặp mặt nói chuyện phàn, chỉ có thể người đi."

"Điểm này người yên tâm, ta biết phải làm sao." Mạc Trác Tư trả lời một câu.

Hấn mới vừa cúp điện thoại, Tiêu Tân Vinh liền gọi lại, thật đúng là điện thoại không ngừng.

"Thế nào lão Tiêu?" Mạc Trác Tư cười miệng hỏi.

"Được a! Nghe người thanh âm không khó qua a!" Tiêu Tân Vinh cười nhạt một câu.

Mạc Trác Tư nhú mày lại, buồn cười hỏi: "Người là hiện tại ta chuyên mục mất tích đúng không?"

"Đúng, muốn hỏi một chút người tình huống gì đây!" Tiêu Tân Vinh dựa vào ở phòng khách trên ghế hỏi.

"Câu một con cá, mỗi câu ném ra rồi, nhìn một chút có thể hay không mắc câu!" Mạc Trác Tư dừng dừng cười một tiếng, ngón tay nhẹ nhàng gõ ở trên bàn.

Tiêu Tân Vinh ánh mắt sáng lên, hấn nhìn không được cười lên, "Người tốt, một chiều này tuyệt a!"

"Thế nào? Người xem ra môn đạo gì rồi hả?" Mạc Trác Tư có chút hiếu kỳ, hấn biết rõ mình lão hữu đối với gây dựng sự nghiệp, Thương Chiến phi thường có hứng thú.

"Không nhìn ra, người còn nhớ lần trước ta nói cho người cửa kia buôn bán chứ?" Tiêu Tân Vinh dùng đầu lưỡi thêm một cái đầu lưỡi, cười ha hả nói: "Ta còn thực sự đang làm!"

Mạc Trác Tư rất là giật mình, ngược lại hít một hơi.

"Người là nói, chúng ta gây dựng sự nghiệp?"

"Đúng!"

Mạc Trác Tư buồn cười lắc đầu một cái: "Nhìn lại đi! Người vừa nói như vậy, ta ngược lại thật ra có một ý tưởng, các loại (chờ) chuyện này sau khi kết thúc lại nói."

"Đi! Chờ người tin tức tốt!" Tiêu Tân Vinh gật đầu chúc mừng.

Hai người cũng coi là thiết ca môn rồi, Mạc Trác Tư cũng không có lừa gạt đến đối phương, lại nói dù là nói đối phương cũng sẽ không biết.

Hấn bây giờ ngược lại muốn hút một điếu thuốc, khiến thuốc từ từ phiêu tán.

Một chiếc xe tại ngựa lái trên đường, Đồng Thiếu Hoa hai tay nắm vô lăng, mang tai nghe nói chuyện điện thoại.

"Ta lập tức tới ngay!"

"Ta đề nghị người xông tới, ta làm bộ không ngăn được người." Kim Hoa Thanh trốn ở góc phòng mặt nói.

Đồng Thiếu Hoa bây giờ ngược lại lộ ra hăng hái, hần cười thờ dài nói: "Không việc gì, người nhất định phải đứng ở hần góc độ nói chuyện, câu nói sau cùng cũng đừng giúp ta."

Kim Hoa Thanh nhéo một cái mũi, hần ngược lại muốn như vậy, nhưng lại sợ Đồng Thiếu Hoa không thuyết phục được Lưu Đức Chúng, đến lúc đó liền thất bại trong gang tấc.

"Xem tình thế mà làm đi!"

Bíp một tiếng!

Hai người cúp điện thoại.

Đồng Thiếu Hoa thở một hơi thật dài, rất lâu không có giống bây giờ như vậy tự tin, toàn bộ tất cả nằm trong lòng bàn tay đến cảm giác.

Mạc Trác Tư với Hoa Khang Bá cứng ngắc quan hệ, còn có chính mình với Mạc Trác Tư thâm cừu lớn oán, những thứ này đều là lần hành động này che chở bằng hiệu.

Hần một chân đạp chân phanh, hướng phía bên phải cao ốc nhìn lại.

Hần biết, chân chính trò hay liền muốn bắt đầu. 8

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: 【 ta làm người làm chứng 】

Đồng Thiếu Hoa đi ở Phê Bình Nhỏ cao ốc trên đường, luôn cảm thấy có vô số con mắt theo dõi hần.

Hần thẳng mà đi tới cấp lãnh đạo nơi ở tầng lầu, Kim Hoa Thanh nhất thời đứng lên, nghiêm mặt hỏi: "Ai cho người đến?"

"Ta muốn thấy Lưu đồng!" Đồng Thiếu Hoa đi tới nói.

"Thật không tiện, Lưu đồng bè bọn nhiều việc, có chuyện gì nói với ta là được!" Kim Hoa Thanh rất là cường ngạnh nói.

Đồng Thiếu Hoa nghiêng đầu lại hướng Lưu Đức Chúng phòng làm việc nhìn lại, sau đó nện bước sải bước đi tới.

"Chờ bên dưới!" Kim Hoa Thanh kéo hần.

"Buông ta ra, lỡ chuyện người có thể gánh chịu nỗi trách nhiệm không?" Đồng Thiếu Hoa cười lạnh một tiếng, sau đó đẩy ra Kim Hoa Thanh.

Những đồng nghiệp khác cũng là một mặt tròn mắt há mồm.

"Bảo an đây? Thế nào có người theo liền có thể xông tới?" Kim Hoa Thanh la lớn.

Lúc này Đồng Thiếu Hoa đã đẩy ra Lưu Đức Chúng cửa phòng làm việc, hai người tầm mắt tương đối.

Lập tức bảo an liền vội vội vàng vàng chạy tới, Kim Hoa Thanh mắng: "Chuyện gì xảy ra? Người nào đều dẫn dụ đến?"

"Hần. . ."

Lúc này Lưu Đức Chúng thanh âm theo trong phòng làm việc truyền ra, "Ồn ồn ào ào cái gì? Tất cả giải tán!"

Hai vị bảo an hướng Kim Hoa Thanh nhìn sang, ánh mắt ra hiệu người có muốn hay không mang đi?

Kim Hoa Thanh che đầu nói: "Đi thôi đi thôi!"

Dứt lời, hắn còn tận lực đi tới cửa phòng làm việc mở ra hai tay, ra hiệu mình cũng không nghĩ tới Đồng Thiếu Hoa sẽ lỗ mãng như vậy.

Đồng Thiếu Hoa không thể không bội phục Kim Hoa Thanh diễn kỹ, thật đúng là nhất lưu, hoàn toàn không nhìn ra sơ hở.

Hắn trực tiếp đóng lại cửa phòng làm việc, sau đó rất tự giác ngồi xuống.

Lưu Đức Chúng ngẩng đầu đến thẳng tấp nhìn đến Đồng Thiếu Hoa.

"Còn nhớ chúng ta mới bắt đầu cái đó phương án sao?" Đồng Thiếu Hoa mười ngón tay đan xen đặt ở đầu gối vị trí, biểu tình nghiêm túc.

"Nhớ, bất quá bây giờ nói lúc trước chuyện không có ý nghĩa gì." Lưu Đức Chúng nhún vai một cái, sau đó theo trên mặt bàn sờ lên một ly nước nhấp một hớp.

"Lúc ấy ta còn có điều cố kỵ, muốn phải người khôn giữ mình!" Đồng Thiếu Hoa hít sâu một hơi nói: "Tháng này ta nghĩ thông suốt, cái gọi là danh tiếng tiếng tăm đều là cho người nhìn, còn là mình sống tốt quan trọng hơn."

"Cho nên?" Lưu Đức Chúng cười khê một câu: "Bây giờ tình thế với ta mà nói một mảnh thật tốt, ta không cần phải dấn độn mà xen vào một cái chân đi vào."

"Một mảnh thật tốt? Làm sao mà biết? Bàng quan cố nhiên có ý tứ, nhưng nếu như hỏa thiêu không đứng lên, cũng bất quá là đẹp mắt pháo hoa thôi." Đồng Thiếu Hoa từ tốn nói: "Trừ phi người thật sự cho rằng Bách Lý Phi có thể cáo được vào?"

"Có phải hay không chép lại, ta nghĩ rằng tất cả mọi người lòng biết rõ, chỉ bất quá có một con tư bản tay tại đề."

Lưu Đức Chúng không nói gì.

"Nếu như một khi để cho bọn họ giúp Cố Hoành Thắng tẩy trắng, người biết điều này đại biểu cái gì không? Điều này đại biểu quật khởi, bình luận mạng lưới sức ảnh hưởng gặp nhau Cấp Tốc tăng vọt." Đồng Thiếu Hoa gãi đúng chỗ ngứa mà nói rằng: "Người lấy ở đâu một mảnh thật tốt?"

Lưu Đức Chúng bình tĩnh mà đặt câu hỏi: "Cho nên? Khác (đừng) kéo còn lại, người nói một chút tới làm gì?"

Đồng Thiếu Hoa chân mày hơi nhíu lại, Lưu Đức Chúng biểu tình từ đầu tới cuối không có biến hóa quá lớn, khiến hắn không có biện pháp tính toán đối phương ý kiến.

"Ta có thể làm gì người nên rõ ràng nhất, liền nhìn Lưu đồng có hay không cái này quyết đoán!" Đồng Thiếu Hoa cũng không muốn nhượng bộ.

"Vậy thì mời trở về đi, ta mỗi ngày làm việc còn rất bận rộn." Lưu Đức Chúng khoe miệng khê mím cười, sau đó nhấc ngón tay chỉ cửa vị trí nói: "Sau này thật suy nghĩ mình bạch, rồi hãy tới tìm ta."

Đồng Thiếu Hoa cắn răng một cái: "Ta nguyện ý làm người làm chứng."

Lưu Đức Chúng dừng một chút, buồn cười nói: "Cái gì người làm chứng?"

"Bây giờ bình luận mạng lưới vẫn còn ở chuyển hình, dự đoán năm nay là có thể toàn diện chuyển hình thành công, đến lúc đó lúc trước nhược điểm liền không còn là vết thương trí mạng rồi, bây giờ còn có cơ hội, ta làm bình luận trước lưới mặc cho phê bình bộ quản lý, ta tới ra ánh sáng bọn họ tấm màn đen." Đồng Thiếu Hoa lời nói một lời kinh người.

Lưu Đức Chúng thoáng cái cứng lại đến, hắn dùng hoài nghi biểu tình nhìn về phía đối phương.

"Người chắc chắn chứ? Hiệp nghị bảo mật bên trong nhưng là ký tên."

"Hiệp nghị bảo mật ký tên, là cần phải gánh vác tiết lộ bí mật phía sau tạo thành ảnh hưởng bồi thường, nếu như bị truy tố sẽ gánh vác trách nhiệm hình sự."

"Đồng Thiếu Hoa một mặt trầm trọng nói: "Tiền các người tới đền, trách nhiệm hình sự ta tới gánh, nhưng có một cái điều kiện, ta muốn Từ Châu thành một gian nhà."

Lưu Đức Chúng con mắt hơi hơi căng thẳng, trong đầu bắt đầu phân tích được mất.

Một gian nhà cũng không nhiều, cũng chính là 2,3 triệu, hiệp nghị bảo mật bồi thường là có dính, lấy Đồng Thiếu Hoa giá trị con người, toàn bộ đền xong nhiều lắm là cũng chính là một ngàn vạn.

Hắn rơi vào trầm tư, nếu như có thể đánh sập bình luận mạng lưới, khoản tiền này cũng không tính nhiều.

Nhưng. . .

Lưu Đức Chúng ngẩng đầu lên hỏi: "Người rốt cuộc muốn cái gì?"

Hắn không tin Đồng Thiếu Hoa loại này là gan người, vì chuyện này bên ba qua lại, chỉ muốn muốn một bộ phòng? Có chút không nói được.

Đồng Thiếu Hoa toét miệng cười nói: "Ta muốn Từ Châu thành Bích Quế vườn một bộ sang trọng phòng ở."

Lưu Đức Chúng nhất thời liền bật cười, "Người tốt, cho ta chơi văn tự trò chơi đúng không? Một bộ hơn hai chục triệu nhà ở."

"Nói trắng ra là, ta bây giờ có xe có phòng, duy nhất băn khoăn là ta con gái tương lai, bộ phòng này ta phần đầu cả đời cũng không mua nổi, nhưng ta đáng cái giá này!" Đồng Thiếu Hoa như đinh chém sắt nói: "Bình luận mạng lưới cũng đáng cái giá này."

Đồng Thiếu Hoa điều tra, Hoa Thị tập đoàn tại Bích Quế vườn có cổ phần, cho nên hắn mở cái miệng này cũng không phải là ăn nói lung tung.

"Ta bây giờ ngược lại hoài nghi người giá trị không đáng cái giá này. " Lưu Đức Chúng tương đối châm phong hỏi.

"Ta là bình luận mạng Internet đánh giá bộ quản lý, có thể nói cho dù là hắn Trần Thao, biết cũng không ta nhiều, ta có thể tại nhiệm ý một chi tiết liền để cho bọn họ vô lực đánh trả, hơn nữa chúng ta cũng không phải vô căn cứ giả tạo, chẳng qua là vạch trần một sự thật." Đồng Thiếu Hoa nói rất là tự tin: "Không có bại khả năng."

Lưu Đức Chúng không nói gì, mắt hắn híp lại, hiển nhiên động tâm.

"Chính gọi là người không vì mình trời tru đất diệt, ta ngay cả nhà ở đều đi nhìn rồi." Đồng Thiếu Hoa nói đùa.

Một câu nói này, Lưu Đức Chúng ngược lại rất đồng ý, người cũng là vì chính mình, khoản giao dịch này Đồng Thiếu Hoa cũng không thua thiệt.

Loại chuyện này nhiều lắm là đóng cái hai ba năm, kiếm một bộ hai chục triệu nhà ở, thật là không thể quá giá trị.

Cho dù là đóng cái mười năm, cũng đều giá trị!

Hắn về mặt ngưng trọng nhìn đến Đồng Thiếu Hoa, trong đầu hiện ra bàn tay mình cầm đủ loại tài liệu.

Nói cách khác Đồng Thiếu Hoa từ chức nguyên nhân, còn có trong tay đối phương nắm chắc tài liệu, cùng với tại tòa án bên trên quyền phát biểu.

"Cơ hội này lóe lên một cái rồi biến mất, đã dao động đến một ít người ích lợi, bình luận mạng lưới không có khả năng muốn lấy được, chúng ta sẽ cho hắn một kích trí mạng."

Đồng Thiếu Hoa khóe môi nhếch lên một nụ cười nói: "Bọn họ gặp nhau ứng phó không kịp."

"Hơn nữa, trước mắt bình luận mạng lưới đặc ý nhất nhà bình luận cũng là bọn hắn Chủ tịch hội đồng quản trị từ chối đầu, bọn họ đã tự loạn trận cước rồi."

Đồng Thiếu Hoa lời nói giống như là mang theo một loại không hiểu sức dự đoán, khiến Lưu Đức Chúng mơ mộng liên thiên.

Lưu Đức Chúng hít sâu một hơi, "Ta cần thời gian thật tốt chải vuốt một chút, rạng sáng trước cho người câu trả lời."

"Đúng rồi, người thế nào cũng phải chứng minh một chút, trong tay mình có mua xong đánh giá hợp đồng chứng có đi!"

Đương nhiên, Đồng Thiếu Hoa cười con mắt giống như là một đóa hoa.

"Ta đã nói với người, thực ra bọn họ thu cái đó chỉ phí, gọi là phẩm tuyên truyền tổng hợp phí. . .".

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 102: 【 gặp phải chút chuyện, tùy tiện làm cái tựa đề đi 】

Bình luận mạng lưới trong phòng họp. ? ?

Hoa Khang Bá trắng trợn phê bình Mạc Trác Tư ích kỷ hành vi.

"Quản lý đến giải thích một chút, là thế nào phê bình đi xuống." Hoa Khang Bá cứng ngắc nghiêm túc mặt nhìn Từ Thanh Thanh.

Nàng thoáng cái liền ngây người.

Thế nào phê bình?

Không phải là ngài phê bình sao?

"Người đừng nói là ta đồng ý, người mới là quản lý chi nhánh, sẽ tạo thành nghiêm trọng như vậy hậu quả, người chẳng lẽ không biết sao?" Hoa Khang Bá mặt đen lại mắng.

Từ Thanh Thanh thoáng cái ngây dại, cả người đều choáng váng.

Cái này tình huống gì?

Cái này nổi trực tiếp hướng trên đầu mình nắp?

Nàng còn không có biện pháp phản bác, thứ nhất là mình quả thật có thất chức thành phần, nhưng. . .

"Người nói a!" Hoa Khang Bá một tay chỉ Từ Thanh Thanh, hai mắt tràn đầy ánh sáng lạnh lẽo.

"Khục khục, chuyện này ta nói một chút." Trần Thao giọng tay lên.

Hoa Khang Bá đặt mông ngồi xuống, "Được, Trần tổng là hạng mục này người phụ trách chủ yếu, người nói!"

Trần Thao coi như là đã nhìn ra, lúc ấy Hoa Khang Bá là cố ý gạt đầu, còn đánh một chiêu Thái Cực, nói là chỉ cần tại trong phạm vi khống chế là được.

Cái này phạm vi khống chế chính là tán gẫu.

"Mạc Trác Tư là chúng ta trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, điểm này mọi người đều biết, chuyện này đi ra ta có trách nhiệm." Trần Thao nói.

"Đúng, người trách nhiệm đặc biệt lớn!" Hoa Khang Bá không chút lưu tình nói.

Mọi người tất cả đều là ngẩn người một chút, không nghĩ tới Hoa đồng lại sẽ nhân cơ hội đem một quân.

Trần Thao cũng nói quen miệng, suy nghĩ chính mình kéo một cái, kết quả khiến Hoa Khang Bá cắn không buông, hần cười khổ nói: "Ta cảm thấy chúng ta tình huống bây giờ cũng chưa hoàn toàn xuất chương khống chế."

"Cũng chưa hoàn toàn xuất chương khống chế?" Hoa Khang Bá buồn cười hỏi ngược một câu: "Chờ hoàn toàn ra thời điểm, ai còn kịp bỏ cứu?"

Chuyện này những ngành khác lãnh đạo cũng là rồi rít gạt đầu.

Bọn họ đứng tại lập trường trung lập, quả thật cảm thấy Trần Thao lần này quyết định có chút quá đáng, trực tiếp dính đến bình luận mạng lưới trên căn bản lợi ích.

"Ta lúc đầu là đề nghị gì bãi nhiệm người, cũng là bởi vì người dùng người phương diện không đủ cẩn thận dè dặt." Hoa Khang Bá dùng ngón tay bàn này mặt nói: "Trong chuyện này liền đã nhìn ra, người trái tim cũng quá rộng, cái này còn kêu nắm trong lòng bàn tay sao? Có phải hay không các loại (chờ) tòa án lệnh truyền tới, chúng ta ra tòa án đi nói, đều tại ta bọn theo dự liệu?"

Hoa Khang Bá cái này vừa nói, cá biệt quản lý liền nhin không được cười lên.

Từ Thanh Thanh cũng là ngẩn ờ, nàng hiện tại trong chuyện này, thật đúng là khiến Hoa Khang Bá đùa bốn bọn họ, hơn nữa phi thường hoàn toàn.

Ai có thể nghĩ tới, lúc ấy điểm đồng ý, bây giờ thoáng cái trở mặt.

"Ta kiểm điểm!" Trần Thao nhin rất lâu, lúc này mới thả một câu nói.

Hần tức giận dần mà không, nhưng là đến rồi một cái bình cảnh.

Lúc này Từ Thanh Thanh mở miệng nói: "Sự tình còn không có kết thúc, ta cảm thấy được bây giờ cảm chuyện mục che giấu, ngược lại thì nổi lên hướng ngược lại hiệu quả."

"Ừ?" Dựa theo người cái ý này, nói là ta làm sai đúng không?" Hoa Khang Bá hỏi ngược một câu.

Thoáng cái, bầu không khí liền cứng lại.

Dù là Từ Thanh Thanh là cái ý này, nhưng nàng cũng không dám mở miệng, cái này vừa mở miệng sau này sợ là rất khó ở công ty gây người.

"Nếu không? Lần nữa tổ chức Hội đồng quản trị?" Có người đề nghị.

Hoa Khang Bá gật đầu một cái: "Đúng, Hội đồng quản trị nhất định sẽ tổ chức, hơn nữa không xa!"

Hắn lúc nói chuyện, thẳng tắp nhìn đến Trần Thao, ý thức rất rõ ràng.

Trần Thao gất gao cắn răng, hắn ngược lại thật muốn nổ tung!

Liền dám liều chết đến.

Hắn biết rõ mình nếu như không nhận được, không chỉ là hắn, Từ Thanh Thanh, thậm chí Trần Quốc Khánh đều sẽ gặp phải liên quan với nhau.

Có lúc, thật là lùi một bước trời cao biển rộng.

Hoa Khang Bá nhìn một chút đối phương biểu tình, biết chen ép không sai biệt lắm, sự tình đến nơi này, hắn thực ra đã không chuẩn bị điều động đi Trần Thao.

Nhưng Trần Thao quả thật không có làm xong, điểm này là không thể nghi ngờ.

Cho dù là chính mình có ý giờ thủ đoạn, Trần Thao cũng phải có thích hợp phán đoán, không đến nỗi giống như bây giờ vô lực phản bác.

Cho nên, Hoa Khang Bá vẫn là phải phê bình, vốn là tại Hội đồng quản trị bên trên sẽ không lập uy thành công, lần này coi như là hoàn toàn cầm hình tượng bày ra.

Hội nghị đại khái kéo dài một giờ.

Hoa Khang Bá lần nữa đem công ty khắp mọi mặt tiến hành thanh tẩy, hắn hướng về phía Từ Thanh Thanh nói: "Tình phẩm phê bình còn lại chuyên mục làm, khảo hạch độ tiến triển tăng nhanh."

"Minh bạch!" Từ Thanh Thanh cúi đầu ứng tiếng.

"Tốt rồi, tan họp!" Hoa Khang Bá khoát tay, đứng đầu rồi nói ra: "Trần tổng lưu lại, còn lại tất cả giải tán."

Trần Thao đột nhiên sùng sốt một chút, hắn nhìn một cái Hoa Khang Bá.

Cái này chẳng lẽ còn muốn đơn độc giáo huấn, nếu quả thật là như thế, chính mình có thể nhận không được.

Hai người bốn mắt tương đối.

Hoa Khang Bá đại khái có thể đoán được đối phương đang suy nghĩ gì, hắn cười nói: "Chớ khẩn trương, họp là họp, con người của ta không có người bọn nghĩ (muốn) hư như vậy, cũng không có tốt như vậy!"

Trần Thao nghe rơi vào trong sương mù.

"Liên quan tới lần trước mạng lưới vu oan chúng có ta tra được, trở về ta cho người, người sửa sang lại tùy thời chuẩn bị luật pháp tiếp nối quyền." Hoa Khang Bá dặn dò.

Trần Thao còn không có tỉnh lại.

Hoa Khang Bá đứng dậy vỗ một cái Trần Thao bả vai, "Trở về nghỉ ngơi cho khỏe, qua mấy ngày lại một trận đại trọng!"

Dứt lời, hắn cười đi ra ngoài.

Trần Thao rất là ngạc nhiên hiện tại, Hoa Khang Bá tựa hồ với chính mình tương tượng có chút sai lệch, nhưng lại không nói ra bên trong có vấn đề.

Một trận đại trọng?

Chẳng lẽ cái kia cái gì thật đúng là muốn đem sự tình làm lớn?

...

Làm Hoa Khang Bá trở lại phòng làm việc phía sau, Mạc Trác Tư rất nhanh thì tìm tới.

Mạc Trác Tư đóng cửa lại, ngồi xuống.

"Nghe nói Hoa đồng hợp thời điểm, hiện ra hết khí phách à?" Hấn trên ghẹo cười nói.

"Khí phách? Ngươi tại sao không nói Vương Bát Chi Khi?" Hoa Khang Bá chính mình rót một ly nước đặt ở mặt bàn, lúc này mới ngồi xuống với Mạc Trác Tư thật tốt nói.

"Ngươi có phải hay không tại Phê Bình Nhỏ có người?" Hỏi hấn.

Mạc Trác Tư chân mày hơi hơi khơi mào, xem ra cái này Hoa đồng thật là có chút bản lĩnh a!

"Ta còn thực sự không có ai tại Phê Bình Nhỏ." Mạc Trác Tư thẳng thắn cười một tiếng.

"Tốt rồi, nên phối hợp ta đều phối hợp, khúc nhạc dạo liền đến nơi này, đòn sát thủ lấy ra." Hoa Khang Bá uống một hớp trà nóng nói.

Mạc Trác Tư quả thật trong tay nắm một chút liên quan tới Phê Bình Nhỏ sử dụng thủ đoạn phi pháp ác ý cạnh tranh chứng cứ.

"Chúng ta được có một phần có hiệu ứng pháp luật chính thức hợp đồng." Mạc Trác Tư nhạt cười một tiếng.

"Tay không khách không bắt được Bạch Lang!" Hoa Khang Bá cười nói.

Mạc Trác Tư đứng dậy vỗ mông một cái, "Cấp độ kia ngươi nghĩ nói thời điểm chúng ta bàn lại, chắc sắp!"

Hoa Khang Bá hơi kinh ngạc, "Cái gì nhanh?"

"Một cái có thể để cho chúng ta ngồi xuống thật tốt nói cơ hội." Mạc Trác Tư biết Đồng Thiệu Hoa đã thuyết phục Lưu Đức Chúng.

Bây giờ cơ hồ là vạn sự đã sẵn sàng chỉ thiếu một mồi lửa.

Đương nhiên, sự tình đến nơi này cũng không có lui bước cơ hội, tất cả mọi người chỉ có thể đi về phía trước.

Hấn ngược lại hợp tác trong ba người thoải mái nhất một cái, chuyên mục che giấu phía sau chính mình còn có thể nghỉ hai ngày.

Hoa Khang Bá lông mày sâu sắc khóa chặt, hấn phát hiện mình thoáng cái lâm vào bị động.

Mạc Trác Tư đi ra phòng làm việc phía sau, cho Đồng Thiệu Hoa một cái cái tin nhắn ngắn.

"Tôi nay, rút cái thời gian, ba người chúng ta đụng đụng mặt."

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Nhạc Đại Bình Xìt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.